

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

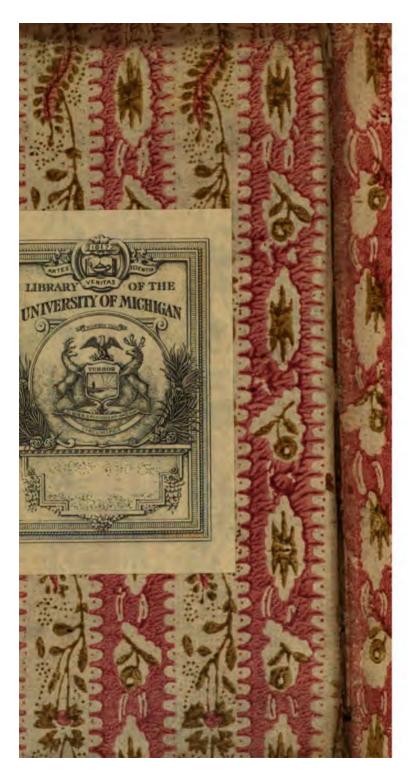
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

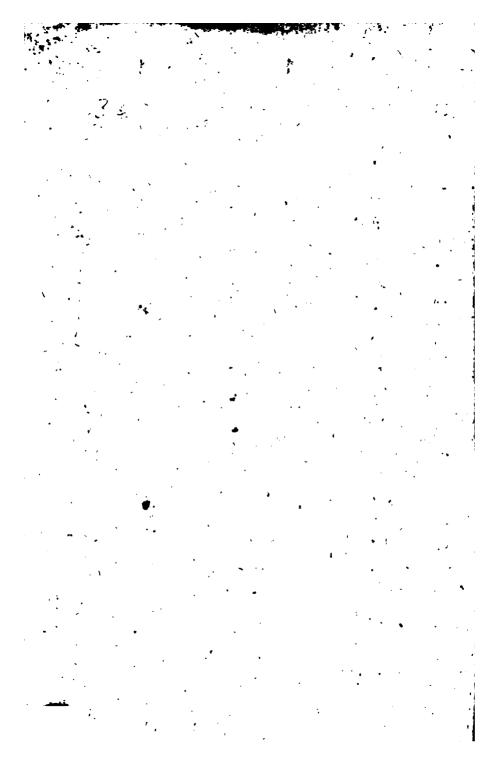
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

362 W198 2]

B

D. D. Masnow hope

SYSTEMA MINERALOGICUM,

QUO

CORPORA MINERALIA

IN

CLASSES, ORDINES, GENERA ETSPECIES, SUIS CUM VARIETATIBUS DIVISA, DESCRIBUNTUR,

ATQVE

OBSERVATIONIBUS, EXPERIMENTIS

ET FIGURIS ÉNEIS ILLUSTRANTUR,
Wallerius, Juhana Gottskalk, Michellice

JOHAN. GOTSCH. WALLERIO //
EQVITE ORDIN, REG. WASÆI,

CHEMIA, METALLURG. BT PRARMACEUT, PROFESS.
REG. ORD. ET EMER. UPS.

ACADEM. IMPER. NAT. CURIOS. NEC NON RR. ACAD. STOCKH. ET UPS.

MEMBRO.

TOM. II.

In quo

MINERÆ & CONCRETA describuntur.

Cum Indice quadruplici.

Editio nova & correcta.

CUM PRIV. SER. ELECT. SAXONIA.

VIENNÆ.

Ex Officina Krausiana, 1778.

John verleg

Magnarum rerum etiam tenuis notitia in pretto habetur.

LEIBNITIUS, Protog.

Sed accidit,

ut illa, que Te scire credas, nescias, et, que Tibi putaris prima, in experiundo ut repudies.

TERENTIUS.

03-30-34 MFW

Benevole Lector & Minerophile.

er triennium fere hic, qvi tandem lucem adfipicit secundus Systematis Mineralogici Io-

mus, sub prælo sudavit.

Hoc non mea culpa factum: sed præmatura mors b. d. Directoris L SALVII, qvi impensas in se susceptible Typographicas; & subsequent totius officinæ Typographicæ transportatio in aliam, a priori satis remotam domum; aliæque plurimæ, quæ hujusmodi occasiones, indivulso quasi nexu, concomitare solent, tristiores circumstantiæ, non potuerunt non inceptum laborem, sæpius abruptum, sæpius & iterum continuatum, nimium retardare.

Hæc inevitabilia, non prævisa, impedimenta, Tibi. B. Lector & Minerophile non ignota esse volui; neque reticere debui, ne aliquam mihi imputes ignaviam, vel magnæ me accuses negligentiæ, dum nullam, in hac Systematis Mineralogici parte, videre Tibi contingit mentionem eorum, quæ his posterioribus Annis, hac in scientia, sunt observata & experta

Hanc ob caussam, simul persvasus, plura post hac detegi posse, quibus cognitio Corporum Mineralium vel amplificari vel emeudari potest, in animum duxi, si Deus vitam viresque concesserit, in peculiari Appendice illa addere corpora mineralia, cum corundem descriptione, que in hac Systemate vel omissa vel hucusque ignota fuerunt.

Nè

Ne vero omnia, quæ nuper sunt observata, intacta relinquam, nonnulla, quæ extra dubitationis aleam sunt posita, *Tua* venia B. L. heic commemorare volo, juxta ordinem in Systemate susceptum.

(A) NITRUM NATIVUM, quod quidem indicavi p. 47

Obs. 2. in Indiis & Peru, juxta aliorum relationes, reperiri perfecte crystallisatum, inter reliqua vero corpora mineralia connumerare nolui, donec certior fierem, quod jam factum in Act. Stockh. Fol. XXXIII. p. 171. ubi commemoratur in Tartaria Tibet, sub Dominio Chinensi, hoc ipsum Nitrum nativum reperiri: unde, ni fallor, mea confirmatur opinio de hujus Salis, ad utrasque partes constitutivas, perfecta & simultanea origine; simul & patet, binas hujus salis constitui debere species.

1) NITRUM NATIVUM, crystallinum, plus minus

purum.

2) NITRUM, terra mineralisatum, vel potius involutum. TERRA NITRARIA, qvæ eadem est, qvam descripsimus pag. 45.

(B) Circa indolem Salis Alkalini mineralis, feu Natron p. 62. observandum, trinas jam

esse notas varietates.

(a) NATRON crystallina facie; crystallis prismaticis parallelis, aliqvando obliqvis, aliqvando striatis, facie fere Gypsi. Reperitur maxima copia in provincia Suckena Regni Tripolitani, ad radicem montis, ubi ab Arabibus Trona appellatur, ad Saponificationes aptissim m; ut indicavit Chr. BAGGE in Act. Stockb. Vol. XXXIV. p. 140. cfr. D. Monro in Trans. Angl. 1771. Vol. 61.

Ad

Ad hanc Varietatem pertinet Sibericum, qvod obfervavit Gmelin crystallisatum, ut in observe-

tione indicavimus p. 62. allata.

(b) NATRON in massa aut gleba concretum, in purioribus frustulis albis, Terris immixtum, vel Terrena crusta cinctum, satis purum, omnia indicia Salis Alkalini mineralis exhibens, nonnisi parcissime Sale commui, materia Phlogistica, ferro & marga commixtum, ut expertus est N. v. Engestrobm in Act. Stock. Vol. XXXIII. p. 172 &c. Ex regno Hami in Tibet, ubi, qvemadmodum & a Chinensibus, vocatur Kien.

(c) NATRON in superficie terræ efflorescens. Idem

est qued p. 62. descriptum.

(C) In respectual domicilium, inter recentiora inventa reserve debeo, Sal neutrum Acidulare Anglicanum, seu Ebshamense, quod in Schisto in Normannia, prope Littry, & alibi, in Pyritaceis lapidibus, que sua fatiscentia prebent Alumen & Sal Ebshamense, observavit & expertus est Monnet in Ass. Stockh. Vol. XXXIV. p. 357. &c.

Huic observationi & illam addere debeo, qvam mecum D. Roubllb communicavit. Scilicet, reperiri hoc Sal Ebshamense aliqvando essores in stratis Margaceis albis & værulescentibus, qvæ instar Testi, Gypso incumbunt; aliqvando & cum eodem inter strata reperiuntur ad Montmartre in Gallia, in qvibus stratis qvantitas Cakareæ terræ est maxime discrepans, & ea aliqvando tenuitate & puritate, ut acido Vitriolico tractata hoc Sal Cathorticum præbeat.

Evi.

Existimat Clarissimus Auctor, Monnet, hac sua allata observatione, basin hujus Salis Cathara tici, MAGNESIAM ALBAM, cujus mentionem & desc ptionem fecimus pag. 49 lit. e & p. 71. &c. inter principales & primitivas communerari debere terras, eandemque ut mediam inter Cakaream terram & argillam esse considerandam. Facile huic sententiæ affensum præbere vellem, & genericum huic terræ hoc in Systemate assignare locum, si modo prius indicatum fuerit, qvo terræ loco, per se subsistens & hospitans reperiatur; hac etenim sine circumstantia & proprietate, eandem Terras inter reliquas per se subsistentes & primitivas immerito connumerari, contendo. Sic Alkali in Nitra, præsens, nullibi per se subsistens, similiter Terra Aluminis, nullibi nist in Alumine vel minera Aluminis præsens', sivo apelletur Argilla pura, sivo, qvod rectius est, ad evitandam confusionem & malas confequentias, Terra aluminis, nullum inter reliqva corpora mineralia obtinere possunt locum, nist prius indicatum fuerit, ubinam Nitrosum Alkali & Terra aliminis reperiatur per te subsistens. Minime sufficit, hujusmodi Terras e corporibus qvibusdam, mediante folutione, plus minus artificiosa, separari posse; eo namqve ipso non evincitur easdem ut primogenias & per se subsistentes terras confiderari debere. Sed, non unice hanc ob causfam jam allatam, sententiæ Monnetti aliorumqveidem sentientium, assensum præbere nondum pos-Vellem ab iisdem evictum & demonstratum esset, hanc Magnesiam albam non considerari posse. ut vel a Calearea terra ortam, vel cum eadem cognatam. Legi qvidem nuper a nonnemine dictum.

hanc Terram falso & erronee haberi, vel pro artis fœtu, vel ut a Cakarea terra dependente; sed nullas vidi rationes. Verba vero nil valent, etiamsi falsis ftipata essent circumstantiis. Id certum est, qvod in omni ab Acidis facta folutione, se eodem gerat modo ut Calcarea terra, & non est ignotum, qvod Calcareæ terræ; non folum per se, diversa existant indole, ut alibi demonstravimus, sed &, sub diversa solutione, cum uno eodemque Acido Vitriolico, diversimode tractata, diversam induant indolem, imo, reipsa in Sal amarum cum eodem combinari possint. Certe, neque ignotum esse debet. Calcaream vel Cretaceam terram Acido Vitrioli prius nuptam, deinde vero separatam & optime lotam, se eodem habere modo, cum acidis non effervescens, ut Terra a Sale Ebshamensi separata & lota. Certe, ut ingenue dicam, qvid sentiam, probabilius multo mihi videtur, Magnesiam albam ut mediam inter Sal alkalinum naturale & Terram Calcaream considerari posse, quam ut mediam inter Calcaream terram & argillam, qvum potius ad Salinam quam terream inclinet indolem, imo, aqua solubilis existat, & raro vel nunquam nisi in connubio Salium aut Acidorum, aut Salis com. munis vel Nitri reperiatur. Nonne terra Calcarea, post destillationem Salis Ammoniaci cum Calce Viva. residua, optime & perfecte elixiviata, in Aqva sit solubilis, cum Acidis effervescens & cum Acido Vitriolico Sal amarum præbeat? Nonne ab Aqua Calcis cum Acido Vitriolico, obtinetur re ipsa Sal neutrum Amarum, nequaquam selenites nisi alio adhibito artissio? Nonne hæc terra in Verum Sal alkalinum, post combinationem cum

PREFATIO.

Acidis & Phhygiftica materia sit mutabilis? Hinc, a nonnullis non inepte vocatur Terra Salina, vel Plura ad-Sal Terreum. a nonnullis Sal Centrale. ferre possem experimenta, Recentioribus Chemicis plene ignota, qvibus hæc sententia illustrari posset, sed hæc ipsa in aliud differre volo tempus. His fundamentis innixus, quum nunquam aliter quam ut Accidentaliter immixta esse possit Magnesia alba Terris & lapidibus, a qvibus via humida separari dicitur; opto, ut accuratis observationibus decisum fiat, annon ista loca, ubi magnesia reperitur lapidibus inhærens, olim sub unda marina substiterint His remotis dubiis, eandem inter Cakareas terras connumerare volo, inter principales & primitivas enim nunqvam connumerari potest, eandemqve compellare:

CALCAREA TERRA tenuissima, alba, aqua solu-

bilis, igne mutabilis.

(D) Boracis nativi notitiam non prius habuimus. qvam eandem in Act. Stockb. Vol. XXXVIII. p. 322. nobis reliqvit N. v. ENGESTROM, hunc Boracem nativum accuratissime examinans, quem ex Terra in Tartarico Regno Tibet, effosfum obtinuit a J. A. GRILL. Vocatur in loco Poun-xa & occurrit vel in granulis minoribus aut majoribus, vel crystallis semipelluci. dis, prismaticis, 6 vel 8 lateribus, apicibus utrinque obtusis. Omnis hic effossus Borax in ollis ferreis vel metallicis, simplici coctione cum aqya, absqve omni additamento, liberatur a terra aliisqve heterogeneis adhærentibus, & crystallisatur. Hinc discimus, Boracem dari nativum, sine ulla præparatione, eundemqve re-

(a) Borax Nativus purior, qui cryssallina vel farinacea alba apparet facie.

(b) Borax nativus, terra grisea involutus.

TINCAL.

(c) Borax NATIVUS pingvedine involutus. TIN-CAL SAPONACEUS, qvi est Saponi fere similis, idem qvem descripsimus p. 83.

(E) Ad mineras Ferri albas p. 253 descriptas

addere jam possumus ut varietatem nonam:

(I) MINERA FERRI ALBA, crystallisata, cellularis, crystallis lamellaribus crassioribus, segmentum fere circuli referentibus, erectis, quæ ad siguram Cristæ galli accedere videntur, colore albo, ad viredinem parum inclinante. De Beyor-

ry prope Bayonne in Mont, Pyren.

Hoc loco, breviter quoque addere volo me-am opiononem de subtilissimo & maxime Volatili Spiritu in Acidulis præsente, eorundemque quasi Animam constituente, ante 20 annos, plurimis institutis experimentis superstructam, ut ulterius illu-Arentur, quæ de hoc Spiritu diximus pag. 6 lit. e. ldem, scilicet spirituosum, a lenta minera Pyritaceæ cujusdam fatiscentia derivandum esse, contendimus. Primam huic meæ sententiæ occasionem dedit absentia Ferri & Vitrioli in omnibus genuinis acidulis; neutrum namqve in iisdem demonstrari potest: nam viridis color, quem suscipit Syrupus Violarum, dum his acidularibus Aqvis instillatur, nequaquam a Ferro dependet, sed ab hoc Spiritu sulphureo, qvi nunqvam non eundem Syrupum viridi tingit colore? prælentia vero ochra martialis, alibi tenuioris, alibi crassioris, quam aque acidulares deponere solent, nullo nisi salis com-

munisacido solubilem, ut satis est notum. Ex hac ochra, recentiores decepti, Ferrum in Acidulis genuinis necessario adesse male sibi persvaserunt. Propius illi scopum attigisse mihi videntur, licer minus adæqvate & recte, qvi Aquas ferrugineas præparare voluerunt, decoquendo tenuissimam ochram cum aqua pura fontana. His allatis momentis accedit Hepaticus odor, ab ipsis aqvis, domo aut vase clauso servatis perceptibilis, vel in confiniis acidularum prorumpens, ut & Sulphureum, SEIPIUS a Salibus neutris acidularibus, per sublimationem obtinuit, ut indicavimus pag. 73. aliisque circumstantiis excitatus, ut aliquo modo naturam imitari possem, experimentum, pag. 6. commemoratum institui cum Limatu a Martis & Spiritu Vitrioli Aquoso, parum Calcis ad aqvam in vas recipiens infusam addendo. Hinc aqvam obtinui Spiritu Sulphureo gravidam in Recipiente, qvæ omnes fere probationes Aquæ mineralis sustinuit, suamqve tenuissimam, post aliquod tem-pus, deposuit ochram, hunc spiritum sine dubio concomitantem, ab eodem vero deinde avolante separatam & relictam. Promte & hæc ochra tenuissima præcipitatur, si h ic aqvæ spirituose infundantur nonnullæ guttulæ olei Tartari per deliquium. Syrupi Violarum color ab eadem in viredinem mutatur. Fateor, hanc aqvam præparatam sapore fuisse nauseoso, meliorem vero sieri posse credo, si plura interponantur Vasa media inter vas recipiens & retortam, ut tenuior obtineatur spiritus. Perfecte autem naturalibus aqvis æqvalem fieri non urgeo, perspiciens maximam esse differentiam inter illum, qui per naturam a lenta fati-

seentia Pyritæ producitur spiritus, & quem forti & violenta effervescentia, arce obtinemus. qvis hunc Vaporem, qui vel sub fatiscentia Py-rice naturali producitur, vel sub effervescentia Acidi Vitriolici cum ferro generatur, ob elasticitotem & volatilitatem appellare velit Aërem fixum, aut, ob inflammabilitatem, aërem inflammabilem, aut, ob acidam indolem, Acidum Aireum, nobis perinde esse potest, modo in re conveniamus. omni cum certitudine dicere possumus, omnes, qvi alio modo, qvam per indicatam fatiscentiam & destructionem minera Pyritacea spirituosum in Acidulis præsens producere volunt, & Aquas A. cidulares arte præparare, plus minus ferri, gypsi, vel vitrioli addendo, omnino a naturali discedere via, eorundemqve Aquas neqvaqvam illa exhibere posse phænomena, qvæ indicavimus, & plura indicari possent, si hujus esset loci es de re uberius agere, Melius & certius Aqua Acidulares etiam Pyrmontana, arte præparari possunt, si co-pia Pyritarum in loco, a fonte parum remoto, quem Aquæ suis in Venis fluentes transeunt, defoderetur.

Essent et quædam ad Tomum primum addenda, inprimis quod Terras primogenias & principales concernit, quas recentiores nonnulli binario
vel ternario auctas voluerunt numero, nimirum,
Magn sia alba, Terra Silicea & Terra Manganensi; sed, ne Tua, B. L. abutar patientia prolixo sermone, id solum breuiter indicare volo, quod de
prima Magnesia alba, gratis inter terras sundamentales & primordiales connumerata, nuper diximus, quid observandum. Secunda, Silicea,

PRÆEATIO.

majori jure ad principales referri posset terras, si existeret, sed non-entis nullæ possunt esse affectiones; nullibi enim adhuc, in ullo mundi angulo, qvantum mihi notum, est reperta, imo ne qvidem vestigium ejusdem per se subsistentis; minus itaqve prudenter inter terras primogenias & principales numerabitur. In lapidibus plurimis hujusmodi terram existere, notissimum est, sed nunquam non lapidea indole, nullibi terrea. Qvi ab aliis lapidibus eandem, mediante solutione, separari posse existimant, se aliosque, in præcipitatis, suis conclusionibus, decipiunt, non perspicientes quas mutationes terræ in solutionibus subeant- Qvomodo lapides a terra non existente componi potuerunt? De Terra manganens meam attuli sententiam Iom. 1. p. 222. & nullas adhuc vidi rationes vel experimenta, quæ me ab eadem dimovere possint.

Hæc pro mea jam sufficere possunt desensione; alia occasione, si Deus vitam viresque concesserit, uberius has aliasque Neotericorum aberra-

tiones modeste examinare volo.

Ut vero simul persvasum mihi habeo, non paucos hoc in Systemate Mineralogico cum tempore detegi posse vel errores vel desectus; itaqve Te B. L. amice, iterum iterumqve oro, prætermissa aut errata, benigne suppleas vel igno-

fcas, mihi meisque laboribus faveas. Vale

\$. 83. Classis 3tia. MINERÆ. (§. 6. 3.)

INERÆ sunt corpora subterranea composita, a terra vel lapide quocunque, & alia materia aut salina, vel sulphurea vel bituminosa, aut semimetallica vel metallica.

Sequentibus itaque proprietatibus cognoscendæ.

100. Consistentia sunt mineræ vel terrea friabili, vel lapidea duriori, nunquam vero ad perfectam & summam lapidum duritiem accedente; rarius sluida.

ado. Necesse est contineant vel salinum, quod sepe sapore semper vero elixiviatione cum aqua cognosci potest; vel sulphureum aut bituminosum, quod interdum odore, sepius in igne se prodit slammam vel ignem concipiendo; vel semimetallicum aut metallicum quid, quod vel peculiari se prodit colore, vel susone rite instituta elici potest. Interdum bina ex his recensitis, interdum & trina in uno codemque corpore præsentia deprehenduntur.

3tie. Plerumqve reperitur terra vel lapis, qvi hujusmodi corporibus est mixtus & imprægnatus, gravior, qvam

purior, de catero æqualis.

4to. Simul & plerumque diverso, a reliquie, colore solent hujusmodi ad mineras connumerandæ terræ & lapides esse.

5to. Perdunt quoque mineræ plurimum ponderis cum aqua vel oleo coltæ vel in igne combustæ, nonnullis exceptis.

Ton. II,

Obs. 1. Sumunt vocem Mineræ, alii strictiori sense, per mineras illa solum intelligentes corpora subterranea, quæ semimetallicum aut metallicum quid continent, quo sensu quid minera sit, in sujus Classis Ord. 3. indicare volumus; alii latius hanc vocem extendunt, sub mineris comprehendendo insuper salina & subsurea corpora, quæ, æquali jure cum metallis & semimetallis, ut aliena corpo a terris vel lapidibus immixta considerari debent; quo sundamento etiam Mineræ a Fossilibus, quo nomine indicantur terræ & lapides sale, sulphure & metallo vel semimetallo vacuæ & carentes, optime distinguntur. Et hoc sensu mineræ vocem heic sumpsimus; alii aliter has voces introretantur.

Probe vero simul noscendum, vix dari terram aut lapidem omni sale, sulphure, semimetallo aut metallo privatum, ideo tamen huc referri non posse, qvum ab isdem sulphuremodi corpora salma, sulphurem, semimetallica aur metallica elici non solent, nec cum aliquali lucro elici possunt.

Obs. 2: Salia, sulphura imo semimetalla & metalla, non solum terris & lapidibus verum etiam in aqvis plurimis, imo aliqvando in corporibus vegetabilibus & animalibus latere notum est; sed hujusmodi domicilia corporum mineralium huc præcise non pertinent, suo tamen loco indicanda.

\$. 84. Ordo imus.

SALIA.

Sveth. SALT-ARTER Gall. LES SELS
Germ. SALZARTEN

Sunt corpora plus misus composits, fluida vel solida, sapida, aqva solubilia.

Obs. His proprietatibus generalioribus addere solent nonnulli chemici, Sasia esse grautate specifica & sixitate in igne, media inter aqvas & terras; sed hæ proprietates, an salibus purissimis acidis omnibus & sali volatili semper competant, dubito. Nec de omni sale dici potest qvod in igne sumat vel sunditur, qvum dentur nonnulla, qvibus neutrum competit.

\$. 85.

2. SALIA ACIDA.

Gen. 32.

Sveth. Sura Salter. Mineraliska Syror
Gall. Sels acides. Acides mineraux
Germ. Saure Salze, Mineralische Saure
Salze

- amo. Sapore sunt noto acido vel austero, plus minus, pro ratione puritatis, pungente & corrosivo.
- 2do. Cum salibus alkalinis atque terris & lapidibus calcareis effervescunt, magna ad illa corpora attractions prædita.
- 3tio. Colorem vegetabilium cæruleum & violaceum in rubrum mutant.
- 4to. Non reperiuntur per se subsistentia, nifi rarius in forma vaporosa aut fluida, ob magnam ad aqvam attractionem, semper de cætero aliis corporibus unita.

J. 86.

1. SAL ACIDUM Vitriolicum. Acidum Vitrioli. Spec. 225.

Acidum Sulphuris, vel Catholicum Chemicorum. Acidum Vitrioli purum. Cronstedt 121. Sveth. Wiktrils-Syra. Swafvel-Syra

Sveth. WIRTRILS - SYRA. SWAFVEL - SYRA Gall. Acide Vitrioliove

Germ. VITRIOL UND SCHWEFEL - SAURE

Hoc Acidum in purissimo statu, maxima aqvæ copia privatum sequentibus noscitur proprietatibus.

- 1 mo. Consistentia crassum & attactu quasi unctuosum, sine odore & alio quam aqueo colore. Hinc nomen olei vitrioli obtinuit.
- 2do. Frigore conglaciatur in solidam crystallinam consistentiam, figuram assumens vitrioli martis crystallisati.

- stio. Gravitate specifica, inter omnia nabis nota liquida, macurio excepto, gaudet maxima, in proportione ad aquam, ut 1,000 ad 1,100.
- 4te. Fortissimum de omni acido, sed certis tantum in circumstantiis, scilicet, in respectu ad diversa corpora.
- 5to. Fixissimum in igne inter omnia salia Acida, sine dubio, ob quantitatem ipsius acidi majorem, forsan & ob alias particulas immixtas.
- 5to. Comburit omnia vegetabilia & animalia corundemque partes, atque in carbonem nigrum vertit, ignis instar.
- 7mo. Maxima gaudet vi attractiva ad omnem materiam inflammabilem, ad falia alkalina, ad aqvam, cum qua
 admixta maximum excitat calorem, ad terras absorbentes, atque plurima metalla, eo ordine & gradu
 qvo sunt enumeranda.
- sve. Omnia fere metalla solvit, sed diversimode. Alia metalla, nisi aqva prius dilutum suerit, non solvit, ut zincum, ferrum, cuprum & ad partem plumbum; alia metalla reqvirunt hoc acidum concentratum, ut argentum, staunum, cobaltum, & ad partem wismutbum, antimonium & arsenicum; mercurium vere solum corrodit aliqva cum solutione; aurum non attingit, nisi prius in aqva regis suerit solutum & ab ista solutione præcipitatum. Omnia metalla qvæ solvit, cum iisdem qvoqve crystallisatur, unde vitriola proveniunt naturalia & artificialia.
- 9no. Reperitur plurimis in corporibus mineralibus præfens, ut eorundem constitutivum, aliqvando vagum
 cum materia inflammabili combinatum, tam in locis
 subterraneis, qvam nonnullibi in supersicie terræ.

6

(a) ACIDUM VITRIOLI corporibus mineralibus immixtum.
Reperitur cum terra calcarea unitum in gypso & seleniticis lapidibus; cum terra aluminari in alumine & mineris aluminosis; cum metallis in vitriolis naturalibus, cum salibus alkalinis, in salibus neutris; cum materia instannabili, in sulphure, bituminibus nonnullis & lithantracibus, atque principaliter in pyrite.

(b) Acidum Vitrioli vagum, fulphuroum.

Hoc acidum maxime volatile occurrit vel subtilius vel crassius, odore plus minus pungente & penetrante sulphureo, aliquando suffocativo præditum; alibi vagum in aëre hospitans inprimis subterranco, quod subtilissimum est.

- (c) Acidum vitrioli aqvis mineralibus immixtum. Reperitur hoc in aqva spirituosa vitrioli spiritu volatili nec non in acidulis & thermis plurimis. Est hoc acidum ejusdem indolis cum acido inflammabili sumo, qvi ascendit sub esservescentia limatura martis cum spiritu vitrioli vel sulphure; si etenim, ut per experientiam didici, in retorta tubulata, eadem instituitur solutio vel esservescentia, ut sumus in aquam purissimam in vas recipiens bene agglutinatum insusam transcendere & in aqvam immisceri possit, perasta operatione, deprehenditur illa aqva sapore nauseoso hepatico, sed in experimentis chemicis, eadem omnino exhibet phænomena, qvæ aqva acidularis hoc spiritu gravida. Ars non perseste ubivis naturam imitari potest.
- Obf. 1. Ad pyritas alio que lapides mollioris compositionis, in quibus acidum falphureum vel sulphur latet, dum aër fubterraneus vel supraterraneus humi lus, aut aqua accedit, dilui ur inde hoc sulphur vei acidum latens, & oritur aliqua actio in terram, lapidem vel metallum, unde motus intrinsecus, & calor, a quo spiritus sulphuris ad partem distipatur, qui postmo ium vel vagus existit. Vel aqvis immixtus easdem andas reidit, unde alii lapides & alia corpora solvi p siunt Hine vitriolificatio naturalis, & plurium corporam mineralium comi cintorum generatio, vel potus mutatio.

- Obf. s. In vegetabilibus & animalibus, parcius licet in his poflerioribus, acidum adesse, notum est; hoc ipsum vero ad naturam hujus acidi vitriolici accedere, nondum est demonstratum.
- 2. SAL ACIDUM, nitrofum. Acidum Nitri. Spec.

Sveth. SALTPETER - SYRA Gall. Acide Nitreux Germ. SALPETER - Säure

Hoc Acidum bene concentratum, fequentibus gaudet proprietatibus.

- 1mo. Consistentia est aquosa tenui, odore peculiari for-& gravi, colore semper stavo rubente, semper & sumans, sumum eructans slavo rubentem, nisi aqua mixtum suerit.
- adq. Gravitate specifica, proxime ad acidum vitrioli a cedit, in proportione ad aqvam fere ut 1,500:: 1,000.
- gtio In co superat acidum vitrioli, qvod magis impetuofe, celeriter & corrosive agat in omnibus suis solutionibus, atque cum inflammabili materia utpote cum
 oleis ignem reipsa concipiat.
- & folvit duriores animalium partes, plumas, cornus, assa dentes &c. Colore ubivis slavo.
- 5to. Cum aqua pura mixtum calorem excitat, & susceptibility mixtura colorem coerulescentem vel viridescentem, qvi color tamen cum tempore perit. Idem contingit si cum aqua farti debiliori miscetur.
- 6to. Solvit terras calcareas, cum iisdem constituens vel fal non crystallisabile sed aë e deliquescens, vel mixtum phosphorescens; cfr. obs. circa Calc. Lap. 1. lit. c. Tom. 1. p. 145.

7mo. Solvit omnia metalla dum perfecto concentratum est, imo, ipsum aurum, & notandum, qvod eo promtius ac impetuose metalla solvat, qvo magis de inflammabili participant materia, maxima cum esserve-scontia & sumo, usqve dum omnis illa materia inflammabilis separata suerit. Calces vero metallorum non aggreditur. Ex omnibus metallis facillime solvit zincum, deinde serrum, cobaltum, cuprum, wissemathum, plumbum, mercurium, regulum antimoini, argentum, arsenicum, eo sere ordine & approximationis gradu, qvo nominata sunt. Stannum non solvit sed impetuose corrodit. Cum argento, plumbo & mercurio, sormat crystallos salinas, cum ser-ro autem, cupro & stanno, liqvida semper permanet sorma.

8vo. Reperitur hoc acidum naturale ac spontaneum non solum in aqua pluviali & nivali, consequenter & in aëre, csr. Marggraf in Mem. Berlin. 1752; sed etiam in aqua marina nec non in aquis sontanis, a-liisque quæ in superficie telluris reperiuntur, qua de re nos convincunt tam experimenta Marggraffiana NA L. c. quam spiritus, qui aqua regis similis a Sale marino obtinetur, juxta experimenta Neumanni aliorumque. Nonnullibi etiam naturaliter reperiri quasi in mineris contendit Burghart de Sale Seignet. p. 41. ubi commemorat hujusmodi in Ukrania reperiri. His vero locis vix nudum sed combinatum sali alkalino, quemadmodum id deprehendimus vulgariter in nitro & terra nitrosa.

Obs. Subterraneum acidum nitrosum vel nitrum, nunqvam, qvantum huc usque notum, est repertum, sed iis solum in corporibus qvæ in superficie telluris reperiuntur, vel ab iisdem aliqvo modo participant.

Nitrum a nonnullis vegetabilibus, locis putridis crescenti, bus obtineri posse, experimenta Lemmeriana & de Ressor in Mem. Par. 1717, allata evincere videntur.

3. SAL ACIDUM muriaticum. Acidum Muriaticum. Spec. 227.

Acidum salis communis. CRONSTEDT. 127.

Sveth - Korsalts - Svra.

Gall. Acide Marin. Acide du Sel commun.

Germ. Kochsalzs - Saure

Sequentibus deprehenditur proprietatibus.

- 1mo. Consistentia est tenui aqvosa, colore aqueo vel plerumque flavescente, odore forti crocco.
- 2do. Inter acida mineralia subtilissimum ac penetrantissimum est, sub destillationibus difficulter intra vasa coërceri potest, imo vitra interdum penetrat si suerat bene concentratum. Levissimum quoque inter acida mineralia, in aere sponte & per se dissipatur; perpetue in aere libero sumans, domum sumo visibili griseo seu nebula implet.
- gtio. Est hoc acidum, certis in circumstantiis, minus forte, minus corrosivum ut & minus impetuosium, qvam
 reliqua acida mineralia. Hinc minori gaudet attrastione ad corpora inslammabilia, ut & ad salia alkalina & terras; nec adeo fortem in corpora vegetabilia & animalia exserit vim corrodentem; cum aleis
 in resinam abit, & coagulat liquida animalia glutinosa, unde & in solutionibus corporum animalium
 facile gelatinat.
- 4to. Sed nemo credat acidum falis in omni operatione debilissimum esse inter acida mineralia; superat reliqua acida; majori attractione ad metalia alba, argentum, plumbum, mercurium, & regulum antimonii, qvæ, per præcipitationem separat non tantum ab acido nitroso sed & vitrosico, & cum iisdem ita fortiter coadunatur, ut cum iisdem simul vel sundatur vel sublimetur absque ut separetur.
- sto. Superat & reliqua acida mineralia vi solvente calces metallicas, quas non solum solvit omnium metallorum

torum & semimetallorum, qvod acidum vitriolicum vel nitrosum, si vel fortissima essent, præstare non possum, sed & volatilisat aurum, argentum, stannum, wismuthum, mercurium & regulum antimonii. Perspicitur hine qvod tenacius ac fortius adhæreat corporibus qvæ tamen dissicilius solvit qvam reliqva acida. Observandum etenim qvod ferrum, zincum, regulum cobalti. & ni sallor, nickel integre solvat, ad partem vero plumbum & regulum antimonii accedente coctura; sed wismuthum, mercurium, cuprum, stannum, argentum & aurum, non solvit niss prius suerint catcinata. Mixtum cum acido nitri constituit aqvam regis, qva aurum & platina solvitumtur aliaqve corpora mineralia & metallica.

- 6to. Reperitur hoo acidum vix nudum, nist vagum in aëre, sed combinatum vel basi calcarea, in sale ammoniaço sixo, in aqva marina præsente, vel sale alkalino naturali, in omni sale marino & gemmæ; vel denique cum sale volatili in sale ammoniaco naturali; cum argento in minera lunæ cornua. Qvin ergo & vægus hic spiritus aliqvando in locis subterraneis existat, nultum est dubium. Dum sontes salini estodiuntur, acidum salis nosci solet tam odore qvam vapore grisco ascendens.
- 4. SAL ACIDUM minerale Phosphoreum. Acidum Phos-

Sveth, Phosphorescerande Mineralisk Syra Gall. Acide Phosphorique Mineral Germ. Phosphorescirende Mineral Saure

Est hoc ipsum acidum sal recenter in fluoribus mineralibus phosphorescentibus detectum, a qvibus pulverisatis, admixto oleo vitrioli, vel acido nitri aut salis communis in anatica proportione, separari potest, si modo parum aque sucrit prius in recipiente injectum, quo vapores acidi retineri & suscipi possunt, Hoc acidum

cidum sequentibus gaudet proprietatibus, quas & indicavit primus hujus acidi inventor C. W. Scheele in Act. Stockholm 1771. p. 120. & sequ-

- (a) Per destillationem restificatum & ab aqva liberatum, colore est aqveo, edore vero acidi salis communis, cum spiritu vini æqualiter ac cum aqva facile miscibile, sine sensibili mutatione vel actione in spiritum vini.
 - (b) Cum calce, solutione peracta, constituit fluorem mineralem artificialem phosphorescentem; qvod & evenit dum aque calcis admissetur usque ad precipitationem.
 - (c) Cum alkali fixo coit in gelatinam non crystallisabilem, sed post elixiviationem & exsiccationem, in igne susbilem atque in aere humido deliquescibilem. Cum alkali volatili abit partim in gelatinam, partim crystallisabile in tenuissimas crystallos, que cum aqua calcis, vel sale ammoniaco fixo, soluto, vel & calcis solutione in Spiritu Nitri, præcipitant terram proprietatibus sluoris mineralis præditam, phosphorescentem.
 - (d) Non folvit aurum, argentum, stannum, plumbum, mercurium, wismuthum, cobaltum, & regulum antimonii; bene autem solvit calcem plumbi & wismuthi, solutionem præbens dulcem; cuprum ad partem solvit, calcem vero cupri persectius, cum qua & gelatinat. Ferrum sub effervescentia & sumo instammabili solvit; etiam ochram ferri. Cum zinco eodem se habet modo ut cum serro.
 - (e) Id singulare habet hoc acidum phosphorescens, quod sub destitationibus combinatum cum aquoso vapore, semper in terram vitrescibilem abeat, imq, in reclisicationibus, sæpius repetitis, nunquam non hujusmodi vitrescibilem præbet terram, quæ ad since destillationis vel reclisicationis, in supersicio Acidi

acidi prius in vas recipiens expulsi, instar crustæ somata reperitur. Hæc phænomena non dependere videntur a qvadam solutione terræ vitrescibilis in acido phosphori, qvum si loco aqvæ adhibeatur spiritus vini in recipiente, hujusmodi terra vel crusta vitrescibilis non sormatur, sed potius a mutabilitate particularum aqvosarum in hac combinatione.

Obs. Ab experimentis allatis patescere arbitror hoc acidum 'minevale phosphorefeens, magnam habere convenientiam cum acido phosphori Kunckelii ex urina. Badem namqve metalla utraque hæc acida folyunt; cuprum scilicet ad partem, ferrum vero! & zincum integre, reliqvis intactis. Præterea acidum phosphori urine, aqvosa privatum parte, fortiori igne in vitrum liqvescit, hoc vero acidum phosphorescent. non eodem solum modo, sed & insuper in destillationibus & rectificationibus in hujusmodi terram abit. Sed in plurimis circumstantiis sunt quoque hac acida distincta, ut so iis Experimentis que Marggraff in Aft. Berol. 1743 adtulit, comparative cum his allatis facile in apricum poni potest; saltem hoc certum, avod bec acidum cum calcarea terra combinatum fluorem mineralem phosphorescentem constituat, absque alia inflammabili materia superaddita aut combinata, qvod vero cum acido phosphori urine vix fieri potest, utpote, quod suo inflammabili privatum, nullum constituit phosphorum, reliqua ut reticeamus momenta. An ergo unam eandemove originem hæc bina habent acida? An utraque ab acido falis diversimode combinato & mutato? An ab acido peculiari a reliqvis mineralibus distincto? dicat posterior ætas. Nullum numerum interca ad hanc speciem adponere voluimus, donec horum acidorum origo, melius fuerit detecta.

Observationes circa Salia acida mineralia.

Obs. 1. Præter hæc descripta acida mineralia, etiam nonnulla alia dantur, qvæ suis locis describenda, heic vero indicanda.

amo. Sar Acidum fuccini, quod est consistentia solida, acido-oleosum terrestre, in Succini varietatibus præsens.

sdo. SAL ACIDUM ambra, quod obtinetur ab ambra, ejusdem indolis cum priori.

atio, SAL ACIDUM lithantracum, qvod in nonnullis varietatibus lithantracum reperitur, non vero in omni-Vel-

- Vellent forkin monnulli hue & referre fal fedativum, qvod a horrace separatur, & nonnullas proprietates cum acidis communes habere videtur, sed de hoc sale, suo loco, no firam dicere volumus sententiam, saltem nullo, sive sapore sive odore sive consistentia sive habitu ad reagentia cum acidis communi gaudet.
- Ob. 2. Acida mineralia ideo heic descripta; qvum, ut indicatum est, plurium corporum mineralium compositionem ingredinntur, eademqve sæpe in diversam a primo statu indolem commutant. Hic vero essectus, ignota caussa, bene & pertecte nunqvam cognosci potest. Acida vegetabilia & amimalia, in regno minerali peregrina tam origine qvam indole, merito e regno minerali ideo excludenda putamus.
- Obs. 3. Communis fere chemicorum aliorumque est sententia, acida mineralia, vitriolica, mitrofa & muriatica non esse nisi identica & posteriora bina a priori vitriolico suam habea" re originem, aliquo cum additamento peculiari; ad quam fententiam corroborandam binæ principales adferri solent circumstantiæ (a) Qvod acidum vitriolicum fortius sit reliquis acidis, majori puritate, gravitate specifica & fixitate præditum. (b) Qvod hoc ipsum acidum vitriolicum in acidum nitrosum & marinum commutari possit, atque reciproce hæc posteriora in primitivum statum vitriolicum redigi. Sed circa hæc allata momenta observamus amo, qvod fortitudo acidi vitriolici sit tantum telativa ad diversa corpora, & in proportione ad majorem quantitatem ipilus acidi in hoc îpiritu acido obviam, unde major gravitas specifica & fixitas in eodem ad magnam partem dependet. Acidum vitrioli maxime debilitatum majori gaudet attractione ad inflammabile in zinco, cupro & ferro, quam spiritus mitri, vel spirisus falis, qui ex adverso, majori gaudent attractione, as ame uttri ad oleum pingve vegetabile, acidum vero falis, ad calces metallicas. Ad alia corpora spiritus vitrioli debilitatus non majorem exserit efficaciam, qvam spiritus nitri vel Salis fortior, vel eadem fortitudine. edo. Transmutationem qvod attinet, qvam impugnare non possumus, licet plurima adferantur exempla qvæ accurate institutam renovationem requirunt, eadem nihil aliud indicare videntur, quam qvod hæc acida mineralia alternative transmutari possint, unum in alterum, & reciproce, nempe certis in circumstantiis ac mixtionibus, ubi acidæ particulæ nunc hanc nunc aliam ingrediuntur connexionem. Sed qvin hæ transmutationes fieri possint, absqve ut unum ab altero suam habeat originem, cuivis patet, modo coulideretur qvod omnia hæc acie

da a communi principio derivari possint, a quo equaliter originem habent, diversitatem vero accipiunt & diversam quodammodo induunt naturam pro diversitate particularum, cum quibus condunantur, que vero particulæ plus minus sunt separabites. Hinc patet, quod Kunnst in Ast N. C. Val. VI. Lemmer & Leursen de Sale Comm. alique eodem jute acidum muriaticum, ut principale considerandum judicatunt, utpote magis universale quam reliqua acida, & majori subtilitate præditum; in omni regno naturæ, aqueo minerali, vegetabili, animali præsens,

His generaliter præmissis, jam qvoqve particulariter paucis demonstrare volumus, acida, mitrosum & muriaticum a vitrosico non dependere.

- (A) Acidum nitrosum ab acido vitriolico suem trabere originem eo minus probabile, quo certius constat, amo, magnam dari differentiam inter hæc acida, tam sapore, gyam odore, ralore, effetiu atque diversa relatione ad alia corpora. sdo. acidum vitriolicum esse magis subterraneum, nitrofum vero supraterraneum. 3tio. Acidum vitriolicum materiam inflam. mabilem mineralem continere; acidum nitrojum vero vegetabilem vel animalem. 4to. In lixivio materno ac in terra nitrosa nunqvam, ne vestigium qvidem vitriolici acidi reperiri. 5to Ab experimentis chemicis, transmutationem acidi vitriolici in nitrofum indicantibus, eo minus concludi potest ad hujus originem a priori, quo magis evictum est, etiam acidum muriaticum in nitrofum commutari, ut în sequentibus indicandum, atque eodem itaque jure dici posse acidum hoe nitrosum ab acido muriatico suam habere originem; fimiliter & reciproce, acidum vitriolicum a mitroso suas habere natales, quim & nitrosum acidum iu vitrioe licum sit transmutabile, ut chemici docent.
- (B) Acidum falis communis ab acido vitriolico suam agnoscere originem, minus probabile videtur 1mo. Qvod acida
 hæcce qvam maxime distincta, colore, odore, fapore, effesis
 atqve relatione ad alia eorpora. 2do. Qvia acidum falis,
 certis in circumstantiis, majori gaudet non solum subtilitate
 & penetratione, sed & vi atqve efficacia qvam acidum vitriolicum, ut circa ejusdem descriptionem adtulimus, 3tio. Acidum vitriolicum reperitur solum subterraneum, sed acidum
 salis communis tam subterraneum qvam supraterraneum, in aere
 in aqva, in vegetabilibus & animalibus, in qvibus nullum
 acidum vitriolicum unqvam est repertum; unde seqvitur 4to
 qvod acidum muriaticum ut magis universale, vix probabiliter originem trahere potest ab alio magis particulari, seu,

certis tantum locis & corporibus restricto acido. 5to. Videtur quoque acidum salis, aliquam cum arsenio babere enalogiam, que acido vitriolico est denegata; que analogia elucet, partim in proprietate acidi muriatici volatilisandi metalla, quam proprietatem communem habet cum mercurio & arsenico: partim in siamma caruleo viridescente, quam salmoduma arsenicum cum nitro destillatum, dat spiritum mitri caruleum; partim in odore alliaceo, qui sentitur dum saliri caruleum; partim in odore alliaceo, qui sentitur dum saliri caruleum in igae cum carbonibus sunditur; partim denique in odore Spiritus salis, qui reciproce, sentitur, dum arsenicum cum acido vitriolico destillatur.

Obs. 4. Ab hac, in observatione præcedenti, demonstrata independentia unius acidi ab altero, sequitur eadem originaliter esse distincta. De origine itaque salium acidorum liceat nobis hac occasione breviter nostram dicere sententiam.

Sunt chemici qvi distingvunt inter principium salinum, & sali primordiale seu primogenium; prius existimant inter principia corporum prima seu elementaria connumerari debere, esque esse simplicitate & subtilitate ut separatim observari nunquam possit; posserius vero compositum a salis principio cum terra & aqua combinato, bene perspicientes ab aqua & terra simpliciter & per se unitis nunquam sal produci posse.

Alii contendunt principium salinum nihil aliud esse qvam compositum ab aqua & terra unitis, qvod evictum credunt (a) Ab adsinitate salium cum aqva & terra, tam gravitate specifica qvam fixitate & solubilitate, qvibus proprietatibus salis deprehenduntur ut corpora media inter aqvam & terram, majori prædita gravitate specifica, fixitate & solubilitate qvam aqva, sed minori qvam terræ. (b) A redustione salium in aqvam & terram, dum sæpius solvuntur, siccantur & calcinantur, prout chemici docent (c) a decompositione nitri sub detonatione, in aqvam, qvæ elyssus nitri vocatur & terram in sale alkalino residuam. (d) A compositione, qvam in sale vakareo, sub combinatione calcis vivæ cum aqva, sieri dicunt ab aqva & terra.

Sed, ni valde fallor, prima irina momenta concernunt unice salia: composita wel potius decomposita nequanvam vero principium ialiaum. In sassus compositis, sale alkalino, tartaro vitriolato, nitro, sale communi, sale mirabili &coreipsa terrum & aquam adesse, nemo negare potest; sed ea de te non est quæstio, sed de spiritu acido simplici &co.

purissimo: Qvid circa quartum momentum considerandum est, indicavimus in Observat. Circa Calcartos Lapid. & Calcem. Obs. 2. T. 1. p. 150.

Not opinamur principium salinum saam trahere originem primam, ab aqua fen vapore aquoso cum materia inflammabili suime juncto. Hoe demonstramus imo, a vi expansiva Spirituum acidorum maxima, qvalis expansiva vis nec aqvæ nec terræ five separatis five junctis competit, bene vero iisdem cum inflammabili materia unitis. sdo. A volttilitate acidorum spirituum maxima, qva, si non omnia pleraque ta. men acida aqvam superant, ut novimus ab corundem odore, fumo & a præsentia in aëre, ad æqvalem cum aqveo vapore altitudipem, quod ab acido aereo, fulphure aereo & tonitruali, acque electrica materia fatis est notum. An posfibile ut aqva in combinatione cum terra eadem gauderet volatilitate? neqvaqvam. 3tio. Ab attractione maxima ad corpora analoga. Aquam & materiam inflammabilem. longe majorem, in acidis purioribus, quam ad quamcunque terram. 4to. A confisentia acidorum nungyam in forma licca & solida, nisi terrestre aut metallicum admixtum tuerit, sed semper fluida aut vaporosa. A combinatione autem aqvæ cum terra, opinamur, corpus aut solidum aut mediæ consistentiæ produceretur. 3to, Ab effectu & vi tam solvente quam comburente quem Acida exferent, ignis instar, in animalia & vegetabilia, qualis effectus nunquam ab aqua & terra junctis exspectari potest. Volunt recentiores imprimis celebratissimus Macquer in Diction. Chym. has vires de ducere a usu particularum terrestrium elementarium contactum : sed, ut pobis videtur, nimis coacte, primo etenim demonstrandum est avod ille visus inferat affivitatem q vandam intrinsecam, q vum vires corporum & elementorum cujuscunq ve generis fuerint nequaq vam contundi debent cum estivitate. Aliud est dicere terram elementarem simplicem esse nist in contactum, vi attractiva & gravitativa præditam. aliud oft dicere id ipfum elementum esse assivam, activitate intrinseca & spontanea, qua salia gaudent. Deinde & demonfrandum, particulas minimas, qvæ aquam constituunt, non esse terrestri folidissima natura & indole ; adeoq ve, q vando particulæ elementares terrestres junguntur cum particulis elementaribus aque, ille nisus tum plene fit cessans. oto. A vero igne. qvem acidam nitri cum olcis vegetabilium ex. citet, qui nunquam produci posset ab aqua & terra junctis, Idem indicant facilis accensibilitas naphta vitrioli, nitri & falis. 7mo. A generatione acidi ubicunqve vapor aqvo-

Ses vel aqva cum inflammabili fubtilifima materia in conaubium venire potest, utpote (a) ab aqua pura calori fols. zi, vese clauso, exposita, ut observavit aller in Mem. Berot. 1747. HIERNE in Tent. Chem. 1, (b) à generatione falis calcarei in ipia calce, quod à particulis aquosis vaporosis cum inflammabili materia in calce existente octum, demonstravimus in observ. circa calcar. lap & calcam. Obse 6 (c) à generatione acidi subtilissimi acrei. qvod à vapo ribus aqvolis & lubtilifima materia inflammabili produci, eo probabilius videtur avod terrestres particula in aërem sublimiorem ascendere non possint, hoc acidum vero sua peculiari & penetrantissima indole ab omni alio acido sit distinctum, ut patet ab igne & sulphure tonitruali atque elestrico unde & Primogram titulum obtinuit. (d) A generatione, acidi artificialis, quod motu particularum intrinseco fermentativo producitur in aceto, tartare, laste, &c. ad cojus productionem necessarlo materia inflammabilis, non vero terrestris, requiritur. Hac vero acida non majori jure ut ur Euralia confiderari pollunt, quam spirituosum per fermentationem vinosam, & fal velatile, per putrefactionem productum, A destructione actdorum (pirituum dum separatur toa-Sic detonatione destruitur spiritus mitri, teria phiogiftica, absque terrestri parte: (a) alkalinum remamens nemo considerare potest vel debet, ut constitutivum acidi nitri destructi, sed, ut basis ejusdem acidi. Sic &, ab acido vitrioli mixto cum oleo athereo vegetabili fit refina, sub digestione, à qua destillata nonulti aqua, spiritus acidulus, oleum & carbo obtinentur, si idem spiritus ulterius miscentur cum oleo destillato ac denuo destilletur, quod sterari potest, tandem nil niu aqua obtinetur, remanente terra nigra; sub his etenim operationibus separatur phlogistica materia, unde a. cidum destruitur. Plura ut reticeamus exempla destructionis acidorum, qvæ apud chemicos legi poslunt, 9no A phosphorescentia denique terrarum & lapidum hanc noftram theoriam comprobamus; etenim ut non possibilis phosphoras do, sie jure concludinus phospheros & pyrophorus fine actdo fuam trahere originem concentrato, adeoque in eodem acido materiam adesse lucidam. Cft. Obs. virca shuores & phosphorescentiam. Obs. 3. romo. Hisce mementis eccedit denique maxima analogia spirituum ocidorum ram igne. unde & plurimi chemici es tuerunt & existunt opinione gvod acidum fit constituens gvoddam ignis, ut apud chemicos legi potest, plurimis exemplis illustratum.

Hac jam stabilita theoria originis acidi, losuper observandum plurimos dari gradus compositionis, & disserentias materiae instammabilis, quas alibi demonstrare volumus. Hinc itaque quin diversa producantur acida, nullum est dubium.

- (A) A tenuissimo vapore aquen, oum putissima de subtilissima imateria inflammabili combinato, originem, sine dublo, trabit acidum subtilissimum, volatilissimum, penetrantissimum, quod appellatur acidum aereum, sol universale, spiritus mundi, Aucula Hermetis, sal centrale &c. qvod proxi
- pore aqueo subterraneo combinato, vel cum sale universali associato, acidum vitriolicum ortum videtur prout ejusdem præsentia in regno minerali, indicat.
- aqvala vapose, vel cum sale isto universali combinato, a circhum nitrosum depender, qvod ejusdem origo, detonatione nec non minera indicare videntur.
 - (D) A principio inflammabili metallico, vel arsenicali, seu lucis materia, cum vapore aqvoso, aut acido universali, acidum salis dependere opinamur, utpote præsens in omni regno naturæ.
 - (E) A peculiari materia inflammabili, cum acido five saus communis sive vitrioli, combinata, acidum phosphorescensminerale suam forsan habet originem.

(F) A materia inflammabili vegetabile aut animali, per motum circulatorium aut fermentatorium attenuata, atque cum aquosis particulis vel acido acreo combinata, acidam ve-

getabile & animale & sic porro.

Tandem, ut his nostris ratiociniis, quæ tamen huc præcise non pertinent, finem imponamus, id solum addere volumus, qvod, ut principia inslammabilia, sua origine, ab uno eodemqve principio primo inslammabili dependent, necesse est, sic non mirum acida mineralia mutari posse unum in alterum, dum vel crassiora attenuantur, vel tenunora magis crassam indunt indolem, modo diverso.

S 87.

VITRIOLUM. Gen. 33.

Chalconibum vel atramentum veterum. Sveth. WIKTRIL. WITRIOL. Gall. VITRIOL. Germ. VITRIOL.

- smo. Sapore est styptice & ingrate, peculiari, metallice.
- 2de. Ab æqvali, qvoad pondus, aquæ quantitate solubile, sed plerumque, sub solutione, tegram sad sundum dimittens metallicam.
- 3tio. Crystallisabile pro diversitate metalli, nec non puritate, diversimode, ut circa species est indicandum.
- 4to. In igne liquescit; postmodum vero; humiditate evaporata, in pulverem abit, pro diversa fortifudine ignis & sua indole diversande coloratum.
- 5to. Compositum acido vitriolico & metallo quodam, scilicet ferro, cupro vel zinco aut his mixtis, rarius nickolo.
 - Obs. 1. Vitriola siquidem salia metalica existent, mos hine apud chemicos nonnullos obtinuit, omnia salia metallica, acido vitrioli præparata, sive naturalia sive artificialia suerint, etiam illa, que allis acidis præparantur, vitriola appallare. Sed nobis heic sermo est solum de vitriolis naturalis, su su spiritu vitrioli se metallo constant, ab ipsa natura, productis
 - Undenam vittiolum sium nomen obtinuit, an a vittea sacie, an aliunde, parum nos movet. Ab ipsis literis initialibus, no nulli sequentem sententiam formare volunt, visitame do interiora terra relliscando invenier occultum lapidemveram medicinum, sed, ut nobis videtur nimis coaste. Ab alis, inprimis antiquioribus appellatur atramentum, ve se atramentum sutorium, ob nigredinem, quam vitriolum marca le cum materia adstringente vegetabili producit. A Grancis appellatum est Chalcanttum, ab avos un marca est, such aris, quo patet ipsis monnist vitribium capri suis-

LAL &C. & C. NEUMANNI Ch. Pr. Cap. de Vitriolo.

Obs. 2. Vitriola liquidem in aqua solubilia & crystallisabilia, jure merito itaque ad salia referenda existimamus, id licet negent Angelus Sala, Zwelfer, Fr. Nofeman & Bobrhaave, qui nullo jure hac ipsa ad semimetalla retulit. Sed non ideo ad salia media proprie sic dicta sunt referenda, quum effervescant cum salians de ab iisdem praesipitentur, atque substantiam contineant aqua non solubilem.

\$. 88.

1. VITRIOLUM capri, caruleum, natioum. VITRIO-LUM CUPRI. Spec 228.

Vitriolum cupri cæruleum dodecaëdron. v. Linné 104. 2. Vitriolum veneris seu cypricum. Cronstedt 122. 2. Vitriolum veneris, Chemicorum.

Sveth. Blästen. Blä Vitriol. Koppar-Vitriol.

Gall Vitriol bleu ou le Vitriol de cuivre. v.

De Bomare 204 193.

Germ, KUPFER VITRIOL. CYPRISCHER ODER RÖMI-SCHER VITRIOL. BLAUER VITRIOL.

Colore est cæruleo, sapore maxime austero & nauseoso metallico, servo polito humido affricatum, relinquit tenuem crustam seu particulas cupreo rubente colore ferro adhærentes; aqua solutum ab admixto pulvere gallarum, sit solutio stavescens; adsuso autem sale alkalimo, sixo vel volatili, parum esservescit, incrassatur & colorem cæruleum induit, cum præcipitatione materiæ griseo suscentia, ut conspicitur signacidum erustat & colorem amittit, eundem obscure suscentiam induens. Compositum ab acido vitriolico & supro.

(2) VITRIOLUM CUPRI crystallisatum.

Hoc rarissime occurrit, reperitur in fodinis cupreis bungaricis, ab aquis, hoc vitriolo imbutis præcipitatum & crystallisatum.

(b) VITETOLUM CUPRI, stalasticicum.

Datur & opacum & pellucidum, hoc est, plus minus purum, saxis, more stalassitarum, adsixum, sigura plerumque tam intrinsece quam extrinsece indeterminata. Rammelsberg. Fablun.

(c) VITRIOLUM CUPRI, germinans.

In fodinis reperiri solet graminis modo vel lanuginis instar lapidibus adspersum.

Ohf. I. Aque hoc supreo vitriolo fescunda, in fodinis cupreis, appellari solent Aque cementatorie, à quibus,
ope servi, cuprum precipitatur, quod vocatur Cuprum
Cementatum, quale plurima pars cupri nativi existita
Tales aque repetiuntur ad Neusol in Hungaria & Fahluna
heic in Suecia.

Obl. a. Purissimum vitriolien cupri vix in natura reperitur, siqvidem nulla minera cupri vitriolificabilis que ferro caret Vitriolum caruleum vel cypricum quod in officinis & apud materialistas divenditur est omne arte factum. vero vitriolum hoc caruleum, vel (a) limaturam aut frustula cupri in oles vitrioli fortissimo decoquendo, usque dum colorem grifeum susceperit, deinde aquam puram ebullientem adfundendo ea quantitate ut solutio fiat cæru-· les, qvæ filtranda, evaporanda & crystallisanda. Si oleam vitrioli milcetur cum pauca quantitate spiritur mite & aque duodecuplo, tum non opus est forti coctura, faci lis fit solutio supra ignem, que filtranda & crystallisanda. sed hac via crystalli obtinentur patildiores. Vel (b) lami was cupri humectatas cum sulphure aut pyrite sulphureo pulverifato stratificando in vase bene clauso, igne deinde len-" celcinando páque dum cuprum fiat obfensum & izagile, quod; vocatur Æs usrum, quod pulverifatum cum sulphure aliqvoties mixtum & in igne tractatum ut deslagret sulphur, tandem in aqua calida folvendum; folutio autem filtranda & cristallisanda: Vel.(c) spiritu vitriosi maxime debili hanc cupri solutionem instituendo, quod diuturnum requirit tempus sed minorem operam. (d) Præparatur qvoqve hoc vipriolum earuleum nonnullibi à mineris cupri calcinatis, vel In lapidem sulphureum metallicum fusis-, à qvibus, qvo ditioribus cupri, eo pulchrius caruleum obtinetur vitriolum. aqva calidiflima id ipfum extrahendo: Sed minori cum lucro hac instituitur elixiviatio. Cfr. Elon. Metallurgia. p. 303

2. VITRIOLUM ferii, viride, novimum. Vitrioticom fer-RI. Spec. 229.

· Vitriolum Martis. CHEMICORUM.

- Vitriolum festi wiede hexaedrum. von Linné 1046.
Vitriolum Martis simplex. Chanstert 122. 6.

Gall. VITRIOL VERD OU LA COUPEROSE VERTE NATU-

Germ, GRÜNER VITRIOL. EISEN VITRIOL.

Est compositum acido vitrios & ferro, colore visidi, quod, in calore solari griseum suscipit colorem & pulveru-leatam consistentiam, sapore austero atramentoso aqva solutum, sem er ochraceam deponens materiam, præber solutionem quæ addito vegetabili adstringente seu pulvere gallariem, nigrescit, cum sale alkalino sito parum estervescit, di viridescit, cum præcipitatione materiæ ochracea; cum sale alkalina volatili coagulatur. & præcipitatur; selutione evaporata, siltrata atque deindo crystalisata, dat cristalios rhomboidales seu hexaedricas; Fig 27. In igne advam & spirituru acidum erustat & colorem amittit, primo siauum deindo rubentem induens. Reperitur in montibus ubi venæ pyritacea.

- (a) VITRIOLUM FERRI crystallisatum.
- Rarissime naturaliter reperitur; caystallis cubicis.
- (b) VITRIOLUM FERRI stalatificum.

Est sigura & tentura irregulari, parietibus montium in jodinis adixum. Fablun.

(C) VITRIOLUM PERRI germinans.

Est filamentofium seu lanuginosum, maxime friabile, vocari solet germanice atlas vitriol dum vitriolo vitidi ut basi insidet. Hungaria.

Ŋ

(d) VITRIOLUM FERRI farinaceum.

- Pyritæ sulphureo destructo adhærens esse solet...

- Obs: 1. Pariolum sciri semper crussa quadam stava obduci solet cum tempore, vocatur hæc crusta zona Etramenti metallici, qva eo citius vitriolum obducitur qvo obscurius est; est vero hæc crusta nihil aliud qvam residuum relictum ochraceum post evaporationem aqvæ & spititus acidi.
- Ob 2. Praparatur hoc vitriolum arte (a) limaturam martis in spiritu vitrioli debiliori vel oleo vitrioli aqva diluto solvendo, solutionem filtrando, evaporando & cristallisando. vitriolum quod hac via obtinetur vocari folet SAL MAR. rrs (b) Lamuas ferreas cum sulphure stratificando, ut, mitiori igne, acidum sulphuris, in vase clauso, ferrum corrodat, qvod deinderaqua decoquendam ut fiat folutio, qvæ eva poranda & cristallitanda. Hoc idem fit in pulvis sulphuris miscetur cum limatura martis & mixtura humectetur cum aqua, loco deinde quieto reponitur usque dum omnis motus cessaverit, postmodum aqva decoqvitur & solutio facta, evaporetur & cristalliseturi (c) Præparatur quoque à pyrite e fodinis extracto, qvi in trustula diffractus, loco eminentiori, in cumulum reponitur, ut aeris & aqvarum actione dissolvatur seu vitriolisicetur, in dvem sinem frustula? hec. post aliqued tempus invertuntur in cumulo, ut equa. bilis hæc fiat solutio seu destructio. Aqua postmodum ab his cumulis defluens, vitriolo gravida, per canales, in ci sternis vel foveis excipitur, tandem decoqvitur & cristallifatur. Probe vero obletvandum non ab omni pyrite hac Vivitriolum obtineri posse, sed tantum othriis qui mollicri sun- ! compositione, in quibus, accedente humiditate, motus intrique secus solutorius & expansivus excitari hotest. Ab humido, namque aered acidum fulpbureum aut vitriolicum dillitur, & in actionem in materiam mertialem excitatur : ubi lergo nullus ingressus humidi locum habet, ibi & nulla Arrichista catio possibilis modo descripto. Alibi, ut heic in Suecia ad Dylta in Nericia, & ad Schwarzenberg in Saxonia; defillatur à pyrite primum sulphur, residuum, laxiori nexu, vel fine ulteriori præparatione cum aqva excoquitur, vel aeri exponitur ut acidum concentratum adva diluatur, fertam tolvat & cum eodem in vitriolum abeat, qvod elix viatio Alibi a pyrite simne & cristallisatione purum obtinetur. pliciter ustulato, extrahitur vitriolum ut ad Geijer ih Savynia. (d) Ab aquis fodinarum, in quibus pyrites hospitat. extractis & decocis, plurimum vitrioli obtinetur, & heie ih Scecie ad Magnum Cuprimontium præparatum elt. led minus simplex.

- Obs. 3. Ab hoc vitrlolo ATRAMENTUM WIGHEM SCRIPTO-RIUM preparatur, ad qvod recipi solent vitrioli viridis partes binæ, gummi arabici, pars una, pulveris gallarum partes tres, vini albi partes viginti qvatuor & ultra, cum tantillo sacebari, ut decoqvantur, aut aluminis.
- 3. VITRIOLUM zinci album, nativum. VITRIOLUM zinci.

Vitriolum zinci album dodecaëdrum prismaticum. v. Linné 104. 3.

Vitriolum zinci. CRONSTEDT 122. 3.

Sveth Hwit vitriol. Calizensten.

Gall. VITRIOL BLANC, OU COUPEROSE BLANCHE, OU VITRIOL DE ZINC. V. DE BOMARE. 307. 195.

Gorio. Zink vitriol. Galizenstein.

Est zinco & acido vitrioli compositum, pellucidum, calore albo nitente, sapore parum dulci & adstringente, calore solari nitorem & figuram perdens colorem tamen labescentem retinens, sorti igne odorem ingratum spargens; aqva solutum sedimentum depanit griseum aut parum flavescens, ipsa vero solutio ab admixto adstringente vegetabili aliqvando unigrescit, à sale alkalino sixo parum movetur & præcipitatur, solutione autem evaporata parum & cristallisata dat cristallos dodecaëdicas prismaticas, s. 29. Reperitur in montibus ubi minera zinci oecurrunt.

- (a) VITRIOLUM ZINCL crystallisatum.
- (b) VITRIOLUM ZINCI stalastiticum.

Reperitur in sodinis goslariensibus in Germania; Zūrich in Helpetia.

- (c) VITRIOLUM ZINCI, germinans.
- Obs. 1. Vitriolum album venale, qvod & Goslariense appellari solet, dicitur participare zinco. serro, cupro & plumbo. Ferrum, consideratur ut præsens qvum minera zinci Goslariensis reipsa terro participat, & a terra vitriolica præcipi-

tata quidpiam ferri, post calcinationem, cum magnete extrahi potest. Cupri præsentium indicat vitriolum hoc album serro posito assiricatum; nec non præcipitatum à solutione hujus vitrioli, mediante zinco factum & edulcoratum qvod spiritum alkalinum volatilem adsusum cæruleo tingit colore. Plumbum præsumitur ut præsens, qvum à minera, qvæ plumbum contingit, elixiviatur. Sed mihi non licuit hoc Goslariense vitriolum examinare.

Obs. 2. Arte præparatur hoc vitridum album (a). Rodem modo qvo viride, dum zincum in oleo vitrioli aqva diluto folvitur; est vero hujus vitrioli præparatio paulo difficiliots quom in gelatinam solutio abire soleat, vel zincum sub evaporatione præcipitari. (b) A minera gotlaricusi, qvæ simul argentam, plumbum & zincum continet, prius ustulata, extrahitur cum aqua calida quidpiam vitriolici, qvod extra-Etum alia minera adhuc calida adfunditur, quod et tertia vice iteratur, ut debitam adq virat fortitudinem, postmodum hæc aqva vitriolo saturata & à minera separata in vase idoneo relinquitur us deponat mucilagiuem, tandem in alio valocoqvitur pro evaporatione & subseqvente cristallisatione. Lodem modo sp allis mineris que acidum continent sulphureum vel vitriolicum & zincum, hoc vitriolum obtineri potest. (c) Ab aquis in fodinis metallicis, in quibus pyrites & minera zinci hospitant, per cocturam seu inspissationem filtrationem & cristallisationem etiam hoc vitriolum obtinetur, plus minus purum. Ab aquis in fodina magni Cuprimentii seu jahlundus, tres varietates vitrioli albi separari possunt . colore aliquantisper discrepantes.

4. VITRIOLUM diversis metallis acido vitriolico solutis, compositum. VITRIOLUM MIXTUM. Spec. 231.

Vitriola composita. CRONSTEDT 123. 1.

Sveth. BLANDAD VITRIOL.

Gall. VITRIOL MêLÉ OU HERMAPHRODITE. VITRIOL MIXTE. V. BOMARE 308. 97.

Germ. VERMISCHTER VITRIOL.

Est vitriolum cæruleum vel viride, aliqvande rubens, sed coloribus pallidioribus aut mixtis, à pluribus metallis acido vitriolico solutis, seu, à solutionibus diversorum metallorum in acido vitrioli factis, postmodum commixtis, generatum.

(a) VITR IOLUM MIXTUM, cupro of ferro.

Vitriolum ferreo cupreum cyancum. v. Linné 105. 4.

In diverfa proportione color hujus apparet, jam magis cæruleus jam magis viridescens, Saltzburg, Fablun.

Obs. Huc pertinet vitriolum hungaricum, qvod in sodinis hungaricis reperitur, & ab adeptis expetitur. Ab aqvis in sodina fablunensi heic in Svecia separari possunt per cocturam vitriola quæ à colore cæruleo in magis magis qve pallidam vitedinem inclinante per 8 vel 9 gradus diffing vuntur.

(b) VITRIOLTM MIXTUM cupro ferreo zincinnm.

Vitriolum ferreo zinceo cupreum cyaneum. v. Linn. 105. 5.

Colore est cæruleo parum viridescente, quod tamen cuprum ferro polito adfricatum non præcipitat. Fablus.

(c) VITRIOLUM MIXTUM zinceo ferreum,
Vitriolum zinceo ferreum viride: y. Linné toga 6.
Reperitur colore pallide viridescente, Goslara:

(d) VITRIOLUM MIXTUM zinceo cupreum caraleum;
Vitriolum zinco cupreum caraleum; v. LINNE 105. 7.
Colore palide cærulekjente. Goslar.

(e) Virriotum mixtum cupro zincinum. ruhrum, pulchre rubris constat cristallis, recenter in todina cupréa fablunensi derectum, seni color germinat. Huc & savescens Hungaria forsan pertinet.

(f) VITRIOLUM MIXTUM ferro Es nickolom gi. ... Colore est eminenter viridi. Los in Gestsolosis

Obs. Zincum granulatum in solutionem vitrioli martis injectum nullam insert in colore mutationem, hinc non instrum quod i vitriolum zinceo sersum sit vinde; in solutionem vero vitrioli veneris injectum zincum granulatum, post aliquam moram effervescit, cum præcipicatione & vitrioss cærules destructione, operatione namque ad sinem perducta, nonnist vitriolum album ab hac mixtura obtinerus. Ferrum in solutionem veneris injectum præcipitat cuprum. Er præbet solutionem vitrioli viridis, nom immerito itaqve questur, quemodo vitriola mixta, cupreo zincina, cupreo serrea es cupreo serreo zincina, absque pracipitatione, originem babere possur y Vix possibile videtur alio modo quam solutione simultanea, hoc est, ab his metallis in una eademque minera mixtis.

5. VITRIOLUM terra mineralisatum. TERRA VI-TRIOLICA. Spec. 232. Sveth. Svett. Vitriols jord. Kopparrög.

Gall. Terre vitriolique. v. de Bomare.

Germ. Vitriol erde. Kupperrauch.

Est init argilla mineralis aut alia terra vitriolo mixta, vel à pyrite destructo originem trahens, maxime friabilis, sapore austero atramentoso, à qua, absque calcinatione vel ustulatione vitriolum elixiviari potest: originem plerumque habet ab uqua vitriolicu, que terris immixta, vitriolum deponit, dum ipsa calore subterraneo in sodinis dissipatur & evaporat.

- (a) TERRA VITRIOLICA, rubra.
- (b) TERRA VITRIOLICA, flava.

Hewric in lithogr. angerb. loqvitur de terra variolica, crusta flava.

(c) TERRA VITRIOLICA, nigra.

Occurrit, ubi vegetabilia adstringentia aqvis vitriolicis immixta reperiuntur,

- (d) TERRA VITRIOLICA, viridis.
 - Plerumque est griseo viridescens. Cfr. HENCREIS KL. Schr. p. 541.
- (e) TERRA VITRIOLICA, carulea.
- Obf. 1. Terræ vitriolicæ nigræ, flavæ & rubentes ferrum continent, virides & carulea, ferrum & cuprum, nunqvam - vero fine mixtura.
- Obf. z. Ad Cremnitz in Hungaria extrahitur vitriolum viride ab argilla montana & lapide molliori, absqve aliqva hujus mineræ præparatione. Minera rannuelsbergenfis, ibidem Kuppier Rauch vocata, mox describenda, ad partem qvoqve huc pertinet.
- 6. VITRIOLUM lapide mineralisatum. LARIS ATRAMEN-TARIUS. Spec. 233.

Vitriolum mineralisatum lapide friabili. v. Linne 106. 8. Sveth. Atrament. sten.

Gall.

Gall. Terre, ou Pierre Vitriolique Profrement : Dite. v. Bomare. 310. 198.

Germ. ATRAMENTSTEIN.

Est lapis consistentia solida, diverso colore, vitriolo immixto imprægnatus, sapore austero, aqva calida solubilis, aëre satiscens colorem suscipiens extrinsece savescentem ochraceum.

- (a) LAPIS ATRAMENTARIUS, Ruber. CHALCITIS PAIRU. Reperitur in frustulis lapideis, durioribus, compactis, rubris, interdum intrinsece, interdum extrinsece flavis, interdum & venis alio colore præditis nec non particulis pyriticosis sæpe immixtis nitens. sapore austero vitriolico, in acta colorem flavum suscipiens vel griseum. Cypro; Rammelsberg in Germania.
- (b.) Lapis atramentarius flavur. Misy Plisit. Molliori parum est consistentia, à prioris seu chalcitis satiscentia dependens, colore interdum sulphuren, interdum aurantiorum: iisdem præditus proptietatibus, qvibus prior varietas gaudet, A qva, solum colore discrepat, qvem chalcitis, cum tempore, plerumque slavum induit. Rammelsherg. Maltha. Hispania.
- Obs. Videtur hie ispis parum aut nihil ab ochra cam vitrialo indurata differre.
- (c) Lapis atransntarius grifeus, Sort Plinit;
- Colore est cinereo, quem chalcitis satiscens induere solet, unde & sæpe reperitur Chalcitim cingens. Cypro. Ægypto. Lybia.
- (d) Lapis atramentarius niger. Melanteria.
- Reperitur in locis, ubi aqua vitriolica & addiringentia vegetabilia occurrunt; in aqva nigrescit, &, ut atramentum naturale considerari potest.
- Obf. r. Ad Rammelsberg in Saxonia excoquitur vitriolum viride à lapide-concreto, qui ibi Kupperrauch appellatur,
 in fundo fodine à frustulis minera, lapidis sissis, particulis pyriticosis aliisque, ab accadente aqua vitriolies concretis, aquoto per calorem disspato. Here vitriolica minera cadent sere est, que à Germanis vocatur Alter Mann, saltem ratione originis. In hoc concreto lapideo reperluntur
 quoque lapides colore albo, rubro, viridi, slavo vel grisco
 tincti, qui Atramentsteine vocantur, qui in aqua ca-

lids liquescunt. Occurnt & ibi miners vittlosi, qua Misz vocatur, flave nitens, in minoribus trustulis fere lithargyrio fimilis. Cfr. Schlützer Von Hutters. p. 476. &c.

Hujusmodi vitriolices concretiones illustrat ulterius exemplum quod adfert Cronstrot S. 91. dicens se astate observasse in litore marino, in glebia a timo & ergilla cum immixtis radicibus vegetabilium non putresactis. ab unda marina in litus projectis & concretis, verum vitriolum essorescens,

Olc 2. Contendunt nonnulli, Sory Veterum nil aliud esse gyam vitriolum leniter calcinatum, colore grifeo; Mify esse vitriolum fortius, forsan igne subterraneo, calcinatum, colore flavo; Chalcitim vitriolum fortiter calcinatum, rubrum; Melanteriam offe fory cum bitumine mixtum & calcinatum. prout LEMBRY dicit? quum corundem veterum fententia. fory transeat in chalcitim cum tempore & chalcitis in mify, ld verum est. qvod vitriolum fortitér colcinatum rubrum. sen coleuther vitrioli, aëri expositum, aliqvando postmodum flavescat, sed simul verum, qvod griseum vitriolum non immediate in rubrum transeat, sed primum suscipiat flavum colorem. A pyrite efflorescente vel destructo, interdum & ab aqua vitriolica in terris postmodum induratie immixta, quin hi lapides originem trahant nullum esse dubi-um, quod & consorme observationibus Gubttardi in mem, sur la comparaison des miner, du Canada avec ceux de la Suisse dicit se reperisse pyriten misy naturali cin-Crum; gvod & beic in Specia reperii in colle arenaceo ad Kungs bamu in Uplandia.

Observationes circa vitriola.

Obs. 1. Præter enumeratas mineras vitriolicas, habemus quoque sequentes, á quibus vitriola obtineri possunt.

Imo. AQVÆ VITRIOLICÆ

Qvæ vel cuprea (Spec. 1. Obf 1.) vel martiales (Spec. 2. Obf. 2.) vel zincina (Spec. 3. Obf. 2.) & specialiter in bydrologicis describuntur.

edo. Minera aluminaris pissilis.

Sæpe vitriolo abundat, quod & alumini aliquando immiscetur. Describenda hæc minera in paragraphia sequentibus.

3tic LITHANTRACES

Aliquando vitrionim continent inter corpora bituminofa ord.

a. describenda.

4to. Pyhites sulphureus audis.
5to. Globuli pyriticosi.
6to. Marchasitus.
7mo. Pyrites suscus.

In his pyriticolis lapidibus omnibus acidum vitriolicum cum materia phlogistica combinatum reperitur, qvod metalla in-hospitantia aggreditur, ut §. 86. Spec. 225. Obf. r. explications. Hine vocantur Charco Pyrita, qva inter mineras fulphureas ord. 2. describenda.

8vo. MINERA ZINCI.

900, Lapis Calaminaris,

Inter mlneras zinci describuntur ord. 3. Contendit qvidem Voor in S. Mineral lapidem calaminarem inter mineras vitrioli connumerari now posse, enumerat vero mineram rammelsbergemem, qvæ argentum & plumbum continet, ut matricem vitrioli albi, qvum tamen eadem minera, non in respectu ad argentum vel plumbum, sed in respectu ad lapidem calaminarem & mineram zinci, qvæ priores comitatur, huc referenda.

IOMO. MINERÆ CUPREÆ.

Ditiores, que fimul pyriticolum feu sulphereum continent, inter mineras cupri describende.

Itmo. MINERALISATA VEGETABILIA, vitriolo penetrata; in class. 4. describendo.

Ohf. 2. Vitriola non esse persecta salia, quum salibus cum alkalinis effervescant & ab iisdem præcipitentur, sed metallica composita ab acido vitriolico seu sulphureo, quo metalla solvuntur, indicavimus (s. 87. Ohs. 1. 5° 2.) Quot ergo metalla acidum vitrioli vei-sulphuris aqua dilutum debitius, vel aquis subterraneis aut supraterraneis immixtum solvere potest, totidem quoque vitriola noturalia existant necesse est. In descriptione autem acidi vitriolici (s. 86. Nro. 8) diximus nonnis vincum, ferrum, & cuprum ab hujusmodi acido debili integre solvi, plura itaque auturaliter non dar possunt vitriola.

Obs. 3. Usus vitriolorum est maximus, in medicis, chemicis & pharmaceuticis, imo metallurgicis; in artibus tam tincloriis, quam pictoriis; usurpatur quoque ab aliis plurimis artisticibus.

§. 89.

ALUMEN.

Gen. 34.

Sveth. ALUN Gall.: ALUN Germ. ALAUN.

- zmo. Sapore est fortiter adswingenti, colore aqueo albefcente, dum purum existit, simul & clarum & pellucidum; in aëre vero sit extrinsece opacum, humiditate evaporata.
- 2do. Solvitur aqvæ calidæ qvadruplo, fine præcipitatione.
- 3tio. Solutio clara aquea ad cuticulam evaporata facile criftallifatur figura ottoedrica. Fig. 29.
- 4to. In igne primo liquescit & sumat, postea, aucto igne, siccatur, intumescit & elevatur, adhuc tamen, siccum licet & asperum sentiatur, integre aqua solubile.
- 5to. Cum inflammabili materia, vegetabili aut animali vel alia admixta, calcinatum, præbet Pyrophorum, seu mixturam, qvæ, ad attactum aëris, ignem concipit.

6to. Compositum acido sulphureo aut vitriolico & terra appropriatu.

Obs. A solutione uluminis praccipitatus cum omni sale alkalino sixo, aut volatiti, terra alba; cum pulvere gullarum potius albescit, nisi vitriola suerit inquinatum alumen, quo
in casu nigrescit, colorem caruleum de lacmus, tornesolis
sin papyro caruleo in rubedinem mutat, simul si syrapi
violarum. Non ergo perfectum esse sal medium, evidens
est, quatenus vero aqua solubile si crystalitabile, eatenus
existimamus, jure inter salia numerari, id licer nega re voluit
Barckusen. Acidum aluminis non perfectum cum sua
basi terrestri iniisse connubium, indicat hujus terra facilis
praccipitatio; idem & acidum, quidpiam de sua retinere indole, se non plene esse fractum, evidens est à mutatione
coloris carulei vegetabilium in subedinem indicata.

§. 90.

I. ALUMEN nativum.

Spec. 234.

Alumen nudum. v. Linne 101. J.
Alumen nativum seu plumosum. CRONSTEDT 124. 2.

Sveth. GEDIGEN ALAUN.

Gall. Alûn natif ou vierge, v. De Bomare 291° 188.

Est alumen nudum, non en tamen gaudens puritate & transparentia qua artefactum reperitur, e sua minera esso-rescens, aut aqua elixiviatum, & ab hujusmodi aqua aluminari alicubi depositum.

- (a) ALUMEN NATIVUM, folidum.
 - Incerta & irregulari figura. Dicitur reperiri in infula. Milo majoribus in frustulis concretum & stalastiticum. Ad Tavari in Laponia luledensi reperitur in massa infigni.
- (b) Alumen nativum, cristallisatum.

 Hoc rarissime reperitur.
- (c) Alumen nativum, plumosum. Trichites. Dioscor. Alumen Schiston.

Est filamentosum aut lanuginosum, facile in fibras divisibile, reperitur in insula Maltha & Ægypto.

- (d) Alumen nativum, farinaceum.

 Farinæ instar in minera aluminis efflorescere solet.

 drarum in Scania. Hunneberg in Westrogothia.
- Obs. Circa alumen plumosum notandum, qvod diverse ejusdem occurrant descriptiones, qvæ in omnibus non conveniunt. Lembry in bist. gener. des drogv. simpl. id describit ut filamentis rectis, albis, cristallinis splendentibus compositum, ore liquabile, sapore dulci adstringente, & id ipsum reperiri in Ægypto, Macedonia & Milo atque generari & cristallisari à liquore albo, lacteo aluminoso, certis in locis subsistente. Cartheuser in elem. mineral. id ad vitriola martialia, retulit, id ipsum appellans vitriolam ferri nudum, album, filamentosum, filamentis longitudinali-

bens, dicit, supore esse acido styptico, ejusdemque solutionem ab insus gallarum colorem violaceo nigrum suscipere,
à latibus alkalinis admixtis colorem obscure visidem,
qvi mox in flavum transit, in utroque casu cum turbatica
ne pelluciditatis à precipitatione pulveris terrestris martia
lis; sed existimaverim hec experimenta ad maximam pattem
competere alumini principio martiali imbuto. Davila
hoc alumen ad vitriola zinci retulit. Preterea non reticendum,
qvod in hujus aluminis plumosi locum substituatur in officimis pharmaceuticis alibi gypsum striatum, descriptum Spec.
85. alibi basaltes sibrosus silamentosus descriptus Spec. 162. a;
alibi arbestus regidus, descriptus Spec. 206. qvi lapidess
sua insolubilitate in aqua, facillime ab hoc alumine plumoso distingvi possunt. Csr. Tourneforti Voyage de
Levant. 1. 1859.

B. ALUMEN turfa mineralifatum. Turfa alumina-Ris. Spec. 235.

Sveth. ALUN-TORY.

Call. Tourbe Alumineuse.

Germ. ALAUN HALTIGER TURFF.

Est radicious vegetabilium, cum nucious avellanis, culmo & foliis immixtis, composita, pyriticosa cuticula & desuper stratis diversis terrestribus testa, alumine dives. Helsingburgi in Scania.

OK HEC minera siuminaris est detecta à b. m. N. von Swan & ab codem breviter descripta in ast. flocks. vol. 88 P. 37-

3. ALUMEN terra mineralifatum. Tenna aluminanis. Spec, 236.

Sveth. ALUN-jond.

Gall. Terre alumineuse. V. De Bomare 294

Germ. ALAUN - ERDE.

Est terra plus minus densa, sapore aluminoso, ples rumque in igne urens & sub calcinatione odorem spargens sulphureum, aliquando minus pinguis in igne non sagrans sec sumans nec odorem emittens.

Tem. II.

§. 90.

1. ALUMEN nativum.

Spec. 234.

Alumen nudum. v. Linne 101. I.
Alumen nativum seu plumosum. CRONSTEDT 124. a.

Sveth. GEDIGEN ALAUN.

Gall. Alûn natif ou vierge, v. De Bomare 291° 188.

Est alumen nudum, non ex tamen gaudens puritate & transparentia qua artefactum reperitur, e sua minera esso-rescens, aut aqua elixiviatum, & ab hujusmodi aqua aluminari alicubi depositum.

- (a) ALUMEN NATIVUM, folidum.
 - Incerta & irregulari figura. Dicitur reperiri in insula Milo majoribus in frustulis concretum & stalactiticum. Ad Tavari in Laponia luledensi reperitur in massa infigni.
- (b) Alumen nativum, cristallisatum, Hoc rarissime reperitur.
- (c) Alumen nativum, plumosum. Trichites. Dioscor. Alumen Schiston.

Est filamentosum aut lanuginosum, facile in fibras divisibile, reperitur in insula Maltha & Ægypto.

- (d) Alumen nativum, farinaceum.

 Farinæ instar in minera aluminis efflorescere solet.

 Andrew in Scania. Hunneberg in Westrogothia.
- Ohf. Circa alumen plumosum notandum, qvod diverse ejusdem occurrant descriptiones, qvæ in omnibus non conveniunt. Lembry in bist. gener. des drogv. simpl. id describit ut filamentis rectis, albis, cristallinis splendentibus compositum, ore liquabile, sapore dulci adstringente, & id ipsum reperiri in Ægypto, Macedonia & Milo atque generari & cristallisari à liquore albo, lacteo aluminoso, certis in logis subsistente. Cartheuser in elem. mineral id ad vitriola martiulia, retulit, id ipsum appellans vitriolam ferri nudum, album, filamentosum, filamentis longitudinali-

but, aut levisse serie dense austis, qvod ulterins describess, dicit, supore esse acido styptico, ejusdemqve solue tionem ab insus gallarum colorem violaceo nigrum susciperes de à satibus alkalinis admixtis colorem obscure visidem, qvi mox in flavum transit, in utroque casu cum turbatione pelluciditatis de præcipitatione pulveris terrestris martialis; sed existimaverim hæc experimenta ad maximam partem competere alumini principio martiali imbuto. Davila socialmen ad vitriola zinci retulit. Præterea non reticendum, qvod in hujus aluminis plumosi locum substituatur in officialis pharmaceuticis alibi gypsum striatum, descriptum Spec. 85. alibi basaltes sibrosus filamentosus descriptus Spec. 162. a i alibi arbestus regidus, descriptus Spec. 206. qvi lapides sua insolubilitate in aqua, facillime ab hoc alumine plumoso distingui possunt. Cfr. Tourneforti Voyage de Levant. 1. 1859.

2. ALUMEN turfa mineralisatum. Turfa alumina-Ris. Spec. 235.

Sveth. ALUN-TORY.

Call. Tourbe alumineuse.

Germ. ALAUN HALTIGER TURFF.

Est radicibus vegetabilium, cum nucibus avelianis, culmo & foliis immixtis, composita, pyriticosa cuticula & desuper stratis diversis terrestribus testa, alumine dives. Helsingburgi in Scania.

Oh Hec minera siminaris est detecta à b. m. N. Von Swar & ab codem breviter descripta in wil flocks. vol. 28 P- 37.

3. ALUMEN terra mineralisaum. Terra aluminaris. Spec, 236.

Sveth. ALUN-jond.

Gall. Terre alumineuse. V. De Bomare 2945

Germ. ALAUN - ERDE.

Est terra plus minus denia, sapore aluminoso, ples rumque in igne urens & sub calcinatione odorem spargens sulphureum, aliquando minus pingvis in igne non sagrans suc sumans nec odorem emittens.

Tem, II.

(a) TERRA ALUMINARIS, nigra.

Hæc plerumque pingvis in igne flagrans, plurimum aluminis continet. Ireyenwald & Schwensel in Germania.

(b) TERRA ALUMINARIS, fusca.

Hæc minus pinguis. Torgau in Saxonia. Duben, Belgern.

(c) TERRA ALUMINARIS alba. TERRA MELIA CÆSAL-PINI.

Est plus minus alba seu grisea, in stratis recumbens, sacie margacea, unde & aliquando paulo durior existit In insula Melo. Solfatara in Italia.

Obs. Margam, que reperitur in Solfatara ad Pozzuolo in Italia huc referendam existimo, quum tam consistentia quam colore margæ similis existat; licet cum acidis non effervescat ni valde fallor, ob præsentiam aluminis & acidi aluminaris prius inhospitantis; præbet namque hæc minera suum alumen sine omni præparatione, prout hanc terram descripsit, atque aluminis excoquenndi modum simplicissimum, quo utuntur Itali, solo calore subterraneo extractionem aluminis persicientes, Nollet in Memoir Paris.

4. ALUMEN lapide Calcareo albo aut rubente mineralisatum.

CALCAREUS ALUMINARIS ALBUS. Spec. 237.

Alumen marmoris. V. LINNÉ. 102. 3. Minera aluminis alba. CRONSTEDT. 124.

Sveth. Aluna Kalksten. Hvit kalkartig alumalm. Romersk alunsten.

Gall. Pierre alumineuse, melange de terre calcaire. V. de Bomare. 206. 2. Pierre calcaire alumineuse.

Germ. Alaun Kalkstein. Römischer Alaun-

Est lapis calcareus albescens aut rubescens, durus, stratis recumbens. cum acidis effervescens, in igne lapidis cal-

carei instar omnino calcinabilis; &, post calcinationem, in agre, aqua humestatus intumescens & fatiscens, cum estiorescentia rubente aluminosa. adeoque omnia criteria lapidis calcarei exhibens. Reperitur ad Aluminier della Tolfa in Territorio Civita Vecchia in Italia.

Obs. Macquer in Dist. Ch. Tit. Alun de Rome, dicit hunc lapidem non esse sive pyriticosum sive calcareum, sed V. De Bomare I. c. contendit eundem omnibus proprietatibus lapidis calcarei gaudere tam esservescentia cum acidis quam calcinatione sin igne & extinctione vel satiscentia ac intumescentis post calcinationem cum aqua, quibus genuini lapides calcarei gaudent. Hæc minera cum priori in Solfatara non consundi debet. Csr. Boccone in Mus. de Pasica & di Esper. p. 246. Hæc est minera que præbet Alumen Romanum rubens, quod à minera calcinata, & postmodum essiorescente extrahitur, ab omni martiali aut vitriolico immixto, purissimum.

5. ALUMEN lapide calcareo bituminoso migro mineralisatum.

CALCAREUS ALUMINARIS NIGER. Spec. 238.

Sveth. SWART ALUNA KALKSTEN.

Gall. Pierre calcaire bitumineuse et Alumineus se noiratre.

Germ. Schwartzer Alaun Kalkstein.

Est colore atro, densus, bituminosus, in igne odore gravi sumans, cum acidis sortiter effervescens, calcinabilis, alumine dives; reperitur in strato inter calareum granularem spatosum colore albescente præditum. Andrarum in Scania.

Old Ideo hanc mineram à priori specie separavimus, qvod hæc prius non descripta occurrit, illa vero stulica specialia dudum obtinuit nomins, prætereaqve omni bitumine & ferro sit libera.

9. ALUMEN Schisto mineralisatum. Schistus alumina.
RIS. Spec. 239.

Alumen schisti. v. Linné 101. 2.

Argilla martialis & phlogifica acido vitrioli milata. CRON-STEDT 124. 2. Sveth. Alun-scifwer.

Gall. Ardoise alumineuse.

SE FISSILE. BOMARE 295. 191. 1.

Germ. Alaun-schiffer.

Est plus minus durus, colore diverso, sapore interdum gaudens aluminoso, inprimis post satisficantiam quant subit in aëre humido, in cumulis congestus incalescens interdum & ignem concipiens, in igne odorem & sumum bituminosum aut sulphureum spargens plus minus sortem, interdum & lithantracum more slagrans, calcinatione rubet.

- (a) Schistus Aluminaris. pinguis, niger vel fuscus.
 - Est schistus pingvis descriptus Spec. 159. bituminosa materia plus minus imprægnatus, alumine dives. Andrarum in Scania. Möeckelby in Oelandia. Kaswelden, Dimbo & Billingen in Westrogothia. Tysslingæ in Nericia.
- (b) Schistus Aluminaris, fragilis, griseus.
 - Est schistus fragilis descriptus Spec. 172. minus vel mihil bituminosi continens, plurimum vero aluminis. Wistern in Ersurt & Gotha in Germania.
- Obs. Hic schistus aluminaris, à BAUMER 1. 133. dicitur effe argillaceus seu marguceus.
- (c) Schistus aluminaris carbonarius, niger vel fuscus.
 - Est schistus carbonarius descriptus Spec. 163. alumine sucundus; gravis, plerumque lanugine aluminosa & sapore aluminis præditus, plus minus martialis. Andrarum in Scania. Nas in Jemtia.
- Obj. 1. Hæ mineræ aluminosæ, plerumqve in viciniis cum lithantrace reperiri solent; sæpius qvoqve schistus aluminaris particulas habet calcareas inspersas, vel crustam calcareas suas inter lamellas collocatam, unde & plurimis in locis cum acidis effervescere solet.

. . 1

Obs. s. Ab his mineris obtinetur alumen; ab aliis, expositiome fubdiali pet aliquod tempus præmissa, sub quo tempore diluitur acidum & in actionem excitatur, qva decomponitur lapis, atqve friabilis & mollis redditur & efflorescens præ. bet alumen; qvæ inbdialis expositio, facta elixiviatione, iterari solet; ab aliis, pingvioribus, ut obtineatur alumen opus est præmissa sorti ustione in igne, qva omne pingve & maxima pars acidi superflui destruitur, & minera sit triabilis & polverulenta. His præmissis, ado. Præparata sic minera cum aqva decoquenda aut extrahatur alumen, qvod, ab hujusmodi mineris qvæ nunqvam non ferro participant, ægre aliud obtineri potest, quam quod ferro aut vitriolo simul inqvinatum est. Hoc prima extractione & folutione qvod obtinetur alumen, vocatur ab operariis SAFFIAN, qvod est maxime corrolivum ob abundantiam acidi inhospitantis. 3tio- Ad heterogenea in hoc alumine immixta separanda, opus depuvatione, que vocatur RAFFINATIO, nihil vero aliudest quam renovata folutio, in qva, vei cum lixivio saponariorum residuo vel cum lixivio cinerum clavellatorum, aut cinerum aliorum, vel cum urina putrefacta, vel cum calce vivaseparantur heterogenea. Præstant vero hanc depurationem salia & terra alcalina, dum caute & moderate adnibentur. partim abundans acidum destruendo, partim & terram martialem præcipitando. Proposuit Profess. & Eques and, R. was. Bergman in peculiari disp. De confessione aluminis, que in ling vam (vecanam ab eodem translata ad præcipua momenta legitur in act. flockb. vol. XXVII. nominatum depurandi modum improbans; aluminis raffinationem cum argilla pura · instituendam, sed circa hanc methodum, suas Faggot & SWAB in iisdem all. flockb. 1. c. adtulerunt observationes. Alibi depuratio inftituitur repetita folutione & crystallisatione majori quantitate aquæ, fine additamentis, quum alumen facilius folubile & crystallisabile quam vitriolum. Probe vero simul observandum, quod omnis solutio in vasi plumbeis perficienda, cristallisatio instituitur in vasi ligneis.

Observationes circa alumen.

Obj. r. Reperitur præteres alumen mineralifatum vel immixtum aliis in corporibus mineralibus; qvæ jam enumerandæ.

Imo. AQVÆ ALUMINOSÆ.

Describuntur in hydrologicis. Contendit Tourner or in Voyage de Levant T. 1. p. 163 in orientalibus regionibus inveniri alumen liquidum. sdo. LITHANTRAX ALUMINARIS.

Reperiuntur lithentraces alumine divites ad Commodan in Bobemia & in Anglia. Lithantraces funt describendi in ord.

2do.

prices sulphureus rudis
Describendus in ord. 2do. Reperitur ad Dylta in Nexicia
ubi ab eodem distracto, primum destillatur sulphur; à residuo, in cumulis sub dio congestis, post aliquot annos, elixiviatur visicium, à residuo post hanc elixiviationem, acri
exposito olim elixiviatum est alumen, hodie vero calcinatur
id ipsum ut obtineatur terra martialis rubra, que terra calorata rubra appellari solet, qua domus pinguntur. Uberius processus describendus in ord, 2do. ubi ex ipse pyrites
est describendus.

4to. LAPIS CALAMINARIS ALUMINARIS
Describitur lapis calaminaris inter mineras zinci in ord. 3.
reperitur ad Teschern in Germania.

5to. MINERALISATA VEGETABILIA aluminosa.

Est suscem, bitumine & alumine abundans lignum. Commodan & Alfattel in Bobemia; Weisinia in Hassa? Munden.

Obf. 1. Hoc lignum in aere ignem concipere solet, ubl in cumulis est congestum, eodem modo & eodem sundament lithautraces.

Obs. 2. Ulterius porro indicandum alumen arte obtineri & præparari per se,

(a) Ab angilla quacunque, bolo alba excepta, cum oleo vitrioli decocta ad ficcum, & postmodum cum aqua, quæ decantanda, filtranda, evaporanda & crystallisanda. csr. Obs. circa argillas. Obs. 1. b. & Obs. 5, lit. a.

(b) A FLUORIBUS MINBRALIBUS cum oleo vitrioli decoccis; efr. obs. circa fluores mineral, obs. 1. a. allisque lapidibus nonnullis.

(c) A TERRA ALKALINA, QUE ê liquore filicum cum acido præcipitatur efr. obs eirca quartzum & cristall. obs. I. lit, b. & obs. eirca filices, petros. & achates obs. 2. 200.

(d) A MAGNESIA vitriariorum: inprimis calcinata, cum oleo vitrioli tractara, ut decuit Pott in lithog. 11, 64. Cfr. abs. circa magnes. & spumam lupi. Obs. 2. uro. 3.

- (e) Ab IPSO VITRIOLO VIRIDI, sufficienter calcinato, aut desiliato, à cujus residuo, coleothar vocato, elixiviari potest alumen, qvod fal colebotaris appellatus.
- Obs. 3. Ab artificiali aluminis præparatione elucet id ipsum elle compositum acido vitriolico seu sulphureo. & terra quadan eodem acido foluta, qvod & ejusdem analysis indicat. Sed ut hoc acidum vitrioli in nonnullis mineris non fit manifestum, ut in terra aluminosa alba, in calcareo aluminari albo & lapide calaminari; siqvidem & à minera aluminis schistosa elixiviata, dum aëri per temporis spatium exponitur. iterum alumen elixiviari potest; qvod bis, interdum & sæpjus iterari potest; qvæstio hinc orta, undenam boc acidum proveniat? An ab aëre? ut sentiunt Stahl & PR. HOFFMAN. An in igne simul cum terra aluminosa, mediante igne & aëre generatum? ut opinatur Henckel in pyrith annon potius ut præsens in terris & lapidibus, sed latens & absconditum considerari debet, donec humidum accedens id ipsum in motum excitaverit, ut seutit Brands in eff. flockb.
- Obs. 4 Terra in alumine præsens à suo acido liberata, vel fortissima calcinatione, vel solutione vel præcipitatione cum sale alkalino sixo, vel & sussimo cum purissimo sale alkalino sixo instituta. Subsequente optima & persecta elixiviatione, cujus sit indolis, nondum plene, ut opinor, est decisum.
- (A) STAHL, NEUMAN pluresque alii eandem ut calcaream vel cretaceam confiderarunt; fiquidem acidis omnibus non folum folubilis, sed & cum iisdem efferuescens, & creta o-leo vitrioli saturata suscipit saporem omnino adstringentem & aluminosum, Sed hanc opinionem intringunt aliæ hujus terræ proprietates, scilicet, quod recenter calcinata cum aqua non iocalescat; Spiritu nitri imprægnata non phosphorescat, cum spiritu salis non producat sal ammoniacum sixum; neque cum sale ammoniaco expellat urinosum; que proprietates terræ aluminari denegatæ, terris calcareis & cretaceis omnino competunt. Cfr. MRGGRAFFa Chym. Schr. P. 190. &C.
- (B) BARON in Mem. Parif. Terram aluminis dicit esse natura terrarum metallicarum, quod concludit à maxima æqualitate quæ deprehenditur inter vitriola & alumen, ut & magua qua gaud: t attractione ad inflammabile, terrarum metallicarum more: quibus momentis, aluminis productio, non solum à pyrite purissimo, sed & à vitriolo addi potest.

(C) BAUNB in Man, de Chym. MACOVER in Mem, Parif. 1769, alique recentiores contendunt terram aluminis esse argillaceam puram; qvia (a) ab argilla qvacunqve cum oleo effriol: præparari potest verum alumen, ut primus observa-Wit HELLOT, confirmavit Port in Lithog, 11.64 uberlus were demonstrare conati sunt Marggraff, in Ast. Berol. & in Cb, Sch. l. c. & MACOVER in All. Par. l. c. (b) à terra calcarea cum acido vitriolico, aliud non obtineri potest sal, quam seleniticum, quod ab alumine maxime est distinctum. (c) Terra aluminaris bene elixiviata, ea gaudet lubricitate & tenacitate, qvæ argillis competit, unde & cum aque tractabilis reperitur. (d) Difficulter, argillarum more, exficcator, humidum tenaciter retinens; (e) sub exsiccatione fistures, argillarum more, contrahit maximas cum infigni decremento voluminis. (f) Igni fortiori dum non bene siccata exponitur, decrepitat & dissilit. (d) Igne forti in filiceare duritiem induratur & fimul ad dimidium voluminis diminuitur-

Sed his proprietatibus, quas non aliter quam ut extrinsecas & adventitias confiderare possumus, vipote que & aliis terris folutis competere possumus, totidem, imo, plures alias oppopere postunt, qvæ terris argillaceis etiam purissimis sunt denegatæ. In antecessum vero observantes, alumen rarissime, fi unqvam, re periri naturaliter argillis immixtum, licet ubivis terrarum, tam in superficie quam in visceribus terra & montium frequentissime six argilla, pullusque observatur desectus acidi vitriolici vel fulphuris. Qvid ergo impedit, qvo minus natura, ab his combinatis principiis alumen produceret, fi argilla bafin aluminis conflitueret? præterea quoque id attentione dignum, qvod alumen non folum ab argilla præ. parari potest, sed etiam à plurimis aliis corporibus mineralibus, à nobis Obs. a, indicatis, in quibus argillam qui demonstrare potest, magnus mihi erit Apollo, scilicet, in - turfa, lapide calcareo aluminoso, albo & nigro, in lithantracibus, ligno fossili, terra à liquore silicum præcipitata, pyrite, vitriolo &c. Terram argillaccam in his corporibus adesse, à præparatione aluminis demonstrare velle, nonne hoe idem est avod aværitur & avod probandum uigetur. Bt, fi ab argilla, cur ni etiam à bolo albo & fleatite aliisque lapidibus, quibus reipfa argillaces terra inest, præparari potest? Si quis diceret in his argillam non adesse, certe ludibrio se exponeret, utpote qui testimonium visus aliorumqve experimentorum infringere vellet. His præmiss, observamus terram aluminosam proprietatibus gaudere intrinsecia,

que terris argillaceis puris negvaquam competunt, sed potius calcareis nonnullis. 1mo. Qvod aquam tere calcis vivæ instar ab aere attrahat, magna copia. edo, Acidis mineralibus & vegetabilibus fit solubilis, atque acido nitri aut salis soluto, instar calcis se habet, salem præbens in aere delig vescentem. atto. Cum acidis mineralibus ante calcinationem effervescens, non veto post calcinationem. 4to. Igne calcinatorio mitiori fit fragilis, forti igne indurescens, atove fortiori in filiceam duritiem concrescens, ultra dimidium ponderis perdit, posteaque nullis acidis sit solubilis. Probe vero illa indurescentia que à concretione & incepta fusione dependet, distinguenda ab illa indurescentia, quæ igne minus forti, sub calcinatione producitur absque mutabi. litate figuræ atque adeo lenfibili diminutione voluminis, cfr S. 73. Obs. 1. 5to. Fortissimo igne, follibus excitato, per ie fusa, in massam coit, ad latera crucibuli non adhæren. tem, ut observavit BRANDT in Ad. Stockh. vol. XVII. p. 310. Eandem terram, per se fusam, in momento fusionis instar gypsi spathosi phosphorescentem observavit Ovist in AH. Stockb. 1768. 6to. Cum argilla admixta fusibilis in massam albam opacam, ut terræ calcareæ. 7mo. Cum vitre camentata, prabet massam porcellane similem ut Gypsum, 8vo. Cum arcano duplicato facile funditur. 9no. Cum terris calcareis vero, vel creta admixta, non fufibilis, cum qui, bus tamen argillæ optime & facillime funduntur. romo Cum arena admixta ad pondus æqvale, in igne non indurescit, sed permanet mixtura pulverulenta, qvæ circumstantia sola sufficeret alumiosam terram ab argillacea distingvendi, Ab his proprietatibus ut ne qvidem unica argillæ puræ competit, adhuc itaque maxime dubium, an terra aluminaris ut argillacea terra considerari potest.

- (D) GEOFFROI in Mem. Paris. 1747. existimat ad generationem aluminis requiri terram animalem aut vegetabilem, igne subterraneo vel alias calcinatam, simul asserens à sornu cervi calcinato, à shelis caucrorum, atque à cineribus vegetabilium, cum acido vitriolico se alumen obtinuisse. Negat vero Pott in Lithog. 11. 75. ab his corporibus alumen acquiri, dicens sal quod obtinetur alius esse indolis,
- (E) Von Linné p. 101. contendit terram aluminarem esse humosam, qu'um præcipua matrix aluminis, schistus à terra paludosa suam habet originem.
- (F) Port in Lithog. 11. 74. Anhang. 38. Fortsetzungen & Aumerkungen, p. 59. Dicit terram aluminis esse peculiarem ter-

vam calcaream subtilissimam, mutatam, & ab actione acidi vitriolici in terras, nova qvadam accretione vel generatione productam, vel ab argillacea terra, vel quarzos, vel bumosa aut schissos vel alia.

Plura nos cogunt momenta ad hanc sententiam amplectendam, que inter precipua sunt. (a) Peculiaris hujus terre indoles, qua examinata paret, candem non esse perfecte calcaream nec perfecte argillaceam sed inter has ambiguam, ad exteriora argillaceam ad interiora calcaream. (b) Magna inter terras calcareas observata differentia; alius namque indolis de-. deprehenditur mineralis, alius est vegetabilis & alius animalis prout prolixius demonstravimus in Ast. Stockb. Vol. XXI. () Mutabilitas terrarum que compositionem aliorum salium ingreditur. A fale communi præcipitatur terra cum acidis effervescens, sed, per se facile fusibilis, qualis etiam à salibus alkalinis fixis obtinetur, que terra ab URB. HIBRNE Vocatur terra virginea, & proxime ad terram aluminarem accedit. Cfr. inferius dicenda in Obs. circa sal comm. obs. 2. lit. c. Cum hac salis communis terra magnam habet convenientiam magnesia alba, qvam, neqvaqvam reperimus in corporibus, a qvibus nitrum præparatur, præexistentem, maxime vero in lixivio nitroso præsentem. cfr. obs. circa m-. trum. 3. 3, e. qvam & Marggraff. chem. schrift. a la-Pidibus steatiticis & amianthicis ope acidi vitriolici obtinuits sed eo minus ante horum lapidum tractationem cum eodem acido in iis præexistens esse potuit, quo magis observationibus evictum, candem terram nullibi per se naturaliter esse existentem, at que observationibus aliisque experimentis extra dubitationis aleam sit positum hos steatiticos lapides ab argilla suam trahere originem. Hæc mutabilitas terrarum, ut plura jam reticeamus exempla, ad oculum patet à terra que a liquore filicam obtinetur, utpote, que cum acidis præcipitata exhibet indicia terra alkalina post loturam, si vero per continuatam elixiviationem separetur hæc terra à gelatina, cum aqua pura, que sepius adtundenda & evaporanda, tum fere immutata deprehenditur terra vitrificabllis. Cfx. obs. circa qu. & cristallos obs. 1. lit. b. & obs. circa fil, petrof. & ach. obs. 2. No. 6.

His concludimus, tam in mineris enumeratis omnibus quam in terris & lapidibus, à quibus cum oleo vitrioli alumen produci potest, adesse terram que in aluminosam sit mutabilis, eandemque inipso alumine esse in calcaream indolem mutatam; adeoque nullam inferri posse conclusionem, a productione aluminis ad præsentiam terræ argillose, nisi alia simul acces-

ferint

Terint momenta à quibus idem evincitur, vel, à denegata præparatione aluminis, ad absentiam argillæ.

Obs. 5. Alumen præparatum vocari solet, Alumen de Rocca. cujus denominationis rationem dedit Leibnitius in protog. p. 47. dicens: Constat, aluminis coquendi artem vix trecentis ab hine annis à Rocca Syria in Europum redisse unde Aluminis Rocca, non intellesta vulgo appellatio, atque in Italia primum exercitatam, serius in Germaniam penetrasse. Alumen Romanum id unice dicitur qvod superficialiter rubens præparatur à calaureo aluminari albo ad Tolsa, qvod omni immixto ferro & vitriolo caret, à nonnulsis vero dicitur participare de sale communi.

Obf. 6 Aluminis usus præcipuus est in art. tincioria ad colores ipsos præparandos, partim pro basi, partim pro nitore; Etiam in medicis, ut adstringens; præterea ad pyrophorum præparandum & plura alia. A plurimis artisicibus quoque simul usurpatur.

S. 91.

NITRUM.

Gen. 35.

Sveth, Saltpeter.
Gall, Nitre ou salpetre.
Germ. Salpeter.

- Imo. Sapore est salino, amaro, frigido, colore, dum purum est, aqueo, pellucidum, niteris, in aere claritatem retinens.
- 2do. Solvitur integræ aqvæ calidæ duplo, fine fedimento, frigidæ vero fextuplo.
- 3tio. Cristallisabile figura hexangulari prismatica cum apice hexaedro, parum ad unum latus inclinante. Fig. 30.
- ato. Carbonibus ignitis injectum scintillulas cum sibilo spargit, quod detonare dicitur. Si cum pulvere cartonum aut alia materia inflammabili miscetur & deinde ignito Carbone hee mixtura accenditur, etiam detonat.
- 5to. Igni, per se in crueibulo aut alio vase, impositum placide liquescit & instar aque suit. Fuso huie nitro dum pulvis carhonum vel alia instammabilis materia additur, vehementer detonat, &, continuata hujus materiæ injectione, tandem cessat detonatio, & mutatum deprehenditur nitrum in sal alkali sixum.
 - Cum fale tartari & borrace nulla fit detonatio, sed spumescit mixtura in igne.
- 6to. Compositum spiritu acido peculiari prius descripto Spec. 237. & sale alkalino fixo.
 - Obs. 1. Dum auctores antiquiores & recentiores evoluimus, deprehendimus binas distinctissimas species, vel potius genera, nitri nomine venisse. (a) Nitrum veterum, quod in sequentibus describendum, est sal alkalinum cum acidis efferveses.

vescens, idem quod & natron est appellatum. (b) Nitrum bedierum, de quo heic sermo est.

Ob. 2. Hoc nitrum, cujus mineras heic describere volumus, ut in locis subterraneis nondum est repertum, sed vix ultra pedum profunditatem aut in superficie & qvidem in terra seu matrice magis in regno minerali adventita qvam indigena; hinc plurimi omne nitrum è regno minerali excluden dum, judicarunt, vel potius ut artefassam qvam naturale considerandnm. Sed hac momenta nos non movere possunt, qvin in systemate mineralogico describamus sal, qvod corporis & qvidem salis mineralis perfectas possidet notas characteristicas, atqve ut naturale considerari debet.

Obs. 3. Nomen mirum, an habeat a nitria agypti provincia cfr. PLINII Hist. N. L. 39. cap. 10. An à Græcorum viçus vel vizates, lavare, quia veterum erat mundificans, cfr. Jehemie 11, 22. hoc in medium relinquimus.

S. 92.

I. NITRUM terra mineralifatum. TERRA NITROSA.

Spec. 240.

Nitrum bumojum. von Linné 84. I, Sveth. Saltpeter jord. Gall, La terre nitreuse. Germ. Salpetererde.

Est terra pingvis parum alkalina vel calcarea, supersicialis, vix ultra duorum pedum profunditatem, sapore acri, frigido, carbonibus ignitis injecta parum fremens, serro ignito quod huic terræ immittitur & paulisper in cadem relinquitur maculas inferens hinc illinc parum siavescentes.

(a) TERRA NITROSA, bumofa.

Hæc frequentissima est, humum pro basi agnoscens.

- (b) TERRA NITROSA, cameterii.
- (c) TERRA NITROSA, calcarea.

2. NITRUM terra calcarea mixtum, muris lapidibus aut fâxis superficialiter adbærens. NITRUM CALCAREUM. Spec. 241.

Nitrum calacreum vel murale. Lister de font.

Appronitron Cartheuser in act. mog 11. 369.

Sveth. Saltpetterhaltigt mursalt.

Gall. Sal mural nitreux. Salpetre de houssage.

Germ. SALPETERHALTIGES MAURSALZ.

Hoc nitrum unice reperiri solet aut in testudinibus cellarum, aut aliis locis, musis, lapidibus vel saxis superficialiter adsixum, sorma salino terrea, sed vix alibi qvam in viciniis stabularii aut alius domus ubi excrementa animalium exonerantur, à qvibus urinosum & pingve calcareæ terræ immixtum sieri potest; sapore est nitroso, carbonibus ignitis injectum scintillat, cum acidis vero adsusis interdum effervescit interdum non; aqva solutum cristallisabile sigura oblonga tetraëdrica, apice truncato, qvæ sigura dependet ab immixto calcareo.

- (a) NITRUM CALCAREUM, album.

 Cæmento adhæret murario; in igne fulminat, cum acidis non effervescit. A muro prope stabularium Upsalia.
- (b) NITRUM CALCAREUM, rubrum.
 Videtur granulare, rubedinem à tenuissimo pulvere
 tegulari admixto habens, cum acidis non effervescit,
 in igne fulminat. A muro in arce upsaliensi.
- Obs. 1. Aphronitrum quod descripsit Carthuser n Ast.

 Mog. 11. 270. albo suit colore, cum acidis effervescens,
 terram calcaream in solutionibus deponena, cristallos præbens figura tetraedrica apice truncato, cristallis salis sediscensis simillimis, à quibus aqua solutis cum sale alkalino
 sixo præcipitata est terra calcarea cum acidis effervescens;
 cum oleo vitrioli autem expellitur ab iisdem spiritus nitri,
 atque à residuo sal mirabile est productum. Ludovica in
 Eph. N. C. Dec. 1. ann. 4. 5 5. hoc nitrum calcareum
 etiam aphronitrum appellat; ab eodem destillavit spiritum

airi. Sed existimamus, hoc sal calcareum non confundi debere cum veterum Aphronitro, qvod potius Aphronatron vocandum, à qvo spiritus nitrosus non obtineri potest, nifi accidentaliter.

Oh. 2. Commemoratur à plurimis in Iudiis & Peru reperirl mirum perfecte cristallisatum, à natura productum, qvod, si ita est, merito nitrum nativum appellati debet.

Observationes circa nitrum.

Oif. 1. Nitrum insuper est observatum.

amo, NITRUM in AQUA PLUVIALI & NIVALI. Cir. MARGGRAFF in Mem. Berlin 1752.

2do. NITRUM IN AQVA FONTANA.
Nonaullis in locis. Cfr. Marggraff, l. c.

3to. NITRUM IN AQVA MARINA,
Juxta Experimenta C. Neumanni.

4to. NITRUM SAXO DESTUCTIBILI immixtum.

Hoc faxum, qvod est granites fuscus aëre destructibilis, Fenmonum RAPAKIVI, descripsimus inter faxa Spec. 201. lit. i.
ab eodem & nitrum & fal commune elixiviari posse expertus est. Joh. BERGER, csr. URB, HIERNE Tentam. Chem.
11. 16.

sto NTRUM LAPIDI CALCAREO albo nitenti inherens.

Ita describitur minera vocata nitri, qvæ reperitur in Ukrania polonica, plena facie lapidis calcarei gaudens, aëre autem tatiscens, ad maximam partem aqva solubilis, qvæ solutio cristallisabilis partim in nitrum partim in sal commune est.

Burghart de S. Seignett. p. 41.

Obs. 2. Insuper notandum quod mitrum reperiatur in nonnullis vegetabilibus, locis putridis crescentibus, amaris, utpote in nassurtio, fumaria, beccabunga, beliotropio &c. ut experimenta Lemmerianna & de Rason in Mem. Par: 1717. evincunt. Hoc nitrum licet impurum, igne tamen sulminat, vocari solet à Chemicis; Sal ESSENTIALE SUBNITRO. Sum amarum. Cfr. Spec. 226. Nro. 8.

Obs. 3. Ante so. annos & qvod excurrit, Dissertationem de origine & natura miri promulgavi, postmodum insertam in recreations iphysiques t. 1. p. 672. sed ut ab alia experimentis & observationibus plura jam reperii qvæ in allata ibi theoria opus habent aliqva emendatione, paucis itaqve

heic de origine nitri disserere volumus, uberius hanc tem

in Chem. Phys. t. 2. cap. 3. enucleavimus.

3mo. Lixivium nitri primum, quod artifices maternum appellant, quale, à sola terra nitrofa, absque omni miscella elixiviatur cum aqua pura per decoctionem, est crassum, plus minus fuscum, prout terra nitrosa plus minus pingvedinis habrerit immixtum; cum acidis non effervescit, mercurium sublimatum non præcipitat : cum sule alkalino volatili congrumatur, cum oleo tartari p. d. coagulatur fimul adorem volatilem seu spiritum volatilem emittens : cristallifatur in verum mitrum. radiis è centro in peripheriam tendentibus dum hujus lixivii guttala in ferrum politum instillatur, si vero nimis pingve fuerit hoc lixivium, tum ab huiusmodi guttula nonnifi paulisper elevatum sal conspicitur \$ more autem apud chemicos recepto inspissatum hog lixivium & cristallisatum præbet plerumqve cristallos samellosas plumis haud distimiles, in aere deliq vescentes, q væ, mitiori calore exficcatæ, ad partem in igne detonant, ad majorem vero partem intumescunt & spumescunt cum volatili odore, qvi & fortior sentitur dum quidpiam olei tartari p. d. adfunditur. Ad ficcitatem evaporatum hoc lixivium relingvit massam nigram, qvæ carbonibus ignitis injecta fumat & ignem concipit, gvæ post deslagrationem, relicta materia, aqva soiuta, dat lixivium clarum qvod cum vleo tartari p. d. non coagulatur. Defillatum hoc lixivium primum dat oblegna cum sale valatili, fortiori igne spiritum acidam rubro flavum, qvi præcipitat argentum ex aqua forti cum fale alkalino saturatum præbet partim nitrum, partina sal commune ad indolem itaque aque regis quin hic spiritus accedat nullum est dubium, qvod & attestatur Zimmerman in Neu-MANNUM p. 1406. Residuo post hanc destillationem si adfunditur aqua & de novo instituitur destillatio obtinetur iterum alkali volatile & qvidem fortius qvam in destillatione. & postmodum aqua regis; destillatum lixivium cam oleo vitrioli dat spiritum sulphureum, deinde aquam regis. Cfv. ZIMMERMAN in C. NEUMANNUM. I. C.

ado. Coagulum quod cum sale alkulino fixo obtinetur, five ab ipso lixivio, five à sale nitroso cristallisato, quod descripsimus, aqua solutum, dimittit ad sundum terram alkam, & si evaporetur & cristallisatur hæc eadem solutio, dat cristallos cubicas & nonnullas nitrosas.

atio, Spuma sub decoctione lixivil ascendens hulla vestigia salis volatilis præbet; cum olso tartari p. d. coagulatur. Radem & natura deprehenditur crusta ahenis nitrariis, in qvi-

bus lixivium nitrofum decogvitur, adhærens.

His

His elucet experimentis in boc lixivio consequenter & in terra mitrofa adesse (a) pingvedinem, qvæ, pro majori vel minori copia, est caussa difficilioris crystallisationis hujus lixivii (b) fal volatile & urinofum, qvod partim per se exiflens deprehenditur, partim quoque cum acido, falis in ful ammoniacale mutatum, qvod concludimus tum à præsentia selis volatilis & spiritus salis per destillationem eliciti, quam qvia nulla falis communis vestigia reperiuntur priusquam alkali fixum fuerit additum, quo sal ammoniacale decomponitur. (c) Spiritum salis, qui per destillationem elicitur, à avo cum sale volatili sal ammoniacale producitur (d) nitrue completum & ad suas partes pertectum, variis licet heterogeneis impurum, ex eo est manitestum, qvod ad obtinendum nitrum purissimum nil aliud reqviritur qvam iterata solutio & cristallisatio. (e) Terran quoque in lixivio hoc primo solutam deprehendimus, qvæ, vel cum alkali fixo ab ipso lixivio percipitari potest; vel cum acido attriolico, ad residuum post destillationes aduso ut siat solutio cum addita aqva, separari potest, vel ab ipso magmate, post cristallisationem relicto, obtineri. Est hæc terra peculiaris indolis, ante calcinationem, cum acido vitriolico effervescens, cum eodem in sal medium sali anglicano simile abiens, præcipitat calcaream terram acido solutam nec non calcem ab aqva calcis viva; calcinata, vocatur Magnesia Nitri, qvæ ab acidis fine effervescentia solvitur, non separat acidum a terra calcarea nullamque aqua calcis viva infert mutationem. Evidens hinc est, hanc terram, ante calcinationem, ut pure terram calcaream considerari non posse, sed ut terram solubilem, hoc est, ad indolem salinam accedentem; unde & perspicuum terrarum indolem qvam maxime à falthur com ilsdem coadunatis mutari Ctr. Joseph Black in Est. and. Obs. Edinburg. Vol. 11. p. 157, &c.

Olf. 4. Nitri crifallisati, tres inprimis Varietates sunt distinctæ

Imo. Nitrum Coctionis Prima, quod non raffinatum appellari folet, à decoctione terra nitrufa indixivio primo, per cristallifationem obtinetur, colore est fusco, minus pellucidum, minoribus & cristallis præditum; aëre sicco sit sæpe fatinaceum, humido aëre deliquescens instar salis communis; igni in crucibulo impositum tumat & spumescit, fortiori vero igne suit; cum instammabili detonat; aqua solutum, præcipitatur à solutione cum oleo tartari p, d, terra alba. In hoc itaque impuro nitro adest (a) multa pinguedo, quam color indicat, nec non spumescentia in igne & sumus. (b)

Terra, colerea indolis, que ab alkalinis salibus præcipitatur.

tur, qvæ caussa existit qvod hoc sal aëre sicco sit farinaceum, & humido deliqvescens. (c) Verum nitrum, cum bassi alkalina, qvæ post detonationem relinqvitur ac necessario prius nitro inexistens suerit. Nulla vest gia salis urinosi in hoc nitro repetiuntur; unde jure concludimus, urinosum, qvod nonnulli chemici in nitro impuro se deprehendisse dicunt, dependere à sule amoniaco in lixivio existente, atque nitro casu sactum suisse adhærens.

- sdo. NITRUM RAFFINATUM, producitur à nitro cofficuis prima, No. 1. dum id, aqva solvitur, decoqvitur, ablatz Sub decoctione spuma, deinde filtratur, tandem evaporatur & cristallisatur, qvo simplici modo obtinentur cristalli albescentes, semipellucidi, majores, lateribus nitidis, qvod vulgare est nitrum quod divenditur; cum acidis mineralibus non effervescit, cum oleo vitrioli autem incalescit & spamescit; aqua solutum, præcipitatur ab eodem cum alkali fixo & volatili terra alba. Non opus ut prolixe heic adferam, qva simplici via sitrarii suum nitrum impurum in sitrum raffinatum mutant. Sufficit me heic indicasse, sine omni additamento, quemcunque, modo indicato, nitrum purum seu rassinatum producere posse, quod observare debent qui negant nitrum & multo magis nitrum raffinatum, fine admixto sale alkaline obtineri posse. Si ad elixiviationem & deputationem adhibitum fuerit à nitrariis aliquod fal alkali vegetabile, vel lixivium cinerum aut saponarium, quod compositionem nitri ingrederetur, necessario nitrum purum hujusmodi sal alkali contineret, & nulla præcipitatio ab alio identico sale alkalino vegetabili produci posset.
- 3tio. NITRUM DEPURATUM, à nitro raffinato No. 2. aqva foluto odtinetur per cristallisationem, constat cristallis majoribus, pellucidis, purissimis, aqveo colore nitentibus, nullam terram ab oleo tartari per d. præcipitabilem continentibus, saltem continere non debent.
- Obj. 5. Ut jam indicavimus verum nitrum, in tota sua compositione in terra nitruria adesse, qvod etiam confirmat nitrum calcareum (Spec. 2.) nec non nitrum in saxis & lapidibur nec non vegetabilibus præsens (cfr. Obj. 1. & 2.), jam nobis enodandum, undenam alkali & unde acidum nitris suam habeant originem, & qvomodo probabilitar ipsum nitrum à natura producator.
- (A) Ad alkali quod addinet, funt qui existiment in solutionibus de decoctionibus terra sitraria sut seri nos rajinati,

necessarium esse ut einere avegetabilium addantur; sed, licet negare non possumus aliqvando & alicubi cineres addi ad tollendam pingvedinem; minime tamen credendum id semper sieri & absolute necessarium esse; potius ab hujusmosi additamentis abhorrent nitrarii, per diuturnam experientiam convicti, terram humosam, lixivio terra nitraria, post cristalisationem relicto humectatam, breve intra tempus, fertissimam nitri sieri, sed ab hujusmodi cinerum & lixivii alkolius admixtione minus sidoneam reddi ad generationem nitri, imo, suam fertilitatem omnino amittere, hincad clarificationem lixivii, utuntur potius lixivio nitri, claro & frigido, post cristallisationes relicto; nonnullibi vitriolo martis aut ziuci, clarisicationem instituunt, ponnullibi alumine.

- Probabiliter nos opinamur, nondum esse demonstratum, annon sel alkali sixum nitri, ab ipsa natura, in peculiari combinatione terre calcarea cum salibus acidis produci possi, sub putresa sonio intrinseco mota se Ita sieri posse, ansam cogitandi nobis subministrant sequentia momenta. (a) Peculiaris indoles magnesie nitri, ad indolem salinam accedentis (Obs. 3.) (b); artiscialis hujus salis alkalini sixi preparatio a Calce viva cum sulphure decocta, similiter & a calce viva cum vitriolo aut sale communi, licet, ab his mixturis non persectum sal alkali obtinetur. (c A calce, nitri generationem promoveri, & in omni terra nitrosa, qvidpiam calcarei adesse; (d) Presentia hujus salis alkalini sixi in omni sere terra sructiora, prout Külbbl & Hiànna sunt experti.
- (B) Acidi mitrofi originem indicavimus in observationibus circa sulia acida mineralia, Obs. 3. qvam confirmant inevitabilis accessus aëris nec non præsentia materiæ inflammabilis, vegetabilis aut mineralis.
- (C) Hisce præmiss, ad generationem ipsus nitri accedimus; quam sequenti modo sieri, nobis probabiliter videtur. A fale volatili, sub putresactione generato, combinato cum acido aëreo seu principali, formatur sal ammoniacale; hoc ammoniacale sale non potest non ipsu pingvedo, quæ in terra nitrosa & alkali volatili adest, subtilisari ac solvi, & simul in & cum acido incorporari, unde nitrosum acidum provenit. Ipsu autem pingvedo seu illud insummabile, quod sic acido associatur, secum quoque in consortium trahit subtiliorem terram solubilem calcaream, à qua basis alkalina nitri formatur. Bo ipso itaque quo spiritus nitri generatur momento, producitur quoque tota sua compositione ipsum

nitrum; tam qvoad partem acidam, qvam alkalisam & in-flammabilem.

Hanc nostram theoriam illustrat & consirmat artificialis nitri praparatio, à sale communi cum calce viva & urina mixto, aëri exposito, vel, à sale communi, cum dimidia parte vitroli & sale mrinoso, vel &, à solutione tartari in urina cum immixto sale communi.

Obf. 6. Usus sitri est maximus in medicis, & inevitabilis in pyrotechnicis, à nitro namque producitur notissimus & fimul nocentissimus pulvis pyrius, cui pulveri hodierna ars bellita integre innititur. Usurpatur nitrum etiam maxime in chemicis & docimassicis nec non in arte vitriaria.

§. 93.

5. MURIA. SAL COMMUNE. Gen. 36.

SAL. AGRICOLÆ & ALIORUM Sveth. Koksalt Gall. Sel commun ou sel marin Germ. Küchensalz

- 1mo. Sapore est noto, salso, colore albo vel aqueo; clarum & cristallinum dum purum est, sine odore; in aëre humido plus minus deliquescens, nisi sufficienter depuratum suerit.
- ado. Aque, sive calidæ sive frigidæ quadruplo solubile, sine sedimento, quæ solutio saturata intensissimo frigore non conglaciatur.
- gtio. Cristallisatur figura cubica, angulis nitidis acutis, fig. 31.
- 4to. Ab adfuso-oleo vitrioli sumum album, penetrantissimum, erustat, qvi sumus est spiritus acidus hujus salis.
- 5to. In igne decrepitat & dissilit in minores tessulas; aucto igne liquescit & instar aque sluit; fortiori vero igne, integre avolat, fumo flavescente, odore grato balsamico vel croci.
- otto. Compositum acido muriatico, Spec. 238. & sale alkalino minerali inferius describendo.

S. 94.

1. MURIA fossilis pura. SAL GEMME. Spec. 242.

Muria nuda fossilis. v. Linné 98. 3.

Sal montanum. Cronstedt 129.

Sveth. Berg-Salt.

Gall. Sel gemme ou sel fossile. V. de Boma-Re 371. 206. Germ. Berg-Salz Reperitur in massa solida, diverso colore, plus minus pellucidum; durum, in igne fortiter decrepitans, dissiculter aqva solubile, solutum vero, à sale alkalino sixu vegetabili, raro qvidpiam terrestre præcipitatur, nulla vero sit coagulatio; in aëre tamen humido deliquescit, seu humidum redditur.

(a) SAL GEMMÆ, cristallis cubicis.

Est vel clarum & pellucidum; Crasau in Polonia, vel album & opacum in Æthiopia & Cappadocia.

- Obf. Nonnullibi reperitur hoc sal, cristallis rhomboidalibus aut sere Nitrosis, in Polonia.
- (b) SAL GEMMA, granulis confusis.

Diverso est colore, plerumque somipellucidum; colore griseo aut albo, in Polonia, Russia &c. colore stavo in Anglia; colore rubro aut cæruleo in Catalonia Austria & Salzburg &c.

- Obs. Probabile est. sal gemme, suos colores diversos à vaperibus mineralibus habere.
- (c) SAL GEMMÆ, fuperficiale. FLos sALIS.
 Reperitur efflorescens, testo vel parietibus fodinarum
 falinarum adhærens, aliqvando etiam in superficie;
 monticolis signum præbet venæ salinæ præsentis.
- Obs. Sal gemme occurrit vel in stratis montium, ut in Polonia, Catalonia &c. Vel in venis accumulatis, ut, ni fallor, in Sibiria Transylvania, & alibi. Cfr. Hamb. Magazin. Vol. VI.
- 2. MURIA fossilis, terra mineralisata. SAL Fossile. Spec. 243

Sveth. SALT-JORD

Gall. LA TERRE DE SEL GEMME. V. BOMARE. 334-207.

Germ. SALZ-ERDE

Est terra imprægnata particulis muriaticis, unde mollis & friabilis existit; noscitur a sapore salino; elixiviatione & costione præbet sal commune.

Obf

- Obs. In Polonia reperitur argilla fale communi secunda, qvæ ibidem Spack vocatur. Resert qvoqve Hassblouist in itiz. ed palest. terram prope Jericko, ut & in Ægypto, sale communi esse mixtam.
- 3. MURIA fossilis, lapide mneralisata. SAL CEDUUM.
 Spec. 244.

Sveth. SALT-STEN

Gall. Pierre mélée de sel gemme. v. de Bomare. 334. 208.

Germ. SALZ - STEIM

Hoc sal caduum ut minera salis gemma considerari potest, constans hoc eodem sale cum lapide interdum gypsoso interdum spathoso commixto, unde, in aqva difficulter solubile aëri libero expositum ægre & vix nisi ad partem sit deliquescens, atque non nisi forti coctura sal ab eodem separari potest. Polonia & Salzburg.

- Obs. Magnum ponderis incrementum qvod sal caduum, æqve ac sal gemma, in aëre suscipiunt, dependet sine dubio ab bumido & aquoso aëreo qvod attrahunt & retinent.
- 4. MURIA marina. SAL MARINUM. Spec. 245. Muria nuda marina. v. Linné 98. I.

Sal marinum. CRONSTEDT 130.

Sveth. HAPWS - SALT. SPANSET SALT. KOKSALT BOYSALT.

Gall. SEL MARÍN. SEL DE CUISINE. SEL COMMUN. V. DE BOMARE 355. 209.

Germ. MEERSALZ. KOCHSALZ. BOYSALZ.

In aqva marina, per totum terrarum orbem reperitur, sed diversi in locis, majori vel minori copia; etiam in pluribus lacubus Tartaria & Sibiria atqve alibi; aqva facile solubile, aëre deliquescens; aqva solutum ab elkali fixo & volatili albescit solutio & prescipitatur terra.

(a) SAL MARINUM extremis littoribus adbærens Ha-LOSACHNE PLINII.

- Est sal commune impurum saxis aut lapidibus accretum, à spuma maris adhærente generatum.
- Obs. Huc, ni fallor, pertinet, spums marina que corporibus littoralibus vel aliis, in vicinia maris, incrustata reperitur, que Adarca vocatur, bitumine pierumque participans.
- (b) SAL MARINUM in foveis aut cavitatibus littoralibus collectum. PARÆTONIUM PLINII.
- Dum unda marina, inprimis sub astu, ultra suos limites ascendit, relinqvit descendens in soveis & cavitatibus aqvam, à qva, calore solari evaporata, residuum manet sal concretum.
- (c) SAL MARINUM in fundis lacuum concretum.

 Hujusmodi lacus reperiuntur in Siberia, Tartaria & alibi Refert Gmelin in flora Siber. in Siberia esse lacus plurimos & magnos, a quibus. in nonnullis verum sal commune ad fundum præcipitatur, in aliis, verum sal alkali, quai do lacus hi æstate exsiccantur.
 - (d) SAL MARINUM aqua marina extractum.
 - Reperitur hoc sal satis impurum aqvæ marinæ ubivis immixtum, sed diversa proportione, scilicet, majori qvantitate in locis meridionalibus, minori in sententrionalibus; diverso qvoqve tempore plus vel minus. In Grönlandia dicitur reperiri naturaliter cristallisatum in sundo maris.
 - Obs. 1. Continet agra marina vix ultra 4 lothonos salis in libra, ut in mari mediterraneo ad Maltha; alibi vix 3 lothones so so libra, ad littora gallica; alibi a loth ut in aqva marina ad littora anglica; alibi vix ad 1 vel 1 loth in libra, ut in sinu Bothono & ad littora maris Balthici ett. Journal occonom. 1756 & URB HIERNE Tentam. chem. 11. p. 178. Probe vero simul observandum, salsedinem maris, majorem reperiri in distantia a littore majori, seu in alto mari, uhi minus aqva sluviatili diluitur; majorem qvoqve in aqvis profundis, & qvo propius sundo, eo majorem, ob gravitatem salis; similiter, majorem, vernali tempore, qvam assivali, utpote per hymem minus diluta aqua.

 Obs. 2

Obs. 2. Ut sal ab aqua marina obtineatur cristallisatum, necesse est ad illam redigatur fortitudinem ut in 100 libris ejusden aque contineantur sa libra falis, in minori namque proportione omne sal in aqua suspensum manet. Ad hunc firem obtinendum varia sunt excepitata artificia. (a) Calore solari in meridionalibus locis, ab aqva marina extrahitur, fine magnis impensis, dum per canales, seu soveas deducitur, sub æstu, in cavitates terrestres, gallice, marais falins vocatas, in vicinia maris factas, in quibus collecta & evaporata aqva, sal, ad latera & in sundo, cristallisatum relinqvit (b) Per machines gradatorias, in quibus aque marine evaporatic intenditur & augetur, dum motu aut lapfu in particulas minimas quasi in pluviam dividitur, quo sub motumediante aëre, dissipatur aq vosum, relicto sale in aq va superstite aleo concentrato, ut in 100 libris agvæ adesse possint 24ad 30 libræ falis. Hac via, minori fumtu, postmodum fal, igne culturi excoqvi potest. (c) Per frigus, qva via vero expertum est aquam marinam non ulterius concentrari posse qvam ut in 100 libris aqvæ fint 16 a 17 libræ salis, nunquam vem ad eam fortitudinem qua gradatione perducitur. (d) Calore foci, qvod est nimis sumtuosum.

5. MURIA fortana. SAL FONTANUM. Spec. 246.

Muria nuda sontana. v Linné 98. 2.

Sal fontanum. Cronstedt 131.

Sveth. Kall-Salt. Luneburger Salt

Gall. Le sel de fontaine

Germ Brunnen-Salz

Ab aqva fontana plurimis in locis excoqvitur, fale marino debilius, aqva facilius folubile, in igne minus decrepitans, a cujus folutione præcipitatur eum fale alkalino fixo, terra alba; interdum reperitur mixtum cum gypfosis particulis.

- (2) SAL FONTANUM, majoribus cubis. Lüneburg. Hartzburg.
- (b) SAL FONTANUM, minoribus cubis.

Debilius est, sed majori obtinetur copia. Halle in Saxonia. Ostrobothnia. Bohusia, Arboga in Westmannia.

Obf. Sal, quod ab aquis fontanis Offrobotlaienfibus & Bahafienfibus obtinetur, est duplici figura, nempe vel pyramidali quadrilatera vel parallelipippeda; quemadmodum etiam ab nqua marina, his figuris aliquando cristallisatur.

Obf. Eadem est ratio aqvæ fontanæ ac marinæ, in eo, qvod non ubivis æqvalem salis copiam contineat. Albi opus est gradatione, ut, in Germania ad Halle & Luneburg &c. albi nulla opus concentratione, ut in nonnullis locis Anglia, ubi reperiuntur sontes qvi $\frac{25}{100}$ imo, $\frac{36}{100}$ partes salis continent.

Observationes circa sal commune.

Obs. r. Insuper observatum est sal commune.

Imo. Muria in aqua aerea.

Præsenttam muriæ in his aqvis observarunt Borrichius cfr. Juncker Consp. Cb. 7. 1. p. 845. Model de Borrace ps 29. Marggraf mem. Berlin. 1752.

2do. MURIA in lapide ealeureo.

Præsentiam hujus salis in lapidibus nonnullis, indicat non solum corundem elixiviatio, sed & humidi setel attractio est. Observ. circa Calcareos lap. obs. r. & obs. circa Nitram I. Nro. 5.

atio. Muria in lapide arenario.

Reperitur in ils arenariis lapidibus, qui facile destruuntur aere aperto. cfr. Obs. circa aren. lapidis 3.

4to. Muria in faxo in aere deliquescente. In eodem saxo, seu granite, quo nitrum reperitur. cfr. Observe nitrum 2. 4.

Contendit URB. HIBRNE in parasceve, & alii, sal marinum reperiri in argento, arsenico, cobalto, forsan & mercurio, sed boc in medium relinquimus.

Obs. a. In vegetabilibus plurimis reperiri sal commune demonstrarunt Dodard in mem. pour servir a l'his. des plant, sect.
2. Kühnst in act. N. C. vol. V Model, de Borrace p.
38. Licht de sale communi; inprimis observatum est in
kali geniculato, chamomilla, carduo benedicto, galeopside, venonica &c. An vero sal hoc commune in plantis sit generatum, vel cum aqva e terra absorptum, certitudine
qvadam determinate non possumus.

In animalibus adest fal muriaticum, non in ils solum qvi sale communi vescuntur, sed & in ils qvi eodem sale non uturrur, in eorundem urina, sangvine, sudore &c. cst. Port de file comm. p. a. Hibrid parasceve. p. 83. De generatione hujus salis in animalibus, probabile nobis videtur id generari acido regetavili, per meatus circulatorios mutato.

Obs. 3. Sal muriaticum compositum est.

(a) Acido peculiari & appropriato, qvod acidum seu spiritos salis vocatur, cuius indolem & originem descripsimus Speca38. & in Obs. circa salia acida min. 3. lit. B. & Obs. 4. Hujus spiritus insaumabila indicant ejusdem odor, sapor, volatilitas & corrolivitas.

(b) Sal alkalino, quod distinctum est a sale alkalino nitri.

& uberius in S. seque describendum.

- (c) His binis principiis essentialibus, associatur in sale marino & fontano, terra quadam, que ab impuro sale pracipitatur, peculiari indole, utpote que bene elixiviata, cum acidis mineralibus, ante ignitionem effervescit, non vero post ignitionem vel calcinationem, cum aqua forti gelatinam format, in igne facile fluit in vitrum Chrysolithi colore, cfr-BRANDT in Aft. Stockb. 1749. p. 154. 1753. p. 29. 1756. p. 309. HENCKEL in flor. Saturniz. p. 271. Congruit ita-que plurimum cum terra aluminis, ut & cum illa que a nitro impuro separatur, ea vero cum differentia, quod ab hac terra, ab acido vitriolico foluta, producitur, juxta experimenta Potti verum sal mirabile, quod cum pulvere earbonum, in verum sal alkalinum, quale in sale communi reperitur, commutatur in igne. Magis evidens testimonium mutabilitatis terra calcarea, in combinatione cum acido, in sal alkalinum vix desiderari potest; unde &, si his circumstantiis addatur, qvod prius attulimus in Obs. circa nitrum 5. L. A. nullum remanet dubium, qvin alkali salis communis a terra calcarea in aqua marina præsente, acido salis foluta. & mutata, suam habeat originem.
- Obs. 4. De origine salis muriatici in mari, divertæ funt opiniones.
- amo. Plurimi existimant id ipsum derivari debere a sale gemme in plurimis montibus, non solum in litore marino ejusqve fundo præsentibus, sed & in ipso gremio terræ, qvod aqva solutum per slumina in mare transportatur.
- (b) LBIBNITIUS in Protogea contendit globum terraqueum initio totum fuifie fusum, posteaque, ab humore, post refri-

gerationem, globum hunc irrorante, sal in cineribus presfens fuisse solutum, idqve lixivium originem præbuisse salsedini maris, ingeniose conjicit.

- (c) Eandem cum Urb. Hearne in Parasc. p. 86. nos fovemus sententiam, sal nempe marinum in mari & quidem continue generari; siqvidem (a) eadem salis qvantitas in aqva marina hodierno reperitur die ac olim. (b) Aqva pura, plus salis omnino solvere & retinere potest qvam in aqva marina reperitur; nil ergo impedit, qvin reipsa magis solveret, si tanta salis gemmæ adesset copia, consequenter aqva marina qvo diutius eo magis salsa redderetur. (c) Sal marinum a sale gemmæ nonnullis in proprietatibus indicatis est-distinctum, qvæ differentia a simplici solutione dependere non potest.
- Fit autem hac salis muriatici continua generatio, aut acido acreo, cum aqvis communicato, aut peculiari acido in & ex aqvis marinis producto, cum terra qvadam fimiliter ab aqvæ motu vel attritu generata, vel a destructis conchis & calcarea materia fundum maris plurimis in locis cooperiente, combinato, a qvibus, accedente inflammabili producantur & alkali & acidum muriaticum. Huic theoriæ sal ammoniacium fixum, in aqva præsens marina, savet, qvod ibidem generatum nemo negare potest, qvod & prima incunabula sali marino forsan præbet; est. Obs. 3. lit. c.
- Obf. 5. Ufut hujus falls magnus omnino in chemicis, { docimaficis, fed maximus & inevitabilis in vita communi, ob gratam
 falfedinem, qvam alimentis conciliat; & ob virtutem,
 qva gaudet, putrefactionem piscium & carnium avertendi.
 Probe vero notandum, qvod juxta experimenta recentiorum, inprimis a PRINGLE & GARDANE instituta, majori
 copia putrefactionem avertit, minori vero promovet,
 qvo respectu putrescere dicitur.

S. 95.

6. ALKALI MINERALE. NATRON. Gen. 37.

Nitrum, PLINII
Baurach. VETERUM
Natrum. v. LINNÉ 84. 14.
Alcali minerale fixum. CRONSTEDT 136.

Sveth, Alkaliskt Salt. Mineraliskt alkalı.
Gall. Sel alkalı. Alkalı mineral
Germ. Natürliches Laugen - Salz. Alkalı.
sches Salz.

- zmo. Sapore est lixivioso, amaro, in aëre humido non deliquescens, aëre autem sicco fatiscit & farinaceum redditur.
- 2do. Cum omni acido effervescit, & cum eodem in fal medium unitur; omnem cæruleum & violaceum colorem vegetabilem in viridem mutat.

3tio. Aqua duplo, dum purum est, solubile.

4to. Cristallisatur sigura prismatica polygona, interdum & parallelipippeda.

5to. In igne fluit & perfikens ac fixum manet; fluit quoque eum arens vel pulvere silicum aut quarzi in pellucidum vitrum.

6to. Cum sulphure colliquatum facit hepar sulphuris; cum oleis expressis coctum facit sapones.

§. 96.

I. ALKALI MINERALE, impurum terrestre. Natron.

Spec. 247.
Natrum nudum terrestre. v. Linné 84. 1.
Alkali salis communis proprie minerale dictum. Cronstedt 136.
Sal persicum. Model. Vogel.

Sveth.

(b) Alkali acidulare mixtum. Flos salis.

Hoc sal sapore gaudet salis muriatici, sed aëre humido deliquescit, cum acidis efferuescit, participans de alkali minerali & sale muriatico. Deponitur ad parietes in Thermis ad Aachen.

3. ALKALI MINERALE calcarea terra mixtum, corporibus superficialiter adbærens. Aphronitrum. Sp. 249

Natrum nudum calcareum. v. Linné 88. 2.

Alkali salis communis terra calcarea parva portione combinatum. CRONSTEDT 137.

Sveth. Mursalt. Kalkblandat mineraliskt alkali.

Call. SEL MURAL. APHRONATRON. V. DE BOMA-RE 321. 200.

Germ. Mauersalz. Mit kalcherde vermischtes mineralisches Laugensalz.

Est sal sapore lixivioso, indeterminata sigura vel striatum muris aut lapidibus ab humido aereo contestis adfixum se calearea terra non solusa participans, non exsiccatum in igne spumescens, non vero post exsiccationem, cristallisabile sigura rhomboidali aut prismatica vel parallelipipeda quadrilatera.

- (2) APHRONITRUM, magis compatium.

 Invenitur in crusta vel massa muris aut lapidibus adsi
 num, fragile, sapore ingrato lixivioso. Reserviur
 - xum, fragile, sapore ingrato lixivioso. Reperitur vel murarium vel gypseum.
- (b) APHRONITRUM striatum. fætens. HALINITRUM.

 Pruinæ instar muris antiquioribus & tegulis adfixum,

 vel aliis in locis exhalatum, plerumque, si non semper, cum sale alkatino volatiti mixtum, quod tamen

 cum tempore avolat, exsecato sale.

Obs.

- Obs. 1. Juxta experimenta que his cum Varietatibus institui. deprehendi hæc falia, (a) cum acidis fortiter effervescere. sed fine præcipitatione, (b) fyrupt violurum colorem in viridem mutare (c) mercurium in spiritu nitri solutum præcipitare colore flavo, aliquando & nihil ab eodem præcipitare. (d) cum solutione salis ammoniaci fixi integre coagulari & in gelatinam pellucidam abire; (e) ab oleo tartari p. d. horum salium solutiones opacas fieri; (f) igni impositos sales recentes facile liquescere cum spuma, & carboni ignito in. jectos, æqvaliter se habere, crustam calcaream carboni adsixam relinquentes; tarde vero sed bene exsiccatos, in igne nec spumescere nec sumare nec facile liquescere. Destillatum balinitrum dat phlegma, ingrato odore præditum, cum syrapó violarum parum viridesceus, cum acidis vero aoa effervescens, cum oleo tartari p. d. album relinquens præcipitatum. Residuum post destillationem, colore susto, sine odore, igni in crucibulo impositum, liquescit cum spumescentia, ac lateribus fit adhærens, sapore caustico.
- Obs. 2. Differentia, quam ante hæc adtulimus, ab experimentis chemicis, in regno minerali svec. inter balinitrum & aphromitrum, ex eo ad maximum portem dependet, quod prius simul sal alkali urinosum & volatile continet, posterius vero nihil de hoc sale participat.
- Obj. 3- Ut evitetur omnis contusio, heic indicare debemus, falia quæ aphrenitri nomine veniunt, esse omnino triplicis differentias.
- (2) Aptronitrum veterum, qvod est aikali minerale descriptum cum terra calcarea mixtum.
- (b) Aphronitrum acido nitroso participans, qvod vocavimus nitrum calcareum, & descriptimus, Spec. 1852.
- (c) Appronitrum acido vitriolico participans, proximo ad naturam salis mirabilis accedens, quale est appronitrum jenense, quod descripsit Fr. Hoffmann in Obs. Ph. Ch. L. 111. Obs. IX. & in sequentibus indicare volumus.

Observationes de alkali minerali fixo.

Obf. 1. Rarius hoc alkali minerale separatum occurrit, frequentius vero acido salis, interdum & vetrioli combinatum reperitur.

110, Alkalı minerale in bumo et terra fertili.

Hojus salis præsentiam in his terris demonstravit Külbel de causa fertil terr. J. 23.

\$:0, ALKALI MINERALE in fale communi.

Hoc alkali minerale, idem esse quod constituit basin alkalinam sais communis (Obs. circa sal comm. 3. lit. b) demoustrant chemici ab æquali utriusque indole in aere, in aqua, cum acidis, in igne &c.

- 3:0, ALKALI MINBRALB İn jule mirabili naturali. Hoc ial mox describendum.
- 4:0, ALKALI MINERALE in fale perfico borech. Etiam hoc in fequentibus describendum.
- Obs. Præterea, præparari qvoqve potest hoc sal alkali, per incinerationem, ab berbir marinis, inprimis à sali geniculato, unde forsan nomen habet, qvod sal, post incine rationes impurum, est sufficienter Sop a nomine notum, facile vero per solutionem & cristallisationem ab impuri tatibus liberari potest.
- Obs. 3. Disferentia inter hoc alkali minerale, & illud, qvod ab aliis vegetabilibus per incinerationem præparatur, alkali vegetabile dictum, in eo consistit; (a) quod aère non ut vegetabilia deliquescat, sed calori solis exposita hærmineralia alkalina aqvam & pelluciditatem perdant & instar farinæ siant (b), gaudeut itaqve minori ad aqvam attractione, unde & plus aqvæ ad suam solutionem reqvirunt qvam alkalia vegetabilia; (c) qvod hæc mineralia alkalina acido vibriolico saturata, producant sul mirabile Glauberi aqva & igne facile solubile, vegetabilibus vero alkalinis sa. libus fixis, producatur cum eodem acido tartarus vitriolatus aqva & igne difficulter solubilis; (d) cum spiritu nitri constituunt alkalia mineralia, nitrum cubicum; alkalia vegetabilia vero nitrum regeneratum; (e) aqva soluta hæc salia sixa mineralia sacile crissalisari possunt, qvod cum salibus sais vegetabilibus puris sieri non potest.
- Obs. 4. Circa originem hujus salir alkalini mineralis, în sale communi præsentis, antea nostram diximus opinionem, cir, Observ. circa sal commune lit. e, sed hinc questio moverl potest; an hos alkali sixum adhue dum in natura à principiis suis generatur vel generari possit, nudum? Annon potius per destructionem quandam salis communis naturalem produci tessit?

dati passit ? Priorem sententiam licet impugnare non possimus, magis tamen proni ad posteriorem amplectendam, si consideremus à sale communi vel sale Glauberi, per incinerationem herbarum marinarum, reipsa hoc sal in cineribus seu sola reperiri productum vel eductum, insuper & hoc sal plerumq ve cum sale marino, uti indicavimus mixtum reperiri; sicet nobis adhuc ignotum, qva via naturahanc se parationem partium in sale communi persiciat.

S. 87. ALKALI VOLATILE.

Gen. 38.

Sveth. FLYGTIGT ALKALISKT SALT. RÖTSALT Gall. ALKALI VOLATIL Germ. FLÜCHTIGES ALKALI. HARNSALZ

- Reperitur hoc sal nullibi per se subsistens, sed unice corporibus immixtum, ab iisdem namque separatum, pededentim in aerem dissipatur.
- 2:0, Odore gaudet forti & penetranti, simul & oculos pungente.
- 3:0, Cum acidis effervescit, & cum iisdem in sal medium volatile abit; colorem vegetabilium cæruleum & violaceum in viridem mutat; mercurium sublimatum præcipitat colore albo, & cuprum solvit colore pulchre cæruleo.
- 4:0, In igne promte avolat; clauso sublimatur; cum initro mixtum, in igne detonat.

§. 98.

Ut hoc sal nullibi per se existens reperitur, nullam ideoque ejus speciem singularem describere possumus; indicare solum volumus id reperiri-

1:0, ALRALI VOLATILE nudum terris & lapidibus in-

Hoc demonstrarunt URB. HIERNE in Tent. Chem. IV. 73 &c. HENKEL in Ast. N. C. Vol. V. p. 315. &c. BRANDT in Ast. Stockb. 1747. p. 301. &c. in bumo, creta, diversis argillarum speciebus, nec non in diversis lapidibus; ut in nigro marmore, lapide suillo, schisto nonnullo. In incrustato gættingensi demonstravit Vogel in Tr. de Incrust. Gætting.

2:0, ALKALI VOLATILE cum acido salis mixtum. In sale ammoniaco naturali, inferius describendo.

3tio. ALEALI VOLATILE aliis salibus mixtum aquis inbærens.

Reperiur in nonnullis acidulis, ut in lauchstadiensibus. gusubeliensibus, &c. Detexit & Maloum in acidulis gallicis. cfr. Act. Paris. 1746.

Observatio circa alkali volatile.

Alkali volatile minerale eas siqvidem possidet proprietates, qvæ alkali fixo competunt, præterea vero in igne cum nitro detonat, videtur hinc concludi posse, hoc sal compositum esse alkali quodam minerali, intime cum instammabili materia combinato, qvam nostram hypothesin consirmare videntur non solum hujus salis præsentia in terris & lapidibus, qvi alkalina sunt natura, & simul qvidpiam bituminosi continent; sed & experimentum, qvod adsert Malouin l. c. dicens ab alkali minerali cum oleo petra mixto se per destillationem obtinuisse spiritum volatilem, nec non volatilisatio tartari, qvæ chemicis nota.

Hinc concludimus, hoc sal, à natura, ab iisdem principiis, nempe alkali fixo, & pingvi materia generari & produci posse. Sed, ut simul ab experientia compertum, qvidpiam salis volatilis generari per destructionem salis communis, dum id hujusmodi cum materialibus combinatur, qvæ vel materiam instanuabilem continent & ad putresactionem prona sunt, vel alia ratione sal commune immutare possunt, sic patet, duplicem dari nobis notam viam, qva natura hoc alcali volatile-producere potest. Possibile & est, plures adhue nobis ignotas dari vias; qvibus à natura produci potest.

URB. HIERNE in Tent. & LUDOLFF considerant alkali volatile ut sal primogenium. STAHL, NEUMAN, POTT aliiqve existimant hoc sal unice aut per ignem. aut putrefactionem produci, à particularum determinata transpositione & combinatione, qvam originem impugnare non possumus etiam in natura suum locum habere, dubitamus vero, an ubivis. Henckel 1. c. deducit à putrefacto sale communi. Qvidqvid sit, existimamus nullo reali sundamento, vel sussiciente caussa impugnari existentiam salis alkalini volatilis naturalem in corporibus. 8.

SALIA NEUTRA. Gen. 39.

Natrum. v. Linné & Alignum Sveth. Medelsalt Gall. Sel neutre Germ. Mittelsalz

- 1:0, Sapore hæc salia neutra naturalia sunt diverso, plerumque vero aut amaro ingrato, aut salino.
- 2:0, In aëre plerumque facile mutantur; fiunt etenim aut opaca, vel farinacea, aut deliquescunt.
- '3:0, Aqua soluta, plerumque, ab alkali fixo vegetabili, addito, terram ad fundum demittunt immixtam; crystallisationi exposita, diversimode crystallisationur, pro diversa quantitate terræ & pro diversitate acidi; nonnulla in crystallisationem redigi non possunt, sigura sunt ut plurimum prismatica s. 32.
- 4:0, In igne facile fluunt.

§. 100.

1. SAL NEUTRUM compositum alkali minerali & acido vitriolico. SAL MIRABILE. Spec. 250. Acidum vitriolicum alkali minerali saturatum. CRON-STEDT 126.

Svoth. Glaubers Salt Gall Sel admirable. Sel de Glauber Germ. Glaubers Wundersalz

Est hoc sal sapore salino amaro, in aquæ duplo facile solubile; crystallisatur sigura oblonga prismatica; in aëre sit sarinaceum & fatiscit; solutum dimittit quidpiam terræ præcipitatæ ab alkali sixo vegetabili adsuso; in igne facile sluit & cum pulvere carbonum mixtum, bepaticum in igne spargit odorem; compositum ab alkali minerali puro, & acido vitriolico. Reperitur naturale in aqua marina & in nonnullis herbis marinis.

2. SAL NEUTRUM compositum terra solubili alkalina & acido vitriolico. SAL NEUTRUM ACIDULARE.

Spec. 251.

Natrum nudum fontanum, saturatum, v. Linné 89. 3. Sveth. Surbruns Svlt, Bittert Salt. Kalk-artigt Medelsalt

Gall, SEL NEUTRE CALCAIRE, V. DE BOMARE 324.
204

Germ. SAUERBRUNNEN - SALZ. BITTER - SALZ. KALKARTIGES MITTELSALZ

Sapore est maxime amare & ingrato; in aere fatiscit in pulverem; in aquæ calidæ duplo solubile, qvæ solutio cum acidis mineralibus non effervescit; ab alkali fixo vegetabili addito præcipitatur terra alba; crystallisatur figura vel prismatica vel parallelipipeda; mitiori igne calcinatur in pulverem album, fortiori igne fluit instar aqvæ, nis nimium terræ admixtum suerit; cum pulvere carbonum commixtum in igne hepaticum spargit odorem; carboni ignito injectum immobile permanet, & vestigium calcis albæ relinqvit.

(2) SAL NEUTRUM ACIDULARE ANGLICANUM. SAL EBSHAMENSE.

Est figura oblonga quadrilatera, in aëre non fatiscens, cum oleo vitrioli sumans & effervescens; præcipitans argentum aqua sorti solutum; cum sole alkalino sixo coagulatur, multam præcipitans terram; in igne sluit in materiam tenacem; cum carbonibus hepatizat, pungentem sulphuris odorem emittens; aqua solutum erystallos præbet duplices, cubicas, quæ sunt salis communis & prismaticas, quæ accedunt ad naturam salis mirabilis. Obtinetur a magmate residuo post crystallisationem salis marini.

Obs. 1. Duplex omnino est sal anglicanum; unum compositum qvod descripsimus in aqva marina præsens; alterum
simplicius, compositum à terra calcarea alba, seu magnesia
alba & acido vitriolico; ab his namqve hujusmodi sal arte
præparari potest, si residuum post destillationem lixivii primi aurosi ex ipsa terra nitrosa; vel residuum post cristali-

B 4

fationem primam, vel terra à sale communi præcipitata, augin lixivio, post crystallisationem salis marini, materno dicto præsens solvatur oleo vitrioli, eademqve solutio diluatur aqva, filtretur & cristallisetur. Est itaque magnesia alba, quæ est terra alkalina solubilis, & acidum vitriolicum, qvæ hoc sal proprie constituunt.

Obs. 2. Hoc sal anglicanum primitus ut naturale, quod in fonte soterio in Auglia, Epsam appellato, 15 milliaria à Londino in Surreca distante, reperiebatur, consideratum & habitum fuit, Refert & DALE in Pharmacol. hoc sal reperiri Barnetina in Middelsexia, Northall in Hardfordia, &c. Sed hoc naturale vix est venale. Postmodum relatum fuit. hoc iplum in Anglia ab HANKBWITZ præparari, ac omnino artificiale esse. Hinc varize de ejusdem compositione or te funt conjecture. Plurimi hoc ipsum nonnisi sal mira bile esse postularunt, peculiari aliquo modo præparatum cfr. Epb. N. C. Centur, III. & IV. Obl. 173. CASPAR. NEUMANN, qvi per aliquod tempus penes Hanckevitz commoratus est, refert, illud præparari à crassiore magmate, qvod post evaporationem & crystallisationem aqua marinæ relinqvitur, & à vitriolo calcinato, vel a capite mortuo post destillationem olei vitrioli relicto. Hisce autem temporibus, qvibus accuratiori examini subjectum fuit magus iliad, post crystallisationem salis ab aqva marina relictum, deprehensim fuit, hoc sal anglicanum, in eodem magmate naturale reperiri & obtineri dum magma hocce ulteriori evaporationi & cristallisationi exponitur; vel, dum inspissatur hoc magma, & inspissatum aqua pura solvitur, quæ solutio deinde evaporanda & crystallisanda.

Est iraqve sal anglicanum naturale, ut tamen eo facilius & majori copia obtineatur, atqve à reliqvis salibus, in codem magmate existentibus separetur, adhiberi solet vitriolum calcinatum; licet, uti dictum, sine vitriolo etiam obtiner

potest.

, (b) SAL NEUTRUM ACIDULARE, Sedlitzenfe, vel Seidschützense &c.

Hoc, figura prisinatica, in eo à sale anglicano differt, quod sit simplicius, accedat propius ad indolem salis mirabilis, utpote compositum magnesia alba & acido virriolico, sulphureo, unde syrupi violarum colorem interdum in viredinem mutat, & in igne fluit tenuiter instar aqvæ. Reperitur in fontibus plurimis

Soteriis, Sedlitzensi, Scydschützensi, Egrano, ac nonnullis thermis, tam in Germania, qvam alibi.

Obs. Sulphureum acidum, his salibus inesse, concludimus, à volatilitate hujus spiritus, qui ab his salibus per retortam destillari potest, nec non à sulphure, quod Serrius in Trass. vom Pyrmonter Stablbr. p. 114. commemorat ab his salibus, per sublimationem, sine additamento obtineri posse.

(c) SAL NEUTRUM ACIDULARE, Umeüense.

Hoc crystallisatur, figura parallelipipeda, lateribus inæqvalibus; in aëre sit sarinaceum. Reperitur ad urbem Umeä, descriptum in Ast. Stockb. 1740. p. 245.

3. SAL NEUTRUM compositum terra calcarea, & acido vi. triolico. Sal neutrum calcareum. Sp. 252.

Neutrum calcareum efflorescens. M. R. Sp. 187.

Sveth, Kalk-Salt, Utvittrat Kalk-Salt Gall. Sel de chaux. v. De Bomare 224. 11. Germ, Kalk-Salz

Sapore est amaro, ad parietes in nonnullis sodinis, interdum & alibi, aut in striis aut quasi in lamellis vel crustis adsixum; in aere opacum redditur & satiscit, aqua solutum dimittit ad sundum oleo tartari p. d. adsuso terram calcaream aut spathosam; cum acidis non effervescit; in igne non fremit, nec detonat, nec sulminat, nec sacile liquescit; carboni ignito injectum non sumat, neque spumescit.

- (a) SAL NEUTRUM CALCAREUM, album.
- (b) SAL NEUTRUM CALCAREUM, flavum.
- Obs. Primus qvi hoc sal descripsit, est, ni sallor, Fr. Horrmann in Op. Pb. Chym. Tom. 2. p. 343. Sed sateor, nondum plene esse examinatum, in respectu ad suam compositionem Forsan appronitro Spec. 249. & acido vitriolico
 compositum. Qvod ego possideo srustulum crustaceum, plurimis non sufficere potuit experimentis, qvam qvae indicevt.

4. SAL NEUTRUM compositum terra calcarea, & acida nitri.

NITRUM CALCAREUM

Hoc descripsimus inter species nitri s. 92. Spec.

5. SAL NEUTRUM sale alkalino minerali, & acido salis' compositum. SAL NEUTRUM PURUM. Spec. 253.

Sveth. RENT MEDELSALT

Gall Sel neutre pure. v. De Bomare 323. 1. Gord. Reines Mittelsalz

Diversa crystallisatur figura, seilicet insundibuli forma, vel cubica, sapore est salso, in aere farinaceum evadit, interdum vero claritatem retinet, proxime ad naturam salis sontani accedit, proportione acidi ad sal alkali minerale diminuta, hinc, aqva solutum, nullam ab oleo tartari p, d. adsuso præcipitat terram, nullamqve mutationem insert solutioni mercurii sublimati.

(a) SAL NEUTRUM PURUM; pyramidale cavum.

Constat crystaltis pyramidalibus, qvadrilateris, cavis, unde formam infundibuli qvadrilateri cavi habet. Reperitur in nonnullis fontibus in Ostrobothnia & alibi. Fig. 33.

Obs. Sape observavi ful commune c ystallisatum hanc figuram suscipere, pracipue si prius cum carbonibus calcinatum suerit.

(b) SAL NEUTRUM BURUM, cubicum, cavum.

Hoc à priori fale pyramidali quasi compositum, ita ut quilibet cubus, qvi intrinsece est cavus, 6 pyramidibus constare videatur. Reperitur ad Baden in Helvetia. csr. Acta N. C. Vol. II. App p. 46. Scheuchber. nec non ex Sola gradata aqvarum falinarum

in fontibus Hallensibus.

Ob: Hoc sal syrupi violarum colorem mutat, aqva solutum xh.bet solutio em slavescentem, quæ diluta à spiritu volates uon mutatur; gravitate specifica duplo minore qvam sal commune gaudet, ob cavitatem vacuam.

G, SAL

6. SAL NEUTRUM terra calcarea, & acida salis compositum. SAL AMMONIACUM PIXUM. Spec. 254. Acidum salis terra calcarea saturatum Cronstedt 128. 1.

Sveth. Saltaska,
Gall. Sel ammoniac fixe
Germ. Schep, Figirter salmiak

Est sapore amaro, in aere deliquescit liquorem præbens slavum, aqua solutum non crystallisabile præcipitatur sale alkalino sixo tam minerali quam vegetabili; violarum syrupum tingit colore viridi; siccum cum oleo vitrioli effervescit; in igne sluit instar aquæ; aqua solutum, siltratum & inspissatum gaudet vi phosphorescente. Reperitur in oceano & in aquis sontanis salinis.

7. SAL NEUTRUM terra cretacea cum pingvi, & acido salis compositum. SAL CRETE. Spec. 257.

Sveth KRITSALT
Call. SEL DE CRAIE
Germ. KREIDENSALZ.

Est sapore salino, amaro & nauseoso; crystallisatur sigura oblonga pyramidali, que crystalli aëre satiscunt in sarinam albam cum acidis esservescentem; solutio hujus ab alkali sixo præcipitatur, tingit syrupum violarum colore viridi & præcipitat mercurium sublimatum colore suscente; in igne sluit consistentia crassa tenaci; cum sulphure nullum producit hepar. Reperitur in statu seu agro senensi in Italia.

Olf. Hujus salis descriptionem dedit guis, Baldassani in Observazioni sopra il sale della Creta. &c.

Observationes circa salia neutra.

Obf. Ut hac salia antiquiori tempore non sufficienter cognitatuisse probabile est, sic non mirum quod peculiari nomine generico destituta, recentiori tempore, SALIA NBUTRA, a nounullis salia innominata suerint appellata. Primus, ni salior, qui speciem adam seu sal neutrum acidulare detexit, suit Lister in Tr. de font, med. auglia p. 8. qui id ipsum

ipsum Sal Calcarbum appellavit, & post eundem observavit Fr. Hoffman in Obs. Pb. Cb. T. 11. p. 50. Beliqua heic enumerata successive postmodum abalis detecta sunt, plerumque in aqvis latentia, vel superficialiter aliis corporibus adsixa. Constant hæc salia, si non omnia. pleraque tamen basi calcarea indolis sive alkalini mineralis cum calcarea terra mixti, unde, ab his omnibus naturalibus cum sale alkalino sixo terra præcipitari potest vel calcarea, vel calcarea indolis. Acidum in iisdem præsens non solum vitriolicum est observatum, sed etiam in aliis mirrosum, in aliis muriaticum, unde ratione acidi triplicis omnino differentiæ existunt, sub uno tamen genere, ob basin fere eandem, considerari possunt. Hinc & origo horum salium est satis aperta.

§. 101. 9 SAL AMMONIACUM.

Gen. 40.

Alkali minerale volatile, acido salis unitum CRON-STEDT 141.

Sveth. Salmiak Gall. Sel Ammoniac Germ. Salmiak

- 1:0, Sapore est salino, ingrato, urinoso, pungente.
- 2:0, In aëre, immutabile permanet; quod vero perfecte depuratum, similiter & naturale, aëre humido interdum deliquescit.
- 3:0 In igne tam aperto, quam clauso volatile.
- 4:0, Cum fale alkalino fixo tritum pungentem emittit odorem.
- 9:0, Compositum acido salis communis & alkali volatili minerali.

§. 102.

I SAL AMMONIACUM in flores vel laminas concre. sum. SAL AMMONIACUM CRUSTOSUM. Sp. 256.

Sveth. SALMIAK SKARRPA

Gall. SEL AMMONIAC EN CROUTES. V. DE Bo-MARE 339. 210.

Germ. SALMIARS BLUMEN

Reperitur plus minus purum, & semipeliucidum, plerumque cum argilla, terra, aut lapide adfixo, locis calidioribus, vel in superficie terræ essorescens, vel rupibus extrinsece adhærens, sacie porosa, aut pulverulenta salina; sigura vero incerta & indeterminata. Persia, Calmuchio.

- Ohf. Primus qui hoc sal descripsit est Model in Versube und Gedanken über einen natürlichen oder gewachsenen Salmiak An ab excrementis animalium salinis & urinosis, calore solis hoc sal, in regionibus calidis naturaliter producatur, in medium relinquo.
- 2. SAL AMMONIACUM in glebas, igne subterraneo concretum. Sal ammoniacum Vulcanorum. Sp. 057.

Sveth. Berg-Salmiak
Gall. Sel. Ammoniac des Volcans. v. De Bomare 340. 211.
Germ. Berg-Salmian

- Reperitur circa montes ignivomos, nec non in fodinis lithanthracinis, heterogeneis plerumque mixtum, hinc colore discrepans.
 - (a) SAL Ammoniacum Vulcanorum, flavessens.
 Hoc colore frequentissimum est, a Sulphure admixto.
 - (b) SAL Ammoniacum Vulcanorum, nigrum. Colorem à bituminosa, vel alia materia admixta habet.
 - (c) SAL AMMONIACUM VULCANORUM, viride. Forsan à Vitriolico admixto colorem habet.

Reperitur hoc sal ammoniacale ad omnes fere montes ignivomos, ut in Sicilia, Italia &c. cfr. Boccon Recherche. Etiam in fodinis lithanthracis in New Castle in Anglia.

Observationes circa Sal Ammoniacale.

Obs. t. Sal ammoniacale, præterea reperitur, (a) SAL AMMONIACUM in aquis fontanis.

In tontibus ad Gierhi bel & Lauchstänt in Germania,

Cfr. HENKELS-Kl. Mineral. Schriften, pag, 585.

(b) SAL AMMONIACUM in terra nitrofa.

Cfr. Observat. circa nitrum 3.

An etiem in terra aut lapidibus immixtum. à quibus fal vo. latile obtinetur (cfr. §. 98), qvod cum acido falis aut sulphuris combinatum, lisdem mineralibus inexistere nonnulli opinantur? cfr. Asia N. C. Vol. V. p. 332.

Ιn

In Plantis nonnullis adesse contendunt Tourneson & Lembary.

Oh. s. Sal ammoniacum venale præparatur in Ægypto ab excrementis animalium, que, absque ulteriori præparatione ficcantur, comburuntur, deinde à fuligine, hinc ascendente sublimatur sal ammoniacum in furnis ac vasis idoneis, prout prolixius descriptum est à Lemaine & Grangen in At. Parif. 1735 & ab Hassel Quist in Act. Stockb. Vol. XII. Ra vero his in relationibus deprehenditur differentia, quod Priores dicant id ipsum præparari à fuligine nominata, sale & urina. HASSELQUIST vero contendit id ipsum à sola fuligine excrementorum animalium præparari, addens, sal marinum in ipsis vegetabilibus, quæ ab animalibus devorantur, adesse, consequenter & in excrementis. Sed, forsan uterque modus usurpari potest, pro diversitate temporis & loci. In ipso etenim modo ac apparatu describendo, de cætero, conveniunt, ades ut nullum falsitatis reum, judicare possimus.

Obs. 3. Origo salis ammoniaes naturalis est adhue maxime dubia, scilicet, an omne à vulcanis & igne subterraneo dependet, annon alio etiam modo à natura produci potest. Quod in montibus ignivomis reperitur, dubium qvoqve est, an ut productum ab acido salis communis & alkali volatisi in terris & lapidibus præsente, vi ignis expulsis considerari potest; an, ut in superficie productum, à Lava stercur animalium qvod montes circumiscet, comburente? Utramqve hanc opinionem minus probabilem reddit sal ammoniacum in fodinis lithantracinis & in nonnullis aqvis præsens. An ergo à sale communi simpliciter originem habet? cir. HER-KEL Rediv. D. 154.

Alio modo, nempe, fine igne, naturam genuinum sal ammoniacum producere, conspicimus evidenter in sale ammoniaco in terra mitrosa præsente. cfr. Obs. circa nitrum 3.

Obs. 4. Salia ammoniacalia illa in genere appellari solent, qua constant acido, cum alkali volatili combinato. Prout itaque discrepant salia acida, mineralia, vegetabilia, imo & animalia, nec non salia volatilia, diversa puritate, sic & distincta praparari posse salia ammoniacalia evidens est. Hinc diversa salia ammoniacalia artificialia existent.

Obs. q. Veterum Dioscoridis, SERAPIONIS, AVICENNA ful ammoniacum, videtur suisse sal gemma.

Obs. 6. Usus salis ammoniaci, ut chemicum & medicum reticeamus, est insignis a variis artificibus, imprimis ad cuprum stanno obducendum, aliaqve opera metallica. Dicitur adhiberi à nonnullis, cum fuligine, ad induranda & nigra reddenda ligna. Eodem frigus artisticiale produci polle notum est, dum in aqvam projectur; idqve frigus magis intensum reddi, si sal ammoniacum mixtum cum anatica paste mercurii sublimati solvatur in aceto destillato.

Obs. 7. His, de salibus mineralibus, ad typum transmiss, ea mihi contigit inexspectata felicitas, quam heic reticere non debeo, scilicet. non solum videre sed & examinare solutionem auri in acido vitriolico, præparatam à generos. & nobilisse, viro chiliarche locum tenente & equite ord. R. Ensiferi. J. J. Ancharström, qui in suo prædio Lindo instructifsimo non solum gaudet laboratorio, sed & ipse indefessus diu noctuque chemicis operationibus operam navat, omni exactitudine fimul & patientia suas peragens operationes. susque subjects operationum, inprimis selia, insveta certe methodo, sed accuratissima, purificans & crystallisans. unde, ab iisdem ea obtinet educta, qvæ purkate, tenuitate atque penetratione gaudent maxima. Initia hujus so lutionis auri in eodem vidi laboratorio, eandem vero deinde, post aliquod tempus, consummatam & ad finem perductam cum oleo tartari p. d. examinavi, quo, sub magna effervescentia. præcipitatus suit tenuissimus flavescens pul. .. vis, qvi debite tractatus, verum & purissimum erat aurum, Hanc solutionem heic indicare debuimus, ut limitentur quæ in antecedentibus de solutione auri in acido vitrioli, diximus, & quidem jure, dum methodo vulgari tracatur. Etenim, si operationes chemicæ plurimæ certas reqvirunt manipulationes, tam in menstrui præparatione, qvam in auri præparatione & tritura, nec non in ipfa folutione deinde, debito sub regimine & debito tempore perficienda. Hæc solutio inter arcana alchemistica haberi solet, non aliam ob caussam, quam quod juniores chemici, simplicioribus folutionibus & præcipitationibus occupati, hujusmodi operationes fibi præscriptas non habentdiscere debent alchemiæ derisores immaturi, qvod alchemici ea præstare possunt qvæ illi ignorant, & qvod non taus in auro præparando, ut illi inepte opinantur, fint occupati, quam potius in naturæ arcanis detegendis. Genuini alchemici, uno ore fatentur, se majoris momenti considerare cognitionem ferri ab auro producendi, qu'am auri à ferro

Sed hac occasione simul reticere non debeo, generosissimum virum & equitem nominatum non adeo chemicis operationibus esse abreptum, qvin, simul suam cognitionem in chemicis svasque operationes, juxta principia chemica, extendat ad commoda respublicae promovenda. Hunc in finem primus, in regno, suo in prædio Lindo, officinam instituit pro pulverisatione quarzi, tenuissimum in alkohol. pro officinis vitriariis & porcellana ad vitra & vitrificationes nec non ad encansiica opera, Hæc operatio igne & aqva persicitur. Pro uttro conficiendo & coquendo, juxta illam quam chemia subministrat theoriam, in maximum aceryum seu cumulum contectum, habet congestas diversas terras. aliis cum materialibus artificiose & prudenter mixtas, à quibus debite tractatis, nitrum-non solum majori copia cito excoqui potest, sed & coctura satis purum obtineri. Optamus suas manipulationes suaque inventa cum publico communicare Vellet.

10.

BORAX.

Gen. 41.

Chrysocolla nonnullorum Capistrum auri

Sveth. Börax Gall, Borax Germ. Borax.

- mo. Sapore est lixivioso sed obtuso.
- 2do. In aëre, dum depuratum est, humiditatem perdit seu fatiscit, non vero aëre humido deliquescit.
- 3tio. In aque minima proportione solvi potest sub costione, aque vero frigide sedecuplum ad suam solutionem requirit; crystallisatur sigura indeterminata; rudis vero sigura prismatica osto vel sex lateribus; aut quadrata oblonga. Fig. 34. 35.
- Ato. Cum acidis spiritibus non effervescit, neque cum salibus alkalinis sixis, syrupi violarum colorem vero in viredinem mutat, & præcipitat omnes solutiones metallicas acidis sactas, nec non terras.
- 5to. In igne intumescit, aluminis instar, postmodum liquescit in vitrum, quod vero magna aque copia decocum solvitur, ac in sal genuinum boracis iterum redit, nisi fortiori & continuato igne vitriscatum suerit.
- orientalibus regionibus adfertur, quod purificatur Anftelodami.

\$. IO4.
1. BORAX crudus saponaceus. Tincal. Spec. 258.

Borax nudus. v. Linné 94. i. Borax. Cronstedt 139. Nitrum nativum scissile. Kentman.

Sveth,

Sveth. TINRAL.

Gall. BORAX BRUT OU BORAX CRUD, V. DE BOMARE 343. 212.

Germ. TINKAL.

Externa facie viridescentis aut cerulescentis saponis apparet, simul vero constare videtur aliqva pingvedine, in qua involutæ & absconditæ jacent crystalli tenuiores, crystallis salinis æquales; sapore est primum dulci
postmodum urente; in aqua difficulter solvitur ob pingvedinem, & admixtas particulas terrestres; syrupum violarum tingit colore viridi & mercurium sublimatum præcipitat colore aurantio, per destillationem præbet phlegma
& oleum petroleo simile. Brandt in Att. Stockb. 1756.
P. 357-

- Obs. 1. Hac brevi descriptione elucet tincal esse fal quoddam alkalinam, cum pinguedine quadum commixtum; sed, an acturale vel artificiale? An in tota compositione minerale, vel, commixtum pinguedine animali aut vegetabili, hoc ipsum certo dicere non possumus.
- V. DE BOMARE in Mineral. p. 343, nota commemorar le ex literis ab Hispahan illam obtinuisse notitiam, quod tire il sen borax crudus obtineatur à lupidibus griseis, pingvioribus in Persia & imperio Mogol ad Gosconda & Vapour, in consiniis fluminum atque ad radices montium præsentibus, ubi & sque lactea acris & lixiviola reperitur. Hi lapides, diverse magnitudinis, aëri expositi, in superficie, colore rubente vel viridescente aut obscuro efflorescunt, vocantur matrices bovacis; fortan iidem lapides qui ab HERMANNO in Cyno. Mat. Med. appellantur lapides nitrofi, de quibus cal cinatis de in aqua folutis boracem præparari contendit; his etenim nominatis la pidibus lixivium paratur, qvod eva poratur ad crystallisationem, deinde in solla terrestri per tres menses te-Cum relinqvitur, qvo tempore elaplo aperitur fossa, & extrahitur crusta, que jam constat Borace Princer Aliquando hoc sal extrahitur ab aqua pingui viridescente, que in fosas profundis reperitur, in confiniis minera cupti in Perfia. Borax pingvir iterum solvitur sufficiente aque quantitate, & aliain fossa crystallisatur, unde BORAX CRUDUS seu TIN-CAL obtinetur, qui ideoque non artificialis, sed inter salia saturalia connumerandus. Hoc sai in Europam transporta-F .

tum, Amstelodami ulterius depuratur, unde Boracem Album, feu boracem depuratum lalbum, plerumque figura irregulari, interdum octangulari, habemus, qui in aëre extrinsece farinaceus cum tempore redditur, in igne intumescit, postmodum vero in vitrum liquescit, quod denuo aqua solubile, nisi sortius susmi su vitrisicatum suerit.

Ohf. 2. Diversæ exstiterunt adhuc & existunt de boracis indole opiniones. Theophrastus paracelsus boracem consideravit ut compositum alumine, sale ammoniaco & tartaro
calcinato. Lemmery in Hist. & Mem. Paris. 1703. statuit boracem ut sil alkalinum considerari debere, quam sententiam adoptavit. Berger in Tr. de Thermis. C. Neuiman in Pral. Ch. præcipue vero Pott de borace, alique
existimarunt boracem esse sul medium & quidpiam acidi
vitriolici continere. Baron de Henousele in Mem. de
Matth. & Ph. T. r., demonstrare adlaboravit in borace nihil de vitrioli acido reperiri, sed eundem constare alkali miuerali cum sile sedutivo; quam sententiam etiam Model in Tr., de borace desendere videtur. Brandt in Act.
Stockh. 1756. statuit alkali boracis esse distinctum ab alkali
minerali, idque ad siponaceam accedere naturam.

Hanc lententiam veritati congruam leg ventibus elucet momentis. (a) A suponacea facie & indole salis tincal, (b) ab oleo qvod reipia à sale tincal separari potest, (c) A phiegmate supporaceo, avod in destillationibus boracis cum acido vitriolico obtinetur. (d) A destructione acidorum mineralium, præcipue vitriolici, ovæ a materia inflammabili contingere folet. (e) Qvod borax tum aqua qvam oleo fit folubilis. imo, spirita vini, il attenuatus ac quasi divisus cum eodem bene digeratur, cfr. BRANDT in Act. Stockh. 1756. p. 300. Hujusmodi vero solubilitas nonnisi saponaceis competere potest corporibus. (f) Qvod more suponaceorum corporum, addita materia volatilifante, ad partem volatilifatur & fubli-(a) Qvod in igne intumescat in bullus, ut saponacea solent corpora, ut constat exemplis saccheri, saponis artificialis &c. His concludimus, boracem essé ful supanaceum, compositum alkalino sale minerali, mutato ab intime & arctillime combinata materia pingvi-

Obs. 3. SAL SEDATIVUM quod attinet, quod cum acidis, à borace separari poteit, ut in chemicis indicatur; quo, ut peculiari principio boracem componi notum est, nos opinamur, id ipsium non solum boraci esse inexistens, sed ipsium sul; boracis, sequenque modo mutatum, & ad acidam ma-

gis inclinans naturam. Occasionem huic conjecturæ præbuit destillatio, quam in hunc finem aliquando instituimus cum saccharo, qvod etiam saponacoum est, cum oleo vitrioli diluto admixto, qvo in casu, similiter, qvidpiam salis albidi in recipiente obtiquimus. Corroborari vero videtur nostra hæc sententia sequentibus momentis, 1 mo. Ovod hoc fal se dativum etiam ad partem spiritu vini separari potest, ut obfervavit Baron de henouille in Mem. de Mubem. & Phys. T. 1. unde patet acida parum aut nihil ad episdem generationem contribuere. 2do. Ovod aqualibus cum borase gaudeat proprietatibus, nempe (a) in respectu ad solutionem in aqva calida & crystallisationem in trigida. (b) Qvod æqvaliter ac borax hepaticum qvid non producat cum phlogisto, (c) in igne æq valjæ exhibeat cum borace phænomena, tam vitrificatione quain vitri solutione in aqua, sub coctura. (d) Cum falibus alkalinis mixtum & destillatum eadem ex-. hibet producta, que à borace jisdem cum salibus tractato obtinentur, nullumque vestigium salis volatilis. (e) Idem & evenit in mixtura cum salibus mediis, è qvibus acidum. zitri & sulis ad partem expellunt & sul sedativam & borux. Non diffitemur aliquam differentiam inter boracem & sil sedativum reperiri, qvam inprimis extra ignem objervamus, tam reagentibus, quam præcipitantibus mediis, ut in chemicis indicatur, sed hanc differentiam ab admixta materia volatilisante, extra ignem adhærente, dependere posse existimamus; unde & opinamur deduci posse, qvod cum falabar alkolimis combinatum, eadem in salia neutra commutet, a:qve qvod decomponat sal nitrosum & muriaticum. Sed hæc omnia hypothetice & problematice folum ditta funto. Diffipatur vero hæc volatilisans materia in igne, & dum in su mum shit, qvidpiam salis simul volatilisat. De cætero, qvibus notum, gvod salia non solum sed & terræ ab admicis corporibus aliquam subeant mutationem, illi non mirari debent idem boraci contingere.

2. BORAX sale alkalino minerali mixtu Borech. Sp. 259.

Sveth. BOREK
Gall. BORECHE
Germ. BORECH.

Externa facie est album in majoribus vel minoribus frustulis, que masse calcinate similia, cum admixta

mixta materia peregrina, plerumque terrestri aut arenosa; sapore est acri pungente urinoso; in acre post crystallisationem fatiscit; in octuplo aquæ solubile, crystallisatur sigura paralellipipeda aut rhomboidali; cum acidis mineralibus effervescit; syrupi violarum colorem tingit cosore viridi; solutiones metallicas acidis sactas præcipitat; à salibus alkasinis non mutatur vel turbatur; cum oleo vitrioli dat sal sedativum; in igne liquescit sine intumescentia in massam vitream.

Obs. Hoe sal assaticum Borbeh qvod à Turcis Burach ab Arabis vero Bors appellatur, compositum videtur à Borace vel minera Boracis & alkali minerali, ut demonstravit PARON DE HENOUILLE in Mem, de Mathem. & Physic. T. 11. Magnam hoe ipsum habere convenientiam cum natro seu alkali minerali ab allata descriptione patet; nullumqve est dubium qvin ab hoe sale obtineri possit borax; probabile hine est, hæc salia olim suisse consusa, vel utrisque his nominibus sorsan appellats, ctr. Spec. 269. Obs. 1. & Spec. 258. Obs. Forsan ideoqve hue pertinet nitri genus, de qvo Boracem consici asserunt Cæsalpinus, Aldro-Vandus & Agricola.

Observationes circa salia.

Ob. r. Ab hac præmissa salium mineralium descriptione, patet, ut breviter dicta recapirulemus, alia esse acida, qvæ cum salibus alkalinis esservescunt; alia alkalina, qvæ cum salibus acidis esservescunt; alia neutra, qvæ vel impersessa, scidis esservescunt; alia neutra, qvæ vel impersessa, scidis esservescunt in one stalina, sed vel metallica aut terrea, qvalis reperitur in vitriolis, alumine nec non in nonnullis salibus neutris, proprie sic dicts; vel persessa, qvorum basis est salina, qvalis reperitur in nitro, sale communi puro, & salibus neutris puris.

Alkalina salia, sant duplicia, sixa vel volatilia in igne; de qvibus priora composita sunt ab acido & terra soluta intime combinata, qvæ terra à salibus alkalinis sixis arte saparari potest, in igne suspilis. His principils accedit materia inflammabilis in salibus alkalinis volatilibus, ut in chemicis demonstratur.

Hinc acida omnium simplicissima, que tamen deprehendimus composita ab aquosa parte & sale subtilissimo inhospitante. Hoc aquis imnixtum sal vocatur principiale, quod, unde

originem habet, nostram adtulimus conjecturam in Obs. circa salia acida mineral. obs. 4.

Obj. s. Huc, inter falia referent nonnulli, Gypfofos lapides, inprimis flenitem, nec non arfenicum, fiqvidem hæc corpora, more falium, in aqva sunt solubilia; sed, cur felenitem atqve reliqvos gypfofos lapides, in ordine two classis ada alios inter lapides collocavimus, hoc indicatum est in observe 4. circa gypfofos lap. arsenicum qvod attinet, ut sublimatione regulum præbet semimetallicum, qva in proprietate, ab omni sale distinguitur, sic nullam video rationem, cur non denominatio siat à potiori, & hoc ipsum inter semimetallica corpora locum hæbeat. Præterea observandum, qvod si omnia corpora inter salia numeranda, qvæ aqva sunt solubilia, certe gummata etiam inter salia locum hæberent.

§. 105.
Ordo 2dus.

SULPHURA.

Phlogistica mineralia, CRONSTEDT 144.

Sveth. Swafwelarter. Bergfetmor Gall. Substances inflammables. Bitumes et soufres. Bomare 11. 246-

Germ. Schwefelarten. Entzündliche Körper

Sunt corpora, plus minus composita, diversa confistentia, fluida aut folida, non aqva sed oleo solubilia, qvæ in igne aut per se, cum sumo & odore slagrant, aut materiam in igne slagrantem continent,

§. 106.

BITUMINA.

Gen. 42.

Sveth. Bergfetma. Jordfetma Gall. Bitumes. v. De Bomare II. 247. Germ. Bergfechichte Körper. Bergfett

- 1:0, Sunt consistentia diversa, siuida tenacia, fragilia vel dura.
- 2:0, In igne flagrant, quo magis liquida co fortius, cum fumo nigro, odore forti minus grato & vapore suffocante.
- 3:0, Colore fluidius bitumen est diverso, tenacius vero & durum ut plurimum nigrescente.
- 4:0, Aquis hæe bitumina, nisi heterogeneis gravioribus mixta fuerint, innatant.

S. 107.

I. BITUMEN fluidissimum, levissimum. NAPHTHAS Sp. 260.

Bitumen fluidum albicans. v. Linné 109. 1.
Naphta. Cronstedt 147. A. 1.
Sveth. Bergbalsam, Naphta
Gall. Naphte. v. De Bomare 12. 253.
Germ. Naphtha. Bergbalsam

Est purum ac tenuissimum oleum minerale, tam subtilitate, qvam claritate, & puritate spiritui vini sere æqvale, ca simul & levitate, ut omni liqvido etiam spirituoso innatet; in aqvam essus guttula expanditur; odore non ingrato; slammam e longinqvo attrahit, etiam aurum ex aqva regis, dum in solutionem auri essunditur; cum tempos re odorem, consistentiam & colorem perdit, sit slavescens, crassum oleo succini æqvale, qvo simul insammabilitatis e longinqvo potentiam perdit.

- Obs. 1. Maxima naphthe abundantia reperitur in peninsula magis Caspii, quam Kampfer in Amanit. Exot. Fast. 11. Rel. 1. p. 271. &c. describit & appellat Okesra; Henr. Backer in Employm. for the microscop, secundum relationes Jac. Mounsell & Jon. Hanwall, vocat insulam Swieten, forsan in respectu vel ad diversa nomina vel ad diversas linguas. In hac peninsula & pellucidisima ac pura maphtha & petroleum crassius ac nigrum, diversis in locis, ex ipsa terra scaturiunt. Colliguntur in cisternis, ea copia, ut ad relationem Kampfers I, c p. 279. qvotidie ultra 90000 libr. haberi & vendi possint. Qvod & convenit cum relatione Backer communicata, qva consar, petroleum ad a vel 3 ped. altitudinem assurgets & ultra, cœlo nubiloso existente.
- Repetitur etiam naphtha clara in monte Zibio in Medena Italiæ, qvæ parum flavescens, inodora, nec non in monte Ziaro in confiniis Placenza, qvæ albescens ex monte Schiftofo obtinetur. cfr. FRANC, ARIOSTI de oleo montis Zibini &C PSILANDERHIELM in Mem. de l'Acad, des Scienc. de Paris 1736.
- Obf. a. Spiritus vini restificatissimus, si cum oleo vitrioli mixtus & digestus destilletur prudenter, præbet hæc mixtura primo spiritum anodynum, delnde oleum atbereum, qvod naphthe vitrioli appellari solet, à nonnullis Cos, iisdemqve gaudet proprietatibus cum naphtha naturali, scilicet, sua levitate, claritate, inflammabilitate è longinqvo, nec non potentia aurum ex aqua regis attrahendi. An ergo naphtha naturalis similiter composita acido vitriolico volatili, & materia inslammabili?
- Ohf. 3. KEMPFER 1. c. commemorat naphtam à Perfix & Turcis adhiberi ad conciliandum nitorem & splenderem vernisse à faud araca & oleo lini præparatæ, qvam vernissam diligenter cum naphtha agitant ut spumescat, sic agitatam & probe dilutam super opera qvævis lignea vel chartacea, coloribus prius picta, ope penicilii mollissimi subtilissime extendunt & siccant.
- 2. BITUMEN, fluidum crassius. Petroleum. Sp. 261.

 Bitumen liquidiusculum, susce rusescens, von Linné
 109. 2.

Petroleum. CRONSTEDT 148. 2.

Sveth. BERG-OLJA

Gall. HUILE PETROLE. v. DE BOMARE 11. 254.

Petrole

Germ- STEINÖL

Est oleum minerale crassius, oleo crassiori æquale, odore fere Terebintbinæ, vel potius olco succini æquale, sapore acido penetranti, spiritui vini, dum purum est, innatans, in igne slamma cærulea slagrans; cum tempore odorem, consistentiam, & colorem perdens, sit nigrescens piceum.

- (a) Petroleum flavescens.

 Est levius, maxime volatile. Modena Italia.
- (b) Petroleum rubescens vel flave rubens,. Est gravius. Ad Gabian in Gallia, & in Alfana.
- Obs. De hoc priori oleo scripsit Boviller in Memoire sur l'Huile de Petrole en general & particulierement sur celle de Gabian. De posteriori, so. Th. Hobbell in Historia Balsami mineralis Assatici, s. Petrolei vallis sti Lamberti
- (c) Petroleum nigrescens, vel susco rufescens.

 Prioribus gravius, frequentius & occurrit. Anglia, Italia, Gallia, Rättwik, Dalecarliæ in Specia, ubi in cavernulis lapidis calcarei hospitat, vel sub globulis calcareis. Cfr. Tilas in Ast. Stockb. 1740, p. 203.
- Obs. 1. Petroleum reperitur alibi in rimis montium fluens; ut in Modena Italia; alibi ipsis lapidibus vel saxis plus minus insensibiliter immixtum, in igne, interdum & calore solari aut subterraneo, exsudans; alibi terra mixtum & in eadem profluens, quod oleum terra appellari solet; alibi aquis innatans cum iisdem profluens; ut in sonte ardente sete Catharina ad Ecoss in Scotia &c.
- Obs. a. Per Desillationem, que referente Neumanno Edit. Kessel. Vol. IV. P. I. p. 230. difficulter institutur, transsillat à petroleo aliquod phlegma, hoc sequitur oleum, quod non, sine additamento, colorem mutat. In retorta relinquitur materia nigra terrestris, quantitate differens, prout petroleum plus vel minus purum suerit. Hæc relicta materia nondum plene est explorata; ab Henckesso autem diciture

ess calcarea, que post destillationem omnium bituminum mineralium relinquitur. cfr. HENCKEL in Metall, rediu.

Obs. 3. Usus petrolei est partin ad lampades & ignem alendum ubi majori reperitur copis, ut in Porsia, referente KEMPFER l. c. partim in artilleria, ad ignes artificiosos concipiendos; an hinc Iguts gracus, in medium relinqvimus; partim ad sumigatoria. RIVIER dicit petroleum loco saponis usurpari posse, & ad Gabian reperiri trustula resinosa, qvibus mulieres loco saponis utuntur, sed recte judicat VOGEL in M. S. p. 324. hujusmodi resinosa frustula esse mixta, atque ut purum petroleum considerari non posse. VAN HELMONT contendit hoc oleum gaudere vi insigni versus frigus, & neminem, hoc oleo inunctum, intensissimo licet frigore, frigescere posse.

Probe vero observandum, raro genuinum petroleum in officinis pharmaceuticis reperiri; qvod ibi occurrit plerumqve est-adulteratum, atqve NEUMANNO judice, nonnisi oleum pini aliqva ratione in Hollandia mutatum, vek aliudqvoddam mixtum, ab oleo ethereo terebinthina cum aliqva portione petrolei. Adulterium vero spiritu vini detegi potest, qvo solvitur oleum vegetabile non vero minerale.

3. BITUMEN segne, crassum, nigrum, MALTHA. Sp. 262

Kedria terrestris. Axungia terra.
Bitumen tenax, nigrum. v. Linné 110, 3.
Petroleum tenax. CRONSFEDT 149. B.

Sveth. BERGTIERA

Gall. Poix minerale ou MALTHA. v. DE Bomare 11. 257.

Germ, BERGTHEER

Est consistentia crassa, tarde vel non fluens, tenax, nigrum. Kedriæ haud dissimile, in igne slagrans odore forti ingrato, suam ob segnitiem vel tenacitatem corporibus adhærens; inspissatione, quemadmodum & cum tempore in picem mutabile.

(a) MALTHA, tarde fluens.

Est crista, tenax ad rubedinem inclinans, tarde fluens. Dannemora in Uplandia.

(b) MALTHA, tenax.

Hee non fluens, maxime vero tenax, pici artificiali omnino similis. Norberg, in Westmannia. Dannemo. ra. Helvetia.

- Obl 1. Makba fluens repetitur in Auvergne in Gallia, ut v. DE BOMARE l. c. refert. In Leberthal in Helvetia adhibetur ad inungendos currus, cir. Konto regu mineral p. 385. Prope Beckal in Siberia reperiuntur a fontes seu putei sulphurei. ubi à mari, in confinio, evomitur pix tenax, que colliqvatur, & sub liqvatione despumatur, postmodum vero ad lampudes conficiendas adhibetur est. GMELIN ster Siber. in Sainmlung Reise zu Wasser und Lande. T. VI. p. 516. Reiert & KEMPFER 1, Cl oleam mgram qvod reperitur in Peninsula Okefra ad eosdem usus adhiberi. Com. memoratur quoque, in locis orientalibus & domas & mevigia hisce eleis inungi, æqvaliter ac ut apud nos Ke dria fieri solet. Antiquiores an maltha tenaci, loco cæmenti, vel in mixtura cæmenti usi suerint, &, an turvis Babelica hujusmodi czmento exstructa suerit, in medio re-Maltha, que ex insula Barbados in Angliane ling vimus. transportatur, vocatur pix barbatica. Constat & ab itinerariis picem mari mortue innatantem crassam & tenacem este.
- Obl a. Si maltha fluent evaporetur & tenacior colliquetur, ad fundum deponitur crassior materia que instar picir subfistit, super eandem vero oleum purum, petroleo obscuriori
 quam maxime equale reperitur. Hinc elucet, maltham esse
 petroleum crassias nigrum, plurimis particulisterrestribus commixtum, & ab eadem picem formari, unde & plerumque
 in uno codemque loco reperiuntur. Different itaque naphtha,
 petroleum & maltha (a) ratione puritatis partis vleose seu
 phlogistice materie, (b) ratione materie heterogenes plus
 minus admixte, (c) ratione consistentie,
- Obs. 3. Tam soetidum ob odorem, qvam tenacitatem, est hoc bitumen à Germanis, Teufelsdreck, h.e. Stercus Diaboli, vocatum; qvod non cum aja foetida confundi debet, qvæ etiam ab iisdem Teufelsdreck vocatur, & exinde à nostratibus Dyfvelsdreck.
- 4. BITUMEN folidum, coagulatum, friabile Asphaltum. Spec. 263.

Pisasphaltum Nonnul. Bitumen judaicum, Karabe Sodoma.

Mumia mineralis. Pix montana.

Bitumen subfriabile piceum. v. Linné 110.4,5.

Petroleum induratum. Cronstedt 150. C.

Sveth. BERGBECK. JUDENBECK
Gall. ASPHALTE OU BITUME DE JUDÉE, V. DE EOMARE
11. 263.

Germ. BERGPECH. JUDENPECH

Est bitumen solidum, à sole, tempore vel igne coagulatum, nitens fractura, & atro colore splendens, fragile & facile pulverisabile, aquis innatans, in igne sumans & flagrans odore succineo.

(a) ASPHALTUM, purum.

Hoc, in testa scorificatoria in igne, vel carboni ignito, injectum primo sumat odore succineo; mox liquescit & stagrat clara stamma, nihil residui, nullosque cineres, vel impuritatis post deslagrationem relinquens, Dannemera in Uplandia. Finnberget in Westmannia.

(b) Asphaltum, impurum.

Minus nitens, sæpe & granulare apparet; in igne sumat odore succineo & slagrat ut prior varietas, post deslagrationem vero relinquit, quasi colliquatam srusiam scoriaceam. Mosgrusvan in Westmannia. Asphalum discinale ejusdem indolis deprehendi. Quod reperitur in Comitatu Neuschatel, suscum, granulare, de eodem trastavit Eirini de Heirinis in Dist. sur l'Asphalte ou cæment naturel decouvert su Valtravers dans le comté de Neuschatel.

Obj. 1. Non negare volo, dari alphaltum. qvod referente Neumanno edit. Zimmerm p. 1251 ad ignem non liqvefeit, sed sumat, ac qvasi in pulverem vertitur, sumo facile ab igne admoto accensibili, qvod & igni impositum, turfe vel ferri instar ignitur, ab igne vero remotum & frige. factum in pulverem abit. Persvasum etenim nobishabemus dari omnino asphaltum aliis mineralibus ac terreis corporibus plus vel minus mixtum. Nescio autem annon hocce à NauMANNO descriptum asphaltum, majori jure appellandum turfa bituminosa vel terra bituminosa, quam pix mineralis,

- Qvod in fodina dannemorensi reperitur asphaltum, post deflagrationem relinquens materiam quasi sibrosim vel sissulofam, haud dissimilem materiæ, quam describit Scheuchzen in Bruckmanni Magn. D. T. II: p. 59. videtur esse asphaltum suberi montano immixtum; sæpissime etenim in hac sodina suber montanum asphalto mixtum reperitur,
- Oh. 2. Reperitur apphaltum, vel aquis innatans ut in mari mortuo & plurimis lacubus in China; vel lapidibus adfixum, ur in nostris fodinis svecanis nominatis; vel terra mixtum, qvæ posteriores varietates asphalta fusilia appellari solent.
- A mari mortuo olim afphaltite vocato, qvod hoc bitamine est estum, suum nomen habet. Ipsum vero hoc mare in locum destagratæ terræ qvinqve urbium seu Pentapolis. esse productum, historia tam sacra qvam profana refertess. Gen. XIV. & Esdra IV. Accolæ hujus maris divendunt hoc bitumen ad Damascum, ubi ad tingendam lunam adhiberur, cfr. HASSBLQVIST. Itiner. p. 579.
- Obs. 3. Chemice examinatum apphaltum sequenti se habit modo.
- (a) A fpiritu vini non folvitur, nifi ille spiritus cum olco vi-
- (b) Ab oleis destillatis, utpote amis, terebintbina, nec non ab oleis expressis, ut oleo olivarum solvitur, sed plus minus, prout magis vel minus purum & ab heterogeneis admixtis liberum suerit. Hinc & cum pice artificiali bene commisceri notest, id licet negat Dalechampius in Mus. Metall. Aldrevand. p. 269. qvæ mixtura merito pisisphaltum vocatur, atqve à nonnullis bitumes arabicam. csr. Asa Nat Curios. Vol. I. Appendix p. 150, Differentia vero utrius qve picis detegitur spirita vini, qvo pix artificialis ad magnam partem dissolvi potest s pix vero naturalis slavum transparentem inducere eidem spiritul colorem, non vero ab eodem solvi.
- (c) Per destillationem præbet asphaltum primo phlegma, qvod lecundum experimenta URB. Hierne in Tentam. Chem. 11. p. 83. arinoso gaudet sapore, præcipitat mercurium sublimatum colore albo; tingit syrupum violarum colore viridi; deinde prodit oleum ad \(\frac{2}{4}\) partes totius massæ; residuum, nec cum acidis effervescit, nec syrupum violarum tingit. Secun.

Secundam experimenta C. Neumanni ed. Zimmerm, p. 538, prodit ab asphalto primum parum phlegmatis, deinde vieum, quod ab asphalti unciis quatuor nonnisi ad tres drachmas obtinuit, petroleo æquale, sed multum empyreumaticum. Residuum pondere unciarum 32 igne aperto calcinatum, præbet, per elixivationem, quidpiam salis alkalini, scilicet ad nonnulla grana.

Datur vero, juxta aliorum experimenta etiam usphaltnun qvod odore sulphureo gaudet, & eleum præbet, à qvo acida separari potest aqva, qvæ cum sale alkatino contrita, exhibet tarearum virrolatum; ipsum licet asphaltum cum spiritu nitri glauberiano effervescat. csr. Voget System. Mineral. p. 327.

His experimentis elucet, 1.0, non omnem picem mineralem tadem effe puritate, quum alia varietas nihil refidut præbet, alia aliquid, alia porto plurimum, unde & causa est manisesta cur à diversis varietatibus diversa promanant educta.

Elucet & 2:do asphaltum nihil aliud esse, qvam vel petreleum coagulatum, vel malibam inspissatam, reliqva vero per destillationem educta esse accidentalia.

Obs. 4. Baljamationes cadaverum apud antiquos præcipue Ægyptios ab asphato puriori & maltha vel pilesphalto sa. Ca iuisse indicant Mumia. Negari vero non potest, quasdam ballamationes nobiliorum & regum sactas suisse peculiari varietate, quæ Mamia nativa persica, seu Mumia mineralis appellari solet, &, quæ reperitur in Cautasi montis caverna in Persia, 'ubi ab imperantibus mirisce custoditur. cfr. Kæmpfert Amoenit. p. 516. Hasselquist st. p. 527 Qvin & aliquæ balsamationes opobalsamo, myrrba, & Aloë sint sactæ, nullum est dubium. De balsamationibus Veterum. cfr. Maillet Descript. de l'Ægypte. L. K. Rouelle in Hist. de l'Academ. des Sciences. 1750. De Caylus in in Hist. de l'Acad. des Inscript. T. XXIII. Bibliotheque des Scienc. & des Art. T. IV. p. 262. & T. IX. p. 279. Gott. Skob. N. C. Vol. I. Appendix.

5. BITUMEN terra mineralisatum, solidum, friabile.
TERRA BITUMINOSÁ, Spec. 264.

Turfa montana, Ampelitis. Pharmacitis. Bitumen humi turfæ. v. Linné 110. 6. Legetalilia petrolco seu asphalto imprægnata. Cronst. 286. Sveth. BERGBECKSJORD. BERGTORFD. BITUMINÖS JORD

Gall. BITUME MELEE & LA TERRE OU TERRE TOURBE BITUMINEUSE. V. DE BOMARE II. 261. Germ. BERGPECHERDE. BERGTORF. BITUMINÖSE ERDE

Est terra diversa indole, colore susce aut nigro, bitumine vel petroleo imprægnata, recens in igne melius sagrans, odore bituminoso, minus vero siccata, multum eleosi sub exsiccatione perdens.

(a) TERRA BITUMINOSA, bumaces, pictoria. UMBRA.

Mumia vegetabilis. CRONSTEDT 285. lit, b.

Est had terra descripta in classe 1:ma ord. 1:mo gener.

1:mo. Spec. 3. Tom. I. p. 18.

(b) TERRA BITUMNOSA, bumaçea, predocrulenta.

Hæc non cohærens, nec pictoria, in igne flagrat, odore bituminoso, siccata in pulverem abit. Alsatia. cst. DAVILA. Russia.

(c) Terra situminosa, turfacea.

Gleba gratianopolitana. Wormii Mus.

Turfa petroleo seu asphalto imprægnata. Cronstedt
286.

Est limo aut tursæ similis, colore susco aut nigro, solida, granulari adspectu, interdum & cespitosa, tenax & ita cohærens, ut in frustula quadrata, aut alia, exsiccatione formam retinentia, siccari possi, recens melius in igne slagrans odore bituminoso. Scania in Suecia. Zurich in Helvetia. est. Brückman Magn. D. T. II. p. 57. in Delphinau ad Gratianopolim est. Wormis Mus.

(d) TERRA BITUMINOSA, fiffilis argillacea.

Ampelitis Agricol E. Pharmacitis.

Est terra sissilis, porosa, argillacem indolis, alibi durior, alibi mollior, in igne slagrans, odore bitu-Som. II. minoso, plus minus, pro majori vel minori quantitate petrolei inhærentis: Baurin. cfr. DAVILA. II. p. 602. No. 9. In monte Hiblées in Sicilia ad Ætnam. Boccone Recb.

- (c) TERRA BITUMINOSA, arenacea, aut sabulosa. Est arena aut sabulum, petroleo vel asphalto imprægnatum, cfr. Davila. 1. c.
- 6. BITUMEN lapideum, schisto vel aliis terris mixtum & induratum. LITHANTRAN. Spec. 265.

Carbo fossilis. Nonnullorum

Bitumen schistosum. v. Linné III. 7.

Phlogiston argilla mixtum. Cronstedt 158.

Sveth. STENKAHL

Gall. Charbon de Pierre, ou houille. v. de Bomare 11. 249.

Germ. STEINKOHLEN

Est lapis, plus minus durus, sæpius fragilis, colore nigro vel susception, interdum solidus, interdum lamellosus, ignem tarde concipiens, sed diu retinens & intensum producens calorem, cum sumo & odore asphaltino; post destagrationem relinquens aut eineres, aut materiam spongiosam sociaceam, aut materiam nigram squamosam, quas carbonaceam.

- (a) LITHANTRAX ligneus.
 - Est genuinum lignum vegetabile, suis sibris, circulis concentricis, nodis, cortice facile dignoscibile, quod petroleo est penetratum. Würtemberg. Boserup in Scania.
- Obs. Hac varietas proprie ad classem 4tam referenda, sed ut reliquas inter lithanthracis varietates in stratis montium occurrit, eandem itaque heic nominare voluimus.
 - (b) LITHANTRAX terreus.
 - Est levis, tragilis, ignem facile concipiens, sed minus vivaciter ardens; occurrit in stratis minus profundis; gallice vocatur charbon de terre. Scania.

(e) LITHANTRAX petrosus.

Est solidus, durior, gravis, nitens, sed minus pingvis, tarde ardens; gallice vocatur charbon de pierre. Oèlandia. Westphalia. Aqvisgrani in Germania. Anglia.

(d) LITHANTRAX, fifilis.

Vocatur proprie schistus carbonarius, constat lamellis crassioribus vel tenuioribus, schisto quam emaxime similis, plerumque simul aluminosus. Gulleräsen in Dalecarlia, Scania.

(e) LITHANTRAX piceus.

Est maxime pingvis & compactus, diu ignem sustinet, eundemque magnum, pici similis, polituram aliquando admittit; a nonnullis ampelites vocatur; ab Anglis Kennel Coal. Lanchaster & Flintsbire in Anglis.

Observationes circa lithanthraces, petroleum, maltham & asphaltum.

Obs. t. Reperiuntur lithanthraces in stratis terrarum & montium diverse crassiciei, scilicet al bi crassitie s aut 3 poll. alibi 40 & ultra ped. plerumqve schisto tecti alisque fratis numero pluribus, arenaceis, argulaceis alisque, rarius, si unquam, in venis, quantum nobis notum, occurrunt, cfr. TRIEWALD in As. Stockb. Aun. 1740.

Off. s. In aère quidpiam exhalant lithanthraces, fimul & perdunt de materia sua inflammabili, unde, si diu aëri sue rint expositi, inprimis lithanthraces terrei, non eadem vivacitate ignem concipiunt & sustinent ut recentes. Sæpe ignem sponte concipiunt. ac fumam præbent inflammabilem. Ab hoc exhalante fumo; qui in sodinis lithanthracum reperitur, producitur ille ignir, qui tanta cum celeritate; violentia & explosione, candela vel igne admoto, accenditur & momentanee deslagrat, sumo visibili relicto, quasi à lithanthracisus combustis cs. lerger in Begeh. Krüser von Steinkoblen. URB. Hierne de calore & igne. p. 193. Plot His. N. III. pag. 141.

- Obs. 3. Igue aperto, in tella scorificatoria, in furmo docimastico plurimas lithanthracum varietates examinavimus & sequentia observavimus phænomena.
- (a) LITHANTHRAX LIGNEUS, Scanensis, de ligno vegetabili à qvidem sago, qvod ex asse sua structura refert, in igne, primo sumat, deinde vero statim slammam concipit, simul vero intumescit, eadem ratione ut alumen vel borax, particulis, advaliter ut istis in salibus, coharentibus; deslagratione sacta, diu ignita permanent reliqvia, qva sensim diminuuntur, usqve dum pauxilum de cinere susco tenuissimo residuum sumatica. Ab uncia semis horum lichanthracum, obtinuimus noanisi grana a cinerum, qvi cum acidis minera, libus non effervescunt, qvod omnino mirum videtur, siqvidem in durioribus vegetabilibus præsens omnino terra calcarea, nec non magna qvantitas salis alkalini ab iisdem combustis haberi solet.
- (b) LITHANTHRAX FISSILIS, etiam scanensis, primo famat, deinde cum siamma slagrat, post deslagrationem diu ignitus permanet, relinquens tandem terram albam lenem & subtilem. pondere gran. 18, ex uncia semis lithanthracum, que cum acidis non effervescit, licet quam maxime simi lis terræ calcarea vel cretacea, nec ab iisdem sensibiliter solvitur.
- (c) LITHANTHRAX PETROSUS, ex Scotia; fumat, siammam concipit, intumescit ut lithanthrax ligneus, sed post deflagrationem & ignitionem relinquit partim massam usgram. porojam, qvasi scoriaceam, pumici sere similem, partim cineres grifeos, que refidua conjunctimerant pondere leupuli unius, ex ancia semis lithanthracum; neutrum vero ex his residuis, cum acidis mineralibus movebatur. Kurella in Chem. Vers. dicit, à residuo hocce scoriaceo cum aqua regis & cum aqua forti, martiales extrahi posse particulas. & ab lisdem cum minstammabili ateria mixtis & calcinatis, cum magnete verum separari posse ferrum; cum vitro saturnino easdem scorias commixtas vitrum producere fuscum, salva pellucidate. Ex his existimat nominatus auctor, hocce re siduum considerari posse ut argillaceum qvid, particulis martialibus imprægnatum.
- (d) LITHANTHRACES borussici, relinquent post combustionem cineres rubros subtiles, ctr. Bresl. Samul. 1718. Julii art. XII, qui cineres ejusdem esse indolis videntur cum illis qui à lithanthrace fissili (lit. b.) obtinentur, commixi cum martiali materia, vade rubedinem habent.

- (e) LITHANTHRACES qui in districtu Nassauiensi reperiuntur, dicuntur in Hist. de l'Acad. de Paris 1750, post desiagrationem & ignitionem relinquere carbonem, carboni vegetabilium omnino æqualem, sed, an hi carbones debitum & ad sinem ignitionis sustinuerint ignem, dubito.
- (f) Casp. Neuman ed. Zimmerm. p. 1252. dicit lithantbracum uncias binas post calcinationem ponderasse unciam unam, drachmas 6 & grana 16, à quo residuo per elixiviationem habuit salis sixi grana 7. Sed nec ego nec Kurblla 1. c. quoddam vestigium salis alkalini, repetitis experimentis invenire potuimus, ne quidem terræ calcareæ. Existimamus lithanthracem, quem examinavit Neumannus, nequaquam lithanthracem suisse, sed vel pyritem destructum, vel schisti quandam speciem, vel alium lapidem, siquidem dessillatione nihil olei ab eodem obtinuit, sed liquorem sulphureum & sulphur slavum sublimatum.
- Olf. 4. Attentione omnino digna videtur circumstantia, qva nonnullæ gaudent lithanthracum varietates, in igne intumescentes, aluminis instar, quam antehac neminem observaise deprehendi. Liceat heic nostram adferre hac de re probabilem sententiam. Qvum schistus aluminaris omniuo intlammabilis ac sæpius ignem concipiens & alens existat, qvum & lithanthraces (æpe alumine imprægnati, atqve tam lithanthraces quam schistus aluminaris plerumque in uno eodemqve districtu reperiantur; siqvidem porro terra lithan. thracum, in quantum experiri potuimus, maximam habat. convenientiam cum terra lapidis schisti & cum terra alumi. mis, unde & in fodinis tegumentum lithanthracum à lapide schiffo esse solet; videtur his circumstantiis & momentis concludi posse proprietatem illam intumescendi ab eadem terra nempe aluminis vel lapidis schissi dependere; eandemqve terram esse calcaream, sed ab admixto pingui, & altis materiis omnino transmutatam. Saltem, hoc perspicuum eile videtur ab iis lithanthracibus, qvi irrefragabiliter originem aucunt à durioribus vegetabilibus terram calcarcam reipsa continentibus, à qvibus tamen nulla cum acidis effervel ens terra obtinetur. cfr. Observ. circa schistum Class. 2. S. 68. Ubs; 2. & Obs. circa alumeu S. 90. Obs. 4.
- Obs. 5. Quemadmodnm sub destagratione, & in igne aperto diversi mode se habent lithanthraces; sic & igne clauso, in destillationibus.
- 1:0, Alii lithanthraces sub destillatione præbent (a) primo pblegma, seu spirituosum qvid, indole alkalina, utpote sa pore

pore acri amaro, odore spiritus suliginis, effervescens cum acidis, inprimis cum /piritu nitri, syrupum violarum tingens colore viridi, cum calce viva contritum volatilem emittens odorem; unde alkalina volatilis hujus spiritus natura Sufficienter patet. cfr. HIERNE in Tentam. Chem. T. II. p. 79. &c. Fridr. Hoffmanni Obs. Ph. Ch. L. II. Obs. XXIV. KURELLA I. C. (b) Deinde oleum qvod primum stillat tenue ac subtile, flavescens, petroleo æqvale, successive vero gravius & crassius prodit, interdum odore gaudens sulphureo, interdum cum sale tartari contritum, odos rem volatilem spargens. (c) Tandem provenit oleum tenax. crassum & piceum, quod plerumque collo retortæ adhæret, odore gaudens empyreumitico vel sulphureo, maltha haud dissimile. [d] Cum hoc oleo sublimari solet sal volatile, avod syrupi violarum colorem non mutat, tamen cum oleo tartari p. d. qvodammodo effervescit, similirer & cum spiritu salis ammoniaci vinoso, qvi & exinde rubrum suscipit colorem. cfr. HIERNE I. C. FR. HOFFMAN I. C.

- O. Alii lithauthraces, primo aquam acidularem, deinde piritum fulphureum largiuntur. qui sapore & odore sulphureo gaudet, & juxta essatum Schultzis in Gedanken von Steinkohlen p. 8. & p. 26. solvit omnia metalla eodem modo ut spiritus virrioli; p smodum oleum flavescens volatile; tandem fortiori igne oleum grave nigrum. una cum sale acido volatili est. Schultz l. c. & Fr. Hoffman l. c. p. 204. qvi comparat sal hocce cum sale succini. Hujusmodi lithanthraces pyriticosum qvid & sulphureum continere, in aprico est.
- 3:0, Alii lithanthraces, eadem fere educta ut indicavimus præbent, sed nullum. Ial volatile acidum, ut Kurelia expertus est cum lithanthracibus nonnullis anglicanis, wettinenfibus & filesiacis. Contendit & Neuman se nihil hujus acidi salis investigare potuisse.
- 4.0. Caput mortuum post destillationes relictum, in igne aperto ignitur, sed non flagrat nec sumat; ulterius calcinatum, præbet, per elixiviationem, aut alumen, juxta experimenta Neumanns. & aliorum, qvi observarunt sedimentum qvod deponunt aqua lithanthracina, seu in fodinis lithanthracum obviæ, basin aluminis constituere; aut sal seleniticum, juxta experimenta URB. HIERNE I. C. scilicet crystallos acuminatas seu cuspidatas, aqua non solubiles.
- Ab his experimentis & circumstantiis patet, omne salinum tam alkalinum, qvam acidum volatile esse qvam maxime variabile.

bile, & qvasi alternare, salva manente lithanthracum natura; adeoqve hæc salia non aliter qvam vt accidentalia considerari posse. Sal alkali volatile originem forsan habet ab alkali minerali, qvod in terra vel lapide cum oleo combinatum existit; sal acidum volatile, analogam cum sale succisi habet originem, & helc accidentalem; acidum sulphure im dependet sine dubio à pyrite admixto & vitriolico vel aluminoso acido. Non aliæ itaqve partes essentiales lithanthracum esse possunt qvam oleum combinatum cum diviori vel molliori terrestri & lapidea materia, vel lignum vegetabile terra submersum penetrans.

Obs. 6. Oleum in lithanthracibus præsens non esse distinctum à petroleo vel oleo in maltha, & asphalto præsente probatur, (a) ab æqvali tam odore qvam sapore petrolei, cum tenuiori oleo qvod à lithanthracibus obtinetur, & à petrolei degeneratione in maltham, atque malthæ in asphaltum, unde & dependet, qvod petroleum, malthæ & asphaltum uno in loco plerumque reperiantur, (b) Ab borum oleorum æqvali indole & natura sive destillata sive naturalia examinentur, & qvidem 1: a, ab æqvali indole in spiritu vini, in qvo non solvuntur, sed eundem tingunt slavo colore, 2:0, æqvali & habitu in oleis expressis, in qvibus solvuntur, 3:0, æqvali natura in igne. in qvo flagrant odore gravi, sed non ingrato, fumo nigro, crasso, 4:0, Cum spiritu ni tri sumante flammam non concipiunt, nec ab eodem aut reliquis acidis mineralibus resiniscantur.

Non itaqve ratione olei sunt distincta. Petroleum, maltha asphaltum, & lithanthrax, sed ratione particularum admixtarum. ac terræ vel lapidis seu matricis, qvibus immixta & conjuncta reperiuntur.

Obs. 7. De origine bujus alci & lithanthracum, non eadem est physicorum sententia.

Existimant plurimi, lithanthraces nihil aliud esse quam ligna vegetabilia, que ab acido minerali vitriolico suerunt transmutata; oleum quoque omne minerale, non aliud quam vegetabile, à quo tam petroleum quam reliqua corpora bituminosa suam habent origisem. Hanc opinionem confirmare student [a] à strustura lithambracum lignea, scilicet, sibris, ramis & ramulis cortice aliisque criteriis vegetabilium propriis. [b] A carbonibus post combustionem relictis, carbonibus vegetabilium sepe equalibus. [c] A situ & loco satali; scilicet, quod in uno eodemque monte reperiantur

fimultanez, vegetabilia ac ligna petrificate. & lithantivaces, & plerumqve tenuiorum vegetabilium veftigia seu impressiones, si non in lithanthrace, tamen in schisso lapide, quo fodium lithanthracinm sunt tectm. cir. Joh. Gottl. Krüger von Steinkohlen p. 24. (d) Quod à corporibus mineralibus nullum produci queat oleum, quum principia corporum mineralium huic generationi sint inidonea; hinc (e) nullum corpus vere & sine controversia minerale reperitur, in quo quidpiam oleosi demonstrari potest.

Ab his momentis triplex oritur quæstio,

1:0, An petroleum originem babeat ab oleo vegetabili, & à carbonibus vegetabilium, vel, vegetabilibus aut animalibus destru-Elis; annon potius lithanthraces fuum oleum a petroko babent ! Ad hanc quæstionem respondemus, oleum minerale ab oleo vegetabili vix suam babere originem (a) qvia oleum minerale est maxime distinction ab oleo vegetabili, non solum odore & supore, sed etiam particulari indole in igne, insolubilitate in spiritu vini, solubilitate in oleis expressis & destillatis vegetabilium, miscella cum spiritu nitri fumante, absove flamma & absove refinificatione, ea innuimus (Obs. 6. [b] Reperitur ea quantitate, in lithanthracibus, asphalto, maltha, petroleo, imo gagate & suc. cino, ut non possibile videatur, quod à destructis vegetabilibus dependere possit, inprimis si consideremus ingentem quantitatem, que quotannis confimitur. & hucusque per quater mille annos est consumts. [c] Reperitur iis in locis, utpote apphaltum in lacubus afiaticis & alibi, in claufis montibus & fodinis, ubi ne vestigium qvidem destructæ fylvæ cujusdam apparet; imo, iis in locis, in montibus ac fodinis nempe, ubi lapides & saxa, ita cum maltha vel asphales combinata sunt, ut facile perspici possit, eadem simultanee esse quasi concreta, adeoque ab ipsis tere incunabulis montis extitisse. (d) Per experimenta cum petroleo, maltha, asphalto & lithambracibus instituta, nihil deprehendi potest, avod proprium regni vegetabilis dici potest. (e) Vegetabilia in terra submersa si in lithanthraces mutarentur, proprium retinendo oleum, id non fieri posset fine alia aliqua materia antecedente, que hanc transmuta tionem olei vegetabilis perficeret; eadem ltaqve in omni' asphalto, & lith inthrace effet semper & ubique præsens, quod tamen experimentis allatis repugnate qvibus elucet, & acida & alkalina esse tantum accidentalia & ad essentiam : ithanthracum nihil contribuere (cfr. Obs. 5.1, [f] Vegetibilia proprium oleum perdere non aliter possunt, quam per evaporationem, qua oleum dissipatur & à terra adjacente abiorabsorbetur, unde vegetabilia non possunt non destrui, nisi ubi accesserint hujusmodi materiæ, qvibus vel bituminisantur vel petrisicantur. Sæpe alias vegetabilia permanere solent incorrupta, terra si bene submersa suerint.

2:0, An omnes lithantbraces considerari possunt ut vegetabilia bituminisata? Hoc ipsum est qvod à plurimis urgetur, qui provocant ad observationes in antecedentibus allatas. sed contra hanc opinionem observandum, [a] ea principia à lithanthracibus obtineri, que nunquam in vegetabilibus reperiuntur, ut patet ab oleo quod non est vegetabile. & à basi terrea, que non ubique vegetabilis existit. [b] litbantbraces reperiuntur, faltem ad partem, parum distiucti à schisto pingviori, vel schisto aluminari, qui lapides vel in confinio reperiuntur vel obtegunt lithanthraces. [c] Venæ & frata lithanthracum ejusdem indolis ac natu-12 reperiuntur cum aliis venis & stratis metallicis, unde patet, priores non magis accidentales confiderari posse. qvam posteriores; difficulter & demonstrari posse, venas & strata ordinaria, à vegetabilibus confuse congestis, produci posse. Neminem quoque crediderim fundamentaliter explicare posse, cur & avomodo uno in loco, ad 40 ped crassitiem se extenderet sylva submersa, also autem in loco nonnisi ad a vel 3 pollices, ut & undenam factum. qvod in uno eodemqve loco diversa sint formata strata. aliis stratis lapideis interjectis. Explicationes à repetita revolutione & mutatione geocosmi desumtas, qvis, sincere judicans, aliter quam ut precario assumtas considerare potest?

Partem vero lithantbracum destructis vegetabilibus suam debere originem, circumstantiz prius allatz sufficienter indicant:

3:0, An oleum minerale à principiis mineralibus produci potest Ad hanc quæstionem respondemus, naturæ non magis ad-Versari, in regno minerali, olea producere, quam in reliquis regnis naturæ, à principiis cuicunque regno propriis, unde & diversitas oleorum promanat. Olea sunt composita à materia quadam inflammabili. mediante acide cum aqua combinato, à qvibus principiis in regno vegetabili olea producuntur; cur ni etiam in regno minerali, ubi nemo negare potest hec principia adesse ? In aqua marina datur bituminosa & oleosa materia quem Ludy. Barbertusio Raccolta d'Opuf. Filos. T. 41. existimat generari à sale marino & vi folari seu salis agendi vi, nos vero existimamus produci ab iffs aqua, sub putrefactione, dum materia quadam inflammabilis, mediante acido combinatur cum aqua. G Si pro

provenit, qvod, cum aqua effloregant, seu suam subeunt transmutationem, semper oleum tenue, aqvis innatans infar cuticulæ reperiatur. Non necessarium itaqve arbitramur, oleum minerale à vegetabilibus deducere, nec necessarium ut supponatur, omne oleum minerale, in primo rerum statu suisse creatum, qvum hoc, æqve ac alia corpora naturalia, suam & generationem continuam suamqve & destructionem habet.

His omnibus concludinus; naphtham generari materia subtilissima inflammabili minerali, cum aqua, mediante acido combinata. A naphtha, sua aciditate terram quandam, forsan calcaream solvente, & retinente, petroleum produci. Ab hocoleo cum admixta terra non folubili, maltha emergit, à qua, interdum & à petroleo solo inspissato & exsiccato, provenit asphaltum. Ubi vero petroleum hocce, in visceribus terra circulans, terram quandam soccundaverit, oritur exinde terra bituminosa; ubi majori copia terram aut materiam lapideam vel ligneam penetraverint, oritur lithauthrax diversu.

Ohs. 8. De lithanthracibus ulterius consuli possunt Joach.
Billinger de bitumine & ligno fossili. Math. Z. Billingius de Bitumine & ligno bituminoso. Brenling sylvas suiterranea. Joh. Gottl. Krüger von Steinkohlen Schultzius von Steinkohlen. Tilly exploration ducharbon

7. BITUMEN durissimum, purum, polituram admittens, aqvis innatans. GAGAS Spec. 266.

Succinum nigrum.

Gemma Samothracea. PLINIE

Gangitis. STRABONIS.

Lapis Thracius. Dioscoridis.

Bitumen solidum, purum, natans. v. Linné 111. 8.

Vegetabile, ligneum, lithanthrace imprægnatum. CRONI STEDT 285.

Sveth. GAGAS

Gall. JALIS OU JAYET. V. DE BOMARE 11. 266. Sp. 318

Germ. GAGAT

Est bitumon maxime compactum, absqve rimis & fiscuris, non fragile sed instar lapidis durum, fractura ni-

nitens, polituram admittens, aqvis suam ob sevitatem innatans; igne flagrans sumo obscuro crasso, odore bituminoso; attritu bitumen quoquo redolet & instar succini elestricum redditur. Anglia, Würtemberg.

Obs. r. Est Gagas maxime similis achata nigro, facile vero ab eodem dignoscitur, partim inflammabilitate, partim levitate, partim opacitate, partim & minori duritie chalybe exploranda. Per destillationem præbet phlegma & duplex oleum, tenuius & crassius, lithanthracum more.

Obs. 2. Diversæ de Gagatis origine sunt opiniones; alii dicunt eundem esse bitumen minerale, purum, calore subterraneo induratum; alii contendunt eundem suam originem habere à succino, magna parte petrolei, à calore subterraneo privato, & exinde colore nigro imbutum esse, qvo fundamento gagatem ad succinum reserunt; alii porro existimant eundem esse lignum bitumine imprægnatum, & materia terrestri admixta, induratum, qvo respectu nil nisi duritie, dissert à lithanthrace ligneo. Forsan nonnullis in locis lithantrax ligneus solidus, a qvo vascula, monilia, aliaqve utensilia tornari possunt, pro gagate habetur; alibi vero bitumen minerale purissimum, solidum, induratum, à qvo itidem, qvemadmodum a succino, diversa, tornari possunt vascula & utensilia, unice pro gagate habetur.

\$. 108.

1. SUCCINUM. Gen. 143.

Sveth. Bärnsten. Raf Gall. Succin. v. De Bomare II. 319. Germ. Bernstein

- 1:0, Est consistentia dura, sed fragile, friabile atque tornabile.
- 2:0, In igne flagrat cum denso sumo, odore non ingrato.
- 3:0, Colore principali gaudet flavo aut ad flavedinem inclinante, nunqvam nigro; pellucidum, nifi heterogeneis inqvinatum-
- 4:0, Aqua pura submergitur, in aqua yero salina bene saturata innatat.
- 5:0, Gaudet vi electrica, & fine dubio, primum est, qvod occasionem dedit aliorum corporum vim electricam explorandi.

§. 109.

I. SUCCINUM, durius, europæum. sugcinum Sp. 267.

Karabe. Ambra citrina. Electrum.
Succinum. v. Linné 108. 20.
Succinum. Cronstedt 146.
Sveth. Bärnsten, Raf.
Gall. Succin. v. De Bomare 11. 319.
Germ. Bernstein

Est consistentia duriori, solidum sed fragile, polituram admittens, in igne slagrans cum sumo denso albo, odore non ingrato, quem etiam attritu sortiori spargit; frictione, quemadmodum & attritu sit electricum, paleas & papyri frustula attrahens.

(a) Succinum, pellucidum.

Diverso est colore, scilicet, albo, savo, citrino, salerno aut rubro, majori vel paulo minori pelluciditate gaudens, minori vero vi electrica.

Ohr. Succinum pellucidum falernum, an idem qvod antiqviores chryfelettrum vocarunt; aliis discutiendum relinqvo. Iis gaudet hoc succinum prærogativis, qvod nunqvam ut arte clarificatum considerari possit, qvum omne arte clarificatum colore est pallidiori.

(b) Succinum, opacum.

Est diverso colore, albo, flavo aut susco; à quibus posterior varietas maxime vulgaris & vilior merito habetur, utpote meram continens peregrinam, à qua colores obscuri dependent.

Obs. Succinum opacum & minus pellucidum ab artificibus elarificari solet diverso modo. (a) Alii srustula succinea papyro involuta in balneo arena, per 40 horas & ultra, si opus
fuerit, camentant & qvasi digerunt. (b) Alii cum oleo raparum succinum per 20 horas, decoqvunt, gradum ignis
successive augendo. Cum oleo lini id non succedere nonnulli
contendunt, affirmat vero Helwing in Bresl. Samml. 1716.
im Junio. Dicunt & nonnulli hanc clarificationem succedere, si succinum decoqvatur in jusculo carnuso vel piscium. (c) Alii dicunt hanc clarificationem sieri posse succinum in muria fortiori, per 20 horas decoqvendo. Experimenta ipse institui, succinum tam in muria falis communis,
qvam salis mirabilis per 5 horas decoqvendo, sed absqve
omni in succino mutatione observabili. Nescio, an peculiarem encheiresin reqvirat & particulare moderamen ignis-

(e) Succinum, coloratum.

Infolito gaudet colore, viridi, cæruleo aut variegato, ab admixta vel adhærente materia peregrina dependente.

Obs. 1. Dari artifices, qvi diversos succino imponere possunt colores, rubrum, cæruleum, violaceum, purpureum, viridem, album, ut gemmis simile reddatur, atqve ad varia ornamenta usurpari possit, notum est; sed dari etiam naturaliter sic tincta trustula succini, extra controversiam est. csr. Kentman Nomencl. Foss Davila in Catal. T. 11. p. 605, N: 0 779. a.

- Obs. 2. In succino inprimis pellucido non raro inveniuntur recondita & inclusa varia inseta, nec non vegetabilia vel eorum partes; vocantur hujusmodi curiosa frustula, succinum insettiserum. Adalb. Tylkowski contendit, hæc que apparent animalia vel vegetabilia inclusa, nonnist phantasmata seu potius sudibria esse, eademque non ipsa natura, sed arte potius sicta & sacta esse. Verum hoc de omni succino insectisero non valet, ut autopsia docet. ctr. Hartmanni bist. succin. Pruss. L. 1. Cap. 5. L. 11. Cap. 5. Th. Bartholin in Ast. Hasia. 1671 & 1672. p. 112. De Bomare in Mem. Paris: 1705. &c.
- 2. SUCCINUM mollius, Indicum. Copal. Sp. 263.

 Succinum africanum. Nonnulla Succinum indicum.

 Gummi copal.

Sveth. COPAL Gall. COPAL Germ. COPAL

Est consistentia parum molliori, unde polituram minus perfectum suscipit; de cætero, colore, gravitate specifica, electricitate & odore cum succino duriore conveniens. Reperitur in provincia Benin in Guinsa in arena sepultum; & alibi.

Obs. Joh. G. LEHMAN in Phys. Chym. Schrift. p. 73. &c. primus ni faltor hocce succinum bene descripsit, idqve probe distant à gummi resima, etiam Copal vocata, explanta copalisera, qvam v. Linné in Spec. Ph. vocat: Rhus copalinum; foliis pinnatis integerrimis, patiolo membranaceo articulato.

Observationes de Succino & Copalo.

Obs. 1. Reperitur succinum (a) in maris fundo, qvi arena vel lapide arenario constat, ad 30 vel 40 pedum profunditatem, ad litora maris balthici germanica, unde piscatores cum reti succinum extrahunt, eo præcipue tempore, qvo antecedens ventus borealis cum unda marina succinum propius ad litora propellere potuit; vocatur hoc Succinum Haustile, qvod plerumqve qvasi lotum & politum esse solet, (b) in ipso litore hujus maris germanico, danico, scanico &c. aut nudum aut in arena sepultum, colligirur, qvod

qvod vocatur Succinum Lectum plerumqve superficie rugosa, inæqvali & foraminulosa præditum. (c) In stratis vel visceribus terra, inprimis in Borussa, Russa & alibi, ubi in stratis arenaceis vel bituminosis occurrit, qvæ alibi schisto aluminasi & lithantbrace tecta, alibi sabulo vel argilla vel utrisqve; hoc vocatur Succinum possile qvod (æpe crusta vel cortice qvodam vitriolico præditum; imo ita ab acido vitriolico nonnullibi in Anglia penetratum, referente Hill, ut in aëre aperto in srussula ac tandem in pulverem dilabatur. [d] In rimis ac sissuris montium, ut in Provincia Gallia, qvod itidem Succinum possile vocatur, sed ranssime occurrit. Vix autem dilavio succini præsentia in montium rimis adscribi potest, ut opinatur C. Neumann in Pral. de succino, sed potius alii accidentali caussa.

- Obs. 2. Chemice examinatum succinum, sequentia exhibet phe-
- (A) In testa scorificatoria, calori expositum in surno docimastico, primum fumat, odore non ig ato, mox slammam concipit, & integre destagrat, si purum ac pellucidum suerit, absqve remanentia, solum macula susce in testa relicta; si vero opacum suerit, relinqvit pauxillum residui, nempecimeres rubro susce ejusdem tere indolis cum iis, qvos inthautbrax isgueus relinqvit efr. Obs. circa lithantbraces & c. Ubs. 3. lit. a.
- (B) Solutio succini est difficilis. 1:0, în spiritu vini rectificatissimo non solvitur, multo minus decomponitur, licet superficialiter immiscetur, unde tinstura vel essentia promanant. 2:0, Olea expressa parum aut nihil valent ad clarificationem licet contribuant. 3:0, Ab oleis athereis vero vegetabilium, accedente digestione, solvitur succinum, aut integre aut ad partem, inprimis ab oleo athereo terebinthina, cum quo in laccam vernissam redigi potest. 4:to in naphtha vitrioli ut & oleo vini persecte solvitur. Eadem est ratio Copali.
- (C) Cum mineralibus acidis & qvidem. 1:0, Cum olei vitrioli albi partibus 6 si misceatur succini pulverisati pars
 una, nigrescit tam acidum qvam is sum succinum, ac apparet mixtura instar kedria vel maltha. Dum decoqvitur in balneo arenæ, intumescit & spumescit massa ultra margines vitri
 humilioris, & mutatur iu massa carbonariam nigram, fragilem, inter digitos pulverisabilem, eosdem denigrantem; cum oleo vitrioli diluto mollius redditur succinum &

tandem solvitur, que solutio tamen aqua facile precipitari potest, dum pulvis griseus sundum petit, qvi edulcoratus de siccatus, carboni ignito injectus, iiqvescit de odorem picis spargit, 2:0, Cum spiritu nitri sumante, in balneo arene decoctum intumescit de spumescit, atque accelerato igne, indurescit in crustam pulverisabilem; igne autem moderato de sensim aucto, solvitur solutione slava

[D] Per destillationem prudenter instituendam præbet. 1:0. phlegma circa i partem succini assumti. Hoc phlegma, sapore & odore est empyreumatico & parum acido. evaporationem concentretur, deinde cum fale communi decrepitato mixtum, destilletur per cucurbitam, sublimatur sal altum, avod in hoc phlegmate latuisse, hinc patet. 2:0. Oleum ad 3 partes; quad successivo gradu ignis, magisque obscurum evadit & crassum, odore & sapore nec non reliquis proprietatibus convenit cum oleo à lithanthracibus destillato, sulphureo vel alkalino odore exceptis; cum sale communi decrepitato mixtum & destillatum, præbet qvidpiam salis volatilis. 3:0, Sal volatile, qvod interdum cum oleis, interdum ante olea sublimatur; mitiori etenim igne pluririmum salis phlegma inseqvi solet, fortieri vero igne necessario olea comitari necesse habet, quum accelerato igne non possunt non omnia confuse destillari. Hoc sal probe per elixiviationem collectum, & deinde filtratum, & crystallisatum, colore est flavescente, textura lamellari, cum alkalinis tam fixis quam volatilibus effervescens; syrupi violarum colorem nec in rubrum nec in viridem mutans; tam aqua quam spiritu vini solubile; in igne volatile; cum salibus alkalinis combinatum constituens sal medium; præcipitans argentum ex aqua forts, idque in lunam cornnam mutans. Est itaque sal hoc succini, acidum volatile sape-Sed, non omne fal succini, eo, quo indicavimus modo, se habet. Sal succini præparavimns per elixiviationem; hanc folutionem filtratam in calore folari evaporavimus ad siccum; remanentiam iterum solvimus aqva de stillata, filtravimus & evaporationi in calore solari exposuimus; sic obtinuimus sal succini album, qvod sapore sere salis communis gaudobat; cum alkalinis fixis & volatilibus non effervescebat; cum oleo vitrioli effervescebat & fumabat, simili. ter cum spiritu nitri fumante; fortius vero cum spiritu falis; cum alkali volatili abiit in mixturam liquori C. C. analogam & æqvalem ad saporem. 4:0, caput mortuum, qvod relinqvitur nigrum, est durum & solidum, gagati hand dissimile, si destillatio fuerit accelerata & ad finem

non perducts; alias vero corosum & fragile reperitur, atove reips, nihil aliud est moleum sixatum seu combustum, qvod facit differentiam inter residuum post succini destagrationem in aperto igne [lit. A.] & hoc residuum post destillationem. Terrestre adest nihil in succino puro.

- Obs. 3. Oleum, per destillationem à succino stillans [Obs. a.] primo flavescens clarum, deinde rubrum, tandem obscure susceptions; quomodo restissicandum, chemici docent. Nos solum heic indicare volumus restissicancem cum spiritu salis, quam Glauber magnopere commendat, nobis non successifie; etenim, si recens fasta mixtura destilletur per retortam, spumescit ac integre in vas recipiens transcendit, ibique sit instar picis adhærens & non nisi maxima cum difficultate eximi potest; si vero relinquatur mixtura in leni digestione, ac miti calore per cucurbitam destilletur, vix nisi spiritus salis dulcisscatus haberi potest, cum pauco oleo crassiori, prout utrumque modum cum damno experti sumus
- Obf. 4. Cum nitro detonat succinum fortiter, quocirca observandum: 1:0, Si nttri pulverisati partes binæ. misceantur cum succini pulverisati parte una. ut in crucibulo ignito detonent, à residuo, post detonationem, duplex sal, per elixiviationem se obtinuisse asserit Bourdelin in Mem. Parif. 1742; nempe sal alkalinum à nitro dependens, & sal medium, cubicum, seu verum sal commune. 2:0, Contra hæc experimenta Fr. Aug. Cartheuser in Act. Mogunt. T. 11. p. 379. &c. monuit, primo, ad plenariam nitri alkalisationem, requiri succini partes anaticas, à majori vero proportione, obtineri, post detonationem, partim verum zitrum, partim alkali nitri; secundo, se neque hac nominata proportione, neque qua usus est Boundelin quidpiam. imo ne vestigium salis cubici deprehendere potuisse, sed ex adverso, residuum præcipitalse mercurium ex aqua forti flavum & cum acido vitriolico exh buisse speciem arcani duplicati. Ex his contrariis experimentis non aliud concludr debet, gyam gyod fuccinum interdum cum fale marino saltem superficialiter commixtum else possit, avod ut separatum qvid ac distinctum ab ipso succino, sub ejusdeni detonatione cum nitro, non destruitur.
- Obs. 5. Circa indolem salis succini, qvod per destillationem obtinetur [Obs. 2. Lit. D. 3.] diversam sovent chemici sententiam. [a] C. Neumann aliique contendunt acidum vitriolicum heic latere, qvum sali succini non esservescat cum oleo vitrioli; & sal medium qvod ab boc sale producitur Tom. H.

tum sale alkalino fixo, ab affres oleo vitrioli decomponi non possit, quod tamen necessale fieret si nitrosum vel muriaticum sal adesset; præterea & Juccinum reperiatur iis in locis. ubi lithanthraces, qvi acidum vitriolicum continent. hospitant. (b) Contra hanc opinionem urget Bourdelin in Mem. Parif. 1749. Sal succini acidum murjatici faits continere, qua in opinione ante illum fuit Boccon, & qvidem sequentes ob caussas; qvia post detonationem cum vitro, sal muriaticum obtineri solet; (cfr. Obs. 4); phlegma à succino destillatum, cum aqua forti mixtum, commutat eandem in aquam regis, qua aurum solvitur; sal succini præcipitat argentum ex aqua forti, idq ve in lunam cornuam mutat; reperitur fuccinum plerumqve in mari vel in confinio maris; atque suscipit sal succini sub crystallisationibus sæpe cubicam figuram. (c) Voget in Inst. Chem. C. 645. has discrepantes l'ententias conciliare studet, existimans fal succini, ab utroq ve acido; vitriolico & muriatico constare; ob experimenta ab utraque parte allata. (1) Pott in Mem. Berl. 1753. dicit, fal succini non de vitriolico nec de muriatico participare acido. Nam negat vestigia interdum salis muriatici deprehendi, existimat vero id muriaticum sal esse accidentale, à sale marino extripsece interdum adhærente. Contendit acidum salis succini potius convenire cum acido vegetabili & simillimum existere floribus benzoe. (e) Nos opinamur hoc sul succini esse mere accidentale, certis in circumstantis, ab oleofa & aquofi parte succini, invicem combinatis productum, interdum sale marino inquinatum. In hac opinione confirmamur 1:0. ab anologia successi cum lithanthracibus & reliquis bituminibus mineralibus. s:o, A non solum possibili sed & actuali coagulatione olei seu petrolei in succinum abso ve acido: avod confirmat copal à avo nihil salini obtineri potest. 2:0. A differenti & quantitate & qualitate huits salis. 4:0, Ab hujus salis analogia cum salibus vegetabilium, tam solubilitate in aqua & spiritu vini quam effervescentia cum acido minerali, si sufficienter depuratum suerit, (cfr. Obs. B. L. D. N. o 3.); omnia autem falia vegetabilium in ipsis plantis esse producta, ab aqvola & inflammabili materia. negari non potest. 5:0. Ab hujus salis differenti indole ab omni sale minerali. His concludious, hoc sal succini non ab acido vitriolico, nec à muriatico suam habere originem, sed, vel fotu ac calore subterraneo generari, magis in unoliquam altero loco, vel vaporibus aqvolis plus minus se allociantibus.

Obs. 6. Originem succini quod adtinet, deprehendimus plures & antiquiores & recentiores philosophos, ea esse sententia, avod succinum ad mineralia corpora non pracise pertineat. sed suama agnoscar originem à materia pingvi vegetabili vel refinosa substantia, que vel sub terra, vel, in mari, à veget tabilibus suerit separata & aliquam subierit transmutatio-Hypotheleos suæ fundamenta à sequentibus desumunt circumstantlis : primo, qvod à bituminibus & bituminofis corporibus in regno minerali obviis ejusmodi elici n'ur principia, que regno minerali non competunt, nec in . aliis mineralibus reperiuntur, sed cum vegetabilium principiis proxime conveniunt, utpote ful, oleum & aqua. Secuado qvod vegetabilia reipsa subterranea reperiantur, vel plus minus destructa, vel petrificata vel bituminisata. Tertio, in confiniis horum vegetabilium subtetraneorum & lithauthracum invenitur succinum; quarte quod sal succini maximam hábeat convenientiam cum sale vegetabili.

Circa hanc nominatam hypothesin, ex adverso, monendum; (a) Id ipsum præcise esse in qvæstione, annon à mineralibus etiam ejusmodi principia obtineri possint, qvæ a vegetabilibus habentur. Qvid impedit qvo mlnus oleum & pingve etiam in regno minerali reperiatur? aqua, salia, terra obvia funt in omni regno naturæ, cut ni & oleum? Olea vero in regno minerali generari polle, æqve ac in regno aqueo & vegetabili, nunqvam negari potest, qvum non deficiant principia olei in regno minerali. (cfr. Obs. eirca lithanthraces &c. 7. N:03). (b) Non negari vezetabilia subterranea dari, sed exinde non segvitut, gvod omne oleum subterraneum ab oleo vegetabili deducendum. efr. Obs. circa lithanthr. Ge. 7. N:03). (c) Succinum in lithanthracum confinio corroborat eam sententiam, quod utraqve hæc mineralia originem habeant à petroleo, nunq vam vero qvod originem habeant à vegetabilibus, siqvidem lithanthraces reperiuntur, qui impossibiliter à vegetabilibus deduct possunt. (d) Sal succini q od adtinet, demonstravimus esse accidentale, &, posito quod esset in succino essentiale, quaritur, annon salia in combinatione aliis cum corporibus æqye transmutari possint ac terræ, aden ut sal minerale aliquam heic suscipiat æqualitatem cum sale vegetabili. Annon & in regno minerari generari pollit sal æqvale sali vegetabili.

1:0, Succinum unice ab oleo generari, vel generari posse absove sale & absque terra demonstramus (a) à plena destagratione, in aperto igne, dum purum est, sine residuo. (b) A desectu & salis & terræ in copalo, quod tamen in respect

omnibus proprietatibus cum succino convenit. [c] Qvod si in succino reperiantur heterogenea corpora, mineralia, vegetabilia di animalia inclusa, 'qvæ nisi succinum prius siudum suisset, includi non potuissent. [d] A pellucidate succini, unde patet, ad partes ejus essentiales nil qvidpiam peregrini pertinere vel accedere. [e] A mollitie, qva sæpe reperitur, interdum de cum incluso vero petroleo. csr. Charleton de sossili, pag. 287. Hartmann de succino B. C. 5. l. r. R7ACKZINSKI bist. nat. Pol. p. 177. Valentini bistor. simpl. reform. &c.

- nor evictum fieri. [a] Qvod in regno minerali non deturaliud oleum qvo produci potest. [b] Gaudet succinum æqvali fumo, odore & igne cum bituminibus mineralibus. [e] Oleum fuccimi sisdem gaudet proprietatibus cum oleo fitbantbracum & petroleo. [d] Plerumqve in sisdem locis conjunctim, vel in confiniis reperiri solent lithanthraces & succinum, vel etiam petroleum & fuccinum. [e] Ordinariis stratis gaudet succinum æqve ac reliqva mineralia corpora. [f] In bituminosam indolem redigi potest succinum tam destillatione qvam acido uttriolico; similiter & oleum succini, qvod acido minerali in bituminosam non vero resinosam consistentiam redigitur.
- 3:0, Modum, quo succinum à petroleo generatur, difficulter determinare possumus. Plurimi existimant id sieri coagulatione quadam, sirve acido vitriolico sive muriatico. Nos arbitramur, hanc coagulationem sive indurationem petrolei, sieri posse sine omni acido; ut indicavimus, No. 1. vel calore subterraneo, vel exhalatione materiæ tenuioris, vel utrisque his conjunctim, vel denique alia nobis adhuc ignota caussa. Hanc nostram opinionem confirmamus ab asphalto indurato, quod reipsa ut succinum nigrum vel gagas considerari debet, existentia licet hujus a psurimis sit negata. Probaturatiam ab induratione copali nec non spontanea resinarum & gummatum induratione in vegetabilium cortice hærentium.
- Obs. 7. Alchemia succini, vocatur ars succinum solvendi ut claritatem retineat, in solidam rediens consistentiam. Hac ratione
 corpora succino includi possunt & à putresactione præservari, simul vero per pellucidam cuticulam succineam,
 qvasi ad vivum conspici. Antiquiores hanc artem callusse
 demonstrare voluit Gesner in comment. Soc. Gatting. T. II.
 ab Herodoti & Diodori Siculi essats, commemorantibus, ab
 Athio-

Ethiopibus, Adavera, prævia conditura vitro circumfula fuisse & à corruptione servata. Kerkringio candem notam suisse nonnulli dicunt. Vogel in Inst. Chem. dicit hanc artem Petzoldo Chem. Profess. Lips. notam suisse. An vero oleo napi ita resolvi possit, qvemadmodum suspicare videtur Vogel I. c. in respectu ad assertionem Sendelii in Elestr. Miss. 3. S. 12. dicentis; oleo napi plures minores glebas succini in unam cogi possi, sens accedente calore, hoc ulteriori relinqvimus indagini. Henckel existimat succinum ita disponi posse ut in spirit. vini restisscatiss. integre solvatur csr. Betbesda Portuoja.

Obs. 8. De succino particulariter scripferunt. Andr. AuRIFABRI bistoria süccini. Joh. WIGANDI bistoria succini borustici. Samubl Schelwigii theses de succino
Theod. Schenckius de succino. Gborg. Fr. de Fran
ckenau dissert. de succino. Phil. Jac. Hartmannt
succintia succini prussici bist. H. von Sanden de succino
electrorum principe. Nathan Sendelli bist. succinoum
corpora aliena involventium. Ejusdem electrologia. Jo. Baumbr dissert. de succino.

3.

S. 110.

AMBRA.

Gen. 44.

Sveth. Ambra
Gall. Ambre Gris. v. De Bomare 11. 320.
Germ. Amber

- 1:0, Est consistentia nunquam dura, scd plus minus molli atque tenaci, contusione non pulverisabilis; masticata dentibus instar picis adhæret; interea tamen frangibilis.
- 2:0, Sapore non gaudet peculiari.
- 3:0, Colore est diverso, plerumque obscuro; semper opaca.
- 4:0, Odore gaudet fortiori, grato & peculiari, qvi odor imagis sensibilis redditur attritu, vel igne.
- 5.0, Mitiori igne, liquescit & sumat, saciem resinæ asfumens; ad ignem candelæ slammam concipit; ferro ignito injecta, si pura suerit, tota avolat, sine remanentia.
- 6:0, Aquis innatat.

S. 111.

J. AMBRA binis vel trinis coloribus variegata. AMBRA Spec. 269.

Ambra grisea. v. Linné 107. 1.

Ambra grifea. CRONSTEDT 145.

Sveth, Spraklig Ambra

Gall. L'Ambre de plusieurs couleurs. v. De Bomare 11, 320, 1.

Germ. GESPRENGLICHTE AMBER

Maculis, striis aut punctulis est hæc ambra albis, nigris vel slavis prædita, extrinsece vero crusta grisea vel obscura cincia; sub microscopio granularis apparet,

in igne tota fine refiduo avolat, grato odore; immixta sæpe habet corpora peregrina ab avium plumis, piscium ossibus aliisqve ejusmodi rebus etiam vegetabilibus.

- (a) AMBRA GRISEA maculis flavis.
- (b) AMBRA GRISEA maculis nigris.

Obs. Hæc ambra, inprimis qvæ maculis aut punctulis flavis prædita merito pretiofifima confetur, utpote odore gratifimo gaudens, unde & uncia dimidia ad 16 imperiales & ultra æftimatur. Reperitur inprimis ad litora africana meridianalia, & à Madagascar atqve Sumatra advehi folet.

2. AMBRA unicolor.

Spec. 270.

Ambra unicolor fusco nigricans. v. Linné 107. 2.

Sveth. ENFERGAD AMBRA

Gall. L'Ambre d'une skulk coleur. v. De Bo-MARE 11. 320. 2.

Germ, EINFÆRBIGE AMBER

Hæc interdum minus grato, interdum fere nullo aut debili odore gaudet, sub microscopio vel farinacea vel solida instar resinæ apparet, igne destagrans plerumque quidpiam terrestro relinquit.

- (a) AMBRA UNICOLOR alba.
- Adspectu fere farinacea, leni igne liquata resinæ slavæ formam assumit; candenti ferro injecta promte liquescit cum intenso sumo, defluit, & avolans pauxillum pulveris nigri relinquit. Nicobar.
- (b) AMBRA UNICOLOR cinerea.
- (c) Ambra unicolor, flavescens.
- (d) AMBRA UNICOLOR fusca.

Est facie resinosa, extrinsece crusta alba; tarde supraferrum ignitum liquescens & sumans; post destagrationem pulverem nigrum relinquit.

(c) AMBRA UNICOLOR, nigra.

Ferro ignito injecta tarde & parce fumat, liquescit, crustam relinquit spongiosam, quæ vero igne aperto & fortiori integre avolat. Nicobar.

Obs. Hæc ambræ species vilior, pretio prioris fere dimidio æstimatur. A Coromandel & Bengula, aliisque locis adportari solet. Reperitur etiam nigra & susce interdum in piscibus ex cetaceo genere, unde & minus grato odore illæ varietates præditæ, & extrinsece quasi politæ apparent.

Observationes circa Ambram.

- Obs. t. Reperitur ambra, ut succinum, non solum in ipsaterra & litore marino, licet nunqvam in visceribus terræ, qvantum nobis notum, sed etiam in mari in locis meridionalibus, inprimis ad Madagascar, insulas Moluccanas & ad litora atbiopica cfr. Helbig in Epb. N. C. Dec. I. An. IX&X. p. 459. Rumphius in Amboin. Rar. Ram. p. 261. Valentini oslind. Sendschreiben. Fr. Hernandez. Sed invenitur etiam, licet rarius, in visceribus piscis cujusdam ex cetaceorum genere. cfr. Trans. Angl. 1724. N:0 385&c. & 1725. N:0 387. Kæmpferi Amænit. Exot. Fasc. III. p. 635.
- Obs. 2. Qvibus ea ambræ suit copia, ut eandem per destillationem examinare potuerint, reserunt se ab eadem obtinuisse, primo phlegmu, sapore asiqvatenus acido; deinde eleum slavelcens ut & sal volatile acidum, remanente pauxilla qvantitate terræ, scilicet ad granum unum ex drachma. cir. Grim. in Ephem. N. C. Dec. II. An. I. p. 405. Casp. Neumann Pral. de Ambra. Browne destillavit ambram cum pulvere a sistulis tabacariis mixtam, & hoc modo obtinuit phlegma, deinde spiritum colore cerevisse, postea oleum obscuriori colore, tandem & balsamum nigrum, qvæ posteriora dicit ex asse convenire cum oleo & balsame à succino destillatis; oleum etenim crassius nigrum apellat balsamum. Salis vero nibil se obtinuisse innuit. Geoferrot eadem destillavit ab ambra educta, nibil vero & ille salis obtinuit; priegma solum acidum.
- Omnes in eo consentiunt, quod hæc per destillationem ab ambra provocata educia, omnino conveniant cum illis, que à succino destillantur; ut &, quod oleum ambre petroleo sit equale.

Obs. 3. De origine ambræ diversissimi sunt auctores . nonnul-OELVBN ambram à meteorica materia generatam existimat. Fimum esse avium contendit FBRDIN. LAP. DE CASTAGNEDA atque odorem dependere à comestis odoratis herbis. Favum esse apum vel aliorum insectorum suspicantur Denis: Monconys, Lembry: Pomer Ut gummi vel resinam arborum, aliquo modo mutatam, confiderarunt Dioscorides, Plinius, Sylvaticus. Fungum effe marinam existimavit Scaliger. Ejusdem vero adversarius CARDANUS dixit esse sperma ceti. LIBAVIUS & WECKER pro spuma maris habuerunt. Nonnulli recentiores existimant ambram ut recrementum animale & qvidem ceti considerari debere, eodemqve modo eandem generari; qvo moschus, zibeth, bezoar in animalibus terrestribus, cfr. Trans. angl. 1794. N:0 385. & 179ú. N: 0 387. AVICENNA, AGRICOLA; WOODWARD; C. NEUMANN omnesque recentiores mineralogi contendunt ambram esse corpus minerale bituminosum, siqvidem. [a] Eadem fere educta obtinentur per destillationem ab ambra, qvæ à succino. [b] Eadem sere & proportio partium constituentium utriusque deprehenditur, nempe succini & ambræ, excepta majori copia particularum terrestrium, qvæ post destillationem succini relinquitur. [c] Utraque hæc mineralia, ambra & fuccinum à mari projiciuntur in terram, ut referent Helbig, l. c. Rumpfius, l. c. Liba-VIVE in fingul. L. IV. NIEREMBERG Hift. Nan. L. II. C. 59. p. 64. Schottus in Phys. curiofa L.X. C. to. (d) Ambra ea non continet principia que animalibus vel vegetabilibus competunt; neque ut cera confiderari potest, ob maximam ab his corporibus differentiam, tam respectu totius, quam olei. (e) Ab oleo succini rectificato, cum spiritu nitri, producitur mixtura refinola vel coagulum. fortissimo mosebi odore præditum, qvod vix alio cum oleo five animali five vegetabili succedit, saltem nondum est. oblervatum. His concludent: ut maximam habet ambra convenientiam cum bitumine minerali, inprimis juccino. sic & probabiliter eandem agnoscere originem, à petroleo. aliquo cum discrimine, quod ab admixtis forsan dependet, unde illa, qvæ succinum & ambram intercedit differentia promanat,

Obs. 4. Usus ambræ præcipuus est medicus & ad odoramenta.

Obs. 7. Adulterari solet ambra, fraus vero detegitur critetiis genuinæ ambræ §. 110. descriptis; qvibus addi potest, [a] calesactam acum in veram ambram intrusam, odorem spargere gratum, nihil vero resinosi adhærentis habere dum eximitur. [b] In cochleari argenteo, supra ignem candelæ liqvescere & qvasi ebullire. [c] Igni cantlelæ admotam statim ignem concipere, integre deslagrare absqve remanentia; adulteratam vero nunqvam non carbonaceam relinqvere materiam vel cineres.

J. 112.

SULPHURA. Gen. 45.

Sveth. Swafwel
Gall. Soufre. v. De Bomare 11. 278.
Germ. Schwefel.

- 1:0, Est corpus folidum, fragile, peculiari odore sub attritu præditum.
- 2:0, Colore flavo, vel flavo viridi, dum purum est.
- 3:0, Mitiori igne liquescit & instar picis tenan redditur; videtur & sub susione pellucidum, rubro colore, & odorem spargit fortem, minus gratum, non tamen pungentem; post susionem congelatum, perdit colorem, odorem & consistentiam nominatam, & fragile iterum ut prius redditur.
- 4:0, Fortiori igne flammam cæruleam per se concipit, absque ut accendatur; hoc & sit sine calore dum igne vel ignito corpore accenditur. Sub hac deflagratione odorem spargit & sumum, penetrantem, pungentem & majori copia suffocativum. Diutius & slagrat quam ulla nota inflammabilis materia, tandem vero integre consumitur absque residuo.
- 5:0, Vase clauso, igne moderato, integre sublimatur, non vero décomponitur vel mutatur.
- 6:0, In aqua submergitur.
 - Obs. Hoc sulphur non confundi debet cum chemicorum principio sulphureo, quod etiam simpliciter sulphur vocari solet, reipsa vero nihil aliud est quam subtilissima materia inflammabilis, in omni regno natura prasens, à quo & omnis activitas dependet.

§. 113.

I. SULPHUR natioum, purum, flavum. Sulphur vivum flavum. Spec. 271.

Pyrites nudus diaphanus. v. Linné 113. 1. Sulphur nativum. Cronstedt 151.

Sveth. GEDIEGET SWAFWEL

Gall. Soufre vierge ou natif. v. De Bomarb

Germ. GEDIEGENER SCHWEFEL

Est sulphur purum, plus minus pellucidum, colore flavo aut pallide slavo vel slavo viridi, ignem facile concipiens & ut plurimum integre deslagrans.

- (a) Sulphur vivum, flavum, crystallisatum.

 Est pellucidum, instar falis crystallisatum sigura aluminari, spatho aut lapidi calcareo adsixum. Hispania.
- Obs. Si leni igne liquatum sulphur frigori moderato expobitur ut tarde congelescat, tum crystallisari solet, crystallis fibrosis horizontalibus, quasi radiis à centro ad peripheriam tendentibus; interdum saciem antimonialem his suis fibris suscipit.
- (b) Sulphur vivum, flavum, glebosum, pellucidum, Crystallina est sere sacie sed non crystallisatum, pellucidum, colore vel citrino vel slavo viridi. Hungaria. Italia. Sicilia. Russa prope Wolga. Betb in Helvetia.
- Obs. Huc & pertinet Soufre de Guadalupe; Soufre de Guidon vel Quito, &c.
- (c) SULPHUR VIVUM, FLAVUM, glebosum opacum, Plerumque pallidiori est colore citrino, parum aut nihil transparens, sæpe spatho vel lapidi calcareo inhærens. Italia. Siberia. Helvetia.
- (d) Sulphur vivum, Flavum, capillare.

 Reperitur in rimis & fissuris montium ignivomorum, interdum forma striața aut sibrosa, interdum pulveris instar. Hecla. Vesuvius. Bevieux in Helvetia.
- Obs. H oc sulphur capillare videtur esse calore subterraneo sublimatum, & ut flos sulphuris considerari posse.

(c) Sulphur vivum; flavum, pulverulentum, aquis efflore/cens.

Vocatur hoc sulphur merito FLos sulphuris, est etenim opacum, forma pulverulenta, ex aqvis quasi efflorescens, atque parietibus vel aliis corporibus in canali adhærens. Aqvisgrani in Germania.

- Obs. Hoe sulphur quod in mineralibus aquis & thermis nonnullis repetitur, non ut ab aqua solutum, considerari debet, sed ut peculiari modo in locis subterraneis immixtum, quod sponte in aere, ab aqua adaliquam quietem redacta separatur & quasi avolat.
- 2. SULPHUR natioum, arsenicale, rubrum. Sulphur NATIVUM RUBRUM. Spec. 272.

Sveth. RÖDT BERG-SWAFWEL Gall. Soufre Rouge Germ. Rother Bergschwefel

Est satis compactum & solidum, pellucidum, rarius opacum, rubro colore, quem ab arsenico forsan habet; iisdem vero cum sulphure puro proprietatibus præditum.

- (a) SULPHUR NATIVUM RUBRUM, pellucidum.
 Ex insula Milo. Guadalupe in America. Insprug. Italia.
- (b) SULPHUR NATIVUM RUBRUM, opacum, China.
- Obj. Qvatenus hoc fulphur rubrum, ea exhibet phænomena in igne, scilicet sussione, flamma & sumo, qvibus à risignallo seu minera arsenici rubra, suo loco describenda, distinguitur; non itaque sine sundamento hocce sulphur inter reliquas sulphuris species nos collocasse existimamus.
- 3. SULPHUR nativum, mixtione peregrina coloratum. Sulphur mixtum. Spec. 273.

Terra sulpburea.
Sulpbur mineralisatum, Nonnullonum

Figura est vel conica, vel sistulosa, vel alia quacunque, qua conspicitur eundem stalactitarum more esse generatum. Schemnitz Hungaria.

(e) PYRITES SULPHUREUS, petrosus, solidus.

Est pyrites, qui forma solida in glebulis vel venis, saxo aut lapidi tamquam matrici inhærens reperitur; hinc non adeo sacile aëre destructibilis, nisi prius suerit calcinatus; ad chalybem bene scintillat, utpote non fragilis, unde merito pyrites petrosus durus appellari potest. Garpenberg in Dalecarlia. Pielis in Fennonia. Dannemora.

(f) Pyrites sulphureus, petrosus, granularis.

Est pyrites saxo vel lapidi in granulis inspersus, hinc minus firma connexione gaudens, ægre ad chalybem scintillat, & aëre facilius destruitur. Pielis in Fennonia.

Obs. Multiplici modo differt pyrites sulphureus, adeo ut omnes enumerare varietates vix aliter fieri possit, qvam

plures constituere species. Differt etenim pyrites.

1:0, Ratione matricis, quo respectu reperitur, vel nudus, hoc est, absque saxo aut lapide admixto; vel petrosus, hoc est cum matrice saxos aut lapidea admixta; à qua, vel durior occurrit, duriori lapidi, ut quarzo inhærens; vel tenax, in saxo tenaciori, ut corneo, mica, ascesso, hospitans, vel mollis, in lapide molliori, calcareo, spathoso vel alio præsens.

2:0, Ratione textura intrinseca, qua reperitur vel solidus, vel textura chalyhea, minimis punctulis nitens, vel granularis, majoribus aut minoribus granulis; vel striatus, qua diversa intrinseca textura non solum in pyrite sudo occurrit, sed etiam, quoad texturam solidam & granularem

in pyrite petroso.

3:0, Ratione duritiei, quo respectu omnis pyrites; vel darior, ut pyrites nudus solidus, nec non pyrites petrosus durior, lapidi duriori quarzoso inhærens; datur quoque pyrites, qui ea gaudet duritie, ut rimas in vitro faciat, qualis reperitur in fodina Sulbergensi. Vel mollior, qualis pyrites
fulphureus nudus granularis & striatus, nec non pyrites sulphureus petrosus lapidi molliori inhærens. Hujusmodi pyrites aëre aperto humido sensim fatiscit.

4:0,

- 4:0, Ratione coloris; Est qvidem pyrites sulphureus utplurimum pallide slavus; datur vero etiam albescens absqve sensibili arsenici vestigio, qvi in igne slamma cærulen slagrat, odore forti sulphureo, & plerumqve cum tempore in aëre ochra susca obduci solet; qvalis repetitur Dannemora in Uplandia; Flintsbire in Anglia.
- 4. SULPHUR ferro mineralisatum, minera globosa concretum. GLOBULI PYRITICOSI. Spec. 275.

 Pyrites mineralisatus, aggregatus, siguratus. v. Linné

114. 4,

Sveth. Kiesbällar. Bergägg
Gall; Prrites en Globules. v. De Bomare
Spec, 216.

Germ. KIESKUGELN. KIESNIEREN

Est pyrites diverso colore, in globulos, renes, cylindros aut orbiculos, majores, minores, concretus; intrinseca structura jam solidus, jam granularis, sæpius striatus, raro lamellosus, sulphure & ferro in eadem proportione, qua antecedens species, constans; non ubivis ad chalybem scintillans, utpote plerumque extrinseca crusta serruginea velalia vestitus.

(a) GLOBULI PYRITICOSI, Sphærick-

Figura sunt sphærica, plus minus regulari, magnitudine diversa; colore utplurimum pallide slavo, vel susception ochraceo, aut alio; superficie interdum æqvabili, interdum qvasi crystallis composita, interdum inæqvabili; intrinseca structura vel radiati, radiis à centro ad peripheriam tendentibus, vel solidi, vel minoribus crystallis compositi; ad chalybem scintillant, nisi aliqua crusta suerint vestiti; in aëre sensim fatiscunt. Andrarum in Scania. Uplandia in argillaceo strato ad parœciam Bälinge. Angsta.

Obs. Hujusmodi globuli pyriticosi à nonnullis vocantur Mergelnusse. Nuces margacem cir. Act. N. C. Vol. VI. upperd. (b) GLOBULI PYRITICOSI, bemispherici.
Intrinseca structura sunt vel lamellares, vel striati, colore pyriticoso vel ochraceo; de cætero, excepta sigura, cum priori varietate conveniunt.

(c) GLOBULI PYRITICOSI, oblongi. RENES PYRITICOSI.

Vocantur renes pyriticosi ob figuram qua gaudent reniformem oblongam; colore sunt vel pyriticoso vel ochraceo. Lexsand in Dalecarlia.

Obf. Globulos pyriticosos oblongos Franckenburgenses contendit Henckel in pyrithel. p. 236. Arsenicum continere, Bini ab his globulis ad invicem concreti, testiculos referentes. Vocantur Diorchites.

(d) GLOBULI PYRITICOSI, in botryitem concreti.

Figura gaudent botryitica, à plurimis globulis seu mammillis concreti.

(e) GLOBULI PYRITICOSI pyramidales, seu cylindrici. CERAUNIAS NONNULL.

Pyramidali vel cylindrica sunt sigura, intrinsece striati, striis à peripheria ad lineam diagonalem tendentibus. Surrey in Anglia.

Obf. Nonnulli ab his, membrum virile referentes, PRIA-POLITHI Vocantur; alii funt fiftulofi, ofteocollam referentes-

(f) GLOBULI PYRITICOSI plani vel compressi.

Cristæ galli interdum æqvales, interdum alia orbiculari gaudent figura compressa.

Obs. Different globuli pyriticosi, non solum extrinseca figura, ut jam indicavimus; sed &,

1:0, Ratione intrinseca structura, qvo respectu

- (a) Alii folidi, faltem minimis granulis compositi; Andrarum in Scania. Cornwall in Anglia.
- (b) Alii striati, radiis à centro ad peripheriam tendentibus.
- (c) Alis ad unum hemisphærium striati, ad alterum granulares, qvalem possideo repertum in strato argillaceo, in paræeia Bäling Uplandiæ.

- (d) Alii minoribus erystallis, microscopio bene observandis, compositi, apicibus elevatis. Tamela in Fennonia, Hispania,
- (e) Alii structura lamellari gaudent-
- s:0, Ratione coloris; qvo intuitu, reperiunture
- (a) Globuli pyriticofi, pallide flavi; qvi optime ad chalybem icintiliant; in montibus cretaceis & aliis obvii effe folent.
- (b) Globuli pyritacei nigricantes. minera martis folaris baffiaca. Extrinseçe nigrescentes, intrinsece flavescentes esse sollent, aere facile destructibiles, ad chalybem non scintillant, in stratis argillaceis occurrunt.
- In Andravam Scania reperiuntur globuli pyriticofi, extrinsece crusta nigra plurimis in locis vestiti, qua alicubi cum aqua forti effervescit.
- (c) GLOBULI PYRITICOSI variegati. PYRITES ANGLICUS.
 Colore funt cinereo nitente. in aere non fatifcunt nec adchalybem scintillant, cfr. Woodward Att. T. I. p. 274.
 &c.
- (d) GLOBULI PYRITI COSI colore fusco vel rubente. Hi maximo vulgaros sunt; ad chalybem non scintiliant. Hi/pamia. Succia. Germania.
- 6. SULPHUR ferro mineralisatum forma crystallisata. Mar-CHASITA Spec. 276.

Crystalli pyriticosa. Drusa pyriticosa.

Pyrites mineralisatus, crystallisatus. v. Linne 113. 3. Sulphur ferro saturatum, crystallisatum. Cronstredt 154. N: 0 4.

Sveth. Marchasiter. Kies-Crystaller
Gall. Pyrites crystallisées ou Marcasites.
v. De Bomare Sp. 217.

Germ. MARCASITE. KIES-CRYSTALLE

Est pyrites, diversa sigura, salium more, crystallilatus, crystallis pallide slavis, vel nudis, vel crusta quadam obdustis; ad chalybem nudus scintillat, igne, & odore sulphureo; in igne omnes slagrant slamma cærulea, deinde rubent vel susci redduntur & a magnete trahuntur; sudphure & ferro participant in eadem proportione, qua pyrites sulphureus rudis. (a) MARCHASIT m tetraëdrica.

Harum unum latus basin constituit, reliqua datera in apicem se terminant; hinc quadrangulares existunt.

Raro occurrunt.

(b) MARCHASIT & bexaëdrica, tessulares.

Sunt vulgatissime & multipliciter variant: externa superficie conspiciuntur vel nuda & qvasi politæ; vel striatæ vel lamellosæ; colore aut pallide slavo, aut susco vel rubente.

- Obj. Huc pertinet Hijanorum PIEDRA DE LOS INCAS, qvi ex Peru in Europam transportari solet politus, maxime solidus & compactus; nec non Germanorum MERGELNUSSE, nuces margacea à Schaumburg ad Visurgim, qvæ minoribus cubis vel corundem apicibus in suis lateribus sunt ornatæ, non confundendæ cum nucibus margaceis descriptis Spec. 275.

 (a) Obj.
- (c) MARCHASIT & bexaëdræ prismaticæ.
 Sunt figura oblonga, parallelipipeda. Fribourg.
- (d) MARCHASITE bexaedræ rhomboidales. Æquali figura cum vitriolo. Freyberg.
- (e) MERCHASIT & bexaedrica cellulares. Favis apum similes.
- (f) MARCHASITA octoëdrice.

Figura sunt aluminari. Reperiuntur interdum in minera martis, grisea, interdum in lapide calcareo. Norberg in Westmannia. Riddarbyttan. Batheau in Sommerset in Anglia.

(g) MARCHASITÆ decaëdricæ.

Constant duabus pyramidibus, qvadrilateribus, truncatis. basi conjunctis.

- (h) MARCHASITE dodecaëdrice.
 Planis constant pentagonis.
- (i) MARCHASITE decatetraëdrica.
 Sunt cubi, quorum omnes anguli sunt truncati.

- (k) MARCHASITM irregulares.
 - rigura utplurimum polyedrica vix determinanda. Negu in Finlandia. Surrey In Anglia.
- (1) MARCHASITM in congerie crystaltina. DRUSA MAR-CHASITICA.
- A crystaltis vel lamellis inordinate congestis cempositæ, unde cavernosæ & drusicæ sunt.
- (m) MARCHASITA bracteata.
 - Sunt lamellis composite, in certam tamen siguram formate, suis proprietatibus maxime similes pyrite fusco mox describendo.
- Obs. Nomen marchasitæ maxime ambiguum pyritæ crystallisate imposuimus, monticolas secuti, ut determinatam acciperet notionem. Probe vero observandum, à pharmaceutis hoc nomine wismuthum indicari; ab alchemistis hoc vocabulo indicari metallum immaturum, & ex hoc sundamento, pyritem sulphureum omnem, vocari marchasitam ferri; mineram cupri sircum, qvod cuprum savo tingat colore, unde sursai suntamaturum in eodem latere aurum, marchasitam auream vocari; Wismuthum, qvod orichascum albo tingat colore & exaltet stannum tam colore qvam sono; marchasitam argenteam nuncupari. Theophr. Paracetsus omnem mineram pyriticosam, appellat marchasitam. Nomen ab Arabibus est inventum, forsan ab Hebræorum marcach, qvod significat slaveseere, vel aliunde.
- 7. SUI PHUR ferro mineralisatum, minera susca vel bepatica. Pyriths suscus. Spec. 277.

Pyrites aquosus.

Pyrites mineralisatus lividus, v. Linné 116. 7.

Pyrites colore rubescente. CRONSTEDT 153.

Sveth. WATTERRIES. TENNBET. LEFWERSLAG Gall. Pyrite Brune, MARTIALE. v. DE BOMARE, Spec. 118.

Germ. WASSERKIES

Est colore obscuro ad hepaticum accedente, parum & obscure nitens; ad chalybem parce, vel non scintil-

lans, in igne non flagrat, odorem vero spargit pungentem sulphureum, sed absqve sensibili sumo; calcinatione extrinsece parum rubet, intrinsece cærulescit, & magneto tum trahitur; abundat serro, parum vero sulphuris continet.

(a) Pyrites puscus, folidus.

Videtur intrinseca structura solidus & compactus. Dannemora. Novum Cuprimontium. Tamela in Fennonia.

(b) Purites fuscus, granularis, particulis minoribus, Wärö in Fennonia. Stolberget in Westmannia. Lapponia plurimis in locis reperitur.

- (c) PYRITES FUSCUS, granularis, particulis majoribus.

Hic ut tessularis interdum conspicitur. Westsulfwherget in Westmannia, Angermannia, Dalwall.

(d) Pyrites fuscus, lamellosus.

Accedit ad marchasitam bracteatam. Spec. 289. lit. m.

- Obs. Differt & hic pyrites ratione coloris; alius pallidioti est colore, seu albescente, qui à monticolis svecanis vocatur Tenbett, quasi immixtum haberet quidpiam sami, quo tamen caret; alius colore magis obscuro, fere bepatico, unde à monticolis svecanis Lewerslag appellatur. Pyryta aquosi nomen eapropter, ni fallor obtinuit, quod nisi humidus siat assistatu oris vel alia ratione, vix ullo conspicuus est nitore.
- 3. SULPHUR ferro mineralisatum corporibus peregrinis inbærens. Petrificatum pyriticosum. Sp. 278. Pyrites figuratus.

Petrificata pyriticofa. CRONSTEDT 287.

Sveth. Kieswanlingar. Kieshaltige petrificationer

Gall. Vegetaux et animaux penetrés de Substances pyriteuses

Germ. Kieshaltige Versteinerungen. In Kies verwandelte Gewæchse und Thiere

Sunt vegetabilia vel animalia aut conchylia diversa, qvæ pyrite sulphurco sunt penetrata & indurata.

(2) PETRIFICATUM PYRITICOSUM ligneum. PYRITES LITHOXYLOIDES.

Carlsbamn in Scania. Normandia in Gallia.

- (b) PRTRIFICATUM PYRITICOSUM, corallorum. Pyrites coralloides.
- (c) PETRIFICATUM PYRITICOSUM, 200pbytorum. Pr. RITES 200PHYLOIDES.
- (d) PETRIFICATUM PYRITICOSUM, conchyliorum. Py-
 - Ab his observata sunt, cochlea, turbines, cornua ammonis, ostreæ. pestinitæ, echini pyriticosi, seu materia pyriticosi penetrati, a qvibus & nonnulli reperiuntur ad Andrarum in Scania. Alios adsert HENCKEL in Paritol. nonnullos & DAVILA in Catalogue.
- Obs. Tota have species ut adventitia, pertinet pracise ad class. 3. 6 ord. 2, heic tamen enumerare volumus, ut simul pateat genesis pyritæ; hodierna, & omnes species uno obtutu cognoscantur.

Observationes de Sulphure & Pyrite.

Obf. z. Sulpbur insuper reperitur.

- HENCKEL in Kieshift. p. 460. &c. demonstrare conatur in aqua marina etiam sulphur adesse, qvod concludit tam à pingvi viscosa materia, qvæ in fundo marino sreperiri solet, qvam à sixivio post crystallisationem salis communis ab aqva marina, relicto, in qvo sulphureum qvidjadesse opinatur.
- s: o, Nonnuliis lapidibut adhærens, imo, in lava, seu materia è montibus ignivomis essuente & coagulata.

3:0, In minera mercnrii, cinnabarina.

- 4:0. In mineris arsenicalibus; auripigmento, risigallo & pyrite albo arsenicali.
- 5:0, In mineris cobalti nonnullis.

6:0, In minera niccoli.

7:0, In omni minera antimoniali.

8:0, In mineris wismuthi nonnullis.

9:0. In minera zinci pseudogalenica.

10:0. In mineris ferri à quibus obtinetur ferrum rubeus fragile.

11:0, la mineris cupri plurimis, inprimis in minera cupri flava vel flavo viridi, qvæ ideo & pyrita cuprea à nonnullis vocantur; nec non in minera cupri vitrea.

12:0, In mineris plumbi, galenica, & plumbagine.

13:0, In minera argenti vitrea; minera argenti rubra &c.

14.0, In minera auri pyriticosa, que pyrites aureus vocatur; Imo, rariores sunt minera, quibus nihil sulphuris inheret. Potissimum adheret inter semimetalla mercurio de antimonio ut constat à cinnabari de mineris antimonii; inter metalla vero serro de cupro potius quam reliquis, hinc de dicitur, quod subphur factat serrum & cuprum in mineram de pyritem.

Observationes de Sulphure & Pyrite.

Obs. 1. Ut à sulphure dessagrante nil aliud obtineri potest, dum purum est, qvam spiritus acidus, eadem natura qva gaudet acidum vitriolicum, perspicuum hinc est, id ipsum ab acido vitrioli, cum materia inflammabili flagrante, combinato esse compositum. Hanc theoriam consirmat artificialis compositio seu synthesis sulphuris. Arte enim producitur (a) Juxta experimentum D. Equ. Boyle si oleum vitrioli prudenter guttatim admisceatur ad olei terebintbine qvadruplum & post digestionem instituatur destillatio per retortam, tum aucto ad finem igne fulphur sublimatur in collo retortæ. Idem fit ab oleo vitrioli cum refinosis vel gummosis corporibus, imo, cum spiritu vini rectificatissimo in octupla proportione addito, digestis & destillatis. (b) Juxta experimentum Glauberi & Stahlii, fi fal medium, acido vitrioli participans, ut tartarus vitriolatus, fal mirabile, vel aliud quodcunque colliquetur cum parte anatica cinerum clavellatorum aut salis tartari in crucibulo, & deinde in massam fulam ingeratur pulveris carbonum circa I vel Iva pars; producitur hinc mussa rubra, que verum bepar sulpburis constituit, quod aqua solutum, filtratum & acido qvocunqve præcipitatum dat lac sulpburis, avod edulcoratum, siccatum &deinde, si opus suerit, sublimatum, verum præbet fulpbur. Eodem modo produci-potest sulphur à gypso & seleuite, imo à quacunque terra evel corpore minerali, in quo acidum vitriolicum haret infixum, (c) Si limatura martis purissima solvatur oko n diluto, finita solutione, pulvis niger ad fun-

dum pracipitatur, qvi, solutione per chartam filtrata, in filtro remanens, deinde siccatus & sublimatus verum exhibet sulpbur. Zincum limatum mixtum cum tartaro vitriolate, Vel sale mirabili aut alio sale vitriolico, per retortam destillatum, præbet forti igne sulphur. fulphur avod ab his metallis cum acido vitriolico obtinetur, prius iisdem inexistere nung vam demonstrari potest; necesse itaqve ut arte productum consideretur. (d) EXTEMPORANEUM SULPHUR obtinetur arte productum fi carboni ignito instillentur nonnullæ guttulæ olci vitrioli, unde statim odor sulphurous percipitur. Præteren genuinum sulphur à plurimis metallis, modo, quem chemici tradunt, magis vel minus artificioso, imo ab ipso turpethe minerali, nunqvam vero fine acido vitriolico, præparari potest.

Ab his diversis experimentis & generationis modis satis elucet, sulphur minerale esse compositum corpus, ab acido vitriolico & materia pura inflammabili, utpote sine qvibus nullum sulphur produci potest. Terrestre in sulphure puro nil
adest, siqvidem sulphur purum nihil residui post deslagrationem vel sublimationem relinqvit, nullam & fuliginem
sub deslagratione præbet, atqvo ad genesin sulphuris artificialem nulla reqviritur terrs. Unde ergo soliditas?
Aqvosum in sulphure non demonstrari potest. Sine aqva
sulphur produci posse indicavimus, & reipsa produci comprobat indoles acidi vitriolici, partem aqvosam, in combinatione cum materia inslammabili, excludentis. Aqvosum in spiritu vitrioli, sub ipsa destillatione ab acre communicatur cum acido.

Proportio acidi in respectu ad materiam inflammabilem in sulphure difficulter determinari potest. Nos persvasi gravitatem specificam acidi concentrati multis vicibus superare gravitatem specificam materiæ instammabilis, existimamus masfam hujus phlogisticæ materiæ esse avalem, si non majorem, quam massa que ab acido formatur. Videtur enim impossibile ut à parva quantitate materize inflammabilis tam din durans ignis haberetur à sulphure, qualis tamen reverareperitur; ut reticeamus sulphur sua in compositione, æqvali fere vi attractiva ad inflammabilem materiam seu oleofum atove and alkali fixum gandere, quod vix fieri posset, fi scidum esset dominans. Ovid impedit quo minus dicamus fulpbar nil aliud effe q vam inflammabile concentratum forma solida seu terrestri, simul consideremus acidi vitriolici indolem in pyrophoris ac originem à nobis indicatam S. 88. Obf. eirca acida mineralia Obf. 4.

- Obs. 2. Ad indolem sulphuris quod attinet, breviter indicare volumus.
- (a) Qvod integre foluetur ab oleis expressis & desistatis, accedente calore, ut indicant chemici. Hinc massa vel mixtura producitur plus minus tenax, prout magis vel minus diluta fuerit, colore obscure rubro, qvæ staljamus sulphuris appellatur, atqve ob colorem & odorem ingratum. Hepar sulphuris oleosum.
- (b) A falibus alkalinis fixis solvitur etiam suiphur integre. unde hepar sulphuris salinum producitur; qvod via sicca præparatum, per sussonem sulphuris cum anatica vel dupla parte falis alkalini, fuccessive in crucibulo ignito cochleatim ingerendo, & massam deinde bene slueptem in lapidem marmoreum effundendo, constituit massam fusco rubentem. fætentem, fragilem, aqva & oleo soluhilem, bepati similem, unde & nomen obtinuit. Via humida obtinetur analogon, si decoqvatur sulphur cum forti lixivio alkalino, qvod vocatur bepar sulphuris liquidum. Gaudet hoc bepar sulphuris salinum insigni vi omnia solvendi metalla, etiam insum aurum, & ita solvere ut fluida absqve corrosivitate siant. Hinc elucet faka alkalina non adhiberi posse ad pracipitanda metalla, per fusionem, è mineris sulphureis non, auf imperfecte calcinatis, quum à sulphure præsente vel relicto non potest non cum sale alkaliuo fixo produci kepar sulpburis, quo scorificantur metalla,
- (c) Solvitur quoque sulphar à calce, mitissimo igne diu continuato, unde prodit massa fragilis grisea, que hepatico existens sapore, bepar sulphuris calcareum vocatur, quo refractarii in igne lapides ad fusionem facile redigi possunt.
- Obs. 3. Circa actionem sulphuris in metalla & summetalla qua maximi est momenti in fundamentali cognitione mineralogica & metallurgica, ut sciatur, generaliter indicare volumus sequentia momenta. (a) Qvod solvat omnia metalla, auro, platina & sinco exceptis. Hinc origo plurimarum venarum metallicarum; minera argenti vitnea, minera cupri vitrea. plumbago, minera antimonsi, simabaris, imo ipie pyrites. (b) Non solvat cinera & crocus metallorum, aut eorundem terram, exceptis calcibus plumbi, miccoli & wismustri; sulphur etenim, hoc in puncto, non aliter agere potest quam acidum etenim, hoc in puncto, non aliter agere potest quam acidum etenim. Hinc nulla terra nulla calx metallica cum sulphure mineralisata adhuc est repetta. (c) Qvod omnia metalla non æqualem suscipiant

Inlphuris copiam. Argentum, plumbum, mercurius & wismusbum vix ultra partem sulphuris retinent; cuprum fere Apartem; ferrum | partem; regulus autimonii tere dimidiam; stammen dimidiam fere sui ponderis quantitatem sulphuris suscipit, sed nihil retinet, præterqvam portiunculam qva scorificatur. (d) Sulphur metallis adhærens, pro diversa metallorum natura separari potest. 1:0, Tostione seu ustulatione, adminiculo aeris instituta, hac via facile separatur ab argento, plumbo, flanno, wismutho; difficulter à regulo autimonii; difficillime & nunqvam complete à cupro & ferro. 2:0, Detonatione cum nitro; prout chemici indicant. 3:0, Decoffione cum acidis mineralibus, qvæ raro locum habet, quo & in casu calcinantur metalla à menstruo separanda. 4:0; Decoctione cum forti lixivio alkalino qvidpiam sulphuris à metallis nonnallis separari po-5:0, Pracipitatione fusoria instituta, sive cum salibus E terris alkalinis, quo in casu præcipitantur metalla forma calcinata; plerumque & fimul scorificantur ab bepate fulphuris, quod formatur vel à sale vel à calce, metallum solvente; sive cum metallis, quo solo casu præcipitantur à sulphure soluta metalla, forma persecte metallica, non vero calcinata; in hunc finem ferrum conducit, gvod maxima gaudet attractione ad sulphur, idqve à reliquis metallis sufficienter separat. (a) Hinc patet, qvod integra metalla sulphure solvantur & sulphuri immixta inexistant; alias etenim integra, & forma metallica, fine reducente materia pracipitari non possent. Hinc porro fluit, avod calcinationes metallorum à sulphure non fiant sub solutione sed sub sulphuris separatione. (f) Non tamen omnia metalla à sulphure avolante calcinantur; etenim aurum, argentum & mercurius à sulphure sive solvente sive avolante calcinari non possunt, ita licet videatur; sine omni namqve reducente materia restitui possunt. Idem valet de platina. Plumbum quoque nonnisi incomplete calcinatur; flannum potius scorificatur quam calcinatur. (g) Sulphur non volatilisat metalla, sed eadem potius in igne conservat vel scorificat, vel, dum vaporetenus separatur, ealcinat.

Obf. 4. Pyritem quod adtinet, ut nos breviter expediamus inprimis, cum Henckello, qui in sua pyritologia eundem laboriose examinavit, observamus ratione coloris plures esse mineras, que hoc nomine compellari solent.

⁽a) Pyrites pallide flavus fulphureus, qvi idem est qvi à nonnullis vocatur pyrites martialis, vel pyrites attriblicus autpyrites aluminaris, qvum ab eodem & sulphur & ferrum, qvi-

- qvibus ut partibus conftitutivis est compositus, obtineri potest, atqve alio modo tractatus, fulphur, vitrialum & alumen ab eodem præparari possunt. Hic est, qvem descripamus Spec. 287, 288 & 289.
- (b) Pyrites fuscus, qvi sub priori specie à nonnullis comprehendi solet, qvem Henckel reticusse videtur, qvi minori copia sulphuris, majori autem ferri constat, adeoqve si qvis alius, hic certe pyrites murialis appellandus; & hic est qvem descripsimus Spec. 290.
- (c) Pyrites albus, qvi pyrites arfenicalis appellari folet, utpote ferrum arfenica folutum continens; colore est aut albo aut cinereo, & inter mineras arfenicales describitur, ubl vocatur minera arfenici alba, & minera arfenici cinerea, ne cum vero pyrite sulphureo confundatur,
- (d) Pyrites flavus vel flavo viridis; vocatur alias pyrites cupri; reiple vero est minera cupri, qvæ cuprum pyrite fulphureo solutum continet. Has itaqve in minera, ipse pyrites considerandus ut medium mineralisationis, in qva minus sulphuris adest, suprum vero ut accidentale & adventitium solutum continet,
- Pyrites auri, qvi vocatur, etiam est flavo colore, ad mineras auri referendus, aurum, plerumqve una cum eupro, pyrite sulphureo solutum continens.
- His elucet, omnem pyritem vel ut mineram confiderandum, qvæ ferrum sulphure, aut arsenico solutum continet, adeoque duplicem dari pyritem, nempe sulphureum & arsenicalem, qvi in eo conveniunt qvod ferrum contineant; vel ut medium mineralisationis considerandum, utpote diversa metalla soluta continens.
- Obs. 5. In omni pyrite præter partes constitutivas, à nobis nuper indicatas contendit Henchel & plures post illum, dari terram quandam non-metallicam, eandemque ut pyritem constituens considerari debere; sed convicti sumus hujusmodi terram non-metallicam, à matrice distinctam, neque per analysin neque per synthesin demonstrari poste; etenim à pyrite sulphureo, nil nisi sulphur & serrum obtineri potest; & satis notum, pyritem artiscialem à limatura martis & sulphure p æparari posse, ut reticeamus, metalla cum hujusmodi terris non metallicis nunquam combinari posse, nisi prius suerint noneralisata, seu a statu metallico in alium statum reducta, cfr. Element. Metallurg, p. 179. Est itaque sua natura verus pyrites sulphureus nil nisi serrum sulphuratum.

ratur, ejusdem fere indolis cum aliis metallis sulphuratis, & pyrites albus nil nis ferrum arsenicatum, ejusdem fere indolis cum aliis metallis arsenicatus. Pyritem ergo qvi dicunt à mineris distinguendum, & aliena ab illis eise indole, à via destectere videntur,

- Obs. 6. Reperitur pyrites sulphureus, non solum in terrarum stratis, utpote in argilla, creta, marga, in renibus, glebis aut frustulis separatis; sed & in diversis lapidibus diversa forma & sigura inhærens, utpore in lapide calcareo, spatho, quarze, sitice & petrosilice, zeolitho, basalte, schilto, corned, mica, saxis & c. Etiam bituminosis corporibus, ut lithantbrace, imo, petriscatis plurimis, unde ejusdem generatio hodierna patet. Reperitur quoque venas constituens, vel solitarie; hoc est, sine alius metalli admiscella; ut ad Dylta in Nericia & alid; vel solutum continens aliud metallum, adeo ut vix dabilis sodina metallica, in qua pyrites alterutro modo non hospitet, tam in protundissimis locis quam in supersicie & in die. Adest quoque in stratis schists & lithautbracis.
- Obs. 7. Pyrita sulphurei adio in metalla; si non major, tamen æqvalis cum tortissimo bepate sulphuris, qvo omnia, ut indicavimus Obs. s. lit. b., solvuntur metalla. Hinc non mirum. qvod plura metalla pyrite, in qvo sulphur existit sixatum, soluta & mineralisata reperiantur, qvam sulphure solo. Pyritem seu ferrum sulphuratum, solvere aurum antea innuimus, unde pyrites auri; platmam similiter solvi, ab experientia didici; atqve a reliqvis metallis & semimetallis vix unum datur, qvod non pyrite solutum aliqvando in sodinis occurrat.
- s:0, Ut pyrites facile fusibilis, sic in sustionibua minerarum metallicarum, omnem scoriam métallicam secum tenuiter sluentem facit.
- 3:0. Potissimum inservit pyrites ad metalla sulphurata producenda, in quem finem mineris metallicis additur, ubi non reperitur naturaliter vel non sufficienter admixtus.
- 4:0. Præcipuus domitor ferri, id ipsum partim sub ustulationibus, partim sub fusionibus destruit.
- 5:0, Mineras in lapides fulphureos metallicos redigens folvit, & receptaculum præbet cupro, argento & auro se in hos lapides recipiends, unde ab omni metuendo periculo liberantur.

Obs. 8. Fatiscentia pyritæ in aere dependet ab actione sulphuris in ferrum, accedente humiditate aëris, ut patet à limatura martis artificialiter cum sulphure mixta, & hume-Cata. Fit vero hæc fatiscentia celerius vel tardius, plus vel minus, pro ratione quantitatis sulphuris & prout connexio partium fuerit laxior aut fortior, atque matrix dura vel mollior, ut indicavimus Spec. 287. Obs. N:0 3. Hinc regulæ HENCKELII in pyritol. explicari possunt, dicontis; pyritem, qui simul cuprum & arsenicum continet; non fine pravia calcinatione in aere vitriolescere; pyritem vero a cupro & arsenico liberatum, seu pyritem sulpbureum, vitriolescere absque pravia calcinatione. Sub hac fatiscentia & intrinseco motu in pyrite, producitur calor, & ascendit ab eodem vapor elasticus, inflammabilis, qvi inclusus, dum accenditur, magno cum impetu & explosione in instanti deflagrat. Idem fit, fine dubio, locis subterraneis, accedente Hine calor subterraneus, ignis subterraneus, terra aq va. motus.

Obs. 9. A mineris descriptis elicitur sulpbur 1:0, destillatione, qvæ diversimode peragitur pro ratione ipsius minera, alibi peragitur hæc destillatio in vasis vel urnis argillaceis, à qvibus minera sulphurea repletis, per canales ascendit vapor sulphureus in alia vafa argillacea extra furnum posita, à qvibus, per foramen in vas subditum exstillat sulphur, qvod denuo destillandum, ut purum habeatur. Hanc destillandi modum ad Solfatara iu Italia ufitatum describit No LLET in Mem. Par. 1752. & v. DE Bomars in Expos. min. 11. p. 284. Similem fere destillandi modum per canales, in Erzgebirge, ufitatum describit Rosler in Bergbauspieg. & Vogèl in Mineralogia p. 215. Heic in Svecia ad Dylta in Nericia, peragitur destillatio in ollis ferreis, pyrite sulpburco contuso repletis, qvibus aliæ ollæ ferreæ minores extra furnum adglutinatæ. in qvibus sulphur eliqvatum colligitur; qvod, leni calore denuo liqvescendum, ut ad fundum deponantur heterogenea, purum vero in formulas effundendum. Residuam in retortis terrostre, martiale, aeri, per sexennium expositum, ut diluatur acidum, dat, per elixiviationem vitriolum viride, atqve, post hanc elixivia tionem, ab ejusdem lixivii residuo, cum lixivio cinerum mixto & cocto, alumen, hodierno autem die aluminis coctio omissa; ejus loco, à tenui terra martiali, per loturam separata, vei sub vitrioli crystallisatione ad fundum deposita, præparatur forti calcinatione color ruber terreus, q vi est ochra ferri rubra, tenuis, quo domus pingi solent; exsiccatione autem solari color flavus terreus, qvi est ecbra ferri flava, itidem

kidem ad picturas usualis atque ad tingenda coria. a:0, Per usualis atque ad tingenda coria. a:0, Per usualis atque ad tingenda, præparatur sulphur, id ipsum in foucis in cumulo usualistatorio sactis colligendo, deinde vero liquando & destillando at purum sat. cfr. Schlüter von Huttenve. & Vogel in Min. l.c.

- Qvomodo alias sulphur tam à pyrite quam aliis mineris artificiose ac chemice separari possit, hoc indicavimus (Obs. 3. lit. d).
- Obs. 10. Sulpbur eductum non eadem est puritate.
 - (a) Sulphur fillatitium vocatur purissimum, qvod in ipsum vas recipiens ferreum, sub destillationibus, transit; est hoc pulchre flavum ac subtilissimum, Vocatur qvidem sulphur stillatitium etiam illud qvod sub ustulationibus stillat in vasa reposita ad foramem sub cumulo ustulatorio sactum, deinde vero, per susionem depuratum; sed hoc non eadem est purisate ut prius. Sulphur sillatitium etiam à monticolis id appellari soiet, qvod in sodinis nonnullis parietibus adhæret, forma sere salastitica.
- (b) Sulphur vulgare id vocatur, qvod colore flavo vel flavo viridi, modis descriptis, est renovata destillatione vel sufione depuratum. Interea tamen in hoc ipso sulphure aliqua observatur differentia ratione puritatis, unde & aliquando tertia vice destillandum.
- (c) Sulphur cabbalinum est griseum, aut viride, impurum residuum in retortis per renovatam destillationem relicum, adeoque mixtum, terra, sulphure, aliisque heterogeneis.
- Obl. 11. Usus sulphuris est amplissimus in chemicis, medicis nec non à plurimis artificibus; ad sulphuranda vasa qvibus vinum infundendum, nè in effervescentiæ motum veniat; ad dealbationes serici & lanæ; ad pulverem pyrium at qve alios ignes art siciales.

S. 114.

Ordo 3tius.

SEMIMETALLA.

Sveth. HALFMETALLER

Gall. DEMIMETAUX

Germ. HALBMETALLE

- z:0, Sunt corpora mineralia, diversa consistentia, parum aut nihil ducilia, sed ut plurimum sub malleo fragilia-
- 2:0, Nitore, dum pura sunt, gaudent metallico.
- 3:0, In igne vel volatilia funt vel fusibilia; nitorem retinent metallicum, & post susionem refrigerata, cocunt semper superficie convexa, codem nitore, ut prius, absque omni mutatione.
- 4:0, Cum terris vel lapidibus, aut aliis heterogeneis corporibus, sub susione, in metallico statu, non sunt miscibilia.
- 5:0, In igne diutius retenta, calcinantur & qvasi terream indolem suscipiunt, calcinata vitrificari possunt, & cum aliis heterogeneis, terris vel lapidibus, in suscipione misceri. In pristinum autem statum metallicum & nitorem restitui possunt, dum mixta cum instammabili materia sub susone incorporantur.
- 6:0, Gravitate specifica gaudent diversa; majori tamen quam reliqua corpora mineralia, terrea aut lapidea.
 - Obs, 1. Plurimæ, ab his proprietatibus tam metallis quam semimetallis competunt; different tamen posteriora à prioribus inprimis dustilitate, qua carent semimetalla, nec non persistentia is igne, qua major in metallis quam semimetallis plurimis reperitur, præterea quoque in nonnullis aliis circumstantiis, circa quodibet genus describendis.
 - Ohf. s. Omnia hæci femimetalla, qvemadmodum & metalla, fuis reperiuntur in locis subterraneis. Vel forma fluida, in

nonnullis aquis atque in alia fluida materia gabr vocata. fed hoc de paucis metallis dici potest; vel forma vaporosa, avod minera exela & corrola comprobant; vel forma solida in mineris. Minera veco semimetallica vel metallica illa appellantur corpora mineralia, qvæ continent (a) vel nudum aut nativum semimetallum, qvales mineræ raro in natura occurrent, (b) vel id ipsum calcinatum, seu forma terrestri, nitore metallico spoliatum continent, quales etiam, exceptis mineris ferri & cupri, raro occurrunt qua & nunqvam cum fulphure aut arfenico vel pyrite mineralisata reperiuntur, (c) vel deniqve folutum & combinatum cum sulphure aut arsenico, vel his utrisque, aut pyrite sulphureo vel arsenicali, in matrice terrestri aut lapidea. Hæ posteriores mineræ sunt trequentissimæ, in quibus semimetalla & metalla non forma calcinata aut terrestri, sed forma pura metallica esse immixta, indicavimns in Obs. de supplier & pyrite Obs. 3. lit. e. insuper vero demonstratur ab eliquatione eorundem à sua minera, absque inflammabili materia reducente, & notum de regulo antimonii, wismutho, mercurio, plumbo, flanno, argento, auro. efr. Elem. Metallurgia, p. 179. Obf.

Matrix vocatur terra aut lapir, qvi mineram metallicam infpersam aut immixtam habet. Hinc, unius smetalli minera
interdum matrix alterius esse potest, & reipsa sepe invenitur.

Ipfæ ergo mineræ metallorum & semimetallorum non iis præditæ proprietatibus, qvas descripsimus, siqvidem igne secile aut in seoriam aut vitrum fundi possunt; eateaus vero huc referendæ atqve describendæ, circa qvodlibet metallum & semimetallum signlatim, qvatenus metallum vel semimetallum continent, qvod ab iis eliqvari aut separari potest. In documasicis indicatur qvomodo mineræ probandæ, heic, ut oculis occurrunt, cum nonnullis suis proprietatibus, ut bene agnosci possint, sunt describendæ.

Obf. 3. Seminetalla, ante nostra tempora nonnisi quinque suerunt numerata, mercurius, arsenicum, regulus antimonisi, wismuthum, zincum, hodierno autem tempore bina accesserunt detecta, cob altum & nickolum, unde numerus promanat septenarius,

Radem est ratio metallorum, qvæ olim nonnisi sex suerunt cognita, ferrum, cuprum, plumbum, stannum, argentum, aurum, qvibus nostro 2000 accessit platina, unde & septem habemus metalla. Sed, qvis dixerit adhuc plura non detegi posse ?

J. 115.

1. MERCURIUS. HYDRARGYRUM.

Gen. 46.

ARGENTUM VIVUM.

Sveth, Quicksilfwer
Gall. Mercure ou vir Argent.. v. De BomaRE 48.

Germ. Quecksilber

- 1:0, Est corpus opacum, colore argenteo nitens, finidum fed non madefaciens, minimo attactu in globulos maxime mobiles divisibile.
- :0, In aëre & aqua immutabile permanet; aëris majori calore expanditur, minori condensatur; summum veto frigoris gradum exigit priusquam solidam suscipere posit consistentiam, quemadmodum experimenta Petropoli primum instituta circa congelationem ejusdem luculenter commonstrant; à quibus patet, frigus naturale intensissimum licet, non tamen mercurium in corpus folidum condensare potuisse, priusqyam frigore artificiali, mediante nive & spiritu nitre sumante, magis intensum ac fortificatum fuerit. Frigore sic coagulatus mercurius, plumbo, facie, mollitie & malleabilitate similis evadit, sed, diminuto parum frigore, iterum fluidam assumit pristinam naturam & consistentiam, & hoc in modo se instar aque & aliorum liqvorum habet. Hinc elucet mercurii fluiditatem effe à calore.
- 3:0, Gravitate specifica proxime ad aurum accedit; omnia namqve metalla & semimetalla mercurio innatant, exceptis auro & platina. Est vero ejusciem gravitas specifica in proportione ad aqvam ut 14,000 vel 15953:: 1000.

4:0. In igne non perfecte calcinabile, multo minus vitrificablle; avolat ignis gradu paulo majori quam quo aqua ebullit. Est tamen in pulverem nigrum, fine igne, mutabile, mediante tritura & motu; in pulverem autem rubrum, in igne, aut per destillationem, aut per digestionem & sublimationem, que posserior operatio leni igne instituenda, ac diu, per menses, successive colorem augendo, continuanda. Hi vero pulveres nigri vel rubri, sortiori igne ad maximam partem iterum in mercurium currentem redigi possunt, absque reducente materia.

- 5:0, Solvitur ab acido vitriolico concentratissimo, sub coclura, & in calcem albam mutatur, cujus pars aqua
 folvi & crystallisari potest, pars vero insoluta ad sundum præcipicatur & flavum suscipit colorem, dum
 cala calida in aquam frigidam essunditur. Hæc slava
 præcipitata cala edulcorata, est que vocatur turpethum minerale.
- 6:0, Solvitur spiritu nitri vel nqva forti, sine calore; à qva solutione mercurius præcipitatus cum sale alkalino velatili & sale communi album induit colorem; cum alkali sixo autem præcipitatus, slavum suscipit colorem. In hac solutione est alias mercurius facile, crystallisabilis. Qvomodo ab hac solutione arbores Diana, seu vegetationes mercurii haberi possunt; hoc indicavi in Ast. Stockb. Vol. XV.
- 7:0, Solvitur quoque aqua regis & spiritu salis, si acido nitri prius sucrit calcinatus. Hine mercurius sublimatus.
- 8:0, Cum fulphure contritus, yel in fulphur leni igne fusum dum successive infunditur & mixtura bene agitatur, coit cum sulphure in massam nigram, qvæ vocatur atbiops mineralis, à qvo, per sublimationem, cinnabaris obtinetur.
- 9:0, Solvit mercurius, si non omnia tamen pleraque metalla, mediante tritura & adjuvante calore; aurum, argentum, stannum, plumbum, zincum, wismu-

thum; difficilius, cuprum, & adhae difficilius, ferrum & regulum antimonii & qvidem nonnisi prævia qvadam horum præparatione. Hæ solutiones vocantur amalgamata, qvæ, pro qvantitate mercurii, majori vel minori gaudent molli & fragili consistentia, sub facie homogeneæ materiæ vel massæ. Ipsa autem operatio vocatur amalgamatio. Amalgama auri est qvo aurifabri ad inaurationes argenti & cupri utuntur. Fundamentum veto hujus inaurationis consistia in volatilitate mercurii, unde, accedente calore facile in auram dissipatur, remanente auro.

Obf. Mercurium referunt alii ad metalla, scilicet, ob ejusdem puritarem, immutabilitatem in igne & gravitatem specificam, nec non ductilitatem, dum congelatus est, qvibus proprietatibus proxime ad metalla, imo, in nonnussis, ad metalla persecta accedit; alii ad semimetalla ob ejusdem maximam subtilitatem, volatilitatem in igne & desectum malleabilitatis in statu naturali. Alii ad neutrum ab his metallis vel semimetallis, referendum judicant, ob communes qvasdam, cum utrisque, proprietates. Alii denique dicunt mercurium esse principium metallorum. Nos cuicunque lubenter suam relinquimus sententiam, existimantes vero eundem propius ad semimetalla quam metalla accedere, ob proprietates indicatas & desectum ductilitatis in statu naturali, sed primum assignavimus socum, ut, si placet, separatim considerari possits.

J. 116.

1. MERCURIUS virgineus: HYDRARGYRUM NATIVUM.
Spec. 279.

Hydrargyrum nudum fluidum. v. Linné 1:9.1., Mercurius nativus virgineus. CRonstedt 217.

Sveth. GEDIGET OWICKSILBER

Gall. MERCURE VIERGE. V. DE BOMARE, Spec.

Germ. Gediegenes Quecksilber

Est mercurius sluidus, metallica sua forma, sine peregrina miscella, terris, lapidibus vel mineris inspersus; oculis inprimis armatis conspicuus, suo è domicilio, leni calore, interdum calore manus, exstillans, quod & concussione evenit.

(2) HYDRARGYRUM NATIVUM, purum.

Forma metallica, fine miscella, in fissuris & rimis montium fluens reperitur, & in cavitatibus in sundo vel parietibus colligi potest. Hydria. America.

(b) HYDRARGYRUM NATIVUM, terra mixtum. TER-RA MERCURIALIS.

Est terra, alba, rubra aut Cærulescens, calcarea aut argillacea, maxime gravis, in qua mercurius plerumque visibiliter, saltem terra distracta aut contusa, hospitat, majori vel minori eopia, interdum ad 70 pro centenario. Hydria in argilla. Almada in Hispania.

(c) Hydrargyrum nativum, lapidi immixtum. La-

Est mercurius in diversis lapidibus, quarzosis, ollaribus, micaceis vel aliis, minimis guttulis, microscopio, interdum & nudo oculo conspicuis, inspersus, sub concustione lapidis vero facile exstillans. Hydria:, in ollari fissili nigro. America in quarzo. Toscana in quarzo.

(d) HYDRARGYRUM NATIVUM, mineris immixtum.
Reperitur mercurius interdum mineris argenti albis aut rubris, iuterdum galenæ, aliqvando mineræ arsenici albæ, interdum & cinnabari inspersus, majori vel minori copia.

Obs. 1. Salberga in Westmannia repertus est mercurius, anno 1160, 1689 & 1690, aliqvando & cum argento amalgamatus csr. Asta Erud. Upsal. 1700. Trim. 3. p. 55. Huc ni fallor, referendum bydrargyrum striatum, qvod describit v. De BOMARE. Spec. 253. N: 0 4-

Obf. 2. Hæ recensitæ varietates nequaquam ut mineræ mercurii considerandæ, sed ut diversa receptacula & domicilia, in quibus mercurius purus, accidentaliter, sorsan suo sub

fluxu fuit inspersus. Hinc tot existent, saltem existere prossum varietates domicilii hydrargyri, qvot dantur diversæ terræ, lapides & mineræ iis in locis ubi sluxus occurrit.

2.- MERCURIUS sulphure mineralisatus, minera rubra.
Cinnabaris. Spec. 280.

Minium. PLINII & Dioscoridis.

Hydrargyrum mineralisatum pyriticosum. v. Linné

Mercurius fulphure mineralisatus. CRONSTEDT 218.

Sveth. CINNOBER. BERG-CINNOBER

Gall. CINNABRE, OU MINE DE MERCURE ROUGE. V. DE BOMARE 254.

Germ. CINNOBER

Est minera mercurii maxime gravis, colore rubro vel rubente, quo colore & digitos aliquando inficit; attritu autem vel pulverisatione color ruber exaltatur, nitorem vero simul perdit; textura intrinseça reperitur vel striata vel squamosa vel minimis particulis nitens, plerumque opaca raro pellucida; in igne forti tota sua compositione volàtilis; composita sulphuris parte una & mercurii partibus 5, 6 vel 7.

(a) CINNABARIS friabilis.

Terrea est consistentia, ochræ rubræ similis, interdum superficialiter cinnabari striatæ adhærens, gravis, digitos inqvinans. Hydria. Zweybrûcken.

(b) CINNABARIS, firiata.

Hæc purissima, artificiali cinnabari ad structuram similis est, colore pulchre rubro nitens, consistentia lapidea sed friabili, sigura extrinseca utplurimum incerta, interdum sphærica seu renali, unde cinnabaris renalis appellatur. Almada in Hispania. Zweybrücken. Japan. Transylvania.

(c) CINNABARIS squamosa.

Hæc tam colore quam puritate & 1 consistentia proxime ad præcedentem cinnabarim striatam accedit; videtur quasi planis nitens. Hungaria, Japan.

- (d) CINNABARIS granularis, obscure rubra.

 Colore est obscure rubro seu rubro susco, fractura minimis particulis nitens; sepe hydrargyrum nativum simul inspersum habet. Almada in Hispania. Siebenbürgen. cfr. BRÜCKM. M. D. T. I. p. 67.
- (c) CINNABARIS compatta, colore spadiceo.
 - rest minera mercurii, maxime gravis, solida & compasta, calore spadiceo, hæmatitæ sere similis, sed attritu & rasura rubra; simul hydrargyrum nativum continens.
- (f) CINNABARIS terra bolari intime mixta. bomogenea. Est colore rubente, constans mercurio sulphure mineralisato & in argilla bolari immixto, facie tamen homogenea, textura chalybea vel lamelsari. Jdria est. Scopoli de Hydrarg. Idriensi.
- Oif. HENCKEL in min. p./101. dicit, a minera quadam mercurii spadiceo colore ad 3 partes & ultra mercurii obtineri, atque post destillationem relinqui terram nigram sarbanariam, non tamen bituminosam; an hæc eadem quam descripsimus dicere non possum.
- (g) CINNABARIS CRYSTALLISATA.

 Rit forma cubica, pellucida, rubineo colore. Zweybrücken.
- 3. MERCURIUS sulphure & cupro mineralisatus, minera nigrescente. MINERA MERCURII NIGRICANS. Sp. 281. Hydrargyrum petrosum. v. LINNE 120. 5.

 Mercurius cupro sulphurato mineralisatus. CRONSTEDT 219.

Sveth. Schwartacktig Qwicksilfwer - Malm Gall. Mine de Mercure noire Germ. Schwarze Quecksilber - Erze.

Colore est hac minera nigrescente, seu griseo nigro. fragilis, intrinsece solida & quasi vitrea, gravis, in igne maxime crepitans, in schisto, ollari vel quarzo habitans. csr. Zweybrücken. csr. Cronstedt Mineral. 1. c.

Observationes de Mercurio & Cinnabari.

- Obs. 1. Inter metalla & semimetalla, mercurius est, qvi parcissime in sodinis reperitur. Præcipuæ sodinæ sunt in Japan, China, America in Guancavilla & alibi; in Europa ad Almada in Hispania qvæ antiqvissima & ditissima habetur, utpote de qva loqvitur Plintus in Hist. M. L. XXXIII. Cap. VII. Hydriæ in Carniolia, Carinthia, Frioul, Palatinatu, Bipontio, Transylvania, Hungaria. Adest qvoqve in nonnullis aliis sodinis, sed parce, qvemadmodum in sodina argentea Sahlbergensi, ut indicavimus (Spec. 291. lit. d.) & in aliis sodinis germanscis, ut indicat Mathesius in Sarepta; imo in ipsa terra aliqvando inventus, ut nonnulli reterunt, nec non in vegetabilibus cfr. Eph. N. C. Dec. III. ann. 11. Obs. 59. Manered in Ast. Oldenburg. N. 07. C. 5. Begurni T. Ch. Sed ea non repertus est copia, ut statui possit reliqva metalla ab eodem suam trahere originem,
- Obs. 2. Obtinetur mercurius virgineus, contustone terrarum & lapidum qvibus inhæret, qvæ in adaptatis vasis perficitur ne destuat; contusionem excipit lotura per cribrum, ut mercurius gravior separetur & ad fundum vasis præcipitetur. A residuo post loturam iterum contuso, separatur mercurius adhuc inhærens, destillatione per descensum, in ollis accommodatis.
- B Cinnabari obtinetur per destillationem, que vel in retortis ferreis instituitur cum additamento calcis ut separe tur sulphur; vel, ut in Hispania, sine additamento, quum ipsa minera calcareo participat lapide, lassituitur destillatio in surno ita constructo, ut loco retorte esse possit, à quo per canales seu aludeles in cameram, loco recipientis, ascendit mercurius. csr. Jussieu in Mem. Par. 1719.
- Obf, 3. Purificatur mercurius diversimode & qvidem (a) pressione aut per pannum densum à lana factum, aut per corium, ut pulvis adhærens & heterogeneum terrestre se-paretur, imo, aqvosum, si adfuerit, qvod per corium non transit. (b) Lotura qvæ instituitur, vel forti lixivio saponaviorum, vel muria salis sommunis, ut pingve & sulphureum abstergatur; vel spiritu vini restificatissimo, ut nitorem suscipiat. (c) Desillatione, qva perfecte depuratur, et lam à merallis immixtis. Hæc destillatio instituitur cum calca vel simatura martis, ea inprimis ratione, ut prius combinetur cum sulphure in æthopem mineralem. Facta destillatione, methodo à chemicis præscripta, mercurius de-

inde lavandus, ut indicavimus. Signa bene purificati mercurii funt 1mo, at nulla cuticula fit tectus, ado, in chartam puram pressus digito, celeriter sit mobilis. nulla sui vestigia relinquens. atio, Cum aqua tritus, eandem non inquinet. 4to, In cochleari serveo supra ignem, non crepitet, sed integre avolet, absque aliqua relicta materia. 5to, In aqua sorti solutus, nullam ad fundum præcipitet terram.

- Obs. 4. Cinnabarim artificialem à combinato sulphure cum mercurio in athiopem mineralem præparari, antea indicavimus; exinde vero deducere, qvod omnis cinnabaris naturalis igne subterraneo sit sublimata, ut nonnulli contendunt, sine exceptione sieri vix potest. Cinnabaris naturalis namqve reperitur utplurimum suis in venis ordinariis ut reliqvæ mineræ metallicæ, sæpe æ in glandulis ac renibus aliis mineris inspersa, ubi nullus sublimationi locus exsititi, nullusque ignis subterraneus suit. Annon natura sine igne id præstare valet, qvod ars, cum vel sine igne product possit? Id reslexionem meretur, qvod reperiatur cinnabaris in spatho calcareo, belemuitis repleto in bipontio, atque lithanthracibus inhærens ad Ilmenau. csr. Davila Mas. unde elucet eandem hodierno etiam tempore generari.
- Obs. 5. Ad indolem mercurii propius cognoscendam sequen tia observatione digna sunt momenta.
- (a) Qvod olea & pingvia tam vegetabilia qvam animaliamagnam in eundem habeant potentiam & actionem. Tritura fi cum lisdem conjungitur, non folum omnem perdit mobilitatem, sed & plene exstinguitur & in massam cum lisdem coit nigrescentem, qvasi plumbeam, à qva postmodum non omnis separari possit mercurius. Digestione qvoqve cum oleis combinatur, unde variæ tinstura haberi possiunt. An oleo lini integre coagulari possit, ut indicat M. Hoffmann in Ast. Labor. Altdorff. Kessler in Centur. Juncker in Consp. cb. T. 1. p. 991, hoc ulteriori relinqvo experientiæ; mini hoc experimentum sexies repetenti non successit. Qvidqvid sit, his omnibus magna inter plumbum & mercurium patet analogia.
- (b) Naphtham uitrioli mercurium folvere ab experientia didici; suscipit namque in calore naphtha crassiorem, consistentiam cum colore grisco, & deinde, post evaporationem naphthæ decantatæ, relinquit residuum sacie terrestri & sapore metallico.
- (c) Oleum vini cum mercurio agitatum, saporem suscipit resinosium, & si decantetur atque evaporetur, præbet residuum
 resina simile, colore rubente & sapore grato.

(d)

- (d) Salia alkalina fixa aliquam in mercurium habere actionem. si prius fuerit calcinatus vel solutus docent, chemici: eundem vero à forti lixivio saponariorum vel lapide caustico coagulari, ut nonnulli dicunt, in medium relingvo. Sæpius expertus sum, dum in crucibulo fluenti sali alkalino mercurius in cochleari ferreo calefactus adfunditur. maximam mercurii partem in auras distipari, partem vero in sale alkalino remanere. imo, continuato parum igne, in regulum præci pitari, qvi plumbo ex esse timitis in acidis mineralibus vero mercurii phænomena exhibet, scilicet, cum acido vitriolico præbet turpethum minerale; cum acido nitri dat pracipitatum rubrum. Sal boc alkalinum mercuriale. aqva foliutum, vel aëri expositum ut deliqvescat, præbet lixivium mercuriale, sapore metallico adstringente, cum acidis mineralibus vix effervescens, nullumqve præcipitatum præbens præterqvam ab oleo vitrioli. Sed hæc experimenta que prius vel vigefies repetii, postmodum succedere non voluerunt. Unde evenit, qvod experimenta cum mercurio inflituta, non semper & ubique succedant? An omnis culps in experimentatorem rejicienda i Non crediderim.
- Obs. 6. Ad coagulationem mercurii, qva in solidum redigitur corpus, avod adtinet, dudnm observavimus eundem similiter coagulari ab oleo lini (cfr. Obf. s. lit. a) nec non lixivio saponariorum atque sale alkalino sixo (cfr. Obs. s. lis. d) heic addere volumus eundem in solidum corpus mutari (a) dum in stanno aut plumbo liquato, in congélationis punctos efformatur cum parvo cylindro vel frustulo ligneo fovea quædam, ju quam mercurius statim effundendus, & relingvatur deinde in gviete & moderato calore. Hoght-LANDUS hanc coagulationem pro plumbificatione habet, fed CREULING de Aureo Vellere S IV. p. 30. contendit se hinc qvidpiam nobilius obtinuisse. Plurimi dicunt hanc coagulationem nil aliud esse quam amaigamationem mercuris cum stanno vel plumbo. (b) Ab oleo martis (eu liquore martis stiptico coagulari mercurium, indicat Vogez in Chem. (c) Cum aqua quadam gradatoria, non semel sed sæpius coagulavi mercurium, & quandocunque placei, coagulare poslum, & ita coagulare, ut ad magnam partem cupella lublistat. Hoc multo labore didici à CREULING in Aureo Vellere. De mercurio cuagulato flavo seu auro sopbistico consuli postunt chemici.
- Obf. 7. Attractio mercuris videtur inter falia, ad acidum falis maxima; inter metalla, (a) ad aurum, qvæ fortior qvam magne-

magnetis ad ferrum; adeo ut nonnulli contendant, mercurium parietem transire & se auro in alia camera suso immiscere; (b) ad argentum, quod vi hujus attractionis æque ac aurum, cum mercurio vegetat, diversia modis. (c) Stanuum in quod sursum etiam tendit mercurius. [d] Plumbum, à quo sacilius quam à stanno separatur. (e) Ziucum quod vere exturbatur amalgamate à plumbo. (f) Wijmuthum difficilius amalgamabile quam zincum. (g) Cuprum. (h) Ferrum [i] regulum antimonii, ad quem nulla fere attractione gaudere videtur.

- Ob! 8. Magnum meretur attentionem similitudo qua inter aquam & mercurium observatur. [a] Utraque eadem facie gaudent, excepta opacitate mercurii. [b] Mitiori calore utraque fluida, frigore coagulantur, ea solum differentia, qvod mercurius in proportione ad suam gravitatem & densitatem, maximum requirat frigus. [c] Utraque tam tritura & motu quam calore in solidum vel terreum corpus, sava perfecte, mercurius vero imperfecte, mutabilia, [d] Utraque resolvuntur calore in vaporem, in fumam maxime elafficum, qvi, incitato & accelerato igne valis claufis contineri non potest. A mercurio est fumus ille in vasis clausis visibilis, sed ab aqva solum in Valis apertis. Hinc forsan dici potest eandem esse relationem aqua ad reliqua corpora fossilia, que est mercurii ad metalia. cfr. HENCKELII Kl. Schriften. p. 266. Hinc & plurimi chemici existimarunt in mercurio reipsa aquam dari, & ab eodem separari posse. cfr. Rob Bayle in Chym. Scept. Sect. II. C. NRUMAN in Chem. Dogm. Exp. Edit. Zimmerm. pag. 1266. URB. HIBRNR. &C.
- Obs. 9. Majoris momenti est convenientia que inter mercurium G plumbum observatur. Provoco [a] ad aqualitatem cum plumbo. qvam ubiqve suscipit mercurius congulatus; qvæ sufficiens esse posset ad hanc æqualitatem utriusque metaili demonstrandam. Insuper autem (provoco [b] ad colorem in plumbo fuso & mercurio fere æqvalem, [c] grawitatem specificam utriusque parum differentem [d] ad sin-, gularem indolem se sacile & intime cum oleis combinandi, utrique sere æqualem, [e] aqualem indolem in igne, in sumum abeundi, [f] aqualem fere indolem in acidis mineralibus, & attentione dignam æqvalem mutationem in coloribus, gyam in plumbo deprehendimus igne produci, flavum & rubrum, in mercurio autem acidis diversis, sed eosdem colores. Calx plumbi in acido nitri. fortiori igne flavescit, aucto vero den de igne, liquescit in vitrum partim rubro fuscum, partim flavum; luculento indicio, qvod, si non ad-

- eo pronum esset susioni, eosdem assumeret colores ut mercurius cum acido nitri; [g] æqvalem ineptitudinem ad calcinationem completam & persettam; calces etenim mercurii ut & plumbi, sine reducente materia utplurimum restitui possunt, [h] Ad facilem denique transmutationem unius ex his metallis in alterum. Hinc sluit, principia constitutiva mercurii & plumbi parum aut nihil disserre, nisi in proportione,
- Obs. 10. Ob difficilem analysim metallorum & semimetallorum, inprimis mercurii, qvi, in quacunque suerit forma, semper tamen integer sua facie restitui potest, plurimi ea suerunt & sunt opinione, quod hic protheus ut corpus simplex vel materia elementaris metallorum sit considerandus. Alii vero dicunt eundem esse compositum à terra volatili vitrisicabili, seu à terra arsenicali mercurisicante, atque à principio supervae. Cfr. Basilii Valentin. Tr. de Rebus Natur. Es super Nat. Tit, de Spiritu Mercuris, Breslauer Samml. 1781, Geoffroi Mat. Med. T. I. p. 250. Sed hæc mitto, Id solum dicere volo ex allatis circumstantiis aliisque phænomenis, probabiliter sequi mercurium esse composituma & quidem
- [a] A principio quodam terreo, quod extra dubitationis aleam ponitur ab ejusdem densitate, gravitate & calcinatione. An vero hoc principium terreum sit indolis vicrisicabilis, an alkalinæ, non facile dici potest. In plumbo analoga terra alkalinæ indolis esse videtur.
- [b] A principio salino acido, qvod in mercurio adesse juste demonstravit Kunckel, à corrosione & calcinatione metallorum in mercurio; atqva Borrichtus à serrugine, qvam ferrum in mercurio attrahit. Hoc principium salinum acidum idem esse qvod in sale communi reperitur, mercurificationes indicare videntur & sortior attrassio mercurii ad acidum salis. Ab hoc acido forsan soluta & attenuata est terra [lit. a], ita tamen ut acidum hoc superpondium habeat. Ab hac corrosione dependet difficilis amalgamatiq serri, qvod prompte in mercurio calcinatur.
- [c] A materia inflammabili, quam eo ipso demonstravimus quo evicimus in mercurio adesse principium salinum; insuper vero evinci potest à sulphureo, quod generatur sub abstractione olei vitrioli à mercurio, vel à turpetho minerali sorti igne.

• §. 117.

2. ARSENICUM. Gen. 47.

Sveth. ARSENIK Gall. ARSENIC... Germ. ARSENIK

- 1. Arsenicum est materia metallica, salino calcarea, fragilis, intrinsece clara, vitro similis, extrinsece æquabilis, epaca, colore lasteo.
- 2. In aere arsenicum pellucidum sit magis magisquesopacum, absque incremento vel decremento ponderis, &, absque ut perdat equabilem supersiciem & siccam naturam.
- 3. In aqua & omni liqvido solvitur, accedente digestione & cociura p requirit vero aqua 15 ad 20 partes ad suam solutionem; spiritus vini, aceti & electrum partes 75 ad 80.
- 4. In aqva folutum, more falium crystallisatur, crystallis minimis, slavescentibus, sigura cubica.
- 5. Gravitate specifica in proportione ad aqvam, est ut 3,076::1,000. Vitri autem arsenici gravitas specifica ad aqvam, ut 5,000:: 1,000.
- 6. In igne tam aperto quam clauso liquescit, & totum sublimatur, cum odore sociido, venenato., alliaceo. Vase aperto, sumo albo sublimatur & loco srigido sorma florum accrescit, calido autem loco adhærens, sormam metallicam assumit; vasis clausis pulveris vel farinæ instar sublimatur.
 - Si liquatum cito refrigeratur, congelatur superficie plana, corpore semipellucido
- 7. Mixtum cum calce, creta vel cortice ovorum; itidem cum argilla vel terris vitrificabilibus & igne liqvatum, ad partem figitur & funditur in corpus forma & confiftentia vitrea.

- 8. Ab olei vitrioli partibus binis solvitur; si hoc acidum, sub costura ab arsenico abstrahitur. & residuum, adfusa aqva calida diluitur.
- 9. In aqua forti difficulter solvitur; requiruntur hujus acidi partes 50 ad arsenici partem unam; necesse quoque est ut hoc acidum dividatur, & trinis vel 4 partitis vicibus addatur, quavis vice aquam fortem, sub
 coctura, ad siccum evaporando. Hæc, quæ tandem
 obtinetur persecta solutio crystallisata dat crystallos
 figura quadrilatera, residuum vero coagulatur in claram, tenacem materiam, gummati similem, unde appessatur gummi arsenici.

10. Acidi falis ad suam solutionem exigit p. 20; qvæ facilis est.

11. A lixiviis alkalinis, utpote oleo tartari, p. d. Lixivia

nitri fixi, folutione falis foda, omnium optime & facillime folvitur. Coagulantur hæ folutiones in calore, fiunt tenaces, colore fusco, imo, folidam induunt consistentiam. Hinc bepar arsenici, qv.d igne in vitrum opacum fundi potest.

- 12. Cum sulphure combinatum, suscipit arsenicum colorem aut slavum aut rubrum, prout plus vel minus sulphuris sit eum arsenico combinatum. Farinæ arsenici partes 10 eum sulphuris parte una, atque eum additis cineribus clavellatis bene mixtæ, & deinde sublimatæ præbent arsenicum citrinum, vel risigallum. Ejusdem vero sarinæ partes decem eum sulphuris partibus binis constituunt mixturam igne sacile liquabibilem à qua aut per simplicem suscinem, aut destillationem producitur arsenicum rubrum, seu risigallum rubrum.
- 13. Cum omni metallo est miscibile in igne; corundem vero tollit malleabilitatem, cademqve dura & fragilia reddit; simul & colorem mutat; cuprum & ferrum reddit alba; argentum, aurum & sincum facit grisca; stannum vero suo colore exaltat.

- 14. Hæc descripta salino calcarea materia, est in formam metallicam reducibilis, si cum addita inflammabili materia siat combinata, quod duplici sieri potest modo.
 - (a) Fusione; si magna portio; nempe ad nonnullas uncias. arsenici, pulverisata, cum duplo saponis & duplo cinerum clavellatorum miscoatur, & in vasis bene clausis sorti & accelerato igne sundatur. Hinc obtinetur regulus, colore slavescente, consistentia tessullari & lamellosa; colorem fractus in aëre tamen diu retinens; ad slammam candelæ accensibilis; in igne sacile liquabilis & minus volatilis. Diu in igne si retinetur, obducitur tandem crusta vitrea, slava, litargyrio haud dissimilis; sacilius in acidis mineralibus ac in lixivio forti alkalino solubilis, quan ipsum arsenicum.
 - (b) Sublimatione, si farina arsenici misceatur cum anatica parte fluoris nigri, & instituatur sublimatio in vasis clausis igne forti & accelerato. Hinc obtinetur regulus sublimatus, qvi constat crystallis, siguræ estoèdricæ, maxime fragilis, & vix ullam habens soliditatem; in aère, intra nonnullas horas facile fatiscens; in igne non liquabilis, sed parva slagrans slamma, avolat; gravitate specifica in proportione ad aquam ut 8,308:: 10, 1,000; in aqua forti cum effervescentia solubilis & crystallisabilis, sigura, crystallis urgenti simili; mixtus cum crystallis lunæ & cum iisdem bone contritus, pyropborum exhibet, qvi accendit chartam in quam esfunditur. cfr. Hanckelir Kl. mineral, Schriften, p. 96. &c.
 - Ejusdem fere indolis regulus, sed majori quantitate, & in acre medius persistens obtinetur, si arsenicum misceatur cum oleo lini, vel oleo olivarum, aut sapone vel alia quacunque pingui materia, in consistentiam pultaceam, ac deinde in retorta, vel cucurbita aut aliis vasis instituatur sublimatio. cfr. Brandt in Ast, Erud. Upsal.

S. 118.

1. ARSENICUM nativum, album, salino calcareum. Arsenicum nativum album. Spec. 282.

Arsenicum, nudum crystallinum purum. v. Linné 117.

Calx arsenici nativa pura. Cronstedt 240.

Sveth. Gediegen Hwit Arsenik

Gall. ARSENIC VIERGE OU ARSENIC BLANC, v. DE BOMARE. Spec. 227.

Germ. GEDIEGENER WEISSER ARSENIA

Est substantia mineralis salino calcarea, arsenicalis, colore albo, aqva solubilis; in igne sumo & odore alliaceo avolans, sapore tarde dulci.

- (a) ARSENICUM NATIVUM ALBUM, farinaceum. Instar farinæ albæ lapidibus adhæret, a minera arsenicali, fine dubio, exhalans. Giesbübel in Saxonia.
- (b) Arsenicum nativum album, crystallinum.

Constat crystallis albis semipellucidis, sigura polyedrica plerumque indeterminata, sacie externa quarzosis crystallis vel quarzo potius quam vitro similibus, in aëre mutationi non obnoxiis, qua in circumstantia ab artisicialibus discrepant. Joachimsthal ln Bohemia. Annaberg ln Saxonia.

Obs. Si mineræ arsenicales, inprimis quæ sulphure simul participant, in cumulum congeruntur & fæpius aqva calida humectantur; vel hujusmodi mineræ in aqva reponuntur loco calido, & evaporata aqva, nova additur, tandem in superficie efflorescens apparebit arsenicum instar farinæ, interdum & crystallisatum. Hinc intelligimus unde vapores arsenicales, qvi teperiuntur in fodinis, qvarum mineræ arsenico abundant, utpote argenti ditiores, flanni, cubalti, fuam habent originem. Scilicet, exhalant hi vapores sponte à mineris, dum motu intrinseco per aqvam, aërem & calorem subterraneum, excitato, à suis domicilis separantur, & in acrem fodinarum condensatum elevantur ab eodemqve solvuntur & sustentantur. Hujusmodi vapores venerati à monticolis, Germanis, Schwaden vocantur. Aliquando etiam hi vapores o iginem habent à calore & igne qvo monticolæ ad diffringendas mineras utuntur.

2. ARSENICUM nativum, forma metallica, nigrum; Arsenicum nativum nigrum. Spec. 28;.

Arsenicum bituminosum, cadmia bituminosa. Agricola. Arsenicum nudum fragmentis porosis nitentibus. v. Linnė 117. 3.

Arsenicum nativum, friabile & porosum. CRONSTEDT 239. c.

Sveth. SWART ARSENIK. FLUGEN-PULVER.

Gall. Arsenic noir natif, v. De Bomar E. Spec. 230.

Germ. Schwarzer Arsenik. Fliegen - Pulver. Mucken - Pulver.

Hac minera arfonicalis, est verum arsenicum forma metallica, natura productum; colore est esseure grisco, structura intrinseca compacta, aut striata vel micans; receni fractura apparet colore fere plumbi, qvi metallicus color cito in acre perit, ubi nigrescentem vel obscure cinereum suscipit; in igne stammam concipit, & integre avoiat, cum sumo albo, & odore alliaceo.

(a) Arsenicum nativum nigrum, friabile. Co-Baltum Speculars.

Est colore nigrescente, friabile, scissile, fractura cuticula quadam nitens, unde cobalti speculeris nomem obtinuit. Annaberg in Saxonia.

(b) Arsenicum nativum; striatum.

Colore est grisco vel parum cærulescente, compactum, structura striata aut micacea, fractura instar plumbi recenter fracti nitens; plerumque in fodinarum arsenicalium fornicibus hospitans. Freyberg in Saxonia. Kungsberg in Norwegia.

Obs. Bituminosi qvid in hac minera adesse suspicatus est A-GLECOLA, unde cadmiam bituminosam vocavit; sed, præter instanimabile qvod necessario in regulo arsenici, seu arsenico in tormam metallicam redacto, adesse debet, nil hujusmodi bituminosum, nisi forsan accidentaliter aliqvando admixtum, in hac reperitur minera. Vocatur hæc eadem minera à nonnullis cobaltum testaceum, Scherben-Cobalt, Fom. II. qvod suo minime caret sundamento, ut mox indicandum; ab aliis alio compellatur nomine. Usitatissimum est Germanis eandem vocare Fliegen - Pulver vel Mucken-Pulver, ob vim muscas & pulices necandi dum aqva soluta iia porrigitur,

3. AR SENICUM natioum, forma metallica. testaceum.

ARSENICUM TESTACEUM. Spec. 284.

Cobaltum testaceum. Nonnullorum.

Arsenicum nudum fragmentis convexis concavisque albidis. v. Linké 117.

Arsenicum nativum particulis impalpabilibus, testaceum.

CRONSTEDT 239. A.

Sveth. SCHERBEN - COBOLT. SCHIRL - COBOLT.

Gall. Calllon arsenical. Pyrite appellé Arisenic testace. v. De Bomare. 225.

Germ. SCHERBEN-COBALT.

Est etiam in hac minera verum & purum arsenicum forma metallica, colore est cinereo, recenti autem fractura instar plumbi vel metalli nitens, qvi color in aëre perit; composita lamellis crassis seu fragmentis concavo convexis, ut in radice cepa, qvæ particulis minimis impalpabisibus constant, unde compacta & gravis existit & aliquando sonum edit percussa; in testa sub fornice slammam ostendit; de cetero, si pura suerit, integre in igne avolat, cum sumo albo & edore alliaceo. Annaberg in Saxonia.

- Obs. r. A descriptione data clare patet hanc mineram, ad sua intrinseca principia, à priori speçie non differe; solum structura & densitas faciunt differentiam, quam, ut in hoc casu receptam, observare voluimus.
- Obs. 2. Nomen germanicum à cobalto honce arsenicum nativum obtiquit; quem in mineris cobalti utplurimum est repertum, præterea & particulam cobalti interdum admixtam habet. Sed hoc injuste factum intectum tamen sieri nequit. Nomen itaque impositum tam germanicam quam svecanum necessarium ut retineamus. Ferro non participat, ut jam didici.

4. ARSENICUM nativum, fulphure mixtum, rubrum, RISIGALLUM. Spec. 285.

Sandaracha. Realgar. Arsenicum rubrum. Sulphur rubrum. Antiquorum.

Arsenicum nudum, rubrum, sulphureum. v. Linné 117:4. Calx drsenici sulphure mixta, CRONSTEDT 241.

Sveth. RAUSCHGELB.

Gall. Arsenic Rouge on REALGAR. v. DE BOMA-RE. Spec. 229.

Germ. RAUSCHGELB.

Constat hæc minera arsenico & sulphure, intime combinatis, unde compositum oritur corpus, rubrum, compastum, durum, glabrum, nitens, in srustulis vel glebis majoribus aut minoribus, in sodinis præsens, in igne cæruleo odore inslammabile, susibile, volatile, odore alliaceo & sulphureo.

(2) RISIGALLUM opacum, rubrum,
Sepe cinnabari, interdum & minera argenti rubre fimile. Eibenstock in Saxonia. Rodendabl in Elfdalia.

(b) RisIGALLUM, semipellucidum. Hungaria.

(c) RISIGALLUM pellucidum. Rubinus Sulphukis. Transylvania. Hungaria.

(d) Risigallum crystallisatum.

Figura crystallorum est indeterminata, Joachimsthul in Bobemia. Bransdorff in eadem.

Obs. 1. Quomodo hoc risigallum à sulphure nativo rubre distinguendum, à descriptione ittriusque patet, & indicavimus. Spec.

Obs. 2. Qvomodo risigallum arte produci possit, indicavimus [§. 117,] in Descriptione Arsenici generali; heic addere volumus id facillimo modo præparari ab arsenico testaceo [Spec. 284.] cum subtripla proportione sulphuris bene mixto, & yase clauso colliquatis,

5. ARSENICUM nativum, sulphure mixtum, planis mis cans, flavum. Auripigmentum. Spec. 286.

Arsenicum citrinum. Dioscor. PLINII.

Pyrites nudus flavus, micis auratis. v. Linné 113. 2. Calx arjenici sulphure mixta, flava Cronstedt 241. &.

Syeth. OPERMENT. AURIPIGMENT.

Gall. ARSENIC JAUNE OU OPRIMENT. V. DE Bo-MARE. Spec. 228.

Germ. OPERMENT.

Est colore slavo aliquando ad rubedinem aliquando ad viredinem inclinante, sulphure & arsenico contans una cum lamellulis mice slavæ & spathi particulis, unde majoribus vel minoribus plants nitet; in igne obscurum redditur, & slammam edit cæruleo albescentem, cum sumo alliaceo & sulphureo sussociativo; igne fortiori ad partem avolat, ad partem relinquit materiam terrestrem viridem quasi arenaceam: vase clauso, accelerato & sorti igne sum, colliqueseit; in rubram massam risigallo seu sandarache similem.

(a) AURIPIGMENTUM citrinum.

Colore est slavo aureo, vel slavo viridi, compactum sed maxime friabile, fractura nitens. Neusobl in Hungaria. Servia. Asia.

(b) AURIPIGMENTUM rubro flavum

Colore est flavo cum tinstura quadam rubente, vel aliquando venis rubris penetrata, aut risigallo mixta structura lamellari, recenti frastura nitens. India orientalis.

Ohf. 1, Arte qu'omodo arsenieum statum possit præparari, dictum in Descript. Arsenic. gener. (§ 117. Nro. 12); heic indicare volumus hanc præpatationem optime institui cum farina arsenici & pyrite sulphureo, ant hujus modi mineris, qu'æ arsenicim una cum pyrite sulphureo continent, mox describendis, sublimationem idoneis vasis sublimatoriis instituendo. In officials majoribu ad fodinas, non alia usualis est mixtura, quam dicta savina arsenici & pyrite sulphurei, vel scoriarum sulphurearum.

Obf. a. Solvitur auripigmentum lixivio forti, unde, cum additamento calcis viva, præparatur atramentum sympathetiseum; sumitur vero duplum calcis viva ad auripigmen-

tan, & coqvitur hac mixtura in lixivii alkalini fortioris partibus 8, postmodum filtratur. Dum literae scribuntur aceto lithargyrii. invisibiles, spongia vel alia ratione admoto hoc liqvore flunt prompte visibiles, colore nigro.

Loco lixivii alkalini sumi possunt aqua pura partes octo ad auripigmenti partem unam & calcis viva partes binas, ut fiat per cocturam solutio, qua filtrata vocatur liquor vini probatorius, quo, lithargyrio vel aliis plumbaceis productis vina aculterata, specifice probari possunt.

Utraque hac praparata, bepatico gaudent odore & in virto diu servata, crystallos dant nitriformes in liquido innatantes.

- Obs.3. Usurpatur auripigmentumtam naturale quam arte sactum ad pigmenta stava, seu aureo colora, unde, sine dubio, nomen habet. Alii artisices utuntur ad slavedinem lignis albis conciliandum, ut instar buxi appareant, A Turcis aliisque Orientalibus dicitur adhiberi ad tollendos crienes in summitate capitis & eum in sinem misceri cum alce viva, lixivio forti alkalino & oleo spica. Hoc pillothrum à Turcis vocatur rusina vel lusina,
- Obs. 4. Auripigmenti naturam & indolem examinavit Port in Disp. de Auripigmento.
- 6. ARSENICUM. ferro mineralisatum, minera albescente, granulis vel planis micante. MINERA ARSENICI ALBA. Spec. 287.

Pyrites albus. Nonnullorum.

Arsenicum uineralisatum, fragmentis planis nitidis V. LIM-Né 118. Q.

Arsenicum metalliforme ferro mixtum. CRONSTEDT 243.B.

Syeth, Misspickbl. Hwit Kirs. Arsenicalisch Kirs.*

Gall. LA PYRYTE BLANCHE, OU MINE D'ARSENIC BLANCHE. V. DE BOMARE. Sp. 222.

Germ Misspickel. Weisser Kies. Arsevikalischer Kies.

Est minera arsenicalis. à ferro & arsenico composita, ejusdem indolis, qua arte per susionem produci potest. à limatura ferri cum arsenico, sine admissella sulphuris colore est albo, sere stanni instar nitens, particulis aut.

cuspidibus minoribus, vel planis majoribus colorem in aë. re retinens; Cum aqua forti plerumque effervescit, citus vel tardius; arsenicum ad 30 & ultra pro centenario continet quod in forma metallica cum ferro est mixtum; magnete non trahitur.

- (a) MINERA ARSENICI ALBA granularis.

 Minimis particulis seu cuspidibus videtur composita.

 Saxonia. Dannemora.
 - (b) MINERA ARSENICI ALBA, planis micans.
 In hac minera quasi majora apparent plana nitentia,
 Riddarbyttan & Westfilf whereget in Westmannia.
- Obs. Arte fieri potest hæc minera, inprimis minera arsenici alba granularis; si limatura martis, colliquetur cum
 admixto arsenico & fluore nigro; vel, si arsenicum
 fixum ingeratur ad limaturam martis in crucibulo ignitam & statim tegatur. Ferrum namque retinet arsenicum,
 quod per phlogiston ferri in metallicum statum reducitur.
 Hino mixtura metallica serreo arsenicalis, que fragilis &
 à magnete non trahitur, similis minera arsenici alba descripta.
- 7. ARSENICUM ferro mineralisatum, minera albescente, crystallisatum. MINERA ARSENICI ALBA CRYSTAL-LISATA. . Spec. 288.

Arsenicum mineralisatum, crystallisatum octoëdrum, nigricans. v. Linné 118.7.

Arsenicum mineralisatum crystallisatum cubicum. v. Linné 118. 8°

Arsenicum metallica forma ferro mixtum crystallisatum.

CRONSTEDT 243. B. 3.

Sveth. CRYSTALLISERAD MISSPICKEL.
Call. Mine d'Arsenic blanche crystallisée.
Germ. CRYSTALLISCHER MISSPICKEL.

Hæc minera arsenici in omni proprietate cum præcedenti nuper descripta convenit, ab eadem vero, eodem sundamento distinguitur, quo pyrites susphureus tudis à pyrite sulphureo crystallisato. Sunt vero hujus mineræ crystalli utplurimum cubicæ vel octoëdricæ rarius po-

lyedricæ vel indeterminata figura, semper albo colore nitentes.

(2) MINERA ARSENICI ALBA, CRYSTALLISATA, Cu-

Figura est cubica, facie sere galenze, alba, extrinsece vero colore plumbeo. Salberg. Dannemora.

(b) MINERA ARSENICI ALBA, CRYSTALLISATA, octoedrica. Tessera Arsenicalis.

Hæc extus, colore livido nigra, interdum alba vel pallida; vocatur ob figuram, tessera arsenicalis.

Liusnedabl in fodinis meridionalibus.

(c) MINBRA ARSENICI ALBA, CRYSTALLISATA, pri. finatica.

Constat prismatibus majoribus vel minoribus nitentibus colore albo. Salberg. Uto.

(d) MINERA ARSENICI ALBA, CRYSTALLISATA, cry. stallis indeterminatis. Dannemora,

Obs. Here minera, vel & præcedens commixta cum pyrite sulpbureo, præbet sub calcinatione arsenicum slavum vel rubrum sublimatum, pro quantitate pyrite admixti.

8. ARSENICUM Julphure & ferro mineralisatum, minera difformi, granulis cinereo cærulescentibus micante.

Minera Arsenici Cinerea. Spec. 289.

Pyrites albus. Cobaltum. Pyrites cinereus. Nonnullo-

Arsenicum mineralisatum, cinereo carulescens, micans. v. LINNÉ 114. 5.

Arsenicum serra sulphurata mineralisatum. Cronstedt 243. a.

Syoth. GRA ARSENICALISK KIES. RAUSCHGELB-KIES. WATTEN - KIES.

Gall. LA PYRITE PIERREUSE D'ARSENIC, OU PYRITE CENDRée. v. DE BOMARE Spec. 226. La mine d'Arfenic pyriteuse cendrée.

Germ. GRAUER ARSENIKALISCHER KIES. RAUSCH-GELB - KIES.

Est hac minera arsenici colore cinereo, aliquatenus cærulescente, solida, aut particulis minimis micaus, ad chelybem scintillat odore alliaceo, in aere obsurior redditur, haud dissimilis mineræ cobalti, plerumque cum aqua sorti effervescit & solutionem præbet, qua literæ; post exficcationem, slavæ scribi possunt, constat arsenico, sulphuree & serro, seu pyrite sulphureo, quo arsenicum est solutum, hinc &, sublimatione, risigallum præbet, sine additamento.

(a) MINERA ARSENICI CINERBA, folida:
Chalybea est fere hæç minera soliditate, tamen minimis particulis nitens. Löfaofen in Dalecarlia.

(b) MINERA ARSENICI CINEREA, granularis.
Distinctis granulis est composita. Salberg. Tavastia.
in Fennonia.

9. ARSENICUM, pyrite sulphureo mineralisatum, solidum stavescens. Minera Arsenicalis flavescens.

Spec. 290-

Sveth Guhl Arsenicalisk Kies. Gift-Kies.

Gall. LA mine d'Arsenic, pyriteuse, jaune.

Germ. Germ. Gelber Arsenikalischer Kies. GiftKies.

Est hose minera densa & solida, recens fracta eolore flavescente, sed in aere obscure flavum suscipit, quasi suliginosum, ad chalybem non scintillat, nec cum aqua sorti effervescit; in igne sumum sulphureum & ingratum arsenicalem emittit, eum slamma corulea, unde proportio pyritæ versus arsenicum major patet, cum vitri pusvere mixta & susa arsenicum sulphureo serreum arsenicalem, fractura nitentem. Salberg in Westmannia; ubi a monticolis male appellatur Mispickel.

Obs. i. Ut hac species in plurimis proprietatibus indicatis à priori differt, ideo, in utrisque licet pyriticusum sulphureum cum arsenica adsit, tamen sub una specie comprehendere non potui.

- Obj. s. Magna suit & adhuc est consuso de vera pyritæ notione, qvæ exinde orta qvod hoc nomen ad plures species imo ad plura distincta genera suit extensum. Ut evitetur hæc consusso; ab hoc nomine, qvantum potui, abstinui; eatenus solum, ob desectum alius nominis competentis, id ipsum nonnullis his mineris attribuere volui, qvatenus reipsa pyritem sulphureum continent, qvemadmodum revera adest in hac & priori specie; est vero & hoc sactum cum additis necessaris epithetis, ne hujusmodi mineræ cum pyrite vero consundantur.
- Obj. 3. Hæc minera, qvemadmodum & præcedens, indicant Henckelli regulam, dom dicit, qvo plus arfenici fuerit in minera eo minus sulphuris in eadem reperiri, non esse sine exceptione; qvemadmodum & hinc patet, dari mineras qvæ sulphure & arsenico participant, absqve ullo cupri vestigio.
- 10. ARSENICUM terra mineralifatum Terra Arsenica-Lis. Spcc. 291.

Sveth SCHWABENGIFT. ARSENICALISK JORD
Gall TERRE ARSENICALE. V. DE BOMAR & Spec.
231.

Germ. Schwabengift. Arsenikalische Erde.

Est terra quæcunque arsenico immixto participans, qued sumo & odore alliaceo in igne facile cognosci potest.

(a) TERBA ARSENICALIS margacea.

cfr Henckel in Epb. N. C. Vol. II. p. 364. & in Kl. mineral, Schriften, p. 124.

(b) TERRA ARSENICALIS argillacea.
cfr. Ludwig de Terr. Mus. Dresd p. 529.

Observationes de Arsenico.

Obf. 1. Reperitur præteres arlenicum præleus.

1. In aquis arsenicalibus, que in bydrologicis describuntur.

2. In plerisque cobalti mineris, magna copia.

3. Wismuthi mineris.

4. Minera antimonii rubra,

5. Minera zinci; pseudogalena.

6. Mineris ferri nonnullis, q væ ideo magnete non trahuntur.

& ferrum præbent frigidum fragile.

7. Mi-

7. Minera capri alba; in minori autem proportioue Vix sensibili, in mineris cupri flavis & flavo viridibus.

8. Minera plumbi, spathosa.

9. In mineris flunni, Zinngraupen magna copia.

10. In mineris argenti, rubra & alba,

HENCKEL in Pritol, p. 611. contendit arlen icum etiam aliquando reperiri in lapidibus micaceis.

Obs. Arsenicum plurimis licet in mineris reperitur hospitans & qvidem latis magna copia, paucis tamen est locis. ubi in usum trahi solet, hac separatim colligere. Methodus recepta in eo confistit, ut minera arsenicales contundan-. tur & laventur, deinde instituatur in furno reverberii ustulàtio, sub sæpius repetita agitatione, ur expellatur arienicum in caminum fere horizontaliter exteructum, & diverfimode flexum, ad 250 vel 200 pedum longitudinem extenfum, in quo camino, finita ustulatione, farsna arsentcalis grisea, parietibus adfixa, colligitur, qva deinde miscetur cum Subdupla portione salis alkalini vel cinerum clavellatorum, in ollis sublimatoriis renovatæ sublimationi subjicitur, unde solidam crystallinam suscipit faciem & vocatur arsencum album crystallinum quale in meccatura occurit. ptionem horum furnorum & caminorum dederunt Mich. BERNII. VALENTINI IQ Mul. Mul. & Joh. Lihman iq Cadmiol.

Rtiam per descensum à minera separari potest, dum orsenicum, in canales vel soveas au fundum surni laterales propellitur.

Obs. 3. Arsenicum, quamvis maxime volatile, tamen figi potest non solum cum terris ut in antecedentibus innuimus, sed etiam imprimis cum nitro; cum quo peculiarem exhibet indolem. Etenim ad nitrum in crucibula fusum, dum ingeritur minor portio arsenici pulverisati, producitur inde maxima effervescentia & intumescentia, cum fremitu, fine scintillatione, & ascendit primum sumus arsenicalis, postmodum spiritus nitri, hoc motu sedato, dum plus arsenici ingeritur ad nitrum, eadem iterum producuntur phænomena, continuandum itaque, & hoc motu sedato, cum arsenici injectione usque dum nullus appareat motus abinjecto arcenico, quo facto, massa aucto igne fundenda, que tum vocatur arsenicum fixum, in quo plurimum arsenici adest. Hoc idem facilius obtineri potest, si nitri partes binæ cum arsenici parte una mixtæ in magno, bene tecto crucibulo cilliquantur usque ad consistentiam vitream, massa deinde cum aqva edulcoratur & siccatur.

/ Si nitri & arsenici anaticæ partes mixtæ, destillentur per retortam, iis, quas chemici docent, cautelis, obtinetur ia

vase recipiente, in qvod prius qvidpiam aqvæ puræ infusum esse debet, spiritus nitri caruleus, & à massa, in retorta post destillationem relicta, dum aqvæ pura solvitur & crystallisatur, sal neutrum arsenicale, præterqvam qvidpiam arsenici puri & nitri puri. Hoe sal neutrum arsenicale ab acidis mineralibus decomponi non potest, a solutionibus vero metallicis acido sactis decomponitur ob arsenici attractionem ad metalla, & acidorum mineralium ad alkali.

Obs. 4. Arsenici affinitas ad metalla sequenti forsan videtur ordine. 1mo, Ad ferrum, quo arsenicum à reliquis metallis separari potest. 2do, Niccolum, quod difficulter ab arsenico separatur. 3tio, Cuprum, quo etiam arsenicum à reliquis metallis, serro excepto, separatur. 4to, Staunum, quod ab arsenico calcinatur, & immixtum retinet, omni in tusione, arsenicum. 5to, Zincum. 6to, Plumbum, quod ad partem cum arsenico vitrisicatur. Ad argentum, aurum, mercurium, regulum antimonii, affinitas arsenici nondum est plene explorata, licet tam argentum quam mercurium ad partem volatiliset, unde major ad illa metalla quam ad aurum videtur arsenici approximatio. Ad wismuthum & cobaltum nulla adhuc experiri potuimus arsenici attractionem.

Inter salia maximam habet attractionem ad salia alkalina fixa.

Obs. 5. Arsenicum salina esse indole, & ut sal metallicum considerari debere, facile demonstratur, (a) A facie externa, salino corpori simili. (b) A folutionibus in aqua & omni liqvido (c. A crystallisatione, aliorum salium more. Hinc & à plurimis mineralogis arfenicum ad salia relatum est. Hoc sal metallicum, corrosiva esse indole, acidis mineralibus fortissimis simili, evincitur. Imo, Ab indole expellendi spiritum nitri. 200, A forti attractione ad salia alkalina. 3110, A saturatione salium alkalinorum, corundemq ve mutatione in sal medium. Hujus salis metallici corrosivam indolem, maximam cum acido falis habere convenientiam', probatur (a) à fortiori ejusdem ad acidum falis approximatione. Hinc folutiones acido salis sactæ ab arsenico præcipitari non, posfunt. (b) A fimitudine attenici cum luna cornua, plumbo cornuo, qvæ fere ut arienicum arte factum considerari possunt similiter & mercurius sublimatus; si experimentum Elle-R1 q vod legitur in Pb. Cb Med Abbandl. p. 340, ubi dicit. arlenicum cum parte dimidia mercurii tritum & binis Vicibus sublimatum, Verum mercurium sublimatum suppeditaise, succederet, extra omnem dubitationis aleam hæc veritas tum esset posita. (g) A vi solvendi crocos martis & veneris, æqvaliter ac spiritus salis. (d) A vi volatilisandi metalla, qua aquali cum spiritu salis gaudet. (b) Ab arsenicali alliaceo udore, quem sal commune emittit, dum cum carbonibus, sub susione, scintillat,

- Obs. 6. Arsenicum simul esse metallicum corpus, & ut sal metallicum confiderari debere, patet; (a) à gravitate specifica, metallica; (b) ab indole cum metallis colliquandi absque ut destruztur eorundem metallica natura & facies. Si namqve arsenicum nounisi sal qvoddam esset, metalla cum arsenico soluta, salinam induerent saciem, quemadmodum fieri deprehendimus, dum metalla alils salibus solvuntur; Præterea notum, avod salia, in susionibus, cum metallis, fine aliqua folutione, combinari nunquam poffunt, quod namen fieri depreheadimus cum arlenico, Metallicum argenici corpus ut calcinatum esse considerandum indicant Imo, Ejusdem fimilitudo cum calcibus metallorum, tam ad externam faciem, quam ad solubilitatem in acida salis 2do. Ejusdem reductio in metallicum statum, cum phlogistica materia eodem modo, quo aliz calces met illorum reducunrur. Hinc elucet, cur arsenicum non tam ad falia quam ad semimetalla referre potuimus, inprimis, gyum in tota subfantia metallicam induere possit saciem, ac integre iterum, absque alius materiæ, quam inflammabilis am flione, pristinam assumete calcaream naturam, qvz proprietates alii sali metallico nunqvam competunt.
- Obj. 7. Inflammabile qvid arfenico esse immixtum, videtur probari posse partim ab ejusdem volatilitate, partim à salina indole, qvæ vix sine inflammabili materia existere potest, partim ab ejusdem approximatione ad sulphur.
- Obs. 8. Ab allatis observationibus concludimus arsenirum esse sai metallicum volutile, corrosivum, ad partem cum mercurio vivo couveniens, quem iisdem sare, vel similibus constare partibus indicavimus. Differentiam hac inter semimetalla consistere arbitramur, vel in mutata proportione partium constituentium, vel in principii terrestris diversa natura; vel iu his utrisque monumentis. Illustrat hanc theoriam, magna arsenici cum mercurio sublimato similitudo, atque arsenici essellus in metalla, idem sere ac mercurii, tollendo eorum colorem, malleabilitatem & fixitatem.
- Obs. 9. Hoc, de quo jam locuti sumus arfenicum album, antiquioribus notum non fuit. Autenna primus est qui arsenici albi nativi mentionem facit. Arsenicum vero rubrum quod Sandaracham vocarunt, & slavum auripigmentum, Pitnio & Dioscoridi, aliisque nota fuerunt.

§. 119.

COBALTUM. Gen. 84.

Cadmia vitri cærulei.

Sveth, COBOLT, FARG - COBOLT.

Gall. Cobalt ou Kobolt. v. De Bomare. g. 44. Germ. Kobolt. Farben - Kobolt.

- Est Semimetallum, colore ex.albo griseo seu albo cœrulescente, consistentia dura, fragili, recenti fractura particulis minimis, instar metalli seu chalybis, debiliter nitens.
- 2. În aëre parum de nitore, cum tempore perdit.
- 3. Gravitate specifica in proportione ad aqvam, ut 7,700::
- 4. In igne est fixum, non fumans nec flagrans, calcinatione fit nigrescens, saltem obscuro colore.
- 5. Fertieri igne liqueseit, codem sere ignis gradu quo au-
- 6. Calcinatum & cum duple vitri aut beracis bene mixtum, funditur in vitrum caruleum, qva proprietate specifice hujus semimetalli præsentia in minera qvacunqve cognoscitur.
- 7. Ab eleo vitrioli concentrato folvitur, folutione rubente, que ab adfusa aqua pura sit magis rubens. A folutione cobalti in eleo vitrioli bene concentrata, obtinentur crystalli rubre.
- 8. Ab aqua forti & spirity nitri solvitur colore rosaceo, que solutio ab adsusa aqua pura non precipitatur, sed ab alkali sixo colore obscuro; ab alkali volatili colore robente.
- 9. Bene saturatæ solutioni in aqua sorti satæ si additur imuria salis communis concentrata, sit eadem solutio rubens aut slave rubens, qvæ constituit atramentum sympathethicum, hoc est, qvo invisibiles literæ scribi

possunt, que igne & calore admoto, siunt visibiles colore pulchre viridi; in frigore iterum invisibiles admoto calore siunt iterum visibiles eodem colore, quod sepius repeti potest. Hæc. proprietas alteram notam characteristicam constituit, qua cobaltum in mineris latens cognosci potest,

- 10. A spiritu satis solvitur primum colore viridi, postmodum violaceo seu purpureo; ab aqua regis solvitur colore rubro.
- 11. Omni cum metallo & semimetallo colliquari potest, satva manente metallica forma & facie, exceptis argento, plumbo & wismutbo, difficulter quoque cum zinco est miscibile.
- 12. Cum mercurio non amalgamatur.
 - Obs. s. Cobalti minera à longiori retro tempore licet in usum à monticolis sint tractæ ad obtinendum vitrum caruleum, iplum vero semimetallum non per se eliquatum fuit; hinc factum quod ad nostra usque tempora ignotum suit. Quale sit principium illud metallicum, in minera cobalti quod cæruleum colorem constituit primus demonstravit b.d. confiliarius R. Metall. G. BRANDT in All Lit. & Scient. Upf. 1733; ubi indubitatis experimentis evicit, id ipsum peculiare esse semimetallum, qvod ideo & cobaltum appellavit, ac idem est, quod ad suas proprietates descripsimus. Sed non omnes mineralogi & chemici hanc opinionem adoptare voluerunt. HENCKEL in Pyritol p. 46s- & alibi in suis scriptis, in eam pronus videtur sententiam, qvod hic co-Ior cæruleus à martiali quodem principio dependent, qua & in opinione videtur esse Port in Disquis. circa Experim. Elleri, p. 24. Horum vestigiis infistit I.G. von Just I in Mineral. R. nec non in Chem. Schrift. Vol. I. p. 267. & p. 483, &c. contendens hunc cæruleum colorem dependere à particulis martialibus cum arsenico combinatis; quum nulla, prout ille existimat, detur minera cobalti sine arsenico: & HENCKEL h jusmodi colorem cæruleum à limatura martis . & arfenico obtinuent, dum prius mixta, igne reverberii, calcinatafuerint; qvibus momentis accedit, qvod cum magnesia, qvæ terrum continere dicitur, cum arsenice mixta. vitrum cæruleum obtineri p ssit. Sed hæc momenta qvilibet perspicit omni carere fide & fundamento; nemini namqve igno-

tum. arsenicam potius tollere colores quam eosdem, producere, quam & ob caussam expellitur omne arsenicum, sub ustulatione mineræ cobalti, ante vitrificationem, ut eo pulchrius obtineatur vitrum. Probe denique notandum, quod à minera arsenicali, que terrum & arsenicum continet, sive alva, live cinerca, quacunque proportione, hæc ingredientia immixta fuerint, nunqvam tamen vitrum ceruleum præparari possit. Eller in Phys. Chem. Abbandl. p. 353. inprimis J. G. LEHMANN tam in Cadmiol. p. 18 6 23. qyamin Mineral. p. 143. existimant hunc cæruleum colorem dependere à capra seu tinstura veneris, nec non à ferro & terra quadam peculi vitrificabili. Cautas hujus hypotheseos quas allegant & quas colligere potuimus heic enumerare nimis esset prolixum; ad singula momenta responsum dedimus in Elem. Metallurg. p. 480. seq. Heic sufficit dixisse, raro aut nung vam cuprum à minera cobalti pura, sive via bumida, five via sicca separari posse, imo, ne vestigium quidem cupri indagari; præterea & observari necessarium est. euprum in solutionibus nonnullis caruleum qvidem exhibere colorem, nunquam vero in vitrificatione, aliter coloratum, qvam rubrum reddere vitrum vel viride, qvale ab ærugine obtinetur, unde patet, aliata argumenta à Lebmanno, ne qvidem ad probabilitatis gradum afcendere.

Obs. s. Vox cobalti est maxime ambigua. (a) Nonnullis in locis & fodiuls germanicis, spiritui cuidam malo, seu spectris tribuitur, qvibus monticolæ in fodinis lædi dicuntur; qvæ spectra vero non alia sunt qvam vapor arsencalis, ab his mineris cobalti, plerumqve arsenicalibus dependens. (d) Hinc forsan arsenicales minera, alba, cineraa & testacea, ob arsenicum inhospitans, tabalti nomen à plurimis obtinuerunt. (c) Deinde vero hoc nomen restrictum suit ad mineras plerumqve arsenicales, qvæ calcinatæ timunt in sussione vitra colore cæruleo, qvæ heic jam describerdæ. (d) Tandem eo perventum, ut ipsum semimetallum, qvod hac tingendi virtute specifice gaudet, hoc nomine suit insignitum; qvo seniu heic sumitur, & minera cobalti vocantur; qvæ hoc semimetallum continent,

Radem est fere ratio vocis cadmia, que diversis tribui solet corporibus, inprimis ils, qui summitatibus fornacum vel caminis, ubi minere metallice calcinantur vel funduntur, sulginit instar adsigi solent. Hinc (a) ipsa farina arsenicalis, parietibus camini adherens, post ustulationem minerarum cobalti, vocatur cadmia pulverulenta arsenicalis. (b) Eodem fundamento, since zince; sub susionibus, ad summitates forna-

iornacum elevatæ & condensatæ, cadmia fornacum appellatæ sunt. (c. Hinc, ni fallor, minera quadam zinci, qvæ hujusmodi stores præbet, vocata est cadmia fossilis seu cadmia lapidosa; (d) cadmia fossilis pro caruleo, seu, cadmia metallica est qvod cobaltum jam vocatur.

§. 120.

5. COBALTUM ferro arsenicato, cum vel sine sulpture, mineralisatum, minera alba, planis aut granulis micans. MINERA COBALTI TESSULARIS. Spec. 292. Galena cobalti. NONNULLORUM.

Cobaltum cum ferro sulphurato & arsenicato mineralisatum.

CRONSTEDT 25:.

Sveth. GLANTS COBOLT

Gall, Mine de Cobalt blanche Brillante. Ga-Léne de Cobalt

Germ. GLANZ - KOBOLT

Est minera Cobalti, planis aut granulis, colore albo aut parum rubente, micans ad structuram galenæ plumbi haud dissimilis, tessulis polyedricis, plus minus distincte conspicuis, composita, Compacta, ponderosa, cultro rassilis, in aqua sorti esservescens, præbet solutionem rubro slavam, que cum muria salis, pulcherrimum præbet atramentum sympathethicum; cum oleo vitrioli solutionem rubram; in igne, sub calcinatione, odorem emittit arsenicalem & nigrescit; constat cobalto cum serro arsenicato, nec non sulphure aliquando admixto.

(a) MIMERA COBALTI TESSULARIS alba, fractiura mi-

cans.

Cobaltum cum ferro sulphurato & arsenico mineralisatum.

CRONSTEDT 251.

Constat cobalto serro arsenicato mineralisatum, una cum admixto sulphure, tessulis majoribus aut minoribus, plus minus ordinate congestis, colore albo aut albo rubente nitens. Tunaberg in Sudermannia.

(b) MINERA COBALTI TESSULARIS, obscure nitens.

Cobaltum ferro & arsenico metallisormi mineralisatum, polyedricum, planis nitentibus. CRONSTEDT. 249. 1. d. 2.

Con-

- Constat cobaltó, cum serro & arsenico mineralisato, absque sulphure, est magis compacta & densa, debili gaudens nitore.
- (c) MINERA COBALTI TESSULARIS, granularis.

 Hæc non tam planis qvam potius granulis majoribus vel minoribus nitet. Tunaberg in Sudermannia.

 Von Rappolt in Germania.
- Obs. Ob equalem structuram has nominated varietates sub una specie comprehendere volui, easdem licet Cronstrot. & alli specie distinxerint, ob sulpharis præsentiam in varietate prima, & ejusdem absentiam in secunda; sed exist maverim sulphar in varietate prima nonnisi accidentale esse, & à mineris cupri in éadem todina præcique hospitantibus, dependere, atque non adeo sensibilem adtulisse differentiam, ut reticeamus, nos ab usu loquendi & recepta notione vocum non recedere velle.
- 2. COBALTUM ferro & arsenico mineralisatum, minera cinerea dissormi, particulis parce vel non nitens. Minera RA Cobalti cinerea. Spec. 293.

. Cohaltum Vulgi.

Cobaltum ferro & arjenico metalliformi mineralifatum. Cronstedt 249.

Sveth. GRA COBOLT MALM. DERB GOBOLT

Gall. Mine de Cobalt cendrée. v. De Bomare. 232.

Germ. GRAUES KOBOLT - ERZ. DERBER - KOBOLT.

Est minera fere solida, densa & gravis, textura utplus rimum chalybea, minimis particulis parce vel non nitentibus composita, colore cinereo vel albo obscuro, cum asiqua ad rubedinem inclinatione; ad chalybem plerumque scintillat, odore forti alliaceo, composita à cebalto & ferro arsenicato, absque sulphure; solvitur ab aqua forti cum, vel sine effervescentia, que solutio cum muria salis communis atramentum præbet sympatheticum; calcinatione sortem emittit odorem sulphureum & nigrescit.

- (a) MINERA COBALTI CINEREA, folida.

 Facie & textura gaudet fere folida seu chalybea, cinerea. Loos in Helsingia. Reigersdorff in Hassia. Preyberg.
- (b) MINERA COBALTI CINERBA, granularis.

 Est minoribus granulis composita, dura sed frangibilis, colore utplurimum albo rubente seu parum hepatico. Loss in Helsingia. Riddarbyttan in Westmannia; Schneeberg in Saxonia.
- Obs. Utræqve hæ cobalti mineræ descriptæ Sp. 1ma & sda plurimum similes mineræ arsenici albi Spec. 287. & cinereæ Spec. 289; sed ab itsdem distinguuntur tacile 1mo gravitáte majori, qva cobalti mineræ gaudent; 2d0, colore, qvi in his mineris ad rubedinem utplurimum inclinat, & paulo obscurior existit; 3tio calcinatione, qva mineræ arsenicæles rubent, cobalti vero nigrescunt; 4to, solutione in aqua forti, qva, ab his cobalti mineris cum muria salis communis, atramentum obtineri potest sympathethicum, qvod ab arsenicalibus mineris sieri non potest; 5to Fusione cum vitro vel borace admixto, qva ab his zitrum cærulenm obtinetur, ab arsenicalibus vero mineris nigrum.
- 3. COBALTUM ferro fulphurato mineralisaum, colore albo, parum nitens. MINERA COBALTI SULPHURBA. Spec. 294.

Cobaltum ferro suphurato mineralisatum. v. Linné 129.
3. CRONSTEDT 250.

Sveth. Swafvelartic Cobolt - Malm. Swaflad Cobold - Malm

Gall. MINE DE COBALT SULPHUREUSE Germ. Schwefflichtes Kobolt-Erz

Colore est hæc minera albescente, parum nitens, constat cobalto & serro sulphurato, absque arsenico; in aqua
forti primum lactescit, deinde vero solutionem dat rubro
slavam & cum muria falis cammunt atramentum sympathethicum; ad chalybem aliquatenus scintillat; & in igne
spargit sub calcinatione odorem sulphureum, atque nigrescit.

(a) Minera Cobalti sulphurea solida.

(b) MINERA COBALTI SULPHUREA GRANULARIS.

Utræque hæ varietates sunt repertæ in sodina Bastnäs & Myrttäkts - Grusvan ad Riddarbyttan in Westmannis, atque earundem descriptionem, inprimis varietatis secundæ, dedit G. Brandt in Ad. Stockb. 1746.

4. COBALTUM ferro arsenicato, cum, vel sine suphure, mineralisatum, crystallisatum, MINBRA COBALTI CRYSTALLISATA. Spec. 205.

Cobaltum ferro & arsenico metallico metallisormi mineralisatum. v. Lanné 129. 2.

Sveth. CRYSTALLISERAD. COBOLD - MALM. COBOLD Drus

Gall. MINE DE COBALT EN CRISTEAUX. V. DE Bo-, MARE 235.

Germ. CRYSTALISIRTER KOBOLT. KOBOLT DRÜSE. Est minera cobalti, distinctis crystallis & siguris crystallista.

(s) MINERA COBALTI CRYSTALLISATA, polyedrica.
Reperitur figura tessulari, pyramidali vel prismatica,
plurimis hedris, dodecaëdrica, tetradecaëdrica, octodecaëdrica imo pluribus, semper striatis, dura ad chalybem scintillat odore arsenicali. Tunaberg in Sudermannia. Annaberg in Saxonia.

Obs. Ut has crystalli raro separatim inveniuntur, sed in matrice, saltem ad basin, abscondite jacent, unde satis disficulter earundem sigura integre determinari potest; sideo & omnes has varietates sub una comprehendere volus, donec siant melius & persectius examinate. Dodecaedri cam à Tunaberg in Sudermannia ego possideo; essodecaedricam ab entem loco pleue descripsit v. Linné 189. 1. tetradecaedricam & 26 edricam, ab eodem locodescribit Davilla.

(b) MINERA COBALTI CRYSTALLISATA, figura dendritica. Videtur quali vegetando nata, similis vel minóribus arbusculis aut stramini congesto, vel & reti cuidam, quo minera superinducta suit, à quibus, hac posterior cito in aëre fatiscit, & nonnisi vase clauso conservari potest. Colore sunt obscuro vel cinereo. Markirchen in Alsatia. Schneeberg in Saxonia.

- (c) MINERA COBALTI CRYSTALLISATA, figura globosa, striata. Kungsberg in Norwegia.
- 3. COBALTUM mineralisatum, minera colore nigrescente vel giauco, scoriis simili, Minera Cobalti sco-Riformis. Spec. 296.

Minera Cobalti vitrea. NONNULLORUM.

* Cobaltum porofum, glaucessens fuscum. v. Lin. 129.4.
Cobalti minera calciformis indurata. CRONST. 247. b.
Sveth. Schlacken-Cofolt

Gall. MINE DE COBALT VITREUSE, SEMBLABLE à DES SCORIES. V. DE BOMARE. 234.
Germ. Schlacken-Kobolt.

Est nigro, nigrescente aut glauco colore, in fragmenta vitri instar divisibilis, porosa, scoriformis, sulphure & arsenico plerumque carens.

(a) Minera Cobalti scoriformis, dura. ..

Est colore nigro, cærulescente aut griseo, facie & structura vitrea, polita tam in superficie quam in fractura, simul vero porosa, scoriis nigris similis. Kleinzelle. Johanngeorgenstadt in Germania.

(b) MINERA COBALTI SCORIFORMIS, Spongiosa. Est minus compacta & dura, ad consistentiam condensatæ fere fuligini duriori similis, colore nigro vel obscure susce, porosa. Saalfeld in Germania.

Obs. Minera cobalti specularis, cujus mentionem antes fecimus inter mineras arsenici, Spec, 283. 1. & minera arsenici testacea descripta Spec. 284, proxime ad han o minerarum cobalti speciem accedere videntur. Easdem aliquando cobal-

tum habere immixtum testatur Lehnann in Cadmiolog. p. 39, ub: dicit, ab his mineris arsenicalibus post sublimationem arsenici, à residuo cum sale alkalino & arena suso, vitrum cæruleum se obtinusse. Non itaqve mirum qvod à nonnuilis inter mineras cobalti sint enumeratæ.

efflorescens. FLOS COBALTI. Spec. 297.
Ochra cobalti rubra.

Minera Cobalti calciformis calce arsenici mixta. CRONSTEDT 248.

Sveth, Cobold - Blüthe, Coboldblomma, Cobold - Beslag.

Gall. Fleurs de Cobalt. v. De Bomare 236. Germ. Kobolt-Blüthe

Est minera cobalti rubra, striata aut pulverulenta, even hunc colorem ab aliqua aut exhalatione aut solutione suscepti.

(a) FLOS COBALTI, germinans.

Videtur esse ochra cobalti rubra in striis subtilissimis, fragillimis, rubentibus aut purpureis vel violaceis crystallista, vel aliis crystallis lapideis immixta vel adhærens, unde asbesto vel potius antimonio crudo, ad structuram haud dissimilia est; sub calcinatione dimidium ponderis perdit à dissipato arsenico. Schneeberg & Annaberg in Saxonia.

(b) Flos Cobalti, superficialis,

Est minera cobalti, quæ sua in superficie colorem obtinnit slavum aut rubrum. Schneeberg. Riegersdorf. Annaberg.

(c) FLOS GOBALTI, cum lapide arenario concretus.

Minera arenacea, ex flore Cobalti cum arena. CRONSTEDT. 278. C.

Obf. Ut cobaltum duplici modo deprehenditur rubrum affumere colorem, scilicet, vel folutione la acido vitrioli concentraro, vel calcinatione mittori si arsenico misceatur; qvonam ab his modo, an utroqve natura hunc rubrum producit, M 2 colo-4,

colorem. cum plens certitudine dici vix potest. Cron-STEDT in Mineral. existimat hunc colorem ab exhalatione vel calcinatione mitiori cobalti cum arsenico mixti dependere, ideo & arlenicum in froribus cobalti magna adesse copia. Joh. G. LEHMANN in Cadmiol. p. 44. & in Chym. Phys. Schr. p. 237, dicit flores cobalti arte produci polle, naturalibus 22avales, si minera cobalti solvatur forti sub digestione in acida vitrioli concentrato, eademqve solutio, Per evaporationem, ulterius concentretur, donec obscure rubra flat. deinde in eandem injiciatur creta pulverisata, qvz ab acido vitriolico in seleniticam mutatur naturam, & una cum materia colorante rubra præcipitatur ad fundum; postmodum instituatur evaporatio ad siccum, sic obtinetur flos cobalti superficialis, pulverulenta, que si aqua solvitur & crvstallisatur, habetur flos cobalts germinans, à spiculis seleniticis rubris orta. Hanc suam opinionem ex eo fundamento confirmare vult, qvod flos cobalti germinans naturalis in acidis non sit solubilis. Mihi non fuit hujus mineræ copia ut eandem examinare possem.

7. COBALTUM facie & consistentia terrea. Ochra Co-BALTI Spec. 298.

. Calx cobalti. Nonnullorum.

Ochra cobalti pulverea, fulva. v Linné 193. 8.

Ochra cabalti nigra & rubra CEONSTEDT 247 & 248.

Sveth Cobold-Jord. Copold-Ochra

Gail Othre de Cobalt. Mine de Cobalt ter-

Germ. Kobolt - Erde. Kobolt - Ocher

Est terra metallica cobalti, plus minus pura, diverso colore, non tam solutione quam destructione minerarum, aëre & aqua conjunctim vel alternatim agentibus & exhalationem promoventibus, producta; calcinatione plerumque arsenicalem emittit odorem; susione vero cum borace vel fritta vitriariorum, vitrum præbet cæruleum; in montibus, ubi minera cobalti reperitur, hospitans.

(a) OCHRA COBALTI migra.

Est fragilis & pulverulenta, digitos fuliginis instar inqvinans, ferrum & cobaltum continet, parum vero aut nihil arsenici. Saalfeld. Schneeberg in Saxonia.

(b) Ochra Cobalti rubra.

Est fragilis, pulverulenta, rubro, purpureo aut violaceo colore, sæpe mineris cobalti superficialiter adhærens, calcinatione dimidium ponderis perdit, arfenico diffipato; colorem habet à destructione quam subeunt plurime mineræ cobalti, in aëre vel locis humidioribus, rubrum suscipientes, quem non solum acido solutum cobaltum, inprimis alkali volatili pracipitatum, sed & arsenico mixtum, calore suscipit.

(c) OCHRA COBALTI lutea.

Est ochræ martiali similis: wismuthum simul continens. unde flavedo, ni fallor, dependet.

(d) OCHRA COBALTI alba.

Est marga alba non dissimilis, levis & glebosa; suam albedinem, an à rubedine cum tempore mutata, an aliande? non certum est. Würtemberg.

- (e) OCHRA COBALTI Carulea. Saalfeld in Saxonia.
- (f) OCHRA COBALTI viridis. Saalfeld. Würtemberg.
- Obf. Cobalti terran, cum argilla mixtam descriptimus, Sper. 28. Lit. L

Observationes circa Cobaltum & ejus mineras.;

Obs. 1. Cobaltum insuper hospitare solet 1mo, In mineres arsenici; arsenico notro nigro friabili (Spoc. . 283. a.) & erseuco testaceo (Spec. 284), sed rarius & minima copia in his reperitur. 9do, la minera miccoli, mox describenda-

3 tio, In mineris wismuthi, trequenter adelle solet.

Obf. 2. Ad mineras cobalti qvi illas adnu nerzre volent, qvas dicunt vitrum non dare cæruleum, vel fusione qvidqvam metalti, ideoqve cobaltum iners vocant, vix à contradictione liberari possunt, qvum jure, nulla alia dici debet vel potest minera cobalti, qvam qvæ reipsa cobaltum

continet & vitrum dat cærvieum.

Obf. 3. Minera cobalti à monticolis in usum trahuntur ad præparationem Saffera & Smalta, qvod segventi sieri solet modo. Primum mineram cobalti ab heterogeneo lapide & peregrina minera malleo bene liberant , deinde ut ulterius separentur heterogenea lapidea admixta & aptior ustulationi fiat minera, eandem in machinis contusoriis & lavatoriis contundunt atque per cibrum lavant, ut minera gravior fundum petat; fic præpareta minera in furmis reverberatories ut expellatur arsenicum, calcinari solet. qva fub ustulatione ar/enicum in caminis adfigitur, & finita ustulatione, ut dictum in Obs, circa arsenic. s. Minera calcinata postmodum per cribrum trajicitur, ut separentur partes craffiores à colliquatione dependentes que renovate contusioni subjicienda. Hoc sacto minera calcinata in molendinis subtilissime contexitur & denuo per cribra subtilissima trajicitur, ut obtineatur farina subtilis, qvæ prout debilior, mediocris vel optima fuerit, cum z, a vel pluribus mixta flicis loti aut arena lota partibus mixta, ab aqua humectata in tonnas vi fortiori impingitur, ubi tempore in lapideam duritiem indurescit & vocatur Zaffera. vel Zaff-RA vel safflor à colore cæruleo saphirino, quem hæc mas-'fa vitrificata suscipit, ad encanssica opera in valis porcellanis. Zaffera itanve nihil aliud est, quam minera cobalti, contufa, lota, calcinata, cribrata, cum pulvere filicis aut arena lota mixta, in tonnis indurata. Tonna, in qvibus mixtura hæc humida impingitur, signantur titulo aut literis diversis, pro diversitate materia. Litteris F. S. signantur, qva optimum faffor continent, funt etenim litera initiales à fin Safflor: literis M.S. fignentur, que mediæ bonitatis fafflor continent; germanice, Mittel - Safflor; literis O. S. usitatum, h. e. ordinair Safflor indicatur.

Si minera cobalti wismutho simul participat, eadem super frustula lignea, transversim super binas trabes reposita, in aperto aere, imponi & accumulari solet, deinde frustula lignea accendi ut eliquescat & separetur wismuthum, quod in soveam inter cinères dessuit, ubi colligi & deinde depurari solet, Residuam post hanc eliquationem, quod male est appellatum recrementum wismuths, à Germanis, Wismutharanper, utpore pro seria relicta vel terra virissabili

habitum reipsa vero est minera cobalti relicta, avæ ulterius eodem modo tractanda, ut dictum est,

Obs. 4. Minera cobalti contusa, lota & calcinata, vt dictum Obs. 4. mixta cum filicis loti aut arene pulverisatæ & lotæ partibus a aus a & cinerum clavellatorum depuratorum parte anatica ad pulverem filicis vel ad lapideum pulverem & mineram conjunctim, nempe pro diversitate mineræ qvæ sextuplum, octoplum, imo gvindecuplum vitri aliquando tingere potest, in ollis majoribus in furno vitrificatorio reposita funditur; sub susione cochleari serreo aufertur fel vitri massa fusa supernatans; peracta sufione cochleari ferreo evacuatur tusa massa ex ollis, in vas aqva repletum effunditur; vel, ab igne sumitur illa, ac decantatur primum massa metallica fusa, qvæ speis appellatur, deinde exstinguitur massa vitrea in aqva frigida, Vitrum quod obtinetur, in machinis contuforiis pulverilatur, cribratur, deinde in molendinis cum aqva alkoholisatur in tenuissemum pulverem. Farina vitrea hæc postmodum loture subjicitur, ut omne separetur salinum & peregrinum ac tenuior & levior pulvis à crassiori & graviori, in quem sinem hæc lotura peragitur in 9 ordine dispositis vasis lavatoriis, eo modo, ut farina hæc vitrea cum sua aqva à molendinis transportata effundatur in primum vas, agitetur bene, deinde in quiete parum relinquatur, ut subsidat materia gravior & crassior, qva facta subsidentia, effundatur aqva superstans pulverulenta in secundum vas aqva repletum, iterum agitetur, & facta deinde in quiete subsidentia, effundatur aqva superstans pulverulenta in tertium vas aqva repletum, & sic porro in reliquis vasis continuetur, adeo ut in ultimo seu nono nonnisi subtilissimus pulvis relictus, præcipitari possit, His sactis, pulveres præcipitati dividuntur, exsiccantur & appellantur Smalta amylum caruleum. Gallice, azur à pondre seu azur fin. Smaltum itaqve est vitrum /eu tenussimus pulvis vitreus caruleus a minera cobalti cum lapideo pulvere & fale alkalino fusum.

Vitrum sic præparatum & alhoholisatum generaliter ad colores dividitur in binas diversas species. Una appellatur Eschel, qvæ debili est colore, & interdum de novo sundi solet in mixtura mineræ cobalti calcinatæ cum pulvere lapideo & sale alkalino. Altera species vocatur Cabaltum, seu color caruleus, germanice, blaue Farbe, qvæ profundiori cætuleo est colore.

Hæ binæ species, ad suam bonitatem ulterius distingvi solent, & divisæ suis literis signari. F. F. F. E. significat Finissi-

mum Eschel. F. F. E. Finum Eschel, priori debilius. F. R. Finum Eschel, adhuc debilius; M. E. medium Eschel, seu media bonitatis; O. R. ordinarium Eschel. G. B. vurgare Eschel. Similiter & dividitur cobaltum F. F. F. c. Est summe finissimum cobaltum. F. F. c. Finum Cobaltum; M. c. medium cobaltum. O. c. ordinarium cobaltum. G. c. vulgare cobaltum. O. B. ordinarius color caruleus, h. e. germanice, ordinare blane Farbe.

Obs. 5. Oirca praparationem atramenti sympathetici ulterius observandum. (a Qvod à solutione minera cobalti, in oles vitrioli, cum muria salis communis commixta, interdum atramentum aliquatenus wirides in calore exhibens literas obtineri posit, solutio licet rubens existat & permaneata plurima vero cobalti minera, rabrum prabent hac solutione, atramentum, quod calore fit migram (b) solutio minere cobalti purioris in aqua forti semper fit rubeus; à minera vero, uve fimul wifmutbam continet, fit fusca, (c) Litera, qua scribuntur cum solutione minera cobelti, vel minera wismuthi, qua simul cobaltum continet, in acide unri, absove commiscella salis communis, fiunt in calore rubra, (d) Litera qua scribuntur cum solutione minera wismuthi in agos forti fine sale communi, frunt ad ignem slave; admixta vero muria falis communis, flunt ad ignem fusço vel obscure flavescente colore (") E mineris /veesmis, optime huic negotio sunt Tunabergenses in Sudermannia & Riddarbyttienses in Westmannia, puriores. Minera wilmuthi. que simul cobaltum continet. à Loss in Helfingia etiam usurpari potest.

His elucet, eos à via deflectere qui contendunt hoc atramentam simpatheticum à minera quadam wismuthi preparari posse, unice namque à cobalto dependet, ideoque & à minera wismuth, que simul cobaltum non continet, nunquam rubentem exhibet solutionem, sed claram, parum ceruleo virescentem.

Obf. 6. Cobaltum esse peculiare semimetallum, i& non à mixture quadam metallica, multo minus à torestri quodam principio, depende e sacile demonstratur (a) A fusione ipsius mineræ calcinatæ qua, dum instituitur cum triplo suoris migri, una cum aliqua portione vitri puri, boracis aut felus utri nec n n pulveris earbonum, in surno suscrito, vel ante sollem, obtinetur regulus metallicus, qui omnes quat adtulimus possidet proprietates. (b) A redussione vitri caralei,

rulei, que, eodem modo, ut de fusione dictum, perfici potest, addita majori quantitate materiæ inflammabilis, à qua, idem omnino regulus metallicus obtinetur. (c) A miscella reliquis cum metallis de semimetallis, salva metallica facie de forma (d) A facie, nitore, forma atque gravitate specifica metallica.

Obs. 7. De hoc semimetallo & ejus mineris cfr. Gessner Historia Cadmia fossilis metallica sive Cobalti. J. G. Lehmann Cadmiologia. G. Brandt in Att. Erud. Ups. 1. c. Transatt. Angl. Phil. 1727. Nro. 376.

J. 121.

4. NICCOLUM, Gen. 49.

Sveth. Nickel.

Gall. Nickel.

Germ. Nickel. Kupper - Nickel

- 7. Est semimetallum fragile, colore albo, ad aliquam rubedinem inclinante, densum, fractura nitens,
- 2. Gravitate specifica in proportione ad aqvam, ut 8,500:2
- 3. In igne calcinatorio mutatur in calcem viridem, que se pulvis metallicus relinquitur intactus, vegetat igne aucto, ramulos seu assurgentes sibras coraliis similes esformans.
- 4. In igne fortiori funditur, codem fere gradu caloris quo aurum vel cuprum funditur; dum ignis folle intenditur, abit in fumum ex albo flavescentem. Calx niccoli in fusionem, per se, redigi non potest, igne tamen fortiori colorem mutat, loco, viredinis, obscure suscential fusionems.
- 5. Ab acido vitrioli facile solvitur, &, si decoqvatur cum oleo vitrioli, usque dum plurimum liquidi dissipatum suerit, & residua crassa viridis solutio deinde decoquatur cum addita aqua, postmodum siltretur, evaporetur & crystallisetur, obtinentur crystalli virides, seu vitriolum niccoli viride, sigura prismatica quadrilatera, apicibus & lateribus trunçatis.
- -6. In aqua forti vel spiritu nitri solutio sit viridis, que aqua pura non precipitatur, tarde vero sale alkalino sixo dimittit pulverem album, parum viridescentem.
 - 7. A spiritu salis & aqua regis similiter solvitur colore vi-

- 8. Calx niccoli, ab acidis præcipitata & edulcorata, folvitur spiritu alkalino volatili, colore cæruleo.
- 9. Ad sulphur maxima gaudet attractione. Calx niccoli plene calcinati combinatur cum sulphure, in testa scorificatoria facile in consistentiam quali regulinam, superficie convexa nitentem, colore savescente.
- 10. In mixturis metallicis & femimetallicis æqvaliter fêre fe habet ut cobaltum, scilicet, cum iisdem in susionibus combinari potest, salva manente metallica facie & forma, exceptis argento zinco & ad partem plumbo.
- II. Cum mercurio non amalgamatur.
 - Obs. v. Hoc semimetallum, quod microlum est appellatum, siquidem plurimum reperiatur in minera que vocata est cuprum miccoli, germanice, Kupsernickel, his temporibus demum est inventum, atque primum descriptum a b. d. R. Metall. Magistro, N. D. Cronstedt in Ast. Stockb. 1751 & 1754. Annihilare hoc inventum tentavit quidem J. G. v. Just in Chym. Schr. p. 49. & in reliquis suis scriptis, contendens niecolum non esse peculiare semimetallum, sed mixtum metallicum à cupro, speis, arsenico & servo; sed, que attulit argumenta pro sua stabilienda conjectura, ut nuilius sunt momenti, sic facile reselli possunt, imo, sponte corruunt, quum nullam indicare potuerit mixturam metallicam, que proprietatibus descriptis gaudet.
 - Obs. s. Unde minera Kupseraickel suum nomen habeat, incertum est; forsan nickel heic idem indicat quod spurium vel falsum, unde nomen hoc Kupsernickel indigitare videtur, mineram cupri spuriam.

S. 122.

3. NICCOLUM ferro & cobalto arsenicatis & sulpburatis mineralisatum, minera difformi, flavo rubente. Cuprum Niccoli Spec. 299.

Pjeudo cobaltum. Nonnullorum. Cobaltum æris modo rubens. Minera arsenici rubra. Cuprum mineralisatum arsenicale fulvum. v. LINNÉ
146. 16.

Niccolum mineralisatum ferro & cobalto desenicatis & sulphuratis. CRONSTEDT 256.

Sveth. Kupper - Nickel

Gall. Kupper - Nickel. Pyrite ou mine d'Arsenic Rougeatre. v. De Bomare Sp. 224.

Germ. KUPPER - NICKEL

Est minera colore slavo rubente, aut sere hepatico, de cætero pyritarum sere instar nitens, plurimum arsenici & sulphuris continet, nihil cupri, sed serrum & cobaltum una cum niccolo; sub calcinatione sumat vehementer & sortiori igne vegetat, dum intasta relinqvitur, viridem adsumit colorem deinde obscure suscentialitus; selvitur colore viridi in acidis mineralibus; unde sacile ab omni alia minera distingvi potest.

- (a) CUPRUM NICCÓLI, folidum.

 Particulis constat impalpabilibus. Saxonia.
- (b) CUPRUM NICCOLI, granulare.
- (c) CUPRUM NICCOLI, squamosum.

Videtur qvasi squamulis compositum. Loos in Helsingia.

Obs. I. Minera hæc niccoli, si sub fornice in furno docimastico calcinetur, eliquatur ab eadem mixtura metalliea sulphurata, illiquato remanente pulvere fusco martiali cum
alia materia metallica mixto. Continuata calcinatione, mixtura metallica eliquata, vegetat, ramulos & globulos repræsentans, ac viridem indult colorem vel pallidiorem vel
altiorem, plerumque locum occupans sub pulvere susco,
& facile in conspectum venit, prudenter rudicula vel spathula elevate superincumbente pulvere in massam concreto. Hoc cum minera niccoli à fodina Loos in Helsingia, sæpius expertus sum. Virides isla vegetationes, cum sluore migro mixtæ & susæ præbent niccolum, qvod tamen adhuc
mixtum cum aliqua parte sulphuris arsensis & martis, ulterius purificari potest iterata calcinatione, & sæpius repetita scorificatione & susione cum borace.

Obj. s. A viridi volore, quem bec minera, seque ac ipsum semimetallum, in acides mineralibus sub solutione suscipit, dependet, sine dubio, quod plurimi, sine ulteriori, examine, habuerint mineram hanc pro minera cupri, quum cuprum plurimis in solutionibus viridem etiam adsumat colorem, unde de Henckel in Pyrnol. p. 46s. de. mineram hanc descriptam, cuprum de cobaltum continere contendit.

Hujus minera folutiones in acidis mineralibus, non præcipitantur muria falis communis, sed altiorem viredinem adiumunt.

Litera iisdem exarata virides fiunt sed in frigore persistunt. Priori circumstantia discrepat niccolum à wijmutho, posteriori à cobaito.

1. NICCOLUM colore viridi efflorescens. FLOS Niccoli. Spec. 300.

Ochra niccoli martialis. CRONSTEDT 255.

Sveth. NICKEL-BLOMMA. NICKEL-OCHRA

Gall. FLEURS DE NICKEL. OCHRE DE NICKEL

Germ. NICKEL-BLÜTHE. NICKEL-OCHER.

Est efflorescentia seu ochra niccoli viridis; à soluta vel destructa minera originem trahens; eodem siquidem modo minera niccoli solvitur ab acido sulphuris vel vitriolico, quo ipsum niccolum, unde efflorescentiæ virides interdum in superficie mineræ reperiuntur, interdum in terris separatim immixtæ, & quidem in argilla minerali pallide virescente descripta, Class. 1. ord. 2. gen. 5. spec. 28. lit. d. §. 20.

Observationes de Niccolo,

Obj. v. Niccolum ut omnibus proprietatibus metallicis gaudet, nempe, facie, nitore & gravitate metallica; commifcibilitate reliqvis cum metallis & semimetallis absqve eorundem metallicæ naturæ destructione; calcinatione reliqvis metallis simili; deniqve & congelascentia superficie convexa nitente, post susionem, æqvali ut in reliqvis metallis, nullum itaqve est dubium qvin miccolum metallica sit indalis,

Ois. s. Metallica niccoli natura, ab omnibus reliqvis semimetallis & metallis, in frequentibus particulatibus discre-

pat proprietatibus.

1mo, în gravitate specifica, qva minori gaudet qvam cobaltum, majori vero qvam wifmutbum.

ado, Colore viridi quem suscipit tam in solutionibus quam calcinationibus,

atio, Vegetatione tam ipfius semimetalli qvam mineræ, sub calcinationibus,

4to, Attractione fortissima ad sulpbur.

5to, Vitrificatione difficili; quum forti Igne in vitrum redigatur, vitrum tamen nullo colore tingat.

Hinc concludinus, niccolum peculiare & distinctum esse semimetallum, peculiares & distinctus possidens proprietates.

- Obs. Niccolum licet distinctum sit semimetallum maximam tamen babet convenientiam cum cobalto. Etenim. (a) In solutionibus sere equaliter se habent, colore excepto, qui tamen eque viridit in atramento sympathethico ut in miccoli solutione; (b) similiter & in solutione cum alkali volatili, in qua cobaltum solvitur colore rubres; calx autem niccoli, precipitata & edulcorata colore caruleo. (c) In mixturis metallicis fere equaliter se habent, solo wismutho excepto. Interea tamen, quod hec bina sint distincts semimetalla, satis superque ab allatis patet.
- Obs. 4. Niccolum & cobaltum, qvum reperiantur utplurimum in una minera commixta, etiam in illa, qvæ cuprum niccoli est vocata, qvibus semimetallis, in nonnullis mineris, etiam wismuthum accedit ac commixtum invenitur, alia ut reticeamus metalla interdum admixta; non mirum itaqve, qvod metallica mixtura, qvæ sub cobalti vitrissicatione præcipitatur, & sppellatur Spriss, diversa sit indole.
- amo, Speissum aliquando nihil aliud est quam miccolum sulphuratum, utpote quod ad se suscept sulphur & arsenicum, que
 in usulationibus mineræ non sussicienter suerunt expulsa.
 Hoc speissum sacile cognoscitur partim fractura magis densa,
 partim viridi colore, quem suscipit tam in calcinationibus,
 quam solutione in aqua forti. In oleo vitrioli dum solvitur,
 tumum emittit vehementem sulphureum, simul & aliquo
 modo arsenicalem, postmodum vero, intacta si relinquitur
 solutio, præbet vitriolum niccoli viride.
- ado, Sæpe speissum idem est qvod cobaltum, vel cobaltum sulpbure arsenico mixtum. Notæ characteristicæ hujus speissi sunt, qvod fraslura videatur textura chalybea; cum aqua sorti & oleo vitrioli solutiones præbeat rabras, calci-

entiones, colofem induat obscure rubrum, & vitrificatione præbeat vitrum cæruleum, in quem finem & usurpari solet.

- atio, Interdum speissum idem est quod wismuthum, sub vitrificationibus præcipitatum, prius sufficienter non eliquaçum. Hoc speissum à textura cognoscitur & quod solutiones in acidis mineralibus non tingat rubro sive cæruleo colore.
- ato, Aliqvando speissum est mixtura metallica; à miccolo, cobalto & servo composita, que in acidis mineralibus solutiones præber rubras; sed colcinata colore sit partim vividi, partim susception, hac susceptione susceptione susceptione que viridem incumbente, dum intactum subcolcinatione relinquitur speissum. Cum borace & valce, dum hoc speissum calcinatum suncitur, & delnde susceptiones iterantur cum borace, absque calce, obtinetur sic tandem miccolum purum & viriam caru-teum.
- 5to, Interdum speissum est mixtura metallica, à nicoolo, cobalto & wismutho; que etiam sub calcinatione sit partim suscas, partim viridis; in acidis mineralibus præbet solutiones slavo virides vel suscas, & sub solutione mutat colores.
- His allatis patet, quam diverse indolis speisum repetiatur, de quam vehementer errent, qui existimant id ipsum essemixturam, ab arsenico de marte compositam, vel non nisi purum wismuthum. Nullum vero est dubium, quin etiam cuprum in speisso adesse possit; si suerit in minera cobalti præsens.
- Quod speissum in aère aliquando satiscat, hoc dependet à sulphure admixto, vel metallis aut semimetallis sulphuratis. Hujusmodi etenim satiscentia contingit cum omni metallo et semimetallo sulphurato; à sua minera liberato, germanice Robsesse.

5.

- J. 123.

ANTIMONIUM, Gen. 50.

Stibium. v. Linné, 26. Stibi. Agricol.

Sveth, Spitsglas. Gall. Antimoine Germ. Spiessglas

- 1. Est semimetallum fragile, sub malleó non dustile, colore albo sere argenteo nitens, idque quo purius eo magis videtur intrinsece textura quasi squanosa, cum nitidis planis, simul vero striatum, striis latioribus à circumferentia ad lineam centralem tendentibus, ut rami in arboribus ad truncum, unde stellatus apparet regulus.
- 2. Gravitas specifica, pro ratione puritatis discrepat; in proportione ad aqvam, ut 7,000, vel 7,500:: 1,000: antimonii crudi, hoc est, mineræ antimonii, per simplicem sussionem à sua minera & heterogeneis liberati gravitas specifica in proportione ad aqvam est, 4,700:: 1,000.
- 3. Igne calcinatorio, moderato, præbet fine sensibili sumo, calcem griseam, majori pondere quam ipsum sut semimetallum, quæ calx, sorti igne susa, abit in vitrum rubro suscum vel succineo colore.
- 4. Igne fusorio liquescit & sensim in fumum vel flores integre sublimari potest. Secum etiam reliqua metalla quibus est unitum, volatilisat, exceptis auro & platina.
- 5. In oleo vitrioli concentrato, fi purum fuerit, solvitur, forti accedente costura, vel potius, hóc acidum vitriolicum abstrahendo. Solutio est susca.
- 6. Cum aqua forti effervescit, plus minus pro majori vel minore puritate, parum vero aut nihil solvitur; solum

solum corroditur in calcem albam. Solutio est viridescens.

- 7. Ab acido salis parce solvitur; sive calcinatum sive non, accedente costura vel abstractione. Hæc solutio, dum perficitur cum admixto nercurio sublimato, & sorti igne cestillatorio instituitur, est crassa; unde butyrum antimonii vocatur.
- 8. In aqua regis vulgariter præparata non tam folvitur qvam potius corroditur; si vero aqua regis præparata suerit à spéritus salis parte una & spiritus nitri partibus qvatuor, tum, adjuvante coctura sit plena solutio slava.
- 9. Cum omni metallo & semimetallo miscibile, salva ma nente metallica sacie & sorma; cum ferro unitum id ipsum magneti resractarium reddit.
- 10. Cum mercurio difficulter amalgamatur. Requirit hæe amalgamatio regulum quam maxime depuratum, scilicet, calce vel creta susum, insuper & calorem, nempe, ut regulus antimonii susus adsundatur ad mercurium sub ebulliente aqua calesastum. Fieri tamen etiam potest aliis modis, ut chemici docent.
 - Obs. Plurimas circa hoc semimetallum chemici & alchemici instituerunt operationes; qvæ apud eosdem legi possunt. Ab lisdem qvoqve diversa suscepti nomina. Balneum regis vocatur, qvum ab eodem aurum purificatur; lupus metallorum, siqvidem reliqva metalla volatilisat; à PARACEL-so vocatur leo ruber; ab aliis, plumbum nigrum qvum nigredine inficiat crines, unde & à Græcis, gynasion est appellatum; plumbum saprentiæ ab alchemistis vocatur, vel radix metallorum, in hoc siqvidem semimetallo primam metallorum materiam reperiri crediderunt; ut plura alia reticeamus nomina. Probe vero simul observandum, qvod regulisa substantia veteribus vix nota suerit, sed unice sutimonium crudum, vel minera antimonii, qvæ à Plinso vocatur lapis spama caudida aut argenti nitentis.

S. 124.

1. ANTIMONII regulus nativus. REGULUS ANTIMONII Spec 301.

Stibium nudum argenticolorum. v. Linné 1231.

Antimonium nativum seu regulus antimonii nativus. CRON-STEDT 233.

Sveth. GEDIEGET SPITSGLAS.

Gall. Antimoine vierge. v. De Bomare. 247.

Germ. GEDIEGENES SPIESSGLAS

Colore est albo fere argenteo mineræ arsenici albæbaud dissimilis, compositus planis majoribus vel minoribus anitentibus inordinatis; solvitur aqua regis, in qua solutione cum aqua præcipitatur; in igne facile funditur, postmodum, continuato igne vitrisicatur.

Obs. Est hæc regulina antimonii substantia reperta in fodina argem a Salbergensi, & primum detecta à B. d. Consil. R. Met. Swab atque in Ast. Stockh. 1748. p. 99. uberius de scripta.

2. ANTIMONIUM sulphure mineralisatum, striatum, colore griseo cærulescente. Minera Antimonii Striata. Spec. 302.

Stibium mineralisatum fibrosum plumbiculorum. v. Line. 123. 3.

Antimonium sulphure mineralisalum, antimonium propris su distum. Cronstedt 234. a. b.

Syeth, STRALIG SPITSGLAS - MALM

Gall. Mine d'Antimoine striée. v. De Bomare 248.

Germ. STRAHLICHTES SPIESSGLASERZ

Striis hac minera est composita seu sibris crassioribus aut tenuioribus, friabilibus, nitentibus, colore griseo casculescente metallico; ad ignem candelas susbilis & carbonibus ignitis injesta sumum emittens album, sulphureum,

(a) MINERA ANTIMONII STRIATA, striis parallelis, Antimonio crudo fimilis, parallelis composita fibris ereciis. Bipontio.

(b) MINERA ANTIMONII STRIATA, Striis sparsis inor-

dinatis vel decussantibus.

Hæc priori frequentior, fibris quasi acerosis in minera congestis & se interdum decussantibus composita, colore griseo cærulescente nitens. Kremnitz in Hung garia.

(c) MINERA ANTIMONII STRIATA, striis stellatis.

Priori similis, sed striis in formam stellularem dispositis

composita. Alsatia. Hispania.

(d) MINERA ANTIMONII STRIATA, striis in plana ni-

Primo intuitu minera plumbi seu galena similis, unde & galena antimonii vocatur, videtur squamosa, planis nitidis constans. Hungaria, Saalfeld in Saxonia. Salberg in Suecia.

3, ANTIMONIUM fulpbure mineralisatum, lanæ instar fibris capillaribus separatis. MINERA ANTIMONII PLU-MOSA. Spec. 303.

Flores antimonii. Nonnullorum.

Sveth. Spitsglas Fiâdermalm. Antimonialisch Fädererz

Gall. LA MINE D'ANTIMOINE EN PLUME. V. DE BOMARE. 249.

Germ. Spiessglas-Federerz. Antimonialisch Federerz

Constat hæc minera striis seu sibris albis, rubris aut carulescentibus, vel & diversicoloribus nitidis, friabilibus, subtilissimis, separatis, instar lanæ; plurimum sulpburis continet, hine, ad ignem candelæ liqvescit; superficialis, unde florum nomen accepit.

N' 2

(a) MINERA ANTIMONII PLUMOSA, alda.

(b) MINERA ANTIMONII PLUMOSA, rubra. Hunga-

(c) MINERA ANTIMONII PLUMOSA, flavescens. Hun-

garia.

(d) MINERA ANTIMONII PLUMOSA, viridis.
Est colore sibras penetrante viridi. Hungaria.

(e) MINERA ANTIMONII PLUMOSA, carulescens.

4. ANTIMONIUM fulphure mineralisatum, minera difformi, solida, livida susca. Minera Antimonii solida. Spec. 304.

Antimonium sulphure mineralisatum textura chalybea. CRONSTEDT. 234. C.

Sveth, Strahltät Spitsglasmalm
Gall. Mine d'Antimoine solide. v. De Bomare.
250.

Germ. STAH D'CHTES SPIESSGLASERZ

Est minera solida serro polito vel plumbo non dissimilis, sed maxime fragilis & fractura aut planis nitidis vel striis nitens, ad ignem candelas liquescit & sumat. Frequentior in Hungaria. Saxonia.

5. ANTIMONIUM sulpbure mineralisatum, crystallisatum. MINERA ANTIMONII CRYSTALLISATA. Sp. 305. Stibium crystallisatum. v. Linké 123. 2. Antimonium sulpbure mineralisatum crystallisatum. CRON-

STEDT. 224. d.

Sveth. CRYSTALLFORMIG SPITSGLASMALM
CMI. MINE D'ANTIMOINE CRYSTALLISÉE. V. DE BOMARE 251.

Germ. CRYSTALLFÖRMIGES SPIESSGLASERZ

Constat crystallis plus minus regularibus, colore grifeo cærulescente, nitentibus, ad intrinsecam structuram sibross, ad ignem candelæ iiqvescentibus.

- (a) Minera antimonii crystallisata, figura incerta.
- (b) MINERA ANTINONII CRYSTALLISATA, turrita seu pyramidalis.

F gura est prismatica yel pyramidali, acuminata.

(c) MINERA ANTIMONII CRYSTALLISATA, tuber of a & nodo/a.

Est drusica, quasi glandulis vel nodis constans.

6. ANTIMONIUM sulphure & arsenico mineralisatum, rubrum, Minera Antimonii colorata. Spec. 306. Stibium mineralisatum sibrosum rubrum. v. Linné 124.4. Antimonium auripigmento, mineralisatum. Cronstedt 235.

Sveth. Röd, Spitssglasmalm

Gall. MINE D'ANTIMOINE COLORée. v. DE BOMA RE. 252.

Germ. Rothes Spiessclaserz

Est minera laminis aut striis constans, ab admixto arsenico, rubra, de cætero antimonio & sulphure composita.

- (a) MINERA ANTIMONII COLORATA, rubra.
- (b) MINERA ANTIMONII COLORATA, violacea.
- (c) MINERA ANTIMONII COLORATA, pallida-Reperiuntur hæ varietates in Hungaria & Saxonia.

Observationes de Antimonio.

Off. 1. Antimonium reperitur præteres in aliis mineris, easdemque ad partem constituens atque utplurimum striatas reddens, utpote

mo, In Minora argenti plumosa.

ado, Minera argenti grisca.

atio, Minera plumbi, seu, galena striata.

Ovæ mineræ suis locis describendæ.

Obf. 2. A mineris antimonii obtinetur Antimonium crudum, fimplici fusione, dum in vasis conicis ita dispositis, ut superius stat inversum in inferius impositum, & hæc N 4

inter vals interposita siat lamina soraminulis minoribus pertusa, supra quam minera, prius parum contusa & à peregrino lapide, quantum malleo sieri potest, liberata repositur, quibus salis, superius vas imponitur, vasa adglutinantur & ita in surno apto collocantur, ut inferius vas cineribus vel arena siat involutum & tectum, ut à vi ignis, circa superius vas accenso, liberetur. Sic, hac sub sussone, per foraminula stillat antimonium crudum in vas inferius, atque à naturaliter adhærente & admixta terrea aut lapidea substantia eo melius liberatur, quo facilius hoc antimonium crudum mitiori igne liquescit. Docimasse & metallurgi hunc processum aliosque hujus generis protixius describunt.

Hoc antimarium crudum, non purum est semimetallum, sed substantia semimetallica sulphurata, seu regulus antimonii sulphuratus, constans sulphuris magna copia & ipso semimetallo: communiter tamen & vulgariter antimonium appellari solet, quo sub nomine in commercium venit in pharmacopais & apud materialistas.

Ab hoc antimonio crudo, cum tartaro & nitro, vel cum fluore nigro, vel & fale alkalino, qvibus sulphur admixtum deficultur, admixtis, susione bene instituta, vel repetita si opus suerit, obtinetur Regulus Antimonii, seu ipsa substantia semimerallica. Præcipitari quoque potest hic regulur antimonialis, sub susione forti, abomnibus iis metallis, quorum attractio ad sulphur fortior est quam hujus semimetalli; cum simutura martis, producitur regulus antimonis martislis dictus; cum simutura cupri, regulus antimonis venereus; cum santo regulus antimonis ionialis &c. His vero in susionibus, qua quidpiam à metallis additis cum ipsa regulina parte misceatur, negari non potest. Usitatissimum est fersum, quod & maxima gaudet ad sulphur attractione.

Obs. 3. Circa relationem antimonii crudi ad metalla, id observandum, qvod omnia metalla soluat, & cum lisdem in sustantionatione combinetur, ita tamen, ut pars ejusdem sulphures condunetur cum omnibus metallis, auro excepto & zinco, unice vero pars regulina combinari possit cum auro. Huic sundamento innititur auri depuratio per antimonium, qvæ ideoqve non dependet à sortiori attractione auri ad regulum antimonii, sed unice à sulphuris combinatione reliqvis cum metallis & eorundem scorificatione, atqve ab ejusdem sulphuris mijori cum metallis, qvam cum regulo antimonii, afficitate.

- Obf 4. Circa relationem reguli antimonii ad metalla & femimetalla ulterius observandum, (a) eundem omnibus cum metallis & semimetallis, magna licet cum difficultate cum arsenico & mercurio combinari; (b) omnia & semimetalla & metalla, fortiori igne, ab eo plus minus volatilisari anro & platina exceptis, parcissime licet argentum volatilisari possiti. (c) Omnium metallorum malleabilitatem, plus minus, pro ratione quantitatis ab eo auterri, minus licet plumbi.
- Obs. 5. De hoc regulo antimonii varias easdemqve miras habuerunt chemici cogitationes.
- [a] Nounuli eundem pro coagulato mercurio habuerunt, & omni opera mercurium ab eodem eligere funt conati, qvod Boyle, Kunckel, Langelott Zwölffer, Becher, varia methodo, diversas per operationes, se obtinuisse dicunt. Huc & inclinare videtur Henckel de Appropr. p. 109. considerans antimonium ut medium qvid inter mercurium & metallum; dicens, id ipsum nec mercurium amplius nec metallum esse persectum, desisse prius ac incepisse posterius.
- [b] Alsi regulum antimonii considerarunt ut primum ens metallorum, unde LIBAVIUS de Ignis natura p. 61. & 72. dicit aurum, lunam, flanum, plumbum se ex antimonio producere posse. Ad hanc opinioneminclinare videtur Teichmeyer, ut patet ab ejusdem Programmatibus, in qvibus Philaletham explicare studet.
- (c) Alis & qvidem plures recentiones chemici, regulum antimonii ad composita metalla referunt, existimantes eundem esse arsenicalem, seu arsenicali substantia compositum. cst. Juncker Consp. Cb. T. I. p. 1035. C. Neumann in Cb. M. D ed. Zimmerm. p. 1212. Eller in Mem. R. de l'Acad. de Berlin. Vogel in Elem. Chemia p. 320. S. 684. His accedit J. H. G. von Just in Gesamml. chem. Schrift. qvi contendit substantiam arsenicalem præcipuum esse constitutivum reguli antimonii, eundemqve ab hac arsenicali substantia, combinata cum materia instammabili. & acido qvordam minerali, esse compositam.
- [d] Nos opinamur; ut regulus antimonis propriis gaudet mineris & proprietates habet sibi peculiares & specificatas, nec non singulares relationes ad reliqua metalla & semimetalla, eundem ideoque ut peculiare semimetallum esse considerandum, quod compositum videtur ab instammabil i principio, & terra quadam metallica specificata. Uberius hæc Theoria in Chemia, physica enodatur. Sufficit heic dixisse, instammabile principium in regulo antimonii patescere à suppureo,

- A spiritu nitri vel-aqua sonii solvitur, cum sumo & effervescentia, que solutio facile crystallisabilis, im crystallos pyramidales, quatrilateras, sere eadem cum borace sigura. Color hujus solutionis est albescens tandem vero ad claritatem accedens cærulescentem, sere instar aque. Hæc solutio si præcipitetur aqua vel diluta muria salis communis, obtinetur præcipitatum album, quod vocatur magisterium wismuthi, gallice Blanc d'Espagne vel Blanc de fard. Litera, que hac solutione scribuntur, humestatæ solutione bepatis sulpburis, siunt nigræ, unde & wismuthum in hoc punsto cum plumbo convenire videtur, ut de aceto lithargyrii suo loco indicandum.
- 6. Ab acido salis difficulter solvitur, nisi calcinatum fuerit
- 7. Ab aqua regis folvitur colore primum viridescente, deinde claro aqueo.
- 8. Ab aceto destillato seque seliciter selvitur ut plumbum, adjuvante digestione & coctura; solutio autem non est dulcis, sed seruginesa & septica.
- 9. Cum omni metallo & semimetallo miscibile, exceptis arsenico, cobalto & zinco; omnia metalla que solvit fragilia reddit, & secum in igne aut volatilisat aut scorificat in cupella vel crucibulo, exceptis platina, auro & argento,
- vante calore, sive fusione igne moderato instituta. Disponit quoque stannum & plumbum ad mercurissicationem, si alterutrum ab his metallis cum anatica parte wismuthi colliquetur, & hæc mixtura metallica adfundatur ad quadruplum mercuris maxime calesati, in mortario ferreo, oleo olivarum tecti, ne dispergatur, massa deinde probe agitetur, usquedum plenarium hæc corpora subierint nexum; decantato tum oleo, habetur amalgama, à quo, per corium separari potest mercurius, cum incremento ponderis fere ad z

partem Hinc elucet non omnia peregrina corpora, pressione per corium, a mercurio separari posse.

Obs. Wismuthum, quantum nobis constat, non ante 4 vel 500 annos notum sait. Ab Alberto Magno describitur sub nomine marchasita, quod nomen adhuc in nonnullis pharmacopoliis retinet; à nonnullis vero appellatur marchasita argentea. Basilius Valentinus vocat wismuthum vel hismuthum. Agricola de re metall. appellat plumhum cimereum vel griseum, quo nomine etiam ab aliis appellatur; alii sincum album vocant; alii magnetem metallorum; alii sincum arbum; monticolæ appellant tessum argenti. Unde hæc nomina obtinuit, an & rectius scribitur bismuthum quam wismuthum, in medio relinquimus; opinamur vero esse nomen germanicum, à weist & muth.

§. 126.

1. WISMUTHUM natioum.

Spec. 307.

Wismuthum nudum, v. Linné. 128. 1. Wismuthum nativum. CRONSTEDT. 222.

Sveth. GEDIEGEN WISMUT

Gall. BISMUTH VIERGE OU NATIF. V. DE BOMARES Spec. 238.

Germ. GEDIEGENER WISMUTH.

Est colore albo flavescente, lamellis seu squamulis mitens; cum aqua forti effervescens, solutionem exhibet primum lacteam deinde claram aqueam; facile ad ignem liquabile, & si persecte purum suerit, ad ignem candelæ.

- (a) WISMUTHUM NATIVUM, superficiale, Tenuioribus in lamellis matrici adhærens esse solet. Scala in Nericia.
- (b) WISMUTHUM NATIVUM, folidum.
 In matrice, majoribus vel minoribus particulis inspersum reperitur.
- (c) WISMUTHUM NATIVUM, tesfulare,

Minoribus plerumque planis nitet, tessulari fere sigura. Nyberget schedewi in Dalecarlia, Schneeberg in Germania.

Obs. Kentmann & Brückmann in Epist. Itin. XLII. ad finem. Nro. 9, 11 & 17. commemorant wismuthum reperiri qvasi calore subterraneo à minera eliquatum, ad Joachimsthal in Bohemia. Hoc wismuthum est, qvod nos appellamus wismuthum nativum solidum.

2. WISMUTHUM sulphure mineralisatum, minera alba cærulescente, laminosa. Galenk Wismuthi Spec 308.
Wismuthum mineralisatum nitens, sublaminosum. v. Linné
128. 4.

Wismuthum sulphure mineralisatum, lamellis majoribus. CRONSTEDT. 294. 1. 2.

Sveth. WISMUTHGLANZ. GLÄNTSIG WISMUTHMALM. Gall. GALENE DE BISMUTH

Germ. WISMUTHGLANZ. GLENZENDES WISMUTH-ERZ

Est hæc minera alba cærulescens, haud dissimilis galenæ plumbi tessulis majoribus nitenti, constat lamellis tenuioribus, oblongis, quadraticis, fragilis, cultro rasilis, cum aqua forti non esservescens, nisi ubi calcareum admixtum suerit; solutionem vero præbet claram, interdum aliquantisper viridescentem, & atramentum sympatheticum, quæ flavas exhibet literas; constat hæc minera wismuthe & sulphure, absque omni arsenico.

· (a) GALENA WISMUTH, tesfularis,

Majoribus quali lamellis compolita, seu planis nitentibus. Bastnas, Riddarbyttan in Westmannia. Schneeberg in Saxonia.

(b) GALENA WISMUTHE, Striata.

Hee quali striis composita videtur, prassioribus vel tenuioribus, unde a nonnullis vocatur minera wi/mutbi plumosa; interdum vero non est nisi prior varietas transversim frasta, in qua samellæ ut striæ apparent. Schneeberg, & Johanngeorgenstadt in Saxonia.

- Olf. 1. Wismuthum facile cum sulphare combinatur, & in hac combinatione suscipit structuram antimonio crudo fere equalem, striatam.
- Obs. 2. Ut solo adspectu aliquatenus diftingvi possit hæc galena wismusbi à Minera cobalti tessulari Spec. 292 uno verbo indicare debemus, quod prior colore gaudest albo ad cæruleitatem inclinante & particulis constet tessulatis vel striatis parallelipipedis politissimis; posserior vero, scilicet minera cobalti, gaudest colore albo ad aliquam rubedinem inclinante, textura sit solida, fragmentis scabris.
- 3. WISMUTHUM sulphure & arsenico mineralisatum, squamulis aut particulis micans. Menera Wismuthe Cinerea. Spec. 309.

Wismuthum mineralisatum albo flavescens, micans. v. Lin-

Wismurbum sulphure mineralisatum, squamulis minoribus. CRONSTEDT 224. b.

Sveth, LIUSGRA WISMUTHMALM

Gall. MINE DE BISMUTH D'UN GRIS CENDRÉ. V. DE BOMARE. Spec. 239.

Germ. LICHTGRAVES WISMUTHERZ

Colore est albe flavescente aut cinereo, nitens, squamulis seu particulis minoribus, cum inspersis squamulis savescentibus, micans, dura, aliquando ad chalybem scintillans, odore ingrato, cum aqua forti non effervescit, ab cadem vero ad partem solvitur, solutione clara aquea, qua literæ ad ignem slavæ scribi possunt. Constat wismutho & arsenico, plerumque & cobalto.

(a) MINERA WISMUTHI CINEREA, folida, nitens.

Constat particulis fere impalpabilibus. Riddarbyttan.

- (b) MINERA WISMUTHI CINEREA, Squamosa, misans.

 Loos in Helsingia.
- 4. WISMUTHUM, sulphure & arsenico mineralisatum, colore stavescente variegato efflorescens. MINERA WISMUTHI VERSICOLOR. Spee. 310. Flos wismuthi.

Sveth. SKYMTANDE WISMUTHMALM. WISMUTH-

Gall. FLEURS DE BISMUTH. v. DB BOMARE, 240. GRORGE DE PIGEON

Germ. WISMUTHBLUMEN. TAUBENHÆLSIGES WIS-MUTHERZ

Colore est hæc minera variegato, cinereo flavescens, eum rubro & cæruleo admixto, gravis, dura, ad chalybem scintillans, odore ingrato, plerumque crusta nigra aut fundo nigro prædita; cum aqua forti aliquando effervescit, & ab eadem ad partem solvitur; constat wismutho, sulphure & arsenico, quibus cobaltum sæpius est admixtum. Schneeberg in Saxonia.

5. WISMUTHUM sulphure & ferro mineralisatum lamellis cuneiformibus composita. MINERA WISMUTHI MARTIALIS. Spec. 311.

Wismuthum mineralisatum lamellis cuneatis. v. LINNÉ.

Wismusbum ferro sulphurato mineralisatum, CRONSTEDT. 225.

Sveth, JERNHALTIG WISMUTHMALM
Gall. MINE DE BISMUTH FERRUGINEUSE
Germ. EISENHALTIGES WISMUTHERZ

Est minera composita lamellis aut squamulis crassioribus, cuneiformibus, wismuths, ferro & sulphure participans. 6. WISMUTHUM, terrestre, pulverulentum, slavescens.
Ochra Wismuthi.
Ochra Wismuthi, pulverea, slavescens. v. Linne. 193.7.
Wismuthum calciforme pulverulentum. Cronstedt.

Sveth, Wismuthkalk, Wismuthochka
Gall. Chaux de Bismut. Ochre de Bismut
Cerm. Wismutherde. Wismuthkalk

223. b. 1.

Est terra à mineris wismuthi destructis proveniens, in confiniis aëris, coloris flavescente. Loos in Helsingia.

Observationes de Wismutbo.

Oif, 1. Wifmuthum deprehenditur insuper aliis mineris inmixtum.

Imo, In mineris cobalti, inprimis in minera cobalti cinerea Spec. 293. aliqvando etiam cum niccolo admixto.

sdo. In mineris argenteis nonnullis, ad Schneeberg, cfr., BRÜCKMANN Epift, Itin. XLII. N:0 12. ad finem.

- Obs. s. Mineræ wismuthi, qvæ cobaltum simul continent, in aqua forti solutæ, præbent solutiones slave viridescentes, qvibus dum additur muria salis communis, præcipitatur magisterium wismuthi, à residua vero solutione, obtinetur atramentum sympatheticum viride.
- Si hujusmodi mineræ wismuthi, qvæ cobaltum continent, decoqvantur forti & concentrato cum aceto, sale communi, nitro & alumine acuato & admixto; decantetur deinde sillud acetum, & relicta massa calcinetur, ad eandemqve sic calcinatam, denuo hoc acetum adfundatur & cum eadem decoqvatur, obtinetur sic, ab hoc aceto decantato, atque ad debitam consistentiam fermenti cujusdam inspissato, atramentum sympatheticum rubrum.
- Obf. 3. Wismuthum suis à mineris, sine omni reducente materia, facile educitor, dum acidum vitriolicum & arsenicum, si adfuerunt, igne dissipantur & separantur; simplici eliquatione itaqve heic opus est, qvæ triplici persictur modo. (a) Eodem, qvo antimonium crudum, ë sua minera, vase clauso educitur, fortiori autem igne wismuthum opus habet. (b) Simplici sussipanti sus declinantibus aut catillis, ita constructis & igni impositis, ur wismuthum purum eliqvatom. II.

tum in focum seu vas suppositum, dessuere possit (c) Ustalatione. Si cum mineris cobalti mixtum wismuthum, solet
tum minera super frustula lignea, transversim super binas
trabes reposita, in aperto aëre, fundo solidiori, imponi &
deinde frustula accendi, ut eliqvescat wismuthum, qvod à
cineribus, ilsdem in aperto aëre agitatis & dissipatis, depuratum, ulteriori susione in unam massam sundi potest,
Hoc etlam in surmo reverberii, fornice humiliori instructo,
slamma lignorum sieri potest, & á cineribus, wismuthum
eliqvatum, eodem modo, depurari.

Residuum post hanc eliquationem wismuthi, à mineris, quae cobaltum simul continent, est id ipsum, quod male vocatum est recrementum wismuthi, a monticolis germanicis, Wismuthgraupen, reipsa vero est cobalti minera calcinata & à wismutho liberata. Hinc orta maxima contusio imo disputatio de metallica cobalti natura, Cfr. Obs. circa cobaltum 3.

Ohf. 4. Wismuthum diversas ingreditur mixturas metallicas.

(a) Stanuam minori copia wismuthi mixtum, redditur magis nitens, fusibile & durum, simul vero magis friabile.

(b) A flanni partibus binis & wismuthi parte una, obtinetue, metallum, qvod appellatur Tuttanego, distinctum à zinco, qvod hoc nomine interdum appellatur.

(c) A flanni parte una & wisnuthi partibus binis, producitur, per calcinationem, calx metallica, qvæ appellatur putti ad encaustica alba, ob facilem vitrificationem apta.

(d) A flanno & wismutho ad partes anaticas colliquatis & bene mixtis, atque deinde in massam susam, parum frige-sactam, instillata mercurii vivi parte semis, producitur argentum musivum, mixtuta optime agitata & persecta.

(e) A wismuthi parte una, stanni & plumbi and partibus binis, mixtis & debite colliquatis, obtinetur mixtura facile liquabilis, ad glutinanda metalla idonea, que ideo vocatur, termino technico, Schlagloth.

(f) Wismuthum, stannam & regulas antimonis, ad partes anaticas mixta & susa, præbent metallum mollissimum, satis idoneum ad suscipiendas impressiones à monetis vel alis siquratis metallis.

(g) A wismutho cum cinnahari produci potest aurum musicum. Præterea usurpatur wismuthum in mixtura cum aliis metallis ad litteras typographicas, ad specula concava, ad obargentatioues apparentes, si prius cum mercurio amalgametur; & qvæ sunt plura.

Obs. 5. De indole & origine wismuthi, non omnium eadem est auctorum sententia. Nounulli, utpote Charas in Pharmas. Pomer, Lemery, Lancius in Opp. T. I. p. 664. KRAUTERMANN in Regn. Min. Austor libri Kuuft - und Schatzkammer D. 454. Aufter alchem. denudata C. NEUMANN de wismuthe, VON JUSTI in Chem. Schr. Vol. I. p. 10, ea fuerunt opinione, gvod wismuthum sit metallum arte sadum aut compositum à stanzo, nitro, & tartaro, vel stanzo, arsenico, nitro & tartaro; Vel plumbo, arsenico & cupro, ut opinatur C. Neumann; seducti, ni fallor, vel à Bastleto VALENTINO, qvi in Opp. T. II. p. 210. de wilmutho. agens. logvitur de minera stanni & sale stanni; vel etiam à mineris flanni nonnullis, qvibus wismuthum esse potuit immixtum vel admixtum. Sed, ut reticeamus hujusmodi artificiale wismuthum toto celo esse discrepans à wismutho naturali; satis in aprico positum esse opinamur, wifmutbum, peculiare ac distinctum esse semimetallum, qvod Imo, fingulares & distinctas possidet proprietates, que colore & textura, habitu in igne, relatione ad acida mineralia, mixtura cum reliquis metallis & semimetallis sunt manife. fiz: przeterea & à dictis notum, qvod 2do propriam habeat mineram, & 3tio à natura nativum elaboretur.

Undenam vero à natura compositum, non adeo facile dici potest. Qvod maximam babeant conveniemiam cum plumbo, idutiusqu'e proprietates collatæ indicant; etenim (a) æqvaliter igne in sumum propelli possunt & volatilisari, (b) similiter & calcinari in cineres slavos & minium, (c) in lithergyrium verti, (d) ia capella purificare anrum & argentum, (e) cum spiritu nitri crystallisari, (f) æqvaliter stere atramentum sympatheticum exhibere possunt.

Hinc probabiliter concludim us wismuthum esse compositum materia inflammabili. Ex terra quadam metallica determinata, ejusdem forsan indolis, ut in plumbo.

Obs. 6. Recentiores nonnulli mineralogi, seducti à facili eliquatione wismuthi è sua minera, sine omni reducente materia, contendunt id ipsum, ut aurum, nonnisi nativum suis inesse mineris. Sed observandum, quod idem valeat de reliquis metallis & semimerallis, utpote que non forma calcinata aut terrestri, sed metallica, mineris sulphureis inesse, in Elem. Metallurgia, p. 172. sufficienter demonstravimus; quod vero ante susionem calcinata siant, hoc dependet ab usulationibus & sulphuris actione in metalla, dum è mineris expellitur.

- 22. Com sulphure nulla adhue nota arte combinari potest. Zincum itaque in sussinibus, optime ope sulphuris purissicari potest & separari à reliquis metallis immixtis, que sulphure solvuntur, intactis auro & zinco.
- 13. Omni cum metallo & senimetallo est miscibile, exceptis niccolo & wismutho; difficulter quoque cum ferro & cobalto combinatur. Omnia metalla, que solvit, fragilia reddit, minus tamen stannum & plumbian quam reliqua; in igne queque eadem volatilisat, licet difficulter ferrum & cuprum; difficilius liquabilia facilius susibilia reddit. Cuprum tingit colore slavo anreo. Hæc metallica mixto facile peragitur in crucibulo, in quo metallum, cum zinco combinandum, prius ad rubedinem calesaciendum, deinde vero zincum una cum tartaro & vitro addendum; ut præcaveatur slamma & calcinatio zinci.
- 14. Cum mercurio citius & facilius amalgamatur, quam ullum aliud metallum, vel fola tritura, vel calore, vel utrisque junctis. Hinc cum mercurio, per amalgamationem, separari potest zincum à cupre in orichalco vel metallo Robertia no præsens; etiam ab aliis metallis.
- 15. Lima ferrea limatum, vel in mortario ferreo attenuatum vim magneticam suscipit, & á magnete trahitur.
 - Obs. Zincum variis nominibus infignitum est. Qvod ab Ostindia in Europam transportatur, purissimum, appellatur Tuttanego, non confundendum cum Tuttanego artisticali, qvæ componitur à stanzo & wisnutho, ut in Observ. de wisnutho indicavimus. Albertus Magnus vocat hoc semimetallum marchasitam 'auream, ab eodem siqvidem cuprum aureo tingitur colore. Kircherus appellavit hoc ipsum Caloin; Boyle Speltrum &c. Aurisabri & alli appellant Spiauter, Conterfet &c. Ut hoc semimetallum etiam recentioris ævi inventum, & Arabibus ignotum suerit; sic nullam ideoqve signaturam hieroglyphicam obtinuit, sed diversimode à diversis signatur.

S. 128.

I. ZINCUM nativum.

Spec. 313.

Sveth. GEDIEGEN ZINK

Gall Zinc vierge ou natif. v. De Bomare. Spec. 242.

Germ. GEDIEGENER ZINK

Constat filamentis tenuioribus, colore griseo, inflammabilibus, terra plerumque flava, ochracea cinctis.

BOMARE 1. c. contendit reperiri in mineris Gosslariensibus & ad Limburg, licet rarissime; & resert Cronstedt in Mineralog. §. 123. se vidlise striatam quandam
mineram drusicam, sacie metallica præditam, e sodinis
Schneebergensibus, quæ phænomena zinci nativi in igne exhibuit. Horum austorum side, hujus mineræ mentiomem seci.

2. ZINCUM fulphure mineralisatum, minera albescente vel grisea, facie vero & textura vitrea, Minera Zinci vitrea. Spec. 314.

Minera zinci calciformis pura indurata. CROESTEDT.

Svethi ZINK GLASERZ

Gall. MINE DE ZINC VITREUSE

Germ. ZINK - GLASKRZ

Est hæc minera vitro zinci artificiali maxime æqvalis, colore griseo, parum cærulescente, aliqvando & viridescente aut slavescente, qvasi lapide calaminari supersiciali prædita; fractura instar qvarzi apparet, sed absque mitore & duritie; ad structuram plerumque vel qvasi nodosa, vel stratosa & cavernosa, interdum cellularis; calcinatione slavescit & odorem sulphureum emittit, qvem &, dum malleo fortiter percutitur, eructat, unde sulphuris præsentia in hac minera patet; cum acido vitrioli, aqva diluto, effervescit & integre solvitur, qvæ solutio à lixivio alkalino coagulatur, evaporata vero & crystallisata, præbet crystallos albas, prismaticas.

- (a) MINERA ZINCI VITREA, folida. Hæc rarior. Flinsbire in Anglia.
- (b) MINERA ZINCI VITREA, stratosa seu lamellaris.

 Constat crassis lamellis, jam concavo convexis, jam magis restis, plus minus inclinatis. Flints bire in Anglia.
- (c) MINERA ZINCI VITREA, drusica.

 Est cavernosa & nodosa. Flins bire in Anglia.

 Obs. Hee minera zinci vitrea, à nonnullis pro zinco native
- habetur; à plerisque vero non est cognita.
- 3. ZINCUM terrestre vel lapideum, colore sidvescente vel fusco. Lapis Calaminaris. Spec. 325.

 Cadmin lapidosa. Officinarum.

Zincum subterreum lapidescens. v. Linné 126. 5.

Ochra seu calx zinci martialis indurata. CRONSTEDT. 228, 2. 2.

Syeth. GALLMEA

Gall. CALAMINE OU PIERRE CALAMINAIRE. V. DE BOMARE. Spec. 246.

Germ GALMEY. GALMEYERDE

Faciem habet hæc minera terræ seu ochræ arctius vel laxius compastæ, unde, jam solida & durior instar lapidis, jam mollior & friabilis instar terræ, ad structuram reperitur vel solida facie arenosa, vel lamellosa, plerumqve vero simul qvasi exesa & cavernosa; diverso colore, griseo, slavescente aut susco, absqve nitore metallico, plerumqve cum immixtis minimis particulis micantibus & nitentibus; ponderosa, calcinatione slavescit; cum oleo vitrioli aqva diluto esservescit & ab eodem solvitur, atqve crystallisatione præbet crystallos albas, prismaticas, partim pellucidas partim opacas, qvæ carboni ignito injestæ ebulliunt & calcem albam relinquunt; cum aqva forti non movetur, ab eadem tamen solvitur, & post evaporationem & crystallisatio

nem dat crystallos albas, prismaticas, que carboni ignito injecte odorem spiritus nitri spargunt, & crustam seu calcem slavam relinquent.

- (a) LAPIS CALAMINARIS, luteo cinereus.

 Flintsbire in Anglia. Aqvisgrani in Germania.
- (b) LAPIS CALAMINARIS, luteo albus. Hispania Commodau in Bobemia.
- (c) LAPIS CALAMINARIS, rubro fuscus, Polonia. Namur.
- Obs. 1. Ferrum in lapide calaminari adesse, patet 1 mo à scoriis nigris, que obtinentur, dum pulverisatus miscetur cum debito ad ferrum precipitandum fluore de funditur; nec non à regulo, quem nonnulle varietates hujus lapidis, eodem modo suse, prebent. 2 do, A superpondio ferri puri seu limatura martis in sussione admixte; scilicet lapidis calaminaris centenarius unus, miscetur cum limature martis pure centenario semis, sluoris nigri, pulveris carbonum de boracis debita quantitate, sunditur; obtinetur sic regulus ad 50½ marcas, quod facit superpondii 6½; sed ut ferrum purum, eodem fluore mixtum de susum perdere solet 18 à 19 marcas, à centenario; ideoque dimidium hujus scorificati ac perditi ferri superpondium suscepsifie ad 15½ marcas.
 - Obs. 2. Vocatur hæc minera cadmia lapidosa, vel cadmia nativa lapidosa, ut distinguatur à cadmia fornacum vel furnorum, qvæ nihil allud est qvam calx zinci, & à cadmia vitri carulei, qvæ est cobaltum, ut indicatum est de cobalto §. I-19. Obs. 2.
 - Obj. 3. Qvod nonnulli lapides calaminares calcinatione fragiliores fiant; alii, utpote Aquisgranensis, igne indurescant, terræ argillaceæ martiali, qvæ forsan immixta, adscribendum videtur.
 - Obs. 4. An lapis calaminaris ut ochra zinci confiderari possit? maxima ejus convenientia cum pseudogalena, tam in igne, qvam in menstruis, innuere potius videtur, zincum non aliter in lapide calaminari qvam in spieudogalena adesse, scilicet, in forma terræ calcareæ mutatæ, seu àd indolem terræ in zinco præsentis determinatæ, qvæ nondum aliquam unionem cum principio instammabili subire potuit.

4, ZINCUM fulphure & ferro mineralisatum, colore obsture ferreo, particulis micantibus. Minera Zinci. Spec. 316.

Zincum mineralisatum compactum, atomis albidis, nitiduilis. v. Linné 125. 3.

Zincum forma metallica ferro sulpburato mineralisatum, CRONSTEDT. 229. 2.

Sveth ZINKMALM

Gall. MINE DE ZINC. v. DE BOMARE, Sp. 243. Germ. ZINKERZ

Est hæc minera colore fere martiali, cinereo cærulescente, particulis minimis instar mineræ martis nitens, compacta, textura chalybea, durior, ad chalybem plerumque scintillans, ponderosa, cum acidis non effervescens.

(a) MINERA ZINCI minimis squamulis nitens.

Zincum mineralisatum, compattum, sub squamosum. V. Linné 125. 2.

Hospitat in China, ubi Tuttanego ab hac minera elicitur. Kungsberg in Norwegia.

(b) MINERA ZINCI textura chalybea.

Bovallen & Skensbyttan in paroecia Tuna Dalecarlia, West suberget.

Obs. Huc pertinet minera Gosslariensis, quam pro minera fer-

ri habuit HENCKEL.

5. ZINCUM sulphure & ferro mineralisatum, minera squamulis vel tessulis micante, obscura. Pseudogalena.

Spec. 317.

Sterile nigrum. AGRICOLE.

Zincum semitessulatum, atrum. v. Linné, 126. 6. Zincum calciforme cum ferro sulphuratum, CRONSTEDT. 230.

Sveth. BLENDE

Gall. BLENDE. v. DE BOMARE. 244.

Germ. BLENDE.

Est hæc minera colore obscuro, squamulis seu tessulis, galenæ plumbi instar micantibus, composita; humectata nitorem perdens, quem sicca promte recuperat, tritura & rasura pulverem dat cinereum; ad chalybem plus minus scintillat; calcinata fit flavescens vel grisea; cum oleo vitrioli aqva diluto, bepaticum spargit odorem sine effervescentia, ab eodem solvitur, solutione albescente, que crystallos præbet albas vel obscuras, prismaticas, duras, quæ carboni ignito injectæ odorem sudphureum spargunt, remanente calce alba, cum aqua forti effervescit, & ab eadem solvitur, que solutio colore flava per crystallisationem disficulter dat crystallos prismaticas flavescentes in igne odo rem eructantes nitrosum, remanente calce flava; inspissata vero folutio gelatinam præbet. Utræqve hæ folutiones,tam acido vitriolico, quam spiritu nitri facta, addito lixivio alkalino, coagulantur,

(a) PSEUDOGALENA, particulis minimis squamosis nitens. colore obscuro susco. Rammelsberg in Germania. Salberg in Westmannia.

Obs. Hee est minera que ad Gosslar vocatur Braunbleyerz.

(b) PSEUDOGALENA, squamulis minoribus nitens, colore martiali.

Colore est martiali, dura, ad chalybem vero parcissime scintillans. Läfaofen. Garpenberg in Dalecarlia.

(c) PSEUDOGALENA, majoribus squamulis nitens, eolore fusco.

Hæc majoribus squamulis, & fere crystallisata apparet, plerumque dura, ad chalybem aliquo modo scintillans. Westsilfwherget. Storfalsberget in paroecia Tuna Dalecarlia...

- '(d) PSEUDOGALENA, majoribus squamulis, colore viridi. Kungsberg.
- (e) PSEUDOGALENA, squamulis majoribus nitens, atra. Hæc est, qvæ vocatur Pseudogalena picea. Sveth. & Germ. Pechhlende. Salberg. Fahlun.

(f) PSETDOGALENA crystaltisata; crystallis subrotundis polyedris.

Facie gaudet globulari plerumque botryitica. Anglia.

Obj. Hæc pseudogalena, quæ Blende vocatur, prope distinguenda à corneo spathojo, qui itidem nomen obtinuit à blende, ut indicatum est de corneis lapidibus Spec. 171.

6..ZINCUM sulphure & ferro mineralisatum, minera aut rubente; aut pulverem rubicundum exhibente. PSEUDO-GALENA RUBENS.

Spec. 318

Zincum micaceum rubicundum, tritura rufa. v. LINNÉ.

Zincum calciforme cum ferro sulphuratum. CRONSTEDT. 230. 1. & 2.

Sveth. Rödslag

Gall. Blende Rouge. v. De Bomare. 245. Germ. Rothe Blende. Rothschlag

Est minera squamosa vel tessularis, colore diverso, plerumque rubente vel hepatico, semper vero tritura aut rasura pulverem rubrum exhibens; calcinata sit slavescens vel colore lateritio; ab acido vitriolico aqua diluto solvitur sine esservescentia, sed raro crystallisatur, solutio sit alba crassa; nonnullæ varietates cum aqua forti esservescunt, reliquæ non.

(a) PSEUDOGALENA RUBENS, fusca.

Est maxime vulgaris, colore obscuro susco, vel magis
lucido aut rubente, squamulis minoribus micans.

Salberg. Dannemora. Westsulfwberget. Flints bire in

Anglia.

Obj. Damemorensis cum aqua forti effervescit, non vero cum oleo vitrioli aqva diluto, ab eodem tamen solvitur, qvæ solutio crystallifabilis. Anglica nec cum oleo vitrioli aqva diluto nec cum aqua forti movetur; à priori vero solvitur solutione alba crassa.

(b) PSEUDOGALENA RUBENS, colore albestente.
Rattwik in Dalecarlia. Kungsberg in Norwegia; Lauterberg in Germania.

- (c) PSEUDOGALENA RUBENS, flavescens, opaca.
 Claustbal in Germania.
- (d) PSEUDOGALENA RUBENS, flava, semipellucida.

 Majoribus ut plurimum sqvamulis micat; aliqvando cavernosa ad rubedinem inclinat. Scharffenberg in Missia. Schemitz in Hungaria. Bereninsel in Russia.
- Obf. Hæc pseudogalena tritura fit electrica, &, dum pistillo vitreo conteritur, odor exsurgit ingratus cum electrica luce. Hanc electricitatem, nec in igne nec in acidis tolli indicatum est in HAMB. MAGAZIN. T. V. p. 288 & 422.
- Obj. 1. Ab allatis his descriptionibus specierum pseudogalenze, & harum inprimis relatione ad acida, elucet, ni fallor, non adeo magnam has inter, & lapidem calaminarem, este differentiam, & neutram ab his mineris, zincum, in forma metallica, sine inflammabili materia admixta largiri. Probabile itaqve nobis est, zincum eadem forma terrestri lapidi calaminari & pseudogalenze inesse.
- Obf. 2. Nonnullas pseudogalenæ varietates simul arsenicum continere experti sunt Pott de pseudogalena p. 10. & MARGGRAFF in Ast. Berol.
- Obs. 3. Largior Marggrafium primum in Germania fuisse qui docuit, qua ratione zincum à pseudogalena destillandum in Ast. Berolin. 1746, simul vero iudicare debeo, ante hac tempora, in Suecia zinci præsentiam in lapide calaminari & pseudogalena speciebus suisse maxime notam, & hunc processum, non modo suisse cognitum; sed & reipsa introductum à b. d. Swab, imo, ad majores destillationes applicatum dudum Anno 1738, ad Westerwik à minera zinci, textura collybea à sodina Bovallen; Sp. 325. b. Huc & pertinent que in Ast. Stockb. Vol. V. ab illustri Al. Funck sunt allata.
- 7. ZINCUM sulphure & ferro mineralisatum, crystallisatum. PSEUDOGALBNA CRYSTALLISATA. Spec, 319.

 Zincum sterile octoëdro crystallisatum, conglomeratum. v.

 Linné. 127. 7.

Sveth. CRYSTALLISERAD BLENDE Gall, BLENDE CRYSTALISÉC Germ. CRYSTALLISIRTE BLENDE Constat crystallis mollioribus obscuris opacis vel flavescentibus semipellucidis, figuræ irregularis, utplurimum vero ostoëdricæ figuræ, quæ crystalli nullo acido moventur, quidpiam vero ab acido vitriolico diluto solvi indicat albus color, quem hoc acidum sub cocura cum crystallis su scipit.

(a) PSEUDOGALENA CRYSTALLISATA, fusca.

(b) PSEUDOGALENA CRYSTALLISATA, flavescens, semipellucida.

Utræque hæ varietates cohabitare solent in pseudogalena rubente susca. Flints bire in Anglia.

8- ZINCUM pulverulentum terrestre. OCHRA ZINCI.
Spec. 320.

Ochra Zinci albida. v. Linné 193.

Sveth. ZINKOCHRA

Gall. OCHRE DE ZINC

Germ. ZINKOCHER

Est terra albida aut flavescens, dependens à mineris zinci, acido vitriolico vel sulphureo corross.

(a) OCHRA Zinci alba.

Est magis pura, minere zinci incumbens. Westsufberget.

(b) OCHRA ZINCI flavescens.

Est cum ochra ferri mixta; interdum & cum ochra plumbi, unde colorem habet. Anglia.

Obl. Argillas Zinci ochra mixtas descripsimus flavas & cæraleas, Spec. 28. Lit. c & d.

Observationes de Zinco & mineris Zinci.

Obs. 1. Zincum præterea reperitur.

1mo, In aquis zinçosis, vitriolo albo participantibus.

2do, In vitriolo albo viridi cæruleo & rubro. cfr. Spec. 230. & 231.

Obs. 2. Zincum triplici modo è suis mineris separari potest.

- fa) Fusone; dam in susionibus minerarum cupri vel plambi, qvæ mineram zinci vel pseudogalenam accidentaliter admixtam habent, eodem igne, qvo metalla nominata excoqvuntur, hoc semimetallum simul è minera elicitur. In hunc sinem, ad Rammelsbergenses fodinas, in pariete surni susonii anteriore seu pectore, sella lapidea, a lapide sissili, qvæ germanice Zinksubl vocatur, supra socum & vimignia, in surno exstructo existit, in qvam, parum illud zinci, qvod excoctum, & phlogisto carbonum à calcinatione desensum, supra hanc sellam depluit, deinde, susone peracta, colligitur, acqve renovata miti susone, in placentas sormatur, prout prolixius tam surnos cum sella, qvam susonis modum describit Schlütter von Hüttenw. p. 1824. Zincum rude primæ susonis appellant Rauli; renovata susone depuratum vocant Arco.
- (b) Destillatione, qva ratione primum heic in Svecia, zincum, per retortas lapideas aut serreas, sorti igne est destillatum à mineris calcinatis & contusts, cum pulvere carbonum optime mixtis. Sub hac destillatione etiam vitrum zinci, seu zincum in corpus album, opacum fragile mutatum obtinetur.
- (c) Incorporatione sum supro, unde orichalcum, de quo mox dicendum.
- Off. 3. Deparatio zinci, diversimode peragi solet; optime autem per fublimationem perficitur, qvæ in binis crucibulis optime & persectissime adglutinatis peragi potest in surno susceilerato & ad dimidiam horam continuato. Fusione peracta reperitur zincum in superiori crucibulo sorma metallica sublimatum. Qvod ope sulpuris etiam depurari potest, ut antea indicavimus.
- Obf. 4. FLORES ZINCI, qvi in igne, sub deflagratione hujus semimetalli obtinentur, ejusdem sunt indolis iisdemqve gaudent proprietatibus, qvibus zincum, vel acidis mineralibus calcinatum, vel um nitro detonatum, calce ubivis bene elixiviata, ea iolum differentia, qvod prier, vtpote magis fibrosa, appellari solet lana philosophica; gallice. Cottons philosophiques.

Omnes hi flores, qui genuinam zinci calcem constituunt vocantur etiam Nihit album, & genuinum Arabum nibil constituere demonstravit Lawson in Dissert. de Nibilo. Hoc nibil album, nihil est distinctum à calce, quam Græci appellarunt Pompholyx à Thu Oc, bulla, eminentia, spuma, nisi quod hec posterior sublimetur sub preparatione orichale;

CADMIA FORNACUM, proprie dicta, etiam nihil aliudest quam calx zinci, quæ aliis heterogeneis mixta, in furnis fusoriis majoribus, hinc, illinc, in angulis & parietibus adsixa reperitur, in frustula coacta, unde quasi coagulata apparet & fosiorum instar, colore obscure cinereo.

Tutia vocatur calx zinci, a nonnullis spodium Gracorum (probe distingvendum à spodio sen ebore usto) que vel in operculis vel circa cylindros serreos, sub susione & præparatione orichalci affigi solet. Hæc tutia est tenuis, alba, farinacea, nihil itaque distincta à nibilo albo & pompholyx, ratione puritatis vero & coasistentiæ, distincta à cadmia fornacum. Probe vero simul notandum, quod tutia, que in officinis pharmaceuticis servatur, nequaquam huc pertineat, eandem namque, juxta plurima à me instituta experimenta, repersi neque slavo colore cuprum tingere, neque igne slavescere.

Peculiares, quas flores zinci possident, proprietates, sunt (a) quod carbonibus ignitis injecti colorem flavum statim suscipiant, in frigore autem albescant. (b) Quod ab omni acido tam minerali quam vegetabili sint solubiles. (c) Cum pulvere carbonum mixii & cum laminis cupri comentati id ipsum flavo tingant colore. (d) Is igne per se, sixi, nonnisi fortissimo igne vitriscentur.

- Obs. 5. Zincum ut cuprum nunqvam non flavo tingit colore, fic præcipuus tam zinci qvam minerarum zinci usus in hunc finem adhibetur. Hinc, diversa metalla compessa, aureo colore plus minus tincta & malleabilia produci solent.
 - (a) ORICHALCUM, est mixtura metallica slava, malleabilis, ab ære suso, sumo cadmiæ tincto & commixto, præparata. Scilicet, stratisicantur lamella cuprea cum pulvere lapidis calaminaris vel pseudogalena aut alius mineræ zinci, calcinatæ, pulvere carbonum bene commixtæ, in idoneis vasis seu ollis, qvæ deinde fortiori igni imponuntur, ut sluat cuprum, & zincum, in mineræ latens, volatilisatum, instammabili carbonum materia reductum, in cuprum penetret, slavo id ipsum tingat colore, salva ductilitate, cum incremento ponderia in proportione qvantitatis zinci in minera latentis.

Qvod prima fusione obtinetur appellant artifices arco; qvod véro denuo, nova cæmentatione, in qva eadem qvantitas cupri & orichalci, cum minera zinci vel pseudogalena, pulvere carbonum mixta, producitur, vocant orichalcum. Prolixiorem orichalci præparationem, cum suis sundamentis, dedimus in Elem. Metallurg, p. 407. Cc.

- Hoe erichalcam, antiquorum fuerit As cominthiacum, à reliquis judicari potest.
- [b] METALLUM PRINCIPIS ROBERTI, quod etiam vocatur bronco metalium, est mixtura metallicà coloris aurei, fragilis, à cupro & sinco præparata. Ad 6 vel 8 partes cupri in crucibulo fusi, superadditur zinci pars i vel 1½, quæ mixtura bene susa, rutabulo ferreo ignito bene circumagitatur, & statim essunditur, ne dissipetur zincum. Consultius est hæc operatio siat cum addito suore nigro & borace, ad que in crucibulo susa, guttatim ingeruntur cuprum & sincum, separatim prius susa, mixturam deinde bene circumagitando.
- [C] AURUM SOPHISTICUM, quod ab inventore Anglo folet adpellari Pinscheback, &, in quantum mihi notum, pibil est distinctum à Tombac, est metallum compositum malleabile, aureo colore, eundem & una cum nitore retinens, absqve ut obscurum vel æruginosum in aëre fiat-Duplicis est generis; aliad extrinsece solum aureo est colore, intrinsece vero albescens, orichalco magis pallidum, retinens vero perpetue extrinsecum illum aureum colorem, qvi post detritum semper renovatur, qvasi auro obductum esset metallum; alsud tam intrinsece quam intrinsece aureo est colore. Utrumqve præparatur à cupro & zinco vel orichalco & zinco, prius tamen illud cum additamento pauxilli kanni. Hujusmodi metallica mixtio ut obtineatur, reqviritur smo esprsis optime purificatum, & ab acido sulphureo liberatum, ado sincum purificatum, five orichalcum fimiliter ab acido sulphureo liberatum; atio determinata proportio zinci vel orichalci ad cuprum, nec non stanni, ubi illo opus est, 4to ut mixtio ita perficiatur, ne detrimenti qvid patiatur malleabilitas. De his n ixturis metallicis, earundemqve præparandi modis, consuli possunt chemici & metallurgi inprimis, cfr. Lewis in Ph. Chem. Abh. 15. 400. &c.
- Obs. 6. Plures antiquiores chemici, zincum esse compositum quoddem, seu artisiciale metallum existimarunt. Charas diciti di solum componi à plumbo, arsenico de lapide calaminari cum tartaro de mitro colliquatis; alii à sulphure vitriole rubro fixo, floribus viridis aris de mercurio, ad cuprum sulum admixtis; alii, ut Bromer, ab argento, slanno de cupru productum.
- Bx adverso, alii existimarunt zincum, nonnisi metallum aliquod mutatum esse, vel particularem quandam speciem alicujus metalli. GLAUBER & POMET pro specie quadam Tom. 11.

 P Plum-

plumbi habuerunt. Dubito quoque annon Henckez in eadem fuerit o pinione, ut videtur in Pyritol. p. 571. Lember y dicit particularem esse speciem wismutbi seu mareasitm. Kunckel & Cardilucius nonnisi coagulatum esse mercurium contendunt. Helmont sixatum esse arsenicam putat. Propius videtur veritatem attigisse Barbette in praxi p. 42, Zincum pro particulari specie ssami habens, quum nullo cum metallo propius conveniat quam cum stanno.

Zineum convenit cum stanno (a) Colore (b), gravitate specifica fere æqvali, saltem proxima, (c) fremira, sub dentibus, (d) facili connubio in igne, (e) æqvali indole in igne, ubi utraqve hæc metalla, certis manipulationibus stagrant, æ deinde in calcem albam abeunt, (f) detonatione forti cum nitro, (g) facili solubilitate in acidis, & ibi, pronitate in gelatinam abeundi tam præcipitatione qvam evaporatione,(h) calcium horum metallorum difficili susione, (i) æqvali proprietate metalla reliqva fragiliora reddendi, (k) æqvali sere virtute matalla slavo tingendi colore, ut patet ratione slanni in suro musivo, ratione zinci in orichalco. (l) Qvod cuprum æqvaliter in igne à scoriscatione desendere possint, unde & principium instammabile his in metallis sere æqvale patet. (m) Qvod deniqve utraqve lanam philosophicam præbeant, certis sub conditionibus & mixturis.

Nemo tamen credat, zincum pro particulari qvadam specie stanni habendum, siqvidem, ex adverso, non solum plurimis in proprietatibus discrepant, sed &, naturaliter, ad suas mineras ita distincta reperiuntur, ut vix vestigium stanni in mineris zinci, vel zinci in mineris stanni, observari ung vam potuerit, nisi rarissime & accidentaliter.

Obs. 7. Præterqvam ad mixturas metallicas indicatas & ad as caldarium, aliaqve hujusmodi metalla composita, usurpatur qvoqve zincum cum orichalco mixtum ad gluten metallicam, Schlagloth: ad stannum magis albidum & durum reddendum, atqve in medicis, ubi flores & vitriolum abbim sunt usitata.

\$. 129. Ordo 4tus.

METALLA.

Sveth. METALLER Gall. METAUX Germ, METALLE

- 1. Sunt corpora mineralia, dura, sub malleo dustilia.
- 2. Nisere, dum pura sunt, gaudent peculiari metallico.
- 3. In igne fusibilia; post fusionem refrigerata; coëunt superficie convexa; eandemqve faciem & eundem nitorem suscipiunt, quem ante susionem habuerunt.
- 4. Cum terris, lapidibus aut aliis heterogeneis Corporibus, sub fusione, quamdiu in statu metallico puro subsifunt, non sunt miscibilia.
- 5, In igne maxime fixa; alia citius, alia tardius; alia non calcinantur. Que calcinationi obnoxia, in prifitinum statum metallicum & nitorem facile restitui possum, dum cum inflammabili materia, sub susione incorporantur; seu, ut chemici loqui amant; reducuntur.
- 6. Gravitate specifica reliqua ómnia corpora naturalia superant, inter se licet diversa gaudeant.
 - Obj. 1. Metalla, que hodie connumerantur septem, communiter in mobiliora & ignobiliora dividi solent. Nobiliora metalla, que & persesta vocantur, maxima gaudent gravitate specifica, maxima quoque ductilitate & persistentia in aqua mera & igne, absque sensibili mutatione & calcinatione, sixa etiam in cupella subsistent. Hec olim bina surrunt numerata, aurum & argentum, recentior vero metas addict tertium, platinam vocatum, ductilitate licet carere videatur. Ignobilia metalla, que impersessa sunt appellata, paulo minori gaudent gravitate specifica; minori quoque ductilitate, in aqua, acre & igne citius vel tardius calcinationi reali aut apparenti obnoxia; in cupella non subsistunt. Hec sint quatuor nota, serrum, euprum, plumbum, slaunum.

In respectu ad babitum in igne & duritiem, have metalla in tria genera superiora dividi solent imo, Metalla dura, difficilioris fluxus, post ignitionem liqvescentia; qvæ sunt ferrum & cuprum, ado, Metalla mollia seu flexitiora, saciliozis fluxus, ante ignitionem liqvescentia, plumbum & stammum. atio, Metalla in igne sixa, nobiliora, argentum, aurum, platina.

Obs. s. Qvid minera metallica? &, qvid matrix? hoc indicavimus in Obs. s. circa semimetalla (5.114).

§. 130. /

I. FERRUM. MARS. Gen. 53.

Sveth, JERN Gall, FER Germ. EISEN

- 1. Est colore obscure grisco vel ad cæruleitatem inclinante, fractura nitens, particulis minimis quasi silamentosis compositum; reliquis metallis minus malleabile, ea tamen gaudens ductilitate; ut in tenuissima sila trahi possit; maxima vero gaudet elassicitate & duritie, serro siquidem aut chalybe reliqua omnia metalla scindi vel limari possunt; insigni quoque præditum tenacitate, auro proxima, ut expertum à filo serreo diametro to possi, shen. quo 450 libræ suspensæ teneri potuerunt, sine ruptura. Est quoque sonorum.
- 2. In aëre & aqua rubiginosum redditur; citius vero una ferri species que magis est sulphurea, quam alia; citius quoque loco humido quam sicco, citius in aqua sassa quam pura.
- 3. Gravitate specifica est in proportione ad aqvam ut 7,645 vel 8,000: 1,000; perdit itaqve $\frac{1}{7}$ vel $\frac{1}{8}$ partem sui ponderis in aqva.
- 4. In igne celeriter rubet & ignitur, etiam fine igne, solo motu & attritu, unde, ab hujusmodi ignitione, verum ignem excitari interdum observamus in rotulis molendinarum vel curruum celeriter agitatis.
- 5. In flammam candelæ, carbonum aut ligni injecta limatura ferri amœne satis fulgurat cum scintillatione perpulchra. Hæc fulguratio etiam observatur, dum fortiter ignitum aëri celeriter exponitur vel percutitur aut malleatur, emittens scintillulas fortiter oculos ferientes, vere electricas, quo simul magna pars ferriabit in particulas squamosas nigras, quæ tritu-

ra fiunt Tubræ, & reipst sunt serrum ad partem cal-

- 6. In igne carbonum lucente, qvamdiu ferrum liberum ab actione acris & venti tenetur, tamdiu immutatum permanet. Idem & observatur, dum in vasis clausis, fortissimo igni exponitur; potius hine magis purum & pulchrius evadit, qvam calcinatur.
- y. In igne forti fuserio, mollescit qvidem & facilius tractabile evadit, persecte autem per se sinens & liqvidum non sit, nis fortissimo igne.
- 2. Ab acido vitriali aqua diluto folvitur cum effervescentia & sumo instanmabili. Ab, hac folutione obtinetur vitriolum viride ferri. cfr. Spec. 299.
- 9. Ab acido nitri & aqua forti folvitur magna cum effervefcentia & calore, qvæ folutio non crystallisabilis. Ferri fusi frustula vel reguli, si in aqua forti intasta relinquantur, per temporis quoddam spatium, faciem & indolem molybdænæ suscipiunt.
- 10. A spiritu salis & aqua regis solvitur, majori yel minori esservescentia pro ratione puritatis serri & sortitudinis spiritus. Solutio sit slava, non crystallisabilis.
- Eura. Cum aceto destillato sit solutio rubra.
 - 12. Omni cum metallo & semimetallo est miscibile dissiculter licet cum plumbo combinetur, & qvidem non
 sine manipulatione qvadam & additamento suoris
 nigri, ut præcaveatur scorificatio & facilitetur susto.
 Metalla moltiora ab admixto ferro siunt duriora
 & ad partem fragilia. Arsenicum & antimonium
 vim magneticam ferri tam attractorism qvam retrastoriam tollunt, reliqva autem in hac ferri proprietate nullam mutationem inserunt. Arsenicum, regulus antimonii, cobaltum, niccolum & qvimutbum
 inti-

intimam ac plenam cum ferro ineunt connexionem.

- 13. Cum mercurio difficillime amalgamatur, in eodem siquidem calcinatur.
- 14. Magnete, qvi est minera ferri, trahitur ferrum.
 - Obf. 1. Ferrum antiquissimis temporibus suisse notum, non instruit Moses in historia Tubalcaini & alibi, Interea tamen, non solum ab antiquis monumentis è terra etutis, sed & ab antiquioribus scriptoribus constat, cuprum, loco serri, olim fuisse usurpatum, ad varia utensilia, tam in oeconomicis, qvam in bello, qva circumstantia seducti, nonnulli græci et latini scriptores, existimarunt cuprum terro prius notum fuisse; unde Lucketius dicit: et prior æris erat quam ferri cognitus ufus atque Hastodus: καλκώ δ έργαζοντο, μελας δέκ έτκε σίδηρος, h. e. ære operabantur, nigrum nondum erat ferrum. Sed nos opinamur, veram causfam, cur antiqui potius cupro quam ferro usi fuerint, in eo constitisse, quod partim majori abundantia penes illos cuprum fuerit, partim quod notum sibi non habuerint. ratione ferrum tractandum, ut fiat utile. Ita judicamus, qvum vix vila vestigia, officinas ferrarias malleatorias, apud Græcos vel Romanos fuille exteructas, indagare potuerimus; ex adverso autem notum, eos plurimum cupri obtinuisse à sypro & aliis locis.
 - Obj. 2. Ut complete obtineatur de ferro notitia. observari debet maximum serrum inter dari disserutiam, tam ratione minerarum à qvibus excoqvitur, qvam circumstantiarum, qva ad ejus ductilitatem obtinendam observari debent. Hinc distinguitur ferrum in fusum & malleatum; atqve, ratione dustilitatis; in ferrum in candescentia malleabile; ferrum extra candescentiam malleabile, & ferrum ductile.

imo, Ferrum fusum appellatur, qvod fusione, è mineris ferreis admixtis carbonibus ac fluore congruo excoqvitur, durum & fragile, à nonnullis licet mineris aliqva scum du-dilitate obtineri potest.

ado, FERRUM MALLEATUM obtinetur ab irerata ferri fufi inter carbones fusione, ac repetita, inter ignitiones malleatione; durum qvidem, omnia metalla duritie superans, simul vero plus minus malleabile, in igne difficulter fluens. Hoc ferrum malleatum, ratione ductilitatis, triplicis est differentia.

- [a] FERRUM CALIDUM SEU CANDESCENTIA FRAGILE; qvod, dum calore ignis rubet, sub malleo facilime trangitur, frigidum vero malleavilitate ac tenacitate gaudet majori; sciutillulas sub malleo spargit màximas à frequentissimas; intrinsèce videtur colore obscure griseo, parum nitens, particulis non filamentosis; extrinsèce plerumque transversis fissuris à maculis sus vel rubentibus præditum est. Provent hoc serrum à mineris pyriticosis, seu, que, pyriticosas habent adspersas particulas, unde, suspense à acido suspense participans, facile rubiginem contrahit.
- [b] Ferrum frigidum, seu, extra candescentiam fragile, qvod calore ignis rubens, malleabile & bene cohærens est; frigidum vero, est fragile & in partes facile dissiliens. Fractura hoc serrum colore est cærulescente, vel magis albido ac nitente sere argenti instar, particulis non filamentosis, sed majoribus, ac vitres sere facie splendens. Provenit hoc serrum non ab arsenico admixto, ut nonnulli existimant, hoc etenim ustulatione dissipari posset; nec à terra qvadam non metallica admixta, qvam inter non entia referendam opinamur, sed à mineris, qvibus descrit principium instammabile naturale, scilicet à mineris bæmatiticis & lacustribus, aliisqve. Hinc duritie gaudet majori, &, ob desettum sulphuris, rubiginem tarde contrahit.
- [c] Ductile Ferrum, quod tam calidum quam frigidum, plus minus malleabile existit, absque sissure; colore est grisco carulescente, particulis minoribus lamaginosis, in fractura, constans. Obtinetur hoc ferrum à mineris, qua magnete prompte trahuntur, qua ideoque serram nationam continent.
- Obs. 3. In respectu ad sussianem, serrifusores nostri mineras ferri distinguere solent in aridas & sussianes.
- [a] MINERAE FERREAE ARIDAE, dicuntur, qwe per le, in igne, minus tenuiter & perfecte fluunt, sed opus habent aliarum minerarum, vei calcarei lapidis auxilio, at in ustrina perfecte resolvi possint. Hæ aridæ mineræ sunt' vel mineræ attrastoriæ, qwæ magnete trahuntur, calcareo tamen lapide admixto carent; vel inprimis bematiticæ & terrestres, qwæ magnete non trahuntur, & serrum præbent minori ductilitate & tenacitate præditum.
- [b] MINERAE FERRAE FUSIBILES, fine additamento fusionem subire possunt, & acidis cum mineris mixtæ easdem secum in fluorem redigunt; nullæ ab his mineris, paucissimis exceptis, magnete trahuntur. Hæ mineræ, duplicis differentiæ;

aliæ præbent ferrum calidum fragile; aliæ, ferrum frigidum fragile, quas tern divertitates & à quibus mineris obtineantur, nuper indicavimus.

S. 131.

1. FERRUM nativum.

Spec. 321.

Fe rum nudum intrastabile. v. LINNé. 136, 1.

Sveth. GEDIEGET JERN

Gail FER NATIF OU VIERGE. V. DE BOMARE. 269.
Germ. Gediegenes Eisen

Hoc ferrum nativum non ea qvidem est persectione, ut ferrum malleatum; accedit vero ad naturam ferri sus, magnete trahitur & sub malleo est duccile.

(a) FERRUM NATIVUM, cubicum.

Reperitur ad Senegal in Africa, ubi, à Mauritanis, plurima ab hoc ferro rudi conficiuntur vasa. cfr. Allgem. Reise. T. II. p. 510.

Refert & BOMARE 1. c. in Museo ROUELLIANO, Parisis, specimen hujus ferri nativi reperiri.

(b) FERRUM NATIVUM, in granulis.

Sunt hæc granula plerumque flavescentia, nitentia & polyedrica, politura autem colorem serreum suscipiunt Reperiuntur in Misnia juxta Eibenstock & in Stiria. Lehmann dicit hæc granula conspici posse in Museo Marggrappiano, Berolini.

Obj. Diu disputatum suit, adhuc & dubitatur, an detur in natura serrum nativum? Fateor autem me vix aliud dubitationis sundamentum apud auctores adsuc reperire potuisse, qvam qvod adeo rarum sit repertum. Sed, ut extra dubitationis aleam positum est, serrum, non forma terrestri, sed metallica & vere nativum, utriolo, pyrita nec non minera martis migra mox describenda revera inesse; terra namqve & crocus martis, nec acido vitriolico, nec sulphure solvi, multo minus cum sis combinari potest, hinc existimaverim, Ferrum nativum non mineralisatum, aliqvando à natura etiam præstari posse, licet rarius. Nullam ideoqve video rationem cur sides probatis auctoribus deneganda, dum simul presentationem cur sides probatis auctoribus deneganda, dum simul indo-

indolem hujus ferri & locum natalem indicant. Existimate quidem Illustris d'Hollbach, ferrum nativum senegalans, Vulcano quodam esse ediquatum, csr. Lehmann tradust. T. I, sed hoc nonnisi hypothethice dici potest. & dubito, an igne Vulcans, sine reducente materia, ferrum eliquaripossit. Probe autem observandum svadeo, ne alicubi eliquatum seu susum serum dicatur nativum & pro nativo habeatur. csr. Stahl in Opusc, p. 363. Hamb. Magazin Vol. VII. p. 441,

2. FERRUM mineralisatum crystallisatum. Minera Ferres crystallisata. Spec. 322.

Ferrum crystallisatum retractorium solitarium. v. Linné. 136. 2.

Ferrum crystallisatum retractorium confertum adhærens. v. Linnê 137. 3.

Minera ferri calciformis pura, indurata, crystallisata. CRONSTEDT. 203. c.

Sveth. CRYSTALLISERAD JERNMALM

Gall. MINE DE FER CRYSTALLISÉE. V. DE BOMARÉ-270.

Germ. CRISTALLEÖRMIGES EISENERZ

Sunt hujusmodi martiales crystalli, sigura octoëdrica, aluminari, aut cubica, colore utplurimum nigro vel grisco corulescente; tritura & rasura pulverem dant suscum aut nigrum, ad consistentiam duræ, magnete utplurimum attractiles, sæpe vero non trahuntur imprimis qvæ cubica sunt sigura; serro divites, unde à nonnullis ut serrum nativum sunt consideratæ.

- (2) MINERA FERRI CRYSTALLISATA, OCTOEdrica.
- Est figura aluminari, colore nigro, magnete attractilis.
 Norberg in Westmannia. Bastnæs in Dalecarlia. Lótharingia. Persberg in Wermelandia.
- (b) MINERA FERRI CRYSTALLISATA, cubica. Siberia. Saxonia, & Lapponia Pitheaenst. Uta.
- (c) Mineea Ferri Crystallisata, octoëdrica, mica testa. Tesseræ micaceæ.

Sunt crystaili martiales, mica tellæ, hinc extrinsece cólore grisco apparent, magnete tamen attractiles. Fahlun in Dalecarlia.

3. FEERUM mineralisatum, minera serrum attrabente & polos mundi ostendente. MAGNES. Spec. 323.

Lapis berculeus. PLATONIS. Lapis Lydius. HESYCHII.

Lapis syderites.

Ferrum attractorium. v. Linné 142. 27.

Ferrum mineralisatum, minera ferri attractoria. CRON-STEDT. 211!

Sveth. Magnet. Segelsten: Magnetisk Jern-Malm

Gall Almant, v. DE Bomare, 277.

Germ, MAGNET

Est minera serri que vi magnetica, hoc est, serrum aut limaturam serri attrahente & repellente, atque polos mundi respiciente, gaudet, textura diversa, solida, gramulari vel squamosa; colore et diverso, de cetero, in omnibus proprietatibus cum mineris serri, inprimis cum minera serri nigra conveniens.

(a) MAGNES, colore nigrescente, compastus.
Ex hac varietate optimi magnetes haberi solent. Gagnes in Dalecarlia. Lapponia. Siberia. India.

(b) MAGNES, colore ferree, granularis.

Constat majoribus vel minoribus granulis seu particulis.

Kærr-Grusvan, Norherg in Westmannia, Saxonia.

(c) MAGNES, colore fusco vel rubente.
Videtur quali ochra tinctus, vocatur a PLINIO. Magnes bamatites. Mexico. India.

(d) MAGNES, colore albicante.

Hic omnium levissimus, ob immixta forsan heterogenea, Mexico.

Obs. 1. De vi magnetia hujus mineræ physici consuli posfunt. Hoc loco id solum indicare volumus, qvod monticolæ

cole noîtri alique observarunt, schicet, (a) mineras ferri nigras, mox describendas, versus apicem montium, seu propius ad superficiem, suis in venis fortius & magis esse magneticas, quam in profundioribus locis. In Gagnef in Hægberget in Dalecarlia hoc est observatum. GMELIN in lim. Siberico. cfr. Merkwürd. Reisen. T. Vil. p. 344. &c. commemorat, in monte Siberico, qvi nomen habet, magni montis magnetici, optimos magnetes, non qvidem in ipla lummitate montis, fed mox fub apice, ad 8 perticarum profunditatem reperiri, imo, corundem latera muico vel lichene tecta, aëri expolita, fortiori vi magnetica gaudere, quam latera que in terra sepulta fuerunt. Idem refert de alio monte magnetico, 1. c. p. 413; nec non de monte Blagodat. l. c. p. 480. An ergo ab aere & elestrica materia mineræ ferri hanc vim magneticam fibi communicatam obtinent? [b] Mineras ferri grifeas, micaceas & bamatiticas tum magneticas inveniri, qvum in confiniis pyritarum in cum natalem obtinuerunt. Sic in Norwegia ad Sandswer est observatum. Hinc inter mineras cupri non raro magnetes reperiri solent. An hine ulterius patet, 'ab electrica materia, qvam nonnisi subtilitate à sulphurea distinctam esse arbitramur, hanc'vim magneticam dependere? [c] Qvod minera magnetica frustula majora, pluribus magnetibus minoribus, qvi suos polos in alia directione obstauerunt, fint sæpe composita. Hujusmodi frustula majora, si in usum trahenda, tum prius tot in magnetes, lima aut serra dividi debent, qvot majus frustulum diversos habet polos. [d] Qvod vis magnetica, qvæ his mineris inest, ferra malleato & chalybi, sola affricatione rite instituta, communicari potest.

Obs. 2. De magnete sequentes consuli possunt auctores. I.
TAISNERUS de natura magnetis 1538. J. GILBERT de
Magnete 1600. Chr. Heinichil dissert, de magnetis ad
ntrumque polum conversione 1606. Nic. Cabet Poilosophia
Magnet. 1689. J. J. Schweihardi avs magnetica 1631.
J. R. Saltzmann Diss. de lapide berculeo seu de Magnete
1648. Ath. Kircheri magnes 1641. J. F. Æmilli de
magneticorum motione investigatio 1650. Nic. Klen Diss.
de Magnete 1860. Vinc. Leautedt Magnetologia 1668.
Fr. Scharsti Diss. Miraculum Natura magnes. 1674. V.
Volder Diss. de Magnete 1677. J. C. Letschius de
Magnete 1679. J. V. Flach Dissert, de Magnete 1683.
Th. Zwinger Dissert, de Magnete 1685. Val. Schbid
Dissert, de Magnete 1683. D'Alance Traite de l'aimant
1687. J. J. Spener de Magnete ervores variorum 1693.
Mus-

Muschundroeck Diff. de Magnete. J. Babt. Scarella de Magnete L. W. 1759.

4. FERRUM sulphure insensibiliter mineralisatum, minera nigricante, tritura nigra, magneti amica. MINERA FERRI NIGRA. Spec. 324.

Minera ferri atra retractoria. CRONSTEDT. 212.

Sveth, Swart Jernmalm. Swartgra Jernmalm Gall. Mine de Fer noiratre. v. De Bomare, 275.

Germ. Schwarzes Eisenerz. Schwarzgraues Ersenerz

Est minera gravis ipso serro obscurior, colore scilicet nigro vel nigricante; tritura & rasura obscurum seu nigricantem præbet pulverem, rudis magnete sacile trahitur, calcinatione vix ullum sensibilem spargit odorem, colorem quoque vix mutat, niss quod nitorem perdat; in matrice calcarea plerumque hospitans, parum cum aqua forti esservescere solet. Ferrum à 50 usque ad 80 pro centenario continet optime dustile.

(a) MINERA FERRI NIGRA, folida.

Ferrum retractorium nigrans, subscintillans, compactissimum, v. Linné. 137. 4.

Est textura chalybea, colore obscuro aut nigrescente, dura, ad chalybem aliquo modo scintillans, fortiter ignita aliquam subire potest malleationem. Aedelfors in Smolandia. Norberg in Westmannia. Ormberget in Dalecarlia.

Obs. Nonnullibi reperitur hæc varietas, tritura rubens, ut observavit Cronstedt. S. 213.

(b) MINERA FERRI NIGRA, particulis nitens.

Ferrum retractorium nigrans, particulis subimpalpabilibus, solidescens. v. LINNÉ. 137. 8.

Perrum retractorium nigrans, marmoris. v. Linné.

Est minera nitens particulis jam minoribus jam paulo majoribus, minus dura. Dannemora & in plexisque fodinis ferreis Svecicis.

(c) MINERA FERRI NIGRA, granularis.

Ferrum tetractorium nigrans, particulis arenaceis. v. Linné, 138. 9.

Ferrum retractorium nigrans, particulis subgranulatis inæ-

qualibus. v. Linné 138. 10.

Est satis vulgaris heic in Svecia minera, majoribus aut minoribus granulis, arctius vel laxius combinatis, composita, unde in granula sub percussione abit. Bitsberg & Wik in Dalecarlia. Kärr-Grufvan in Westmannia. Ollerbeck in Smolandia Staf in Sudermannia, Hafwerö in Roslagia. Jonuswando in Lapponia &c.

(d) MINERA FERRI NIGRA, tesfularis.

Ferrum attractorium nigrans, particulis rhombeis. v. Linnė. 137. 6.

Hæc aliqvando, tessulis nitentibus composita, tritura rubet, Arendabl in Norwegia; sæpius vero, particulis rhomboidalibus aut cubicis, tritura nigris, constat. Wik in Dalecarlia. Utö. Staf in Sudermannia. Storberg in Westmannia.

(e) MINERA FERRI NIGRA, Specularis.

Gaudet in uno latere integra superficie polita, speculi instar nitente. Dannemora.

5. FERRUM mineralisatum, minera obscure susca, fuliginosa, tritura nigra, magnete non attractilis. Minera Ferri fulicinosa. Spec. 325.

Ferrum intractabile nigrans, particulis granulatis opacis. v. Linné. 141. 24.

Sveth. BRUN, SOTIG JERNMALM
Gall. MINE DE FER FULIGINEUSE
Germ. BRAUNES RUSSIGES EISENERZ

Est hæc minera à reliquis omnibus serri mineris sacile discernibilis, proxime vero ad antecedentem speciem accedit; colore est nigro seu obscure susce, particulis seu granulis quasi sulgineis composita, sed absque nitore minerali vel metallico, ea tamen duritie ut vitrum scindat; tritura & rasura pulverem dat nigricantem; calcinatione hepaticum suscipit colorem, nullumque odorem sulphuris si e ve arsenici spargat; magnete non trahitur. Ferrum continet ad 32 & ultra pro centenario, Taberg in Smolandia. Ubi integer mons bac minera constat.

Obj. An & in quantum huc referri possit Germanorum brauner Eisenstein & dunkelbrauner Eisenstein, dicere non possum.

6, FERRUM mineralisatum, minera grisea, seu albo cærulescente, tritura rubra; magnete refractaria. Minera FERRI GRISEA. Spec. 326.

Minera ferri calciformis, pura, indurata, colore ferreo, CRONSTEDT. 203. 1.

Sveth. GRA JERNMALM. GRABLA JERNMALM

Gall. Mine de Fer d'un gris de cendré. v. De Bomare. 273.

Germ. GRAUER EISENSTEIN. GRAUBLAULICHTER

Est hæc minera colore albo eærulescente seu serreo, gravis, tritura & rasura pulverem dans rubrum, quem colorem & calcinatione suscipit; unde à nonnullis ad mineras hæmatiticas connumeratur, quum & magnete non trahatur, nisi alicubi immixtas habuerit particulas minera servi nigræ magneti amicas; plerumque dura, ad chalybem scintillat, raro in matrice calcarea hospitans; potius in quarzosa; unde à serrisusoribus ad mineras serri aridas referri solet. Ferrum ad 40, 60 & ultra pro centenaria continet.

(a) MINERA FERRI GRISEA, Solida,

Griseo est colore, sed absque nitentibus particulis, ad chalybem scintillat, magnete non trahitur. Hispania.

(B) MINERA FERRI GRISEA, particulis micans.

Ferrum subretractorium, rubricosum, particulis impalpabilibus, nitidis. v. LINNÉ 139. 15.

Est frequens minera, particulis minimis squamosis aut acerosis griseis nitens; plerumque integra magnete non attractilis; interdum vero particulis composita aliis magnete attractibilibus, aliis non; tritura pulverem rubentem præbet, etiam rasura humida. Nora in plurimis sodinis. Lerbeck in Nericia. Norberg. Söderberke in Dalecarlia.

(c) MINERA FERRI GRISEA, granulata.

Est granulis quasi arenaceis, majoribus vel minoribus composita. Norberg. Gränge in Dalecarlia.

(d) MINERA FERRI GRISEA, tessularis.

Tessularis feu rhombis griseis nitentibus, plus minus ordinatis & distinctis est composita, in fractura sem-

ordinatis & distinctis est composita, in fractura semper instar ferri politi nitens; interdum cum superficie plana, que tamen transversis lineis se secantibus in rhombos divisa conspicitur; ad chalybem semper scintillat, rasura rubet. Norberg. Bitsberg in Dalecarlia. Gellivara in Laponia.

(c) MINERA FERRI GRISEA, Specularis.

Proxime cum antezedente varietate convenit, ab eademqve nonnisi superficie polita speculari est distincta, ad chalybem scintillans. Bitsberg.

(f) MINERA FERRI GRISEA, Stelleta. MINERA PLE-JADUM.

Ferrum retracterium nigrans, maculis rhombicis minera ferri inspersis. v. Linné. 137. 5.

Est minera composita sen mixta, à minera ferri grisea particulis micante, que a magnete non trahitur & rasura rubet, cui insperse sunt tessulæ seu squamulæ nigricantes, que magnete bene trahuntur & pulverem dant nigrum. Vocatur hæc minera à monticolis Svecanis, Siustierne-Malm, h. e. minera PleiaPleiadum, apparent enim tessulæ seu squamulæ inminera sparsæ, ut stellæ iu coelo. Norberg in Westmannia. Grænge in Dalecarlia.

7. FERRUM mineralisatum, minera cærulescente, tritura rubente aut nigrescente, magneti vel amica vel restataria. Minera Ferri cærulescens. Spec. 327. Sveth. Bla Jernmalm. Blaaktig Jernmalm. Gall. Mine de Fer bleautre. v. De Bomare. Spec. 271.

Germ. BLAULICHTES EISENERZ-

Colore est exruleo, chalybis sere aut ferri in igne colore exruleo tincti, altiori aut debiliori, idque non solum superficialiter sed & intrinsece in fractura; tritura dat pulverem plerumque rubrum, anquando nigrescentem, magneti restactarium vel attractilem; calcinatione rubet aut susca redditur, & vix ullum spargit odorem; plus minus ad chalybem scintillat; in plurimis itaque cum priori specie convenit proprietatibus; serrum ad 50 vel 60 pro tenten. continet.

- (a) MINERA FERRI CERULESCENS, particulis micans.
- Langbansbyttan in Wermelandia, Mos Grusvan in Ostrogothia. Langschier in Roslagia. Svappawara in Lapponia. Hesslekulla in Nericia.
- (b) MINERA FERRI CARULESCENS, granularis.
 Utæ in Roslagia. Usberg in Ostrogothia. Bitsberg.
 Gellivari in Lapponia.
- (c) MINERA FERRI CERULESCENS, tesfularis.

 Magnete non trahitur, ad chalybem scintillat, radiis solaribus obversa, plerumque diversicolor. Aker in Sudermannia. Grænge Ormberget. Dalkarlsberget in Nora. Gellivari in Lapponia.
- (d) MINERA FERRI CARULESCENS, lamellosa.

 Ferrum intrastabile, rubricans, squamis fublaminosis cae
 rulescentibus. v. Linné. 140. 19.

Grænge in Dalecarlia, Tolfta in Calmaria, Gellivari in Lapponia.

- Obj. 1. Qvæ heic descriptæ sunt mineræ, non omnes, primo intuitu, cæruleo apparent colore, sed nonnulæ sere grisæ, aliæ nigrescentes, ab lisdem vero sunt hæ mineræ distinctæ, non solum sua indole, qva jomnino à dictis mineris discrepant, sed & colore semper ad cæruleum inclinante ubi accuratius inspiciuntur. Plurimæ vero primo intuitu sunt eæruleæ.
- Obj. 2. Colorem ceruleum existimat Henckel in Chem. Rediv. p. 95. dependere ab exhalatione vel à commisto lapide, & hinc tales mineras tantum ad fissuras montium vel venarum reperiri, sed notandum quod hujusmodi mineras se aliquando per totam venam extendant, issque in locis reperiantur ubi nullæ apparentes sunt fissurae.

g. FERRUM mineralisatum, minera micacea, squamosa, colore griseo seu ferreo nitens, tritura bumida rubra.

Mica eberba.

Spec. 328.

Mica ferrea livida, M. R.

Ferrum intractabile rubricans, micaceum, nitens. V. LIN-Né. 120, 18.

Minera ferri calciformis pura indurata, squamosa. CRON-STEDT. 203. d.

Sveth. EISENGLIMMER. EISENMANN

Gall. Mine de Fer micacée ou Mica ferrugineux.

v. DE BOMARE. 281. 1.

Germ. Eisenglimmer. Eisenglanz

Est squamis majoribus vel minoribus, colore ferreo aut nigrescente, nitentibus composita, magnete raro attractilis, utplurimum intraclabilis, tritura humida ubivis rubens, plus minus dura, pro diversitate matricis, aliquando inter digitos frangibilis; calcinata rubet, nullumque sensibilem odorem emittit, cadem, de cætero, natura cum minera ferri grisca.

(a) MICA FBRRI, livida.

Grisco carulescens. Nurrberke in Dalecarlia. Rekaklint in Helfingia. Saxonia.

- (b) MICA FERRI, nigra,
 Majoribus sqvamulis, magnete attractilis. Gellebeck
 in Norwegia.
- 9. FERRUM mineralisatum durissimum, particulis durissimis acerosis, tritura susca aut rubente. SMIRIS p.

Ferrum retractorium rubricosum, vitrum arans. v. Linné. 139. 17.

Minera ferri retractoria, tritura rubra. CRONSTEDT.

Sveth. SMERGEL

Gall. EMERIL OU EMERI, OU PIERRE D'EMERI. V. DE BOMARE. 288.

Germ. SMIRGEL

Est minera ferri omnium compactissima & durissima, particulis subtilissimis acerosis nitens, colore nigrescente, cinereo vel susception, tritura rubens, utplurimum magnete attractilis, interdum vero magnetem respuens; sub ealcinatione sit susca aut rubens & fortius indurescens; vitrum sere adamantis unstar exarat & scindit, durissimosque lapides, adamante excepto, deterit.

- (a) Sminis nigrescens. Sminis ferrea.
 - Colore est nigricante; minera ferri nigrescentis instar, debiliter vero vel non nitens; magnete attractilis, tritura rubens, sub calcinatione sulphureum spirans odorem. Anglia, Cracovia. Palestina.
- (b) Sminis cinerea, folida.

Colore est ferreo, gravis, compasta, durissima, magnete non attrastilis, difficillime, ob durittem pulverisabilis. Anglia in insulis Gerseis & Grenseis.

(c) SMIRIS grifea, lamellosa.

Est minus dura, minimis particulis nitens. Anglia.

(d) Smiris rubens vel fusca. Smiris cuprea.

Prioribus varietatibus mollior, ideoqve ad politumm ineptior fa/pidi rubenti cum immixtis particulis nitentibus, haud dissimilis, Potosi & Peru in America. Hi/pania.

Obj. Hæc minera qvamvis non adeo pauper ferri ubivis. ut i onnulli existimant, vix ullibi tamen ad serrum ab ea chunendum adhiberi solet, unde inter mineras serri izustitatas connumerata soit, qvum, majori cum luero usurpatur in tenuissimum pulverem redacta, ad polituram metallorum, lapidum & vitri, Fit autem hæc pulverisatio in loco natali, in molendinis hunc in sinem exstructis, qvum noanisi dissiculter contusione qvadam in tenuissimum pulverem redigi possit. Pulverisata minera & ab heterogeneo lapide, utplurimum jaspidoso aut qvarzoso per loturam separata & purisscata in commercium venir ad usum indicatum.

10. FERRUM ochraceum mineralisatum. minera nigr escente, plerumque testacen aut sigurata, tritura rubra, magneti resraciaria. HEMATITES NIGRESCENS. Spec. 230.

Schistus ferreus. Nonnullorum.

Hamatites nigrescens. Cronstret. 204.

Sveth, Swart Glaskopp. Glaskopp

Gall. Hematite noiratre. Ferret d'Espagne

Germ. Schwarzer Glaskopp

Hæc minera recenti fractura, facie fere vitrea seu silicea, ninera ferri vitrea nomen ideo obtinuit; structuram utplurimum affectans testaceam aut sibrosam, exinde schisti ferrei nomen est adepta; colore griseo cærulescente, nigricante aut obscure susco, tritura dat pulverem rubrum, unde & ob structuram indicatam sibrosam inter bæmatitas connumerata suit; ad consistentiam maxime dura, sæpe ad chalybem bene scintillans, unde ad polituram metallorum utilis, sed simul fragilis, ponderosa, miti calcinatione quasi squamosa apparens, rudis magnete non attractilis; ferrum frigidum fragile præbet ad 60 vel 70 pro centenario.

(a) HEMATITES NIGRESCENS, Solidus.

Est compactus, durus, ad structuram intrinsecam facie vel silicea vel subtilissima terrea, plerumque cum rubedine quadam aut mixtus aut tinctus, utplurimum ad chalybem scintillans; in venis & stratis glandulatim obvius. West is suberget in Dalecarlia. Alnæ in Medelpadia Tan in Norwegia.

(b) HEMATITES NIGRESCENS, fibrofus.

Fibris seu pyramidibus, à peripheria ad centrum concurrentibus, compositus Saxonia.

(c) Hamatites nigrescens turitus. Hamatites

NIGRESCENS ECHINATUS.

Constat pyramidibus supra basin erectis & separatis. Siberia.

(d) Hamatites nigresques, bemispharicus.

Est vel testaceus, cruitis compositus, vel protuberantiis mamillaribus ornatus. Toscana in Italia. Lotharingia.

(c) HEMATITES NIGRESCENS, globularis.

In globulos diversæ magnitudinis concretus, qui extrinfece sunt nigrescentes & splendentes, intrinsece vero vel striati vel facie vitrea aut silicea, solidi, de cætero globulia pyriticosis similes. Lombardia.

(f) HEMATITES NIGRESCENS, bracteatus, cellularis.

Lamellis compositus tenuioribus vel crassioribus, erectis, se invicem secantibus, unde cavitates, ut in favo apum, sormantur. Most-Grusvan, Norberg, Rauboive in Lappenia.

Obs. Videtur hac minera eatenus aliqvam com smiride convenientiam habere, qvatenus pulvis hujus musera ad polituram, qva reqvirit majorem particularum cu itiem, adhiberi folet. Hinc, ni fallor, ferret d'Espagne. Aliqvando hac minera pulverisara & aqvis mixta, triplici apparet colore; albo rubro & nigro ab heterogeneis admixtis, qvo casu à nonnullis tricbras appellatur.

11. FERRUM ochraceum mineralisatum, minera ruhra; dura, utplurimum sigurata, magneti resrattaria. Hæ-MATITES RUBER. Spec. 33. Hamatites Officinarum

Ferrum intrastabile rubricans, glandulosum, fragmentis concentricis. v. Linné. 140. 22.

Hematites ruber. CRONSTEDT. 205.

Syeth. BLODSTEN

Gall. HEMATITE ROUGE OU MINE DE FER ROUGE, v. DE BOMARE. 276. I.

Germ. BLUTSTEIN. ROTHER EISENSTEIN

Colore est hæc minera rubro, rarius purpureo, maxime ponderosa, plerumque striata & quasi crystallisata, aut in globulos concreta, aliquando calcarea indolis cum aqua forti esservescens, humida pulverisata digitos rubro tingens colore, magneti semper resractaria, ferrum ad 70 vel 80 pro centenario continet, ubi est pura.

(a) HEMATITES RUBER, solidus. Minera martis ru-

bra. Nonnullorum.

Particulis minimis duris constat, absque visibili fibra, unde & nomen minera martis rubra obtinuit. West-filfwberget in Daleiarlia. Quedlinburg in Saxonia.

(b) HEMATITES RUBER, solidus, purpursus. Has lekulla in Nericia. Eibenstock in Saxonia. Hassia.

(c) HEMATITES RUBER, fibrosus.

Fibris seu pyramidibus constat; aliquando erectis, aliquando in fasciculos breves collectis; interdum & fibras in truncis arborum imitatur. Westmorland in Anglia, Germania.

- (d) HEMATITES RUBER, bemispharicus.

 Plerumque protuberantiis seu mamellis hemisphæricis præditis, quibus cavitates Correspondentes in adhærente bæmatite testaceo reperiri solent, Bobemia. Saxonia.
- (e) HEMATITES RUBER, globosus.
 In majores vel minores globulos concretus; interdumovalis.
- (f) HEMATITES RUBBR, botryiticus.

Pluribus, globulis conserentibus & conglutinatis constat.

Anglia.

(g) HAMATITES RUBER, calcareus.

Reperitur vel solidus, qui vocatur minera ferri calcarea rubra, CRONSTEDT. § 30. vel sibrosus; prior reperitur Hellesorsen in Westmannia. Græsderget in Græn. ge in Dalecarlia; posterior in Germania. est- Leh-MANN Chem. Schrift.

13. PERRUM ochraceum mineralijatum, minera flava, plerumque figurata, rasura flava, magnetë refractoria. Hæmatites flavus. Spec. 332.

Hematites flavus. CRONSTEDT. 206.

Sveth. GUI BLODSTEN

Gall. HEMATITE JAUNE

Germ. GELBER BLUTSTEIN

Est minera ferri ochracea minus vulgaris, à priori specie, bamatite rubro differt ut ochra, flava ab ochra rubra; est vero tize dura, colore susco, nigrescente aut slavo, semper vero rasura & tritura slava.

- (a) HEMATITES FLAVUS, folidus. Visibilibus caret particulis. Tarnowits in Silesia. Catharinaburg in Siberia.
- (b) HEMATITES FLAVUS, fibrosus., Lommerbof in Bobemia.
- (c) Hæmatites plavus, tessularis.

 Tessularis constat majoribus vel minoribus nigrescentibus, sed tritura & rasura slavescentibus. Cumberland & Flint bire in Anglia.
- (d) HEMATITES FLAVUS, columnaris.

 Columnis constat erectis, tritura flava, extrinseco colore flavo. Flintsbire.
- Obs. 1. Singulariter in officinis & apud materialistas, bamatita nomine infigniri solet bamatites ruber figuratus, qvia, forsan, sanguineo est colore; magis generaliter apud mineralo-

ralogor, omnis minera ferri testacca, sibrosa aut sigurata, colore sive nigro, rubro sive siavo suerit, hoc nomen obtinuit sed nullam perspicere possumus rationem, cur mineræ ejusdem indolis, solidæ, h. e. non sibrosæ aut siguratæ sint excludendæ. Ex eodem sundamento quo ochræ ferri slavæ à rubris & reliquis speciebus distinguuntur, has triplices mineras, nigras, rubras & slavas hæmatiticas ab invicem destinguere debuimus.

Obs. 2. Hamatitem existimat Lehmann in Obs. Phys. Chym. p. 239. & in Mineral. p. 128. originem habere à terra martiali aqvis immixta, deinde deposita & indurata, adeoque mineram esse slassiticam. Hoc probare vult exinde, quod detur hamatites ruber sibrosus calcareus, acido inprimis vitrioli solubilis. & cum eodem felenitem formans, nec non ab acido mitri solubilis; præterea, quod dentur hamatitici lapides, ad dimidiam partem à spatho calcareo constantes. Sed hanc sententiam in medium relinquimus, desiderantes vero scire, unde pyrita globulares aut renisormes vel sibros; unde calcarei globulares vel sibros; unde schistus globularis, & qui sunt reliqui, suam habeant originem? Cur & non reliqua metalla eadem appareant sigura globulari, qua terrum?

Obs. 3. De bamatite scripsit L. Bauschius in-Tr. de Lapide bamatite & atite.

13- FERRUM ochraceum mineralisatum ruhrum, minera squamosa, mollis, inquinans, magneti refractaria. Hæ. MATITES MICACRUS. Spec. 333.

Mica ferrea rubra. M. R.

Ferrum intractabile rubricans rubrumque, punctulis impalpabilibus nitidis. v. Linné 141. 22.

Hamatites ruber squamosus. CRONSTEDT. 205. b.

Sveth. EISENRAM

Gall. MINE DE FER MICACÉE ROUGEATRE. V. DE BOMARE. 282 3.

Germ. EISENRAHM

Colore est rubro, rubricæ sere similis, cum squamulis seu particulis minimis nitentibus, attactu lenis & quasi pingvis, mollis, digitos inquinans, cultro sectilis, pulverisatione & calcinatione intensius & obscure rubet; venas ferri aliquando corti vel cinguli instar cingens, unde & nomen habet. Norrberke.

14. FERRUM corrosum, volatile, mineralisatum, minera nigrescente, squamosa, pictoria, magneti refractaria. Molybomna. Spec. 134.

Plumbago. Nonnullorum.

Mica pictoria nigra, manus inquinans. M. R.

Metallum non fusile, cinereum inquinans. v. Linné. 12. 1. Sulpbur ferro & stanno saturatum. CRONSTEDT. 154.

Sveth, BLYRRTZ. WASSERBLEIJ

Gall Melyboen. Mica des peintres. Crayon ou Mine de Plomb. v. De Bomare, 87.

Germ. Wasserbley. Reissbley

Hæc minera peculiaris est indolis, particulis composita squamosis, majoribus vel minoribus, laxius compactis, attastu lenis & pingvis, digitos inqvinans, pictoria, colore cinereo nigrescente nitente, tritura cærulescens, cultro facile rasilis & scissilis; in igne aperto ad maximam partem volatilis, ad 70 vel 80 pro centenario avolans; in igne vero clauso fortissime persistens sine aliqva mutatione; residuum post calcinationem sufficienter institutam, cum forti sluore debite susum dat 20 & ultra pro centenario serri.

(a) Molyboæna pura, membranased, nitens.

Composita squamulis majoribus, quasi menbranaceis, attactu lenis, nitens, facile scissilis. Bastnæs in Westmannia. Bispherg in Dalecarlia. Anglia.

(b) MOLYBDENA, micacea, arenaria.
Videtur quasi mixta particulis granularibus & micaceis,
hinc durior, minus pingvis. Fennonia. Læfstadt in
Upland.

(c) Molybo and, textura chalylea. Est nigrescens, minimis particulis.

Obf. De hac minera diversæ existunt opiniones. HENCKEL in Pyrith, p. 73 & 571, Appropr. p. 96. Flor. Saturn. p. Q 5 5, Epb.

s. Epb. N.C. Vol. V. p. 308 & alli eundem secuti molybdænam pro minera qvadam simi habuerunt; ob aliqvam, ni fallor, convenientiam in structura cum pseudogalena, inprimis vero ob maximam in igne aperto vola ilitatem. qvibns momentis addi potest, qvod Lawson in Diff. de Nihilo dicit se observatse molybdana flores inflammabiles, flamma cærulea. Alii eandem pro specie qvadam mica habuerunt, quum structura & lenitate gandeat taleofa, & eadem persistentia in igne tusorio. Porr in Miscell, Berol. T. Vl. commemorat se vestigia serri in eadem deprehendisse; de cætero propus ad sententiam Henckelii in Lest, de Zinco p. 8. Ncb. de Linné existimat molybdænam esse mineram peculiaris semimetalli, non fusibilis. Nos inter mineras ferri eandem heic collocare voluimus, sequentes ob rationes, (a) Ovod mixta cum sale ammoniaco præbeat flores martiales. ut observavit Porr l. c. [b] perfecte calcinata à magnete trabatur, rc] Calcinata, sive per se, qvod tædiosum est, sive cum sitro mixta, in crucibulum gaitum fuccessive injecta & fortiter fusa, deinde refrigerat & bene edulcorata, fi postmodum forti cum fluore sunditur, Jet serrum ad 18 & ultra pro centenario, ut diversis cum molybdænæ varietatibus expertus est B. Quist in Ast. Stockb. Vol. X. a. 129. &c. His momentis addn. [d] Qvod ferrum fulum vel regulus martialis in aqua falina Vel in aqua forti, per temporis spatium relictus faciem & indolem molybdænz perfecte suscipiat, ut ab aliis est observatum & in aqua forti szpius ego expertus sum. [e] Qvod ferrum sulphure solutum, Aructuram zqvalem, post fatiscentiam in aere suscipiat, ut satis est notum; atque ut ret ceam sequalem structuram squamosam observari in auro musivo, sive à samo cum sale ammoniaco & sulphure præparetur, sive à wismutha cum A fulpure ideoque & corrolione structuram squamosam & indolem pictoriam dependere arbitramur.

Ad volatilitatem in igne quod adtinet, probabiliter opinamur eandem dependere à fulphure & phlogistica quadam materia, forsan ipsius servi, majori copia admixta vel adhærente. Hoc phlogisticos demonstramus, imo A detonatione molybdænæ cum mitro, & sulminatione, si mitrum cum tartaro commixtum suerit & hæc mixtura in erucibulum ignitum ingeratur, ut expertus est Laud. Quist. in Ast. Stockh. 1. c. ado, Ab indole phlogisticæ materiæ eadem ut in molybdæna, in igne clauso persistere, in aperto autem volatilisari, secum & metalla volatilisare.

An quidplam flami ubivis in molybdæna admixrum fit, dicere non poflumus; id certum est, quod hoc metallum magna copia fulphuris super id ipsum susum, successive injecta, cum eodem non solum combinetur, sed & in albos sisses, more ziuci, in igne volatilisetur, ut experientia me docuit; id & verum, qvod molybdæna vix alibi qvam in mineris serri vel stanni repetiatur.

15. FERRUM inflammabili mineralisatum, minera nigra, carbonaria. Minera Ferri carbonaria. Sp. 335. Minera ferri phlogistica. CRONSTEDT. 161.

Sveth. Kalspeglande Jernmalm. Jernbranderz

Gall. Mine de Fer semblable à du Charbon Germ. Kohlspiegelndes Eisenerz. Eisenbranderz

Est hæc minera lithenthracibus aut gagati haud dissimilis, fragilis, cultro rasilis & facile pulverisabilis, cum acidis non effervescens, in igne aut parum slagrans, de cætero sixa, aut ad maximam partem volatisis; calcinatione sit rubro susca aut immutabilis, sed magnete attractilis.

- (a) MINERA FERRI CARBONARIA, folida.

 Faciem babet gagatis aut Lavæ nigra. Was kberget in Norrberke. Kungsberg in Norwegia.
- (b) Minera Ferri Carbonaria, rimofa.

 Finnberget in Grythyttan. Quiftbro in Nericia.

 Obf. Primus has mineras carbonarias descripsit Cronstedt in Ast. Stockb. Vol. XII.
- 16. FERRUM calcareis lapidibus inhærens, minera alba 'vel fusca, facie lapidea, sine nitore, magnete non attractilis MINERA FERRI ALBA. Spec. 336.

Minera martis alba. M. R. Ferrum intrastabile albicans spathosum. v, Linné. 141. 26. Terra calcarea marte intime mixta, indurata. CRON-STEDT. 32.

Sveth. Hwit Jernmalm: Stanlstein
Gall. Mine de Fer blanche. v. De Bomare.
271,
Germ. Weisses Eisenerz. Stanlstein. Pplinz

Colore & structura est hæe minera calcareis lapidibus aut spatho similis, albo slavescente interdum & susce, qvi color tamen, inprimis albus tam in aëre qvam in igne perit, ubi hæc minera sit obseure susce, aut nigra, raro rubens; sacie qvoqve & structura cum calcareis lapidibus convenit, plerumqve cum acidis effervescit; caicinata nullum edorem emittit, de suo tamen pondere perdit ad 30 vel 40 pro centenario, qvod etiam commune habet cum calcareis lapidibus; serrum qvod sacile largitur, continet ad 20, 30, imo 40 & ultra pro centenario, unde cum lucro usurpatur ad promovendam susonem aliarum minerarum serri, imo ad serrum meliorandum.

- (v) MINERA FERRI ALBA, particulis nitens.

 Lapidi calcareo albo, particulis minoribus nitenti fimilis; in aere obducitur crusta nigro susca, vel in pulverem nigrum satiscit. Halleforsen. Westsispuberget. Norberg. Eisenærz in Stiria.
- Obs. Ab his mineris in aere fatiscentibus originem habet ochra ferri fusca, inferius describenda.
- (b) Minera Ferri alba, squamosa.

 Colore albo aut cinereo, calcareo lapidi squamoso similis, in aere nigrescens. Halleforsen. Schisbyttan in Dalecarlia. Nassau Siegen.
 - (c) MINERA FERRI ALBA, spathosa, tessularis.

 Est spathum tessulare ferro gravidum, igne nigrescens.

 Westist whereas. Smalcaldia.
 - (d) Minera Ferri Alba, spathosa, lamellosa.

 Colore albo, flavescente vel grisco lamellis ordinatis, facie selenitica, in igne nigrescens. Saxonia, Tyrol.

Obs. Hac minera ferri lamellaris vocatur a nonnullis, minera ferri specularis; observandum vero, qvod à nostris monticolis non alia minera ferri vocatur specularis, qvam qvæ superficie, plerumqve in uno solum latere, speculi instar nitente gaudet, qvasi polita esset, sorsan ab aqua in sissuris suente, suo motu particulas deterente & superficiem poliente, cujuscunqve demum. speciei illa minera suerit. Qvum itaqve mitor hicce nonnisi ut accidentatis considerari possit, peculiarem itaqve speciem minera ferri specularis constituere non potumus.

(c) MINERA FERRI ALBA, drusica, germinans. Flos ferri.

Hæc est quæ proprie flos ferri, Eisenblütbe vocari debet, colore albo, sigura stalactitica, sistularis vel ramosa, eandem quoque cum stalactitis originem habens ab aquis, quæ calcareo serreis particulis, submotu ab hujusmodi mineris serri albis detritis, imprægnatæ, easdem postmodum in quiete, sub stillicidio deposuerunt. Westsuswerget in Dalecarlia.

- Obs. Probe hæc varietas distingvenda à flore farri spurio, inter stalactitas describendo.
- (f) MINERA FERRI ALBA, cellularis, West fill whereet
- (g) MINERA FERRI ALBA, colore fuseo, solida.

 Est ochra similis, colore susco, particulis subtilissimis composita, quasi solida; cum acidis sortiter effervescens, calcinatione rubens, continet ferrum ad 43. pro centenario Boserup in Scania. Anglia.
- (h) MINERA FERRI ALBA; flavo fufta.

 Est mollior, calcarem indolis, in superficie parum inquinans, vocatur à Germanis, Kubriem. Harn in Germania.
- 17. FERRUM lapidi vitrescibili inbærens, minera alba vel rubens, facie lapidea, sine nitore in igne, & magneti refractaria, gravissima. MINERA FERRI LAPIDRA GRAVISSIMA. Spec. 337. Ferrum

- Ferrum salciforme terra quadam incognita intime mixtum: CRONSTEDT. 209. I.
- Sveth. Tungsten. Jernsten. Granatlik huit Jernmalm
- Gall. Mine de Fer blanche tres pondereuse.

 Mine de Fer blanche semblable à la Mide d'Etain crystallisée.
- Germ. Weisser Eisenstein von Grosser Schwere. Den Zinngraupen oder Granatsteinen whnlicher weisser Eisenstein.

Est minera colore albescente, slavescente aut rubente, sacie sere granatica seu granati rudioris, aut crystallorum mineralium stanni, Zinngraupen, pondere mineras & lapides inter gravissima, cum acidis non esservescens, potius ad chalybem aliquando debiliter scintillat, rasura dat pulverem album; calcinatione sit susca aut rubens; aliquando dissitiens, igni suscrio fortiter resistit; continuato autem sertiori igne supersicialiter vitrisicatur; ferrum ad 30 pro centenario continet, quod obtinetur dum sorti cum sluore cum admixto sale microcosmico sunditur.

- (a) MINERA FERRI LAPIDEA GRAVISSIMA, granu-
 - Est colore carneo vel flavescente; parum ad chalybem scintillans; calcinatione sit pallide susca; cum fluore minerali bene siuit; gravitate specifica in proportione ad aqvam, ut 4,988:: 1,000. Bastines in Westmannia.
- (b) MINERA FERRI LAPIDEA GRAVISSIMA, nitens.

 Est colore albescente, fractura nitens quarzi instar, rafilis, igne dissilit; gravitate specifica in proportione ad aquam ut 5,825::1,000. Bisphergs Klak in Dalecarlia. Marienberg & Altenberg in Saxenia.
 - Obs. Maximam ob gravitatem est hæc minera svethice vocata, Tunssien, h. e. lapis gravis, qvi probe discernendus à Tungspat, n. e. spatho gravi, inter gypsoso lapides descripto. A

nonnullis habita est pro minera stami alba, unde Zinngraupen album, vocata est. Est hæc minera primum descripta
ab A. F. CRONSTEDT in Ast. Stockb. Vol. XII. pag. aa6.
de. Ubi hæc minera vocatur svethice Jernsten, h. e. lapis
terreus.

18. FERRUM mineralisatum, in formum urena collectum.

ARENA FERREA.

Spec. 338.

Arena jerri atra. v. Linne. 199. 13.

Sveth. JERN - SAND

Gall FER MINERALISÉ DANS LE SABLE. V. DE Bo. MARE. 184.

Germ. EISEN - SAND

Est minera non su venis montium, sed in superficie telluris aut ejusdem stratis obvia, granulis arenaceis serreis vel sochraceis separatis aut conjunctis constans, eum alia arena lapidea plus minus commixtis; co ore nigro vel griseo sepius magnete attractilis, plurimum ferri continens; originem forsan habet à particulis minerarum martialium motu aqvarum detritis & diversis in locis depositis & accumulatis, unde sepius ad litora lacustria vel ad colles hece arena reperitur, vix alibi.

(a) ARENA FERREAS nigrescens.

Ferreo est colore & plurimum ferri continet ad 30 imo 90 pro centenario, magnete attractilis.

(b) ARBNA FERREA colore mixto, Jeu, diversicolor. Est alba & nigra, vel aliis coloribus mixtis composita à particulis ferreis & granulis quarzosts albis; pellucidis aut opacis; magnete ad partem attractilis, interdum magneti refractaria.

Obj. Hac & subsequent species, à mineris detritis & destructis originem habentes, sunt reips adventité minera, & ad Classem IV, si placet, referri possunt; in usum licet proobtinendo serro vertantur,

19. FERRUM limosum, minera fusca, facie terrestri vel scoriacea, sub quosa. MIN. FERRI SUBAQUOSA. Sp 339. Topbus Tophus humesus ochraceus. v. Linné. 187. 5.

Minera ferri calciformis concreta. CRONSTEDT. 202.

Sveth. Myrmalm. Siömalm

Gall. Fer mineralisé dan du Limon. v. De Bomare. 283. Mine de Fer Limoneuse

Germ. Sumpeerz. Skerrz

Colore extrinseco discrepat hæc minera, jam rubente, jam flavescente, sepius susco aut obscuro; intrinsece plerumque colore ferreo vel griseo cærulescente; fragilis, fepe cavernosa & quan exesa, scoriis ferri similis; dem cum tophis originem habens à detricis particulis aqua immixtis & deinde depositis, hine nunqvam non, aut adhue subaqvosa reperitur, aut olim, line dubio exstitut; scilicet in locis paludosis in confiniis montium & alpium, nec non in lacubus plurimis, hinc & plerumque figurata est, & inclusa habet aliquando corpora heterogenea. Que in stratis montium & terrarum plurimis in locis reperitur, eandem fine dubio olim habuit originem. Ab ochra ferri eatenus est hæs minera distincta, quatenus durior & eriginem habet a mineris detritis vel alio modo destructis, pulvere detrito cum limo commixto, vel ab ochracea terra Ferrum ad 30 imo 40 & ultra pro centenario dat, sed non nisi frigidum fragile, unde ad ferrum fusum usurpatur, raro ad malleatum.

(a) MINERA FERRI SUBAQUOSA, amorpha, folida, tu-

berosa.

Ad intrinsecam compositionem, solida dura, ad chalybem scintillans, extrinsece, superficie gaudet tuberosa. Flintsbire in Anglià.

(b) MINERA FERRI SUBAQUOSA, amorpha, scoriæ-

formis.

Talis est palustris & in stratis terrarum obvia, in masfis vel frustulis majoribus aut minoribus, colore fusco, nigrescente vel slavescente, sacie intrinseca utplurimum scoriæsormi aut terrestri, tritura humida rubet, quocunque colore suerit. Dalecarlia. Sileria. (6) MINERA PERRI SUBAQUOSA,

Datur vel lacustris vel palustris vel & tollina, colore diverso, nigro, slavo, susce imo rubente j globulis interdum minoribus, quo casu pistormis vocatur; interdum majoribus, fabarum magnitudine, tum appe latur Bobnerz, h. e. minera sabarum. Ad structuram aliquando solida, aliquando crustosa, nucleum intra crustas sovens, quo respectu inter atitas a nonnullis connumeratur. In lacubus Smolandia,

- (d) MINERA FERRI SUBAQUOSA, mumifmalis.

 Est lacustris, faciem nummulorum minorum orbicularium habet. Smolandia.
- (e) MINERA FERRI SUBAQUOSA, lamellosa.

 Est palustris, quasi lamellis vel stratis, plerumque irregularibus composita, plus minus cavernosa. ... Tiest fenbach. Schningelsen in Alsatia.

(f) MINERA FERRI SUBAQUOSA; fibrafa:
Est palustris, ligno fere similis.

- (g) MINERA FERRI SUBAQUOSA, tubulata.
 - Est palustris, quali fistulis composita, osteocollam interdum referens, colore slavo vel susco. Videtur quali circa culmum vel stramen vegetabilium esse concreta. Anglia.
- (b) MINERA FERRI SOBAQUOSA, placentiformis.

 Faciem habet stercoris vaccini, aut aliam quamcunque, colore obscure ferreo. Smolandia.
 - Obs. 1. Diversus in hac minera color, plerumqve nonnistications, dependet ab aquis vitriolicis & vegetabilibus, vel aliis caussis qvibuscunqve accidentalibus. Hinc nonnis palustres minera alieno hoc colore este solent.
- Obj. a. Quod minera hæc ferri tophacea a destructia mineria ferri originem habeat, hoc non solum indoles & facies hujus mineræ indicat, sed & exinde evincitur, (a) qvod lacustres mineræ non nisi prope litora reperiantur, sciliecet, vix ultra 18 vel 20 ulnarum spatium a litore, (b) nec majori profunditate qvam ad ê vel 7 ulnas, (c) non-rem. II.

aisi in locis montosis & ubi minera serrez in confiniis kospitant, (d) qvod renasci observentur, nempe a particulis cum aqva adfluentibus. Non itaqve præcedente enesolissenione qvadam serri, atqve vitrioli destructione orta,
sed, uti dictum, a mineris detritis vel corrosis.

eodem concretum, Minera Ferri Arrnaria,

Spec. 340.

Minera arenacea, ochra cum arena. CRONSTEDT. 278 d. Sveth. JERN-SANDERTZ
Gall. MINE DE FER SANLONEUSE

Germ. EISENSAMEDEZ

Est ochra serri slavo susca, aut obscure rubens, cum lapide arenario concreta, Lotharingia, Bretagne in Gallia, ...

21. FERRUM acido folutum & pracipitatum colore flavo.
OCHRA FERRI FLAVA. Spec. 341.
Ochra ferri pulverea lutea. v. Linne. 192 1.
Minera ferri calciformis, friabilis, pulverulenta, lutea.
CRONSTEDT, 202. 1.

Sveth, Gul Jernocker. Kicellerpærg.
-Gall. Ochre de Fer Jaunatre. Ochre jaunr. v. De Bomare, 38. 1.
Germ. Gelber Risenocker

Est terra martialis magis vulgaris, a mineris ferri sulphureis seu pyriticosis destructis orta, vel, ab aqvis vitriolicis praccipitata, hinc non solum in rimis atque sissuris montium obvia esse solet, sed & in acidulis & thermis plurimis, cum aqvis mineralibus profluens est; cascinatione rubet & sussone cum admixta materia vitrissicante, dat scorias nigras. Ad tenuitatem partium & indolem est hac distincta, quemadmodum & ad suam consistentiam; sapore vero nunquam non martiali adstringente.

(a)

(a) OCHRA FBRRI PLAVA, colore citrino, particulis substilissimis.

Hæc est que interdum spuma maris appellari solet, etiam ad locum natalem, a nonnullis, sithomarga, utpote in rimis montium hospitans, ad argislaceam accedens naturam, hinc plastica est & fabricantur ab eadem capitula pro situlis tabacariis.

(b) Ochra Ferri Flava; colors luter vulgaris.

Him vulgatiffica est, in acidulis, & locis montosis, etciam in paludibus priesers, interdum fissilis; assurpatur, ubi mellior & tenuior reperitur, ad tingenda coria pro vestibus. Flintschire in Anglia. Hwittis in Finlandia. Kallmora in Westmannia.

(c) OCHRA FERRI FLAVA, colore luteo, alkalina.

Hæc cum acidis effervescens, videtur esse mixtura
ochræ slavæ cum terra cretacea. Anglia.

Obs. Ferrum ab acido vitrioli vel subburis diluto, arte solutum, atqve, aut per se, aut cum alkali precipitatum, saum suscipit colorem; nullum itaqve est dubium, qvim ochra naturalis slava, ab artificiali nil diffineta, nisi sorsa admiscella qvadam aliarum particularum terrestrium, producatur a mineris serri salphureis & pyriticosis codem fere modo.

RUBRA. Spec. 342.
Ochra ferri pulverea rufa. v. Linne 192. 2.

Sveth. Roedocker. Braune. Rost

Gall. Ochre de Fee Rouge. Rouille de Fee, Ochre Rouge, v. De Bomare. 38 3.

Germ. ROTHER EISENOCKER

Est terra martialis, consistentia discrepans, colore rue bro, croce martis artificiali similis; interdum pulverulenta aut farinacea, interdum magis solida; calcinatione obscue ries redditur, & susione cum materia vitrisicante, dat scomas nigras; per se igni resistit; sapore martiali.

(a) Ochra Franz Rubra, ad flavedinem inclinans.

Est pallide rubra, seu ad slavedinem inclinans; est eadem que gallice vocatve ochre de rue.

Obf. Huc, ni fallor, pertinet, qvæ vocatur rubrum indicum, gallice rouge d'Inde, qvæ est terra martialis.

(b) OCHRA FERRI RUBRA, colore obscuro.

Est pulverulenta, particulis durioribus constans; adhibetur ad polienda vitra; gallice vocatur potee vel biauty; Germani vocant englisch Roth, alibi licet quam in Anglia reperiatur.

(e) Ochra Ferri Rubra; cretacea folida. Ru-

Talcum subsissile rubrum inquinans. v. Linne. 57.3.

Vocatur hæc ochra, ab aliis, creta rubra, ab aliis steatites ruber, vulgari autem nomine rubrics; est parum indurata; aqvam imbibit sed ab eadem non emollitur, tamen inquinans, pictoria, glabra, fortiter igni resistens & indurabilis, unde argillicea ejusdem indoles patet; ferrum, susone debite instituta dat ad 70 imo 80 pro centenario; unde non perspicio, qua ratione nonnulli eandem considerare voluerunt, ut steatitem terra martiali imprægnatum, quum ex hac quantitate serri evidens sit hanc, esse meram terram martialem. Dalecarlia. Flintschire in Anglia.

Obs. I Probe has rubrica distinguenda a creta rubra, quam descripsimus inter terras cretaceas. Spec. 13. lit. a.

Obs. a. Rubedinem susceptiva ab acido subtiliori vel aquoso, ut a croco martis artificiali nec non a ferrugine patet.
Hinc ochra rubra in paladibus martialibus exsiccatis interdum repetiri solet. Sed rubrum etiam colorem habet segrum in mineris hamatiticis, a qvibus destructis, qvin aliqva ochra rubra originem trahere posit, vel ex eodem
sundamento, qvo hamatites suam rubedinem habet, non
dubitamus.

23. FERRUM folutum, alkali præcipitatum & phlogiste junctum, caruleum. Caruleum Berolinense na-Turale. Spec. 343. : Calx martis phlogisto juncta & alkali pracipitata. CRON-STEDT 208. 9.

Syeth. NATURALIGIT BERLINER BLATT, BLA JERN-

Galli Bleu de Prusse naturelle. Ochres de Fer bleues.

Gerin Naturliches Berlinerblau. Blauer Eisenocker.

Est terra martis colore fere cœruleo, pulverulenta, a ferro soluto, præcipitato ab alkali cum materia inslamma bilì combinato, ejusdem indolis cum cæruleo Berolinensi artisciali. Reperitur in Uplandia argillæ adsixa; in Finlandia & Scania bumo adhærens. Weissensels in Saxonia. cst. Act. N. C. Vol. X. Obs. xxx.

Obs. Terra Schneebergensis a nonnullis vocatur carnicum montanum, non dubito qvin huc relevatur: utpote cum acides effervescens, salcinatione rubens & susione scorias præbens nigras. Cfr. Henckel Appropr. p. 126. Ast. N. C. Vol. V. p. 325. Pott in Lisbog. P. II. 126,

24. FERRUM a minera ferri alba (Spec. 336) destructa, forma: terrestri, fuscum. Ochra Ferri Fusca Spec. 344.

Minera ferri alba pulverulenta nigra. CROMSTEDT. 31. Sveth BRUN JERNOCKER Gall. OCHRE BRUNE Germ, BRAUNER EISENOCKER.

Originem habet a minera ferri alba, calcares. Spec. 336 lit. a.) destructa, que in aere obscurum suscicit colorem; nonnultibi & a minera martis lacustri ple-mque susco colore tincta; raro tamen cum acidis effervescit.

(a Ochra Ferri fusca, colore umbræ.

Terræ umbræ hæc ad colorem fimilis, 'atqve pro eadem interdum divenditur; fed particularum durities, gravitas atqve defectus odoris in igne, hanc R 3

ab umbra tam humosa, quam argislosa distingunut. Seiskiensberget in Norberg; Halsberg in Nericia, Wermelandia.

- (b) Hee fuligini fimilis, minere martis calcaren incumbit. Westfilf wherest.
- Obs. Circa schras servi descriptas (Spec. 341 344) id in genere observandum, quod etiam in respectu ad duritiem particularum & consistentiam multum discrepent; alia-saolitores, lubrica, quales in acidulis & paludibus adesse solent, alia duriores, pulverulenta, quales nonnulla subra su susceptione, alia solida, ut rubrica; alia crustosa, quales deferipsit Banen in Oryche. Nor. Cap. 3. p. 314

In eo autem omnes convenire videntur, faltem fleva Ef rabra estra, quod proxime ad argillaceam accedant naturam, unde e-rundem origo ab argilla probabilis redditus. Cita Obf. circa argillas. 5. Lit. d.

\$5 FERRUM corporibus peregrinis inderens. PETRIFICA-TUM FERREUM. Spec. 345.

Larva ferrifera, CRONSTEDT. 291.

- Sveth. JERNWANDLINGAR. JERNHALTIGE PETRI-
- Gall. Vegetaux et animaux peretrés de Susstances Ferrugineuses
- Germ. EISENHALTIGE VERSTEIWERUNGEM. IN EISENERZ VERWANDELTE GEWACHSE ODER THIERE, Sunt vegetabilia aut animalia vel diversa conchylia, ochracea ferruginea materia penetrata,
 - (a) PETRIFICATUM PERREUM, ochraseum terrestre redicum.

Tophus argillaceo ochraceus, perforatus, tunicatus, v. Linné. 186. 2.

Radicem vegetabilium ex asse resert, tam sigura quam magnitudino & sibris. Reperitur ubivis circa Upsellam in pratis; in Lacu Langelmo in Finlandia. cst. Ast. Stockb. 1742.

Of. Si quis diceret, hanc terram ochraceam fuam habere originem ab argillacea terra, cum' inflammabili vegetabili incorporata & in ochraceam terram mutata, hoc impuguate non possumus. Observatione dignum qvod circa radices nominatas ochraceas nullum vestigium ochræ deposita reperiatur & nil nisi argilla cærulea; si ab aqva martiali, cur ni, saltem in viciniis horum radicum, ochræ in argilla reperiretur.

(b) PETRIFICATUM FERREUM, ochraceum ligneum.

Durum, fusco vel lutao colora, repenitur ad Orbissan in Bobemia; etiam ad Solms Laubach in Hassis, de qua posteriori csr. LIEREMECHT dis. de Dil. M. p. 306.

(c) Petripicatum Ferreum, coraliserum.

Est observatum, Fungitis, Madreporis, Astroitis, in-

(d) Petripicatum Francum, zoopbyticum.

(e) Petrificatum Ferreum, conchyliorum, Chamita, Tellinita, Cornua Ammonis sunt observata serruginea.

Observationes de ferro & mineris ferri.

Oif. Repetitur insuper serrum, in omni fere serra & lepide colorato, plurimisque aquis; magis vero sensibiliter & evidenter in sequentibus speciebus.

1mo. Inter aques, hue referri possunt.

(a) Aqua vitriolica martiales.

(b) Acidulæ martiales.

(c) Therma martiales.

In hydrologicis describuntur, & ex eo cognoscuntus qvod cum pulvers gallarum nigrescant.

ado, Terra, que precise huc pertinent, sunt.

(4) Humus colorata martialis. Spec. 2 (b) Creta metallien colorata. Spec. 12.

(c) Argilla mineraler plurimm. Spec. 12.

(d) Terra putcolana & tarras Spec. 40, 41.

3tio Lapides & faxe hue referenda

(a) Quarzum coloratum, nigrum. Spec. 98. 2.

(b) Granatus tam rudis quam erystallisatus, omnis Spec. 110. (c) Jaspis & Sinopel: Spec. 137 & tat. (d) Bajalsici lapides, solidi , spatbosi, erystallisati, sibrosi, Spec, 148 & feq 7 (e) Magnesis lapides; magnesia fuliginosa, lapis petracorius, fouma lupi. Spec. 159 legv. (f) Schiftofi lapides plurimi. Spec. 156. &c. (g) Cornei lapides omnes. Spec. 170 &c. (h) Saxa cornea. Spec. 109. (1) Sexum ferreum : Sveth, Binds vocaffin. 4to. Salia: huc pertinent. antica be as (a) Vieriolum ferre, viride. Spec. 419, (b) Vitriolum mixtum. Spec. 131. a. b. c. f. (c) Terra vitrialies. Spec. 1839. 2011 4 112 . (d) Lapis atrementarius, Spec. 233. Descripta inter vitriola. sto, Sulpburea corpora, in quibus ferzum majori copia hospitati: funt. (a) Pyrites sulpbureus, Spec, 174. (b) Globuli pyriticofs. Spec. 275. (c) Marchasita. Spec. 276. (d) Pyrites fuscus. Spec. 277. (e) Petrificatum pyriticosum. Spec. 278. Ha species inter fulphara descripta, squam plurimum continent. 6to, Inter semimetalle de corum minerar, thuc percinent. (a) Minera arfenici alba. Spec. 987. " (b) Minera ar enici alba cryftallifata. Spec. 188. (c) Minera arseniei, einerea. Spec. 189 . (d) Minera cobalti, tessularis. Spec. 294. (e) Minera cobalti cinerea. Spec. 293. (f) Minera cobalti sulphurea. Spec. 294. (g) Minera cobalti crystallisata. Spec. 295. h) Minera niccoli ; cuprum niccoli Vocata. Spec. (i) Minera wismuthi martialis. Spec. 311. (k) Minera sinci. Spep. 316. (1) Minera zinci, pseudogalena. Spec. 217. (m) Minera zinci, pscudogalena rubent. Spec. 318. (n) Minera zinci, pseudogalena erystallisata, Spec. 319. 7mo, Metallica minera hue pertinent. (a) Menera eupri lanures.

(b) Miner's Cupri alba.

(c) Misera Cupri, grifes.

(d) Minera Cupri bepatica.

(e) Minera Cupri flava.

(t) Minera Cupri pellide flava. (g) Minera Cupri flavo viridis.

(h) Minera Cupri figurata in sequentibus, inter mineras Cupri describenda.

(i) Galena Plumbi inter mineras plumbi describitur.

(k) Minera Stand crystallista, invenitur Inter mineras Stannt

(1. Minera Argenti alba, inter mineras argenti.

(tt) Minera umi pyriticofa.

Obf 2. De ferro, quod a plurimis aliis terris lapidibusque. Dec mon a vegetabilium & animalium cineribus phlogistica -materia mixtis & calcinatis obtinetur, quastio inter Chemicor orta fuit, an id ipfum ut eduffum, an ut productum confiderari debeat. Priorem sententiam suffinuerunt LEMBRY in aff. Paris 1706. jos. Monti & Galeati in aff. Bown. T. III. P. II. Pofferiorem defendit BECHER in. Ph. fubt. L. I. fest. III. eap. 5 & in Morofophia. in op. pb. cbym. Mense Sep. cap. Ill. GEOFFROY, QVI primus a cinerious vegetabilium terrum obtinuit, in et. Pasif. 1705. & 1707 JUNCKER in confp. chem. T. 1. pag.
925. C. NEUMANN in pral. de ferro. Ut hoc in negotio nostram dicumus sententiam, inprimis tateri necessum est, non Impugnari polie, in plurimis terris & lapidibus, imo, invegetabilibus & animalibus; qvidpiam ferti accidentaliter posle immixtum esse; sed an hoc de omni ferro, quod ab his corportbus, modo indicato calcinatis, per magnetem extrahi potest, dici possit, alia est questio, ad quamut rite respondeamus, observari debet. (a) ab emui terra, sive colorata, five non, imo, & lapide pulverisato, ferrum magnete attractile obtineri, dum oleum quodcunque unguinofum bene admiscetur & cum pulvere subigitur, ab his mixtis pafia formatur, qvæ in globulos coacta, per retortam destillatur, & terra remanens nigra elutriatur. Helc vero excipiendi lapides duriores, quarzum, erena, erystalli &c. utpoto qvorum particulæ duriores & densiores cum materia inflammabili incorporari non possuut. (b) Ab omni vegetabili & vegetabilium parte, ramulis, radice, folits, floribus, seminibus succimelle, ferrum obtinetur, dum incinerantur & magnete explorantur, inprimis fi corundem cineres cum eles subacti prius calcinentur. Qvocirca id peculiare est ob-Servatum, q vod plus ferri obtineatur a vegetabilibus minoribus -R £

bus & graminibus, quam a majoribus arboribus & fuminibus. plus & ab berbis aquaticis quam lacustribus. (c) Abomni animalium cinere ferrum separari potest, etiam a fangaine humano, ofibus, urina, calculis &c. majori vero copia a vermitus quam avitus, & ab his, majori scopia quam a quadrupedibus. His circumstantiis debite consideratis probebiliter concludinus, martiale illud, qvod ab enumeratis, corporibus eorundemqve partibus, post incinerationem & calcinationem obtinetur, non ut eductum, sed ut a terra illis in corporibus existente, cum inflammabili materia combinato, productum confiderari posse, sequentes insuper ob rationes: to qvia ferrum, qvod modo indicato, a dictis corporibus leparatur, nec ante nec post calcinationem genniaum est ferrame quum nec acidis nec alkalinis liquoribus solubile existat. Bfusdem indolis est serre omnis misera serri pura, etiam ochra & calx ferri, que nec acido vitrioli, nec acido vegetabili. multo minus aque solvi potest; minus itaque probabiliter vegetabilia & animalia ingredi potelt. Si vitriolum effet. qvod aqva folutum hac corpora organica ingreditur. tum vestigia decompositi vitrioli in lisdem deprehenderentur; feilicet, tam Spiritus vitrioli quam ochra, sed neutrum adbuc est observatum. 20 Dubium est, an vitriolum aqua solutum, vafa lactea ingredi possit, saltem repugnat experimentis ab Kov. WRIGH, in Phil. tranf. Vol. L. P. IL. p. 594. factiv & descriptis; & si ingrederetur, qvomodo minima valla serebri penetrare posset; qvomodo per vasa absorbentia in nectarlis plantsrum? vaporetenus aquam vala vegetabilium Ingredi notum est; nunqvam vero vel raro, forma suida. 2:0 Si ante incinerationem præsens esset martiale in vegetabilibus & animalibus, certe etiam extrahi posset a terra post putrefactionem horum corporum relicta, spiritu salis vel aque regis; sed huc usque nemo in hac terra vestigium Ferri detegere potuit. 40 Si ferrum his in Læpe dictis corporibus, ante incinerationem vel calcinationem effet præexiftens, majori necesse est copia, a majoribus corporibus, plus aqua litlentibus, qvam a minoribus obtineretur, majori 🏝 copia a terrestribus quam a lacustribus & marinis, ubi minor copia vitrioli reperitur. Sed contrarium indicant experimenta. 5to His momentis accedit, qvod nullo idoneo argumento, nulloque competenti experimento qvispiam adhuc prexistentiam ferri his in corporibus apodictice demonstrare potuerit.

Obs. 3. Ferram e suis mineris diversimode excoqvitur & peracitur, pro diversitate indolis minerarum & pro diverso usu.

Alia antecedentem ufulationem requirent, eandemque fortinrem vel debiliorem; siia, ut minera ferri subaquofa, & plurime que dant frigidam fragile, nulla opus habent ustulatiome. Minera fic calcinata vel rudes, plus minus contusa, furnis fusoriis majoribus, aut minoribus, cum admixtis vel Araificatis carbonibus, & ad promovendam tufionem, fluore debi , inprimis calcarco lapide, rarius alio, imponuntur, ut eliquetur ferram, quod vocatur ferram fujum, dum in modulos leu formas a furnis fiteffluens ad diversa vaja & utenfilia; vel ferram crudum, dum in cavitates seu canales in arena fa-Cas fit profluens, &, ab eadem foffs, oblongam cylindri biffecti figuram susciplt. Hoe ferrum erndum transportatur ad officinas ferrarias, ubi renovatam subit susionem & debitam sub malleo extensionem, ut melius separentur heterogenea, & terro debita concilietur ductiliras. fine malleatione namqve. vel fins peculiari alio artificio, ad ductilitatem redigi mon potest. Cir. Elem. Metall. P. III. cap. I. p. 265. &c.

Ohf. 4 A misera martis quacunque, vel a ferro Chalybs preparatur. Ad chalybem e misera obtinendum triplex tequiritur operatio; (a minere excocio, ut obtineatur fersum cradum, quantumcunque possibile, scoriis & heterogeneis depuratum, [b] ferri hujus crudi renovata susio in chalybem rudem seu massam chalybeam, aliquantisper masse extendendam, [c] Coristio chalybis in chalybem purum, que sepe iterata ignitione, malteatione & slexura persicitur.

A ferro malleato chalybs præparatur, vel immersione, dum bacilli ferrei in aliud ferrum forti igne fusum, aut in scorias Lerri tulas, immerguntur; qvi chalybem præparandi modus antiquis ad partem notus videtur, utpote quem describoat Agricola de re metall. L. XIX, p. 884. Fepd. Im-PERATION H. N.L. XIIX. Cap. XIIX. p. 499. & 5 18 Vel samentatione, dum bacilli ferrei hujusmodi cum materialibus ab omni latere involvuntur, qvæ ferrum confervant, fimul camen aliquam forlan inferre possunt mutationem; est mus-Biene, dum beculi ferrei forti cum licivio a cineribus, fale communi & fuligine præparato inunguntur & deinde carboses inter fortiter igniuntur, quod sepius repetendum. De cetero, notandum qvod shalybs etiam aecidentaliter obtinesi possit, in focis fusoriis majoribus in qvibus terrum pro malleatione funditur, dum fusum, extra scorias, immediate fit ignis violentiæ expositum & ab igne penetratum. Kuam in focis extensoriis obtinetur chalybs a ferro, quod a bacillis ferreis, sub fortiori ignitione defluit, quod & jem dudum ad partem coriatum & purgatum est. ОЫ.

- Obs. 5. Chalybe diffest a ferro (a) subtilitate particularum & fibratum, (b) gravitate specifica majort, qve in chalybe elaflico reperitur ad 7. 809. [c] davitie maxima, [d] magna elaficitate, flexibilitate & tonacitate, (e) fonitu, quem Be-! netrantem edit dum frangitur vel diffilit, [f] minori ingne scintillatione, (g) majori ad magnetem attractione & facilita-: te vim magneticam susciplendi. His concluditur, realem chalybem-inter & ferrum differentiam dependere partim & nonnullarum particularum separatione vel reductione, unde - misor in igne scintillatio: & major ad magnetem attractio, pertima particularum ferri attenuatione & arctiori connexione, unde gravitas & densitas major dependet, nec non e-· lasticitas & flexibilitas. Urgent Chemici & Metallurgi, particulas inflammabiles majori copia cum ferro communicaria fub ejusdem mutatione in chalybem; sed nobis videtur im-· possibile, ut ferrum vel allud metallicum corpus admittat majorem proportionem & qvantitatem alterutrius partis effentia lis seu constitutiva, absolve totali mutatione corporis; ex adverso, magis probabiliter dickposse, eo minus ferrum in chalybem mutari a majori quantitate materiz inflamabilis la chalybea good omnis apparatus ad præparationem chalybis potius eo tendat, ut aut diffipetur qvidpiam, aut, ut particu-La constituentes attenuata arctius coadunentur; pratereaque notum materiam inflammabilem ferro majori copia admix sam, id ipsum mollius ac levius reddere, non durum & gravius; minorem insuper scintilationem chalybis sub ignitione & malleatione potius defectum quam incrementum materize inflammabilis indicare; alia ut reticeamus momenta, alibă allata in Elem. metall. P. IV. cap. I. p. 389. &c.
- Obj. 6. AMIANTHUS, quem observavit GRIGNON in surno fusorio serri, nihil aliud est quam filamentosa calx alba, mollis servi, in serrum omnio reducibilis, que in sissuris soci, ubi scoriis tecte sunt, reperiri solet. Congruit hec calx cum terra alba, que a squaminis serri obtinetur, dum hujusmodi squamulæ minores, que in superficie serri susi, e surnis majoribus essuentis, resigerati, reperiri solent & colligi possunt, diu ustulantus, donec omne inslammabile dissipatum suerit remanente calce alba. Datur itaque alia terra vel calx martis, quam ochra sava, rubra, fusa vel carulea.
- Obs. 7. Nobilissimum & præstantissimum id ferrum judicandum est, qvod debita gaudet proportione parcium constituentium ab omni materia heterogenea immixta liberum, atqve in dustititate, tenacitate, duritie & elasticitate excellit. Cognosci-

moleiter varo destilitar a flexuris, quas quo plures ferrum fine fistura subire valet, eo melius jure censetur; tenacitas patet a particulis fibrosis. Durities, partim a sono parum obtuso, dum mallei ictibus percutitar, partim a repercussione & vestigio relicto innotescit elassicistas tam a percussione quam siexura patet. Hinc nobilitas ferri sverani, quod ex optimis eliquatur mineris, scilicet mineris ferri sigris, in quibus pertectum est ferrum.

Obs. 9 Que sint partes constitutiva, quibus serrum a natura componitur, diverse sunt sententie. Geoffroi contendit ferrum esse compositum a terra, oleo bituminoso de acido vitriolico, quod sapore in croco martis nosci dicit. Lement ex adverso existimavit, ferrum esse compositum a terra de sulphurea seu oleosa materia; acidum vero, quod Geoffroi statuit, opinatur ad ferrum non pertinere, quum acida ferrum destruant. Galeati vero hoc acidum admittere videtur, sed simul alkalinum quid in servo adesse opinatur, Junker, C. Neumann de corum sequaces, non nisi de terra de principio inflammabili, ut partibus constitutivis loquuntur, Anonym, Austor libri pos dem Unterscheid der Chymie dicit constitutivum ferri esse salino vitriolicum.

Nos existimamus ferrum esse compositum 10 A materia inflammabili, quæ manisesta, in serri sulguratione & scinillatione, ejusdem detonatione cum nitro, nec non materiæ sulpburen seu inflammabilis productione cum acido vitriolico, ut & in calcinati ferri reductione.

138 A terra quadam, qvam argillaceam esse probabiliter concludimus (a) ab experimento BECKERI, ferrum ab omni argilla, cum inflammabili materia tractata, producente. (b) Ab observatione Zimmermanni in Berg. Acad. p. 91 qva constat, ferrum & scorias ferri in argillaceam, post longum tempus, redire terram, qva & constat, alius fidelis viri narratione, mineram martis cum fino mixtam, in terram agricolis idoneam, seu argillaceam mutari. Hoc confirmant observationes aliz diversis in locis factz, qvibus patet, mineras martis, post longiorem temporis moram, mutatas, vegetabilium crescentiz non esse impedimento, sed potius eandem promovere, ut patet a maximis & crassissimis arboribus supra antiquos acervos minerarum crescentibus. autem ignotum, ochram martis & ferruginem inidonea qvam maxime esse ad promovendam vegetabilium cretcentiam. [a] Ab argilla inprimis cerulea, radicem vegetabilem circumambientis mutatione in ochracean indolem quod ubi-7.3 ;

ubivis ferre in collibus & pretis observari potest juxta observationes Pract. Adjunct. Tinstram. Hoc & confirmant radices vegetabilium terrificata. (d) Ab aluminari terra que un pyrme ac in argulle reperitur.

atio. Ab alique aciditate seu elestrica materia; in argillacea terra fixara, qva & eadem terra in terram martis mutatur. aliam induens indolem. Hæc elettrice materia probatur, (a) a scintilluis electricis quas ferrum in igne emittit. (b a mue xima attractione que reperitur inter ferrum & materiam ele-Etricam, ut ab ict bus fulmineis patet, (c) ab barmonia ava eit obiervata inter eleffricam materiam & magnetem, (d) ab attracti. & folubilitate maxima ferri in acido vitrinlico. avod ejusaem fere indolis cum materia elettrica, accedente inflammabili subtilissimo, dicant physici qvidqvid veline, Hinc, videor mihi perspicere; cut magnes vix nisi ad superficiem ac in die reperiatur ? Saltem profunde in venis nunquam adeft; cur argilla fubdialis magis mardalis quam illa ave profundius reperitur? Cur terre in vegetabilibur & enimalibus præsens, martialis fleri possit? Existimamus electricam materiam plus minus figi posse; sed liberum aliis relingvimus hoc in puncto judicium.

\$. 132.

2. CUPRUM. VENUS. Æs. Gen. 54.

Sveth, KOPPAR Gall, Cuivre Germ, Kupper

1. Est metallum colore rubro, fractura nitens, textura solida, molleabilitate & dustilitate majori præditum quam
ferrum unde in tenuissima solia malleari, atque in sila
subtilissima trahi, sine sissura, potest; duritie vero
& elasticitate minori quam ferrum gaudet, majori
autom quam reliqua metalla, que cupro scindi &
limari possunt; tenacitate etiam minori est quam ferrum; sisum cupreum, diametro soll. Rhen. nounisi 290% libras, sine ruptura, suspensas tenere potest; sonitu & clangore, ferrum & reliqua omnia sere
metalla superat.

a. In aere nigrescit in superficie, deinde, longiori transacto tempore, per seculum & ultra, sit aruginosum; ut patet a laminis cupreis in testis domorum & tem-

plorum.

3. In aqua pura non folvitur; in aqvis vero arfenicalibus, falinis & pingvioribus, aruginem, citius, tardius, contrahit.

4. Gravitate specifica est in proportione ad aqvam ut 8,789 vel 9,000: 1,000; in aqua itaqve vel i fui ponderis partem perdit.

5. In igne aperto facile ignitur, longe ante susionem & bene ignitum flammam perpetue tingit colore carules
viridescente, absque sensibili decremento ponderis.

S. Igne calcinatorio mitiori, aëris actione adjuvante, in crocum rubrum vertitur, que calcinatio multum laboris de temporis requirit.

- 7. Igne fusorio, quem fortem requirit, minorem licet quam ferrum, nullam patitur mutationem fensibilem; aucto de continuato vero igne fortiori, partim in sumum avolat, qui fumus collectus verum est cuprum, partim in scorias vertitur.
- 8. Cum acido vitrioli effervescit cum sumo, & ab eodem solvitur, unde vitriolum cupri cæruleum. csr. Spec. 228. Obs. 2.
- 9. Cum acido nitri vel aque ferti fortiter effervescit cum fumo rubente; solutio sit viridescens, que crystallos dat parallelipipedas caruleas fere pellucidas.
- go. Ab acido falis ægre folvitur & vix fine calore & igne; folutio hæc primum fusca, deinde obscure viridis, non est crystallisabilis Cuprum vero calcinatum, seu crocus veneris facile acido falis solvitur.
- 21. Ab aqua regis solvitur, solutione obscure viridi, que crystallos dat opacas, irregulares, parum albescentes.
- \$2. Ab acido vegetabilium succo, liquore vel spiritu quocunque solvitur. Cum acido vini producitur viride Rris, quod est sal metallicum opacum viride, productum ab acido vini cum materia inflammabili. Cum aceto destillato, dum hoc viride eris solvitur, producuntur Flores Eris, qui sunt crystalli veneris in aceto.
- 13. Ab oleis quibuscunque solvitur, colore viridescente; nec non ab animalium liquoribus, laste, sero lactis, sudore &c.
- 14. A liqueribus alkalinis, folvitur colore caruleo, difficilius ab alkali fixo; facilius ab alkali volatili, unde crystalli veneris obtineri possunt. Cuprum in aliis mixturis vol mineris latens facile detegitur & manifestatur, colore cerulao, ' quem suscipit spiritus salis amme-

ammoniaci cum fale alkalino destillatus, dum iisdem cum mixturis vel corporibus aut bene agitatur, aut vase clauso digeritur.

- 15. Cum omni metallo & semimetallo est commiscibile; suaqve admiscella parum aut nihil tollit de malleabilitate nobiliorum metallorum, auri & argenti, qvibus & plumbum addi potest; paulo duriora autem hæc metalla reddit, pro qvantitate admixtionis; stannum vero fragilius reddit; de cætero, in albis metallis non semper coloris mutationem producit, nissimajor proportio cupri suerit, ipsum licet a zinco nunqvam non slavo tingatur colore, & ab arsenico, colore albo. Auri color exaltatur a cupro.
- 16. Cum mercurio difficulter amalgamatur, qvum sub amalgamatione calcinetur.
- Obs. 1. Cuprum, a Cypro infula, Perrio teste, nomen habet. in Cypro namqve olim magna copia repertum suit, unde & adhuc vitriolum cærulenm, vocari solet cypricum. Undenam vero hoc metallum nomen Æres obtinuerit, cum certitudine dici non potest. Antiqvis duplex Æs suit, unum cypricum, alterum corintbiacum, qvod posterius, nonnulli, a reliqviis e terra erutis, orichalcum suisse existimant; alii vero, mixturam metallicam pro campanis tuisse contendunt. A chemicis appellatur hoc metallum, Venus, & a nonnullis meretrix metallorum, so forsan ob sacilem solutionem & miscellam.
 - Obs. 2. Hoc metallum olim majori in usu suisse, qvam hodierno tempore, novimus ab historia & antiqvitatibus Helbraorum, Gracorum & Romanorum, unde discimus, hos populos, loco serri, usos suisse cupro ad varia utensilia tam in bello qvam pace, ad instrumenta bellica, rei agrariæ, rei domesticæ &c.; unde & antiqvi Romani & Graci postularunt vim æris prius qvam serri notam suisse, ut indicavimus in Obs. circa serrum §, 130. Hinc nos concludimus, antiqvis hls populis bene notam suisse artem cuprum indurandi. Cfr. Calmet Bibl. Untersuch, p. 53. &c. Caylus Antiquit. Grecques &c. Vol. 11.

I. CUPRUM nativum.

Spec. 346.

Cuprum nudum mineræ inbærens. v. LINNÉ 143. 2. Cuprum nativum. CRONSTEDT. 193.

Sveth. GRDIGEN KOPPAR

Gail. CUIVRE VIERGE OU CUIVRE NATIF. V. DE BO-MARE. 285.

Germ. GEDIEGENES KUPFER.

Non ea qvidem est hoc cuprum nativum puritate, qua gaudet cuprum depuratum & purificatum; tamen sacile malleabile & dustile, colore utplurimum rubro, slavescente vel obscure rubente, maculis & particulis cæruleis vel viridibus, ab ærugine dependentibus, in superficie sæpe tinstum; ad basin lapideam vel mineralem adskum & quasi adnatum vel immixtum, interdum in stratis cum lapidibus lamellaribus, inprimis Spatho.

- (a) CUPRUM NATIVUM, crystallisatum.
 Cuprum crystallisatum ottoëdrum. v. Linné. 143. 3.
 Est figura octoëdrica vel cubica pyriticosa. India.
- (b) Cuprum nativum, granulatum.

 Majoribus vel minoribus frustulis seu particulis, in matrice, lapidea vel minerali. Hässlekulla in Nericia.

 Sunnerskog in Smolandia. Westindia.
- (c) CUPRUM NATIVUM, foliaceum.
 Foliis arborum æqvale, sed sine nervis, in sissuris minerarum & lapidum, seu in stratis, sine dubio, generatum. Krasnavolock in Russia. Hungaria. Westindia.
- (d) CUPRUM NATIVUM, dendroides.

 Arbori ramosæ æqvale. Krasnavolock in Russa. Siberia.
- (e) Cuprum nativum, botryoides, Hungaria.
- (f) CUPRUM NATIVUM, capillare.
 Tenuissimis quasi silis constat. Franckenberg.

(g) Cuprum nativum, superficiale.

Lapidibus vel mineris superficialiter adhærens. Sunner/kog in Smolandia. Plurimisque sodinis cupreis.

- Obs. Adnatum repertum est cuprum nativum diversis lapidibus & mineris; (I) Lapidi calcareo & spatboso in sodina Hassilekulla in Nericia; in Westindia, (2) Quarzo in Siberia & Hungaria. (3) Petrosilici, & Jaspidi, Krasnavolock ad Kontzosar in Russa. (4) Lapidi arenario in Siberia. (5) Schisto ad Contech in Siberia, & in Germania. (6) Mineris cupri diversis, pluribus in locis. [7] Mineris arseniei alba & cinerea, allisque.
- 2. CUPRUM purum ex solutione vitriolica pracipitatum.

 CUPRUM PRACIPITATUM. Spec. 347.

Cuprum præcipitatum supra serrum, arenosum coalescens. v. Linné 143. 1.

Cuprum nativum particulis conglomeratis distinctis. CRON-STEDT. 193. 2.

Sveth. CEMENT - KOPPAR. PRÆCIPITERAD KOP-

Gall. Cuivre præcipité. v. De Bomare. 294. Germ. Cæment-kupper. Præcipitirtes Kupper

Est cuprum purum, colore rubente, ab aqvis vitriolicis sponte vel cum serro præcipitatum; ea caret soliditate & densitate, quæ reperitur in cupro nativo, particulis cupreis forma quasi arenacea conglomeratum, adeoque minori connexione partium gaudens, friabile existit.

- (a) CUPRUM PRÆCIPITATUM, sine basi.
 Minoribus particulis conglomeratis constat, structura
 plerumque amorphum. Fahlun. Garpenberg in Dalecarlia.
- (b) CUPRUM PRACIPITATUM, basi minerali vel vegetabili.

Hoc ut incrustatum considerari potest, præcipitatum ad diversa corpora, terrea, lapidea, vegetabilia, inprimis ad serrum, unde & sæpe siguratum existit.

Obj. 1.

- Obs. 1. Qui vitriolum caruleum in aqua solvit, & in hanc solutionem injicit frustulum ferri, facile inveniet, gvomodo hoc cuprum generetur. Si vitriolum cupri caruleum humectatur & ad ferrum politum adfricatur, statim crusta rubente cuprea obducitur ferrum. Caussa hæc est, qvod acidum vitrioli majori ad ferrum gaudeat attractione, id ipsum solvat. & eo ipso particulas cupri solutas à se dimittat; unde, præcipitatum cuprum eandem quoque figuram suscipiat, necesse est, avam habuit ferrum in vitriolicam solutionem injectum. An vero omne cuprum pracipitatum naturale, hoc modo fit generatum vel productum, dicere non possumus; probe scientes, in plerisque mineris cupri nonnisi purum esse cuprum sulphure aut arsenico vel utrisque mineralitatum. & hæc mineralisantia corpora, viribus naturæ, aere & aqva destrui, vel a cupro fine ejusdem calcinatione, separari posse, cupro tum remanente puro.
- Obs. a. Sunt qvi existimant, omne cuprum nativum esse per naturalem præcipitationem productum, atqve granula cupri præcipitata cum tempore consolidescere posse in texturam solidam. Sed dubito an hæc coalescentia particularum cupri præcipitati irrefragabili testimonio adhuc sit consirmata; dubito qvoqve, an cuprum nativum dendroides, vel granulariter lapidibus immixtum, aut in stratis obvium, ut præcipitatum considerari possit, vel cum præcipitatione qvadam conciliari; tam sigura qvam locus huic hypothesi repugnare videntur.
- 3. CUPRUM minera solida, colore rubro vel bepatico, mineralisatum. Minera cupri heratica. Sp. 348.

 Minera cupri vitrea rubra. Nonnullorum

 Cuprum rubrum ochraceum induratum. v. Linné. 145. 9.

 Minera cupri calciformis pura, indurata, colore rubro.

 Cronstrut. 195.

Sveth Röd kopparmalm. Leberertz. Rödt kopparglas

Gall. Mine de cuivre rougeatre: Mine de cuivre vitreuse rougeatre

Germ. Rothes kuppererz. Lebererz

Est hæc minera colore rubro aut fusco hepatico, consistentia solida, plerumque maculis cæruleis aut viridibus, a corroso cupro ornata, sæpe & cupro nati-

vo adeo dives, ut fere tota cupro constet, sine sensibili admixto ferro aut sulphure, unde a nonnullis pro cupro habetur nativo, quod suum perdidit phlogiston.

(a) MINERA CUPRI HEPATICA, rubra.

Colore est jam pallidiori, lateritio, cupro nativo fere equalis, jam eminentiori, cinnabari vel minera argenti rubra hand diffimilis, aliquando femipellucida. Ordal in Norwegia. Cornwall in Anglia. Siberia.

- Obs. Hee forsan est minera, cuius mentionem facit. V. De BOMARE. Spec. 289. No.4. qvam describit, extrinsece ochraceam, intrinsece, colore rubente cupri vel cimabaris, striatam.
- (b) MINERA CUPRI HEPATICA, fulca.

Hæc colore est hepatico seu rubro susco, vocatur vulgariter Lebererz, hoc est, minera cupri bepatica, a Gallis mine de cuivre bepatique; ejusdem vero indolis est cum priori varietate; a nonnullis connumeratur ad mineras cupri lazureas, & ab iisdem vocatur, cuprum lazureum fulvum. Narberg in Westmannia. Freiberg in Saxonia. Schwartzburg, Temeswar in Hungaria, Calmonar in Hispania,

- (c) MINERA CUPRI HEPATICA, griseo fusca.

 Est propemodum colore ad ferreum inclinante. Alsatia.
- Obs. Hæ mineræ facile destructibiles. & destructioni vicinæ pulverem præbent rasura rubrum, vestigio tamen ad partem nitente relicto in ipse lapide.
- 4. CUPRIJM sulphure mineralisatum, minera obscure nitens grisea mollis. Cuprum vitreum. Spec. 349. Minera cupri vitrea Nonnullorum. Cuprum lazureum, griseum, vel minera cupri grisea.

Cuprum tazureum, grijeum, vet minera cupri grijea.
Cuprum mineralisatum pyriticosum, sectile, canum. v. Linnė. 144. 6.

Cuprum sulphure mineralisatum. CRONSTEDT. 197.

Sveth, Kopparglas. Kopparglasertz, Grækopparmalm. Gall. MINE DE CUIVRE VITREUSE. V. DE BOMA-RE. 293.

Germ. Kupferglas. Kupferglaserz.

Est minera ponderosa, consistentia adeo molli ut aliquando cultro scindi possit, aliquando & parum malleari; sæpe ad ignem candelæ liquabilis, colore est obscuro, sere serreo; cum aliqua ad rubedinem vel potius cæruleitatem inclinatione, cuprum ad 40 vel 60 imo ultra pro centenario continet, cum pauxillo sulphuris combinatum; unde suam ad compositionem, cupro sulphurato, seu, lapidi sulphureo cupreo, Rochstein vocato, omnino æqualis, cui etiam ad texturam & colorem maxime accedit, hine non mirum, quod ab hac minera, cuprum eliquari possit, sine prævia usulatione, dum debito cum suore, addito serro vel limatura martis, qua sulphur attrahitur, igne prudenter instituto funditur.

(a) CUPRUM VITREUM, solidum.

Ordal in Norrwegia, New York; Colore curulescente, in Hispania.

(b) CUPRUM VITREUM, tessulare.

Minimis tessulis compositum. Sunnerskog in Smolandia.

(c) Cuprum vitreum, granulare.

Est arenario lapidi, subtilioribus particulis composito, sed cultro rasili & sere scissili, simile, rasura plumbeum exhibens colorem. Siberia.

- Obs. Arte hanc mineram imitari, possumus, si cupro, in crucibulo fuso, ingeratur qvintuplum sulphuris, ut solvatur cuprum. Omni licet nitore & facie vitrea hæc caret minera, eodem tamen jure nomen impositum minera cupri vitrea defendit, qvo minera argenti vitrea suum nomen; hæc continet cuprum sulphure solutum, illa argentum sulphure solutum. A nonnullis ad mineras cupri lazureas connumeratur.
- 5. CUPRUM sulphure & ferro parce admixtis mineralisatum, minera solida, nitens, violacea vel carulescens fragilis.

 Cuprum lazureum. Spec. 350.

Cuprum mineralisatum pyriticosum rubro azureum, durum. v Linné. 144. 5.

Minera cupri pyriticosa. Lazurea. CRONSTEDT. 198. 3.

Sveth. KOPPAR-LAZUR

Gall. Mine de cuivre azurée. v. De Bomare.

Germ. Kupper-Lazur

Colore est hæc minera cæruleo vel violaceo, compasta, fractura instar vitri fere nitens colore rubente, unde a plurimis inter mineras cupri vitreas est connumerata;
ad confissentiam est dura sed fragilis, cuprum ad 40 vel 50
pro centenario continet, participans quoque de sulphure &
aliqua portione ferri, unde ad compositionem, & ad intrinsecum colorem rubentem similis lapidi cupri, seu cupro sulphurato, cui ferrum simul inhæret.

(a) CUPRUM LAZUREUM, violaceum,

Hoc frequentissimum est in plurimis cuprifodinis. Bipsbergsklack in Dalecarlia. Sunnerskog in Smolandia. Swappari in Lapponia. Temeswar in Hungaria.

(b) CUPRUM LAZURBUM, caruleum.

Cæruleo extrinsece nitet colore, fractura vero recenti, intrinsece suam rubedinem prodit. Lauterberg & Freiberg in Germania.

Obs. Plurimi illas cupri mineras lazureas vocant, que dis versis in superficie ludunt coloribus, ut solent minera cupri flave, mox describenda, in fissuris, vel alias humiditati expositæ. Hanc ideam LEHMAN & post eum Vogel de cupro lazureo fovent. Alii autem illas mineras lazureas vocant, que unice colore caruleo gaudent, qualis tamen dubito, an in rerum natura existat, que & intrinsece & extrinsece cærules sit, excepto cæruleo montano; interes tamen hanc opinionem fovet von Justi. Henckel in pyritol. p. 452. existimat, quod hodie vocamus Lazur, olim suisse appellatum Glasur; adeoqve antiqvorum mineram cupri Vitream sub se comprehendisse, & illam, quam hodie mineram cupri vitream appellamus, nimirum, præcedentem speciem, ut & qvam cuprum lazureum heic vocavimus. Posteriori etenim tempore hæ mineræ tuerunt distinctæ. Omnem navavivavimus operam ut has mineras distingveremus, qvod factum opinamur non solum colore, sed & textura ac partibus constitutivis. Inexcusabile vitium illi committunt, qvi hanc mineram cum lapide lazuli, inter Leolithas descripto, confundunt,

6. CUPRUM ferro & pauxillo sulpburis mineralisatum, minera nitens nigra. MINERA CUPRI PICEA. Sp. 351-Sveth. PECHERTZ. SWART KOPPARGLAS.

Gail. MINE DE CUIVRE SEMBLABLE à UNE SCORIZ VITRIPIEE. V. DE BOMARE. 298. MINE DE CUI-VRE VITREUSE NOIRE

Germ. PECHERZ. SWARZ KUPFERGLAS.

Est minera minus frequens, facie & textura picis, seu potius, scoriis nigris nitentibus haud dissimilis, quas per vitrissicationem orta; cuprum ad 20 imo interdum 50 pro centenario continet; simul de ferro & pauxillo sulphuris participans. Alfatia. Hungaria.

7. CUPRUM arsenico & serro mireralisatum minera albescens. Minera cupri Alba. Spec. 352.
Cuprum mineralisatum arsenicale album. v. Lin. 145. 8.
Cuprum ferro & arsenico sulphurato mineralisatum. Cronstedt. 199.

Sveth. WEISERTZ

Gall. Mine cuivre blanche. v. De Bomare.

Germ. WEISSKUPFERERZ. WEISSERZ.

Est minera que paucis reperitur locis, colore albo, minera arsenici alba haud dissimilis, sed magis ad siavedinem quandam inclinans, solida, ponderosa, cuprum ad 40 pro centenario continet, quod in hac minera quasi ab arsenico dealbatum considerari potest. Schemnitz in Hungaria & Tyrolis.

Obs. Existimant nonnulli hanc mineram cupri albam, nihil aliud esse qvam mineram cupri vitream, minus obscuram; sed juxta descriptionem datam & ad partes constituentes, hac

a minera cupri vitrea maxime differt, propius accedit ad speciem sequentem.

8. CUPRUM arsenico, sulphure & ferro, plerumque una cum argento, mineralisatum, minera cinerea vel nigra.

MINERA CUPRI GRISEA. Spec. 353.

Metallum cupri canum. N NNULLORUM.

Cuprum mineralisatum pyriticosum cinereum, v. Linné
144. 7.

Minera cupri pyriticosa grised. CRONSTEDT. 198. a.

Sveth. FAHL KUPPERERTZ

Gall. MINE DE CUIVRE GRISE. V. DE BOMARE. 287.

Germ. FAHLKUPPERERZ

Colore est obscure griseo vel nigricante, textura solida & densa, externo adspectu ad mineram cupri vitream accedens, sed minus nitens & magis ad slavedinem inclinans; sragilis, attactu rudis; cuprum aliquando ad 40 vel 50 pro centenario continet, una cum serro & sulphure, quibus plerumque quidpiam argenti accedit; cum priori specie itaque maxime affinis, a qua dissingui videtur minori quantitate arsenici, majori vero sulphuris in hac præsente.

(a) MINERA CUPRI GRISEA, obscure cinerea.

Est colore cinereo susce, unde nomen obtinuit Fablkupsererz, in aëre cito satissens. Stollberg. Rammelsberg in Germania. Hispania.

(b) MINERA CUPRI GRISEA, nigricans.

Est magis densa, textura chalybea, ob nigrescentema colorem vocatur a monticolis Schwarzerz.

Obs. Ut evitetur confusio, heic indicandum, qvod alii, ob distinctionem qvam monticolæ nonnulli sacere solent, etiam mineralogi, inter mineras cupri vitreas molliores, fractura nitida, & fragiliores fractura fere granulata, priores vitreas simpliciter, seu Kupferglas appellando, posteriores vero, mineras cupri griseas, Kupferglaserz, vel Fabl Kupferglas vocando, qvos in Regno M. Svecano olim secutus sum; sed

ut hac nominata distinctio nullius videtur ponderis. & minus utile ut equia præter necessitatem multiplicentur; heic itaqve illam distinctionem omissmus, simul indicando qvod minera, qvam heic cupri griseam vocavimus, eadem sit, qvam olim in R. Min. appellavimus mineram cupri albam obscuram.

9. CUPRUM fulphure & ferro mineralifatum, minera colore aureo vel variegato nitens. MINERA CUPRI FLA-VA. Spec. 354.

Calchopyrites, vel Pyrites cupri flavus. Nonnullorum. Cuprum mineralisatum pyriticosum, sulvum. v. Linné. 144. 4.

Sveth. Guhl kopparmalm.

Gall. MINE DE CUIVRE JAUNE. V. DE BOMARE. 289.

Germ. Gelb kuppererz

Colore est hæc minera slavo, nitido, interdum ad rubedinem accedente, extrinsece, inprimis in sissuris, splendens colore variegato, slavo, rubro, violaceo, cæruleo, interdum & viridi, quo respectu a nonnullis ad mineras lazureas resertur, gallice vero vocatur Gorge de pigeon; ad consistentiam minus dura, fragilis, ad chalybem non scintillat; cuprum continet ad 30. & 40. procentenario, simul & parum ferri & sulphuris sou pyritico-sum.

- (a) MINERA CUPRI FLAVA, folida.

 Est ponderosa, compasta, nitens, sæpius versicolor.

 Garpenberg & Fablun in Dalecarlia. Norberg in Westmannia. Heddendabl in Norrwegia.
- (b) MINERA CUPRI FLAVA, foliacea. Videtur qvasi lamellosa. Norberg & Stripäsen in Westmannia. Lauterberg in Germania &c.
- (E) MINERA CUPRI FLAVA, particulis majoribus.

 Bäsinge, Garpenberg & Wik in Dalecarl. Piemont &c.

 Obs. in respectu ad colorem, simplicem vel variegatum, alii
 nanc mineram cupri slavam, in unicolorem & multicolorem
 disting vunt, sed ut innuimus hanc mineram, nonnis accidentali-

teliter, in fissius, ab aqva vel humido, variegatum suscipere colorem, hauc itaqve distinctionem adoptare non potuimus.

ex flavo viridescens. MINERA CUPRI VIRIDE-SCENS.

Spec. 355.

Pyrites mineralisatus amorphus non scintillans. v. Linné 115. 6.

Pyrites cupri flavo viridescens. CRONSTEDT. 198. y.

Sveth. GULGRÖN KOPPARMALM. GRÖNARTIG KOPPARMALM

Gall. Mine de cuivre verdatre. -v. De Boma-Re 291.

Germ. Gelbgrünlichtes kupfererz. Grünlichtes kupfererz.

Est maxime vulgaris minera, in omnibus cuprifodinis obvia; colore est flavescente cum majori vel minori ad viredinem inclinatione, medium quasi tenens locum inter flavedinem & viredinem, ita tamen ut interdum appareat fortius flavo, interdum fortius viridi colore; ad consistentiam minus dura, vix vel non ad chalybem scintillans, & quo magis ad viredinem inclinat & pura existit, eo minus; cuprum tamen vix ad 10. vel 12, raro ultra, pro centenario continet; reliquum est ferrum cum sulphure atque pauxillo seu insensibili fere portione arsenici.

(a) MINERA CUPRI VIRIDESCENS, folida. Est sua in fractura, ob soliditatem nitens. Fablun. Bäsinge in Dalecarlia. Atwed in Ostrogothia &c.

(b) MINERA CUPRI VIRIDESCENS, texturæ chalybeæ. Vocatur a monticolis minera cupri chalybea; est plerum-rumqve colore magis obscuro & plus ad viredinem inclinante. Fablun. Swartwick in Dalecarlia. Norberg. Riddarbyttan in Westmannia. Kallmora. Siberia &c.

(c) MINERA CUPRI. VIRIDESCENS, particulis majori-

- Fractura est inæqualis, nitens. Fablun. Garpenberg. Löfäsen in Dalecarlia. Bostnäs in Westmannia &c. Colmenar in Hispania.
- (d) MINERA CUPRI VIRIDESCENS, crystallisata. Est rara, Hwaswik in Dalecarlia. Fodina Lovisa.
- 11. CUPRUM pyrite sulphures mineralisatum, minera pallide slava. Minera cupri subflava. Sp 356.
 Pyrites cupri pallide slavus. Cronstrut. 198. d.
 Sveth. Blekgul kopparmalm
 Gall. Mine de gulvre d'un jaune pâle. V. De
 Bomare, 288.

Germ. Bleichgelbes kupfererz

Hæc minera reipsa nihil aliud est qvam pyrites sulphureus (Spec. 274.) pauxillum cupri tenens solutum,
hinc colore pallide slavo debiliter nitens omnia pyritæ
sulphurei criteria habet, præterqvam qvod parum mollior non adeo fortiter ad chalybem scintillet; cupri parum continet, aliqvando tamen, sed raro, ad 20. pro
centenario.

- (a) MINERA CUPRI SUBELAVA, solida, Kallmora, Lockens fodina in Norwegia,
- (b) MINERA CUPRI SUBFLAVA, particulis distinctis-Fablun. Tunaberg in Sudermannia.
- (c) MINERA CUPRI SUBFLAVA, superficie nitida.

 Hæc vocatur etiam minera cupri substava specularis, qvum superficie gaudeat qvasi polita seu speculari. Stripäsen. Norberg.
- Obs. Dicunt plurimi mineralogi en plus arsenici esse in hia descriptis mineris cupri, viridescente & substana, quo pallidiores fuerint, decepti, ni fallor, ab arsenici indole cuprum & mineras dealbante; sed has mineras vix sensibile imo ninil tere arsenici continere, & potius, quo pallidiores eo minus, hoc diversis probari potest experimentis & a calcinationibus patet. Videtur probabile quod diversias coloris dependent a diverso mineralisationis modo & diversa proportione partium potius quam ab arsenico.

32. CUPRUM pyrite fusco mineralisatum, minera slavo susca. Minera cupri flavo fusca. Spec. 357.

Minera cupri bepatica. M. R.

Pyrites cupri hepaticus. CRONSTEDT 198. e.

Sveth, Lefwerslag. Gulbrun Kopparmalm Gall, Mine de cuivre hepatique. v. De Boma-Re. 290.

Germ. Braunes kupfererz. Leberschlag

Colore est slavo susco, reipsa pyrites suscus (Spec. 277.) cuprum solutum continens parva quantitate; proprietates pyritæ susci nominati utplurimum retinens; a quibus hæc minera cognosci & agnosci potest.

- (a) MINERA CUPRI FLAVO FUSCA, colore obscuro. Hec pyrite ex asse similis. Fablun.
- (b) MINERA CUPRI FLAVO FUSCA, colore pallido.

Vocatur a monticolis TENBETT; ob colorem pallidum, qvasi stanneum; intrinsece hæc minera granularis vel tessularis existit, extrinsece vero utplurimum lamellosa apparet; zinco non raro, si non semper participans. Fablun.

- Obs. Hæc minera flavo fusca, exteris minus nota, utpote qwæ vix alibi qvam Fabluna reperitur, ubi ob colorem suscum, minera cupri bepatica nomen obtinuit, neqvaqvam cum Germanorum minera cupri bepatica, Lebererz, confundenda, a qva, toto cælo, ut a descriptionibus patet, est dissincta. Hanc ob causam, nomen in regu. min. huic mineræ impositum, a monticolis mutuatum immutare coactus sui, ne hanc mineram ignari habeant pro minera cupri bepatica Germanorum, ut a nonnullis sactum suisse repersi.
- 13. CUPRUM mineralisatum, materia bituminosa involutum, facie carbonaria. MINERA CUPRI CARBONARIA. Spec. 358.

Minera cupri phlogistica. CRONSTEDT. 161. A.

. Sveth. KOPPAR BRANDERTZ

Gall. Charbon de pierre cuivreuse. Mine de cuivre semblable à du charbon.

Germ. KUPFERBRANDERZ

Est minera que raro occurrit, nihil vero s'iud quam Litbantrax, cuprum mineralisatum involutum continens, que ideoque ignem concipit eundemque retinet donec in cineres versa suerit, à quibus cineribus cuprum facile reduci potest. Bisphergsklack in Dalecarlia. Slädkierrs-Grufvan in Dalia.

Obs. Badem indole repetiuntur Lithanthraces in Franckenberg, qui vero una cum cupro etiam argentum continent.

14. CUPRUM corrosum & solutum, à mineris destructis, pruecipitatum viride. ÆRUGO NATIVA. Spec. 359.

'Ochra cupri viridis.

Viride montanum.

Chryfocolla. AGRICOLE.

Minera cupri calciformis, pulverulenta viridis. CRON-STEDT. 194. β.

Sveth. KOPPARGRÖNT. BERGGRÖNT.

Gall. VERD DE MONTAGNE OU CHRYSOCOLLE. V. DR BOMARE 295. VERD DE CUIVRE

Germ. Kupfergrün Berggrün

Est minera cupri, que probabiliter originem habet a mineris cupri sulphureis, acido corrosis vel alio modo destructis, cupro inhospitante in æruginem mutato, eademque ærugine deinde, aut pura manente, aut cum aliis terris vel lapidibus mixta & cum iisdem plus minus indurata. Noscitur hæc minera facile, tam a colore viridi, qui vero, pro diversa miscella, jam magis pallidus jam eminentior esse solet; quam a sapore nauseoso. Est vero consistentia interdam solida & compacta, interdum fragili pulverulenta, fractura non nitens, nec manus inquinans; acidis vero plerumque, si non semper, solubilis, a qua solutione cum servo verum præcipitari

potest cuprum; calcinatione obscura redditur & sortiori igne funditur.

(2) ÆRUGO NATIVA, granulata.

Granulis minoribus concreta, dura, lapidea, in plerisque fodinis cupreis obvia, colore alibi eminentiori, alibi debiliori.

(b) ÆRUGO NATIVA, fissilis.

Est in lamellas concreta, forsan successive. Freiberg.

Clausibal

(e) ÆRUGO NATIVA, globularis.

Forma est globulari, pisiformi vel alia; plerumqve intrinsece striata, aliis lapidibus vel mineris inhærens.

(d) ÆRUGO NATIVA, stalactitica.

Est, sine dubio, per stillicidium, stalactitarum more formata, particulis subtilissimis. Siberia.

(e) ÆRUGO NATIVA, solida, polituram admittens. MA-LACHITES.

Terra gypsea venere mixta CRONSTEDT. 36. Cuprum viride gypseum. v. Linné 146 15.

Hæc varietas reperitur figura vel ovali vel irregulari, est dura, compasta, intrinsece striata, polituram tamen admittens; composita, ut videtur, a terra gypsea vel calcarea cum arugine mixta & indurata, unde & in colore parum discrepans invenitur, sortiori vel debiliori aut mixto, pro majori vel minori hujus terræ proportione; ab acido solubilis, nec non a spiritu salis ammoniacis cum alkali destillato puro, qvi pulchre cæruleo tingitur colore, remanente terra gypsosa vel calcarea. Continet cuprum ad 20. vel 30. pro Centenario. Siberia. Hungaria.

Obs. De Malachite scripsit J. G. LBHMANN in Pb. Ch. Schrifften.

(f) ÆRUGO NATIVA, crystallisata.

Ochra cupri germinans viridis. v. Linné. 194. 11.

ER

- Est ærugo nativa soluta & per crystallisationem quandam deinde deposita, striis seu crystallis interdum pellucidis interdum opacis, longioribus aut brevioribus; iisdemque aut paralellis dense coadunatis, vel ex centro divergentibus, vel villosis, brevissimis, mollissimis. China, Hungaria.
- Obj. A monticolis & mineralogis hac varietas diversa obtinuit nomina. Vocatur Flos cupri, Kupperblüthe vel K
 - (g) ÆRUGO NATIVA, superficialis.
 Est mineris vel lapidibus superficialiter, jam forma terrestri, jam striata, sæpe & stellulari adhærens.
- Obs. 1. Ærugo nativa majori copia in bungaricis montibus præsens, in diversis vasis contusa colligi solet, & ab uno in al ud derivari, vt subtilior & purior a crassiori & terrestri distinguatur. Modum, qvo in Hungaria utuntur monticolæ uberius tradidit Brückmann in Epist. Itin. Cent. 1. Ep. 76. Hæc ærugo sic lota deinde in commercium venit, ad pissuras usurpatur; probe vero ab ærugine artissiciali, atqve viridi æris distinguenda.
- Obs. 2. A colore viridi Chrysquolla antiquorum, hac zrugo ab Agricola & aliis ett vocata Chrysquolla. Plinius namque & Dioscorides chrysquollam describunt ut viridem. Suam vero chrysquollam antiquiores praparatunt, ut idem Plinius resert, à nitro, hoc est, alkali minerali & urina in mortario zneo, usque dum viredinem susceperint & debitam consistentiam, contritis. Veterum itaque chrysquolla suit artificialis; maxime ab zrugine nativa distincta, ejusdem usus cum mixtura qua austiabri utuntur ad aurum conglutinandum, que ab illis vocatur Schlagloth.

13. CUPRUM corrosum & solutum, a mineris destructis pracipitatum caruleum. CARULEUM MONTANUM.

Spec. 259.

Ochra cupti tærulea.

Azuthum. Nonnullorum.

Chryfocolla vera cuprea,

Minera cupri calciformit carulen. CRONSTEDT. 194. w

Sveth. KOPPARBLATT. BERGBLATT

Gall. Bleu de montagne. v. De Bomare. 296.

BLEU DE CUIVRE

Germ. Kupferblau. Bergblau

Colore est cæruleo pallidiori vel eminentiori, sæps ad viredinem inclinante, consistentia, alibi terrea vel frægiliori, alibi dura lapidea, stractura non nitens nec manus inqvinans, sapore nauseoso; cum acidis esservescens & ab iisdem solubilis; originem trahit a cupro, alkali volatili minerali soluto, deinde præcipitato, & cum terra vel lapide calcareo plus minus commixto & indurato.

- (a) CERULEUM MONTANUM, purum.

 Est pura terra metallica, colore pulchre ceruleo, rarior.
- (b) CERULEUM MONTANUM, calcarea terra mixtum.

 Ochra veneris terra calcarea mixta. CRONSTEDT. 196.

 1- & J. 34.

Colore est griseo aut flavescente, cum pallidiori emruleo, cum acidis effervescens.

(c) CERULEUM MONTANUM, granulare.
Fractura ut a granulis concretum apparet. Blauberg.

(d) CERULEUM MONTANUM, folidum.
Est ponderosum, compactum, plerumqve fibrosum.
Siberia.

(e) CERULEUM MONTANUM, fisile.
In lamellas successive concretum, friabile, Siberia.

(f) CERULEUM MONTANUM, lapide calcares sensibiliter mixtum, LAPIS ARMENUS
Tom. II.

Terra calcarea croco seu calce veneris intrinsece mixta, indurata. CRONSTEDT. 135.

Cuprum carilleum calcareum. v. Linné 146. 14.

Est colore cæruleo cum granulis albis a calcareo lapide immixtis, unde lapidi lazuli qvodammodo similis apparet, durus, compactus, polituram vero ægre admittit; cum acidis semper effervescit, in igne colorem facile perdit.

- Obs. Ab hac varietate præparari solet caruleum mentanum artisciale, quod in commercium venit & ad pisturas usurpatur. Modum præparandi tradidit Ans. B. 2 Boor de Gemm. & Lap. p. 296.
- (g) CERULEUM MONTANUM, crystallisatum.

 Ochra cupri germinans carulea. v. Linné. 194, 12.

 Crystalli sunt tenues, partim in minores lamellulas partim in strias formatæ, iis similes, qvæ a cupro in spiritu alkalino volatili soluto obtineri-solent, Würtenberg.
- (h) CERULEUM MONTANUM, superficiale.

 Reperitur sæpe striata vel stellulari forma, utplurimum vero terrestri lapidibus aut mineris adhærens.

 Salzburg.
- Obs. Plerumqve licet hæ mineræ cupri caruleum montanum & arugo nativa conjunctim in plurimis cuprifodinis reperiantur, sæpe & mineræ inveniantur qvæ vtroqve participant colore, viridi & cæruleo, observatum tamen est, relative, majorem copiam æruginis qvam cærulei montani ubivis inveniri, forsan, qvia alkali volatile minerale non ea in locis subterraneis adesse possit frequentia, qva acidum reperitur.
- 16. CUPRUM corrosum & solutum, a mineris cupri destructis, præcipitatum rubrum. Ochra cupri au-Bra. Spec. 360.

Ærugo rubra.

Rubigo æris. Nonnullorum.

Ochra cupri vitrati pulverea obscure ferruginea. v. Linnê. 103. 6.

Minera cupri calciformis rubra. CRONSTEDT. 194. 7. Sveth,

Sveth- Roed Hopparjord. Roed Lopparmulm
Gall. Ochre de cuivre rouge
Germ. Rothe kupperende. Rother kupperocker

Est terra cuprea que originem habet a minera cupri bepatica (Spec. 248) destructa; hinc & semper serro participat, similis ochre ferri rubre pulverulente, sed magis obscuro vel susco colore, quo etiam solvitur hec minera cupri hepatica in acido nitroso. Docimastice examinata dat ferrum & cuprum aliquando ad 30, pro centenario. Oessanberget in Dalia. Tiweden in Nericia. Russia. Hispania.

Obs. 1. An arugo lutea huc sit referenda, dicete non poflum, eandem non vidi.

Obj. s. Hujusmodi ochram cupri rubram, qva bireus, qvalibet vespera domum rediens tinctus suit primam occasionem dedisse maximæ jam fodiaæ magni cuprimontii in Dalec. sama fert.

17. CUPRUM corrosum & solutum, a mineris cupri defirultis pracipitatum rubrum. OCHRA CUPRI MI-GRA. Spec. 361.

Ochra cupri impura friabilis ferro mixta. CRONSTEUT. 196. 2.

Sveth. Svart Kopparjord. Svart Kopparmulm Gall. Ochre de cuivre noire Germ. Schwarzer kupperocker

Originem hæc ochra nigrescens vel obscure susce habet a minera cupri grisea (Spec. 252.) facile in aëro destructibili & fatiscente; ferro participat, cuprum autem continet ad 40. vel 50. pro centenario.

- (a) OCHRA, CURRI NIGRA, pura. Colore est nigrescente. Hispania.
- (b) OCHRA CUPRI DIGRA, cinerea.
 Colorem cinereum habet ab admixtis particulis argillaceis. Hassa. Sondersbausen.

T 2

18. CU-

18. CUPRUM corrosum vel diversimode mineralisatum, schisto inhærens. Min. cupri schistosa. Sp. 362.
Cuprum matrice schistosa. v. Linné. 145. 11.

Sveth. Koppar-Schifwer Gall. Ardoise Culvreuse Germ. Kupfer-schiefer

Est lapis schistosus cui diversæ mineræ cupri; minera cupri flava, minera cupri flava viridis, ærugo nativa, cæruleum montanum, imo cuprum lazureum, majoribus vel minoribus maculis, globulis, particulis vel granulis, diversimode, aut inspersæ inhærent, aut supersicialiter adhærent; reipsa itaqve hæc minera non peculiarem constituit speciem, qvum schistus nonnis ut matrix considerari possit, sed, qvum adeo insignis qvantitas hujus schisti cupriferi in Germania & aliis in locis reperiatur, & ab eodem eliquentur plura millia librarum nauticarum cupri, specialem itaqve denominationem & locum promeruisse videtur, Mansfeldt, Strasberg, Ilmenau & c. in Germania.

19. CUPRUM corrosum vel diversimode mineralisatum, schisto inhærens, siguratum. MINERA CUPRI FIGURATA. Spec. 363.

Phytolithus floris. v. LIGNE. 172. 6, Cuprum mineralisatum corpora peregrina ingressum, CRON-STEDT. 290.

Sveth, Figurerad kopparmalm.

Gall. Mine de cuivre figureé. v. De Bomare.

299.

Germ. FIGURIRTES KUPFERERZ

Est minera cupri grisea vel viridescens que ingressum obtinuit in diversa corpora vegetabilia vel animalia in locis subterraneis obvia & ad petrisicationem prona, unde, corundem corporum sigura apparet, plerumque schisto adherens vel inherens.

- (a) MINERA CUPRI FIGURATA, spicam referens.

 Reperitur in matrice schistosa, dura, texturæ chaly beæ, colore griseo, inspersa, sua sigura jam spicas, jam strobulos pini compressos, jam folia, stores aut sungos referens: vocatur germanice, Kornæhren. Franckenberg.
- (b) MINERA CUPRI FIGURATA, lignea.

 Hospitat in matrice lignosa, diverso magnitudinis, bitumine penetrata; lapidi schistoso immersa, & minera cupri grisea vel viridescente penetrata; appellatur a Germanis STANGENGRAUPEN, & magis specialiter, dum frustulum ligni resert, Holzgraupen, dum vero carbonis instar apparet, Köhlgraupen.

 Franckenberg.
- (c) MINERA CUPRI FIGURATA, cum vestigiis vegeta-
 - Est schistus griseus, fragilis, in quo vestigia vegetabilium apparent, & inspersa reperiuntur minora frustula lithantracis & his utrisque granula minera cupri grisea, minera cupri viridescentis nec non aruginis. Vocatur pliegenpittiges Silbererz, quum argento simul participet, quemadmodum & antecedentes varietates. Franckenberg.
- (d) MINERA CUPRI FIGURATA, piscium vestigia osten-
 - Vestigia a piscibus destructis in schisto impressa obtinuit, que minera cupri grisea vel viridescente sunt penetrata. Mansfeld. Eisleben.
- (e) MINERA CUPRI FIGURATA, conchylia lapidea ingressa.
 - Constat conchyliis, subterraneis in locis petrificatis, minera cupri viridescente penetratis. Järlsberg in Norwegia.
- Obs. Omnes hæ sigurata cupri minera, ultima varietate excepta, argentum etiam continent, & inter mineras argenti T 2

aliquando connumerantur, dum ca argenti adest copia, ut eliquari possit.

20. CURPUM diversimede mineralisatum, cum lapide arenario induratum. Minera cupri Arbnaria. Sp. 364.

Cuprum matrice echraceo cotacea, v. Lin. 145, 10.

Minera arenacea ab erugine cum arena. CRONSTRUT.

277, 1, 4, 278 2, b.

Sveth. Koppar sanderz Gall. Mine de cuivre sabloneuse Germ. Kuppersanderz

Est lapis arenarius cujus granula majora vel minosa cum orugine vel aliis cupri mineris mixta & coadunata reperiuntur, vel cujus pori & interstitia inter granula, nominatis mineris cupri sunt impleta, qvibus & Ochraceum qvid sæpe accessit. Est itaqve lapis arenarius in hac minera non aliter qvam ut matrix considesandus.

- (a) Minera cupri Arrnaria, filicea

 E filicibus cum ærugine concretis constat. Siberia.
- (b) MINERA CUPRI ARENARIA, granulis arenaceis.
 Constat arena & setugino. Siberia
- 21. CUPRUM corrosum vel diversimodo mineralisatum, argilla vel marga mixtum. MINERA CUPRI ARGILLA-CEA. Spec. 365.

Sveth. Kupperletten

Gall. Mine DE CUIVRE ARGILLEUSE. ARGILLE

Germ. Kupperletten

Est argilla vel marga, diverso colore, cupro aut corroso aut diversimode mineralisato imprægnata, aliquando cum aqua forti effervescens; attacu lubrica & pingvis.

- (a) MINERA CUPRI ARGILLACEA, carulaa. Cum acidis non effervescit. Hispania.
- (b) MINERA CUPRI ARGILLACEA, grisea.

 HEC margacea, cum acidis effervescit. Germania.
- (c) MINERA CUPRI ARGILLACEA, flava.
 Parum cum acidis effervescit. Siberia.
- Obs. Descriptas has quatuor species posteriores minerarum cupri, ideo ad finem adponere debuimus, quum ab antecedentibus suam habeant originem, ab iisdemque nonnisi ratione matricis sint distinctæ. Hanc ob caussam, fateor, has minerarum cupri considerari posse; sed si consideremus, cuprum, in has matrices longe alium habuisse ingressum quam in reliquas matrices, & in his, duplici adesse forma, nempe terrestri & mineralista consunctim, adhuc & incertum esse, annon & alio inesse possit modo, quemadmodum in nonnullis lapidibus deprehendimus, si & consideremus a monticolis esse receptum has mineras a reliquis distinguere, existimaverim tolerari posse, quod has mineras ut distinctas species consideraverimus.

Observationes de cupro & mineris cupri.

Obs. 1. Cuprum reperitur præterea.

Imo. In aquis vitriolicis cupreis.

sdo. In vitriolo cæruleo, & vitriolo mixto, nec non terr vitriolica.

3tio. In lapide quarzosa rubro.

4to. In mineris argenti nonnullis-

Cum reliquis metallis, auro excepto, raro invenitur, & licet mineræ cupri raro fine ferro reperiantur, tamen ferri mineræ ordinariæ plerumque carent cupro.

Obs. 2. Vix ullum aliud metallum tot diversis coloribus, iisdemqve in eminentiori gradu, suis in mineris ludit, ut cuprum. Reperitur etenim, rubro, flavo, viridi, caruleo, albo, nigro imo pulchre variegante colore. Hospitat qvoqve non solum in venis extensis, sed & in venis cumulatis, imo, in glandulis & renibus nec non in stratis, per totum terrarum orbem & qvidem freqventius in matrice vitrisicabili seu suspili vel apyra qvam in calcarea.

T 4

Obs. 3.

- Obs. 3. Monticola in respectu ad matrices, pro facilitanda fusione per proportionatum mixturam minerarum, disting vunt mineras cupri in tres species.
- [a] Mineras molles vocant, que nuie, matrice manifesta carent,
- [b] Mineras duras, que in matrice dura quarzose, vel are-
- [c] Mineras tenaces, que matrice gaudent tenaci, vel apyra, cornea, talcofa, micacea vel alia.
- Obs. 4. Ratione usulationis & sussais mineras difting vunt monticola, itidem in tres species.
- Imo, Mineras cupri simplices, que vel rudes vel leni ustulatione præmissa, in cuprum eliquari possunt; quales sunt mineræ descriptæ Spec, 1, 2, 3, 4; quibus & æugo nativa & earuleum montanum addi potest; quales mineræ sunt rariores & minori quantitate reperiuntur,
- ado, Mineras ufulatorias, que minori quantitate fulpharis de ferri participant, quales funt minera, lazurea, minera cupri alba, grifea, flava, que quidem fortem de repetitam requirunt ustulationem; ustulatæ vero suprum rude facile largiuntur.
- stio. Mineras fuforias pro lapide metallico . , qve majori fulphuris & Terri pyrite copia abundant, quales minera cupri, viridescens, substava, stave susea forc. que maximam in cupilfodinis constituunt partem, & ferrum continent ad 30. 40. imo 50. pro centenario, cuprum vero ad a. 3. vel 4. raro 8, vel 10, pro centenario; multiplicem itaqve reqvirunt ignem & processum ut destruatur abundans illa copia ferri & cuprum obtineatur purum. In hunc finem hæ mineræ, (a) assistionem frigidam subire debent, qvæ tamen utpluvimum Igne ipsius pyritæ perficitur; (b) fundenda, ut obtineatur lapis sulphureo metallicus, Robstein vocatus; qvi [c] ustalationibus versabundis subjiciendus, idqve sexies, septies vel ultra repetendo, donec sufficienter ustulatus fuerit; postmodum, sie ustulatus lapis metallicus, [d] jam fundendus, ut obtineatur cuprum rude, q vod [e] per renovatum fusionem purificandum la cuprum purum. Tantum reqviritur faboris, & tot ignes, scilicet 12, 13. vel ultra ut ab his mineris obtineatut cuprum purum, prout prolixius expoluimus in Elem. Motallurg.

- Obs. 5. Purificatur alterius cuprum ab inhospitante adhuc sulphure a chemicis aliisque, qui opus habent cupro maxime depurato & minus ad æruginem contrahendum proclivi, vel id ipsum cum plumbi lava aut la parte miscendo & cupellando; vel scorificando, aut per se, aux repetita iguitione & exstinctione in liquido arimoso & salino, has scorias deinde cum sale alkalino & materia inflammabili mixtas reducendo. Ad aurum sophisticum, piuscheback & tombac, cuius præparationem indicavimus in abserv. de zinco 5. lit, c. sic depuratum requiritur cuprum.
- Obs. 6. Anugo, gvam contrabit cuprum in acidis liquoribus, nec non in aliis ut & in aere humido; plurimum qvi-dem cum VIR IDI ÆRIS COnvenit; in sequentibus tamen momentis sunt hæ calces distinctæ. [a] Colore quo arugo gaudet, obscute viridi; viride eris vero pallide viridi, cum maculis grifels immixtis, qvæ, dum microscopio inspiciuntur, apparet esse crystalins salinas, figura variabili, interdum stellari interdum alia (b) Ærnga in aëre nigrescit: vivide aris colorem refinet. (c) Ærugo tota solvitur acidis; viride aris tantum ad partem. [d] Ah arugine, per destillationem, nihil spirituosi ohtineri potest, gvod tamen a viridi aris obtinetur. [e] Ærugo semper minus proficua ad picturas, ob immixtas particulas falinas, five acidas five alkalinas five urinosas; viride æris vero tam aqva qvam oleo, sine mutatione coloris atove asperitate in superficie adhiberi potest. Modum, gvo viride eris praparatur, docuit Monter in Aft. Paris. 1750.
- Obs. 7. De partibus constitutivis cupri dissentiunt chemici, Plurimi in ea subsissiont opinione, avod sit compositum a terra rubra vitrisicabili & materia inflammabili. His principiis von Justi in Cb. Sebr. T. l. p. 144. addit acidum vitriolicum ut constituens; alii addunt arsenicale quidpiam.
- Nos opinamur cuprum esse generatum, (a) terra simplici vitrisicabili, sed. qvæ a principio quodam sulpbureo subtili, sit
 penetrata & mutata. Prius concludimus a basi & matrice
 cupri sæpius vitrisicabili, quarzosa, atque vitrisicabili indole calcis cupri, nec non omnis calcareæ atque apyræ terræ
 vestigio in cupro absente; posterius elucescit à perpetue septico
 sapore calcis cupri, æquali cum sapore & septica virtute in
 cupro cum sulphure calcinato præsente; a forti attractione
 cupri ad sulphur, consequenter & homogeneitate quadam in
 cupro cum sulphure minerali; ut reticeamus solorem sauma
 a cupro caruleum, ipsumque cupri colorem rubrum sulphurei
 T 5

principii præsentiam indicare. His momentis id addimus, qvod existimemus, nullam materiam inflammabilem simplicem, cum terra pura simplici combinari & incorporari posse, nisi illa terra qvidpiam salini & sulphurei contineat, qvo illa terra attenvatur, & qvod ideoqve ut medium conjunctionis considerari possit. Credibile est plures & qvidem diversas dari materias sulphureas. [b] Principio inflammabili, qvod tam calcinationibus, sub qvibus illud seperatur, qvam reductionibus, qvibus restituitur, facile demonstrari potest.

S. 134.

3 PLUMBUM. SATURNUS. Gen. 55.

Plumbum nigrum. ANTIQUORUM,

Sveth, BLY
Gall, PLOMB
Germ, BLEY

1. Est metallum recenti fractura cæruleo album, nigredine quadam digitos inficiens dum diu atteritur; inter metalla mollissimum, scissile & slexibile; malleabile tamen, tam frigidum quam calidum, non sonorum; minima gaudens etiam inter metalla elasticitate & tenacitate; filum plumbeum diametri is poll. Rh. nonmsi 29 i libras tenere potest suspensas.

2. In oère aperto, sive humido sive sicco superficialem obscure griseum induit colorem; diu vero vicissitudinibus aëris expositum superficialiter corroditur, seu in
ochram albam vel cerussam mutatur.

3. Gravitate specifica est in proportione ad aqvam, ut

11,310 vel 11,325; 1,000.

4. In igne facile funditur & qvidem longe ante ignitionem, qva sub susone, mitiori igne continuata, cuticula vestitur colore variegato splendente, qvæ inceptam in superficie indicat calcinationem. Diutius continuato hoc eodem igne, sub susone si agitetur, abit in calcem griseam, qvæ sorti igne reverberit primum sit alba parum slavescens, deinde vero slava, qvæ calx tum vocatur slavedo plumbi vel cerussa citrina. Hæc slava calx ulterius sorti continuato igne tandem rubra redditur, qvæ appellatur minium vel sandix. Ubivis hæ calcinationes siunt, qvod memorabile est, cum insigni ponderis incremento, in respectu ad plumbum susum simul abeat.

- 5. Igne fortiori fusum & in qviete relicum, partim ut fumus avolat, partim in cineres mutatur griseos, qvi deinde in massam semivitriscatam parum lamellosam, slavam, nitentem abeunt, qvæ vocatur Lithorgy-rium; aucto autem igne, in vitrum transit. Nullum etenim metallum facilius igne fluit qvam plumbum, nullum & facilius vitriscatur, per se præbens vitrum suscum, cum lapide vitrescibili vero vitrum flavum.
- 6. Ab acido vitrioli difficulter folvitur & nonnis sub coctura vel digestione; plumbum vero ab acido nitri prius solutum facile ab hoc acido solvitur.
- 7. Ab acido nttri vel aqua forti solvitur cum effervescentia, que solutio debite trastata crystallos prebet sigura pyramidali quadrilatera regulari præditas, in igne sulminantes.
- 8. A spiritu salis sub coctura parum solvitur. Hince plumbum cornuum, qvod facilius obtinetur, dum plumbum aqua forti solutum sale communi vel spiritu salis præcipitatur, vel si cum sale ammoniaco mixtum destilletur plumbum granulatum, sortiori igne.
 - 9. Ab acidis vegetabilibus etiam solvitur plumbum, inprimis ejus calx. A vapore aceti in cerussam corroditur, que deinde facilius integra aceto solvitur &z soluta crystallisatur in crystallos albas, que saccharum saturni appellari solent.

10. Ab oleis inprimis expressis solvitur, qua solutio, quas saponacea, vocatur balsamus saturni.

difficulter licet cum ferro & niccolo & plane non cum cobalto. Omnia metalla imperfecta fecum aut volatilifat aut scorificat, sed eorundom malleabilitatem, dum susione cum iisdem miscetur, non tollit; cupro excepto, qvod à majori copia plumbi sit fragile.

12. Cum mercurio facile amalgamatur, tam fola trituratione quam auxilio caloris & ignis.

Obs. In scriptis antiquorum differentiam observamus inter plumbum nigrum & plumbum album, quibus nonnulli posteriores addiderunt plumbum griscum quod est wismuthum. Per plumbum nigrum intellexerunt id, quod nos hodie plumbum appellamus. Quid autem per plumbum album intellexerint, non adeo facile dici potest, quum notitiam stomai etiam habuerint. Videntur hæc metalla aliquando consudisse, saltem a Plinio ita sactum videtur. Græci appellabant plumbum μολιβδος, stannum vero κασσίτερος. A chemicis vocatur hoc metallum saturnus, etiam balueum regis & regina.

\$. 135.

3. PLUMBUM nativum.
Plumbum nudum. v. Linné 132. I.

Spec. 366.

Sveth. GEDIEGET BLY

Gall. Plome vierge natif. v. De Bomare. 255. Germ. Gediegenes bley

Mineris plumbi aliquando, sed rarissime inhæret, aut nudum, aut vestitum crusta slavescente terrea aut lapidea.

(a) PLUMBUM NATIVUM, solidum.

In museo Richteriano sit mentio plumbi nativi ex Polenia, & in museo Speneriano, plumbi nativi a Schneberg in Germania. Referunt & nonnulli id ipsum reperiri ad Villach in Carinthia.

(b) Plumbum nativum, in granulis.
Crusta alba seu cerussa vestitum dicitur reperiri in colle
arenaceo prope Masel id Ducata Silesia Oelnensi.

Obs. Dubitant plerique mineralogi de existentia plumbi nativi; nullam vero ab illis allegatam dubitationis causiam vel rationem vidi. J. G. Lehman in Mineral. p. 133. contendit granula, que reperiuntur ad Masel, suam habere originem ab officina quadam susoria, olim his in viciniis extructa, atque camulis scoriaceis relictis, a quibus hee granula cum tem-

pore

pore funt separata & cum fluente aqva translata; qvæ conjectura suo non caret sundamento; sed id de plumbo nativo qvod aliis in locis repetitur, dici non potest.

I. PLUMBUM sulphure mineralisatum & argento mixtum, minera tessulis majoribus, minoribus vel granulis micans. Galena. Spec. 367.

Galena plumbi Plumbago. Nonnullorum.

Plumbum mineralisatum particulis cubicis. v. LINNÉ.

Plumbum argento sulphurato mineralisatum. CRONSTEDT.

Sveth. BLYGLANTS. TERNINGEMALM

Gall. GALENE OU MINE DE PLOMB EN CUBES. T. DE BOMARE. 256.

Germ. BLEYGLANZ. WÜRFFELERZ. WÜRFLICH-TER BLEYSCHUSS.

Est minera gravis, composita tessulis majoribus, minoribus vel granularibus, plus minus mixtis, colore griseo, dum radiis solaribus obvertitur, splendentibus & nitentibus, obscuro autem vel cærulescente in umbra, aliquatenus cultro scissilibus; fragilis, a spiritu salis solubilis, igne facile liquescens.

(2) GALENA tessuls majoribus micans.

Sunt hæ tessulæ interdum digiti fere crassitie, plerumqve pavlo minores, facile ab invicem ubivis separabiles. Salberg in Westmannia. Segerforjen in Hægfors &c.

(b) GALENA tessulis minoribus micans.

Tessulæ sunt quidem in hac varietate nudis oculis distinctæ & ab invicem discernibiles & saparabiles, videtur tamen minera, primo intuitu, ob tenuitatem tessularum, quasi granulis esset composita. Salberg. Oestsilfwberget, Læfæsen &c.

(c) GALENA areis micans; non distincta figura tesse-

lari.

Hæc in tessular non divisibilis, nec tessular composita videtur, sed potius areis vel squamis, irregulari figura, majoribus & minoribus. Hællesorsen, Utæ.

Obs. Ut tessue galena relpsa lamellis composita, hinc probabile, has areas vel squamas esse hujusmodi lamellas tenuiores, incerta sigura.

(d) GALENA particulis micans.

In hac varietate figura particularum nudo oculó deterterminari non potest, nec facile ab invicem particulæ separari, &, ubi separabiles, nonnisi ut granula majora vel minora inordinata conspiciuntur. Sallberg. Wesswiken.

- Obs. 1. Hanc texturam granularem suscipit galena artisicialis, qvæ a plumbo & sulphure præparatur.
- (c) GALENA, cubis vel partitulis oblique resplendens.

Hæc nonnis pro diverso situ, jam hoc jam alio soco micat, qvod a situ particularum ad invicem dependet, dum se mutuo in diverso situ obumbrant. Salberg. Hälleforsen.

(f) GALENA, textura chalybea.

Est fere solida, chalybea textura & colore fere eodem. Salberg. Hälleforsen. Fablun.

(g) GALENA, superficie nitida specularis.

Ad intrinsecam Compositionem subtilissimis particulis constat, superficie cæruleo nigrescente nitida, speculari, cultro dum scinditur, plumbeum exhibet colorem. Flintsbire in Anglia.

- Obs. r. Particulas galena ubivis esse tessulares, vel ad tessularem inclinare figuram, microscopio patet, nudis licet oculis particularum figura non ubivis sit distincta; qvod aliqvando in aliam qvasi formam sint coacta, vel ut squamula appareant, hoc videtur dependere vel ab insufficiente ad plenam crystallisationem materia prasente, vel ab alia qvacunqve causa accidentali.
- Obs. a. Cmnis galena plumbi fulphure & plumbo constat, & qvidem plumbo ad \(\frac{2}{3} \) imo \(\frac{2}{3} \) pro centenario, sed non omnis simul argentum continet. Galenam villacensem nihil argenti

genti continere dicitur, aliis vero in locis continet a \frac{1}{4} lothonis parte ad marcam, imo, tres marcas aliqvando pro centenario. Nonnullibi infuper ferro participat, seu pyriticosa materia, qvalis galena datur ad Westisswerget in Dalecarka, qvæ scorificata vitrum præbet nigrum, dom galena, qvæ ferro caret, vitrum præbet slavum. Sæpe qvoqve cum mineris cupri, aut grisea, slava aut slavo viridi vel alia, combinata reperitur, qvo casu hæc tria metalia ab eadem a monticolis separari & eliqvari solent; qvalis hospitat ad sessen & alibi, heic in Svecia, atqve in Germania, Hispania &c. frequenter occurit.

- Obf. 3. Galeus plumbi, que ob inopiam argenti cupellationis impensa compensare non potest, rudis ad vitrificationes non-nullibi adhiberi solet.
- 3. PLUMBUM sulphure mineralisatum, argento mixtum, colore albo carulescente, crystallisatum. Galena CRY-STALLISATA. Spec. 368.

Plumbum tesselato crystallisatum. v. Linné. 132. 2. Galena crystallisata. Cronstedt. 188. f.

Sveth. CRYSTALLISERAD BLYGLANZ.

Gail. Mine de plome tessulaire. Mine de plome crystallisée

Germ. CRYSTALLISCHER BLEYGLANZ.

Sunt he crystalli eadem indole & natura qua galena plumbi nuper descripta, eodem & colore, ad tessulatam accedentes siguram, maxime sriabiles, plumbo, sulphure & argento compositæ.

- (a) GALENA CRYSTALLISATA, bexaëdrica, cubica. Gislöf in Scania.
- (b) G'ALENA CRYSTALLISATA, octoëdrica. Figura est aluminisormi. Freiberg in Saxonia.
- (c) GALENA CRYSTALLISATA, tetradeçaëdrica. Est figura aluminis, sed apicibus omnibus truncatis. Freiberg.
- (d) GALENA CRYSTALLISATA, cubica, angulis trûnca-

- Est varietas prima (lit. a.) seu tessera, angulis omnibus truncatis.
- (e) GALENA CRYSTALLISATA, fex & viginti lateribus.
- Obs. Sæpius hujusmodi crystalli vestitæ sunt crusta setruginea, iusca vel rubente.
- 4. PLUMBUM antimoniali minera mineralisatum, argente mixtum. Galena plumbi antimonialis. Sp.

Galena striata. M. R.

Plumbum mineralisatum sibroso striatum. v. Lin. 133. 5. Plumbum antimonio & argento sulpburato mineralisatum. CRONSTEDT. 190.

Sveth. Speisig blyglants. Strip malm. Sprut.

Gall. GALENE STRICE. GALENE AIGUE

Germ. Sthrahlichter bleyglanz. Speissiger bleyglanz. Blumichter glanz.

Colore est galenæ (Spec. 2.) nitens & splendens, sed structura sibrosa antimoniali; continet una cum plumbo & argento etiam antimonium, quod ut inspersum in minera galenæ apparet.

- (a) GALENA ANTIMONIALIS, fibris subtilioribus. Salberg.
- (b) GALENA ANTIMONIALIS, fibris crassioribus. Salberg.
- 5. PLUMBUM sulpbure & arsenico nineralisatum, minera solida plumbeo colore, fere malleabilis. Plumba Go. Spec. 3-0,

Plumbum mineralisatum continuum albo caruléscens, nitens. v. Linné. 133.

Plumbum fulpbure mineralisatum. CRONSTEDT. 187-

Sveth. BLYSCHWEIF.

Gall. MINE DE PLOME SULPHUREUSE ET ARSENICA-LE. V. DE BOMARE. 258.

Germ. BLEYSCHWEIF

Est minera colore plumbeo seu albo cærulescente, interdum vero parum slavescente, mollis & sere malleabilis, non cubis vel tessulis composita, sed ut solida & compacta, aut facie lamellosa; raro parum striata, in igne facile susibilis ante rubedinem vasis; una cum plumbo plus minus sulphuris & arsenici continet.

(a) PLUMBAGO, folida, colore plumbeo.

Molybdænæ vel plumbo nativo primo adspectu sere similis, sine nitore, textura solida. Hällesorsen. Freiberg.

Anglia, cfr. BRÜCKM. Epist. Itin XLII, 49.

- (b) PLUMBAGO, squamosa vel striata.

 Est striis arcte connexis composita, de cætero solida, facile susibilis & quidem ad ignem candels. Freiberg.
- (c) Plumbago Lutba, maculis nigrescentibus.
 Attactu lenis & pingvis, colore parum flavescente, sed maculis seu radiis nigrescentibus vel griseis. Freiberg.
- (d) Plumbago, lamellosa.

 Hæc instar galenæ est nitens; videtur qvidem tessulis composita sed tam arcte connexis ut ab invicem distingvi non possint, faciem hine obtinet in fracturis qvasi lamellarem a lamellis qvadraticis, licet lamellaris non sit; prioribus varietatibus parum duriori.

 Anglia, Flintsbire.
- Obs. Plumbaginis vox diversimode sumitur a mineralogis; alii hoc nomine galenam plumbi [Spec. 2.] indicarunt, qvam distinctionis gratia, vocarunt plumbaginem metallicam; alii molybdanam hoc nomine compellarunt, qvam inter mineras ferri descripsimus, eandemqve vocarunt plumbaginem feriptoriam. Alli hanc, qvam heic descripsimus mineram, plumbaginem simpliciter vocarunt, qvos, ad evitandam confusionem secuti sumus.

- Vox germanica Bieyschweif viderur indicare mineram plumbo & sulphure compositam, qualis hac est, licet non adeo inustratum monticolis lapides maculosos seu inspersis maculis metallicis prædiros Schweiss appellate.
- 6. PLUMBUM terrestre vel lapideum, minera spathiformis, alba vel grisea, MINERA PLUMBI ALBA SPATHO-SA. Spec. 371.

Plumbum fragmentis spathosis. v. Linné. 135. 9.

Minera plumbi calciformis pura indurata. CRONSTEDT. 185.

Sveth. BLYSPATH. HWIT BLYMALM

Gall. MINE DE PLOMB BLANCHE SPATIQUE. V. DE BOMARE. 260.

Geim. Bleyspath. Wrisses Bleyerz.

Est minera plumbi lapidea, gravis, alba, grisea vel parum slavescens, textura lamellosa vel sibrosa, /patho aut selenitæ omnino similis, sed in lamellas vix dividenda ob arctissimum lamellarum nexum earundemque quasi conglutinationem, friabilis, cultro rasilis, cum aqua forti effervescens, in igne decrepitans, prudenter vero carbonibus ignitis injecta, integra fere in plumbum reducibilis.

- (a) MINERA PLUMBI ALBA SPATHOSA, fiffic feu lamellosa.
 - Est spatho lamelloso similis. Flintshire in Anglia.
- (b) Minera Plumbi Alba spathosa, rbemboida.
 - Selenitæ vel spatho i homboidali similis, plus minus pellucens. Saxonia.
- (c) Minera Plumbi Alba spathosa, fibresa vel, striata.
 - Fibris sæpe capillaribus constat. Freiberg in Saxonia.

 Mendipil in Anglia. Devonia.
- (d) MINERA PLUMBI ALBA SPATHOSA, lapillis minuis.

- Lapilluli seu grana quibus hæc minera constat, sub microscopio videntur, sigura crystallisata, lamellari. Freiberg.
- (e) MINERA PLUMBI ALBA SPATHOSA, crystallisata.
 Reperitur figura prismatica, hexaëdrica, opaca vel
 pellucens colore griseo, albo flavescente aut parum
 rubente. Norrgrusvan; Norberg in Westmannia; crystallisata hexaëdrica, utrinqve cuspidata reperitur in
 Hybernia.
- Obs. Sunt qvi existimant hanc mineram, ubi pellucens reperitur, vitrum saturni nativum appellari posse; nihil sulpburis, arsenici vero plus, minus continet; nihil & argenti. A selenite & spatho rhomboidali distinguitur non solum arcta lamellarum cohæsione, sed & insigni qua pollet gravitate
- 7. PLUMBUM terrestre vel lapideum, minera spathiformis viridis. MINERA PLUMBI VIRIDIS. Spec. 372. Plumbum crystallis bexaëdro prismaticis, utrinque truncatis. v. Linné. 124. 7.

Minera plumbi calciformis pura indurata, figura prismatica, colore viridi. CRONSTEDT: 185. 2.

Sveth. GRÖN BLYMALM. GRÖN BLYSPAT

Gall. MINE DE PLOMB VERTE. V. DE BOMARE.

Germ. Grünes bleverz. Grüner bleyspath

Colore hæc minera, raro occurrens, gaudet viridi vel flavo viridi, maxime gravis, ad fuam vero indolem cum minera plumbi alba spatbosa nuper descripta omnino conveniens; colorem viridem in igne perdit, mox vero, continuato igne recuperat; in plumbum facile reducibilis, qvod ad 70 vel 80 pro cent. præbet; nihil sulpburis vel arsenici continet.

(a) MINERA PLUMBI VIRIDIS, folida.

Colore obscure viridi vel pallidiori. Tschoppau & Freiberg in Germania.

Obs. Dicitur de hac minera, qvod oleum præbeat sub destilalatione.

(b) M1-

- (b) MINERA PLUMBI VIRIDIS, fibrofa.
- (c) MINERA PLUMBI VIRIDIS, crystallisata.

Est figura prismatica hexaëdrica seu nitri truncati; plus minus pellucens. Segersorsen occurrit in galena tessulis minoribus micante. Ischoppau in Saxonia. Harz.

- Obf. Unde color viridis hujus mineræ dependeat, illi inqvirant, qvibus major hujus mineræ copia est.
- 8. PLUMBUM sulphure & arsenico mineralisatum, minera spathiformis rubra. Min. Plumbi Rubra. Spec. 373. Plumbum bexaedrum rhombeum sulvum. v. Lin. 134. 8.

Sveth. Roed BLYMALM. Roed BLYSPATH
Gall Mine de Plombe Rouge

Germ. ROTHES BLEYERZ. ROTHER BLEYSPATH

Est minera recenter prope Catharineburg in Siberia detecta, constans crystallis rubris, spathosis, prismaticis quadrangularibus, que diffracte cinnabarinum exhibent colorem.

- Obs. Primus hanc mineram examinavit & descripsit J. G. LEHMANN in Tr. nova minera plumbi.
- 9. PLUMBUM terrestre vel lapideum, minera, colore nigro, crystallisata. MINERA PLUMBI NIGRA. Sp. 374.

Sveth. SWART BLYMALM

Gall. MINE DE PLOMB NOIRE CRYSTALLISÉE. V. DE BOMARE. 259.

Germ. Schwarzes bleyerz. Schwarzer bleyspath.

Colore est maxime obscuro vel nigro, rasura vero plumbeum exhibere solet, fragilis, plerumqve una cum minera plumbi alba spatbosa cohabitans, crystallisata, de cætere solida.

(a) MINERA PLUMBI NIGRA, folida.

Particulis minimis composita, cultro rasa plumbeum exhibet colorem. Hispania, ubi cum galena cohabitat.

U₃ (b) M₁-

- (b) MINERA PLUMBI NIGRA, crystallis regularibus.
 Sunt hæ crystalli figura prismatica hexagona, truncata.

 Tichoppau in Saxonia.
- (c) MINERA PLUMBI NIGRA, crystallis irregularibus. Scotia & Bleistadt in Bobenia.
- Obf. Dicunt plurimi mineram plumbi nigram nihil aliud effe qvam galenam ad partem destructum, sed dubito, an id, de hac, qvam descripsimus, crystaliisata, dici possit, si concederemus de folida id valere.
- 30. PLUMBUM terrestre vel lapideum calcareo lapide mineralisatum. Min. Plumbi Calcarea. Sp. 375. Terra calcarea cerussa nativa mixta indurata. Cronstedt. 38.

Sveth, Kalkartig blýsten Gall, Pirrre a chaux prnetrée de plomb Germ. Kalkartiger bleystein

Est calcareus lapis, vel spathosus, albo, susco aut flavescente colore, maxime gravis, cum aqua forti aliquando effervescens, qui cerussam vel calcem plumbi immixtam continct, ad 40. pro centenario & ultra.

- (a) Minera Plumbi Calcarea, opaca.

 Lapidi calcareo squamoso flavescenti similis. Christiersherberget in Dalecarlia. Calcareo solido similis, cum aqua forti non effervescens. Flintshire in Anglia.
- (b) MINERA PLUMBI CALCAREA, pellucens.

 Est facie quarzi pellucidi, sed cultra rasilis & cum acidis effervescens Austria.
- Olf. Hac minera facile distinguitur a minera plumbi alba spashoja non solum effervescentia cum acidis, sed & compofitione vel textura eadem, qua lapides calcarei gaudent,
 nec non minori quantitate plumbi in hac minera semper
 præsente.
- at. PLUMBI minera galenica mineralisata, lapidi insensibiliter immixta, vario colore. Galena mineralisata.

 Spec. 376.
 Plum-

Plumbum mineralifatum punctis suboccultatis. v. LINNé.

Sveth, GLANTSMALM, SCHILÖMALM, WASKMALM
Gall GALENE DE PLOMB MINERALISÉE, OU MINE DE
GALENE. V. DE BOMARE. 257. MINE DE PLOMB.
PAUVRE

Germ. GLANZERZ. WASCHERZ.

Ita mineram appellamus plumbi, qvæ in ipso lapide seu matrice insensibiliter immixtam habet galenam, cujus tamen particulæ aliqvando cum microscopio conspici possunt; colore est diverso, utplurimum tamen ad plumbeum inclinante, qvi aliqvando rasura in conspectum venit; est qvidem gravis, parum tamen plumbi & argenti continet, utpote qvæ constat longe majori copia substantiæ lapideæ qvam metallicæ; in usum nonnis præcedenti lotura trahi potest.

- (a) GALENA MINERALISATA, grisea.

 Est galena calcareo lapidi aut steatutico vel his mixtis aut aliis inhærens, colore interdum magis obscuro, interdum magis lucido. Salberg. Löfüsen. Fablun.
- (b) GALENA MINERALISATA, cærulea.

 Dicunt plurimi hanc mineram esse galenam, crusta cærulea vestitam, qvod rasura cognosci potest. Goslar.
- (c) GALENA MINERALISATA, fusca.

 Reperitur ad Goslar cfr. Schlütter von Hüttenw. p.
 224.
- (d) GALENA MINERALISATA, colore plumbeo, fibrosa.

 Asbesto omnino fimilis, sed plumbeo colore nitens, gravis, plumbum, absque additamento, sola susione in igne dimittit, quo sasto, lapis asbestimus relicus apparet inter sibras porosus. Fibras has alibi, ad Genua, terra rubra aut siava vestitas, commemorat.

 v. De Bomare. 1. c.

12. PLUMBI minera galenica cum lapide arenario vel sabulisso indurata. MINERA PLUMBI ARENARIA. Spec. 377.

Minera arenaria, galena cum fabulo vel arena. CRON-STEDT. 277. b. & 278. a.

Sveth. BLY SANDERZ
Gall. MINE DE PLOMB SABLONNEUSE
Germ. BLEYSANDERZ

Est lapis arenarius vel sabulosus, cujus granula majora vel minora cum galena plumbi sunt mixta & conglutinata; vel cujus pori inter granula sunt galena impleti.

- (a) MINERA PLUMBI ARENARIA, alba,
 Reperitur ad Breibach in Colonia, Helvetia,
- (b) MINERA PLUMBI ARENARIA, flava.

 Harz. Lotbaringia.
- (c) Minera Plumbi Arenaria, subta.

 Harz.
- (d) MINERA PLUMBI ARENARIA, lapillulis concreta, diversicolor.

Est galena cum calcareo lapide, glandulis schisti & conchis marinis concreta. Boda in Paroecia. Rätt-wik in Daleçarlia.

13. PLUMBUM facie & consistentia terrea. TERRA Spec. 378. Ochra plumbi.

Croth Brytonn Bryo

Svoth. BLYJORD. BLYOCHRA
Gall. Mine de Plome terreuse. v. Dr BomaRe. 262.

Germ. BLEYERDE. BLEFOCHER

Est terra metallica gravis, que originem habet à mineris plumbi corross & destructis atque in cerussam vel pulverem mineralem mutatis, vel a minera plumbi alba spathosa accidentaliter terris immixta.

(a) TER-

(a) TERRA PLUMBARIA; alba, pura. CERUSSA NA-

Ochra plumbi pulverea albida. v. Linné. 193. 7. Cerussa nativa. CRONSTEDT. 185. a.

Hæc est pura cerussa seu ochra plumbi; galenæ incumbens. Christiersberget in Novo Cuprimontio.

- (b) TERRA PLUMBARIA, alba, calcarea.

 Terra calcarea cerussa nativa intime mixta. CRONSTEDT.

 37. H.
 - Est cerussa plumbi cum terra calcarea vel margacea mixta, unde cum acidis effervescit. Christiersherget in Navo Cuprimontio.
 - (c) TERRA PLUMBARIA, alba, spathosa.

 Originem habet a minera plumbi alba accidentaliter tertis immixta. Tarnowitz.
- (d) TERRA PLUMBARIA, citrina, spathosa.

 Est minera plumbi alba, spathosa, margæ flavescenti inhærens. Tarnowitz. J. Georgenstadt.
- Obf. Ab his terris spathosis, separari possunt granula mineraplumbi albæ spathosæ, per loturam.
- (e) TERRA PLUMBARIA, rubra.

 Est cerusta vel minera plumbi destructa cum ochra

 martiali vel argilla och acea, commixta. J. Georgenstadt.
- Obs. Ochra plumbi auro & argento mixta, in Siberia, cujus mentionem facit GMBLIN in Reis. nach Siberien. Vol. II. p. 59. huc etiam referenda inter has terras plumbarias.

Observationes de plumbo & mineris plumbi.

Obs. 1. Plumbum reperitur præterea,
(a) Granato cryssallisato aulgari alicubi inhærens, prout indicavimus, Spec. 112. lit. b.

(b) Pfrudogalenæ inprimis Shemi inspersum, qvod tamen ni hil aliud est, qvam galena, utplurimum visibiliter inhærens Obj. s. Plumbum e suis mineris triplici potissimum modo se. parari solet. 1mo. Sola usulatione absqve sustone, scilicer, U 5

dum minera super ligna ustulatur, qua ratione magna pars plumbi exstillat, quod vocatur plumbum usgineum, quod de galena villacensi sieri dicitur. ado. Sola susione, sine ustulatione præmissa, in surnis anemiis serreis aut aliis, mineram cum carbonibus stratisicando, addito calcareo lapideo, quod in Scotia usitatum est. 3tio. Ustulatione & funcione, que operationes vel in diversis surnis vel in uno eodemque surno, pro regimine ignis diverso, institui possunt. Insuper vero obtinetur plumbum a mineris compositis. Scilicet iis, que non solum plumbum, sed & argentum vel cuprum, vel utraque hæc metalla continent, quo casu ustulationes & susiones ita instituuntur, ut præcipuus respectus habeatur ad nobiliora metalla admixta, argentum, cuprum, vel utraque hæc metalla separatim obtinenda, quibus vero sub operationibus etiam plumbum tandem separatum haberi potest, post cupellationem.

- Obs. 3. Qvod plumbum maximam habeat convenientiam cum mercurio, hoc indicavimus in Obs. circa mercurium 9. Magnam & cum wismutho, hoc dictum in obs. circa wismuthum 5.
- Obs. 4. De plumbi intrinseca compositione, diverse existent sententiæ. Ettmüller, & plures eundem secuti contendunt plumbum continere copiosum mercurium crudum, torfan, ob magnam cum mercurio convenientiam. LEMERY bituminofam in plumbo statuit materism, quum, sub speculo caustico, quasi in resinosam materiam liquescat. Recentiores chemici triplicem in plumbo statuunt terram, mercurialem vitrescibilem & inflammabilem. Nobis probabile videtur id iplum esse compositum ab alkalino quodam principio, salino vel terrestri, ab alia materia inflammabili penetrato & mutato atque quoad partem volatilisato, deinde vero cum alia inflammabili materia combinato. Hoc alkalinum sal, qvod ob facilem vitrisicationem, terram vitrescibilem appellare possumus, probabile redditur, (a) A calcis plumbi ejuademque vitri facili solubilitate in acidis. (b) Ab ejusdem calcis potentia acidum in spiritibus acidis destruendi, eo essectu, ut non solum nullam postes effervescentiam cum alkalinis oftendere possint, sed &, syrupi violarum colorem in viredinem, salium alkalinorum more, commutent. (c) A calcis plumbi combinatione cum oleis in saponaceam mixtu-Inflammabile, a quo filinum illud, e statu salino in metallicum fit transmutatum, patet Imo a volatilitate calcis plumbi, ado a fumo plumbi, qvi æqvalis fumo a corporibus phlogisticis. 3to. A colore diverso, quem calx plumbi in

igne affumit. 4to. A dulcificatione acidorum, qvam & plumbum ipsym & calx plumbi præstare potest. 5to. A calcis plumbi facili connabio cum oleis.

- Obs. 4. Inter transmutationis metallorum exempla merito plumbum allegatur, qvod, pro diversa transpositione & combinatione partium, vel in mercurium vel in argentum deprehenditur mutabile. Si immutetur proportio partium constituentium plumbi, adeo ut magis proportionata siat qvantitas principii terrestris seu salini ad principium inslammabile. & arctior utriusque nexus, hoc est, diminuetur quantitas principii mercurialis, tum mutatur plumbum in argentum. Exemplum habemus in experimento Henckelis, cujus meminit in appropr. de minera argenti rubra. Hinc forsan veteres plumbum appellasiunt argentum immaturum. Qvo sepius sunditur plumbum, eo melius redditur. Experimenta nuper in Gallia instituta & in asi. paris. inserta, huic thesi repugnare videntur, sed huc non pertinent.
- Obs. 5. Usus plumbi est amplissimus. (a) A monticolis & chemicis ad cupellationes auri & argenti, nec non eliquationes argenti a cupro (b) a stammsabris ad mixturam stammicum plumbo. (c) A metallisusoribus, ad mixturam cum cupro. (d) In arte bellica & sclopetaria, ad globulos minores & majores pro sclopetis & tormentis bellicis, în quem sinem incredibilis copia plumbi consumitur. (e) In aliis artibus plurimis, utpote minium & cerussa ad picturas; Colx & vitrum plumbi ad eucaustica opera, ad usum medicum in emplastris, aliasque plurimas artes reticeamus.

S. 136.

4 STANNUM. JUPITER. Gen. 56.

Plumbum album. ANTIQUORUM.

Sveth, TENN Gall. ETAIN Germ. ZINN

- T. Est metallum album, nitens, sere argenteo colore, molle, scissile & slexile, reliquis metallis minus ducitie, non sonorum, sub dentibus fremens, etiam fractura; majeri quam plumbum gaudens elasticitate, reliquis vero metallis minori; superat & plumbum tenacitate, silum namque stanneum diametro 10 pollorhen. 49 1 libras suspensas sine ruptura tenere non potest,
- 2. Gravitate specifica minima gaudet inter metalla, nimirum in proportione ad aqvam, ut 7,320 vel 7,471::
 1,000: mineræ vero stanni, qvod memorabile, 6mnium metallorum fere gravissimæ.
- 3. In aëre qvidpiam in superficie de suo nitore, aliorum metallorum more, perdit, de cætero autem non aliam subit mutationem dum purum est. In aqua nec aliam subit mutationem quam quod superficialiter siat, obscurum.
- 4. In igne facile liquescit, codem fere caloris gradu, finon minori, quam plumbum. Dum ad ignem candelæ funditur, tingitur flamma Colore cæruleo.
- 5. Eodem ignis gradu, quo liquescit, eodem continuato, facile calcinatur, tum in superficie vestitur cuticula pulverulenta grisea. Hæc calcinatio promovetur, accedente agitatione, sub qua, omne stannum in calcem vel cineres griseos verti potest. Hi cineres, fortiori igne ulterius calcinati, siunt magis magisque albi, cum incremento ponderis versus stannum susum susum. Satis forti susorio igne hi cineres in

Vitrum, hyaeinthino seu colosonii colore sundi possunt; cum fritta vero vitriariorum dant vitrum album opalinum.

- 6. Ab acido vitrioli puro folvitur stannum, sub coctura, in crassam quasi gelatinosam materiam, que, adfusa deinde aqua, plene solvitur.
- 7. Acidum nitri aggreditur stannum magna cum effervescentia, sed id ipsum magis corrodit quam solvit, nisi parvula portio stanni successive ingeratur, qua sub cautela quidpiam solvitur, sed tam debili nexu, ut accedente calore, pulvis seu calx stanni per se præcipitetur.
- 8. A spiritu salis sub digestione vel coctura mitiori solvitur cum effervescentia.
- 9. Aqua regis appropriatum est menstruum stanni, idqve cum esservescentia, sub digestione; hinc convenit ut frustula minora stanni successive in aqvam regis ingerantur, ne siat corrosio. Hæc solutio debite sasta est crystallisabilis in crystallos minores octoedricos.
- 10. Ab aceto destillato solvitur etiam stannum, nec non ab aliis acidis vegetabilibus, plus minus.
- 11. Cum nitro, inflammabilium corporum more, detonat in igne, sub fusione.
- 12. Cum omni metallo & femimetallo miscibile; ita tamen ut eorundem malleabilitatem tollat, inprimis auri & argenti, plurimum quoque cupri. A grano stanni integra auri marea minus malleabilis redditur, imo a sumo stanni. A minori quantitate ferri admixta sit magis nitens & splendens Cum plumbo, salva malleabilitate, miscetur. Reddit plurima metalla, dum admiscetur dura, & sonora, inprimis cuprum; redditur & ipsum stannum sonorum & durius, a minori admiscella ferri, 'vel cupri aut

evijmuthi. Si ferrum stanno suso superingeritur, tum hæc metalla combinantur; si autem serro suso superadditur stannum, rejicitur tum a serro stannum in minores globulos atque quasi dispellitur

- 13. Cum mercurio facile amalgamatur, tam sola trituratione, quam adjuvante calore.
 - Obs. t. Hoc metallum in Europa minus frequenter occurrit.

 Anglia ejusdemque Provincia Cornwallieusis videtur ejusdem genuinum domicilium; reperitur insuper & eliquatur cum lucro in Bobenia & Saxonia, parcius in Polonia & alibi. Distingui solet in Malaccense ostindicum, quod optimum censeur, & anglicum ac germanicum. Ratione admiscellæ at aliis metallis vel semimetallis distingui solet in sanum purum, quod gallice vocatur Etais plane, quale a sodinis stanniseris obtinetur, & sanum sonorum, quod ab alius metalli vel semimetalli admiscella est durum & sonorum tactum.
 - Obs. 2. Antiquissimis temporibus hoc metallum suisse notum indicatur IV. Libro Mosis Cap. 31. 22. & Ezechielis Cap. 27. 12. ubi dicitur hoc metallum in Tyro vendibile suisse. Nonnulli antiquiores hoc ipsum appellarunt plumbum album, ob aliquam cum plumbo convenientiam, licet non ubivis stannum hoc nomine indicare videantur. A chemicis vocatur Jupiter; ab aliis Diabolus metallorum, ob fragilitatem quam auro & argento conciliat.

S. 137.

I. STANNUM nativum.

Spec. 378.

Sveth. GEDIRGET TENN
Gall. ETAIN VIERGE. V. DE BOMARE. 263.
Germ. GEDIEGENES ZINN

Raro occurrit purum & perfectum, est tamen aliquando repertum ad Mückenberg, ut resert Mathesius in Sarepta; ad sodinam Gottesgabe in Joachimstabl, ut resert Tollius in Epist. Itin. p. 96. in Malacca, ut constat a musao Richteriano. In Anglia & Provincia Cornwallensi susse purum repertum in lapide quodam, a montibus olim distracto, jam vero terram separatim exi-

stere, crusta crystallorum stanni cum quarzo & spatho vestitam, in qua stannum nativum suit inhærens, retulit accuratiss. B. Quist. in Act. Stockb. Anno 1766, pag. 231.

2. STANNUM arfenico mineralisatum, minera crystallisata, figura polyedrica, diverso colore, CRYSTALLI MINE-RALES STANNI. Spec. 379.

Stannum tesseris crystallinis. v. Linné. 130. 1.

Minera stanni vitrea arsenicalis crystallisata. CRNNSTEDT.

181. b 1.

Sveth. Zinngraupen
Gall. Crystaux d'etain. V. De Bomare. 254.
Getm. Zinngraupen

Sunt crystalli polyedricæ, incerta utplurimum & ut videtur indeterminata figura, ad cubicam vel tessularem tamen accedente, superficie nitente eademqve aut plana aut striata; ad intrinsecam structuram apparent lamellosæ; gravitate specifica superant plerasqve mineras metallicas, scilicet in proportione ad aqvam, ut circa 5,952:: 1,000. minus duræ, cultro rasiles, & rasura rubentes; in igne griseo rubentem induunt colorem & farina arsenicali vestiri solent, simul & arsenicalem sub calcinatione emittere odorem, per se non susibiles. Stammum ad 70 vel 80. pro cent. continent, & plus minus arsenici, plerumqve & qvidpiam ferrum.

(a) CRYSTALLI MINERALES STANNI, albescentes.

Spatho similes, arsenico abundant, semitransparentes cum acidis non effervescentes. Altenburg in Saxonia. Carinthia. N. Com. a CARBURY.

Obs. Reipsa hæ crystalli considerati possunt ut spathum ferum, atqve ad mineram stanni spathosam, Spec. 5. referri, nisi sigura crystallisata essent instar crystallorum mineralium stanni.

(b) CRYSTALLI MINERALES STANNI, aureo colore. Sunt etiam transparentes & minus frequentes.

- (c) CRYSTALLI MINERALES STANNI, rubescentes.

 Gaudent aliqva pelluciditate, aliqvando violacea. Hungaria.
- Obj. Dicitur a nonnullis has crystallos suisse migras, sed continuato igne in fodinis, rubrum induisse colorem. Hoc ulterioribus observationibus est inqvirendum.
- (d) CRYSTALLI MINERALES STANNI, granatice colore.
 Rubro fusco sunt colore, opacæ.
- (e) CRYSTALLI MINBRALES STANNI, nigra.

 Sunt frequentissima & ditissima. Cornwall in Anglia.

 Schlackenwalde in Bobemia. Ebrenfriederichsdorff in Saxonia.
- 3. STANNUM arsenico mineralisatum, minera irregularis, crystallis mineralibus stanni minimis; in matrice lapidea aggregatis. MINERA CRYSTALLOBUM STANNI. Spec. 380.

Stannum granis crystallinis aggregatis. v. Lin. 130. 2. Minera stanni vitrea arsenicalis crystallisata, granulis minoribus. CRONSTEDT. 181. b. 2.

Sveth. ZWITTER

Gall. Mine d'Etain crystallisée. v. DE Bomare. 265.

Germ. ZWITTER

Colore est hæc minera diverso, plerumque nigrescente, aut rubiginoso serreo, faciem hujusmodi mineræ serreæ habens; composita a crystaltis stanni mineralibus (Spec. 2.) majoribus aut minoribus, parum aut non visibilibus, sæpe in matrice reconditis; ipsa minera est sigura irregulari, gravis, minus dura, rasura rubens, in arsenicalem emittens odorem, simul & rubens; per am separata materia lapidea seu matrice, omnino cum crystallis stanni mineralibus nuper nominatis, conveniens; stannum, pro diversa proportione substantiæ lapideæ seu matricis, continet plus minus, una cum arsenico & ferro.

- (a) MINERA CRYSTALLORUM STANNI, flaveforms.
- (b) MINERA CRYSTALLORUM STANNI, rubra.

 Rubrum colorem videtur a rubigine habere, que tamen
 franno caret. Anglia. Altenberg.
- (c) MINERA CRYSTALLORUM STANNI, fusca.
- (d) MINERA CRYSTALLORUM STANMI, nigra.

 Hac est maxime vulgaris colore obscure grisco aut niegrescente.

 Anglia. Ebrenfriedrichtsdorf.
- (e) Minera crystallorum stanni, variegata.

 Colorem diversum utplurimum a matrice habet diversa.

 Anglia.
- Obs. r. Ad intrinsecam compositionem est hac minera reperta vel porosa, vel striata vel urplurimum granulata.
- Obs. 2. Ob majorem ferri copiam in hac miners præsentem non omne arsencia, utpote quad a serro retinetur, per calcinationem, expelli potest; hinc sub susionibus una cum samo simul præcipiteri solet ferrum cum arsenco, unde sotmatur mixtura metallica, que Herdeino vocatur.
- 4. STANNUM arsenico & serro mineralisatum, minera solida, colore obscure rubente. Minera stanni solida.

 Spec. 381.

Stannum'amorphum rufo nigrescens, v. Linné. 130. 3.
Minera stanni vitrea arsenicalis solida. CRONSTEDT. 1811. 2.

Sveth. Tenberg
Gall. Mine d'etain solide
Germ. Zinnberg. Derber zinnstein

Est minera solida, granato rudi similis, amorpha, colore aut grisco aut susco nigrescente, vel obscure rubente, interdam & colophonii, maxime gravis, in igne rubens & ersenicalem emittens odorem. Cornwall in Anglia.

Obs. Nonnull existimant in hac minera stami sotida insensibiliter crystallos stami esse immixtas, & catenus stamum ab cadem obtiners.

5. STANNUM arsenico & ferro mineralisatum, minera spathisormis. Minera stanni spathosa. Sp. 382. Stannum spathosum, subdiaphanum album. v. Linné. 131.

Sveth TRNSPATH

Gall. Etain Mineralise dans le spath. v. Dr. Bomare. 266. i.

Germ. ZINNSPATH

Est minera maxime gravis, plerumque semipellucida, colore albo vel slavescente, spatho vel lapidi hononiensi omnino similis, lamellosa; plurimum ferri continet, parum vero stanni. Toplitz in Bohemia. Schlackenwalde. Peru.

6. STANNUM arsenico & ferro mineralisatum, minera amianthisormi, alba. MINERA STANNI STRIATA.

Spec. 383.

Sveth STRELIG TENMALM

Gall. ETAIN MINERALISÉ ET STRIÉ. V. DE BOMA-

Germ. STRAHLICHTES ZINNERZ.

Est minera stanni omnium gravissima, alba, facie in fracturis vitrea, fed striata. Siberia.

7. STANNI minera arenis vel terris immixta. Arena stannea.

Sveth, TENSAND

Gall. SABLE D'ETAIN. V. DE BOMARE. 268.

Germ. ZINNSAND, ZINNWASCHE

Colore est hoc sabulum utplurimum nigrescente, originem vero habet, vel a crystallis mineræ stanni arenario lapidi inhærentibus, a qvo contrito aut destrusto hæc arena dependet, vel ab ipsis mineris stanni qvolammodo destructis vel disfractis; est etenim composilan a particulis mineræ crystallorum stanni atqve arem inpiden, Vel minimis crystallis mineralibus stanni, a suo loco natali separatis, & deinde motu aquarum alicubi accumulatis. est. Kentmanni Nomenci. Foss. Agricola de re metall.

Observationes virca stamum & mineras stanni.

Obs. I. Præteres reperiri folet flannum

amo. In granati rudis nomunitis varietations, icilicet in granato flavo viridi & rubro fusco. Spec. 110, lit. f. & g.

ado. In granato trysallisato vulguri, vubro fusto & pallide virides cente. Spec. 112. lit. b. & d.

Hujusmodi granati foient alias appellari granati flauniferi. Videtur qvidem magna fimilitudo inter granaticos lapides de mineras frauni, fed neuro ideo credat connes granaticos la pides esse frauniferos.

stio. Spuma lupi. Spec. 155. obl. 449. Malybdana. Spec. 234. obl.

- Obs. s. Ut stantam in igne facile fruens & facillime calcinable, suulta itaque sa in eliquatione opus habet circumspectione. Hanc ob caussam, malieo inprimis ab ipsa minera separantur, quantum possibile, omnia heterogenea, lapides, saxa, alizque peregrinz minera sustulatur deinde ut fragilior subsequenti contusioni & loturz apta siat, sortiori postmodum igne ustulatur ut dissipetur omne arsenicale & volatile, imo, siopus suerit, ut renovatz subjici possit contusioni & loturz. Post has operationes aliquando magnete separari solent particulz martiales admixtz. Simpliciores vero minera his non opus habent ambagibus & repetitis operationsbus. A minera sic ab heterogenels purificata, in furnis successionales commodatis, cum carbonibus mixta, eliquatur purum & malleabile stannum.
- Obs. 3. Benitas & puritas stanni cognoscitur [a] Frenisu sub dentibus peculiari; quo etenim magis purum en magis fremit. (b) Bilance bydrostatica [c] sustante in glubulos, determinata diametro, de horum globulorum penderatione. cir. Brand in Atl. Stockh. Ann. 1744. p. 215.
- Obs. 4. Priusquam in usum trahitur stanuum purum, solet commisseri aut cum sinco, cujus pers una sumitur ad siami partes 100; aut cum sinco & antimonio commistis, vel cum misserio; plerumque vero cum paunillo cupis, unde nitens album de sonorum redditur.

- Ohf. 5. Stamme parum in tennissima folia malicatum vocatum. STANNIOL, qvod diversis reperiri solet coloribus tinctum. Præcipuus vero stanni usus est pro mixturis metallicis.
 - (A) A miscella flanni cum cupro, qva metalli fusores utuntut, producuntur metalla mixta.
- imo. Metallum tonmentarium, producitur, per fulionem, a cupri partibus 8. vel 10. cum flami parte una, feu cupri partibus 360. ad flami parces 36.
- ado. METALEUM CAMPANARUM seu as caldarium presparatus a cupri partibus 100. & flanni part. 20. vel cupri p. 16. ad flanni p. 4. PLINII temperatura ollaria esat composita a cupri p. 100, & flanni p. 4.
- Has mixtures aliquando etiam zincum una cum orichaleo ingrediuntur. Sæpe loco flanni adhibetur plumbum, faltem ad partem. Sunt vero omnes hæ mixturæ, duræ, sonoræ, colore flavescente, a quibus etiam flatuæ & varia utensilia fundi solent.
- (B) A flanni miscella tum plumbo, qva flanarii ad varia utenfilia utuntur, producitur
 - IMO. STANNUM SIGNATUM DUPLICE SIGNO; qwod est infime indolis, compositum a stanu partibus binis & plumbi parte una; qwe proportio stannariis heic in Swecia est prohibits.
 - edo. Stannum signatum, triptici signo, confint flamini partibus 17, que temperatura est vulgaris.
- gtio. STANNOM SIGNATUM QVADRUPLICI SIGNO, conflat flanni partibus 97. & plumbi partibus 3. Hæc temperatura us nobilior, folet vocari flannum anglicavum.
 - (E) A flanui miscella cum servo & arsenico, producitur metalium album, argenteo colore, durum, qvo candelabra confici solent.
 - Obs. 6. Aliquam licet cum plumbo videatur stantum habere convenientiam; maximam tamen zincum inter & stantum reperiri, indicavimus in Obs. circa zincum.
 - Obs. 7. Stamum ingredi terram quandam determinatam calcarea indolis existimamus probabiliter concludi posse [2] A colore quo gaudet calx stanni albo. [b] Ab hojus calcis dissicili in igne vitriscatione, per se instituta. (c) A saciliori in acidis solutione, [d] a sapore amaro, quem solutionibus conciliat, terrarum calcarearum more. [e] A gelationi in acidis solutione.

tines congulations in plurimis acidis, que vix aliis terris, quam calcareis competit. [f] In vitrisicationibus omnino hec terra stami, ut terra calcarea se habet, tam difficili rafione quam colore albo,

Inflammabile principium iu stanno prasens, evidenter patet non solum ab ejusdem detonatione cum nitro, sed & , a sulphuse qvod obtinetur in destillatione sami cum oleo vitrioli, nec non a calcinatione stanni, & calcin reductione. Arsencale qvidqiam stannum simul ingredi, existimarunt suncker in Confp. Ch. T. 1. p. 964. & C. Neuman in Pral. Ch. de Stanno; sed ab experimentis qva institute Marggraff, cum Stanno, in Ast. Berolin, 1836, p. 122, allatis videtur concludi posse arsencim nonnisi accidentaliter stanno september esse immixtum, & ab codem, salva stanni natura, is parari posse.

5. 138.

5. ARGENTUM. LUNA. Gen. 57.

Sveth. SILEWER Gall. ARGENT Germ. SILBER

- Dlida, malleabilitate & dustilitate reliqua superanse metalla, auro excepto; argenti puri granum unum in filum 3. ulnarum longitudino &c 2. digitorum latitudine excendi notest; imo; ab argenti grano uno vasculum formari, quod unciam aque continere potest; majori quam plumbum, stannum & aurum gaudet elasticitate & duritie, minori vero, quam cuprum & ferrum; hinc optimam quoque suscipit polituram; tenacitate minori præditum est quam ferrum & aurum, majori vero quam reliqua metalla; siium argenteum diametri to polit. Rhen. 370. libras sine ruptusa sustinet; est & aliquatenus sonorum, sono non ingrato, quem in miscella cum plumbo perdit.
- n aëre immutabile & indestrucțibile permanet; parum vero superficialiter nigrescit iis in docis ubi sumi sulphurei sunt frequentiores; cum, omni etenim inflammabili materia nigrescit, cum lixivioso alkalıno slavescit.
- 3. In aqua pura nihil qvidqvam mutatur,
- 4. Gravitate specifica, fi perfecte purum suerit, gaudet, in proportione ad aqvam, ut 11,091:: 1,000.
- 5. In igne citius cupro fluit, & fusum superficie apparet nitida, speculi instar splendente. Permanet quoque forti in igne immutabile, observatum etenim est id ipsum per integrum mensem in igne forti detentum vix so partem ponderis perdidisse, vel, juxta aliquum experientiam vix superiem per inte-

gros binos menses. Speculo constico integre volatilisa-

- 6. In igne fusorio, cum pulvere vitri, vel fritta vitriariorum mixtum & fusum, tingit vitrum colore purpureo.
- A vitro plumbi non solvitur, hine cupellationem bene susti-
- 7. Ab acido vitrioli concentrato & bene dephlegmato folvitur argentum purum, accedente coctura, que tamen folutio aqua pura precipitari potest; si vero aqua forti prius solutum suerit argentum, & huic solutioni addatur vel oleum vitrioli, vel quoddam sal medium quod acidum vitriolicum continet, precipitatur sic argenti calx promte, que cum acido vitrioli combinatur in Vitriolum Lune.
- s. Acidum nitrosum appropriatum est menstruum argenti; requiritur vero, non solum ut debita sit sortitudine præditum, sed & purificatum, atque requisita proportione, dupla vel tripla adhibeatur, ipsa & solutio costura ad sinem austa sublevetur. Hæc solutio est clara instar aque, cutem vero tingit colore nigro non delebili, sapore amaro sortiter urente, crystallos post evaporationem dat lunares, albas, lamellares ad siguram bexangularem inclinantes.
- 9. Ab acido salis non solvitur argentum, nisi persecte illud acidum dephlegmatum suerit in sorma vaporosa. Si vero ad solutionem argenti in aqua sorti addatur spiritus salis, vel sal commune purum aut aliud să medium quod acido salis participat, præcipitatur inde calx argenti & tam sortiter cum acido salis combinatur, ut nec aqua nec igne ab codem separari posit. Hæc calx acido salis unita, edulcorata & leni igne susa abit in massam semipellacidam colore corneo vel susa aliquatenus slexilem, que vocatur Luna connua.

- 10. Cum Suphure facile combinatur sub susione, nigrescentem suscipiens colorem.
- pro autem admixto redditur durum; a stanno fragile, quod etiam fit ab arsenico, zinco & regulo antimonii. Cum cobalta autem & nickolo vix combinatur.
- 13. Cum mercurio facile amalgamatur.

. S. . 139.

i. ARGENTUM nativum.

Spec. 385.

Argentum nudum. v. LINNE. 148. 1.

Argentum parun nativum. CRONSTEDT. 168.

Sveth: GEDIEGET SILFWER

Gall. Argent vierge ou argent natif. v. Dr. Bomare, 300.

Germ. Gediegenes silber. Gewachsenes silber

Est fere purum argentum, malleabile, colore argenteo, sed parum obscuro vel slavescente, ab aqua forti solubile, aliis mineris vel & lapidibus aut saxis, interdum & terris, utpote argillæ vel ochræ innatum vel adfixum hæfens, aliquando auro vel cupre sed parce participat.

- (a) ARGENTUM MATIVUN, folidum.
 In massula irregulari vel glandulis difformibus, Kungsberg in Norwegia. Neumarken in Wermelandia, ubi
 in vena argillacea repertum fuit.
- (b) ARGENTUM NATIVUM, granulare.

 In minoribus graffis reperitur mineris vel lapidibus inspersum. Frequenter in sodinis. Americanis in Mexica
 & Potoss.
- (b) ARGENTUM NATIVUM, dentatum.
 Vocatur Silberzähne, in dentium formam vel in spiras concretum. Kungsberg. Mexico.

(d) Ar-

- (d) ARGENTUM MATIVUM, germinans, seu dendriferme. Est ramosum arboris vel musci instar. Kungsberg. Patosi in America. Schneeberg.
- (e) ARGENTUM NATIVUM, bracteatum.
 In lamellas tenuiores, in fissuris lapidum occurrit, Kungaberg. Freiberg. Fahann Georgenstadt.
- (f) ARGENTUM NATIVUM, capillare. Tricbites.
 Fibris vel setis tenuioribus constat; Schemnitz in Hungaria. Freiberg. Marienberg in Saxonia.
- . Hue & pertinet files composita minera, que ab Hispanis vocatur Arana, in fodinis americanis obvia.
- Olf. Argentum cum sulphure mixtum & susum, dum leni igne fovetur, in argentum capillare vegetare solet.
 - (g) ARGENTUM MATIVUM, forma crystallisata.

 Reperitur superficie nitida, ramis tetragonis instar aluminis. Kungsberg. Sainte Marie in Alsatia.
 - (h) ARGENTUM NATIVUM, superficiale. Læfæsen, Salberg.
- 2. ARGENTUM sulphure mineralisatum, minera malleabilis vitrea, facile susibilis. MINERA ARGENTI VITREA.

 Spec. 386.

Argentum rude plumbei coloris. AGRICOLA.

Argentum mineralifatum festile, malleabile, plumbicolorum.

v. Linné 148. 3.

Argentum fulpbure mineralifatism. CRONSTEDT. 169. 1.

Sveth Silfwerglaserz. Glaserz

Gall. MINE D'ARGENT VITREUSE. V. DE BOMARE. 307.

Germ. SILBERGLAS. GLASERZ.

Rst minera gravis, utplurimum colore plumbeo, rarius alio; ea, dum pura est, mollitie ut scindi & malleari, imo, impressiones suscipere possit, textura ut plurimum lameliosa, facile in igne susibilis & qvidem eo

X 5 ipso

ipso momento quo rubet, argenti ditissima, quod plernaque ad a continet, dum reliquum est sulphur, racius quidpiam arsenici simul admixtum habet; quo casu etiam fragilior est; hinc merito considerari potest ut argentum sulphure penetratum, unde & eadem sere forma in sodinis repesitur ut argentum nationem.

- (a) MINERA ARGENTI VITREA, colore plumbeo.

 Hæc est magis vulgaris, colore obscure griseo seu plumbeo vel magis nigres ente. Reperitur plerisque in sodinis argenteis. Kungsberg in Norwegia. Freiberg in Saxonia. Sainte Marie in Alsaia. Schemmitz in Hungaria.
- (b) MINERA ARGENTI VITREA, fusca.

 Hangaria. BRUCKMAN in M. D. T. I. p. 163. indicat dari mineram argenti vitream fuscam, qvæ, dum scinditur, intrinsece viridis apparet.
- (c) MINERA ARGENTI VITREA, flavescens.

 Est fere lithargyrii vel potius auripigmenti colore, forfan arsenico simul participans, unde colorem habet.

 DAVILA indicat hanc reperiri ad Planché.
- (d) MINERA ARGENTI VITREA, viridescensi Munster. Sainte Marie aux mines.
- (e) MINERA ARGENTI VITERA, carulescens.

 Hac est frabilis, scoriis similis, unde a monticolis & aliis vocatur Schlackenerz, h. e. minera scoriarum.

 Freiberg. Lotharingia.
- (f) MINERA ARGENTI VITREA, germinans. Kungs-berg.
- (g) MINERA ARGENTI VITREA, bracteata. In lamellis occurrit Kungsberg. Alfatia.
- (h) MINERA ARGENTI VITREA, crystallisata, crystallis tessularibus octoedris, figura est aluminari. Joachimsthal in Bohemia. Schemmitz in Hungaria.
- (i) MINERA ARGENTI VITREA CRYSTALLISATA, crystallis prismaticis bexaedricis. Bipontio.

- (k) MINERA ARGENTI VITREA CRYSTALLEATA, crystallis pyramidalibus decaedris. Maxico.
- (1) MINERA ARGENTI VITREA, Superficialis.
- Obs. r. Ab argento nativo generato, postmodum vero sulphure penetrato & mineralifato hanc mineram utplimimum generari concludimus a speciminibus & frustulis argenti nativi germinantis, que interius ad radicem argento nativo confront, superius vero, ad apicem, in mineram argenti vitream funt mutata a fumo sulphureo, qvalia e fodina Kungsbergans habemus. Hinc vulgarem & principalem hujus mineræ colorem esse plumbeum vel nigrescentem opinamur. Sed, non omnem mineram argenti vitream hoc modo esse generatam patet a di verla bujus mineræ crystallisatione, nonnisi in statu sluido possibili. Utroqve autem modo non solum fulpher majori copia interdum cum argento combinari posse, sed simul arsenicalem fumum, ubi præsens suerit, aslociari, lmo, in statu fluido hec nomineta & alla mineralia admisceri posse, probabile oft. His admixtis existimamus reliquos colores, quibus interdum hæc minera gaudet, dependere. A majori copia sulphuris, viridescentem, a sulphure E arfenico mixtis, flavescentem, ab alils heterogeneis carulescentem, dependere opinamur. Contendunt plurimi hos minera argenti vitrea colores peregrinos, fuscos, flavos, virider, carulescentes nomifi superficiales esse, & dependere a cruffa qvadam extrinfece adhærente; fed, an hæc fuppolitio ubivis locum habeat, hujusmodi mineras argenti vitreas coloratas examinans facile deprehendere potest; rasura etenim vel graviori plaga proprius eminet & apparet mineræ color. Obs. s. Arte producitur hæc minera ab argento in testa vel crucibulo fulo, cui deinde additur successive fulphuris in frustula minora divisi, sextuplum aut octuplum, qvo sacto masfa effunditur nigricans; vel, ut innuit Kunckel in Labor. Chem. p. 10, eadem hac minera artificialis obtinetur, si limatura argenti czmentetur cum fulphure & moderato igne foventur. A ceice argenti edulcorata, cum cinnabari & arfenieo ad partes æquales stratificata, per cæmentationem, eo ignis gradu, ut tandem sublimetur & separetur mercurius, miwerem argenti vitream preparati, indicat LEHMAN vew Metallo mat, p. 99.
- 3. ARGENTUM acido falis mineralifatum, minera semipellucida, lamellosa, cornea, igne candelæ liquabilis. M1-NERA ARGENTI CORNEA. Spec. 3 87.

Argentum mineralisatum, submalleabile, subdiaphanum, T. Linné. 148. 2.

Argentum acido salis solutum & mineralisatum. CRON-STEDT. 177.

Sveth. Hornsilewer, Hornerz, Hvit Glaserz.

Gall. Mine d'Argent cornée. v. De Bomare.

Germ. Hornsilber. Hornerz. Gewachsenes hornsilber. Wrisses glaserz.

Rarlssma est argenti minera, colore albescente aut fusco slavo, semipellucida, intrinsece lamellosa, cornui amilis, unde nomen habet, aliquatenus malleabilis tam ante quam post susionem, cultro & scissilis, unde bene cognosci potest, licet extrinsece interdum obscura & quas rubiginosa appareat; sortiori igne volatilis; argentum continet ad 3, reliquam est acidum salis communis, quibus partibus constitutivis aliquando arsenicum accedit.

(a) MINERA ARGENTI CORNEA, colore albescente.

Hac est minera que a nonnullis vocatur minera argents
vitrea alba, & ab iisdem ad mineras argenti vitreas
refertur, ob faciem extrinsece sere vitream. Zellerseldt.
Guadalcanal in Hispania.

(b) MINERA ARGENTI CORNEA, flavo fusca, Resina fere aut colopbonii faciem habet.

(c) MINERA ARGENTI CORNEA, colore viridi & purpureo.

Johann Georgenstadt in Saxonia. Woodw, T. H. p. 11.

33.

Obs. Area quomodo hace minera obtineatur indicavimus paragrapho pracedenti Nro. 9, scilicet, dum, argentum solvitur aqua forti & solutum practipitatur muria falis communis, deinde edulcoratum funditur. Talia are sicta huma cornua. Sepe ignaris divenditur pro minera argenti cornea naturali. Sed naturum, hac via, hanc eandem mineram praparare, nemo credat. Arsenicum imo & sulphur aliquando in hac mineta esse admixta, odor, quem hac minera in igue spargit, indicat.

4. ARGENTUM arsenico & sulphure mineralisatum, minera rubra, ante ignitionem susibili. MINERA ARGEN-TI RUBRA. Spec. 388.

Minera florenorum vubra. NONNULL.

Argentum rude rubrum. AGRICOLA de N. Foss. L. X.

Argentum rubescens, tritura rubra. V. LINNÉ. 149. 4.

Argentum sulpiture & arsenico mineralisatum. CRONSTEDT.

170.

Sveth. Rothgylden. Rothgyldenerz.
Gall. Mine d'argent Rouge. v. De Bomare.
303.

Germ. Rothguldenerz.

Est minera gravis, volore rubro, fortiori aut debiliori, aliquando ad purpureum accedente, interdum obscure vel grisco rubente, splendens, tritura vero semper
rubens; plerumque opaca, irregularis; crystallisata vero
utplurimum semipellucida & clara; igne decrepitat, &
ante rubedinem sluit. Arsenicum hanc mineram ingredi
patet ab odore, quem in igne emittit arsenicalem; Sulphuris præsentiam indicat hujus mineræ color ruber &
detonatio cum nitro. Qvidpiam ferri simul, saltem aliquando admixtum esse, quod post ustulationem magnete
extrahi potest, nonnuili contendunt. Argentum, dum pura
est minera, ad & continere solet; quæ obscuro est colore,
minus continet. Nonnis in rentbus & glandulis in argentisodinis reperitur.

- (a) MINERA ARGENTI RUÉRA, opaca, rubens.

 Est fere vinnabarino colore, superficie nitente, friabilis, folida, amorpha. Ab Hispanis vocatur Rosicler in Potosi, ubi frequentior occurrit. Andreasberg in Hercynia. Salberg in Westmannia.
- (b) MINERA ARGENTI RUBBA, carulescens.

Est opaca, subro carulescente colore, seu his quas mixtis. Freiberg. Annaberg.

(c) MINURA ARGENTI RUBRA, grifea.

Colore est griseo cum aliqua rubedine mixto, tritura tamen rubet. Freiberg. Andreasberg in Hercynia. Mexico.

- (d) MINBRA ARGENTI RUBRA, nigrescens.

 Est colore obscure cinereo. Johann Georgenstadt. Joachimsthal.
- (e) MINERA ARGENTI RUBRA, pellucens, amorpha. Colore rubro fere granatico. Potofi. Joachimsthal.
- (f) MINER ARAGENTI RUBRA, pellucent, figurato.

 Est plus minus regulari figura, interdum drusica, interdum crystallisata, figura prismatica, decaëdrica, dodecaëdrica imo pluribus lateribus, interdum figura indeterminata. Hungaria. Alsatia, Bipentie.
- (g) MINERA ARGENTI RUBRA, superficialis. Salberg in Westmannia. Ebrenfriederichsdorf.
- Obs. t. Ars apparenter hanc mineram imitatur, dum lapidis pyrmieson, ab antimonii, arsenici & sulphuris ana per mitem fusionem præparati pars una miscetur cum calcis luna parte anatica & craci martis p. 3 qvæ mixtura miti igne fundenda. Analogon qvoddam etiam haberi potest ab antimonio, nitro & calce luna mixtis & fusis. Cum minera arsenici alba seu pyrite albo, hanc mineram imitari, ut non-nulli existimant, frustraneus est labor.
- Obs. s. monnullibi reperitur here minera que simul auram habet admixtum, ut Kremnitz in Hungaria. Joachimsthal & alibi. Hospitare solet in quarzo, spatho, cormeo aliisque minerie, inprimis su consinio minerarum argenicalum.
- 3. ARGENTUM orsenico, sulphure & cupro mineralisatum, minera micans alba. Minera Argenti Al-BA. Spec. 389.

Minera florenorum alba. Nonnull.

Argentum rude album. Adricola de N. F. L. X.

Argentum mineralisatum cupro, arsenicale, tritura albida. v. Linné. 149. z.

Argent: m arsenico & cupro sulpburato mineralisatum, minera solida. CRONSTEDT. 171. b.

Sveth. Weisgylden
Gall. Min's d'argent blanche
Germ. Weissgulden. Weissguldenerz.

Est minera argenti gravis colore albescente seu griseo albo nitens & squamularum piscium instar splendens, sed comp. Eta, minimis in fractura particulis apparens, interdum licet striata; galena plumbi particulis minimis nitenti non multum dissimilis, sed durior, cultro non scissiis, tritura pulverem dat album; composita arsenico, sulpbure & cupro, qvibus argentum est mineralisatum, qvod s partem, dum minera est pura, constituere solet, cupri vera major adesse solet proportio.

- (a) MINERA ARGENTI ALBA, colore plumbeo.
 Reperitur in Alfatia, Hispania, aliisque locis.
- (b) MINERA ARGENTI ALBA, colore chalybee.

 Est priori varietate parum obscurior, albo correlescente seu chalybeo colore, tritura pulverem dans album. S.

 Marie aux mines in Alsatia.
- (c) MINERA ARGENTI ALBA, drussformis

 Est drusica, rarissime crystallis cubicis obvia. Joschimsthol.
- Obs. 1. Que vocatur & describitur minera argenti alba, colore albescente, eandem, utpote que supro caret, ablegamus ad minerar argenti arsenicales postmodum describendas.
- Ohf. s. Hanc mineram quidplam plumbi aliquando fimul continere, negare nos possumus, inprimis dum in viciniis galene plumbi, vel, cum eadem galena commixta reperitur. In Hungaria & alibi occurrit, quæquidp:am auri simul continet.
- 6. ARGENTUM arfenico, sulphure & cupro mineralisatum, minera nigra fuliginosa. MINERA ARGENTI NI-BRA. Spec. 390.

Argentum rude nigrum, AGRICOLA.
Gleba nigra argenti particeps. HEBENSTREIT in Muf.
Richt.

Argentum obscure fuliginosum. v. Linné. 170. 9. Argentum ossenico & cupro sulphurato mineralisatum, minera mollis destructa. Cronstedt. 171. a.

Sveth. SWARTGYLDEN

Gall. Mine d'argent noire. v. De Bomare. 306.

Germ. Schwarzguldenerz. Silberschwærze, Russichtes erz

Est minera colore nigro vel fuliginoso, maxime friabilis, sed gravis; originem forsan habens a minera argenti alba nuper descripta vel aliis quoque mineris argenti, calore subterranco ad partem destructis, sulphure & arsenico expulsis, vel alio modo dissipatis; hinc non mirum in hac minera suliginosa granula minera argenti alba vel & rubra interdum immutata & quasi immixta observari. Hinc & hac minera supra mineram argenti vitream, nec non mineram argenti albam & rubram, ditior hospitare solici, sed nonnia in rimis & sissuris, ut in Freiberg est observatum, ut refert Lehman in Ein! in Bergo. p. 83. Arsenico, sulphure & cupro constat, quibus argentum est mineralisatum, quod ad i imo i sui partem, dum pura est, continet.

- (a) MINERA ARGENTI NIGRA, fpongiofa.

 Est cavernosa, tuberosa. Siberia. Freiberg ubi 50.

 pro cent. argenti continet. Cfr. Woodward T.

 U. p. 11. & 35. Schneberg.
- (b) MINERA ARGENTI NIGRA, pulverulenta.
 Facie mollioris pulveris, vel folo attactu in pulverem abiens, nigra, fuliginofa, argento ditiflima.
- Obs. Sub hac varietate comprehendere possumus mineram argenti nigram fragilem, que ab hungaricis monticolis Rischgewachs vocatur. Cfr. Justi Ch. Schr. T. I.

- (c) MINERA ARGENTI NIGRA, lamelloja. Johann Georgenfindt. Freiberg.
- (d) Minera argenti nigra, vegetans. Est dendriformis. Marienberg. Lotharingia.
- (e) MINERA ARGENTI NIGRA, superficialis, Sæpe in tenaci quali lamella superficialiter adhæret, Freiberg.
- Obf. Minera argenti nigra folida, que ad hanc speciem connumerari solet, ad speciem subsequentem pertinet, &, minera argenti nigra pica, ad mineras argenti zincosas mox in sequentibus describendas, est referenda.
- 7. ARGENTUM arsenico, sulphure, cupro & serro minelisatum, minera solida, grisea. Minera armenti grisea. Spec. 391.
 - Argentum rude cinerei coloris. AGRICOLA.
 - Argentum mineralisatum cupro cinereo, tritura rubra. V. Linné. 159. 6.
 - Argentum arsenico & cupro sulpburato mineralisatum, CRON-STEDT. 171.
 - Argentum cupro & antimonio fulpharatis mineralifatum. CRONSTEDT.

Sveth. GRA SILFWERMALM. FAHLERZ
Gall. Mine d'Argent Grise. v. De Bomare. 302.
Mine d'Argent d'on Gris de Cendre
Getm. Fahlerz. Grauerz. Schwarzerz

Hæc minera nihil allud est quam minera cupri grises (Spec. 352.) que majeri proportione argenti participat, simul & aliquando quidpiam antimonii admixtum habet, tritura rubet. Maxime itaque hæc minera assinis vinera argenti alha, (Spec. 380) sub qua & a plurimis comprehendi solet, ab eadem vero non solum colore in hac minera obscuriori differt, sed & majori copia cupri, cum admixto serro in hac minera præsente, unde & color magis obscurus dependet, ac rubens tritura; est, de cætero, gravis, solida & densa, minimis Tom. II.

particulis nitens; argentum sæpe ad 2. vel 3. marcas, imo ultra pro centenario continet; supri ad 20. vel 24. pro cent. raro qvidpiam auri immixtum habet, ut ad Schemnitz in Hungaria.

(a) MINERA ARGENTI GRISEA, colore grisco.

Hæc est quæ a monticolis vocatur Grouerz, colore est pure cinereo vel griseo, consistentia interdum duriori interdum fragiliori, compasta & densa, cultro non scissilis. Freiberg. Goslar. Interdum antimonio participat, Ænimskog in Dalia

(b) Minera argenti Grisea, nigrescente colore.

Hæc est quæ minera argenti nigra solida appellari solet, a monticolis Schwarzerz, ab Hispanis, NegritLos, reipsa vero nihil aliud est quam minera cupri
grisea nigricans (Spec. 352 b.) quæ majori portione argenti participat; est densa, texturæ chalybeæ,
interdum quidpiam antimomiale simul admixtum habens,
ut in minera argenti grisea nigricante ad Potosi observatum esse resert Baumer. Bleyberg. Freiberg.
Hungaria.

(c) Minera argenti grisea, crystallisata.
Crystallis pyramidalibus vel antimonialibus constat, tritura rubet. Enimskog in Dalia. Transylv.

· Obs. Hæc minera plerumqve cum mineris cupri hospitare solet, rarius cum galena plumbi; qvæ verò antimonio simul participat freqventior est in argentisodinis, cum galena plumbi vel aliis argenti mineris.

9. ARGENTUM sulphure arsenico & antimonio mineralisatum, minera susca. MINERA ARGENTI HEPATICA.

Spec. 392.

Argentum antimonio sulphurato mineralisatum minera obscure grisea parum brunescente. CRONSTEDT. 173. a.

Sveth. LEBERERTS. BRUN SILPWERMALM Gall. Mine d'Argent Brune Germ. LEBERERZ. BRAUNERZ

Est hæc minera colore susce seu jecoris, vel obscure griseo ad suscema melinante; quæ, tritura rubens in minera antimoniali, cui sorsan & alia peregrina & arsenicalia accedunt, minorem copiam argenti continet. Braunsdorf in Saxonia. Blanckenburg.

Ons. Hee minera, inprimis rubro susca, qualis blanckenburgenfis, eadem est, que interdum, etiam in R. Min. Succ. ad
mineras argenti rubras est relata, similis minera cupri bepatica. Que obscure grisco est colore ad suscam inclinante, qualis brannsdorsiensis, videtur esse minera antimonsi solida (Spec.
304.) argento participans. An minera susca argenti, americana, que ab Hispanis Mulatos vocantur, antimonio
participent, dicere non possum.

9. ARGENTUM sulpbure, arsenico & antimonio mineralisatum, minera plumosa vel radiata. Minera argenti plumosa. Spec. 393.

Argentum antimonio sulphurato mineralisatum, minera cæruleo nigrescente, crystallis capillaribus, CRONSTEDT. 173. \(\beta\), 1.

Sveth. Fiædersilwer. Federerz

Gall. Mine d'Argent en plume, v. De bomaRE. 305.

Germ. FEDERERZ

Ad suam texturam, est hæc minera, mineræ antimonii plumusæ (Spec. 363.) omnino similis, stiabilis, sevis plerumque digitos inquinans; per sublimationem præbet risigallum, unde arsenici præsentia una cum sulphure patet; argentum vix ultra 4, vel 8. lothones pro centen, continet.

- (a) Minera argenti plumosa, nigricans.

 Hæc est frequentior & magis nota. Freiberg, est.

 Woodward T. II. p. 11. & 35.
 - (b) MINERA ARGENTI PLUMOSA, car ulescens. Saxonia.
 - (c) MINERA ARGENTI PLUMOSA, alba vel cinerea.
 Braunsdorf.

10. AR-

20. ARGENTUM arsenico, sulpture & serro mineralisatum, minera albo colore nitens. Minera argente Arsenicalis. Spec. 394.

Argentum mineralisatum arsenicale. v. Linné. 150. 7. Argentum serro & arsenico sulphuratis mineralisatum. Cronstedt. 175.

Sveth. Weisserz, silfwerhaltig arsenikalisk kies

Gall. Mine d'argent d'une couleur blanche luisante. Mine d'argent arsenicale

Germ. Weisserz. Silberhaltiger arsunikalishen kies

Est hæc minera solida, dura, particulis minimis, colore magis albescente & lucido quam minera argenti alba, nitens; ad chalybem odore alliaceo scintillans; reipsa ideoque nihil aliud quam minera arsenici cinerea, quæ argentum continet, sive nativum sive mineralisatum. Claustbal. Andreasberg.

Obs. A minera argenti alba distert hac minera argenti essenicalis, non solum colore albo magis nitente, quo ex asse aqualis minera arsenici cinerea, sed & quod cupro careat. Non confundenda cum mineris cobalti, qua interdum argento participant. An argentum in hac minera solutum & mineralisatum existat? An nativum? Nondum accurate est exploratum. Cum argento nativo mixta reperitur hac minera ad Braunsdorf.

11. ARGENTUM zinco sulphurato mineralisatum, minera nigra vel nigrescente, nitida. MINERA ARGENTI ZINCOSA. Spec 395.

Argentum mineralisatum zinco sterili. v. Linné, 150. 8.
Argentum zinco sulphurato mineralisatum. CRONSTEDT.
175.

Sveth. Pechblende. Silfwerhaltigt peckblen-

Gall. Mine D'ARGENT NOIRE LUISANTE COMME DE LA POIX. MINE D'ARGENT D'UN NOIR LUISANT. MINE D'ARGENT ZINQUEUSE

Germ. PECHBLENDE. SILBERHALTIGE PECHBLEN-

Est minera zinci vel pseudogalena nigra, colore obscure griseo aut nigro, squamulis nitens, que simul argentum solutum vel mineralisatum continet.

- (a) MINERA ARGENTI ZINCOSA, difformis.

 Colore est obscure griseo vel nigro, squamulis minóribus nitens.
- (b) MINERA ARGENTI ZINCOSA, globofa.

 HEC est que vocatur Kugelerz, colore obscure griseo aut nigro; argentum, ad 3. marcas, zincum ad 30. pro cent. continere solet. Schemnitz in Hungaria, ubi etiam auro preticipat.
- Olf- Hæ mineræ ad mineras argenti nigras connumerari solent & vocariminera argenti nigra solida, vel, dumatro sunt nitentes colore; minera argenti nigra picea; germanice schwarz pecherz, qvæ reperitur ad Joachimthal.
- 12. ARGENTUM sulphure & ferro mineralisatum, minera pyriticosa susca. MINERA ARGENTI PYRITICOSA. Spec. 396.

Argentum ferro sulphurato mineralisatum. CRONSTEDT. 176. 10.

Sycth, Silewerraltic kies Gall. Mine d'argent pyriteuse Germ. Silberhaltiger kies

Est hæc minera composita a pyrite susce (Spec. 277.) & argento, quod ab eodem pyrite, sine dubio, est solutum & mineralisatum ad 6. vel 7. loth. pro centen. Iisdem itaque criteriis gaudet quibus talis cognoscitur pyrites. Kungsberg in Norwegia.

13. ARGENTUM nativum vel mineralisatum, lapidi calcareo vei quarzoso, sine nitore metallico, immixtum. MiNERA ARGENTI LAPIDEA. Spec. 397.

Sveth Silfwerstenar, Silfwerhaltige str-

Gall. Mine d'Argent pierreuse Germ. Silbersteine. Silberhaltige steine

Sub hac specie comprehendimus lapides calcareos vel quarzo fos aliosque analogos, plus minus cariofos vel cavernosos, diversi coloris, utplurimum & coloribus mixtis, alios cum acidis effervescentes, alios ad chalybem scintillantes & marcasiticas crystallos minores sæpe inspersas hab. ntes aliquando & crusta ferruginea nigrescente alicubi vestitos. Sed non nudos esse lapides, ex co evidens est, gvod calcinatione fortiori, colore mutentur, dum alii nigrescunt, alii violacei redduntur, alii obscure fusci, plerumque cum maculis albis immixtis. Ovarzofi cum aqua forti non effervescunt, eandem vero, sub fortiori coctura, reddunt confistentia crassam & turbidam, colore albam, suscam vel viridescentem, quæ solutio ab oleo tartari p. d. addito coagulatur, nulla vero in eadem præcipitatio a muria salis communis producitur. Sub microscopio in his lapidibus aliquando granula minima argenti nativi, alba vel flava, inspersa apparent, sæpe & nulla, licet, docimastice examinati præbeant 4, 5. usque ad 18. loth, argenti pro c.ntenario.

- (a) MINERA ARGENTI LAPIDEA, calcarea.
 Colore est cinereo particulis subtilifimis, vocatur a
 von Justi in Chem. Schr. T. I. Argentum alkali mineralisatum. Annaberg in Austria.
- (b) MINERA ARGENTI LAPIDEA, spathosa.

 Est minera spathosa alba, maculosa vel flavescens.

 Schemnitz in Hungaria.
- (c) MINERA ARGENTI LAPIDEA, qvarzofa, alba. Hæc qvafi farinacca apparet, per fe fusa Colorem &

faciem scoria ferri suscipit cum immixtis particulis al-Potosi Mexico.

- Obs. Hi lapides for an ildem funt, quos Hispani CACHI appellant. qvos alabastro similes, & plurimum plambi continere afferit AL. AL. BARBA in Bergh. p. 40.
- (d) MINERA ARGENTI LAPIDEA, quarzosa, grisea. Hæc fæpius crystallos marcasticas inspersas habet, simul. & maculas albas quasi farinaceas. Argentum a 4. ad 14. loth. pro centenario continet. Westindia. Hispania. Mexico.
- (e) Minera argenti Lapidea, quarzofa, fusca. Hæc interdum cariosa vel ut exesa apparet, interdum quali in stratis recumbens. Argentum ad 18, loth. pro cent. continet. Potofi.
- Obs. Hunc lapidem eundem esse existimamus, quem Hispani vocant Chumps, quem A. A. Barba l. c. refert elle indole smiridis, & tam minera argenti nigra quam rubra participare. Calcinatus hic lapis fit obscure ruber.
- (f) MINERA ARGENTI LAPIDEA, quarzosa, rubens. Hæc nihil aliud est qvam qvarzum, ochraceo rubro interdum & flavo colore tincum, in quo argenti nativi granula parce hospitant.
- (g) MINERA ARGENTI LAPIDEA, quarzosa, diversicolor.
 - Mixto est colore, purpureo, albo & nigro, cariosa; Argentum ad 9. loth. pro centenario præbet. Westindia bispanica.
- 14. ARGENTUM nativum vel mineralisatum, lapidi arenario, sine nitore metallico, immixtum. Minera argen-TI ARENARIA. Spec. 398,

Sveth. SILFWER SANDERZ

Gall. MINE D'ARGENT SABLONBUSE

Germ. SILBERSANDERZ

Sunt lapides glareos vel are: avei, diverso colore, plerumque cavernosi, in cavitatibus vel sissuis insper-Y 4 fas

fas habentes lamellas flavescentes aut rubro suscas ochraceas; calcinati minimas aliquando particulas minerales nitentes, cum quarzosis particulis mixtas sub microscopio exhibent; cum aqua forti non effervescunt, eandem vero, sub costura, crassam reddunt & turbidam, lixivio alkalino coagulabisem. Argentum ad 5, 6. & ultra lothones procentenario continent.

- (a) MINERA ARGENTI ARENARIA, fusce.

 Calcinata sit obscura, cum immixtis particulis albis quarzosis & particulis mineralibus. Westindia bispanica.
- (b) MINBRA ARGENTI ARENARIA, flava.

 Est maculosa, inspersas de cetero habens lamellas rubro suscessivas; calcinata redditur alba, cum maculis colore chalybeo. Potosi.
- Obj. 1. Hæc, ni fallor, eadem est minera, quam Hispani Guljos apellant, quam auro, argenta aliisque metallis participare, reliquisque lapidibus ditiorem este asserit A. A. BARBA. I. C.
- Obs. s. Lubenter sateor, has lapided & descriptas mineras utrasque vix aliter considerari posse, quam matrices, in quibus, granula, vel argenti nativi, vel de mineris argenti defbriptis, g vocung ve modo & casu separata suum obtinuerunt hospitium & in iisdem sunt fixata, adeoqve. rigorose loqvendo, hos lapides inter mineras argenti vix locum habere polse. Sed si ex adverso consideremus, monticolis & mineralogis magis proficuum effe quam noxium, hujusmodi cognofcere lapides. in qvibus particulæ argenti five nativi five mineralisati insensibiliter hospitant; idem & circa religvorum metallorum mineras dudum tam a monticolis quam mineralogis esse observatum, ut evidens est a nonnullis mineris ferri; a minera eupri schistofa & argillacea, a minera flanmi lapidea fre, prætereaq ve nondum plene esse decisum, annon qvidpiam his lapidibus, inesse possit, sive arsenicale, sive salium quo argentum est mineralisatum, tutius itaque & consultius existimavimus ab his lapidibus peculiares constituere species, quam cosdem omnino excludere. Hoc de sequentibus speciebus etiam valet. Cfr. insuper objerv. ad Spec. 365. inter mineras eupri.

15. ARCENTUM natioum vel mineralisatum lapidi levissimo, flexili foliaced immixtum, colore obscure rubro. MINERA ARGENTI FOLIACEA. Spec. 399.

Sveth. BLATTERERZ

Gall. MINE D'ARGENT FRUILLETÉE

Germ. BLÆTTERERZ BERGZUNDER

Est hæc minera rarior, aliis mineris argenti vel galonæ plumbi superficialiter, aut in cavernis vel sissuris leviter adhærens, colore obscure rubro serrugineo, textura soliacea, soliis slexilibus, levissimis, aqvæ innatantibus composita; cum acidis esservescens, & ab iisdem, inprimis aqva sorti, ad naximam partem solubilis; argentum ultra 15. loth. pro cent. continet. Claustbal.

- Obs. Primus hanc mineram accurace descripsit J. G. Lehman in Pb. Cb. Schrifften p. 186. &c. ubi refert hanc mineram constare argila, bamatite micaceo, supbure, spatho calcareo, fluore minerali, galena plumbi atque argento, quod existimat in terra argillacea esse quasi mineralisatum, quum tanta copia a galena plumbi præsente non obtineri possit. Hinc concludit, tanc mineram considerari posse, ut argentum in subere montano mineralisatum.
- 26. ARGENTUM nativum vel mineralifatum, lapidibus diversi coloris mixtis inhærens, colore stercoris enserini.

 Minera argenti Lapidea, stercoris anserini.

 Ni. Spec. 400.

Sveth. Gænsekætigt silewermalm Gall. Mink d'argent merde d'Oye Germ. Gænsekætichtes silbererz

Est minera rarissima, lapidea, que nonnullibi colore savescente vel rubente serrugineo, alibi viridescente existit; colorem virides entem habens a spathi particulis ejusdem color:s pellucidis, que cum granulis spathi albi sunt mixte, quas inter argentum nativum capillare & granulare hospitat magna copia; annon & quidpiam mineralisatum st admixtum? nondum sufficienter est exploratum. Kungsberg in Norwegia. Wendischleuben ad S bemnitz. Generosiss. Baro, Gubern. & Comm. Ord. de Stella Polari, D. Tilas.

17. AR-

17. ARGENTUM natioum vel mineralifatum, terris immixtum, minera terrestri molliori. MINERA ARGENTI MOLLIOR Spec. 401,

Sveth, Silfwermulm. Silewerhaltig Jord Gall. Mine D'Argent: Molle

Germ. 'SILBERMULM

Est terra margacea, argillacea vel alia quæcunque ferruginea, quæ argentum nativum aut quocunque modo mineralisatum continet.

(a) MINERA ARGENTI MOLLIOR, diversicolor. GEN-SEKOETICHTES ERZ.

Est ochracea terra, vel, utplurimum margacea ferruginea, diversicolor, seu maculis rubris, slavescentibus & viridibus ornata, densa, quæ plurimum argenti nativi capillaris continet, desuper vero nonnullas marcas argenti ex centenario. Ebrenfriderichsdorf. Mariemberg. Schemmitz in Hungaria.

- Obs. Hac est, que ab aliis minera argenti serroris anserini vocatur, unde patet, duplices esse mineras que hoc nomen
 a monticolis obtinuerunt; aliam, nor wegicam, lapideam,
 quam præcedenti specie descripsimus, aliam, germanicam,
 terrestrem, qualis hac est. Eandem, non solum argentum
 nativum continere, sed & aliquo, modo mineralisatum, expertus est Henckel, qui, separato omni argento nativo, a
 residua terra nonnullas marcas pro centenario obtinuit. cst.
 Henckel Mineral. p. 51. Gellert. Metallurg. p. 39. J.
 G. Lehman Einleit. in Bergw. p. 81. &c.
- (b) Minera argenti mollior, flavescens. Gilbe. Est ochra vel terra ferruginea flavescens aut susca, qua argentum continet, interdum ad nonnullas marcas, interdum ad nonnullas lothones pro centenario. Freiberg; Tyrol. Schemnitz in Hungaria.

(c) MINERA ARGENTI MOLLIOR, lutofa, obscurå, pin-

Dicitur hoc lutum, attactu pingve, instar butyri esse; originem forsan habens a minera argenti nigra vel alia qvacunqve, ab aqvis assuentibus, vel alias

ob canssas io tenerrimum pollinem conversis, qui pollen deinde eum argillacea terra Commixtus suit; vel, ab aqua argenti nativi particulis gravida, qualem in sodinis dari, plurimi asserunt. De hoc luto csr. Mathesius in Sarepta. Albinus in Cheon. Misn. Braun Amenit. subterr. p. 51.

- Obs. Vocari solet hee terra lutum argenti, seu. argentum nondum ad persectionem reductum, ab lis qui in hoe luto primam materiam argenti querunt.
- (d) MINERA ARGENTI MOLLIOR, margacea, alba, fo-

Cum aqua forti effervescit. Saxonia.

(e) Minera Argenti mollion; margacea, alba, porosa.

Est levissima, porosa, friabilis. Freiherg.

(f) MINERA ARGENTI MOLLIOR, argillacea.

Est argilla montana cærulea vel cinerea, qvæ argentum nativum aut solidum vel dentatum, aut in granulis vel capillare, vel & superficiale continet.

- Obs. 1. In hujusmodi vena argillacea, venas martiales secante, repertum est plurimum argenti nativi in sodinis Normarkii in Wermelandia Anno 1726. de quibus sodinis csr. Swedennord de ferro, p. 67. nec non Ast. Er. Upsal similiter repertum est argentum nativum superficiale argillæ cæruleæ adhærens, in Osmundsberget in Dalecarlia. csr. Asta Stockb. Vol. I. p. 203,
- Obs. 2. An bac argilla carulea Normarkiensis, iis in locis ubi nickoli minera destructa participat, & exinde viridescens repertuur, ninera argenti sercoris anserini nomen mereatur, in medio relinqvo; opinor autem, hoc nomen non aliis qvam viridescentibus & simul slavescentibus mineris ochraceis impositum esse a monticolis. Sed verba valent usu ut nummi.
- (g) MINERA ARGENTI MOLLIOR, æruginosa.

 Est ochra cupri viridis vel cærulea, qvæ argento participat. Salseld. Saxon. Nassauissingen.

18. ARGENTUM diversimode mineralisatum, schisto inharens figuratum. Minera abgenti pigurata.

Sveth. SINFRANDE PIGUEATER.

Gall. MINE D'ARGENT, FIGURée. V. De BOMARE.

Germ. SILBERNE NATURBILDUNGEN, FIGURIRTES SILBERERZ

Hæc minera eadem est, qvam descripsimus inter mineras cupri (Spec. 363.) qvam ideoqve heic nominasse sufficit, solum indicando, qvod ubi majori argenti copia hæ eædem mineræ gaudent, tum argentum ab iisdem eliqvari solet.

Observationes circa argentum & mineras argenti.

Obs. r. Præterea reperhi solet argentum sequentibus in mineris.

Imo. In minera cinnabarina ad Kazbyln in Tyrol.

ado. In mineris cobalti diversis, argentum sepius occurrit, aut nativum immixtum, aut mineralisatum, qvod subtilissimis particulis insensibiliter est inspersum, a nonnisi docimassice explorata minera cognosci potest. Hinc, a nonnullis, inter mineras argenti conaumeratæ sunt mineræ cobalti argento participantes, qvæ vocatæ Kobaldische Sithererze; adhuc & incertum, annon argentum cum minera cobalti mineralisari possic. Reperiuntur hujusmodi mineræ cobaltinæ argento participantes, ad Schneeberg, Annaberg, Joachimsthal, Saalfeld, Alsaia, &c.

3tio. In minera wismathi. Freiberg.

4to. In galena plumbi, descripta inter mineras plumbi (Spec. 367.) sepius hec pro minera argenti habetur. Dicunt non-nulli, qvod qvo majoribus tessulis micat, eo minus argenti banc mineram continere, sed experientia est evictum, saltem non ubivis, hanc regulam locum habere.

5to. Galena plumbi antimonialis, descripta inter mineras plumbi (Spec. 369.) galena mineralisata, descripta (Spec. 376.)

Obf. 2. Pro diversitate minerarum diversimode argentum ab iisdem obtineri vel excoqvi solet.

imo. Amalgamatione cum mercurio, argentum nativum separi solet. Hoc vero ut debite fiat, necesse est, minera, saxosa & petrosa materia, quantum possibile, separatæ pri-

mum fragiliores usuatione reddantur, deinde contundantur & laventur, ac denuo, si opus suerit, usualentur, his sactis, postmodum in molis amalgamatoriis cum mercurio, addita aqua conterantur, &, ab amalgamate tandem separetur mercurius expressione & destillatione.

- ado. Fusione, & qvidem, primo incorporatoria cum plumbo, ut obtineatur mixtura argenti cum plumbo, deinde separatoria, qva plumbum ab argento separatur, qvæ operatio, ut in cupellus perficitur, hinc cupellatio est vocata. Ut vero hæ fusiones debite fiant necesse, qvoqve est, mineræ prius ustulentur, contundantur & laventur, ac deinde, pro diversa indole, denuo ustulentur, priusqvam primæ susioni, qvæ cum addito plumbo perficienda, subjici possint. Mineræ pyriticosæ pauperiores reqvirunt ut primum in lapidem suspenses metallicum sundantur; qvi lapis metallicus concentuandus, si opus suerit, deinde probe ustulandus, priusquam susorporatoriam cum plumbo subire possit.
- stio. Minera cupri que fimul argentum continent, eodem modo tractantur, ut cum mineris cupri est usitatum pro obtinendo cupro rudi. Hoc cuprum deinde cum plumbo mifectur, ut sub susione se cum argento conjungat. Ab hac rupri, argenti de plumbi mixtura eliquatur plumbum, quod secum a cupro separat de ausert argentum. A plumbo separatur deinde argentum per cupellationem. De his operationibus. cfr. Elementa Metallurgia.
 - Argentum primæ cupellationis adhuc impurum, vocatur argentum fulgurans, plerumqve unum lotbonem metalli ignobilioris in marca argenti continet; hanc ob caussam, cupellationi renovatæ subjicitur, in qva, massa argenti sulgurantis cum plumbo denuo cupellatur, unde argentum purificatum obtinetur, qvod 15. lothones & 16. grana argenti puri in marca continet, & nonnisi 2. grana peregrini metalli. Observari etenim in ponderationibus argenti debet, qvod, dum respectus habetur ad ejusdem puritatem; connumerentur nonnisi 16. lothones in marca, & in quovis lothone 18. grana.
- Obs. 3. Argenti maximi usus est in commerciis, utpote a quo numismata & monetæ ubivis cudi solent. Sunt vero eadem non ubivis eadem bonitate, ob admixtam majorem vel minorem portionem cupri. Ab argenti puri selibra seu marca cuduntur imperiales Svecani 874 cum addita cupri semuncia una & 16! granis. Hinc purum argentum in iisdem nummis nonnis ad 14. lothones & 2. grana in marca connumerari potest.

aurifabris heic in Svecla injunctum est, omnia que ab argento preparantur mensilia & vasa, conficiantur ab argenti 13 \frac{1}{4} lothone cum \frac{1}{8} loth. remedio, ligati cum a \frac{1}{2} lothone cupri in marca.

- Dum argenti pars dimidia & Infra Ilgatur cum cupri parte dimidia vel magis, vocatur tum hæc mixtura Parj vel Payament; qvæ est infimæ f rtis & vix nomen ab argento meretur.
- Obj. 4. Ut argentum persecte purificatum cupellationibus obtineri non potest, chemici duplices inprimis excogitarunt vias qvibus plene & persecte purificari potest. Scilicet (a) id ipsum, post cupellationes, cum nitro & borrace toties in crucibulis puris fundendo, donec salia susa reperiantur colore immutata. Sed hac via aurum si immixtum suerit non separatur. (b) Id ipsum aqua forti solvendo, solutum cum muria salis communis præcipitando, ac deinde calcem argents edulcoratam, cum duplo alkali mineralis puri sundendo. Sub hac solutione etiam aurum separatur.
 - Aurifabri superficialiter purificant suum argentum, id ipsum igniendo, deinde refrigeratum in lixivio, a sale communi tartaro & aqua præparato, fortiter decoquendo, per quadrantem horæ vel ultra, ut particulæ cupras superficiales solvantur & separentur. Vocatur hæc coctio ab iisdem coffura ad albedinem.
- Obs. 5. Probatur argentum, ad suam bonitatem, vel lapide lydio, cui dum affricatur, mixtura ejusdem cum eupro patet
 a colore plus minus rubente prout magis vel minus cupri immixtum suerit; ad ferrum politum & bene ignitum affricando, unde colorem suscipit, ab immixto cupro, rubentem vel
 nigrum; vel id ipsum cum sitro & borrace sundendo, ut pateat, an & in quantum, hac salia tingantur.
- Obs. 6. Qvalis sit argenti compositio, non adeo facile dici potest. Qvod maximam habeat convenientiam cum plumbo & mercurio existimaverim probabiliter concludi posse; partim a colore sere eodem in his metallis, partim a gravitate specifica non multum hac inter metalla discrepante, partim ab acquali fere indole, in & cum acidis mineralibus, & fortiori attractione ad acidum salis, a qvo nentrum ab his, per se, ne qvidem in igne, liberari potest; partim ab impersecta calcinatione in igne & acidis, qvam hac metalla acqualiter subcumt; partim ab approximatione & affinitate horum metallorum ad invicem; partim denique a vitriscatione, in qva vi-

tra tingunt stavo colore. Si huic convenientiæ addimus, argentum & plumbum sæpius in una minera conjunctim reperiai; qvod plumbum cornuum & luna cornua maximam inter sa habeant convenientiam, atque ab utrisque, certo artissicio chemico, mercarium obtinere posse; qvod a plumbo & mercurio sixato, argentum reipsa arte produci possit; opinor hac indicata convenientia & his circumstantiis, probabiliter concludi posse, bac metalla eadem agnoscere principia constitutiva, & disterentiam eadem inter qværendam in proportione & nexu earundem partium discrepante.

§. 140.

AURUM. Sol. Gen. 58.

Rex metallorum. ALCHEMIST.

Sveth. Guld Gall. OR Germ. Gold

- I. Est metallum perfectum, colore flavo nitente, maxima omnium metallorum gaudens melleabilitate & ductilitate. Purum etenim aurum pondere unius grani ad 500, ulnarum longitudinem extendi potest, & pondere 2. lothonum obaurari area terræ 10. tennarum. hoc est, 140,000. ulnarum qvadraticarum. Moneta aurea, que Ducati nomen habet, obaurari potest miles equestris una cum equo & integro vestitu & apparatu bellico. Accurate instituto calculo observatum est, auri frustulum in 651590. majus spatium, fine fissura, extendi posse Ita licet duclile aurum, fatis exigua gaudet elasticitate & duritie, majori tamen qvam plumbum & stannum minori qvam argentum, cuprum & ferrum, qvibus mollius existit, unde & sono caret. Superat omnia metalla tenacitate & cobasione partium, utpote cujus filum diametri To poll. Rhen. 500. libras fine ruptura sustinere potest.
- 2. In aëre & aqua immutabile & indestructibile permanet. Qvod aliqvando in aëre magis obscurum reddatur, hoc dependet a materia peregrina se superficialiter affigente, que ideoque lotura, inprimis cum spiritu vini separari potest.
- 3. Gravitate specifica gaudet satis magna in proportione ad aqvam ut 19,640:: 1,000 dum purum est, ubi vero mixtum suerit, minuitur gravitas specifica in proportione admixti metalli. Hinc non mirum quod in mercurio sundum petat.

- 4. In igne codem fere ignis gradu, quo cuprum funditur, & fusum, superficie cæruleo viridescente pulcherrime nitet. De cætero in igne tam aperto quam clauso fixum & immutabile ac indestructibile permanet, adeo ut per binos menses in igne fortissimo, ut Boyleo & Kunckelio expertum est, ne granum perdididerit.
 - Speculo Caustico id ipsum vel dissipari vel in sumum refolvi observatum est. Ad aliquam sui partem, sub hoc ipso, calcinari & vitrisscari, nonnulli contendunt, alii negant.
- 5. In igne fusorio cum vitro plumbi non vitrificatur, unde & cupellationem sustinet sine jastura. Cum fritta
 vitriaria vero si in pulverem comminutæ lamellæ tenuissimæ auri commisceantur, vitrum colore rubineo
 tingere, igne fortissimo per nonnullas horas continuato, expertus sum.
- 6. Ab acido vitrioli five diluto five concentrato non fine arte folvitur.
- 7. A spiritu nitri non solvitut. Ab eodem vero maxime concentrato & forti solvitur qvidem aurum, sed tam levi cum hoc menstruo connexione, ut concussione & motu ab eodem separari possit.
- 8. Spiritus salis aurum non aggreditur vel solvit, nisi prius cum stanno, vel wismutho aut cobalto mixtum una cum iisdem calcinatum suerit, vel, a solutione in aqua regis præcipitatum, & hoc vel illo modo apparenter calcinatum.
- 9. Aqua regis genuinum & unicum est menstruum auri. Solutio auri cum hoc acido est pulchre slava & clara, cutem colore violaceo indelebili tingens, pest evaporationem, crystallisabilis in minimas crystallos polyedricas rubras. Huic solutioni si admisceatur oleum essentiale quoddam juniperi, lavendulæ vel aliud, aut, quod melius est, ather seu naphtha vitrioli vel Tom. II.

nitri, tum separatur aurum ab hoc menstruo & cum oleo seu æthere combinatur atque ab iisdem solutum tenetur. Ab hac solutione in aqua regis dum aurum præcipitatur cum alkali volatili, suscipit tum aurum illud præcipitatum vim fortiter fulminantem, unde & vocatur Aurum fulminans.

- 10. Cum sulphure non miscibile nec ab eodem solubile. A sulphure autem fixato, utpote bepate sulphuris, lapidibus sulphureo metallicis & pyrite bene & persecte solvitur.
- 11. Fusum cum antimonio crudo, combinatur cum ejusdem parte regulina, dum reliqua metalla, auro admixta, cum parte sulphurea combinantur, unde dependet, quod cum antimonio crudo ab omni peregrino admixto metallo purificari possit, siquidem cum sumo regulino aurum non volatile existit.
- 12. Cum omni metallo & semimetallo miscibile, ita tamen, ut dustilitatem ad maximam partem retineat a minori quantitate argenti, cupri, ferri vel zinci admixta, nimis fragile vero reddatur a stanno, imo a sumo stanni, ab arsenico, cobalto, niccolo, wismutho & regulo antimonii, unde & in debita proportione cum his mixtum calcinari & vitriscari potest. Usitatissima est mixtura auri cum argento vel cupro, in vita communi, unde parum durius redditur.
- 13. Cum mercurio facile amalgamatur, cum vel fine calore; & peculiari ac forti ad mercurium gaudere videtur attractione, æqvali si non majori qvam magnes habet ad ferrum.
 - Obs. Aurum antiquissimis ac primis temporibus suisse notum & maximo in pretio nos docet Moses Gen. 2. dicens id ipsum in paradiso suisse repertum. Colore aliquantum discrepare dicitur, Europaum scilicet magis slavo esse colore, Americanum magis pallidum, atque Malaccense tere albidum atque æquali sussilitate cum plumbo. Albinus in Misc. Bobem. L. 1. Cap. 14. retert in Bobemia repertum suisse

aurum album; fed nondum decisum, annon hæc diversitas coloris dependeat a diversa admiscella aliorum metallorum. Color auri exaltatur supro sed diminuitur & fit magis pallidus ab argento admixto.

Magis memorabile & fere incredible est, qvod a nonnultis dicitur, scilicet, dari ad Westerwald in Saxonia mineram serrugineam, qvæ auro & argento, utrisqve autem in cupella volatilibus & cupellationem non sustinentibus, participat. Quale hoc est aurum & argentum? &, qvæ hujus volatilitatis caussa?

§. 141.

I. AURUM nativum.

Spec. 402.

Aurum nativum radicatum.

Ausum nudum. v. Linné. 151, 1.

Aurum nativum. CRONSTEDT, 165.

Sveth. GRDIEGET GULD

Gall. OR VIERGE OU OR NATIF. V. De BOMARE.

Germ. GEDIEGENES GOLD

Est fere purum aurum malleabile, plerumque vero argento interdum & cupro participans, colore plus minus flavescente aut pallide slavo, aliis mineris vel & lapidibus aut saxis inhærens; in igne colorem retinens, aqua regis solubile & cum mercurio amalgamabile, unde facile cognosci potest.

- (a) AURUM NATIVUM, solidum.
 In crassioribus frustulis vel massa qvadam. Hungaria.
 Peru. Transylvania.
- (b) AURUM NATIVUM, granulare, In granis & punctulis minoribus reperitur lapidibus inspersum. Westindia hispanica.
- (c) AURUM NATIVUM, germinans.
- (d) AURUM NATIVUM, druscum.

 Forma fere crystallina apparet, punctulis seu crystallis minimis nitens. Hungaria.

- "(e) AURUM NATIVUM, superficiale.
 In tenuioribus lamellis seu membranis. Siberia.
 - (f) AURUM NATIVUM, crystallisatum.

 Constat crystallis trigonis superficialiter petræ adfixis.

 Hungaria.
 - Obs. Reperitur hoc aurum nativum plurimis lapidibus & mineris inhærens, utpote lapidibus calcareis, spathosis, arenaceis, schistosis, crystallis, corneo sissilii; præcipue vero & inprimis quarzo albo vel ferrugineo molliori, seu quasi farinaceo aut exeso.
- 2. AURUM sulpbure, ferro & cum vel sine cupro mineralisatum, minera pyriticosa flava vel viridescens. Pyrites aureus. Spec. 403.

Aurum mineralisatum pyrite. V. LINNE. 152. 2.

Aurum sulphure mineralisatum, mediante ferro. CRONSTEDT. 166. I. 2.

Sveth. GULDKIES
Gall. PYRITE D'OR
Germ. GOLDKIES. GELF.

Hæc minera auri pyriticosa, plerumque simul cupro participat, in matrice plerumque quarzosa, unde colore slavescente vel viridescente minerarum cupri instar existit. Rarius pyrites sulphureus nudus aurum continet. Auri vero præsentia in eadem vix aliter quam per analysin docimasticam cognosci potest. Ædelfors in Smolandia. Hungaria. Mexico. Sumatra.

- Obs. De venis auriseris ad Ædelfors in Smolandia. cfr. Ast. Holm. Vol. VI. p. 17. & c. nec non particularem disputationem, sub meo præsidio habitam, de aurisodina Ædelfors in qva tredecim enumerantur aperturæ ad diversas venas Anno 1764.
- 3. AURUM sulphure & mercurio mineralisatum, minera cinnabarina rubra. CINNABARIS AURIFERA. Spec. 404.

Aurum mineralisatum pyrite in bydrargyro cinnabaris. v. Linné. 152. 2.

Aurum sulphure mineralisatum mediante mercurio. CRON-STEDT. 166. 1, b.

Sveth. GYLDISK CINNOBER
Gall. CINNABRE TENANT OR. MINE D'OR ROUGE
Germ. GOLDISCHER CINNOBER.

Hec minera est cinnabaris nativa, que aurum solutum continet. Hungaria.

4. AURUM sulpbure, zinco & ferro mineralisatum, minera pseudogalenica. Pseudogalena Aurifera. Spec. 405.

Aurum mineralisatum pyrite in zinco sterili. v. Linné. 152. 2.

Aurum sulphure mineralisatum mediante zinco aut ferro aut argento. CRONSTEDT. 166. I. c.

Sveth. GYLDISET BLENDE Gall. BLENDE TENANT OR Germ. GOLDHALTIGE BLENDE

Est minera zinci pseudogalenica rubens vel nigrescens, que una cum zinco simul argentum & aurum Continet.

- (2) PSEUDOGALENA AURIFERA, rubens. Schwarzenberg in Saxonia.
- (b) Pseudogalena aurifera, nigrescens.

Hesc eadem est, que vocatur minera, globosa, Kugelerz, quam indicavimus inter mineras argenti. Spec. 395. lit. b.

Ob/. 1. An aurum qvod occultatum reperitur in mineris argenti nonnullis, inprimis minera argenti rubra & migra ad Kremnitz in Hungaria; in galena ut in Transplvania; in mineris argenti alba ad Goldesthal in Transplvania; in mineris antimonialibus, in Hungaria, ad Saalfeld Braunsdorf; in mo-

lybdana in Hungaria, sit ab iisdem mineris solutum & mineralisatum, vel, an solummodo ut nativum immixtum, dicere non possumus. Dubii qvoqve sumus qvid de granatis auriseris sentiamus, scientes vero aurum a nonnullis, per susum, obtineri posse, aurum qvod docimastice mineris inesse deprehenditur, sed qvod ope mercurii ab iisdem contustis & sotis separari non potest, nec aqva regis a mineris pulversatis extrahi, necesse est sit in iisdem solutum & mineralisatum.

Obs. 2. Plurimi, si non omnes mineralogi contendunt aurum mineralifatum non dari, nec idiplum mineralifari posse, decenti ni fallor, ab insufficienti idea de mineralisationibus earundemove indole, q vali metalla in mineralifationibus aliq vo modo destruerentur, qualis destructio auro competere non potest. Sigvidem vero plurimis experimentis hodie evictum. metalla non forma calcinata aut terrestri a mineris sulphureis & arsenicalibus solvi, sed forma metallica pura & genuina. ut in Elem. Metallurg. p. 179- demonstratum est, gvod & minerarum artificialium compositiones & metallorum solutiones sufficienter confirmant; siqvidem & experientia notum. gvod aurum non solum bepate sulphuris solvi possit, sed & lapide sulphureo metallico, sive ferri, sive cupri, sive plumbi; & hos lapides metallicos ingredi, per se itaque patet. aurum, æqvaliter ut reliqva metalia mineralisari posse & reipla mineralisatum in mineris nominatis reperiri, a qvibus non fine fusione in igne separari potest.

5. AURUM nudum vel vestitum, diverso colore, terræ vel erenis inbærens. Aurum solutum. Spec. 406.
Aurum nativum, lotum. CRONSTEDT. 165. 4.

Sveth. WARKGULD

Gall. OR VIERGE REPENDU DANS DIFFERENTES ESPECES DE TERRES OU DE SABLES, BOMARE. 311.

Germ. WASCHGOLD

Est aurum plus minus purum, qvod in granulis vel paulo majoribus particulis, diversis terris, inprimis vero arenis sluviaticis immixtum reperitur, & manu colligi vel lotura separari potest, colore utplurimum terræ vel arenæ participans, diversæ bonitatis & puritatis, diversis in locis.

- (a) Aurum solutum, terris immixtum.
 - In lamellis vel granulis terræ pingvi, ochraceæ, margaceæ vel argillaceæ immixtum reperitur. Argillæ,
 qvæ auri granula continent, vocari folent Goldische
 Letten, a qvibus in Westindia aurum colligi solet,
 ut indicamus in Observat, ad argillam arenaceam.
- Obs. Dicitur in Val-Saint-Ameria reperiri argillam induratam, nec non margam albam, a qvibus contusis & lotis separatur pulvis migrescens, qvi est aurum.
 - (b) AURUM SOLUTUM, arena granulatim vel in lamellis immixtum.
 - Minimis granulis, interdum & in pulvere invisibili, arenis sluviaticis colore rubro, flavo aut susce existentibus est immixtum, quod vix lotura sed amalgamatione cum mercurio separari potest. Senegal,
- Obs. Ruber color utplurimum a ferruginea materia dependet, vocari tamen solet uurige.
- (c) Aurum solutum, arenæ granulis pellucidis granaticis adharens.
 - Sunt hee grana arenacea pellucida, colore rubro granatico, que in igne forti fusa colorem flavum sufcipiunt, quibus auri minime particule superficialiter solum adherent. Crapack in Hungaria. Danub.
- (d) AURUM SOLUTUM, arena granis nigris immixtum. Est aurum minimis in granulis griseis vel nigrescentibus, arenæ ejusdem coloris vel arenæ ferri, immixtum. Ex lacu Genuensi. Bohemia.
- Obs. Huc referri possunt inadæqvate vocati granati auriseri, qvi nil nisi granula de minera martis, qvæ magnete trahuntur & in stratis terræ vel arena reperiri solent nonnullibi dispersa, auro paupensuma; Bobemia. Selitz in Saxonia.
- (e) AURUM SOLUTUM, granulis colore plumbeo arenæ immixtum.

Hæc granula auri sunt maxime impura, friabilia, cólore plumbeo.

- (f) AURUM SOLUTUM, arenæ granulis sphæricis immixtum
- "Sunt figura & magnitudine fere grandinis. Qvito.
- (g) Aurum solutum, arena granulis compressis immixtum.

Sunt hæc grana forma orbiculari, vel feminum vegetabilium.

- (h) Aurum solutum, in frustulis politis immixtum.
- Obs. r. Vix datur arena in locis meridionalibus, a qua non quidpiam auri vel manu colligi potest, ut in Africa & America meridionali, ex arena sluminum nonnullorum litorali, iis inprimis locis, ubi curvaturam faciunt, & arenam sluxu promotam deponunt; Vel per loturam; ab arena profundiori separari, alibi magis, alibi minus, alibi melloris sortis, alibi deterioris, ut RBAUMUR in Ast. Paris. 2708 refert de auro ex sluminibus europæis Ceze, Rhone, Rheno &c. De auro sluviatili csr. G. A. STRUVII Dissertatio. Hambarg. Magazin. Vol. 3. P. V. p. 471. & Vol. S. P. V. p. 452.

Acutioribus chemicis discutiendam relinquo questionem. As ab omni arena quarsosa aurum produci possit? prout sentit Becher in minera arenar, perp. Hec enim questio huc non pertinet.

Obs. 2. De origine auri in arena fluviatili non omnium eadem est sententia. Sunt qvi contendunt awam in arena non solum nasci sed & renasci. cfr. Bechen Phys. Subter. Supplem. 1. p. 306. SCHEUCHZBR Natur. Gesch. Schweitzerl. P. II. p. 18. dicertes (a) qvod hoc fluviatile aurum, alia extrinseca facie & minus purum reperiatur, qvam qvod nativum in fodinis (b) rarissime cum lapide vel saxo concretum, qvod tamen esse deberet, si a montibus esset detritum, (c) ad 3 vel 4 pedum profunditatem nonnullibi in arena reperiatur, (d) iis qvoqve in locis, qvæ qvam maxime a fodinis aureis sunt dissita, ut in Guinea, (e) Martiale quid semper contineant bæc auri fragments & granula, & tere semper a magnete trahaptur. Hinc concludunt, aurum fluviatile non ut a montibus detritum considerari posse. Sed hisce momentis opponimus, nulla metalla vel venas metaltallicas in locis supraterraneis generari posse. Phenomena itaque quæ de auro litorali sunt allata, ab aliis caussis & circumstantiis accidentalibus dependeant necesse est. A crusta martiali extrinseca, sine dubio dependet, quod hæc granula auri sint martialia & magnete trahantur. Quod raro cum lapide vel saxo sint concreta, hoc dependet a laxiori nexu auri cum lapide vel matrice, quam particularum lapidearum cum reliquo lapide. Quod in locis a fodinis aureis dissisti reperiantur, nemo dicere potest, nisi qui interiora terræ scrutatus est.

Observationes de auro & mineris auri.

- Obs. 1. An aurum nativum seu non mineralisatum mineris seu lapidibus sit immixtum vel adhærens ut cognoscatur, expiorari hoc potest, (a) cum mercurio, pulverem lapideum amalgamando; vel, qvod facilius est, frustulum lapidis aut mineræ fumanti in igne mercurio adponere, cujus sinmo aurum præsens tingitur colore mercuriali. (b) Inigne, ubi aurum colore potius exaltatur, qvam colorem perdit, (c) accuratissime vero auri præsentia indicatur, si lapides vel mineræ calcinatæ & optime deinde contusæ, decoqvantar cum aqva regis adrusa, & solutioni sactæ addatur frusulum stanm. Hinc etenim si solutio rubrum suscipit colorem, & calx auri præcipitatur, qvæ vocatur purpura mensera.

 Lis, certissimum est indicium auri præsentis.
- Obs. 2. Aurum nativum separatur ab arena, lapidibus & mineris, dum prius ustulatz, ut fragillores siant, deinde contundantur & bene laventur, atque postmodum tam aceto quam aqua debite abluantur, ut analgumationem cum mercurio in molis amalgamatoriis subeant. A mercurio deinde separatur aurum partim expressone per corium partim destillatione.

Per fusionem aurum e suis mineris, eadem ratione & iisdem fundamentis excoqvitur ut argentum, scilicet, id ipsum cum plumbo incorporando, deinde vero a plumbo per cupellationem separando.

Aurum cupri mineris immixtum, ut plemmqve esse solet, ut obtineatur, iisdem opus inprimis est processibus & ambagibus, qvæ sunt necessariæ ad cuprum rude obtinendum; a qvo deinde, susione incorperatoria cum plumbo, & subsequente susione separatoria plumbi a cupro, per eliquationem sacta, simul eliquatum & separatum ac plumbo immixtum habetur aurum, qvod per cupeliationem deinde a plumbo separan-

dum. Vel, in lapidem sulphureo metallicum, mineræ pyriticosa vel cuprea fundi possunt, a quo tuso, & sub susione cum plumbo vel minera plumbea commixto, cum superaddito servo sulo aut limato, quantum sussicit, aurum ura cum plumbo præcipitatur. Plumbum postea cupellatione ab auro separatur. Sed his recensitis modis nonnisi aurum cum argento interdum & cum aliqua portione cupri obtineri potest.

Obj. 3. Purification auri ab argento & reliquis, si admixta fuerint, metallis, quadruplics modo fieri solet. 1 mo. Fufione per antimonium crudum, qva in fusione omnia metalla cum julphurea parce scorificantur, auro in parte regulina intacte. Mac purificatione aurifabri uti solent. ada. Camentatione. cum emunto regali, composito a sale communi decrepitato, vitriolo calcinato & farina laterum pro basi. Hac purificatione, qvæ nonnisi superficialis esse potest, monetarli uti solent pro exaltando colore in monetis aureis. 3tio. Fusione pracipitatoria cum fulphure, in qua argentum cum fulphure icornicatur, intactum relingvitur aurum, vel, cum fale communi & fulphure commixtis. Hujusmodi purificationes auzi, qvæ uberius alibi describuntur, sunt necessariæ ubi major massa argenti est ab auro separanda. 4to. Solutione, qvæ triplici fieri potest modo. (a) Cum aqua forti prius depurata, qua argentum & cuprum solventur, intactum relinqvitur aurum. Hæc folutio locum habet dum major proportio argenti, cum triplo minori auri, commixta existit, in quem finem, aurum prius cum triplo argenti misceri solet, qva mixtio vocatur quartatio (b) cum aqua regis, qvæ solutio usitata dum minor proportio argenti adest. In hac solutione solvitur aurum, intactum reliqqvitur argentum. Præcipitatur vero aurum ab hac solutione, cum limpida solutione vitrioli martis; præzipitatum cum aqua forts ablutum ac tendem cum mitro tulum, purissimum est aurum. (a) Cum oleo vitrioli puro & bene concentrato, qvo, sub coctura argentum solvitur, auro intacto.

Obs. 4. In ponderatione auri, dum respectus habetur ad ejusdem puritatem, connumerantur karatia 24 in selibra seu
marca, & quodque karatium ad grana 12. Hinc aurum
purissimum, quod Obrizum vocari solet, dicitur esse aurum 24 karatiorum. Moneta aurea svecicæ, quæ Ducari appellantur, continent auri karatia 23 & grana 6, cum
argenti granis 6 in selibra ligati. Aurum tactum, PistoLet vocatum, continet auri karatia 20 & grana 4, cum
supri karatiis 3 & granis 2.

AURUM CORONALE dictum, continct auri karatia 18 & grana 4, dum reliquum in selibra est argentum, rato cuprum.

Aurum, Billon vocatum, dimidia parte auri & dimidia argenti constat.

AURUM CORNEUM, infimæ sortis, nonnisi 9, vel 9½ karatia auri in selibra habet.

Obs. 5. Auri usur in vita communi minor videtur qvam argenti & plurium a reliqvis metallis. Usurpatur, ut indicavimus, ad monetas & numismata, de cætero autem vix nisi ad ornamenta. Ab aurisabris ad vasa minora & annulos elaborari solet; nec non ad obaurationes reliqvorum metallorum; ut & ligneorum aliorumqve ornamentorum, tam ab his qvam aliis fabricatoribus adhiberi. In hunc finem, aurum in tenuissimas lamellas extenditur, qvod Aurum tunsile sive foliatum vocatur, & diversæ est bonitatis & purilatis. Optimum vocatur Damascenicum; Bibliopegarum est magis mixtum. Apothecariorum & pistorum dicitur esse inferioris sortis. Ad simbrias & qvæ sunt plura ejusmodi ornamenta vestimentorum usurpatur aurum netum.

Obf. 6. Ut cognoscatur cujus bonitatis & puritatis sit aurum sive fignatum, sive fassum, explorari hoc solet

amo. Lapide lydio, cui dum aurum affricatur, ab admixto argento pallidiorem, quam puri est auri, suscipit colorem, ab admixto cupro magis rubentem.

edo. In igne, ubi, qvod eupro participat aurum, nigreseit.

atio. Bilance bydroflatica, qvæ gravitas specifica cognoscitur in proportione admixti metalli diminuta.

eto. Aqua forti, cujus dum guttula instillatur in aurum sive magis solidum sive tunsile, ad obsurationes usurpatum, & immobilis relinqvitur per horam vel ultra, viridem tum a supro admixto suscipit colorem; ab argento albescentem. Si in lineas ab auro in lapide lydio sactas instilletur aqua fortis, observari etiam potest, in quantum ab eadem solvitur vel deletur. Aurum purum ab aqua forti non solvitur, nec color aqua fortis ab eodem mutatur.

5to. Solutione in aqua regis, ubl aurum purum fine præcipitatione folvitur.

6to, Fusione per antimonium, ut cognoscatur in quantum de suo pondere perdit.

Obs. 7. Difficillima est indagatione compositio auri, utpote quod nullo adhuc cognito modo destrui potest. Maximam videtur habers convenientiam cum mercurio, (a) gravitate specifice non multum discrepante, (b) difficili utriusque solutione in acido vitriolico. (c) forti attractione ad acidum salis atque forti cum eodem connubio, (d) imperfecta calcinatione utriusque tam in igne quam menstruis. His circumstantiis fi addimus, mercurium & aurum maxima ad invicem gaudere attractione, &, qvod a mercurio fixato, tam argentum qvam aurum obtineri possit; existimamus hinc concludi posse, axrum, eadem compositione cum argento & mercurio existere, seu, id ipsum, ut mercurium, summe attenuatum & fixatum, atqve cum inflammabili purissima materia, eadem qvæ in cupro vel flamo reperitur, arctiffime combinatum. considerari posse, & hinc, hoc solare corpus, ut compositum perfettissimum, a particulis mercurialibus & inflammabilibus lumme attenuatis & indivulso fere nexu combinatis ortum habendum esse.

S. 142.

7. PLATINA. AURUMALB. Gen. 59.

PLATINA DEL PINTO. Platino de Pinto. Juan Blanco.

Sveth. PLATINA. HWIT GULD
Gall. PLATINE. OR BLANC
Germ. PLATINA. WRISSES GOLD

- I. Est metallum colore argenteo ad cæruleum aliqvantisper inclinante, qvod huc usqve nonnisi in forma arenaria, seu particularum nitidarum, instar sqvamarum, siguræ irregularis, est repertum. Sunt vero hæ sqvamulæ seu particulæ, ad intrinsecam suam texturam parum granulares & fractura griseæ, aliæ magis aliæ minus in lamellas dustiles, p'erumqve mixtæ cum aliis particulis nigrescentibus, seu surfeis, vel slavis, qvæ ad partem qvidpiam auri continent, ad partem magnete sunt attractiles, ad partem lotura separari possunt, lapideæ, qvæ ideoque huc non pertinent. Tenacitate & dustilitate minori gaudet hoc metallum qvam aurum; duritie autem aurum longe superat; posituram suscipit pul. chram.
- 2. In aëre & aqua est platina immutabilis.
- 3. Gravitate specifica proxima auro. In proportione ad aqvam impurior platina deprehenditur, ut 16,995; Purior ut 19,240::1,000. Post susionem vero, in mixtura cum aliis metallis, qva in susione plene purificatur, ascendit hujus metalli gravitas specifica in proportione ad aqvam, ut 22,000::1,000, adeo auri gravitatem superat.
- 4. In igne etiam fortissimo, per se immutabilis imo infusibilis existit, augmentum vero ponderis suscipere observata est. Speculo caustico platina in susionem

- redigi posse, & post illam susionem magis malleabilem sieri, in Gallia a MACQVER & BEAUME est observatum.
- 5. Cum salibus susonem promoventibus, utpote cum sale alkalino sixo, borrace; sale microcosmico, sive separatim sive conjunctim sumtis, non susbilis existit; Neque cum fritta vitriariorum, eandem licet tingere videatur colore opalino viridescente. Cum vitris plumbi, antimonii, conjunctis vel separatis nec susbilis est,
- 6. A sulphure nihil mutatur, nec ab bepate sulphuris. Ab bepate calcis observavimus platinee particulas, satis forti igne, aliquantum superficialiter fieri agglutinatas, & magis albidas ac nitentes reddi sed non perfe-Ete solvi. Si vero bepar calcis miscetur cum ar/enico fixato, ab hac mixtura promovetur, in igne follibus excitato & per horam continuato, platinæ persecta fusio, sub qua fusione separatur ab eadem terra quedam, que maximam habet analogiam cum magnesia, que fine dubio superficialiter adhærens fuit, prout observavimus & indicavimus in Actis Stockb. 1765. Hinc elucet, qvod platina cum arsenico ad fusionem promoveri posit, quam etiam observavit Schef-FER, ad platinam in crucibulo fortiter rubentem adjiciens quidpiam ar senici, quo in fluorem redacta fuit.
- 7. A lapidibus sulphureo metallicis, præparatis, a pyrite sulphureo puro cum vitro suso, vel a minera arsenici alba aut cinerea cum vitro susa, solvitur platina & mineralisatur. Ab his solutionibus præcipitatur platina non mutata, si hi lapides bene ustulati sunduntur cum borrace, bepate calcis & vitro, atque regulus qvi hac sussone obtinetur colore hepatico, bene ustulatus, cum vitro plumbi miscetur & cum plumbo in cupella incorporatur, ac sortissimo deinde igne cogitur, vt qvantum possibile, plumbum sera.

feparetur. Si vero nominati lapides sulphureo metallici, qvi platinam continent post ustulationem, mixti cum fluore nigro & minio, sundantur, tum obtinetur regulus, qvi constat plumbo reducto & platina, a qvo, per eliquationem, separato plumbo, platina remanens fere malleabilis redditur.

- 8. Ab acido vitrioli sive diluto sive concentrato non solvitur.
- . 9. A spiritu nitri neque solvitur.
 - 10. A spiritu salis intaca quoque relinquitur platina.
 - Aqua regis unicum est menstruum platinæ notum. Requiritur vero sortior & bene saturata aqua regis composita a partibus anaticis spiritus mitri & spiritus salis, & hujus menstrui decuplum vel duodecuplum in vasis clausis, sed sedecuplum & ultra in vasis apertis, mediante insuper costura. Sub ipsa solutione observatur esservescentia, ac redditur eadem magis magisque slava, prout magis magisque saturatur. Post evaporationem lente sastam hæc solutio tarde resrigerata crystallos præbet slave rubentes pellucidas. Naphtham vitrioli ab hac solutione platinam ad se attrahere, eodem modo ut aurum a sua solutione, nonnulli recentiores se observasse dicunt; simul &, hanc platinæ solutionem cutem tingere colore susce
 - 12. Cum omni metallo & semimetallo est platina in sustane miscibilis.
 - Aurum ab eadem admixta in minori proportione scilicet \(\frac{1}{4}\): ta vel \(\frac{1}{6}\): ta, redditur qvidem paulo magis pallidum, sed vix sensibiliter; malleabilitatem qvoqve in hac mixtione retinet aurum satis magnam. A ma jori proportione platines sit aurum magis pallidum & fragile.

Cum argento difficulter combinatur & vix perfecte. Videtur argentum a platina admixta, colore parum mutari, malleabilitate vero diminui.

Cum cupro ad partem 1: tam, 1: vam, vel minori proportione mixta, reddit illud colore pulchre rubens, durum, polituram admittens, malleabilitate vix sensibiliter diminuta. Observatum & est platinam ab ærugine cuprum præcavere.

Gum stanno facile colliquescit platina, & reddit illud fragile colore magis obscuro.

Cum plumbo difficilius quam cum stanno combinatur, majorem ignis gradum requirens. Hæc mixta metalla dissicilime per cupellationem separari possunt; eadem namque, fortissimo igne perasta, subsistit platina, superficie plana, colore griseo, aliquid plumbi retinens. Per eliquationem deprehendi plumbum melius separari a platina, quemadmodum a cupro, quam per cupellationem, quum vix ulla ad platinam plumbum gaudere videatur attrastione, siquidem dum in sussone retinentur mixta, platina per se præcipitari solet.

Ferrum fusum cum platina admixta, redditur maxime durum & fragile.

Cum arsenico facile in fluorem redigi potest,

Cum wismutho eadem fere exhibet phænomena qwæ cum plumbo; reddens illud magis durum & fragile atque in aëre purpurascens. Sponte quoque, sub susione, præcipitatur platina & separatur a wismutho.

Cum zinco facillime combinatur, & ab eodem, sub sufione, plene solvitur platina, zinci colorem parum vel non mutans, dum in minori proportione cum zinco coadunatur.

- Cum antimonio crudo se instar auri habet; cum parte regulina se conjungens; sed omne antimonium ab eadem postea dissipari non potest.
- **E3.** Cum mercurio non amaigamatur, nisi prius bene cum spiritu salis humestata & cum eodem contrita suerit.

Observationes de platina.

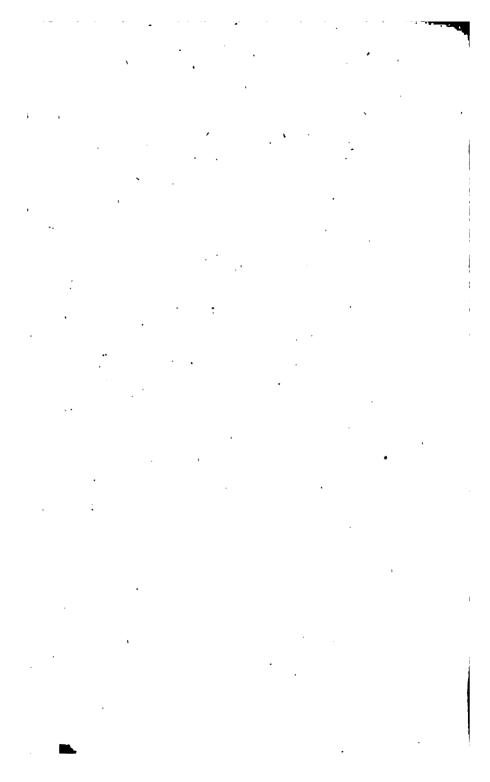
- Obs. T. Nullæ hujus metalli mineræ describi possunt, utpote adhuc ignotæ. Maxime probabiliter tamen dici potest, id ipsum vix nisi forma nativa, aliis mineris vel lapidibus inhærens inveniri, saltem, omne huc usque notum nonnisi reipsa nativum est repertum. & qvidem in superficie terræ in America meridionali in provincia Choco in Peru & ad Santa-Fe prope Carthagenam, sine dubio e mineris auri & lapidibus auriseris, sub trituratione earundem minerarum in molis amalgamatoriis, separatum ac iis in locis accumulatum, qvod non solum sqvamulæ nitidæ, qvasi essent politæ. indicant, sed & heterogenea admixta, granula arenaria, qvarzosa, spathosa, serrea comprobant, ut & adhærens mercuriale simul & qvidpiam auri. Impossibile & est, ut hoc metallum locis in nominatis generari potuerit.
- Obs. 2. Dubitarunt huc usque nonuulli, an platina ut metallum novum & a reliquis prius notis distinctum considerari possit; annon potius habenda pro recremento metallico, vel mixtura qvadam metallica, a prius notis composita; sed opinamur, a proprietatibus, quas adtulimus, in apricum poni platinam non solum ut metallum sed & ut metallum perfectum, prius ignotum considerari debere. Maximam etemim convoluentiam babet cum auro (2) in respectu ad gravitatem specificam, qua omnia metalla, etiam aurum, dum pura est, superat. (b) Fixitate, immutabilitate & indestru-Hibilitate in sere, aqva & Igne; (c) in olubilitate in acidis mineralibus, (d) folubilitate vero in aqua regis colore au-zi, (e) subsistentia in cupellationibus, nec non in fusione cum antimonio; licet plumbum & antimonium, ob difficilem fusionem, plene separari non possint. Nobis videtur, naturam, in producendis metallis, quali progressium facere, a molliori & volatili mercurio, & subsistere, quasi ad anung perventa, in durissima, & fixissima platina. Hunc ordinem

& nos fecuti in platinæ descriptione inter corpora metallica subsistimus.

Obs. 3. Platinam examinarunt Vattsom Ellis & Lewis in Ast. Anglic. Vol. XLVIII. Marggraff in Ast. Berolin. Macquer in Ast. Gall. 1758. Scheffer in Ast. Stockb. 1752. Nos in Ast. Stockb. 1769. De cætero csr. Anomymi: La platine, l'or blanc, ou le buitieme metal. 1758. De la Land in Journ. des Scau. 1758. Freron L'année listeraire 1758.

CLASSIS QVARTA. CONCRETA.

§. ` 143. CLASSIS IVta.

CONCRETA. (5.6.4.)

- Sunt corpora terrea, lapidea aut mineralia, que vel a defiructis mineralibus iterum mixtis & coadunatis funt orta, vel fingulari figura, aut loco natali extraordinario funt conspicua, que quadruplicis sunt observata differentiæ.
- ismo. Ejusmodi fossilia, que a prius descriptis corporibus mineralibus seu sossilibus, quocunque modo destructis, sunt generata & producta, adeoque de novo concreta. Hujusmodi concreta POROS appellamus.
- 2do. Corpora vegetabilia aut animalia, que reipfa in terram aut lapideam substantiam sunt mutata, que generaliter PETRIFICATA vocantur.
- 3tio. Fossilia, inprimis lapidea corpora, que quacunque caussa figuram obtinuerunt singularem & extraordinariam; unde & FIGURATI lapides appellantur.
- 4to. Corpora, que tam origine quam indole a reliquis mineralibus different, aliqua folum fimilitudine cum iisdem gaudent, que CALCULI nuncupantur.
- Comprehendit itaque hec classis illa corpora mineralia, que ab aliis appellantur ADVENTITIA seu PEREGRINA, & FIGURATOS lapides, eatenus, quatenus sigura in regno minerali peregrina gaudent.

§. 144. Ordo imus. PORI Indura:

PORI. INDURATA.

Sveth- Stengyttringar Gall Pores ou pierres poreuses Germ. Steinverhærtungen

Sunt corpora mineralia, terrea aut lapidea, que quidem sua indole cum reliquis mineralibus terreis & lapideis
conveniunt, generationis tamen modo ab iisdem distincta
sunt, utpote a terris aut lapidibus in prima & secunda
classe descriptis, quocunque modo destructis, renovata
quasi concretione, igne vel aqua producta & concreta, unde & plerumque tam sacie externa ab iisdem distincta roperiuntur, quam loco natali insveto.

Obj. Ab hac data idæa elucet, ab hoc ordine nos illa excludere mineralia concreta, qvæ adestructis mineris qvibuscunqve, renovata concretione, originem habent, qvæ & in antecedent bus suis locis descripsimus, ne in hoc ordine corpora simpliciora cum magis compositis confundamus, Eadem tamen suo loco breviter indicare volumus.

%. 145. PORI IGNEI.

Gen. 69.

Pumex. v. Linné. 181. Scoriæ vulcanorum. Cronstedt. 2941

Sveth. Stengyttringar i bld
Gall. Pores formés dans le feu. Productions
DES VOLCANS

Germ. Steinverhærtungen im peuer Sunt corpora mineralia igne subterraneo producta.

1. PORUS IGNEUS, arenarius. CINERES VULCANO-RUM. Spec. 407.

Pumex pulvereus arenaceus. V. LINNÉ. 181. 5. Scoriæ pulverulentæ. CRONSTEDT. 299.

Sveth Slaggsand, Slagggrus, Aska af eldsprutande berg

Gall. CENDRES DES VOLCANS

T.

Germ. Asche der feuerspeyenden berge

Reperitur hujusmodi arena scoriacea aliqvando parum concreta aliqvando in granulis separatis, majoribus vel minoribus, colore obscuro aut nigrescente, aliqvando etiam rubente vel alio.

Obs. Huic stenæ interdum immixtæ reperiuntur particulæ micacea & bajaltica, luculento indicio non omnem arenam vulcanorum per fusionem esse productam, sed aliqvam dependere a fractura & contusione, qvæ cum aqva essiuens esse potest. Eo facilior qvoqve hujusmodi fractura & contusio, qvo diutius antea saxum suerit calore vulcanorum calcinatum. cfr. Spec. 41, inter Glareas Obs. 1. Davila Catal. V. 11, p. 612. Nro. 9.

Obj. s. Terræ quas inter camenta descripsimus (§. 31 & 32.) huc a nonnullis referri solent.

-2. PORUS IGNEUS lapideus, perosus, fibrosus, levis, aqvis innatans. Pumex. Spec. 408.

A 2 4

Pu-

Pumex schisti niger. v. Linné, 181. I. Pumex. Cronstedt. 297.

Sveth. Pimsten
Gall. Pierre - ponce

Germ. BIMSSTEIN

Est lapis maxime porosus & levis, aqvis plerumque salas innatans, non supernatans, sibrosus & quasi exustus, unde attastu asper & durus; cum acidis non effervescens, ad chalybem raro scintillans, in scoriam susibilis; reperitur in frustulis majoribus vel minoribus globosis aut quadraticis vel sigura irregulari, in oceani aquis, etiam in nonnullis locis terrestribus, in viciniis montium ignivomorum existentium, vel, qui olim exstiterunt.

(a) PUMEX griseus.

Hic levissimus est, amiantho interdum maxime similis. cfr. Davila Cat. V. II. 610.19.

(b) Pumer flavescens.

Rarior existit.

(c) Pumer niger.

Talis est recens e montibus projectus, qui cum tempore nigredinem amittit & griscus redditur.

Obs. 1. Pumicem antiquiores a souma maris ortum crediderunt. Pott in lithog. 11. 6. 6. 48. existimat eundem ab ashesto originem trahere, quod concludit ab hujus lapidis textura sibrosa & maxima similitudine cum ashesto, nec non ab ejusdem levitate & indole in igne, quibus proprietatibus in plurimis cum ashesto convenire dicit. Vogel in Mineral. p. 187. hunc lapidem ut naturalem marinum considerat, existimans non alis mineralia corpora ab ignivomis montibus tam forti igne evomi posse quam plene aut scorificata aut witriscata. Bentrand in Dist. Or. Pierre ponce quastionem proponit, annon pumex considerari possit, ut pyrites per susionem destructus, atque postmodum sub ebulitione materiæ suse concretus? sed si a pyrite ortum haberet, esset omnino aliquateaus martialis. Interea tamen negari non potest, pumicem maxime similem esse scoriis qui serro tuso inna.

innatant. Nos opinamur, ut adspectu patet, hunc lapidem duplici suisse substantia compositum, una destructa, unde e-jusdem porositas altera permanente, hinc, ut & ab ejusdem sussituate in igne, concludimus eundem potius a lithantracibus vel schisto originem trahere quam ab asbesto vel alio lapidum genere, quum & satis notum dari schistos & lithantraces in igne intumescentes, & peracta calcinatione porosos.

- Obs. s. Usurpatur pumex contusus Neapoli loco Terra Pozzolana, in mixtura cum calce ad camenta, aqvali cum successu. Ab artificibus ad polituram est usitatissimus.
- 3. PORUS IGNEUS, lapideus, facie terrestri aut scoriacea, solidus. LAVA. Spec. 409.

Sveth. LAVA Gall. LAVA Germ. LAVA

Est lapis sparsus, integer aut ad partem susus, facie vel scoriacea vel terrestri vel & mixta, colore semper obsecuro & tristi; consistentia vero & compositione solidus.

(a) LAVA facie terrestri. Tophus imperati. Tuff. Ital.

Colore est susceptibles, facie terrea, levis, interdum pumicosus, interdum & quasi micaceis & basalticis particulis, nec non farina minerali alba esset adspersus. Italia.

(b) Lava facie scoriacea.

Scoriarum faciem habet notam, atque aliquando, faltem superficialiter, ut vitrificata apparet.

(c) LAVA facie crystallisata.

Crystallis apparet quasi basalticis confuse congestis; colore flavescente, producitur a tegulis sorti igne sus: reperitur Upsaliæ post ignem urbis.

4. PORUS IGNEUS, globularis, vitreus. Scoria Perla-TA. Spec. 410. Pumex vitreus granulatus. v. LINNÉ. 182. 8.
Scoriæ constantes globulis vitreis conglomeratis. CROM-STEDT. 298.

Sveth. Perleslago Gall. Scorib arrondie Germ. Perlschlacke

Constat albis & viridescentibus globulis vitreis ad invicem constrentibus, quasi igne coadunatis & conglomeratis, unde & interdum formam habet lapidis concreti Pouding. cfr. DAVILA 609. 10. ex Insula Ascensionis. Italia.

5. PORUS IGNEUS lapideus, solidus, vitrus. Achates

18Landicus. Spec. 411.

Pumex vitreus solidus. v. Linné. 182. 7. Achates islandicus niger. GRONSTEDT. 295.

Sveth. Islandsagat. Glasagat Gall. Pierre de Gallinage Germ. Islændischer Crystall

Est lapis maxime solidus, opacus, niger, tenuioribus vero lamellis semipellucidus, viridescens, vitreus, ad chalybem bene scintillans, in frustula concavo convexa frangibilis, igne susibilis Liland. Ins. Ascens.

Obs. Catle in Mem. des Inscr. & B. Let. T. 30. p. 457. demonstrare allaboravit hoc vitrum idem esse qvod plinius lapidem obsidianum vocavit. Davila l. c. p. 614. commemorat in America, in montibus Cordillerianis integrum esse montem hoc lapide compositum, cavernosum. An ergo hoc vitrum ut naturale, an ut igne productum seu vitrissicatum considerari debet? Certe non scoriaceam sed plene vitram seu achatinam faciem habet, eaque soliditate & densitate gaudet, ut in officinis vitriariis, intensissimo igne, in massa majori imitari non possit. Hypothesi vero de ejusdem origine ab igne subterraneo in vulcanis, savet ejus præsentia iis in locis ubi vulcani reperiuntur vel olim exsiterunt.

S. 146.

PORI AQUEI, Gen. 61.

STALACTITÆ, GVETTARD Mem. Par. 1754. v. Linné. 183.

Sveth. Stengyttringar 1 watten
Gall. Concretions ou pierres formeés dans
L'rau. Stalactites.

Germ. Steinverhærtungen im Wasser

Sunt terræ vel lapides, ex aqvis, vel transmutatione qvadam vel per subsidentiam particularum, vel per Rillicidium aut motum aqvarum generati, diversa natura & sigura.

Obs. Pori aquei non folum sua indole & natura, sed & figura maxime different, unde & diversa obtinuerunt nomina, eosdena itaque in 4. genera inferiora distinguere necessum habemus.

(A) PORI AQUEI CALCAREI. STALACTITM.

Sveth. Kalkartige stengyttringar 1 watten Gall. Stalactites calcaires

Germ. KALKARTIGE STEINVERHÆRTUNGEN IM WASSER

- I. STALACTITES calcareus, terrestris, pulverulentus rudis. CRETA TOPHACEA.
 - Reperitur locis humilioribus, descripta inter cretas. Spec. 10.
- 2. STALACTITES calcareus, farinaceus, spongiosus, mollis. Agaricus mineralis.

In rimis & cavernis obvius, descriptus inter cretas.

Spec. 11.

3. STALACTITES calcareus, terrestris, indurabilis. CALE

Hæc in & sub aqvis hospitat, inprimis ad thermas

١

præsens, & in oceano, descripta inter cretas. Spec

4. STALACTITES calcareus, fluidus, terrestris plerumque mixtus. Guhr. Spec. 412.

Medulla fluida. Kundmanni.

Marga fluida. AGRICOLA.

C:eta fluida. M. R. Spec. 12.

Sveth. Guhr

Gall. CRAIE COULANTE OU GUHR DE CRAIE. BOMARE.

Germ. Gunk

Est materia in montium rimis & fishuris sluens, plerumque calcarea interdum particulis lapideis micaceis aut aliis detritis mixta, interdum & particulis metallicis imprægnata. Ad saxa vel lapides concreta & indurata, vocatur Sinter. cfr. Spec. 11. Obs. 2.

(a) Guhr album. Lac lung bethlehemiticum. Henckel.

Albissimo est colore, lassis instar fluens, obvium aliquando in montibus, raro in superficie.

(b) Guhr einereum.
Colore est griseo, Crassitie pultacea aut argillæ bene humectatæ.

Obs. Non ubivis nec semper noc nomen Gubr unam eandemque indicat terram. Por r in Lithog. 11. 33. dicit id ipsum in igne indurescere, sed noc forsan valet unice de Gubr quod argillaceas vel metallicas martiales immixtas habet particulas.

Nomen, ni fallor, habet a Germanorum Gäbren, qvasi per fermentationem productum.

5. STALACTITES calcareus, crustaceus, vel per se in canalibus, vel circa alia corpora duriora concretus. INCRU-STATUM Spec. 413. Undulagines. KundmanniStalastites vegetabilia incrustans. v. Linné. 183. I.
Svoth. Skærpsten. Stenskorpor
Gall. Incrustations
Germ. Rindenstein. Steinkruste

Est lapis vel crusta calcarea friabilis & porosa, vel ad parietes in canalibus, vel circa alia corpora quecunque duriora, concreta, que generatur ab aqua, materia calcazea imprægnata, quam sissuras saxorum calcareorum permeando sibi adsociat, velocius sluens retinet, segnius vero mota aut quiescens deponit, que particulæ cum corpore, circa vel ad quod deponuntur, concrescunt, ejusdemque siguram assumunt.

(a) INCRUSTATUM, corporis peregrini.

Plerumque circa vegetabilia & muscos deprehenditur, & observavit Springsfeld calcaream terram carlsbadies for the part of corporations.

diensem non ad corpora molliora, ad carnem vel alias partes regni animalis molliores deponi, sed tantum ad corpora dura, mineralia, vegetabilia vel

artefacta.

Obs. Hue pertinent plurimi lapides inter petrisicata vegetabilia a lithographis connumerati, qvi vero reipla nonnisi corpora vegetabilia aut eorundem partes crusta calcarea vel tophacea vestitunt, Hue ideoq ve connumerandi musci terrestres vulgares qvorum mentionem faciunt Bromell in Lithogr. Svec. Spec. II. p. 6. & alii; Folia betula, alni, qvereus & c. qvorum mentionem inter petrisicata faciunt, Mylius in Sax. Subt. P. I. p. 79. Helwings in Lith. Angerb. Tab. II. f. 4. & 5. Kentman in Cat. Rev. Foss. Langius in Id. Lap. Fig. P. II. Tab. XVI. Scheuchzer in Rph. N. C. Dec. III. ann. V. & VI. apend. Bater in Or. Nov. p. 49. &c.

(b) INCRUSTATUM, stratosum, solidum.

Deponitur ad latera canalium, diversa figura, plerumrumque irregulari & cavernosa, aliquando solida, atque interdum ea copia, ut ab eodem canales obstruantur.

Obs. Discrepant hac incrustata omnia, non solum colore, qvi plerumqve est albicans, interdum obscure fuscus, viridescens aut flavescens, ob particulas vegetabiles vel martiales admixtas; sed & indole, qvum reperiantur alia mere calcarea, alia vero mixta, plus minus, cum terra selenitica vel alia qvacunqve. ctr. Vogel de lacrus. agri Gittingenss.

6. STALACTITES calcareo arenaseus circa radicem vegetabilem concretus Ostbocolla. Spec. 414. Petrificatum vegetabile radicis arborum vel plantarum. M. R. Spec. 304. Tophus calcareus subcylindricus perforatus. v. Linné. 189.

Larva argillacea, argilla innata, osteocolla. CRONSTEDT. 283.

Lapis sabulosus. ERASTI. Cysteolithus PLINII.
Osteites vel Stelechites. Nonnullorum.
Lapis ossifragus. Enostecs. Amosteos. Holosteos. Osteolithus.

Sveth. Benerottsten
Gall. Osteocolle ou pierre des os rompus
Germ. Beinbruchstein. Knochenstein

Est concretum lapideum albescens, griseum vel flavescens, superficie inæqvali, perforatum, trunco arboreo
haude dissimile, unde Stelechites a nonnullis vocatur, vel
ossi fracto, unde ossifragus appellatur; suam trahens originem, alibi a subtili arenacea terra cum calcarea mixta, alibi a margacea, qva radices arborum excisorum profundiores relictæ, primum incrustantur, postmodum vero putresactæ vestigium sui & foramen apertum in concreto relinqvunt.

- (a) OSTROCOLLA, calcareo arenacea,

 Hæc durior in officinis pharmaceuticis usurpatur. Mafel. Sonneburg in Germania.
- (b) OSTROCOLLA, margacea.
 Hæc mollior. Etampes in Gallia.

Obf. Miram de hoc concreto fovet Hermannus in maslographia opinionem existimans illud esse omnino vegetabile
atque vegetabilium more creicere, Examinarunt hanc Osteocollam Ameros. Beuers in Hamb. Magazin. Vol. II.
P. IV. p. 385. & Marggraff in AS. Berolin. Formam
osteocollae & generationis modum exposuit Helwings in
Lithogr. Angero. p. 43. &c. &c delineavit Tab. 3.

Nomen habet ab orson, os, & nohhm, gluten, quali offa fracta effet conglutinans, quod tamen fruitra exipectatur.

7. STALACTITES calcareus, globularis, minoribus globulis erustaceis sine basi, concretus. Oolithus, Spec.

Hammites. PLINII.

Topbus calcareus globulis pisiformibus crustatis congestus. v. Linné. 189. 14.

Marmor granis globosis crustatis confertissimis. v. Linne.

Stalactites calcareus testaceus globulosus. CRONSTEDT.

Saxum arenarium granulis rotundis, Hammites distum. DA COSTA. 129. 7.

Orocias. Pisolithus. Pisa lapidea.

Sveth. REMSTEN. AUR
Gall. OOLITHE. PIERRE OVAIRE
Germ. EYSTEIN. ROGENSTEIN

Constant hi lapides granis, plus minus rotundis, seu globulis integris vel parum complanatis, majoribus vel minoribus, corticatis, qvi alibi ovis piscium, alibi pissa aut seminibus vegetabilium similes sunt, colore albo, griseo aut rubente; m croscopio dum inspeciuntur fracti, reperiuntur compositi lamellis concentricis tenuissimis, una supra alteram, & plerumque in centro, cum nucleo quodam nigrescente vel alius coloris incluso. Reperiuntur vel in vastissimis stratis separatis, ibidemque quasi in massa quadam molli olim essent impastati,

vel in montibus aut collibus, quos una cum petrificatis marinis alicubi quali integre constituunt, vel denique in viciniis thermarum.

(a) Oolithus, majoribus globulis, pisi magnitudine. Pisolithus.

Ex hac varietate reperiuntur alii qvi pisis majoribus, alii qvi minoribus sunt æqviparanda. Carlsbad in Bobernia. Anglia. Gotlandia. Horum siguras sistunt Helwings in Lithogr. Angerb. Tab. I. Nro. 17. & Fr. Ean. Brückman in Hist. naturali Oolithi Thesauro subterr. Duc. Brunsw. annexa Tab. XXV. Nro. 111.

(b) Oolithus, globulis minoribus, magnitudine ovorum piscium. Phacites.

Hic est qvi proprie Oolithus appellari debet, cujus globuli æqvales ovulis piscium vel cancrorum. Nusberg in Brunsvico. Gallia. HELWINGS Lith. Angerb. Tab. I. Nro. 20.

- (c) Oolithus, minoribus globulis, magnitudine granorum milii. Cenchrites.
 - Brunsvicum. Saxonia. Helwings l. c. Tab. I. Nro. 18.
- (d) Oolithus minimis globulis, magnitudine granorum papaveris. MECONITES.
 - Figura conspicitur in Helwings Lith. Ang. T. L. f. 19. & Fr. Er. Brückman l. c. Tab. XXV. fig. 1.
- Obs. 1. Qvi uberiorem horum lapidum descriptionem desiderant, reperient in Brückmanni Hist. N Oolitbi. Eiusdemqve Magn. Dei in Locis Subterr. Langii Hist. Lap. D'ARGENVILLE Octrylog. &c.
- Obs. 2. Non magnitudine solum, sed & colore sunt hi globuli distincti; albi, grisci, slavi, rubri, fusci, imo, qvi superius susci inferius albi; dantur etiam qvi extrinsecus sunt albi intrinsecus vero slavi, qvi inprimis pro ouis piscium petrisecuis haberi solent, licet color intrinsecus slavus potius ochraceam terram vel tincturam martialem indicare posit, qvam vitellum ovi, ut plurimi existimant.

Sunt

- Sunt & insuper fuè indole distincti; cum acidis effervescentes, calcarei; alii non effervescentes, quos Schmidt in Act. Helv. Vol. V. vocat spurios, qui forsan gypses sunt indole.
- Obs. 3. De origine horum lapidum diversæ opiniones.
 - (a) LACHMUND, ANS. B. ABOOT, KUNDMAN, KLEIN, GE-SNER, DACOSTA, &c. contendent hos lapides eadem fere yel analoga effe origine ac stalacticas, ea solum differentia quod hi globuli sine basi tormentur.
- (a) SCHEUCHZER, BAIER, BÜTTNER, FISCHER, WOLCK-MAN, BRUCKMAN, RAPPOLDT contendunt hos lapides reipla elle ova vel semina petrificata vegetabilium.
- (c) BERTRAND in Diff. Orycht. Pierre Ovaire & SCHMIDT in Ast. Helv. Vol. V. existimant duplices dari colithos; alios genuinos, quos nonnisi ova petrificata esse contendunt; alios vero spurios. Priores ex eo cognosci dicunt, 1mo. Qvod in iisdem, Inb crusta externà lateat ovulum ejusdem magnitudinis qua externa massa conspicitur. edo. Reperiantur i s. locis ubi pisces aut carabi petrificati inveniuntur & ova sua ponere solent, stio. Qvod cum acidis effervescant, qvam proprietatem Schmidt spurisdenegat. 4to. Qvod sua peculiari structura lamellari nullam habeant convenientiam sive cum lapide arenario sive cum statatite vel aliis corporibus mineralibus, sed tali, qvæ cum ovis piscium & cancrorum convenit. sto. Plurimi contendunt se sub microscopio his in globulis observasse tam corticem ovorum qvam albumen & vitellum, prout Bruckman in Hist. N. Oolithi delineavit; atque existimat BERTRAND l. c. granum in centro globulorum latens nigrum esse foetum ovuli petrisicatum.
- Sed hæc omnia momenta nos non movere possunt ut credamus hos lapides esse ova petrisicata, persvasi, albumen, vitelium & foetum, qvæ sub microscopio conspici dicuntur vix nisi in imaginatione locum habere (α) qvia structura lamellaris non præcise cum ovulis convenir. (β) Hæc structura non omnimode in regno minerali peregrina; mox namque describere volumus tophum lamellis conicis compositum (γ) Tanta horum globulorum datur copia in amplissimis stratis & in montibus ac collibus in Brunsvicensi, Helvetia, Gallia, Anglia, Gotblandia & c. ut ab ovulis piscium originem habere non possint. (δ) Ovula a piscibus separata, postmodum vel conglomerata certis in locis reperiuntur, vel tractu temporis dissus qvæ circumstantiæ heic locum non habent, ubi hæc ovula reperimus in massa calcarea terrestri Tom. II.

vel lapidea separata, & sere aqvabiliter sparsa. (g) Magnitudine quoque sua plurimi ab his globulis ova piscium ionge superaut. (ζ) Videntur denique ova piscium & cancrorum ob intrinsecam mollem substantiam, petrificationem subire non posse. (n) Ad oculum patet in shermis carolesis hujusmodi globulos ab aqva calcarea generari & produci.

(d) Jam restat ut nostram dicamus sententiam, & qvomodo hi lapides a natura producantur. Videtur vero generationis modus triplex possibilis.

Imo. Per fillicidium a guttulis aqvæ calcares in terram molliorem stillantibus, deinde vero successive coagulatis, & induratis ac tandem cum ipsa terra molliori in unam fere maffam consolidatis. Hanc opinionem stalagmita mox describendæ probabilem reddunt.

- sdo. Per motum, a calcarea terra vel alia aqvis motis immixta, corundemq ve motu in minimos globulus redacta, qvi nucleos constituunt, qvibus in aqva diutius motis adglutinantur, fuccessi vis temporibus, particulæ calcarem, unde non potest non crustacea textura generari & produci, & qvamdiu in aqva fluunt, sphæricam assumere figuram, codem modo ut grando generatur in aere efr. Hollman in Sy Uoge Comment. in R. Scient. Societ. p. 198. cujus Veiba heic adponere volumus. Si aqua materia lapidea & topbacea repleta in loco quodam quiescant, bullasque acreas in superficie fua , causa qualicunque , concipiant ; bullarum istarum ambitus ita sape brevi tempore rigescit ut testam ovorum subtilissimom fere referat, que dentium etiam vim experta, fridorem fenfivilem excitat. Hac igitur materia, si granulis, aqua biuc inde volutatis, adbærescat, corticem subtilissimum eidem facillime inducit, cui altus paulo post circumpostus, aliique porro aliis successive jun-Eli, corpus tandem ejusmodi globofum, vel in medio fluido ambiente formant, cui arenula ejusmodi, centri quasi loco, inclusa appareat.
- atio. Per motum quendam intrinsecum, fermentationi analogum, qua massa mollior calcarea quasi in bullulas minores excitatur, que congelate de deinde in equali vel alia materia circumretate, non possunt non crustacei fieri de sphærici.
- 8. STALACTITES calcareûs stillatitius, sub stillicidio concretus, pendulus. STIRIA FOSSILIS. Spec. 416.

Stalactites cretaceus tunicato crustaceus, apice persorato nartoso. v. Linné. 183. 2. Stalactites calcareus comformis perforatus. CRONSTEDT.

12. I. b.

Sveth. DROPPSTEN

Gall. STALACTITE

Germ, TROPHSTEIN

Hic est qui proprie stalassites vocatur, figura plerumque conica perforata raro fistulosa, constans crustis excentricis & concentricis; productus a terra calcarea simplici vel mixta, aquis siuentibus immixta, que guttatim cum aqua stillaus, in acre vel locis vacuis, evaporata aqua, coagulatur, vi attractiva particularum ad invicem. Hinc adsixus sit hic lapis saxo vel lapidi, & alibi reperiri non potest, quam vel in cavernis montium vel in antiquis fornicibus subterrancis, apice deorsum verso.

- (a) STIRIA POSSILIS, alba.
 - Generatur a calce, & reperitur in fornicibus regulari lapide exstructis, simul salino esse solet sapore.
- (q) STIRIA FOSSILIS, grises.

 Hæc in cavernis montium reperitur, a calcareis particulis aqva detritis.
- (c) STIRIA FOSSILIS, flavescens vel fusca. Est tinctura martiali prædita.
- Obs. Generantur ha Stiria eodem modo, eandem & fere taclem habent, quam conus glacialis tectis hyeme appenius. Est vero hic mineralis stalactites plerumque perforatus & crustaceus ac in apice molliori textura quam ad basin.
 - A strite seu statastite destructo, suam trahere originem lapidem luna existimat Scheuchzer in Epist. ad Baieran in Ast, Nat. Curios. Tom. II. App. p. 94. cfr. Tom. I. p. 28. Spec. 11.
- 9. STALACTITES calcareus, post stillicidum, figura globosa, benyitica vel alia concretus. STALAGMITES. Spec. 417.

Sveth. Figurerad Droppstem Gall. Stalagmite Germ. Figurirter Trophstein

Hic stalactites ab aqva calcarea prolapsa vel subsistente generatur, evaporata aqva, forma & sigura diversa, intrinsece plerumque solidus, radiatus, radiis ad centrum tendentibus, diversa magnitudine, sæpe & horizontaliter saxis adhæret in sundo cavernarum.

- (a) STALAGMITES, globosus.

 Reperitur in globulis separatis vel conjunctis, sigura botrvitica.
- (b) STALAGMITES, confectionarius. BELLARIA LAPI-

Est consectionibus aut bellariis similis, colore albo vel fusco, sæpe amygdalis saccharo candisatis æqualis. Ab Ita'is vocatur confetto Di tivoli a loco natali Tivoli; hinc ab aliis Bellaria Tiburt ina appellatur. Reperiuntur vero hæc bellaria non solum his indicatis locis sed & in antris Bauman nianis in Herzinia & alibi. Descripserunt Wormius in Mus. p. 52. Ulyss. Aldrovandus in Mus. Metall. p. 278. Langus in Hist. Lop. Fig. Helv. p. 31.

- (c) STALAGMITES fungiformis.
 Fungos hi stalagmitæ repræsentare solent & vocari fungos GLAPHYR1, a loco natali in Arcadia.
- (d) STALAGMITES coralloides. Flos FERRI SPU-

Stalastites marmoreus ramulosus. v. Linné. 183. 4.

Pluribus vel paucioribus ramificationibus erectis confiat, corallis fimilis, colore albo flavescente vel susce, plerumque ramis opacis, aliquando autem sere pellucidis. Canaaa in Hispania. Eisenerz in Stiria &c. Delin. & Descrips. Beslerus in Gazophyl. sol. 2. Car. Orhmbius in Mis. N. C. Dec. II. an.

VI. p. 297. VELSCHIUS in Hecatosti 1. Obs. XXXVII. VALENTINI in Mus. Mus. T. I. p. 86.

Obs. Hæc varietas ad mineras serri solet reserri & exinde nomen obtinuit germanicum, Eisenblütbe, atqve latinum, flos ferri, sed licet mineram martis albam germinantem. proprie florem ferri vocandam, a minera martis calcarea alba detrita, per stillicidium productam, & conseqventer respsa stalagmitem serreum, dari, antea innuimus Class. 2. Spec. 336. simul tamen stalagmitem dari omni serro destitutum extra dubitationis aleam est positum.

(e) STALAGMITES, irregularis.

Hic reliqvis varietatibus frequention nulla peculiari gaudet figura.

20. STALACTITES calcareus, folidus & crustosus, figura incerta. Sinter calcareum. Spec. 418. Stalactites marmoreus solidus. v. Linné. 173. 3. Stalactites figura incerta. Cronstedt. 12. 1. c. Sveth. Sinter. Solid droppsten Gall. Congelations. stalactites. Sinter Germ. Sinter

In cavernis & antris montium hospitare solet, aliquando & in locis subaquosis marinis ad latera rupium; intrinseca structura solidus seu potius crustosus, sigura incerta utpote diversissima, non tam stillicidio generatus, quam potius materiæ sluidæ quasi adglutinatione & concretione ad parietes, unde & aliquando undularis aliquando globularis, aliquando zonis ornatus, sæpius siguræ indeterminatæ apparet.

(a) SINTER CALCAREUM, crustosum.
Tenui solum crusta saxis adhærente constat.

(c) SINTER CALCAREUM, solidum.

Est facie solida non apparenter crustosa, sed porosa & granulari superficie, utræque hæ varietates repertuntur in BAUMANSHÖLE in Germania. Adrianopolio.

(c) SINTER CRETACHUM, globulare, ruplbus fubaquesis marinis adfixum.

Est colore albo particulis subtilissimis, ad rupes subaqvosas marinas adsixum, constans globulis seu hemisphæriis irregularibus, vel ellipticis ant angularibus, superficie convexa, ad invicem conjunctis sed
distinctis, cum sibris vel filis in uno latere appensis
tenuioribus, qvasi musci, qvæ tamen sila, sub microscopio ex asse equiseti articulati seu bippuritorum corallinorum instar apparent. Anglia ex rupibus submarinis.

Obs. Dubius hareo ad qvam præcise speciem hos lapides submarinis saxis tortiter adfixos referam. Ut stalagmita considerati vix possure, qvum dubito, an in locis submarinis, a qua calcis vel cretacea, si exsteret, ad rupium latera, ubi aqva semper aliuit, condensari possit. Adharentes & appenta subtilissima sibra hipparitica innuere videntur, eosdem ad coralia referri posse, sed reliqvam si consideramus structuram, nihil qvidpiam organici in his globulis apparet, utpote superficie gaudentes convexa, levi & quasi polita, sine striis, poris aut aliis corallorum criteriis, imo & fine aliqva cavitate intrinseca, sigura qvoqve sane maxime irregulari.

11. STALACTITES spathosus, solidus, sigura diversa. STA-LACTITES SPATHOSUS. Spec. 419. Stalactites marmoreo spathosus solidus. v. Linnés 184. 27. Stalactites solidus particulis spathosis. CRONSTEDT. 12. 2. 2.

Sveth. SPATARTIG DROPPSTEN

Gall. STALACTITES SPATHEUSES. CONGELATIONS SPACE

Germ. SPATARTIGTER TROPFSTEIN

Est figura diversa, extrinsece aliquando crusta tectus, intrinseca vero compositione spathosus, spatho albo vel rubro plus minus diaphano compositus.

(a) STALACTITES SPATHOSUS, conicus.

Hic aliquando pendulus & in apice perforatus, ut Spec.

2va.

(b)

(b) STALACTITES SPATHOSUS, cylindricus.

(c) STALACTITES SPATHOSUS, botryiticus.

(d) STALACTITES SPATHOSUS, drusicus & crystallisa-

Solent hæ crystalli figura esse prisinatica triangulari, cum apice triangulari. Hispania. Caumont ad Rouen in Gallia. Baumansböle in Germania. Helvetia. Addrianopolis.

(B) PORI AQUEI GYPSOSI. STALACTITE GYPSO-

Sveth. GYPSARTIGE STENGYTTRINGAR I WATTEN Gall. STALACTITES GYPSEUSES

Germ. Gypsartige steinverhærtungen im was; ser

- 12. STALACTITES GYPSOSUS terrestris, farinaceus, FARINA POSSILIS. Est hæc farina descripta §. 15. Spec. 14.
- 13. STALACTITES GYPSOSUS, particulis impalpabilibus.

 GRIGNARDUS.

 Spec. 420.

Stalastites gypseus solidus. v. Linné. 184. 5.

Stalactites gypseus particulis impalpabilibus. CRONSTEDT. 20. I.

Sveth. GYPSSINTER

Gall. GRIGNARD. SINTER GYPSEUX

Germ, GYPSSINTER

Figura determinata caret, plerumque licet crustosu, de extero facie alabastri gaudet, eundemque cum alabasts præstat usum.

- (a) GRIONARDUS flavescente colore.
- (b) GRIGNARDUS colore albo.

 Prior varietas reperitur ad Montmartre in Gallia; posterior in Italia.

Obs. Antes indicavimus inter lapides gypsosos §. 45. Spec. 79. Obs. 2. Davbenton in Att. Paris. 1754, contendere omne alabastrum esse statisticum, atque partim ad præcedentem speciem tomam esse referendum, partim ad hanc descriptam, quo sundamento alabastra inter statistica a plurimis mineralogis esse nuper receptas conspicimus, sed hac de re nostram indicavimus sententiam loco nuper citato §. 45.

14. STALACTITES GYPSEUS, textura spathofa. STA-LACTITES GYPSEO SPATHOSUS. Spec. 421. Stalactites gypseus, textura spathofa. Cronstedt. 20. 2. Stalactites gypseo spathofus solidus. v. Linné. 184. 6.

Sveth. SPATARTIG GYPSDRAPPSTEN. SPATARTIG

Gall. STALACTITE GYPSEUX D'UN TISSU SPATEUX
Germ. SPATARTIGER GYPSTROPFSTEIN. SPATARTIGER GYPSSINTER

Ab aqva gypsum solutum tenente, per Crystallisationem qvandam, sub coagulatione videtur ortus.

- (a) STALACTITES GYPSEO SPATHOSUS, figura conica. .

 Colore albo & flavescente. Trepano in Sicilia.
- (b) STALACTITES GYPSEO SPATHOSUS, figura indeterminata. Stollb. rget in Dalecarlia.
- (C) PORI AQVEI MARGACEI. TOPHI.
 Sveth. Ducksten. Sediment
 Gall. Tuf. Depot de L'eau
 Germ Duckstein. Tophstein.
- 15. TOPHUS fusibilis, terrestris, aqua simplici generatus.

 LAPIS AQVEUS.

 Tophus calcareus lebetum. v. Linné. 188. 12.

 Syeth. Wattensten. Kittelsten

 Gall. Residu. Depot de l'eau

 Germ. Kesselstein. Wasserstein

Est lapis mollior seu terra grisea crustacea, que ab aqua etiam purissima, sive motu sive coctura sive alio

alio modo producitur & in fundo vasis deponitur; plerumque sua indole mixta, nisi aqua purior suerit, semper tamen susibilis & quidem plerumque in vitrum pellucidum.

Obs. Duplex est terra que ab aqua obtinetur; Una que originem habet a particulis terrestribus quas aqua vel solutas continet, vel also modo immixtas habet, interdum argillacea, interdum cakarea interdum gypsosa indolis &c. quas fluens secum vehit, in qviete autem deponit; altera est qvæ originem habet ab ipfa aqua purissima, nexu particularum aqvearum in se durissimarum mutato. Hæc merito 'a chemicis vocatur TERRA VIRGINBA, QVæ est alba, acidis mineralibus solubilis, simul vero igne leviter in vitrum pellucidum susibilis. etr. Atl. Stockh, Vol. XXII. p. 39. & c. Mutabilis est aqua in terram (a) Arte, idque vel trituratione vel conq vaffatione vel destillatione etiam centies reperita, vel putrefactione, qua limpidissima aqua quieta & tecta radiisque opposita solaribus, ostendit primum obscuram quandam turbationem, deinde mucum viridem, tandemqve terram ad fundum depositam. (b) Natura autem aqvam in terram con. vertit, vel combinatione cum aliis corporibus, vel mota ac attritu aqvarum ad alia corpora dura, qvo modo crusta lapidibus littoralibus adhærens formatur a spuma; vel eirenlatione aq varum ac motu in vegetabilibus & animalibus, vel denique putrefactione & stagnatione in stagnis & paludibus. Hæc omnia uberius in chemia physica exponuntut.

aqua fluviatili, post inundationes, vel alio modo, depositus. Sedimentum Aquarum Fluentium. Sp.

Sveth, Giöttia. Quarlemnad Giöttia efter strömwatten

Gall. Depot de l'eau de riviere. Depot apres Les inondations

Germ. Sumpferde. Nach überschwemmungen der Flüsse zurückgeblikbene erde

Hic tophus est maxime variabilis, pro diversitate terræ quam aquæ quiescentes deponunt, utplurimum vero argillaceus, mixtus interdum cum terra bumacea, B b 5 inter-

interdum cum subtili arena, interdum cum calcarea terra; & sic porro. Huc pertinet sedimentum Nili, argillaceo bumosum, qvod descripsimus Spec. 26, lit. c. inter argillas.

17. TOPHUS solidus, margaceus, sub aqua minus vei non fluente, deposita materia concretus. Tophus Polt-Morphus.

Spec. 424.

Tophus glareoso argillaceus polymerphus. v. Linné. 186.

Marga indurata amorpha. CRONSTEDT. 28. A. Porus. Nonnullorum.

Sveth, Ducksten, Malrekon, Næckebræd Gall, Tup

Germ. Tuphstein. Rauwacke

Est lapis margaceus vel calcareus, levis & friabilis aliquando porosus, interdum solidus durior, colore diversus, cum acidis effervescens, figura mire ludens, a particulis sofsilibus aqua fluente detritis, quas quiescens vel minus mobilis deponit.

- (a) Tophus polymórphus, albus.
 Nycopia in Sudermannia. Wæxna in Carelia.
- (b) Tophus polymorphus, griseus.

 Angermannia. Scania. Norrhopia,
- (c) Tophus polymorphus, nigrescens.

Hic probabiliter iis efformatur locis, ubi ferrum aqua marina corrosum latet, qvod, particulis detritis, tophaceæ terræ immixtum fuit; notum namqve, qvemadmodum & in antecedentibus circa molybdænam observationibus indicavimus, ferrum hac ratione, qvemadmodum & in aqua forti mutari in substantiam molybdenæ similem. Hinc, hujusmodi topho, qvi in Fennonia reperitur, eodem fere modo ut cum molybdæna, pingi potest.

- Obs. 1. In respectu ad structuram & siguram, est hic topbus polymorphus maxime & sere in infinitum variabilis. Datur etenim, porofus, sistulosus, orbicularis aut numismalis, conicus, columnaris, siguratus modo diversissimo.
- Obs. s. Hujusmodi tophi nonnisi humilioribus locis reperiuntur. sæpe cum mujco, gramine vel alia vegetabilium parte immixta aut destructa, vestigium sui relinquente, interdum & cum testaccis corporibus mixti.
- 18. TOPHUS fusibilis, flavo fuscus, figura globulari vel columnari, in segmenta spatho calcareo divisus. Ludus Helmontii. Spec. 425.

Ludus Paracelfi. Nonnullorum. Septariæ. Nonnullorum.

Sveth. Ludus HELMONTII
, Gall. IEU DE HELMONT
Germ. HELMONTS SPIEL

Est tophus diverse magnitudinis, colore flavo susco, forma utplurimum globulari plus minus compressa vel columnari, venulis spathosis, griseis, albis vel flavescentibus, supra reliquum lapidem elevatis & ad interiora penetrantibus, ornatus, unde quali in plura segmenta divisus apparet; plurimis & in locis crusta spathacea slavescente nitente vestitus, rasura & pulverisatione pulverem dat griseum : calcinatione dimidium ponderis perdit; fusione in vitrum nigrum folidum funditur; ab aqua ferti magna cum effervescentia, bullulis & sumo solvitur, solutione flavo susca, cui dum oleum tartari p. d. instillatur, nullus ab eodem excitatur motus, unde patet aciditatem elle fractam, fed bullulæ formantur, a quibus, mirabili spectaculo, formantur filamenta, que fundo & lateribus valis fiunt adherentia, quali telæ aranearum paulo crassiores & nigrescentes. Merito itaque ludi nomen hic lapis obtinuit. Midlesex in Anglia. Lotharingia. Italia.

Obj. A nonnullis connumeratur hic lapis ad listoglyphos lapides, fed ut hujus mirabilis naturæ, vix alius in natura, Qvanquantum mihi notum, reperitur lapis, qvi hane sculpturam susciperet; præterea & peculiaris & mira ejusdem indoles, nee non situs in stratis argillaceis, ubi fialagmitæ & crustacea simul reperiuntur sepulta, svadent ut hune lapidem a lithoglyphis separemus, eundem itaqve ut peculiarem tophum esse considerandum existimavimus, licet nobis adhue ignotum quibus materialihus sit compositus.

19. TOPHUS margaceus, conis turbinatis, multiplici cortice concentrico præditis, calcareo lapidi, extrinsece plerumque undulato immersis. Tophus Turbinatus.

Spec. 426.

Topbus calcareus turbinatus, multicorticatns, interne imbricatus. v. Linné. 190, 18.

Stalactites conis concretis excavatis. CRONSTEDT. 5. 12.

Sveth. Ducksten ar utgröpte sammanhængande iæglor

Gail. Tuf d'un assemblage de corps coniques .

Germ. Tuphstein von ausgehölten kögeln zusammengesetzt.

Lapis hic extrinsece dissormis, præterquam quod in peripheria plerumque undulatus appareat, distractus vero in bina strata, conspiciuntur in superiori strato numerosissimi coni juxta se invicem positi, qui multiplici cortice præditi, quovis tamen cortice versus centrum breviore, unde quasi scalares coni apparent, seu, velut compositi conis papyro sactis, uno in alterum successive ita intruso, ut extremitas seu apex interioris ultra apicem exterioris promineat; in inseriori strato coni apparent vacui & excavati, qui conis descriptis respondent & cosdem in se recipiunt. Helsingborg in strato terrestri inter Gerarps Möllan & Landscrena. Hujus lapidis sigura conspicitur Fig. 36. Tab. 2da. ubi litera A superius indicat stratum suis cum conis, litera B inserius stratum cum correspondentibus conis vacuis.

- Obs. Heic prius in regno minerali vix observatam deprehendimus structuram, magis mirandam quam in colithis. Qua ratione hic tophus a natura productus, dici vix potest, a vero tamen non multum me discedere existimaverim, si dixerim hos conos, per motum intrinsecum, sermentationi analogum, esse productos. Retulit mihi Chem. Adj. Ups. & Laborator Tibström in nonnuliis radicibus arborum se eandem observasse structuram soliaceam, conicam.
 - (D) PORI AQVEI ARENACEI. TOPHUS ARENA-

Sveth. SANDARTIE DUCKSTEN

Gall. TUF SABLONEUR

Grm. SANDARTIGER TOPHSTEIN

26. TOPHUS ARENARIUS, particulis arenaceis concretus. Tophus arenarius: Spec 427.

Stalactites arenaceus. Gwettarc Mem. Par. 1754.

Sveth. Sandartig ducksten

Gall. Tup sabloneux. Concretions sabloneu-

Germ. SANDARTIGER TOPHSTEIN

Est hic lapis ab arenaceis particulis vel solitariis vel cum alia materia terrestri mixtis, ab aqva segnius mota vel quiescente depositis ortus & conglutinatus, tam colore quam sigura diversus in montibus arenariis vel eorundem viciniis obvius.

- (a) Tophus Arenarius, absque sensibili glutine.

 Minimis particulis arenaceis constat inter se junctis absque conspicuo glutine.
- (b) Tophus Arbnarius, glutine argillaceo concretus. Constat arena & argilla, qua particulæ arenaceæ conglutinatæ apparent. Etampes in Gallia.
- (c) Tophus Arenarius, glutine ochraceo concretus.

 Est plerumque slavescente colore, constans arena & ochra ferri arenaceas particulas connectente. Ad acidulas obvius. Istad in Scania.

\$. 147. Ordo 2dus.

PETRIFICATA.

Mineralia larvata. CRONSTEDT. 280.

Sveth. STENWANDLINGAR. PETRIFICATER Gall. PETRIFICATIONS

Germ. VERSTEINERTE KÖRPER. PETRIFICATEN

Sunt corpora peregrina, vegetabilia, animalia aut eorundem partes, que in locis subterraneis inveniuntur in terram, lapidem aut mineram quandam mutata, salva manente structura organica, vel, sua saltem vestigia in lapidibus impressa reliquerunt, vel alio modo mutata reperiuntur.

- Obs. 1. Proprie & stricte loquendo non alia corpora ad petrificata essent connumeranda, quam corpora organica, vegetabilia, animalia aut eorundem partes, que reipsa in lapidem sunt mutata. Sed ut corpora hac organica in locis subterraneis non raro etiam reperiuntur in terram vel mineram mutata, vapore quodam minerali penetrata; interdum & que sunt destructa, sed ante destructionem vestigia & indicia sue præsentiæ in lapidibus impressa relinquerunt, vel & nucleum solum testa destructa; aliquando & nonnisi parum mutata; diverse, hinc elucet, esse indolis corpora peregrina que sensituationi ad petrificata connumerari solent. In eo tamen hac omnia conveniunt, quod sint in regno minerali, ubi recondita inveniuntur, corpora omnino peregrina, que & sua præsentia ad existentiam vel figuram corporum sossilium aliquo contribuerunt modo, vel occasionem saltem præbuerunt.
- Obs. s. Genuinum petrificatum, persecta debet esse symmetria corporis organici, seu, persecta similitudine cum originali; debet quoque dum chemice examinatur, per destillationem vel calcinationem, relinquere quedam vestigia pristini status, hoc est, urinosam quoddam sal aut phlegma, si a regno animali suerit, acidum vero phlegma si a regno vegetabili suerit, hoc est, eadem nobis offerre principia, que illis corporibus consueta sunt.

S. 148.

I. PETRIFICATA VEGETABI-LIA. Phytolithi. Gen. 62.

Sveth. STENWANDLADE WEXTER
Call. PETRIFICATIONS VEGETALES
Germ. VERSTEINERTE GEWECHSE

Sunt corpora vegetabilia aut eorundem partes, in locis subterraneis obvia, que in lapidem, terram aut mineram sunt mutata, salva manente structura organica, vel vestigia sue olim præsentiæ in terris vel lapidibus reliquerunt, aut alio quocunque modo plus minus mutata reperiuntur.

Ut reliqviæ corporum vegetabilium in regno minerali obviæ ad diversam suam indolem melius in apricum ponantur, necessum habemus hæc petrificata vegetabilia in qvinqve genera inseriora distingvere.

1 mo. Vegetabilia perfecte petrificata, que phytolithi vo-

2do. Vegetabilia que fuam folum figuram lapidibus impressam reliquerunt, que ideo phytotypolithi appellantur.

3tio. Vegetabilia in terram mutata; que vegetabilia terrificata vocantur.

4to. Vegetabilia mineralibus aut metallicis particulis imprægnata, qvæ vegetabilia mineralisata nuncupantur.

5to. Vegetabilia parum aut nihil mutata, in locis subterraneis sepulta, quæ vegetabilia indurata appellari possunt, vel ligna fossilia.

(A) PETRIFICATA VEGETABILIA. PHYTOLI-

Sveth. STERNWANDLADB ORTER, BLLER VEGETA-BILIER. PETRIFICERADE VEGETABILIER

Gall.

Gall. Petrifications vegetales Germ. Versteinerte gewæchse

sunt vegetabilia inprimis duriora & ficciora, aut eorundem partes que reipsa in lapideam duritiem & indolem
sunt mutata, terramque assumferunt alib: calcaream, alibi
cotaceam, alibi siliceam vel achatinam, alibi schistosam, nunquam non de natura lapidis, in quo hospitant, participare
soient.

1. PETRIFICATA VEGETABILIA plantarum. PLANTA PETRIFICATA. Spec. 428.

Phytolithus planta. v. Linné. 171.

Sveth. Stenwandlade orter

Gall. Phytolithes ou plantes petrifices

Germ. Versteinerte pflanzen

Sunt duriores & sicciores, gramina, aut fungi rare aliæ, qvæ vel in stratis schistosis, vel in aliis lapidibus durioribus inclusæ, in lapideam duritiem, schistosam, raro siliceam aut achatinam sunt mutatæ. WALCH. St. R. Tab. XXII. Nro. 1.2.

- Obs. v. Ab hac generali descriptione patet, nos huc simul referre lapides duriores, qvi inclusa habent vegetabilia, plerumqve petrificata, quarassos, filiceos, achatinos, qvorum mentio antea a nobis & ab aliis lithographis est facta; huc itaqve pertinent achata qvos in Survat in Offindia repetiri indicavit Rumarius in Amb. Rar. Ram. cum inclusis vegetabilium partibus. Si placet, huc & connumerari possunt vegetabilia incrustata, qvorum mentionem fecimus Spec. 413. lit. a. Obs. licet rigorose loqvendo, non ut perfecte petricata, saltem non ubivis, considerari possint, ubi fere immutabilia intra suam crustam reperiuntur.
- Obs. s. Penes lithographos magnus horum petrificatorum reperitur numerus. Scheuchzer in Orychtog. Helv. nec non in Herb. Dilav. ultra 600. species enumeravit, sed existimamus paucos ab iisdem ad hanc speciem seu vere petrificata connumerari posse; maximam partem ad phytotipolithos aliquam & ad dendrita vel ad reliquas a nobis indicatas subdivisiones esse connumerandam, opinamur. Rite

instituto calculo, forsan nonnisi sequentes huc pertinent. licet de nonnullis ab iisdem adhuc dubii simus. Apium montanum, Bubonium montanum, Filices, Fumaria, Equifetum, Eceniculum vulgare, Gramina, Gallium album, Iterniaria, Jacobaa, Musci, Myrrbis, Rubia, Siliquastram, Scorpioides, Osmunda &c. Inter hos vero Filices & gramina sunt frequentiora.

Ohf. 3. Petrificatio Vegetabilium eo forân à natura perficitur modo, quod aqva, ad hæc corpora, in subterraneis locis casu qvodam sepulta, adfluente, solvantur & extrahantur particulæ salinæ, gummosæ & resinosæ, remanente solum textura sibrosa magis terrestri; harum partium locum vacuum relictum, occupat terra mineralis mediante aqua adfluente & penetrante, qvæ in eadem loca vacua deponitur, unde sacta exsiccatione, lapis provenit structura vegetabili. Hinc, per se patet, vegetabilia molliora & magis humida, qvæ putresactioni obnoxia, hanc transmutationem subire non posse.

2. PETRIFICATA VEGETABILIA arborum. LITHO-XYLA. Spec. 429.

Stelechites. Nonnullorum. Dendrolithes.

Phytolithus Trunci. v. Linné. 171. 4.

Sveth. Stenwandlat træ, Petrificerat træ Gall. Lithoxyles ou Bois petrifiées, Stelechi-

TES. DENDROLITHES

Germ. VERSTEINTES HOLZ

Sunt aut integræ arbores cum radicibus & ramis, aut trunci vel fragmenta arborum in lapidem calcareum, cotaceum, filiceum vel achatinum mutata, textura tamen organica falva, cum fibris & annulis annuariis, aliisque indiciis corporis vegetabilis seu ligni; igne non accendi nec cultro scindi possunt, potius ad chalybem scintillant, vel cum aqua forti effervescunt.

(a) LITHOXYLON integræ arboris.

Rarissime integræ arbores cum ramis & radicibus petrisicatæ inveniuntur; reperta tamen est fagus, unde cotes præparari potuerunt, in valle foachimstal in Bobemia ad 80 perticarum profunditatem, Tom. II.

ut referent Grenerus de Fig. Lap. & Albinus in Chron. Ibi & reperta quercus petrificata, cum radicibus & ramis ad 150 perticarum profunditatem. In Misnia fagus repertus ad 180 ulnarum profunditatem Balbinus in Mis. Hist. R. Bohem. Ephem. N. C. Dec. I. an. 2. obs. 78. Leibniz in Proteg. p. 80. Act. Paris. 1753. P. 110.

(b) LITHOXYLON Trunci. LIGNUM PETRIFICATUM.

Sunt frustula à truncis arborum abrupta, majora vel minora in lapidem mutata, in quibus tamen sibræ, annuli, nodi, aliquando & cortex observari possunt. Reperiuntur in Hibernia ad Lougnugh; in Helvetia diversis locis, Lemberg in Polonia; Chemnitz & Gishibel in Saxonia; Coburg in Hassia; Marieberg in Hildesheim, Norimbergæ & alibi in Germania, nea non Landsbut in Silesia.

Obs. Petrificata ligna sunt observata;
Abietis quod vocatur BLATITES

Alui CLETHRITES Aloës -Agallochites Coryli -CORYLITES Fagi PHEGITES MELITES Fraxini DAPHNITES Laricis LARICITES Моті -MORICITES Orni -OSTRITES Pini -PEUCITES DRYITES Overcus Salicis SALICITES Santali SANTALITES Tilia -PHILIRITES.

Hos lapides descripserunt Conr. Gesner de Lap. & Gemm. fig. p. 195. Ferrand. Imperat. Hist. N. p. 752. &c. Volckman in files. Subt. p. 106-114. ubi & plurium figure conspici possunt Tab. VII. VIII. IX. X. Spada in Catal. Mylius in Sax. Sabt. p. 24. Helwing in Lithorgr. Asgerb. p. 41. Schruchzer in Herb. Dilwu, p. 41. Baier in Or. Nor. p. 51. D'Argenville in Orychtol. &c.

(c) LITHOXYLON ligni fabrefacti.

Exempla prostant a manubriis malleorum aliorumqve instrumentorum, nec non ab instrumentis agriculturæ olim destinatis, in lapideam indolem mutatis, cfr. Agricola de Natura eorum quæ ex terra effluunt. Bagliv. de Veget. Lapid. Helvings Lith. Angerb. p. 41. Tab. 2. f. 6. Memoire sopra la Fisica è Storia Naturale. T. I. p. 112.

Obs. 1. Dum originale non exacte cognosci potest, solet tum lignum tale lapideum vocari generali nomine Lithoxylon, atqve dum porosum reperitur & qvasi exesum, appellatur Lŷ-tboxylon multiforum.

Ob/. s. Nemo credat omnes, lapides, quos, sub lithoxyli nomine describunt lithographi & orychtographi, talia reipsa esfe. Commemorat Volckman in Sil. Subt. P. I. Cap. IV. S. IX. tepetiri heic in Svecia, ad Portum Caroli, Carlibamn, in Scania, lithoxylon candidum mice instar splendens, ideoque ab Aldrovando in Mus. Metall. L. s. p. 86. argyroplitem vocatum, quod Kundman in Prompt. R. Nat. p. 841. Nro. 87. confirmat, simul asserens ibi frequens esse. Sed dolendum, quod adeo facile se decipi passi sint plurimi lithographi magis ad extrinseca quam intrinseca respicientes; nullum namqve tale lithoxylon, qvantum mihi notum, ne qvidem in tota Svecia, imo vix in toto terrarum orbe est repertum. Quæ pro lithoxylis habentur, sunt, ni valde fallor, frustula lapidis arenaceo micacei striata seu fibrofa ab arenario monte in Scania, separata, quem arenarium ,lapidem Class. 2. inter reliquos sapides arenarios descripsimus. Badem est ratio plurium aliorum lapidum inter lithoxyla connumeratorum. Reperiuntur saxosa frustula, nec non quarzosa ab acris & pluviarum injuriis ita exesa & mutata ut stipitis lighi faciem præ se ferant, qvalia pon raro dantur. Occurrunt quoque filices cornei facie externa frustulis ligni omnino similes & quasi sibrosi, quales à litore maris Caspii possideo, qvibus vero tractis in ilsdem nil nist solida silicea conspici potest textura. Dantur millepora sossililes, que sepe pro lithoxylo habentur. Hi alique similiter figurati lapides nequaquam cum lithoxylis genuinis, quæ funt rariora, confundendi, sed probe ab iisdem distingvendi.

Obs. 3. Modum artificialiter ligna seirificandi tradidit Kent-Man in Nomencl. R. F. p. 39. scilicet, eadem cum lupulo C c 2 fortiter & bene decoquendo, deinde arena aut glarea per triennium in cellariis obruendo; BlbGNY in Zod. Med. Gall. ann. 2. mens. sept. obs. 2. alium indicavit modum ligna petrificandi mediante mixtura à sale gemma. alumine, pulvere silicum, calce exstinsta & aceto albo, ana seu partibus æqualibus composita, in qua corpora petrificanda sunt sept. edu Util. & Pras. Phil. Nat. mediante alabasiro recenter calcinato, cum aqua deinde miscendo, in qua mixtura corpora petrificanda sunt immergenda. Sed v. bromel in Lith. Svec. Spec. 2. Cap. 1. S. 111. satetur, sibi hæc experimenta non successisse, licet sæpius sint repetita.

3. PETRIFICATA VEGETABILIA, radicum arborum. Rhizolithi. Spec. 430.

Phytolithus radicis arborum. v. LINNE. 171. 3.

Sveth. Stenwandlad Roth
Gall, Rizolithe ou Racine petrifiee
Germ. Versteinte Wurzeln

Sunt radices arborum vel plantarum petrificatæ, plerumqve in achatinam duritiem mutatæ, qvæ vero, qvum utplurimum æqvali fere fint structura, nonnullæ & æqvali cum ipso ligno, difficulter ab invicem vel ligni frustulis distingvi possunt, unde & difficulter dici potest, à qva sint arbore. Repertæ sunt in Helvetia & albs. Videatur Ferr. Imperati H. N. LXXIV. p. 758. Langii Hist. Lap. Tab. XIT. Besler in Mus. D'Argenville in Orychtol, Helwing in Lith. Angerb.

- Obs. 1. De lignis & radicibus lignosis in Iapidem mutatis, peculiarem edidit tractatum FRANC. STELLUTI Trattato de Ligno Fossile minerale: qvi in latinam lingvam translatus occurrit in Epb. M. C. Dec. 1. Ann. 3. Append.
- Obs. 2. Osleocollam, quam olim ad hanc Speciem retulimus, inter stalatitas Spec. 314. descripsimus, quum non sit radix petrificata, sed concretum quoddam circa radices formatum.
- 4. PETRIFICATA VEGETABILIA caulis Plantarum.

 LITHOCALAMI. Spec. 431.

Sveth.

Sveth. STENWANDLAD STIELKE ELLER HALM Gall. LITHOCALAME OU TIGES PETRIFICES Cerm. VERSTEINTE STENGEL

Est caults vel culmus plantarum, graminum vel cerealium in lapidem mutatus. Exempla hujus petrificationis sunt reperta à culmo seu stramine petrificato, nec non caule arundinis, que schisto inherent. Volckman in Sil. Subt. Tab. XIII, f. 7. Scheuchzer Herb. Dil. Tab. III. sig. IV.

Obs. Commemorat MARALDI in Act. Paris. 1699. se reperisse non quidem petrificatos sed exsiccatos culmos, stipulas & folia oliva in lapide scistoso albidi coloris.

5. PETRIFICATA VEGETABILIA foliorum, plantarum vel arborum. LITHOPHYLLA. Spec. 432.

Lithebiblia Nonnullorum.

Phytholitus folii. v. Linne. 171.

Sveth. STENWANELADE BLADER

Gall. LITHOPHYLLE OU FEUILLES PETRIFIÉES.
BIBLIOLITHES

Germ. VERSTEINTE BLÆTTER

Sunt folia arborum vel plantarum petrificata, rariora; exempla tamen prostant à foliis alni, arundinis,
nucis, quercus, tiliæ, nec non aliis siccioribus foliis,
in topho, schisto vel calcareo lapide, quorum figuræ nulli non cognitæ esse possunt, delineatæ tamen in VolckMANNI Sil. Suht. nec non Scheuchzeri Herb, Diluu.
Walch St. R. Tah. XXI. No. 3.

Obs. Qvod de Plantis petrificatis monuimus (Obs. 2), etiam heic valet, scilicet, pleraque, que huc connumerari solent, solia, reipsa ad Phytotypolitha esse referenda, quum eorundem vestigia lapidibus solum impressa reperiantur. Hujusmodi esse Lithobiblia, que describit F. C. Bruckman in Thes. D. Bruntw. p. 92. ipse fatetur.

6. PETRIFICATA VEGETABILIA fructuum, plantarum vel arborum. CARPOLITHI. Spec. 433.

Spermolithi Nonnullorum

Phytolithus Fructus. v. Linné. 172. 7.

Sveth. Stenwandlade Fruchter
Gall. Carpolithe ou Fruits petrifiées.
Germ. Versteinte Früchte

Sunt Fructus Vegetabilium sicciores & duriores in lapideam indolem mutati, qui tamen rariores.

Obs. 1. Lithographi plurimos qvidem enumerarunt lapides, fructus vegetabilium referentes, paucos tamen ab iisdem vere petrificatos & iure huc referendos existimamus. Potiores itaqve, qvi majori gaudent probabilitate, heic solum indicare volumus. amygdala. AMYGDALOIDES Vocati. lapides Pluizenses. De his Petrificatis legi possunt Asta Paris Ao 2742. p. 35. ALLION in Orycht. Pedemont. DAVILA Catal. Tom. Ill. Tab. VII. Sed dubium est de his intra suum corticem petrificatis amygdalis, annon lapidea substantia. loca nuclei intra corticem non petrificatum hærens, suam potius habeat originem ab aqva per rimam corticis vel alio modo transsudante, & materiam terrestrem deponente, quam i nuclei petrificatione.

Glandes quercini. GLANDITI QUERCINI.

LANG in Hift. Lap. Fig. Tab. XIX. f. 55. VOLCKMAN in Sil. Subterr. Tab. XXIII. 4. 5. & Tab. XXIV. 5.

Frudus Myrobolani.

Descripsit & depinxit DAVILA Cat. Tom. III. Tab. VII. M. m. cui fere æqvalem figuram sistit SWEDENBORG in Mistell. sig. L.

- Fruffus Abovat Indici.

MYLIUS in S. Subt. Tab. II. 6. VOLCHMAN in S. Subt. Tab. XXIV. 18. Scheuchzer in H. D. Tab. II. 6. Nucis castanea.

BUTTNER R. D. p. 201, & 218. Tab. XVIII. A. VALEN-TINI Muf. Muf. T. II. 19. MERCATI Metall. 283: Nucls juglandis.

Hujus meminit v. Linné in Syl. Nat. Edit. VI. p. 208. Nro. 7.

Siliquarum & fabarum.

Scilicet, Phaseoli Volckhan in Sil. Subt. Tab. XXIII. 2. & Tab. XXIV. 11. 17. Schhuchezhk H. Dit. Tab. XI. 1. Luideus in John. L. Br. Noo. 1490. Faba

Faba indica. Volckman S. S. Tab. XXIV. \$3.

Spicarum.

Spicæ bordei, Mylius in Sax. Subt. p. 15. V. Scheuchzer. H. Dil. Tab. I. i. & Tab. V. a. Spicæ fecalis, Luidit Jebs. L. Br. p. 108. Spicæ tritici. Wolfart H. N. Haff. Tab. V. Nro. 6. Spicæ tritici turcici Davila Cat. T. III. Tab. VIII.

Strobulorun vel conorum pini aut taxi vel abietis.

Conos abietis describit Scheuchzer. H. Dil. Nro. 403. pini delineavit Lochner in Mus. Besl. 91 & 102. Tab. XXXI. & XXXVI. Aldrovandus in Mus. Metall. p. 829. Volceman in Sil. S. Tab. XXII. 3. 4. taxi Lang in H. L. Fig. p. 56. Tab. XIX. 3.

Affularum ulmi.

HELWING Lith. Angl. P. II. 202. SCHEUCHZER H. Dil. Nro. 423.

Obs. 2. Caute signati lapides, carpolithos reserentes, nec non typolithi frucinum vegetabilium à petrisicatis distingvendi. Figurati lapides sunt duplices; Alii sunt silices in litoribus vel terra obvii, sua extrinseca figura aliqvando amygdala, aliqvando cerasa, olivas, melones, poma aurantia aliosque fructus referentes, quales plurimi sunt apud Lithographos enumerati. Huc & nuces avellanæ connumerandæ quas recenset Hellwings in Lith. Angersh. P. I. p. 38. nec non ejusdem saha, quas ibidem describit. Alii, in antris & cavernis obvii; ad slalagmitas referendi, bellaria mentientes, ut indicavimus Spec. 417. lit. b.

Præteres solent nonnulit huc referte gyædam corpora mineralia, qvæ aliqva fimilitudine fructuum vegetabilium gaudent, reipsa vero ad corpora testacea vel corundem nucleor aut alia Huc pertinet nux mocorpora petrificata funt referenda. scata lapidea, hujus mentionem faciunt Herwings in Lith. Angerb. p. 37. Mylius in Sax. Subt. P. II. p. 74. Volck-MAN in S. Subt. Tab. XXII. 6. SCHEUCHZER H. D. Tab. XIII. KUNDMAN R. N. & A. Tab. VIII. f. 2. 3. gvam ad nucleos echinitarum referendam in segventibus indicandum. Nonuullos lapides amygdalitas vocatos, esse petrificatas conchas bivalves oblongas indicavit Brick-MAN in Thef. Duc. Brunsv. p. 34. Dubitant & nonnulli inprimis Lesser in Lithoth. L. V. P. V. Cap. 1. S. 406. de nuce castanea Buttneri, existimantes eandem reterri debe-C C 4

debere ad Ichthyodontes, & esse petrisicatum dentis molaris pi/cis Sora vocati.

Obj. 3. Quam de spermolithis seu seminibus vegetabilium petrificatis & pisolithis sovemus sententiam, indicavimus circa oolithos, inter tophos Spec. 415 descriptos.

(B) PHYTOTYPOLITHI, TYPOLITHI PLANTARUM

Sveth, Stenar Aftryckte Wæxter. Vegetabijiska aftryck

Gall. PHYTOTYPOLITHES OU TYPOLITHES OU EM-PREINTES DES VEGETAUX

Germ Krauter-Abdrücke. Spuhrsteine von Krautern

Sunt terræ vel lapides, utplurimum topbacei vel fchistosi, rarius calcarei, argillacei vel arenacei fissiles, in quibus vestigia & figuræ corporis vegetabilis inveniuntur impressa, colore diverso, ex asse cum originali seu typo ad magnitudinem, structuram, fibras & ramiscationes analoga & convenientia.

Obs. r. Phytotypolithi à vere petrisicatis vegeralibus, nuper descriptis, facile distinguuntur. Vere petrisicata vegetabilis diversum corpus à reliqua substantia lapidea, in qua suum habent domicilium, constituere solent, ab eademque separi possum; Phytotypolithi, ex adverso, nullum vegetabile, nisi raro, exhibent corpus, sed solum siguram & genuinam formam lapidibus impressam, una cum aliis corporis vegetabilis non petrisicati sed ad maximam partem destructi vestigiis; unde patet, eo loco tale quidem olim corpus vegetabile susse seguilam, licet jam absit, quemadmodum sigura calcei argillæ molliori impressa post indurationem argillæ remanet, calceo autem absente. Nullo itaque jure ad vere petrisicata connumerari debent, apud plurimos lithographos licet maximam partem constituant eorum, que inter petrisicata vegetabilia ab iisdem enumerantur.

Neque cum figuratis seu dendriticis lapidibus, suo loco describendis confundendi; in his etenim phytotypolithis locus apparet, quem corpus vegetabile olim occupavit, in illis vero dendriticis lapidibus nullum deprehenditur vestigium plantæ cujusdam olim præsentis, nullaque persecta harmonia

cum corpore vegetabili qvod repræsentat, unde simul patet illam figuram à nullo corpore vegetabili suam habere originem, sed aliunde, nempe à vaporibus mineralibus.

Obs. 9. Terra & lapides in quibus hi typi vegetabilium occurrunt sunt observatæ, (a) Inter terras, terra calcarea in Saxoniu prope Dresden, terra tophacea & margacea, in Hassia, Helvetia, Bobenia ad Joachimsthal. (b) Inter lapides, tophacei, albi, slavi & grisei; schisti, qvi maximam partem phytotypolithorum, constituunt, in pletisqve todinis lithantracinis; argillacei, albi, grisei & nigri, in Silesia & alibi etiam in sodinis lithantbracinis; arenacei vel cotacei, albi, slavi, rubentes in Silesia & Helvetia. cfr. C. Fr. Schultzer kräuter abdrucke im steinreiche.

Sunt vero hi phytotypolithi eo perfectiores & exactius figuram corporis vegetabilis exprimentes, qvo subtilioribus constant particulis.

7. TYPOLITHI plantarum.

Spec. 434.

Sveth. AFTRYCKNINGAR AF ORTER Gall. EMPREINTES DES PLANTES Germ. ABDRÜCKE VON PFLANZEN

Sunt terræ vel lapides in qvibus vestigia & figuræ integræ cujusdam plantæ vel plurium apparent, inprimis plantarum sicciorum, utpote berbarum capillarium, polypodii, osmundæ, adiantbi, lingvæ cervinæ, filicum, acrossici, opbioglossi, apii, buxi, ericæ, lycoperdi, musci &c.

Obs. Plurimæ ab herbis petrificatis ab auctoribus lithographis enumeratæ, huc, sed non ad petrificata, pertinent, qvum nihil aliud nisi apographa sint, qvod etiam de sequentibus speciebus valet.

8. TYPOLITHI caulis plantarum.

Spec. 435.

Sveth. Aftryckninger af stielke eller halm. Gall. Empreintes des tiges des plantes Germ. Abdrücke vom Stengel und Halm

Sunt terræ vel lapides qvibus aut vestigia caulis vel culmi plantarum sunt impressa, qvales, sine foliis rariores.

9. TYPOLITHI foliorum, plantarum & arborum. Spec.

Sveth. Aftryckningar ae blader Gall. Empreintrs des Feuilles Germ. Abdrücke von Blættern

Sunt terræ vel lapides qvibus figuræ foliorum arborum vel plantarum sunt impressæ, a qvibus, posteriores sunt frequentiores. Müblbausen, Wetterau & alibi Germania.

10! TYPOLITHI florum.

Spec. 437.

Sveth. AFTRYCKNINCAR AE BLOMMOR Gall. Empreintes des Fleurs Germ. Abdrücke von Blumen

Sunt terræ aut lapides, qui florum figuram habent impressam. Sunt rariores, exemplum à floribus asteris præcocis, pyrenaici, folio salicis, flore luteo, in fodinis lithantracinis ad Iblefeldt adsert Lehman in Cb. Schr. Volkman in Siles. Subterr. tulipæ figuram in schisto descripsit Langius in Act. N. Cur. Tom. VI. append. p. 146. &c. Tab. 2. f. 2. 3.

Sveth. Aftryckningar af træd Gall. Empreintes de Bois Germ. Abdrücke vom Holze

Spec. 438.

Sunt terræ & lapides in qvibus icones ligni impressæ, aut ramulorum aut radicum apparent, ipso vegetabili corpore destructo. Manebach in Saxonia., Faringdon in Anglia.

12. TYPOLITHI fructuum plantarum

Spec. 439.

Sveth. Aftryckningar af Frukter

Gall. Empreintes des fruits

Germ. Abdrücke von Früchten

Sunt

Sunt terræ & lapides in quibus typi & vestigia seminum, fructuum, siliqvarum vel spicarum apparent. Ab his sunt observati.

- (a) TYPOLITHI filiquarum.
- (b) TYPOLITHI fructus juglandis.
- (c) Typolithi conorum & strobilorum, abietis, pini aut taxi.
- (d) Typolithi spica, bordei, secalis, tritici.
- Obs. 1. Scheuchzer in orybbtogr. belvet. figyram spicæ hordei lapidi impressam descripsit, atque exinde; omnia hæc in regno minerali accidentalia & petrisicata diluvio adscribens universali; conclust diluvium noachicum tempore vernali contigisse, quam hæc spica suo involucro inclusa conspicitur.
- Obs. 2. Plures lapides ad carpolithos relati, quorum mentionem fecerunt lithographi & orychtographi, quorum & mentionem nos fecimus spēc. 430. huc pertinent; unde & minus necessarium duximus eosdem heic iterum allegare.

Observationes circa Phytotypolithos.

- Obs. r. Phytotypolithi maximam partem eorum constituunt lapidum, qvos lithographi ad petrisicata connumerarunt, &
 difficulter ab eorundem scriptis & descriptionibus elici potest, an, qvod describunt petrisicatum sit reipsa tale, annon potius ectypon.
- Obs. a. Phytotypolithi plerumque in schisto reperiuntur, inprimis in confiniis lithantracum, prout in Germania, Gallia & Anglia est observatum, alibi ad majorem, alibi ad paulo mirem profunditatem. (b) Apparent figuræ vegetabilium, vel in superficie lapidis aut tabulæ, vel inter binas lameilas, qvæ si dissinduntur, habent in una impressas, in aitera aliqvantum elevatas formas plantarum. (c) Inveniuntur sæpe à diversis plantis in uno eodemqve lapide, interdum & cnm luculento indicio unam alteri suisse incumbentem, (d) interdum cum foliis expansis, interdum & cum slexis aut parum contortis, simul & fractis & compressas plantis, siccioribus & ramulis. (d) Figuræ sunt vel ab indigenis plantis, siccioribus & durioribus, seu, ut botanici loqvuntur, ex samilia epyphyllospermarum, raro aliis, vel ab exoticis, seu ils plantis qvæ hodierno tempore sunt americana vel asiatica ut observavit Jussie u in Ass. paris. 1718 conveniunt vero o-

mnes figure suo cum originali, magnitudine, sibris, ramulis, nervis, aliisque partibus. (e) Apparent hec ectypa, juxta observationem Jussieu in ast. paris. 1718 ab uno eodemque latere plante tam in lapide superiori quam inseriori schissi; raro autem utraque plantarum latera impresa reperiuntur. (f) Colore apparent ipse sigure, nigro, obseure sus vel pallide susco aut grisco; qui color abrasus de igni expositus sumum de odorem plerumque lithantractuum spargit; raro inveniuntur colore bepatico, viridescente, slavo vel rubeute. (g) Nonnunquam ipsa tolia vel caules de stipites, adhuc residui, à quibus he sigure dependent, invenire contigit; ut observarunt, Luidius, Henkel in Fl. sathurn. Maraldia ast. paris. 1699. Mylius in Hamb. Magazis L. I. IV. XIII.

Obs. 3. De origine horum lapidum non omnium eadem est sententia. Mitto eorum opinionem, qvi vel lusui naturæ vel vi plasticæ aut auræ seminali, vel aliæ caussæ sicæ horum originem adscribere volunt. Qvod vegetabilia, à qvibus hæ siguræ dependent, olim in basi terrea, calcarea, schistosa, argillacea vel aranacea molliori & aqvosa suerini casu qvodam involuta, existimamus neminem qvi circumstantias in observatione antecedenti ada à nobis breviter allatas bene consideraverit, negare posse; inde vero seqvitur hæc eadem vegetabilia, saltem ad plurimam partem, eo tempore, his in locis suisse præcipitata, & his terris mollioribus involuta, qvo ipsa strata suerunt formata. Coëtaneam itaqve cum his stratis habeant originem necesse est. De iisdem vero nostram indicavimus mentem in observationibus circa schistum.

Nonnullos vero phytotypolithos, qvi tophacea vel calcarea terra funt involuti, ab aquis hujusmodi particulis terreis gravidis, easdemqve successive circa vegetabilia corpora, qvæ in gremio terræ casu qvodam suerunt sepulta, deponentibus, suam trahere originem patet à dictis Spec. 413. lit. a. obs.

Hine, phytotypolithos opinamur, ad suam originem, alios esse diluvianos, alios vero temporarios.

(C) TERRIFICATA VEGETABILIA. LIGNA FOS-SILIA TERREA. Terræ larvatæ figura vegetabili. CRONSTEDT. 281.

Sveth. JORDVANDLADE ORTER OCH TREN
Gall. Arbres et plantes changées en terre ou
Vegetaux devenus terre

Germ.

Germ. In Erde verwandelte Baume und Pflanzen.

Sunt arbores vel plantæ in terram, alibi calcaream alibi argillaceam mutatæ, confistentia fragili, in qvibus tamen partes corporis vegetabilis adhuc ad structuram residuæ, conspici possunt.

13. TERRIFICATUM VEGETABILE, arboris.

LIGNUM FOSSILE TERREUM. Spec. 440.

Sveth. JORDWANDLAT TRÆ Gall. Bois Change en trrre Germ. In Erde verwandeltes Holz

Sunt arbores in terram calcaream aut cretaceam vel argillaceam mutate, vel hujusmodi terr's imbutæ & penetratæ, integra manente structura organica; qvæ arboreæ terræ interdum crusta nigra vel alia cinctæ apparent, qvasi incrustatæ; interdum aëri dum exponuntur, corticem perdunt, remanente terra qvæ locum substantiæ intrinsecæ arboris occupavit; interdum vero & ipse cortex simul terrisicatus conspicitur; in igne, aliæ ab his abeunt in cineres rubentes ob immixtum martiale, aliæ in calcem. Exempla habemus à ramis abietis in Finlandia, in qvibus sibræ, annuli & medulla conspici possunt, una cum cortice; in Italia in agro Tiburtino calcarea reperiuntur.

14. TERRIFICATUM VEGETABILE radicis. Sp. 441.

Larvæ vegetabilium argillaceæ. CRONSTEDT. 283. Sveth. JORDWANLAND ROT Gall. RACINES CHANGEES EN TERRE Germ. IN ERDE VERWANDELTE WÜRZELN

Est radix vegetabilis arborea in terram aut calcaream aut argillaceam mutet, structura vegetabili immutata. Exemplum radicis arborea ignotæ in argillam mutatæ reperitur in lithophylaseo acad. Ups. ex Japen.

Obf.

(a) VEGETABILE FOSSILE, BITUMINOSUM, vegetabilibus destructis. Terra bituminosa.

Hæc terra est vel bumacea, eademqve aut pictoria, umbra vocata, aut non pictoria, vel turfacea, qvæ omnes varietates descriptæ. Spec. 264. lit. a. b. &c.

(b) VEGETABILE FOSSILE BITUMINOSUM, ligni.
LIGNUM FOSSILE BITUMINOSUM.

Corpora peregrina petroleo seu asphalto impragnata, vegetabilia. CRONSTEDT 286. B. I.

Matrix Succini. HARTMANNI.

- Est leve, colore nigro vel fusco, friabile, in igne flagrans, fumum odoris ingrati emittens. Borussia & ad litora maris baltici. Descrips. Helwings in lith. angerb. P. II. p. 74: Billinger de bitumine & ligno foss. Bresl. saml. von N. und K. gesch. 1718. p. 1397.
- (c) VEGETABILE FOSSILE BITUMINOSUM, CARBO-NUM, LITHANTRAX LIGNEUS. Corpora peregrina lithantrace imprægnata, vegetabilia. CRONSTEDT. 185. A. 1. a.

ANTRACODENDRON BÖTTNERI. Rud. diluv.

Hæc lithantracum varietas descripta Spec. 265. lit. a. Boserup. in Scania. Querfurt & Sangershausen in Germannia. Agliane in Pedemontio. Anglia in fodinis lithantracinis ubivis; cfr. Spec, 265. lit. a.

18. MINERALISATUM VEGETABILE, pyriticofum. Pyrites Lithoxyloides. Spec. 445. Lithoxylon pyriticofum.

Sveth. Kieshaltigt mineraliserat træ Gall. Bois mineralise pyriteux Germ. Kieshaltigrs mineralisirtes holz

Hujus pyritæ mentionem fecimus inter mineras pyriticosas Spec. 278. lit. a. Reperitur Carlshamn in Scania. Auvergne, Valenciennes &c. in Gallia. cfr. LISTER de font. med. Anglia. p. 23. Wormius in Musao. p. 4. Brückman epist. itiner. 84. Volkman Siles. subt. p. 88. Mylius in Sax. subter P. I. p. 63. Ritter in act. nat curios. T. VI. App. p. 129.

19. MINERALISATUM VEGETABILE ferreum.
SIDEROXYLON. fpec, 446.

Larvæ f erriferæ Cronstedt. 291.

Sveth. JERNHALTIGE MINERALISERADE VEGETA-BILIER.

Gall. Bois mineralisé Ferrugineux.

Germ. Eisenhaltige mineralisikte gewarcher.

Sunt ve! radices arborum vel ligna aut corundem partes vel frustula, que ferruginea materia sunt penetrata atque in mineram ferri aliquando integre mutata.

(a) SIDEROXYLON radicum.

Topbus argillaceo ochraceus, perforatus, tunicatus. v.

LINNE. 186. 2.

Huc pertinent radices vegetabilium, inprimis juniperina, vel aliarum arborum; que vel ochracea materia sunt penetrate, vel in ochram mutate, unde
flavescente existunt colore, sigura tamen, magnitudine, aliquando & sibris radicem ex asse reserunt.
In lacu Langelma in Finlandia; csr. Gen. B. & C.
Tilas in ast. Stockh. 1742. Circa Upjaliam in pratis & collibus frequentiores occurrunt juniverina.

(b) SIDEROXYLON ligni.

Tophus ferreus ochraceus longitudinaliter enatus. v. Linné. 187. 6.

Reperitur alibi luteo, alibi fusco colore, ponderofum, durum, plerumqve & continuum & densum
absque fibrarum, ductibus conspicuis; aliquando cariosum simul & fibrosum. Rothenlerg in Solms Lausbach in Hassia, reperiuntur ligna fagi & betulæ overam martis mineram, ad 7 vel 8 perticarum prin
Tom. II.

D d fundi-

funditatem, mutata. Orbissan in Bobemia videtur minera martialis de ligno alni &c. cfr. Liebknecht de Diluv. M. p. 177. 212 & 378.

Obs. 1. Utræqve hæ varietates, sunt etiam nominatæ inter mineras serri Spec. 345. lit. a & b.

Obs. 2. Ove MENTZEL in Misc. N. C. Dec. II. ann. VII.
Obs. 1. refert de suce juglande terres, ostreo serveo sec. heic
locum habent.

VEGETABILE, cupreum. VEGETABILE, cupreum. VEGETABILIA FOSSILIA CUPREA. Spec. 447.

Phytolithus floris. v. Linné. 172. 6.

Larvæ metalliferæ argenti cum cupro & sulphure. CRON-STEDT. 288. 2. 2.

Syeth. Kopparhaltige Mineraliserade waex-

Gall. Vegetaux mineralisés cuivreux.

Germ. Kupfbrhaltige mineralisirte gewaechse. Huc pertinent varietates sub literis a. b. & c. Spec. 263. inter mineras cupri descriptæ.

Obs. 1. Lignum cupro nativo imprægnatum suisse in Rammelsberg ad Goslar repertum, nonnulli contendunt.

Obj. s. MINERALISATUM VEGETABLE ARGENTEÚM, non aliud nobis notum quam quod nuper nominavimus segetable toffile cupreum, quod una cum cupro argentum continet.

- Obj. 3. Disting vere debemus vegetabilia mineralisata, à vegetabilibus non mutatis, que tamen aliquando occurrunt particulis mineralibus extrinsece solum accretis prædita, alibi pyriticosis, alibi cupreis inprimis à cupro pracipitate vel ocira cupri; alibi plumbaceis à galena plumbi; in priori casu vegetabilia sunt omnino mutata; in posseriori vero casu pletumque ad interiorem substantiam immutata reperiuntur. Es solum basis constituunt particularum mineralium atque extenus heic locum habere non possunt.
 - (E) VEGETABILIA INDURATA. LIGNA POSSILIA.

Sveth. OF CRAENDRADE OCH HAERDADE UNDERjordiska Traen. Gall. Bois Possile qui s'est conservé dans son état naturel.

Germ. In seinem natürlichen zustande erhaltenes holtz.

21. LIGNUM FOSSILE.

Spec. 448.

Sveth. Under jordiska Traen.
Gall. Bois fossile.
Germ. Unterirdisches holz.

Est lignum subterrancis in locis, sæpe ad 18 vel 20 ulnarum profunditatem, imo ultra, sepultum, qvod parum aut nihil mutatum reperitur, nisi ad duritiem, aliqvando autem in carbonariam indolem plus minus combustum reperitur; de cætero non terrisicatum, nec petrisicatum nec mineralisatum, sed vera indole corpos ris vegetabilis gaudet tam structura qvam habitu in igne.

(a) LIGNUM FOSSILE, induratum.

Est genuinum lignum quod à natura vegetabili nonnisi majori duritie & pondere discrepat, quas proprietates, fine dubio, obtinuit vel à vaporibus sulphureis aut aliis falinis sub terra se infinuantibus, vel à materia calcarea cum aqvis fluente & fibras inter deposita. Hee ligna scindi possume, licet difficulter, atqve putredini bene relistunt, eadem quoque exhibent igne educia vel producta, que ab aliis arboribus obtinentur, scilicet, phlegma, spiritum, oleum & carbonem. Reperiuntur hujusmodi ligna in Italia in agro Tiburtino. cfr STELLOTI de ligno fossili. Jos. Monti in comment. Bonon. T. III. In Anglia. crf. Trans Anglic. N:0 228. & 277. RAIJ de ortu & inter. M. p. 337 & 345. In Flandria ad Brüges. erf. Ans. Boëtius à Boot de Lap. In Hollandia &c. In metallifodinis sylva Hercynia, cfr. KUNDMAN promt, 341.

(b) LIGNUM POSSILE, semicarbonarium.

Est colore nigro in uno vel altero latere, ad partem solum combustum, substantia lignosa & sibrosa integra manente. Anglia iisdem locis ubi lignum sossile induratum reperitur. csr. RAIJ l. c. p. 340.

(c) LIGHUM FOSSILE, carbonarium. CARBONES LI-

Est lignum integre in carbonem combustum; aut hominum ope, & deinde casu quodam subterraneum sattum, aut colore subterraneo, sub eo tempere quo in gramio terræ sepultum suit; alteri ligno, arte & igne in carbonem converso, omnino simile, structura vero sere salva. Anglia. Rubstedt in Querfurt. est. Büttner in Rud. Dituv.

Obs. Hee ligna carbonaria, non funt confundenda cum lignis bituminosis neque cum lithentracibus ligneis, quum bitumine minerali omnino careant, & in igne se non asiter habeant quam carbones arborum & lignorum.

Obs. de lignis subterraneis.

I igna subterranea multiplici tet existunt disferentia, sic equalem torte nec agnoscere possunt originem; alibi casu quodam particulari sieri potuerunt nonnulis terrarum stratis tecta, alibi vero magis universalem sue eversionis ac sepulture agnoscere causiam, prout circumstantiæ indicant Ligna lapidea seu petrisicata de ligna mineralisata, eandem cum ipsis stratis agnoscere originem luculenter patet. Arbores vero de trunci arborei, qui nonnullibi, suis cum radicibus, erecto situ ad aliquam in terra profunditatem reperiuntus, alibi vero horizontaliter project, occurrunt, indicant strata superiora temporibus sequioribus esse sormata.

§. 149.

2. CORALLA. LITHOPH. Gen. 63.

Helmintolithi. v. Linné. Ellis. Zoolithi Lithophytorum. Vogel.

Sveth. Coraller. Stenwaexter.
Gall. Coraux ou Lithornytes. Corallordes
Foss iles. Polypies. Davila.
Germ. Coralle. Steingewarchse.

Sunt corpora dura lapidea, que, ad primam suam originem, sub aqvis marinis reperiri solent adsixa saxis, lapidibus vel aliis corporibus, ac iisdem vero locis natalibus, deinde casu quodam separata, jam inveniuntur, vel in stratis terrarum dispersa, plerumque in locis mari vicinis, vel in aliis lapidibus, inprimis calcareis, involuta & immixta; forma & sigura organica, utplurimum vegetabili, utpote ramosa, vel alio modo determinata, similiter & peculiari structura intrinseca.

Obj. 1. Originalia ad hæc corpora lapidea seu Petrificata jam describenda, esse marina, ea de re nulla est dubitatio; undenam vero illa originalia suam habent originem, nescio anadhuc apodictica sit evictum. Guisson in Epis. ad Boccon. existimat hæc corpora generari à terra qvadam.cum coploso fale mixta & exinde qvasi germinante. W ood war a a coagulatione terra calcarea & cryballina in aqva marina præsents.

Alli buc corpora dura ut pure vegatabilia considerarunt, unde & Lithophyta sunt appellata, quasi assent lapides vegetantes. Hac sententia olim Plinius & Dioscorides
surfunt; posteriori tempore eandem adoptarunt Casalpinus,
Boccon, Joh. Ludw. Gansius in Hist. coralliorunt; in
plenum vero lucem ponere conatus est com. Marsigli in
ast. Paris. 1710. & in Hist. Phys. de la Mer. qui & siores horum vegetabisi un se observasse contendit, quem plures sunt secuti Botanici Tounefort, Raij, Boerhaave
nec non alii & recentissimis his temporibus Klein in ast.
Dantisc. Hiob. Baster in Opusc. Subces. van Baillou
in Hamb. Magazin. Vol. IV. &c.

Dd3

- Hinc, ni fallor, occasionem nactus est J. G. Lehman in mineral. §. 67. statuere hæc corpora, saltem pleraque, ni-hit aliud esse quam incrustata vegetabilium marinorum, de eodem modo, ut oscocolam, generari à terra calcurea ad aquis marinis circa hæc vegetabilia deposita; ad quam sententiam inclinat etiam Baumen in mineral. T. 11.
- Alii hac corpora pro domicilis seu testis vernium marinorum esse habenda, & ad regnum animale reserri debere scontendunt, & ex eo sundamento hac corpora sossilia inter Helmintolithos connectant. Hac opinione ante bac suit Ferr. Imperati in Fish. N. p. 819. & 813. Recentius eandem confirmarunt Peysonel, B. Jussieu, Tremblet. conft. ad. Paris. 1727. 1742. Reaumur in Pras. T. VI. Hist. Ins. Vit. Donati in Hist, de la Mer. Adr. Ellis in Essai sur P Hist. Nat. des Coraline; qui & generationis modum se observasse, indicat. von Linné in Syst. N. &c.
- Nos simpliciter hac corpora in mineralogicis non aliter confiderare possumus quam ut petrificata, quo respectu periode esset, sive ut vegetabilia sive ut animalia ad primam suam originem considerentur, cum non ipsa animalia seu vermes sint petrificati; sufficit quod sint in reguo minerali peregrina corpora, qua medium quasi locum tenent inter vegetabilia de mineralia; proni-tamen sumus ad posteriorem sententiam amplectandam, quam adeo magni viri in historia naturali versatissimi suis observationibus jam confirmarunt, cut de sententiam quodammodo savet corum nativa indoles ia igne, ubi ut ossa vel cornua in lamellulas abcunt. Interestamen, ob causam nuper indicatam, non aliam horum corporum classificationem, sive Botanicorum sive Zoologorum heie adoptare possumas, quam que à criteriis practipue extrinsecis desumitur de cum his corporibus petrificatis congruit.
- Obf. 2. Ad fram indolem inventuntur hac corpora peregrina feu lishophyta, in locis fub vel supraterraneis.
- (a) Parum aut nibil mutata, sed, in statu fere originali vel perum saltem quasi calcinata, unde & leviora stque ab omni meteria lapidea sive immixta sive admixta, separata. Talia sunt illa coralla que reperiuntur ad Chaumont in Gallia; nec non illa que inveniuntur in Colle ad Messina in Italia, que posteriora descripsit Ag. Scella in vana speculazione. Tab, XVI. XX XXI.
- (b) Petrificata calcarea, tarius spathosa; que frequentissima funt & magna copia reperiuntus in Gothlandia in Capella por-

portu & alibi, in Oclaudia, Scania, parcius in nonnullis montibus Westrogothicis. Hare omnia descripterunt M. Bromell in Lithogr. Succ. Specim. 2. & von Linné in Disp. de Corallis Balthicis, que etiam occurit in ejusd. Amoenit. Acad. Vol. I. Huc & pertinent pleraque Coralla que descripterunt Helwing in Lithogr. Angerb. Lundman in R. N. & A. Volckman in Siles. Subt. Langius in Hist. Lap. Fig. Helvet. J. J. Scheuchzer in Mas. Diluv. & tal. T. III.

(e) Petrificata Silicea, que tamen ratiora, de in apricum ponunt filicum generationem à calcarea terra. Reperiuntur in Scansa de quidem inprimis in litore lacus Lomen, cfr. BROMELL l. c. p. 15. N:0 5. p. 16. N:0 6. & p. 27. N:0 9. Quod in Germania etiam Coralla reperiantur filicea, plura, que possideo specimina, à Mecklenburg de aliis locis, ostendunt. Plura, de descripsit Büttner in Rud. Diluv. de in Corallograph. Subterr. nec non Daulla in Cantal. T. III.

Š. 150.

- Corallina hæc corpora in tria genera inferiora subdividere necessum habemus.
- 1:0 Coralla lapidea seu plus minus petrificata, sub quo genere & illa comprehendere volumus, que parum aut nihil mutata sunt.
- 2:0 Coralla, que suam figuram lapidibus impressam reliquerunt, que typolithi corallorum vocantur.
- 3:0 Coralla mineralisata.
 - (A) CORALLA LAPIDEA. CORALLA PETRIPI-

Sveth. Coraller. Corallither.

Gall. Coralloides ou Coraux de Nature Pleserreuse.

Germ. CORALLEN. CORALLITHEN.

Sunt corpora fossilia corallina seu lithophyta, in stratis terrarum & montium obvia, plerumque in lapideam duritiem & indolem calcaream rarius siliceam mu-D d 4 tata, tata, aliquando & leviora & fragiliora, parum aut nihi 1 mutata.

1. CORALLA, superficie plana vel striata, ramosa, arberis vel suffruticis facie. Coralla Ramosa. Spec. 449.

Corallithos Isidis. Corallum simplex. Nonnull.

Sveth. CORALLER. CORALLSTENAR.

Gall. Corallites. Coraux en Buissons.

Germ. Coralle. Corallsteine. Corallzweige.

Sunt hæc coralla structura solida, superficie lævi vel parum striata, de cætero æqvabili, sine cavitatibus & poris apertis, sacie extrinseca arborea vel suffruticis, cum trunco & ramulis.

- (a) Coralla ramosa, forma arborea, superficie levi. Hujus varietatis sigura conspicitur in Bromelli Lithogr. Svet. spec. II. p. 17. No 13. Curios. Nat. de Bale. P. VI. Tab. VI. s. &c.
- Obs. Ne summuosis tabulis vel prolixa descriptione sim molestus, ad quamlibet varietatem heic & in sequentibus adponere volo austores, penes avos figura conspici possum.
- (b) CORALLA RAMOSA, forma arborea, superficie striata.
 - Sunt forma arborea cum ramulis, sed ubivis in superficie minimis striis ornata. Scheuchzer H. D. T. XII 2. WALCH Stein-R. T. XXII. 3.
 - (c) CORALLA RAMOSA, forma suffrictions. Corallum fossile Fruticosum.
 - Curioj. N. de Bille P. II. Tab. II. k. 1. m. P. VIII. Tab. VIII. a. b. c. VOLCKMAN Silef. Subterr. V. XVIII. 1.
 - (d) Coralla Ramosa, ramis articulatis. Lithornton articulatum. Gvalthieri.
 - A. Scilla. Vana Specul. Tab, XXI. f. I. Schbuck-Zeri Herb. D. XIV. I.

- Obs. Here ultima varietas, utpote que in statu naturali constat substantia moiliori seu siexibili, à Davila inter coralla spuria est connumerata, sed dum candem heic solum ut peurisicatam consideramus, atque ramosa de levis corallorum instar licet geniculata, existit, hunc itaque locum huic corallo assignare non inconsultum duximus.
- 2. CORALLA in superficie vel extremitatibus, asteriscis, cavitatem transeuntibus, notata, ramosa, arboris vel suffruticis facie. MADREPORE. Spec. 450.

 Astroitæ pervii, ramosi. Coralla stellata. Nonnull.

 Acroporæ. GVALTHIER1.

Sveth Madreporiter. Ttiern-Coraller, Gill. Madrepores ou Madreporites.
Gum. Madreporiten. Stern-Coralle.

Sunt coralla composita ramis seu tubulis, sacie arborea vel suffruticis, asteriscis seu stellis diverse marnitudinis & sigurge, cavitatem lapidis transcuntibus, semper, aut in supersicie aut in extremitatibus trunci vel ramulorum, notata.

(a) MADREPORA ramesa, facie arborea. Corallum fi-

Corallium oculatum.

Ramis gaudent interdum rotundis interdum angulatis; interdum & bifurcatum reperitur. BROMBLL Lith. Sv. Sp. II. pag. 17. f. 15. WALCH Steinr. Tab. XXII. 3. AG. SCILLE Van. Sp. Tab. XX. f. 2. SCHEUCHZER H. Dil. XII. 1.

(b) Madrepora sessilis, suffruticum facie. Agropo-

Millepora. IMPERATI.

Est forma suffruticis. A. Scille Van. Spec. Tab. XVII. B. Anonymi, (qvi dicitur esse Bourgvet) Hist. N. des Petrif. T. X. 47. Curios. Nat. de Bâle P. V. T. V. 1.

- Obs. Descriptionem Pori matronalis stellis reserti, quem dedit IMPERATE in H. N. p. 818. huc quadrat: Est 200pbysum, inquit, forma nascens cannarum, ex eadem caule provenientium, radicibus inter se cobarentibus, formam suo
 similem.
- G. CORALLA, in fuperficie & extremitatibus, poris, fiftulis vel tubulis minimis, cavitatem plus minus transeuntibus, notata; ramofa, arboris vel fuffruticis facie. MILLEPORE.
 Spec. 451.

Pori. Nonnulorum.

Sveth. Milleporiter. Punct-Coraller. Gall. Milleporites ou Millepores-Germ. Milleporiten. Punct-Coralle.

Sunt poris simplicioribus seu minimis cavitatibus in superficie prædita, prout nudis apparent oculis, sub microscopio licet stellatis, plerumque ad centrum transcuntibus, quasi vermibus perforata vel acubus puncta essent, aliquando nodis seu squamulis in superficis quasi conspersa conspiciuntuz, aliquando & quasi aculeata, unde attactu aspera sentiuntur, facie vero arbores vel sustructicis existunt, interdum orbiculari.

- (a) MILLEPORA, ramosa, lævis. Porus RAMOSUS.

 Millepora ramis vagis, puntis sparsis. v. Linné. de
 Corall. Balth. (. IX.
- Est facie arborea, poris seu minoribus in supersicie gaudens cavitatibus plus minus prosundis. v. Luné. de Coroll. B. sig. XII. Bromell Lithograph. Svec. II. 17. 14. Helwing Lithogr. Angerb. 49. Tab. 4. f. 2. 3. Volceman Siles. subt. Tab. XXI. l. a. Büttner Rud. Dil. T. I. N:0 5.

(b) MILLEPORA, ramosa, muricata.

Millepora ramis vagis, punctis imbricatis. v. Linne S. X.

Facie est arborea, superficie gaudens tenuissime quafi aculeata, seu punciulis porosis & acutis, unde attactu

- attactu parum aspera sentitur. v. Linne de corall. B. fig. XIV. XV. curios. N. de Bale. P. VIII, Tab. VIII. 9.
- (c) MILLEPORA ramosa, ramis compressis. Cervipo-
- Midrepora ramosa damæ cornua referens, foraminibus rotundis. GVALTHIERI.
- Constat trunco & ramis complanatis & quasi compressis. D'ARGENVILLE Orychthol, Tab. XXII. 7.
- (d) MILLEPORA ramosa, tuberculosa. Saxum abrotonoides Clusii.
- Est in superficie quasi squamulis seu soliolis sursum vergentibus prædita & quasi conspersa, unde ad formam lycopodii sæpe accedit. v. Linné corall. B. sig XXV, Kundman R. N. & A. Tab. IX. 10. 11. 12. Bourguet Tr. des Petris. T. XII. f 53. 54. Langi bist. lap. T. XVII. f. 1. 2.
- Obf. Que in extremitatibus minimorum tubulorum, squamularum instar, plus minus prominentium, stellulis gaudent visibitibus, vocasi solent à nonnullis madrepora abrotancides.
- (c) MILLEPORA sessils, suffruticis facie.
 - Madrepora alba brassicam floridam referens. GVALTHIFR. Rarius occurrit. VOLCEMAN Sil. Subt. T. XX. N:0 1. 4.
- 4. CORALLA congerie tubulorum, cannularum vel cellularum in una massa, superficiebus plerumque solidis, composita. Tubularia. Spec. 452. Tubipora. Nonnullorum.
 - Sveth. TUBULITER. ROCHR-CORALLER
 Gall. TUBULITES OU TUBULAIRES OU TUBIPORITES.
 - Germ. TUBULITEN. ROHR-CORALLEN.
- Sunt Coralla sessitia, suffruticum sere forma, plueibus composita tubulis, canaliculis vel cylindris, aliqvan-

quando parallelis, aliquando flexis & separatis, interdum cavis & apertis, plerumque vero impletis vel claufis, sepe transversim se secantibus, plerumque supersicie plana, interdum poris vel stellulis notata.

(a) TUBULARIA, tubis rotundis invicem superimpositis.

ORGANUM MARINUM.

Tubularia purpura Imperati.

Est organo musico similis, cum una super alteram imposita sistula Velschii Hecatost. 1. p. 44. Valentini Alus. Mus. r. Tab. VIII. sig. s. Büttner Rud. Dil. T. XX. f. 3.

- Ohs. De horum corallorum originali loquitur Imparati ia H. N. p. 812. Composita esse, dicena, ex minutis tubulis. ardine inter se dispositis, colore nitido puniceo, concavis intusove ac serie lavitus, transversis quibusdam crussis conjunctis, avvali distantibus intervallo; mater censetur animalium, qua in ponto concreantur, pari ratione ac apes in seve, a quibusdam inter Halcyonia refertur.
- (b) TUBULARIA, tubis rotundis, parallelis.

 Est forma fere suffruticis, constat canaliculis seu tubis rotundis in una massa parallelis & regularibus.

 Volgkman. S. Subt. XVIII. 9. XX. 4.
- (c) Tubularia, tubis rotundis, flexis.

 Constat tubulis quodamodo stexis, seu quasi irregulariter in una massa congestis. v. Linné Corall.

 B. fig. XXII. Bourguet Tr. des Petrif. XI. 48.

 XII. 50. Volckman Siles. Subt. XVIII. 2.,
- (d) Tubularia, tubis angulatis, pentagonis.

 Tubularia pentagona, in qua tenuissimi tubuli intersepimentis albidis segregantur. Helwing Lithogr. Angerb.

 T. 4. f. 6. v. Linné Corall. Baltb. sig. XVII.
- (c) Tubularia, tubis angulatis, bexagonis. Lithostron. Nonnullorum.
 - Hæc est varietas quam descripsit v. Linné de Cor. Bath. S. XXI. f. XXVII. HELWINGS Lithogr. Angerb. Tab. 4. f. 5.

- (f) Tubularia tuhis engulatis, diversis angulit, utplurimum quadrangularibus. Corallum fistulosum intus Cancellatum.
 - Tubuli in hac varietate constant angulis 4, 5, 6 imo pluribus, utplurimum vero quadrangularibus, per diaphragmata transversalia divisis, unde intrinfeca structura cellularis promanat. v. Linné C. B. fig. XXI. BROMBLL Lithogr. Sv. II. p. 21. f. 21. WALCH Stein-Reich. Tab. XXIII. 1.
 - (g) TUBULARIA, catenulata. Corallum LATERU-
- In superficie apparet have tubularia reticulata, undulata vel catenulata. v. Linné Cor. B. s. XVII. fig. XX s. XIX. f. XXVI. BROMBLL Lith. Sv. II. s. 2. f., 4. fig. 6. & 7. Helwing Lithog. Angerb. T. s. f. 1 & 6. T. 6. f. 1. Büttner Gorall. Subt. T. I. f. 2. Volckman Sit. Subt. T. XVIII. f. 7. Tab. XX. f. 3.
- 5. CORALLA columnis parallelis, perpendicularibus, composita, massa solida plerumque fungiformi, superficie stellis radiatis rotundis, varo angulatis pornata. Astroitæ. Spec. 453.

Draconiti. Nonnull,

Dracontia.

Fungi coralloides astroitici.

Sveth. ASTROITER. STIREN-STENAR.

Gall Astroites ou Pièrre étoilée en graveur. Germ. Astroiten Sternstein Draghenstein

Constant hæc corralla pluribus rotundis aut angulatis parallelis columnis vel cylindris, unde massa formatur ad formam extrinsecam irregularis, aliquando sungisormis, quæ in superficie stellulis rotundis vel angularibus, diversæ magnitudinis, atque pluribus vel paucioribus radiis ornata.

- (a) Astroltm felidi, fieliulis rotundis. Ruodites. His
- Sunt pluribus parallelis columnis compositi, in masfa fungiformi vel irregulari, stellulis jam majoribus
 jam minoribus. Boccon Recherches p. 121. Velschil Hecatost. 1. p. 60. Bourgvet Tr. des Petrif. IV. 25. 26. XI. 49. Kundman R. N. & A.
 Tab. X. f. 4. 5. 8. 12. WALCH St. R. T. XXIV.
 1. D'ARGENVILLE Orychtol. T. XXII. 1. 2.
- (b) ASTROITE, fiellulis caudatis. COMETITE.

 Constant stellulis elongatis, seu oblongis, cauda longius projecta instar comete caudati. Velschil Hec p. 60. BOURGVET Tr. de Petrif. T. III. s. 19. T. VIII. 40. KUNDMAN R. N. & A. Tab. X. f. II.
- Obs. Fracture oblique obtinent stella figuram oblongem quat caudatam ob tubulos oblique tum lapidem transcuntes.
- (c) Astroitæ, solidi figura ovali. Arachneolithi Araneæ icon.
- Sunt forma ovali, minores, stellulis notati, unde a liquo modo aranearum facie suis cum maculis sub ventre, primo obtuitu apparent, ad formam quoque extrinsecam araneis, cum abscissis pedibus & capite, similes. Fr. Er. Brückman Epist. de Arachneolithis.
- (d) ASTROIT & stellulis angulatis. FAVAGITES. Astroites favaginosus.
- Sunt ornati stellulis angulatis, sepius hexangularibus, forma favi apum. v. Linné Cor. B. Fig. XVI.
 BURGUET Tr. des Petrif. VIII. 39. KUNDMAN R.,
 N. A. T. X. f. 10.
- (e) ASTROITE striati. LITHOSTROTION STRLLATUM.
 Sua compositione ligno sibroso in summitate stellulis
 notato similes.
- Obs. 1. Plurimi sunt lapides stellulis ornati, qvi jam astrona jam astrona jam lapides stellati vocantur, sed non omne huc pertinent.

- In descriptione lapidum spathi zeolitha & basalta indicavimus nonnullos ab ijsdem dari Astroiticos seu tiellis notatos, qvi tamen ab his petrificatis different, non solum indole lapidea, sed & structura qvæ in hisce est columnaris, non navero in spatho zeolithe & basalte astroitico. Hujusmodi basaltici lapides à nonnulis Lithosprotia vocantur.
- Dari etiam lapides figurates, afterisco seu stella accidentaliter notatos, qui à nonnullis astroitz vocautur, in sequenti ordine nobis est indicandum, sed & hi facile, pierumque supersicialiter solum tincti ab hisce astroitis distingui possunt.
 - Porro invenimus hoc eodem nomine superbire non solum sellitas sed & aliud petrificatum entrocho columnari simile, nec non trochos & asserias, qvæ petrificata interius describenda, & qvantum mihi notum, in massa solida columnis composita non inveniuntur, aliter & formatis stellulis gaudent. Madrepora cum his astroitis proxime conveniunt, ab ilsdem vero in eo distinguuntur, qvod hi non sint sacie arborea vel suffruticis ut madrepora, sed parallelis constent in una massa conjunctis tubulis.
 - Obs. 2. Quos inter marmoroides enumerat & describit lapides scales DA Costa N. H. of. Foss. p. 245. IX. marmoroides albestens stellatus, p. 246. XI. marmoroides columnaris stellatus, lithostrotion dictus p. 249. XI. marmoroides susceptible status seu astroites susceptibles sus stellatus seu astroites susceptibles. hue sine dubio pertinent.
- 6. CORALLA, figura fungiformi, antris sinuosis, apertis vel clausis, aquarum undulationem simulantibus, ornata.

 CREATITE. Spec. 454.

Meandritæ.

Corallithi undulati. Coralloides undulati.

Sveth. WATTEN-CORALLER. WAEGLIKA CORAL-LER.

Gall. MEANDRITES OU CÉRÉBRITES FOSSLES.

Germ. Wasser-Corallen. Wellenförmige Co-Rallen.

Sunt hæc coralla forma extrinseca plus minus orbiculari fungiformi, cum dustibus & cavitatibus seu gyris in superficie ac in ipsa massa, diversæ profundita-

- tis, diverumode flexis, apertis vel clauss, aliquando quasi vermicularibus, aliquando aquarum undulationem simulantibus.
 - (a) CYMATITM gyris apertis, lamellatis. MEANDRITI HEMISPHERICI. Lapides lumbricati. MERCATI. Coralloides undulati. Boccon.
 - Figura sunt hemisphærica, apertis præditæ gyris, undulationem maris simulantibus, interdum bisurcatis, transversis divisæ lamellis, unde attactu assperæ & inæqvales sentiuntur. Boccon. Recb. p. 146. N. N. VALENTINI Mus. Mus. T. I. Tab. III. fig. 2. Curios. N. de Bâle P. VII. Tab. VII. c.
 - (b) CYMATITE cum gyris punitatis. MANCANDRITE. Placentæ Coralloideæ.
 - Sunt ductibus & gyris apertis præditæ, qvarum latera & interstitia profunde striata & qvasi incisa apparent. Langir Hist. Lap. Tab. XII. 3. D'Argenvill Orycht. Tab. XXII. 8. Kundman R. N. A. Tab. IX. s. 7.
 - (c) CYMATITE gyris minoribus, forma foliorum juni marini. Juncus marinus.
 - Hujus varietatis mentionem facit D'Acosta H. N. of. Fass. p. 248. N:o XIII. sub titulo Marmoroides fusco cinereus coralliis refertus. Kundman R. N. & A. Tab. IX. 6.
 - Obs. Juneus Coralloideus, qui ad subulitas pertinet, ab bac varietate distinguendus.
 - (d) CYMATITE gyris tuberculosis. CEREBRITES. Fungus encephaloides.
 - Sunt forma cerebri humani suis cum sinuositatibus & tuberositatibus. Volckman Siles. Subt. Tab. XVI 3.
 - (e) CYMATITE gyris folidis. Scolopendrites. Gess-
 - Astroites undulatus. Boccon Rech. p. 142. M. Q. Astroi-

Aftroites scolopendrites. Schuuchzur M. D. N.o 156 & 248.

Ass. B. Boot L. II. C. 146. f. B.

Gyris constant clausis, sua sigura vermibus reptantibus crinitis non dissimiles.

7. CORALLA instar corticis vel crusta extensa tenuia, punstata aut persorata. Eschara. Spec. 455. Retepora.

Sveth. CORALLSKAERPA

Gall. Escarites ou RETEPORITES

Germ. CORALLRINDE

Constant hee coralla nonnisi foliis seu lamellis planis & irregularibus, unde facie apparent corticis aut cruste porose vel punciate; seu instar musci tenuioris lapidibus adherentis, proxime ad milleporas accedunt.

(a) ESCHARA linteiformis punctata. ESCHARA.

Millepora membranacea plana punctis quincuncialibus. v.

Linné. C. Balt.

Fucus linteiformis ex plantis parasticis marinis.

Faciem habet cruste seu corticis vel lintei acubus punctati. BROMELL Lith. Sv. II. p. 20 f. 17. VON LINNÉ Cor. Balt. Fig. XIX. VOLCKMAN Siles. Subt. XVIII. A.

(b) ESCHARA ramosa. Porus cervinus. Retepera

ramosa.

Cornuum instar est hæc crusta corallina ramosa, sed plana & tenuiter punctata. Bourguet Tr. des Petrif. XII. 51. Helwing Lithog. Angerb. T. 4. 4. D'Argenvill Or. XXII. 5.

(c) Eschara retifermis. Retepora. Corallina reticularis.

Apparet instar retis supra lapidem expansi, aperturis vel ovalibus vel quadraticis, Boungver Tr. des Tom. II. Ee Petrif. Petrif. XII. 52. SCHRUHZER Mus. Dil. N:0
113, 122, 127 & 171. WALCH Stein R. Tab.
XXIII. 2. ubi una figura escharam altera receperam repræsentat.

8. CORALLA figura conica vel cylindrica aut per árticulationem plus minus apertam super vel ad invicem conjuncta, aut separata, superficie plerumque striata. Hippuritæ Corallini. Spec. 456Fungitæ. Bromell Litbagr.' Sv.

Coralla geniculata.

Sveth. CORALLINISKE HIPPURITER
Gall. HIPPURITES. HIPPURITES CORALLINS
Germ. CORALLISCHE HIPPURITEN

Figura extrinseca sunt hæc coralla conica vel cylindrica, superficie ut plurimum striata, qvæ inveniuntur, vel integra, à pluribus hujusmodi conis vel cylindris composita, apice tenuiore unius in basin latiorem excavatam & striatam alterius adaptata & superimposita per articulationem qvandam plus minus apertam, more sere sparganii, equiseti ant bippuris, unde & nomen habent, aut qvasi unus cyathus in alterum esset impositus; vel divisa aut frasta in fragmentis separatis.

Obs. 1. Hi lapides non sunt confundendi cum ils, qvi ab aliis bippurita vocantur, qvi sunt lapides schistosi vel calcarei qvibus equiseti effigies est impressa, & ad typolithes

plantarum pertinent.

Obs. a. A plurimis hil hippuritæ sub genere fungitarum comprehendi solent, qvi ideo corallo fungitarum nimis amplam constituere necesse habent familiam, qvod incommodum evitamus, dum ab bippuritis peculiarem constituimus speciem.

Obs. 3 Raro hæc coralla reperiuntur integra, suis cum articulationibus, plerumqve fracta & divisa in regno mineralioccurrunt & qvidem magna copia. Hanc ob caussam ea-

dem in Integra & Frana dividere volumus.

(a) HIPPURITE CORALLINI INTEGRI. Corallia

geniculata.

Sveth. HELA CORALLINISKA HIPPURITER GAIL. HIPPURITES ENTIERS. HIPPURITES COMPOSES.

Germ. GANTZE CORALLINISCHE HIPPURITEN

(a) HIPPURITE CORALLINI crateriformes, articulati Sunt compositi conis é disco pluribus coadunatis, uno in alterum imposito, v. Linné Cor. B. Fig. IX. N:0 2. Fig. X. N:0 3 Fig. XI. N:0. 4. BROMELL Lith. Sv. 11. p. 39. f. 21.

(b) HIPPURITE CORALLINI cratoriformes non ar-

ticulati.

Sunt fine infitione vel articulatione, unde etiam expliciti vocantur. Cur N. de Bale. P. V. T. V. f.

(c) HIPPURITE CORALLINI, cylindris parallelis, uno

prodeuntibus trunce, compositi.

Sunt compositi particulis crateriformibus é centro folitariis in cylindros parallelos formatis. v. Linné Cor. B. Fig. VI. N: 0 I Cur. N. de Bale. P. V. T. V. d.

(d) HIPPURITE CORALLINI, cylindris flexuosis ex cen-

tro prodeuntibus compositi.

Constant partibus crateriformibus é centro solitariis in cylindros flexuosos & incurvatos coalitis. v. v. Linné. C. B. Fig. XIII. N:0 5. Curios. N. de Bale P. V. T. V. 1.

(β) HIPPURITE CORALLINI FRACTI. Fragmenta bip-

Sveth. Soenderslagne eller stycken af coralliniska Hippuriter

Gall. HIPPURITES EN FRAGMENS

Germ. Zerschlagene oder stöcken von Co-Rallinischen Hippuriten

(e) FRAGMENTA HIPPURITARUM, crateriformia. Ca-LYCES CORALLINI. Similia funt calycibus aut poculis seu conis cavis truncatis, basi striata. v. Linné C. B. F. II & III Curiof. en de Bale P. V. T. V. a.

(f) FRAGMENTA HIPPURITARUM, conica, que cernua referent. CRRATITE RECTI. Fungue BRO-

MELL. Mycetiti.

Sunt conica figura, diverfa magnitudine & craffitie, æqvalia cornubus arietinis, agninis vel agnellorum rectis; superficie jam lævi jam striata, qvandoque crenis annulisque distincta, basi plerumque excavata, & striis à centro profundiori ad marginem excurrentibus prædita, qvasi stellata, interdum vero materia calcarea impleta, folida. BROMELL L. Sv. II. p 43. N:0 3. VOLCKMAN Sil. Subt. 7. V. 2. T. XVIII. 3.

'(g) FRAGMENTA HIPPURITARUM, que cornus incurvata referent. CERATITE INCURVATI. Fungite

striati.

Sunt figura conica incurvata, facie cornuum minorum, plus minus incurvatorum, plerumqve extrinsece striata & crenis atque annulis distincta , quas pluribus segmentis arcte connexis compositas qvæ circulos in cornubus annuos mentiuntur, basi gaudent excavata & a centro ad peripheriam striata, quasi stellata. v. Linné C. B. Fig. VII. BROMBLL Litb. Sv. II. p. 32. f. 6. WALCH St. R. T. XXIV. 3. a. a.

(h) FRAGMENTA HIPPURITARUM figura columnari, gyrata. Columbili. Coralla fasciata.

Sua figura referent plus minus flexas & curvatas columnas, in superficie circulis plus minus profunde incisis, lapidem ambientibus præditæ, unde apparent quali ligamentis uno super alterum ad partem imposito constarent; basi gaudent latiori plerumqve solida, interdum excavata & striata. v. Linné C. B. F. IV. HELWING L. Ang. Tab. 5, f. 9, 10, 11. VOLCKMAN Sil. Subt. T. XX. 6,

(i) FRAGMENTA HIPPURITARUM, radici Bryoniæ similia Radices bryoniæ Lapideæ.

Figura sunt radicum bryoniæ, superficie striata vel sulcata & circularibus annulis divisa, crassitudine jam majori jam minori. Bromell L. Sv. II. 29.

12 Helwing Lith. Ang. T. 5 f. 13.

- (k) FRAGMENTA HIPPURITARUM, basi tetragona.

 Sunt vel longitudinaliter vel transversim striata, basis seu cavitate profundius striata, sigura quadratica vel rhomboidali, BROMELL L. Su. II. 33. 8. f. a. b.
- Obs. Hac fragmenta hippuritarum recensita, sunt frequentissima in Gothlandia, rariora aliis in locis ubi vero alii corallini lapides sunt frequentiores.
- CORALLA orbicularia, magnitudine & figura numifmatis minoris, superficie una vel utrisque convexis, striatis. Porpitæ. Spec. 457

Lapis numismalis. CALCEOLARII, CLARII, Lens lapidea striata. Scheuchzer Orybt.

Sveth, CORALLPANGAR. PORPITER

Gall. Porpites. Coraux de la forme de Mon-

Germ. Corallenpfennige. Porpiten

Sunt hæc coralla figura orbiculari, magnitudine numismatis minoris, aut trochiscorum officinalium vel nucis vomica, superficie aut utrinque convexa, crenata vel striata, striis a centro depresso & concavo ad peripheriam excurrentibus, sigura stellari, aut ab uno latere plana, incisionibus circularibus prædita.

(a) PORPITE rotundi, utrinque convexi, integri.

Ab utroque latere funt convexi, striati. Scheuchzer Sp. Lith. N:0 60. Mus. diluv. 952. sub titulo
E e 3 Len.

Lentis lapidea utrinque convexa. Volchmann Sil. Subt. XX. 12. a. b.

(b) Porpitæ rotundi, ab una parte convexi ab alters plani.

Horum inferior superficies aliquando persecte plans & equabilis plerumque vero lineis circularibus aliquando & gyris serpentiformibus incisis notata, sea linea spirali. BROMELL L. Su. II. 33. a. b. c. d. e. f. g. b. v. Linne Cor. B. Fig, V. a. b. Shheuchzer Orychtogr. f. 158,

(c) PORPITAE elliptici. LAPIDES FRUMENTARIL.

(d) Porpitae in medio rima aperta divisa. Cunne-

Basi gaudent elliptica, corundem vero convexa superficies in medio rima longitudinali, plus minus aperta, est divisa. Scheuchzer H. Dil. ap. T. 13 f. 1. D'Argenvill Orycht. T. 7. f. 3.

Obs. Plures existimant hos lapides esse petrisicata medusa, unde & von Linne in Syst. N. T. III. p. 167 inter helmintbolithos madrepora, porpitem enumerans, qvznit, an medusa porpita?

10. CORALLA figura extrinseca fungorum terrestrium.

Corallo fungitae. Spec. 458.

Fungitae. Alcyonia Nonnullorum.

Sveth. Corall-Swampar. Fungiter.

Gall. Fongites by alcyonites

Germ. Corall - Schwamme. Fungiten

Sunt lapides corallini qui sua figura extrinseca fungos terrestres vel alcyonia marina plerumque reserunt, petiolo hine plerumque gaudent plus minus elongato atque capitulo, fungorum instar, plus minus aperto, sepius quoque fungorum terrestrium instar lamellosi, ea vero differentia quod horum lamellæ sursum vergant, dum sugorum terrestrium lamellæ deorsum versus petiolum tiolum spectant; interdum vero non lamelloss existunt; similiter & structura figura & superficie diversi. In respectu ad superficiem reperiuntur.

- 1:0, CORALLO FUNGITAB superficie elterutra vel utraque lamellosa.
- 2:0, CORALLO FUNGITAE superficie striata.
- 3:0, CORALLO FUNGITAE superficie sulcata.
- 4:0, CORALLO PUNGITAE Superficie porosa.
- 5:0, CORALLO FUNGITAB Superficie foliacea.
- 60, CORALLO FUNGITAR superficie tuberosa.
- 7:0, CORALLO FUNGITAR superficie reticulari.

In respectu ad figuram extrinsecam, simul & ad compositionem & structuram vix omnes enumerari & describi possunt varietates, sussicit sequentes indicasse & descripsisse, sub quibus cæteræ varietates comprehendi posfunt.

(a) Corallo fungitae figura conica vel cylindrica.

ALCYONIA. Priapolithi.

Sunt figura fere conica, vel córnui parum elongato, plus minus incurvato similes, pediculo præditi, & capitulo parum in medio concavo: alia infundibula vel manicas Hippocratis, alia clavos, alia pistilla teferunt. LANG Hist. Lap. XIX. 2. VOLCKMAN Sil. Subt. T. XVIII. 3. SCHEUHZER Spec. Lith. 20. 21. BOURGVET Tr. des Petrif. II. 11. XIII. 77.

Obs. Distingvuntur corallo fungita conici, a fragmentis bippuritarum conicis, capitulo qvod in his cum pediculo re-peritur, unde &, dum forma apparent priapi, nomen priapolithi obtinuerunt.

(b) Corallo funcitae figura conica vel globosu forma ficuum aut pyrorum. Ficoides. Caricoides. Caryophyllus marinus fossilis. Scheuchzeri, Alcyonium. LANGII.

Sunt coralla minus elongata, forma ficuum vel caryophyllorum aliqvando & pyrorum superficie aliqvan- . E e A

5

do circulis inflexis, aliquando punctulis seu minimis foraminulis notata; pediculo gaudent brevi & capitulo plano cum Cavitate orbiculari lapidem interdum transeunte & margine sursum vel deorsum sexa. Scheuchzer Quar pisc. Tab. V. Lang 11 Hist. Lapid. T. XIX. s. 1, 2, 3, 4. Bourgvet Tr. det Petrif. I. 7, 11, 15, 16. Walch St. T. XXIV. 3. b.

(c) CORALLO PUNGITE figura fere conica, forma

boleti.

Superficie gaudent inæqvali, qvafi rugofa, poris & tuberculis prædita, intrinsece vero ut plurimum cava, figura fere conica vel cylindrica. WALCH St. R. T. XXIV. 3. b. BOURGVET Tr. d. Petrif. II. 14.

Obs. A nonnullis connumeratur hac varietas ad corallo fungitas forma ficuum, ab aliis ad corallo fungitas tuberosos forma radicum, hinc opinamur tutius hanc varietatem separa-

tim considerare.

(d) Corallo fungitæ, figura vesiculari, forma Ly-

coperdi. LYCOPERDITES. Crepitus lupi.

Sunt forma quasi vesiculari oblonga, gaudent vere capitulo fere rotundo, in medio excavato & stellato, superficie insequali, attastu aspere. Boungvet Tr. des Petris, II- 12. Langes Hist. Lap. Tab. XII.

(e) CORALLO FUNGITE, figura ovali aut orbiculari, pileati. Fungitae pileati. Pileus Neptuni.

Sunt figura ovali aut orbiculari, forma pilei, superficie ab una parte convexa ab altera concava, eademqve interdum radiata interdum sulcata vel circulis concentricis ornata, interdum & qvasi stellata, cum margine æqvabili. Bromell Lith. Sv. Il. 32. 7.

(f) Corallo fungitæ orbiculares, fungiformes. Fun-

Sunt fungis terrestribus similes, orbiculares, radiati, vel sulcati, vel et circulis concentricis præditi, plus minus concavi, cum margine plus minus prominente, ac pediculo brevi, interdum & deficiente. Bourgvet Tr. des Petrif. T. I. s. 1. 2. 3. VALENTINI Mus. Mus. T. IX. 2 BROMELL Lith. Sv. 11. p. 36 fig. 11. 12. 16.

(g) CORALLO FUNGITAE COMPOSITI, oculati. Fun-

Sunt a pluribus Fungitis quasi concreti, unde massa promanat que sua in superfice horum sungorum capitulis ornata & quasi oculata conspicitur. Sunt vero hi oculi majores vel minores, plures vel pauciores, sigura aliquando orbiculari à centro ad peripheriam radiati, aliquando oblonga aut ovali, à peripheria ad lineam diagonalem radiati. Bourgue Tr. des Petrif. X. 46. IX, 41. BROMELL Lith. Su. II. 9. 111. 21.

(h) CORALLO FUNGITAE orbiculares, utrinque convexi lamellosi. Fungitae orbiculares Fungitae lamellosi.

Sunt orbiculari figura ab utroque latere parum convexi & lamellosi, vel profunde radiati, fine petiolic, minori autem in centro præditi excavatione. Bourgv. Tr. des Petrif. II. 9. WALCH St. 'R. XXIII. 3. a. Kundmann R. N. & A. Tab. IX. 8.

(i) CORALLO FUNGITAE forma agarici. Fucus GAL-

LOPAVONIUS. Agarici minerales.

Sunt fungis arboreis aliquando ungulis equorum flumiles; videntur compositi stratis seu zonis concentricis superficie plerumque porosa, aliquando stellata Bourgur Tr. des Petr. IV. 28. 29. V. 30. 31. VI. 32. 33. VIII. 38. SCHRUCHZRR H. Dil. T. XII. 3 Cur. N. de Bale, P. VI. T. VI. e.

(k) Corallo funcitae tuberof. Tubera Laridea.

Alcyonium tuberosum.

Figura sunt irregulari, aliquando ad cylindricam accedente, aliquando ad figuram radicum quarundam, interdum articulati, plerumque tuberculis donati, seu in grumos & tubercula protuberantes, tuberious terrestribus similes BROMELL Lith. Sv. II. 19. f. 24. BOURGURT Ir. des Petrif. III. 18. 29. LANGII Hist. Lap. XIV. KUNDMANN R. N. & A. IX. 5.

Obj. Corallo funcitæ tuberosi qvi radicibus vegetabilium similes existunt male a nonnullis rhizolithi vel radices petrificatæ vocantur, qvum nonnisi superficiali qvadam forma radicum gaudeant. Huc pertinent cylindriformis surculus lapideus Scheuchzeri Spec. Lith. N:0 25. nec non radix napisormis Bromelli Lith. S. II. p. 18 N:0. 19 & plura qvæ non ut petrificata vegetabilia sunt consideranda.

(1) Corallo funcitæ læves. Myrtllitæ.

Sunt minores, sphærici vel hemisphærici, cum foramine centrali in superficie, superiori, superficie, de cætero, porosa. Bourgvet Tr. des Petrif. XIII. 55, 56, 60, 63.

(m) Corallo fungitae reticulares.

Sunt superficie reticulari præditi, aperturis qvadraticis vel ovalibus, iisdemqve majoribus vel minoribus, Bourguer T. XII. 52.

Obs. Corallo fungitæ ad externam suam faciem & figuram adeo diversi ut sere impossibile videatur omnes describere varietates; adhuc & ignotum, annon ab accidentali qvadam cauffa plures suam obtinuerint diversam figuram. GVETTARD in Att. Parif. 1751 demonstrare annisus est structuram in alcyeniis petrificatis intrinsecam, longe diversam esse ab alcyomis maris. An ergo uon sunt alcyonia petrificata sed, ut Guettard existimat, ad madreporas referenda? Qvidqvid sit, id verum est, difficulter varietates naturales specie cujusdam petrificati determinari posse, & abiis, qvi accidentalem subierunt mutationem, distingvi, ipso originali ad suas varietates adhuc ignoto. Sic ex. gr. annon corallofungitae sine pediculo considerari possunt ut fracti, & corallofungitæ cylindrici ut pediculi a capitulia separati? ita, certe hæ partes ut peculiares varietates considerari non possunt. 11. CO-

II. CORALLA origine cornea, tenuiora ramosa. KE-Spec. 459. RATOPHYTA.

Lithoxila. Nonnullorum.

· Sveth. CORALLTER

Gall. KERATOPHYTER

Germ. CORALLHOLZ

Sunt altiora & ramosa sed maxime compressa & tenuia coralla lapidea, originaliter quafi cornea, duritie inter lapidem & arborem fere media, hinc & flexilia. qvæ raro petrificata occurrent.

(a) KERATOPHYTON fruticofum. CORALLINA FRU-

TICOSA RECTA.

Faciem habet arboris seu suffruticis ramosi, sed maxime compressi & planati in lapidea materia involuti, utpote cujus interstitia inter ramulos eadem materia funt impleta, in qua hæc petrificata invèniuntur. GESNER de Lap. fig. pag. 136. D'ARGEN-VILLE Orychtol. T. III. \$2.

(b) Keratophyton ramosissimum forma erica. Eri-

CA MARINA. Aparine corallina,

Minori est altitudine sed maxime ramosa, erica seu suffrutici minori similis. Kundmann R. N. & A. T. X. 1.

(B) TYPOLITHI CORALLORUM, CORALLO-TYPOLITHI.

Sveth: I STENAR AFTRYCKTE CORALLER Gall. Typolites Ou Empreintes DES CORAUK Germ. Corallen abdrücke. Spuhrstein VON CORALLEN

Sunt lapides qui nihil participant de natura corallorum, sed argillacem, calcarem aut margacem sunt indolis in qvibus vestigia seu figuræ corallorum impressæ reperiuntur, corallo autem, casu quocunque, absente.

12- CORALLOTYPOLITHI, Aftroitici. Spec. 460. Sveth, AFTRICK AF ASTROITER

Gall. Empreintes o'Astroites. Astroites en Relief

Germ. ABDRÜCKE VON ASTROITEN, ASTROITISCHE SPUHRSTEINE

Gaudent stellis elevatis iisdemqve majoribus vel minoribus. Bourgvet Tr. des Petrif. III. 21 & 23. Curios. N. de Bale. P. V. T. V. o.

13. CORALLOTYPOLITHI fungitarum. Spec. 461. Sveth. Aftryck af Corallswampar Gall. Empreintes des Champignons Germ. abdrücke von Corallschwæmmen.

Exhibent vestiga fungitarum fungiformium in Iapide calcareo, impressa. BROMELL Lith, Sv. II. p. 30. N:0 2.

Sveth. AFTRYCK AF CORALLSWAMPARS OEGON
Gall. EMPREINTES DE FONGITE OEILLETE
Germ. ABDRÜCKE VON AUGEN DER CORALLSCHWEMME

Sunt forma fere conica longitudinaliter radiata, eadem forma qua hujusmodi Corallo fungitæ in sua concavitate apparent. Bourguer Tr. des Petrif, T. III. f. 22.

(C) CORALLA MINERALISATA.

Sveth. MINERALISERADE CORALLER Gall. CORAUX MINERALISES
Germ. MINERALISIRTE GORALLEN

Sunt coralla vapore sulphureo aut terra metallica imprægnata.

T5. CORALLA MINERALISATA, Pyriticofa. Pyriticofa. Spec. 463.

Sveth. Kieshaldige Coraller Gall. Coraux Pyriteuses

Germ. KIESHALTIGE CORALLEN

Sunt coralla integre vel ad partem in pyriticosam indolem mutata. Henckel in Pyrithel. p. 155. mentionem facit astroitæ & sungitæ pyriticosi. Davilla in Cat. T. III. p. 42. myrtillitæ integre in pyritem mutati ex Helvetia. Similiter & p. 41. Alcyonii globulosi ex Boll in Würtenberg.

Obs. Hujus speciel mentionem secimus inter mineras Pyriticosas. Spec 278 lit. b.

16. CORALLA MINERALISATA ferruginea. Coralla Ferruginea. Spec. 464

Sveth. JERNHALTIGE CORALLER
Gall. CORAUX FERRUGINEUX
Germ. EISENHALTIGE CORALLEN

Sunt terra metallica martiali imprægnata & plus minus mineralisata. DAVILLA in Cat. T. III. 11. commemorat astroitæ serruginei ex Lotbaringia; reteporæ p. 20 ex Giengen, sicoidis p. 41 ex Helvetia, myrtillitæ p. 42 biopuritæ p. 43 ex Helvetia. BERTRAND in Dist. T. I. p. 152. meandritæ ferruginei ex Mandach in Helv.

Obs. Hujus speciei mentionem obiter secimus inter mineras ferri Spec. 245 lit. c.

S. 151.

HELMINTOLITHI. PHYTOLITHI. Gen. 64.

Petrificata animalia vermium. M. R. Sveth. STENWANDLADE MASKAR. PETRIFICE. RADE ZOOPHYTER

Gall. Vers Petripiés. Helmintolithes Germ. VERSTEINTE WÜRME. VERSTEINTE Zoo-PHYTEN

Sunt lapides, ut plurimum spathosa indole, sparsi, vel in calcareis, schistosis raro siliceis lapidibus sepulti aliqvando mineralisati, qvi exacta gaudent sigura & structura organica vermis seu zoophyti aut eorundem partium, vel sua vestigia nominatis in lapidibus impressa reliquerunt.

Obs. I Vermes dari terrestres vel aquaticos notum est.

Priores molliores ideo de destructioni facile pronos valde dubitamus petrificatos unqvam repertos fuisse vel reperiri posse. Novimus nonnullos lithographos mentionem secisse lumbricorum terrestrium & birudinum petrisicatorum esc. As, Nat. Cur, Vol. VI. Obs. 3, sed persvasum nobis habemus ab aliquali fimilitudine cosdem fuifle deceptos, corundemqve petrificatos vermes potius ad vermiculitus postes describendos referri debere, quam ad vermes terrestres petrisicatos. Neque omnes aquatici, utpote diversa indole, sunt petrificati reperti sed illi solum qvi vel paulo duriori sunt indole vel cute duriori tecti, vel crusta aut testa gaudent duriori calcarea. Posteriores in sequenti genere describendi priores petrificatos heic enumerare & describere volumus, qvi communiter zoopbyta appellari solent, qvum plurimi ab iisdem non nisi satis obscura vel vix sentibili gaudeant vita, organismo autem a vegetabilibus diverso.

Obj. 2. Plura ab his corporibus organicis jam describendis reperiuntur, qvorum originale nondum est cum certitudine detectum, ab analogia tamen & structura concludi potest eadem huc referri debere; posterior ætas forsan cum tem-

pore eadem deteget.

§ 152.

Quæ ad hoc genus connumerari solent corpora peregrina in regno sossili obvia in tria genera inferiora dividimus.

- (a) Petrificata animalia vermium & corundem partium, qvæ zoopbytolithi vocantur.
- (b) Lapides in qvibus figuræ horum vermium seu corporum sunt impressæ, qvi typclithi zoophytorum appellantur.
 - (c) Zoopbyta mineralisata.

(A) ZOOPHYTOLITHI.

Syeth. STENWANDLADE SIGEMASKAR BLLER ZOG-PHYTER

Gall, ZOOPHYTOL THES

Germ. VERSTEINTE SEEWÜRME ODER ZOO-PHYTEN.

1. ZOOPHYTOLITHI Vermium Alcyonii Lyncurii.
BELEMNITA. Spec. 465.

Petrificata animalia vermium bolothuriorum. M.R. Helmintholithus alcyonii lyncurii, v. LINNÉ 170. 23.

Dollyli Idai. PLINII.

Lyncurii lapides. DIOSCORIDIS.

Ceraunii lapides.

Sveth. BELEMNITER. WATTELIUS

Gall. BELEMNITES

Germ. Luchssteine: Donnerkeile. Alpschosspfeile

Sunt lapides colore fusco aut corneo, rarius griseo vel flavescente, opaci vel semipellucidi, sorma conica aut cylindrica, compositi striis horizontalibus a sibra longitudinali seu medullari, que axin sere constituit, ad peripheriam se extendentibus; basi gaudent excavata, conica, interdum vacua, interdum nucleo conico concamerato & siphunculo laterali prædito, impleta, inter-

interdum vero ejus loco, terra vel alio lapide; superficie sunt aliquando lævi, aliquando quas sulcana aur
canaliculosa; ad basia interdum circulis concentricis ornati, qui quasi lamellis circumvolutis compositi videntur. Fricati vel contusi aut leniter calcinati foetorem
spargunt sulphureum veluti cornu combusti, seu instar
pulveris pyrii.

(2) BELEMNITES conicus.

Apice gaudet acuto. KLEIN de Tubul. Mar. Tab. VIII. f. 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10. EHRHART de Belemn. Suev. Fig. 1, 2, 3. BOURGVET Tr. des Petrif. T. I. V. fig. 375. BAIER Or. Nor. T. I. f. 45.

(b) BELEMNITES cylindricus.

Est apice magis rotundato, & dubium annen hujusmodi belemnitæ sint considerandi ut mutilati & apice quacunque caussa detruncati Klein de Tub. mar. Tab. VII. s. 5, 6, 7, 11, 12, 15, 18, 19. BOURGVET Tr. des Petrif. T. LV. N:0 376, 377. BAIERI Orchyt. N. T. I. s. 2 & 2. WALCH St. R. Tab. VI. N:0 2, a. conici & cylindrici conspiciuntur.

(c) BELEMNITES ventricosus seu sussissimis.
Hujusmodi belemnitæ videntur qvasi duplicati, in medio tument, sacie propemodum susi muliebris.
KLEIN de Tub. mar. T. VIII. s. 13, 14 BOURGVET Tr. des Petrif. T. LV. 574. BAJER Or. N. T. I. s. 7.

(d) BELEMNITES canalicofus.

Est in superfice, uno, binis ad summum trinis canalibus, seu aqualiculis per longitudinem extenss insignitus. BAIER Or. Nor. Tab. 1, fig. 3, 4.

(e) BELEMNITES circulis concentricis.

Non solum ad basin, sed & per totam longitudinem circuli apparent concentrici, dum hi diffriagunguntur Belemnitie KLEIN de Tub. Mar. Tab. VII.

fig. 2. & Tab. IX. fig. 3, 4.

Obj. Hos Belemnitas cum circults concentricis non vidi; dubius itaque hæreo an hue pertineant. Non omnes conici lapides funt Belemnitas neque Orthoceratitas, ut à fequentibus patebit.

(f) BELEMNITES diaphanus.

Colore est falerno, unde à Libavio & aliis habitus fuit pro Succino falerno petrificato. In hac varietate rima vel fibra, que conum transit, optime conspici potest.

Obs. 1. Differunt etiam Belemnitæ colore.

1:0, BELEMNIT & tolore fusto vel torneo seu obseure griseo. Sunt reliquis varietatibus magis vulgares, eoque ipso ab omnì Testaceorum petrificatorum genere distincti.

2:0, BELEMNIT & colore nigro. BELEMNITI CORACINI. Descripserunt BAIER Or. N. p. 37. LACHMUND Or. Hildesb. p. 25 & 226.

3:0 BELEMNITI colore flavescente. BELEMNITI ELECTRINI. Obj. 2. Sunt hi lapides peculiaris indolis, ab omni fere alio petrificatorum genere distincti (a) Qvi integri inveniuntur cuticula aliquando porosa vestici esse solent. (b) Szpe occurrunt plus minus compressi, qvin & contriti, præfertim circa basia, quasi cuticula superior impetu quodam externo violenter olim contusa & diffracta fuisset, cedente interiori substantia. Hinc basi gaudent potius Elliptica q vam circulari. Qvibus à phænomenis concluditur Belemnitas afiqvando moller, saltem ad partem intimiorem suisse, cfr, BAIRR Or. Nor. p. 36. (c) Fricati, contust vel lenger calcinati odorem foetidum cornu adusti spargunt; que proprietas nunquam esse potest accessoria, à sale & pingvi peregrino se infinuante dependens, prout in nonnullis calcareis lapidibus marmoreis & Lapide suillo contingit, sed necesse est. At connata & in ipsa substantia fundata, quum non illi solum Relemnitæ qvi in calcareis lapidibus reperiuntur hunc odorem spargunt, sed & illi qvi in lapidibus schistosis, imp, qui in stratis arenareis vel arena litorali aut agris sparsi inveniuntur, ubi nullum vestigium sive bituminis mineralis sive-lais Volatilis aut Ammoniacalis in confiniis reperitur, val esse potest, vel ad hos lapides pertingere potuit, absove ut in vicinia ejusdem vestigia existerent. (d) la igue si parum incalescant, deinde aqua frigida adiperguneur, solene-ton-

Tom. II. F f gitu-

gitudinaliter ad axin in binas findi partes, quasi a binis dimidiatis conis essent compositi (e) fortiori igne in calcus
abeunt; eodem vero aucto, in vitrum flavum pellucidum sundi contendit Kundmann in R. N. & A. p. 99. (f) Cum
Aqua forti esservescunt & ab eadem solvuntur, cuticula insoluta relicta. (g) Per destillationem præbent Phlegma empyreumaticum, Sale volatils urinoso imprægnatum, nihil ve10 pingvedinis. csr. Ehrhart de Bolems. Suev. p. 50.

Obl. 3. A structura horum lapidum tam intrinseca gyz a Mu-RALTO in Epb. N. C. Dec. III. Ann. V. & VI. Ub/. XV. fer. 27. & Langio in Hist. L. Fig. p. 131. Tab. XXXVII. s. est descripta & delineata, quam extrinseca organica & proprietatibus descriptis facile patet eosdem, non ut predustum minerale considerari posse ut suspicatus est Wood-WARD in Geogr. Phy/. Eurundem namqve structura organica & præsentia aliis cum marinis corporibus in stratis terrarum & montium, fatis inculcant eordem non ut incolas Regni mineralis nativos confiderari posse, sed ad peregrina corpora & qvidem marina petrificata referri debere. Hinc & fluit . eosdem nec ad Stalaclitas fluore minerali productas referri posse, ut existimarunt Lang in Hist. Lap. Fig. & Assaltus in notis ad Mercati Metall., gvum & non dabilis Stalactites radiis horizontalibus & proprietatibus descrptis. Hæc eadem & valent contra opinionem Libavii in Singul. P. III. L. B. Cap. 18 & GESNER 1 in Coroll. ad Epiphan, qvi, decepti fine dubio, a Belemnitis diaphanis colore falerno, existimarunt eosdem esse Succinum petrificatum. Conjectura Gheding in Ast. Bonomient T. 1 p. 70. Belemnitas per crystallisationem seu Tartarisationem esse productas, his iisdem annihilatur momentis ouper dictis. Lur prus in lebesgr. Lith. Brit, ambigit an hi lapides originem habent à Corm piscis Narval, an considerentur ut suclei formati in Penicillis marinis vel Dentalibus, Testaceis; qvam & opinionem fovisse videtur Hellwing in Lith. Angerb. p. 29: licet alibi P. II. p. 117. in eam potius inclinat l'ententiam, quod Corullinis sen plantis marinis optimo jure accenseri possini. VOLCKMAN in Sil. Subt. opinatus est hos lapides esse radios seu spinas ossum animalis cujusdam marini, Parum ab codem discedit Bourgver in Lettr. philos. Sur. la form. & sels, hos lapides pro piscium & qvidem Physeterum aut Crocodilorum dentibus habendos contendens, qvæ sententis est quoque in Diff. Encycloped, adoptata, licet structura fibarum in Belempitis, corundenque inde dependens fragilitas longe

longe sit diversa à structura dentium & corum duritie. Nonsulli ea funt opinione, qua & olim J. Th. Klein. Sievers in Curiof. Niend, & alli fuerunt, gvod fint ut acuici wel radii Echinorum confiderandi, perhibenres nonnulli, utpote Fischer, Burron, se possidere Rchinos cum huiusmodi aculeis; sed ut in omnibus Belemnitis tam forms & Aructura quam materia reperitur discrepans abaculeis Echinorum, facile suspicari potest Echinos cum hujusmodi aculeis Belemniticis, non nisi artificio cuidam adscribi posse. Hinc, plurimi à recentioribus, Rosinus de Belemnitis J. TH. KLBIN de Tub. Marin, & in Nat. Difpof. Echinoderm. BREYN de polythalamiis, EHRHART de Belemn. Sue. WALCH in St. R. BAUMBH in Mineral, hos lapides inter netrificata Testacea collocandos existimarunt, eosdemque confiderari posse vel ut Tubulos marinos peculiares, vel, ut ALLION in Ur. ped. opinatur, ut nucleos in Testaceis generates. Sed evanescunt utræqve sententiæ si consideremus niateriam lapideam nec non fire Auram in Belemnitis effe longe diversam à Testacei s corporibus, ac proportionem inter rimam vel canalem Belemnitas transeuntem, atove crassitiem reliquam quam maxime esse peregrinam inter Testacea corpora, ut reticeamus, corium quo tecti Belemnitæ eorundemave compressibilitatem sufficienter indicare ensdem ad Testacez fossilia corpora referri non posse, ac structuram internam organicam non admittere ut confiderentur ut nuclei, qvi nunqvam organica structura intrinsece esse possunt. His omnibus momentis coacti olim fuimus hos lapides peculiares, ut ab Holothuriis suam originem repetentes considerare, eandem vero lubenter deserentes sententiam, quam & CAPELLER habuit, cir. KLEIN Sciagr. Lithol. meliora à N. v. Linne jam edocti; id solum addentes, gvod propius veritatem attigisse videtur BRANDER qvi in All. Augl, hos lapides à polypis generatos contendit.

2. ZOOPHYTOLITHI stella marina. STELLITA. Spec. 466.

Sveth. STELLITER. STERWANDLADE SIGESTIER-

Gall. Stellites. Etoiles de mer petrifiées. Germ. Stelliten. Versteinte Seesterne

Sunt lapides figura stellari ornati, que stellulæ diversa sunt magnitudine & radiis gaudent semicylin-Ff 2 dridricis, pluribus vel paucioribus, vix vero ultra 10, utplurimum 5. latioribus vel tenuioribus, aliqvando quasi foliaceis, interdum rectis interdum flexis; aliqvando & figura Pentagoni, radiis non é centro vel corpore prodeuntibus, sed in formam pentagonam connexis simul & flexis.

(a) STELLITE radiorum trium. STELLITE TRISACTI.
(b) STELLITE radiorum quatvor. STELLITE TE-

TRACTI.

Radiis gaudent vel falcatis vel cruciatis vel foliaceis.

(c) STELLITE radiorum quinque. STELLITE QVIN-QVEFIDI.

Hi sunt srequentiores sorma vel corporis radiari vel pentagoni vel palmipedis, vel alia. Indicat Chr. Fr. Schultze in Betr. der versteinte Seestern in lapide Arenario Pirnaiensi in Saxonia repertos suisse Astropestinem regularem & Pentagonastrum semilunatum quos, sub hac varietate, comprehendimus.

(d) STELLITE plurium radiorum. STELLITE MULTI-

PIDI.

Constant, 6, 7, 8, 9, vel 10 radiis.

Figuræ nonnullæ harum varietatum conspici possume in Walchii St. R. T. II. No 1. ubi binæ siguræ reperiuntur radiis 5. binæ radiis 8. una radiis 10. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. LIX. N;0 438. Knorr Lap. Diluv. T. P. I. T. 43 sig. 1, 2, 3, Baumer Min. T. I. f. 41.

3. ZOOPHYTOLITHI Stellæ marinæ crinitæ. STELLITÆ CRIMTI. Spec. 467.

Capita Medusa. Nonnullorum.

Sveth. Stenwandlade haorige eller Taofwsade Sicestiernor

Gall. Stellites Crinites. Etailes de Mer Crinites petrifiées

Germ. VERSTEINTE GEBARTETE SEESTERNE

Sunt petrificatæ stellæ marinæ, qvæ radiis vel silis constant rotundis vel integris, plurimis separatis, in suis extremitatibus qvasi in barbam aut comam se terminantibus.

(a) STELLITE CRINITI coma decupla.

Zoophytolithi stellæ crinitæ Decacnimos.

Stella Decacnimos barbata & topbacea Linckii St. Mar. Tab. 37. N;0 64 & 66. Baier Suppl. Or. N. T. III f. 4, 5 Knorr L. Dil. T. Tab. IX.

(b) STRLLITE CRINITI coma multiplici.

Zoophytolithi stella crinita Polycacnimos.

Caput Medusa. Linckii St. Mar. Tab. XII. No.

33, 34. Astropodia multijuga & clavellata. Luidii Lith. Brit.

No. 1106 & 1112.

(c) STELLITÆ CRINITI ramosi, apicibus fasciculatis.

Helmintolithus Isidis filiformis ramosa, apicibus fasciculatis. v. Linne. 169. 20.

Caput medusa lapideum. HIEMER Cap. Med.

Zoophytolithi Stellæ compositæ radiis secundariis ex eodem trunco numerosis. Gesner de Petris. 32 N.0 5.

ALB. RITTER Or. Calenb. Spec. II. p. 5 Keisler Neu. Reisen T. I. p. 126.

4. ZOOPHYTOLITHI articulorum orbicularium, singularium, stellarum marinarum, forma rota, centro cava. Trochita.

Spec. 468.

Rotulæ Lapideæ.

Nummuli Sti Bonifacii.

Sveth TROCHITER. HIULSTENAR. QVARNSTENAR Gall. TROCHITES OU TROQUES

Germ. TROCHITEN. RADERSTRINE. MUHLSTRINE

Sunt lapides orbiculares Spathos, colore diverso, centro cavi, forma rotæ minoris, diversa crassitie & diametro, supersicie utraque, superiori & inferiori plana, aliquando nuda, aliquando striis a centro ad peripheriam vel stellulis ornata. Ad suam originem sunt articuli separati ab Entrochis mox describendis.

(a) TROCHITE læves.

Superficie gaudent lævi polita, striis sine dubio detritis.

(b) TROCHITE striati LAPIDES SOLARES.

Striis gaudent è centro vel cavitate ad peripheriam excurrentibus, jam pluribus tenusoribus, jam paucioribus latioribus. Qvi cavitate centrali carent, vocari solent Lapides Solares.

(c) TROCHITÆ ftellati.

Sunt in utraque superficie stella ornati, simplici vel duplici quinquangulari.

Harum varietatum omnes figuræ conspici pessunt in WALCH St. R, Tab. III. No 1.

5. ZOOPHYTOLITHI articulorum compositorum seu petioli cylindracei stellarum murinarum, forma cylindrica, centro distintto, superficie extrinseca per circulos, in determinata distantia, divisa. Entrochite. Sp. 469. Entrochi vel Entrochi columnares. Nonnullorum. Columnelli.

Helmintolibus Isidis Entrocha. v. Linnè. 168. 17. Zoophytolithi petioli Cylindracei stella marina. Schultz B. Verst. Seest.

Sveth. Entrochiter. Walsar
Gall. Entrochites ou Entroques
Germ. Entrochiten. Walzensteine

Sunt lapides Spathos columnares vel cylindrici, majori vel minori altitudine, à Trochitis (N.o 4) pluribus vel vel paucioribus, uno in alterum imposito, compositi, centro cavi aut alia materia impleto; in superficie extrinseca orbiculari, circulis vel incisuris, qvi articulationes seu Trochitas indicant, divis, intrinsece superficie, tam inferiori quam superiori gaudent plana, vel sadiata vel stellata

(a) ENTROCHITE leves. Volvolae Luidii.

Cylindricus lapis. Scheuchzer Or. Helv. f. 154.

Circuli fuperficiales & commissure funt in his, fine dubio, detrice.

(b) ENTROCHITAE laves, ventre tumidi. CADITAE.

Dolisla Scheuchzer Or. Helv. fig. 155. 156.

LACHMUND Or. Hildesb. p. 36. N. o 6. Lanh. Hift.

L. Fig. Tab. XX f. 1. 2. Bourgvet Tr. des Petr.

T. LVIII. f. 421, 422.

(e) Entrochitm radiati, commissuris circularibus conspicuis, sigura conica. Burguet Ir. des Petris. T.

LVIII: fig 415. 46.

(d) ENTROCHITE radiati commissuris circularibus conspicuis, figura cylindrica. ENTROCHI CYLINDRACHI.
Horum commissure circulares inveniuntur plus minus profundæ seu incisæ, aliqvando qvasi dentatæ,
aliqvando catenulatæ. Bourgvet Ir. des Petrif.
Tab. I.VIII. f. 426, 427, 428.

(e) Entrochitæ stellati.

Asteria Columnaris. Scheuchzer Or. Helv. f. 150,
152.

Sunt tam in summitate quam basi, stella notati, à Trocbitis Stellatis No 4 lit. e. compositi.

Figuras harum varietatum exhibet WALCH in St. R. Tab. III. N.o 1. Pleræqve & fi non omnes, tam Trochitarum quam Entrochorum, in LEIBNITII Protog. Tab. X. icones conspici possunt, nec non Entrochi radice curva, quæ siguræ eædem reperiuntur in LACHMUND Or. Hildesh. p. 55.

Obs. Corpora Originalia ad hec petrificata, que immensa copia nonnullis in locis reperiuntur congesta & cum calcarea
materia in unam massau concreta, nondum licet adequate
sint cognita; non dubitamus tamen qu'in helc suum locum
habeant inter sellas marinas. Langtus in Hist. L. Fig.
existimavit hos lapides esse articulationes Entrochi ramosi
mox describendi; alii sella marina pedunculata, qualem descripserunt Mylius in Beschreib, Gröul. Thierphs. & Ellis
in Hist. N. of Corall. p. 96. Id certum est, quod non pro
essibus vel partibus piscium haberi possint, ut olini existimarunt Luidtus in Icho, Brit. p. 31 & 114. ac Volceman
in Sil. Subt. P. I. Cap. V. p. 161.

6. ZOOPHYTOLITHI articulorum compositorum stellarum marinarum, rastis cylindricis pluribus tenuioribus ex una radice propullulantibus, sere digitorum instar ex ossibus metacarpi. Entrochi Ramosi. Spec. 470. Zoopbytolithus Astrophyti.

Astropodium ramosum. Luidii No. 1132.

Caput Meduse. Rumpfil T. 16.

Astrophyton. Linckii T. 29. 30.

Encrinitæ columnares. Nonnullonum.

Sveth. GRENIGA ENTROCHITER

Gall. Entroques branchues. Etoiles de mer

Germ. AST UND ZWEIGFORMIG GEWACHSENE WALT-ZENSTEINE.

Sunt lapides rariores, spathos, compositi à tenuisribus Extroshis radiatis vel stellatis, pluribus (N.05)
quasi ab una radice propullulantibus, diversa ramiscatione & ramotum majori vel minori numero, codem
fere modo, ut digiti ex offibas metacarpi; que metacarpi ossa lapidea solent esse formata à pluribus angulatis esses separatis, aliquando lavibus, aliquando striatis, interdum planis, interdum angulantis.

(a) ENTROCHI RAMOSI, ramis divaricatis.

KNORR L. Un. D. T. P. II. Tab. XXVIII, f. 2.

GVETTARD in All. Parif. 1755. T. 14. f. 1, 2, 3.

. .

- (b) ENTROCHI RAMOSI, ramis contractis. RHODITM.
 KNORR 1. c. P. II. Tab. XXIX. f. 1. GVETTARD Act. Parif. 1755. Tab. 14. f. 4.
- Obs. De Entrochis ramolis cfr. Epitome Trans. philos. II. & FISCHER in Præs. ad Linckis Tr. de Stell. Mar.
- 7. ZOOPHYTOLITHI articulorum angulosorum separatorum seu simplicium stella marina vel Medusa, forma prismatica, figura pentagona vel polygona, superne & inferne stella quinquangulari ornata, ASTERIE. Spec. 471.

 Sveth. ASTERIER. KANTIGE STIERNSTENAR Gall. ASTERIES.

Gerin. ASTERIEN. STERNSTRINE

Sunt lapides spathost angulares, prismatis brevioris & minoris forma, centro kavi, in summitate & bash, stella utplurimum qvinqvangulari ornati; videntur esse articuli singulares & separati ab alteriis columnaribus, specie subsequente describendis.

- (a) ASTERIA quadrangulares, Sunt rarissimæ.
- (b) ASTERIA quinquangulares,
 BOURGVET Tr. des Petrif. Tab. LVIII. f. 423,
 424, 425, 431. WALCH St. R. Tab. III. N.o 2.
- Obs. Nonnulii illos omnes lapides, Asterias vocant, qvi stella ornati, sive cylindrici sive prismatici suerint, atque Trochos & Entrochos illos lapides, qvi stella carent; ex hoc sundamento olim in regno minerali Asterias in Crbiculatas & Angulares distinximus, sed, licet originalia, horum corporum nondum sint exacte cognita, debuimus tamen heic magis ad siguram extrinsecam attendere, qva illa consusio evitatur, qvam ad stellam, qva in Trochitis & Entrochis sapius desideratur, nunqvam vero in asteriis. Præeuntem qvoque hoc in puncto habemus Schultze in Betr. von Seest.
- 8. ZOOPHYTOLITHI articulorum angulosorum stella marina vel medusa, forma prismatica, pentagona vel plurium angulorum, in basi & summitate stella qvinqvangu-F f 5

lari ernati, superficie per lineas vel circulos, in determinata distantia, divisa. ASTERIAE COLUMNARES.

Spec. 472.

Entrochi angulares stellati. Nonnullorum.

Helmiatholithus Isidis Asteriæ v. Linné 168. 18.

Sveth. Kantige Stiernpelare
Gall. Asteries Colomnaires
Germ. Sternsaeulensteine

Sunt lapides spathosi, forma columnari prismatica angulosi, pentagona vel plurium angulorum, majori vel minori altitudine, ab Asteriis (No 7) seu ab articulis angulati, superne & inferne stella notatis, pluribus vel paucioribus, uno in alterum imposito, compositi, unde & in horum articulorum commissuris, externa horum prismatum superficies lineis transversalibus, in determinata distantia, est divisa.

(2) ASTERIAE COLUMNARES, tetragona.

(b) ASTERIAE COLUMNARES, pentagona, SPERAGE ASTEROS GESNERI.

BOURGURT Tr. des Petrif. Tab. LVIII. f. 411. 436.
BAIRR Gr. Nor. Tab. I. f. 12, 13, 14. MELLE
de Lap. fig. Lyg. T. I. f. 3. Rosini Stell. T. V.
KUNDMAN Rar. N. & A. Tab. X. f. 14.

(c) Asteriae columnares, polygonæ.

Bourgvet Tr. des Petrif. T. LVIII. fig. 418.

Scheuchzer Or. Helv. f. 152.

(d) ASTERIAE COLUMNARES, incise & nodose.

Profundis plerumque gaudent incisuris & angulis punctatis quasi aculeatis. Bourguet Tr. des Petris.

Tab. LVIII. fig. 413. SCHEUCHZER Or. Helo. fig. 151.

Præterquam Auctores nominatos, omnes hæ figura conspicientur in WALCH St. R. Tab. III. N.o. 24

9. ZOOPHYTOLITII stellæ marinæ, radiis ut plurimum contractis, meris asteriis columnaribus, collateralibus, ab ex Uno caule dependentibus ita compositi, ut formam quodammodo storis Lilii ostendant. Encrini. Spec.

473.

Encrinus Pentacrinus.

Lilium Lapideum. Nonnullerum.

Helmintholithus Isidis fasciculo conserto. v. Linké 16921.

Asteria columnaris entrocho similis, arcuata. Schuuchzer Lith. 1. f 4.

Zoophytolithus stellæ compositæ, ex corpore sive bast una pluribus, radiis secundariis decem. GESNER de petrif. 31 N.04.

Afteria. Ans. B. & Boot.

Sveth. ENCRINITER. LILIESTENAR
Gall. ENCRINITES OU LIS DE PIERRE
Germ. ENCRINITEN. LILIENSTEINE

Sunt compositi ramis parallelis angulatis, 8, 10 vel 12, seu asteriis columnaribus 5, 6 vel plurium angulorum, ad invicem articulatis, ab uno trunco seu base prodeuntibus, & eo modo ramissicatis, ut in summitate Lilium aliquo modo repræsentent, petalis plus minus expansis.

(a) ENCRINITES petalis expansis.

Est rarissimus. Knork Lap. Dil. T. P. I. Tab. XI. b Davila Catal. T. III. sig. 1.

(b) ENCR NITES petalis contractis.

Hic frequentius occurrit HARENBERG Encr. T. I. f. 1, 3, 4, 7. LACHMUND Or. Hildesb. p. 57. Rosinus de stell. m. T. I. Walch T. II. N.o. 2, a

Obs. Ad suam Originem videntur hi lapides ad sellas marinas ramesas vel arborescentes esse referendi, & quidem quas GVETTARD in Ast. paris. 1755 Tab. 8, 9, 10 vocat palmas marinas, & quas dicit esse distinctas à Capite Medusa Linckii (N:0 2.b) & Loophyto maris Grönlandi-

ei, avod descripsit Mylius in Besebr. Gröalend. Thierphlanze & Blus in Hist. Nat. of. Corall, p. 96.

10. ZOOPHYTOLITHI minores baseos Encrinitarum, seu articuli corollam cum petiolo connectentis. LAPIS ARTICULARIS. Spec. 474.

Basis Pentracrini. Nonnullorum.

Lapis pentagonus. Wolffart H. N. Haff. T. XXII. 7. Sveth. LENCKSTEN. FEMHÆRNIG LENCKSTEN

Gall. Bases D'Encrinites ou Sommet D'Entroques

Germ. GELENKSTEIN. STERNNAGEL. STERN-WÜRZEL

Est lapis plerumque fingularis, quinquangularis vel hexangularis, raro petiolo columnari adhue adhærens, in quo apparent totidem incisiones à centro, in quo stellula vel slos pentaphyllos apparet, connectunt in Enerinis corallam cum petiolo.

- (a) LAPIS ARTICULARIS, major. ASTROPODIUM PENTAGONUM.
- DAVILA Catal. T. III. p. 194. No. 242. BOWR G-VET Tr. des petrif. Tab. LVIII. fig. 407, 408. KNORR L. D. T. Tab. XVI. fig. 5. 6. HA-RENBERG Encr. T. L. f. 2. WALCH St. R. Tab. II, N.o 2. b.
- (b) LAPIS ARTICULARIS, minor. SCHYPHOIDES SCHEUHZERI.
 - BOURGURT Tr. des petrif. Tab. XIII. f. 81, 82. SCHEUCHZER Orycht, Helv. f. 176. LANG, Hift. Lap. Tab. XIX. f. 2. 3.
 - (c) LAPIS ARTICULARIS, cum petiolo columnari.
 Bourguer Tr. des petrif. Tab. LVIII. fig. 409.
- 11. ZOOPHYTOLITHI minores, forma & magnitudine caryophylli officinalis. CARYOPHYLLITES. Sp. 475. Mo-

Modioli fiellati. Luidii No. 1132. Scheuchzeri.
Or. Helv. Baieri. Or. Nor. p. 42.

Caryophyllus Lapideus, WAGNER Act, N. C. Dec. II. Ann. III. p. 370.

Helmintolithus Isidis turbinatus, limbo pentagono quinquedentato. v. Linné, 169. 22.

Sveth. CARYOPHYLLITER NEGLICKESTENAR Gall, CARYOPHYLLES OU CARYOPHLLITES Germ. CARYOPHYLLITEN. NELKENSTEINE

Sunt lapides minores spathosi, forma & magnitudine caryophyllorum officinalium seu storis campanisormis in marginem pentagonam expansi, cum cavitate, quam explet lamina stellaris pentagona concava, basi acuminata latiuscula circello punctato coronata & puncto centrali excavata.

- (a) GARYOPHYLLITES tetragonus. SCHEUCHZER Or. Helv. fig. 164.
- (b) CARYOPHYLLITES pentagonus.

Bourgvet Tr. des petrif. Tab. XIII. fig. 74, 78.

Baier Or. Nor. T. I. f. 18. Scheuchzer Or.

Helv. f. 166 & 167. Walch St. R. Tab. II.

No. 2. c. c.

- (c) CARYOPHYLLITES bexagonus. Flos HEXAGONUS CORALLOIDES. BOURGVET. SCHEUCHZER Or. Helv. f. 165. BOURGVET Tr. des petrif. Tab. XIII. fig. 73. & 76.
- Obs. Modioli à Lurdio & reliquis hi lapides sunt vocati, que existimarunt eosdem esse areas stella marina cujusdam, petrisicatas. Alii existimarunt esse articulos de stella marina arborescente quadam, quo casu ejusdem originis essent cum Trochis & Entrochis. Recentiores nonnulli contendunt eosdem ejusdem esse generis cum Lapide articulari nuper descripto. Ellis in H. N. of. Corall. dicit ad Corallina stellata corpora referri debere. Certum est, originale nondum esse adæquate cognitum, probabiliter vero contendimus hos lapides suam originem debere Corallinis ramosis articulatis, & de corundem esse simmitate, adeoque jure inter Zoophytolithos connumerari.

(B) ZOOPHYTOTYPOLITHI. TYPOLITHI ZOOPHYTORUM.

Sveth. AFTRYCK AE MASKAR ELLER ZOOPHY-TER

Gall. TYPOLITHES OU EMPREINTES DES ZOG-PHYTES

Germ. ABDRÜCKE VON ZOOPHYTEN. SPUHR-STEINE VON ZOOPHYTEN

Sunt lapides calcarei vel schistosi, in qvibus vestigia Zoophytorum impressa reperiuntur, vel vacua vel materia peregrina impleta.

12. TYPOLITHI fle la marina. Aranem icones.

Spec. 476.

Ara.bneolithi.

Sveth. AFTRYCK AF SIGSTIERNOR BLLER STEL-LITER

Gall. Empreintes de Etoiles de MER Germ. Abdrücke von Seesternen

Faciem quodammodo habent aranearum, pedibus expansis, unde nomen obtinuerunt, & a nonnellis Arachneolithi sunt vocati: occurrere solent in Schisto, qui semul vestigia piscium exhibet. Pappenheim. K n o R R L. U. D. I. P. I. Tab. II. s. 6. & Tab. 13. c. f. 2.

13. TYPOLITHI stelle marine crinite. Spec. 477. Sveth. Aftryck af taefwsade Sicestiernor Gall. Empreintes des Etoiles de mer crinites

Germ. ABDRÜCKE VON GEBARTRIEN SEESTERNEN

Hujusmodi stellæ marinæ seu Capitis Medusæ vestigia reperiri dicuntur, non solum in arenario lapide pirnaënsi, ut indicavit HELCK in Hamb. Magazin T. IV. P. V p. 546. Sed & in schisto Pappenheimiensi, ut resert Baumer in Min. R. T. II. p. 204. nec non in Cal-

Careo Riddersdorsiensi c'r. Knerr von merkwürd, des Natur. Lehman vero in Mineral. p. 101. Figuras his in lapidibus nominatis obvias non a Zoophytis deducendas contendit, sed a Calcarea terra ab aqvis soluta, deinde vero inter itrata, fluxu aqvarum mire slexo, deposita; vel ab aqva inter strata sluente & d versimode slexa, hos lapides sensim deterente. Negare non possumus, siguram qvam adposuit Baumer 1. c. sig. 13. huic Lehmannianæ sententiæ savere. Hos lapides non vidimus.

14. TYPOLITHI Entrochi.

Spec. 478.

Sveth. AFTRYCK AE ENTROCHITER Gall. EMPREINTES DES ENTROQUES Germ. ABDRÜCKE VON ENTROCHITEN

Hujusmodi lapides alibi calcarei, alibi filicei, qvi vestigia impressa Entrochorum gerunt, inveniuntur in Gottlandia, nec non in Agro Lühecensi, ut indicat J. a MELLE de Lap. Fig. Luhec. p. 11 Tab. I. fig. 4.

15. TYPOLITHI Asteria.

Spec. 479.

Svoth. Aftryck af asterier Gall, Empreintes des Asteries Germ, Abdrücke von asterien

Vestigia & impressiones Asteriarum in silice in agro Lübecensi reperiri indicat J. a MELLE de Lap. Fig. Lübec. p. 11.

(C) ZOOPHYTA MINERALISATA.

Sveth. MINERALISERADE ZOOPHYTER Gall- ZOOPHYTES MINERALISEES
Germ. MINERALISERTE ZOOPHYTEN

16 ZOOPHYTA MINERALISATA. Pyritacea. Spec. 480.

Syeth. Kieshaltige Zoophyter.

Gall.

Gall. Zoophytes Pyriteuses Germ. Kieshaltige Zoophyten

Exempla Zoophytorum mineralisatorum pyritacea habemus à Belemnitis, quorum & mentionem facit Henckel in pyrithol. p. 155. nec non Scheuchzer in Or. Helv. ex monte Legerio in Helv. Baier in Or. Nor p. 38 Encrinitæ pyritacei reperiuntur ad Boll. in Würtemberg. cfr Davila Cat. T. III. p. 192. No. 239.

17. ZOOPHYTA MINERALISATA ferrea.

Spec. 481.

invi-

Sveth. JERNHALTIGE ZOOPHYTER Gall. ZOOPHYTES FERRUGINEUSES Germ. EISENHALTIGE ZOOPHYTEN

Ad Neuschatel in Gallia occurrunt Belemnitæ ferruginei; qvales etiam in aliis ferrifodinis occurrere solent ut in Comitatu Baden in Helv. cfr. Scheuchzer Or. Helv. p. 161. Capitis Medusæ Arachnoidei tam integri qvam in partes discerpti exempla reperiri Ochræ martiali induratæ inhærentia, ad Dölschen in valle Plauensi resert Schultze in Betr. von Seest. Entrochiti serruginei occurrunt in minera martiali Blankenburgensi Hyttenroda.

18. ZOOPHYTA MINERALISATA columnaria ex discis seu lamellis orbicularibus striatis, ab invicem parum distantibus composita, facie trochleata, sed absque spirali dustu. Lapides Trochleati. Spec. 482. Epitonium.

Helmintholitus dissepimentis orbicularibus distantibus, filo centrali connexis. v. Linné 170. 24.

Sveth. Stenskrufvar
Gall. Pierres Trochleaires
Germ. Schraubensteine

Sunt lapides fusci martiales, figura columnari, ex discis seu lamellis orbicularibus striatis, determinata ab

inwicem distantia separatis cum canaliculo centrum columna transeunte, interdum cavo interdum repleto, ad quem lamellae sunt adfixæ cum interstitio inter easdem lamellas parallelas depresso & vacuo, adeoque & non continuo vel spirali dustu prorepente, unde facie trochleæ hi lapides gaudent, reipsa vero trochleati non sunt. Huttenrode Blanckenburg. Figura conspicitur in Walch St. R. Tab. 3. N.O. 3. & Baumer. Miner. Tom. 1. fig. 47.

Obs. 1. Ultimum inter Zoophyta lapidea his lapidibus assignavimus locum, incerti undenam originem habent. Ut petrificata cosdem confiderare non possumus, quum nunquam, petrificatorum more reperti fint materia spathacea, valcarea . aut filicea, sed utplurimum martieli, aliquendo & quarzosa prout refert Vogel in Min. p. 237, que nunquam est ob-servata petrificationes ingredi, ut reticeamus, nunquam adhuc repertum esse analogon, ne dicam originale, vegetabile aut animale hac figura. Ut Nucleos cosdem confiderare, prohibet corundem itructura organica, que nucleis competere non potest, prohibet etiam eadem materia quarzosa, qua nulli nuclei compositi adhuc sunt reperti. Sunt itaque lapides fingulari origine, forfan a terra martiali, in interititia entrochi vel alius lapidis columnaris fracti, se deponente. cfr. LIEBEROT in Hamb. Magaz. T. IX. P. I. P. 73. & T. XIV. p. 94. Schultzen Abb., aon Meerstern p. 17. & 34. LEHMAN Mineral. p. 103.

Obj. 2. Belemnitas darl cum superficialiter inherente galena.

plumbi reserunt Beier in Or. Nor. p. 37. & alii, sed, ut
hujusmodi Belemnite non ad suam indolem sunt mutati, cosdem itaque ut 200phyta mineralisata plumbea considerare non
possumus. Sie lignea vel ferrea instrumenta cum adfixis
particulis galenicis illustrant quidem theoriam de genesi minerarum hodierna, sed ut peculiares species considerari
non possunt.

Obs. circa Helmintolithos.

Obs. An all unquam fint observati vermes petrificati, quam quos indicavimus & in sequenti genere testaceorum describere volumus, valde dubitamus. Albrecht in Ast. N. C. Vol. VI. obs. 30. Tab. II. f. 2. sacit mentionem Lumbricorum terrestrium petrisicatorum, sed hanc observationem in medium relinquimus.

Tem. II.

Gg 5. 153.

§. 153.

4. HELMINTOLITHI TESTA-CEI. CONCHILIA FOSSILIA. Gen. 65.

Ostracodermata fossilia. Nonnullorum.

Sueth. Conchylier.

Gall, Coquilles ou Coquillages possiles. Germ. Versteinerte Schaalthiere.

Sub hoc genere comprehendimus testas & crustas vermium marinorum, quæ uno nomine conchylia appellari solent, & ingenti numero, non solum diversis lapidibus, urpote calcareis, siliceis, arenaceis vel schistosis inclusa, sed & in stratis terrarum & locis subterraneis, imo, in superficie telluris, ubivis, fere reperiuntur dispersa vel accumulata, diversimode plus minus mutata.

- Obs. 1. Communiter dividi solent omnia testacea animalia in marina & terrestria; sed, ut a terrestribus, nullum adhuc repertum est, quantum nobis notum, petrisicatum, illam itaque distinctionem præterire possumus, solum ad testaces marina petrisicata & in locis subterraneis obvia respicientes.
- Ob/. 2. Inter conchylia fossilia magnus certe est numerus corum, quorum originale nondum est detectum vel cognitum, imo, pauca dantur que exactam habent similitudinem cum iis que in maribus sive meridionalibus sive septentrionalibus sunt observata. Hec animalcula suis cum testibus hinc plurimi ad deperdita referunt, quod impugnare non possumus, credibilius licet nobis videatur cadem forsan in abysso pelagi adhuc hospitare, vel aliquam subisse mucationem in structura teste, mutata, post diluvium, aque marina, mutato de alimento.

§. 154.

Ad fingulas adrendere mutationes quas conchylia marina in gremio terræ recondita subierunt, nimis prolixum minus & necessarium videtur, ad sequentes vero, præcipuas, ut attendamus necesse est, unde hæcce conchylia in septem genera inferiora subdividimus.

- 1:0. CONCHYLIA PETRIFICATA, quæ in lapidem calcareum, aut filiceum, funt mutata; participantia de natura lapidis in quo hospitant.
- 2:0. CONCHYLIA TYPICA, seu lapides cretacei, calearei, arenacei vel schistosi, in quibus icones & vestigia conchyliorum sunt impressa, ipsum vero corpus destruerum, cujusmodi lapides Conchyliotypolithi vocantur.
- 3:0. CONCHYLIORUM NUCLEI sunt diversi generis lapides in cavitatibus conchyliorum formati, testa utpluzimum destructa, unde hi lapides extrinsece illa gaudent figura, quæ testaceo corpori est intrinseca, & ex adverso, nulla præditi intrinsece structura organica.
- 4:0. Conchylia mineralisata, vapore sulphureo aut terra metallica penetrata & imprægnata.
- 5:0. CONCHYLIA IMMUTATA, quæ in stratis terrarum vel superficie occurrunt, vix nisi colore nativo mutata plerumque & fragiliora diuturnitate temporis sacta.
- 6:0. Conchylia destructa, quæ vel calcinatioa ne quadam aut corrofione vel motu & fractura, vel ali, quacunque caussa, reperiuntur erosa, distorta, fractai imo, in pulverem aliquando contrita.
- 7:0. CONCHYLIA COMPLICATA, quæ plurimis & diversis constant conchylis in una massa calcarea durior-concretis, simul & sæpe cum vestigits conchysiorum impressis, qui vocari folent Lumachellæ.
 - (1) CONCHYLIA PETRIFICATA. CONCHYLIA

Sucth. STENWANDLADE CONCHYLIER.

Gall. Coquilles petrifices.

Germ. Versteinerte Conchylien.

Sunt Conchylia plerumque in calcaream rarius fili-

Hæc îpsa eadem methodo, qua zoologi utuntur, commode dividi possunt in univalvia, bivatvia & multivalvia.

(a) CONCHYLIA LAPIDEA, univalvia. Coca-

Sueth. Stenwandlade Snäckor. Cochliter. Gall. Cochlites univalves petrifiées. Germ. Versteinte Schnäcken. Cochliten.

Ab 'his corporibus alia reperiuntur non turbinata, alia vero turbinata, eum itaque sequi volumus ordinem, ut priora primum consideremus, deinde posteriora, qua plus minus turbinata existunt.

1. COCHLITÆ non turbinati patellarum, PATELLITÆ, Spec. 483.

Lepadita. Oculi taurini.

Sueth. Patelliter. Lepaditer. Skälmusslor. Gall. Patellites. Lepadites. Oeuil de Boeuf. Germ. Patelliten. Schaalmuscheln. Schüsselmuscheln.

Sunt non turbinati, unde & a plurimis ut conche bivalves subtus concavæ & apertæ, sunt considerati, forma coni latioris vel patellæ cavæ apertæ, basi lata, interdum magis orbiculari sigura, apice aliquando, parum incurvato, acuminato, codemque clauso vel perforato.

(a) PATELLITE apice clauso.
SCHEUCHZER Sp. Litb. H. f. 69. BOURGUET Tr.
des Petrif. Tab. XXXI. fig. 197. 198. 199. WALCE
St. R. Tab. XIII. N:o. 1. b.

(b) PATELLITE, apice perforato.
D'ARGENVILLE Conch. T. 29. f. 1. BAUMER Min.
Tom. I. f. 22. 2. DAVILA. Cat. T. III. p. 53. C.
Italia, Courtagnon & Baumont.
2. CO-

2. COCHLITÆ non turbinati planarum. PLANITÆ. Spec. 484.

Haliotitæ.

Aures marinæ lapideæ.

Sueth, Planiter. Stenwandlade Nackon.

Gall. Haliotites. Oreilles de mer petrifiés.

Germ. Planiten. Meerohken. Versteinte. Seeohren.

Sensibiliter non sunt turbinati, ideoque ad conchas sed univalves referri solent, spirali vero constant unica eademque aperta, cum aliqua auris bumanæ similitudine; plerumque soraminibus 6 vel 7 in peripheria pertusi.

(2) PLANITE for aminofi.

Scheuchzer Spec. Lith. H. f. 80. Luidius, Ichnogr. Lit. Brit.

(b) PLANITE integri.

In Italia repertas hujusmodi planitas indicat Davi-LA. Cat. T. III. p. 54.

Obs Planita sunt inter petrificata testacea rarissimi.

3. COCHLITÆ non turbinati canalium. CANALITÆ. Spec. 485.

Tubulitæ. Klein. Siphunculi maris. Nonnullorum.

Dentalitæ.

Sucth. Canaliter. Tubuliter. Förstenade Rörsnäckor.

Gall. Tubulites. Tuiaux de mer. Dentali-

Germ. Tubuliten. Röhrensteine. Meerröhre.

Sunt cochleæ non turbinatæ, forma tubnlari vel conica, perviæ, diversa crassitie & magnitudine, similes canali cavo vel cornubus aut dentibus cavis, interdum geniculatæ, inslexæ vel contortæ.

- (a) CANALITE redi. ENTALIA.
- Sunt forma coni abicifii, instar sistulæ excavati, in superficie longitudinaliter striati, striis plus minus profundis. Scheuchzer Vind. & Quer. pi/cium Tab. V. Brückmann Thes. Duc. Brunsw. Tab. IV. s. 4. Walch St. R. Tab. VI. N.O. I.
- Qui faciem habent acus fracta minoris, folent appellari acus marina, sub his canalitis rectis bene comprehendi possune Baumer Min. T. I. sig. 4.
- Obs. Hze entalia a nonnullis purpura vocantur, germanice Purpurschnäcken.
- (b) CANALITE geniculati, vel plus minus reflexi. VI-PERE MELITENSES PETRIFICATE.
- Exuviæ serpentis lapideæ. Lochner Mus. Berl. Tab. XXXII.
- Sunt forma fere cylindrica, Intestinorum partibus aut farciminibus similes, vel & serpentibus plus minus slexis, superficie non striata, sed aut rugosa & inequali aut lævigata, interdum reslexi & quasi geniculati. Ag. Scilla van. specul. Tab. XII. & XII. Scheuchzer Or. Helv. sig. 76. nec non Vind. & Quæcelæ Pisc. Tab. V. Davila Cat. T. III. Tab. II. sig. B, b.
- (c) CANALITE inflexi, tortuofi.
- Hi aliquando ut spirales apparent, & cornua ammonis mentiuntur. Scheuchzer Or. Helv. fig. 78. Bour-GUET Tr. des petrif. Tab. L. sig. 318. 319. 320.
- (d) CANALITE forma dentis acuti. Dentalithi.
- Sunt dentibus exsertis, vel cornubus modice inflexis similes A. Scilla. van. spec. Tab. XVIII. f. VI. VII. VIII. SCHEUCHZER Or. Helv. sig. 79. WALCH St. R. Tab. VI. 1.
- 4. COCHLITÆ non turbinati vermiculorum marinorum.
 VERMICULITÆ,
 Spec. 486.
 Ver-

Verniculorum marinorum testa, canalikus simplicioribus, aggregatis, lapidea M. R. Spec. 394. Tubuli vermiculares. Sipbunculi marini. Nonnul-

LORUM.

Halcyonium milesium. Imperati. H. N. p. 835.

Alcyonium vermiculare.

Sucth. VERMICULITER. MASKSTENAR.

Gall. VERMICULITES.

Germ. VERMICULITEN. WURMSTEINE.

Sunt quasi canales cavi, forma conica plus minus tortuosa vermium seu lumbricorum terrestrium; diversa crassitie & magnitudine, extrinsece plus minus rugosi, intrinsece laves, aliquando recti aliquando parum sexi & curvati, quorum cavitas plerumque terrea aut lapidea materia impleta reperitur; nunquam nisi plures aggregati inveniuntur, siquidem in statu naturali, vermes hac domicilia inhabitantes nonnisi in societate vivere verosimile videtur, hinc ad conchas multivalvas etiam referri solent; ab aliis vero ut concretiones vermium perresactorum considerati cfr. Lang H. L. Fig. p. 160. Volckmann in Sil. subt. p. 177. Ag. Scilla van. spec. Tab. XII. sig. II. III. Scheuchzer Or. Helv. sig. 77. Bourgvet Tr. des Petris. Tab. L. sig. 326, 327. Walch St. R. Tab. I. Nio. 2.

5. COCHLITÆ non turbinati, conici vel cylindrici, concamerati. ORTHOCERATITÆ. Spec. 487.

Vermiculorum marinorum testa, canalibus!concameratis, lapidea. M. R. Spec. 395.

Helmintolithus nautili orthocera. v. Linne 162. 2.

Alveoli. Scheuchzeri.

Radii articulati. GMELIN in Act. Petrop. T. III. Tubuli concamerati. KLEIN de Tub. mar.

Sueth, ORTHOCERATITER. DARTLAR.

Gall. ORTHOCERATITES. TUYAUX CLOISONNES.

Germ. ORTHOCERATITEN. STEINERNE KEGELEIN.

Sunt lapides conici vel cylindrici, diversæ magnitudinis a crassitie pennæ ad magnitudinem brachii, plerumque recti, aliquando in extremitate slexi & quasi spirales; extrinsece raro læves, sæpius quasi articulati apparent; intrinsece in diversas concamerationes, articularibus dissepimentis, ab uno latere convexis ab altero concavis, divisi existunt, & siphone gaudent, qui aliquando hæc omnia sepimenta transit, aliquando autem nonnisi pleraque ad basin, quo posteriori casu unum sepimentum altero plerumque immediate incumbit, nulla apparente concameratione, interdum licet & illæ adsint sine siphone.

Obs. Here corpora testacea quum & integra & sepe fracta reperiuntur, volumus ideoque eadem hoc respectu in binas subdividere species.

(a) ORTHOCERATITE INTEGRI.

Sub hoc titulo comprehendo non folum perfecte integros orthoceratitas, fed & illos, qui aliqua fui parte ad basin vel apicem sunt mutilati de cætero autem ad suas partes intrinsecas integri.

(a) ORTHOCERATITE recli. Radii articulati lapidei

recti. GMELIN. Alveoli articulati conici.

Figura funt conica vel cylindrica, & fiphone gaudent, aliquando axin coni, sapius autem uno lateri propius transcunte, eodemque clauso, atque cameris jam vacuis jam impletis, & superficie aliquando lavi aliquando sulcata vel circulis exaspetata. Klein de Tub. mar. Tab. 2. f. 1. 2. Tab. 3. f. 4. 5. 6. 7. Walch St. R. Tab. VI. N.:o. 3. Baumer Mimral. Tom. I. f. 6. Davila Catal. Tom. III. Tab. II. sig D.

Obs. 1. Orthoceratitas eylindricos, existimaverim vix aliter considerari posse, quam Orthoceratitas conicos suo apice truncatos; apices vero vel fragmenta a reliquo corpore separata, constituere lapides, quos plurimi alveolos connexos appellarunt.

Obs. 2. In illis orthoceratitis, qui cameris gaudent materia terrestri aut lapidea impletis, sæpius deprehenditur alia materia, saltem alio colore tincta in iisdem hospitans, quam in reliqua substantia lapidea. Possideo ex agris uplandicis, qui cameris gaudent rubro suscis, a calcareo rubente in quo petrificati jacent, sepimentis vero seu alveolis, a calcareo albo; pulchro satis spectaculo, de exemplo in Theoria petrificationis instructivo.

(b) ORTHOCERATITE ad apicem flexi. LITUITE.

Radii articulati lapidei e cono curvati. GMELIN l. c.

Alveoli articulati ad apicem spiresformes.

Ceratoides articulatus Scheuchzeri.

Prioribus omnino sunt similes, ea solum differentia quod hi apice gaudeant slexo vel spiræ modo intorto, unde faciem litui vel baculi cum manubrio slexo obtinent, & hæc varietas ad cochleas túrbinatas referri solet. KLEIN de T. M. Tab. V. fig. B. WALCH St. R. Tab. VIII. N:0. 2. BAUMER Mineral. Tom. I, sig. 21. DAVILA Catal. Tom. III. Tab. II. f. E.

(c) ORTHOCERATITE plus minus compressi, forma caudæ cancri.

Lapides caudæ cancri, Gesneri. Aldrovandi.

Sunt Orthocerative qui forma aliquatenus gandent caudæ cancri, aliquando & plus minus funt compressi, scilicet, constant a pluribus alveolis ad invicem articulatis, sed non rotundis, verum instar caudæ Astaci shemisphæricis, concavo convexis, cum Siphone mediam longitudinem transcunte. Scheuchzer spec. lith. H. p. 7. 8. 9. sig. 10. Klein de Tub. Mar. Tab. 2. f. 3. Gesner de Fig. Lap. p. 167.

(β) ORTHOCERATITE FRACTI. ALVEOLI.

Alveoli belemnitarum. Klein. Erhart.

Sunt lapides qui originem habent ab ipsis orthoceratitis casu fractis, qui ideoque ut partes orthoceratitarum considerari debent, que majorem vel minorem integri partem olim constituerunt, adeoque Gg 5 forma diversa, seilicet vel coni truneati, cum vel fine siphone, aut patella concavo convexa, separatæ nunquam non reperiuntur.

(d) ORTHOGERATITE FRACTI, orbiculares, concavi, convexi. ALVEOLI.

Sunt separata sepimenta, forma orbiculari concavo convexa seu patelliformi, superficie utplurimum quasi polita, quibus orthoceratitæ sunt compositi, aliquando siphunculo vel ejusdem vestigio prædita. Luidii seb. L. Br. p. 86. Scheuchzer spec. sith. belv. p. 7. 8. Ehrhart de Belemn. suev. fig. 8. lit. a. a. a. Walch St. R. Tab. VI. N.O. 2. b.

Obs. Nemo credat omnes lapides orbiculares concavo convexos ad hos alveolos esse referendos; dantur enim quales, etiam in meo lithophylaceo nonuullos possideo, calcare lapides, rudes, grisi, majoris vel minoris molis, qui hujusmodi figura descripta gaudent, quasi bemispheria concau supra globulos lapideos essent formati. Vera autem horum origo adhuc mihi est ignota.

(e) ORTHOCERATITE FRACTI, figura conica vel coni truncati, alveolis fine fiphone compositi. ALVEOLI CONNEXI.

Aiveoli belemnitarum. BALER.

Alveoli entrochos æmulantes. SCHEUCHZER.

Sunt lapides figura conica vel coni truncati, orbicularibus dissepimentis concavo convexis, seu alvessis (lit. d.) utplurimum immediate connexis, aliquando cum interjacente concameratione separatis compositi. Lang H. L. Fig. Tab. XX. s. 1. 2. Baier Or. Nov. Tab. I. sig. 8. 9. 19. 11. Ehrhart de Belemn. Su. sig. 4. 5. Kiein de Tub. Mar. Tab. IX. sig. 11. 12. 13. Walch St. R. Tab. VI. N:0, 2. b. b.

Obf. 1. Olim existimavimus alveolos in concamerationibus or thoceratitarum suisse materia calcarea generatos, ac deinde fracto orthoceratite, vel separatos alveolos permansisse, vel

vel casu quodam connexos suisse; sed postmodum deprehendi, texturam & vestigia siphunculi aliquando apparentis, que phænomena organici corporis, nucleis competere non possunt, hanc hypothesin evertere.

Recentiores plurimi si non omnes, utpote Luidius in Lbn. L. Br. p. 86. & 87. SCHEUCHZER in Spec. Lith. Helv. p. 7. BAIER in Or., Nor. p. 38. EHRHART de Belenn, Su. KLEIN de Tubul. Mar. WALCH in St. R. BAUMER &c. contendunt hos lapides, alveolos vocatos, ut partes constitutivas Belemnitarum considerari debete, quum in plurium Belemnitarum cavitate conica ita inclusi reperiantur, ut cum reliquo corpore belemnitico aliquam connexionem habere videantur, unde & belemnitarum alveoli sunt vocati. huic hypothesi liceat nobis sequentia opponere dubia; scilicet; a pluribus orthoceratitis studio diffractis, ipsa Autopfia me docuit, lapides quos Lithographi alveolos appellant, nihil aliud effe quam sepimenta, que in orthoceratitarum apicibus obvia proumque unum altero immediate in-cumbit, absque siphoniaranscunte; reperii quoque, candem perfecte esse structuram in orthoceratitarum apicibus, quæ reperitur in alveolis connexis, ut reticeamus dari alve olos cum vestigio siphonis, ut indicavit ERHART 1. c. nec non alveolos in concamerationes divisos prout indicavit BAIER 1, c. Tab. I. f. 11. His fundamentis jure concludimus, alveolos in cavitatibus belemnitarum præsentes nequaquam ut corundem partes effentiales vel confitutivas confiderari posse, idque insuper sequentes ob rationes. (2) Quia longe plures dantur belemnitæ, in quibus nulli reperiuntur alveoli & ne quidem corundem vestigia, qui cavitate conica in bafigaudent, vel vacua & quasi polita, vel materia terrestri aut lapidea impleta. (b) Nulla adhuc demonstrata est communicatio inter hos alveolos in basi belemnitarum existentes & ipsum belemnitem. Quam contendit KLEIN Te reperiisse communicationem, videtur potius accidentalis vel ficta aut in imaginatione fundata. (c) Talem vere vix dari communicationem, ex eo evidens videtur quod alveoli belemnitici ab ipsis belemnitis sine ruptura vel damno separari possunt, structura belemnitarum salva manente. (d) Alia reperitur textura in belemnitis; scilicet striata alia in alveolis, nempe solida, quæ differentia ab uno codemque verme vix produci potest. (e) Aliud quoque lapidis genus, peculiare, in belemnitis, ut antea indicavimus; aliud in alveolis, calcareum, seu testaccis corpori-His bus competens.

- His allatis momentis, aliisque circumstantils convicti, existimamus sepe nominatos alveolos in eavitatibus belemnitarum nonnisi accidentaliter esse presentes, atque, aut este petrificationem, ac eodem verme quo ipsi orthoceratite fabricantur, in cavitatibus belemniticis suisse formatos, quum observationibus constat non rara inter hujusmodi animalcula esse exempla, ubi unus in domicilio alterius suam construit domum; aut post petrificationem hujusmodi apices orthoceratitarum fractorum suisse casu intrusos.
- Obs. 2. De Orthoceratitis plurimæ quoque fuerunt conjectura. LANGIUS in Hift. Lap. Fig. ad entrochos connumerare voluit, cosdem vocans entrocbos pyramidales non perforates. HELWINGH in Lith. Angerb. Bosdem pro spina vertebrarum lapidea mureluna vel vipe: a habuit. Ita suis imaginationibus.indulgent plurimi Lithographi. Quod vero ad testace corpora & quidem nautilorum genus referri debeant, ex eo evidens esse potest quod a sautilis & cornubus ammonis vix nisi figura extrinseca conica discrepant, & considerari poffunt, ut cornua ammonis in la cam rectam porrecta & exten-Sed originalia ad hæc petrificata testacea, quæ hic in Septentrione sunt frequentissima, in Oëlandia, Gotblandia, Westrogothia, etiam in Dalecarlia, aliquando & sparsa in agris Uplandicis, adhuc desiderantur. Jan. Plancus de Conch. minus potis opinatus est se eadem reperiisse in arena litorali Italica ad Rimini, sed N. von Linné originalia considerat ut deperdita vel in abysso maris adhuc recondita.
- Obs. 3. De his lapidibus legi possunt Gmelin in Act. Petrop. T. III. Breyn de Polythalamis. Klein de Tub. mar. Reimar in Act. Mogunt. T. I.
- 6. COCHLITÆ turbinati, concamerati, nautilorum.
 NAUTILITÆ. Spec. 488.

Sucth. Nautiliter. Stenwandlade. Coquilier eller Seglare.

Gall. Nautilites. Voiliers.

Germ. Nautiliten. Schiffküttel. Segler.

Sunt lapides rotundi fere globosi, turbinibus intus latentibus, unica solum gaudentes slexura vel spira apparente, in centro se terminante, cum apertura seu orificio satis amplo, unde forma apparent navigii minoris

cum elevata puppa & exinde nomen obtinuerunt; extrinsece pluribus quasi articulationibus divisi apparent, & intrinsece pluribus instructi concamerationibus, dissepimentis orbicularibus divisis, quas sipho transit.

(a) NAUTILITA articulatî.

Sunt diversa magnitudine. Scheuchzer Or. Helv. f. 13. 21. Baier Or. N. Tab. 2. fig. 1. 2. 3. T. VI. f. 8. Bourguet Tr. des Petr. Tab. XXXVIII. f. 251. 252. 253. Walch St. R. T. VIII. N:0. 1. Baumer Min. Tom. I. f. 19. 2. b.

(b) NAUTILITE squamati non articulati,

Nautilitæ unius anfractus, dorso subrotundo squammeo, reliqua corporis parte palmata, SPADA Cat. Lap. Agri Ver. p. 20. N:0. 2. Tab. V. Lang Hist. Lap. Tab. XIX. N:0 1. & Tab. XXIX. N:0. 2. BAIER Ur. N. Tab. II. f. 7.

7. COCHLITÆ convoluti, concamerati, spira utrinque conspicua, apertura cordata. Ammonitæ. Spec. 489. Cochlitæ convoluti, compressi ammonitarum. M. R. Sp. 378.

Helmintholithus nautili, testa spirali, apertura cordata, anfractibus contiguis rugoso inaqualibus. VON

Linné. 162. I.

Cornua ammonis. BAUHINI de fonte & baln. B. ANS. B. à BOOT.

Hammonius. CARDANI.

Ceratoides. MERCATI.

Lapis sceleton serpentis referens. WORMII.

Sucth. Ammoniter. Ammonshorn.

Gall. Cornes d'Ammon.

Germ. Ammonshorn.

Sunt lapides fere rotundi, aliquando globoli sæpius compressi, qui in spiram slexi, ab utroque latere conspifpicua gaudent circumvolutione in centro se terminaute, cum orificio minori orbiculari, vel ovasi, ratius quadrato, aliquando rotundo & sinuato; figura ideoque cornu in se convoluti seu serpentis se in circulos plures vel pauciores slectentis & circumvoluti gaudentes; extrinsece laves, striati vel tuberculosi aut verrucosi, ac dorso seu ambitu exteriori præditi jam acuto & prominente, spina vocato, jam convexo vel subrotundo jam sulcato, jam tuberculoso vel dentato; intrinsece in concimerationes divisi, quas sipho transit.

Reperiuntur hæc petrificata, ea multitudine in Germania, Helvetia, Italia, Gallia, Anglia & alibi, caque discrepantia, ut BAUHINUS in Hist. Font. & Baln. Bat. suo tempore 40 varietates enumerare potuerit; Bromell in LAG. Ups. totidem; Scheuchzer in Mus. Dil. 149; altius vero progressus est Rosinus, qui dicitur in Bresl. Saml. 1725, varietates 300 enumerasse, Bertrand in Est. sur l'Orig. de mont. 120 recenset. Sed opinamur ad minimas hoc in puncto adtendere circumstantias minus esse necessarium, quum plurimæ ab accidentali caussa dependere possint; quemadmodum in aliis animalibus interdnm observare licet; varietates itaque horum petriscatorum ad minorem restringere numerum consultius duximus. Ut sussiciens tamen de his corporibus obtineatur cognitio, volumus eadem in tres species inferiores subdividere, ac insuper addere fragmenta horum testaceorum corporum, que interdum separatim petrificata occurrent.

(a) AMMONITE LEVES.

Superficie gaudent lævi vel solum lineari aut ramosa quasi picta.

(2) Ammonita Laves, ambitu seu dorso, non spinate.

Ab his alii gaudent dorso magis acuto alii convexo. Scheuchzer Or. H. N:o 16. 18. 19. Bourgurt. Tr. des Petrif. T. XLVIII. N:o 206. 209. 210.

Interdum gaudent superficie quasi picta ramosa, seu ornamentis foliaceis stipata. Bourguet Tr. des Petrif. N:0 311. 312. BAIER Or. Nor. T. II. s. 3. 4. 5.

(b) Ammonitæ læves, spina eminente.

Scheuchzer Or. Helv. N:0 43. 46. Lanc Hift. L. fig. Tab. XXIII.

Interdum & hi gaudent superficie ramosa, quasi ornamentis præditi.

(c) Ammonitæ læves, dorso dentato.

SCHEUCHZER Or. H. N.O 45. BOURGUET Tr. des Petrif. N:O 265. 268.

(β) Ammonitæ striati.

Superficie gaudent inæquali, a striis majoribus vel minoribus plus minus profunde quasi inciss.

- (d) Ammonitæ striati, striis simplicioribus, spinaacuta.
- Scheuchzer Or. Helv. N:0 26. 27. Bourgust Tr. des Petrif. N:0 261. 264. 269. Baier Or. Nor. Tab. III. fig. 7.
- (c) Ammonita striati, striis simplicioribus vel denfioribus, dorso convexo, non spinato.
- Sub hac varietate comprehendimus ammonitas, striis fimplicioribus præditos, & illos, qui striis densioribus seu quasi in fasciculos congestis constant.
- LANG Hift. Lap. fig. Tab. XXIV. 4. & XXVI.
 BAIER Or. Nov. Tab. II. fig. 17. 18. BOURGUET
 Tr. des Petr. N:0 265. 268. 271. KUNDMAN R.
 N. & A. Tab. IV. f. 7.
- (f) Ammonite striati, striis bi-vel trifurcatis, aliquando & in plurimos ramulos divisis, dorso conveco, non spinato.

Scheuchzer Or. Helv. N:0 30. 32. 34. 34. 36. 37. 40. Bourguet Tr. des Petrif. 267. 277. 300. 303.

(g) Ammonitæ striati, striis raris, undulatis, dorso non spinato.

Scheuchzer Or. Helv. N:0 21. 47. Baier Or. Nor. Tab. III. f. 6. Bourguet Tr. des Petrif. N:0 286. 290. 298. Kundmann R. N. & A. Tab. IV. fig. 2. Baumer Mineral. T. l. f. 18. b.

(h) Ammonitæ striati, striis undulatis, dorso spinato.

SCHEUCHZER Or. Helv. N:0 54. BAIER Or. N. Tab. Ill. f. 6, & 7. BOURGUET Tr. des Petrif. N:0 296. 297.

(i) Ammonitæ striati, striis simplicioribus vel surcatis, dorso crenato & dentato. Baier Or. N. Tab. III. f. 3. Bourguet Tr. des Petr. N:0 302.

(k) Ammoniță striati, striis simplicioribus aut furcatis, cum duplici sulcorum profundiorum ordine in dorso ab invicem distincto.

SCHEUCHZER Or. Helv. N:0 24. 29. 50. 52. 56. BAIER Or. Nor. Tab. III. fig. 8. 9. 10. BOUR-GUET Tr. des Petr. N:0 272. 273, 274. 275.

(1) Ammonita striati, striis raris & simplicioribus, cum spina in derso binos inter sulcorum ordines prominente.

LANG Hift. L. Fig. Tab. XXIV. 1.

(m) Ammonitæ striati, striis simplicioribus, cum triplici in dorso crena.

KUNDMANN Rar. N. & A. Tab. IV. 6.

(d) Ammometa tuberculosi.

Sunt in superficie tuberculis, seu verrucis praditi.

(n) Ammonita tuberculosi, læves dorso integro, simplici vel duplici ordine suberculorum orbicularium.

- BANER Or. Nor. T. II. f. 9. 14. LANG Hift. L. Tab. XXIII. BORGUET Tr. des Petrif. N:0 250. 266. VALENTINI Mus. T. I. Tab. IV. 21.
- (0) Ammonith tuberculorum ordine, daves, dorso integro, cum duplici tuberculorum ordine, uno in medio ambitus, sigura tuberculorum orbiculari, altero ad ceutrum, sigura cylindrica.
- SCHEUCHZER Or. Helv. f. 25. BOURGUET Tr. des Petrif. N:0 262.
- (p) Ammonita tuberculosi, laves, dorso fulcase, suberculis cylindricis, circa centrum.
- SCHEUCHZER Or. Helv. N:0 3Q. BOURGUET Tr. des Petrif. N:0 280.
- (q) AMMONITE TUBERCULOSI, striati, striis simplicieribus & nedesis, dorse nedeso, cum unice suberculorum ordine.
- SCHEUCHZER Or Helv. N:0 51. Boungust Tr. des Petrif. N:0 274.
- (1) AMMONITA TUBERCULOSI, striis bifurcatis, dorso integro, tuberculis orbicularibus in ramificationum initio.
- Deheuchzer Or. Helv. Nio 31. Bourguet Tr. des Petrif. 278. 281. Langii Hift. L. Tab. XXVI. 1.
- (3) AMMONITÆ TUBERCULOSE, striis simplicioribus, undulatis, tuberculis pyramidalibus.
- Bourguet Tr. des Petrif. N:0 284, 285. LANGIE Hift. L. T. XXVI. 2.
- (3) Ammonitæ fracti, Ammonitatum fragmenta.
- Raro integri ammonitæ reperiuntur sparsi, vel suis e domiciliis erui possunt sine fractura, de omnibus vero hujusmodi fragmentis hic non est sermo, sed de iis tantum, quæ vel ab ipsa natura sub violento motu sunt spacta, yel ante petrisicationem a re-

liquo corpore sunt separata, & sua sigura indicane se partes suisse constitutivas ammonitarum, quales inprimis sunt sequentes.

(t) Ammonitarum fragmenta transversalia.

Partem de ammonitis transversim abruptam fistunt, parum flexam. v. Bromell Lith. Suec. Sp. II. p. 61. Lachmund Or Hildesh. p. 34. f. 3. 4. Scheuchzer Lith. Helv. f. 81.

(u) Ammonitarum fragmenta lateralia.

Sunt figura oblonga, concavo convexa, com ambitu in arcum flexo, non majori quam ipsæ testæ crassitie. Reperiuntur in Gosblandia reliqua inter petrificata.

(x) Ammonitarum fragmenta vertebralia, subro-

Spondylolithi subrotundi.

Sunt a vertebris ammonitarum subrotunda spina.
Scheuchzer Or. Helv. f. 17. Bourguer Tr. des
Petrif. Tab. XLIX. N:0 313. 314. Lang Hist.
Lap. Tab. XXI. N:0 1. 2.

(y) Ammonitarum fragmenta vertebralia oblonga. Spondycolithi coracoidei.

Sunt a vertebris ammonitarum', quorum spina inter binos sulcorum ordines eminet; corvino quasi rostro gaudent. Scheuchzer Or. Helv. f. 17. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. XLIX. N:0 315. 316. 1. Ang Hist. Lap. Tab. XXI. f. 3. 5. 6. & Tab. XXII.

- Ois. v. Cui placet, here posteriora fragmenta petrissicata conferre potest cum interna ammonitarum facie, quam sistit Baier in Or. Nor. Tab. VI. sig. 25., 26. & 27.
- 80/. 9. Hæc petrificata reipsa olim suisse testacea & ejusdem generis cum sastilitis, eorundem structura & organismus indicant, quemadmodum & Jussiev in Ast. Paris. 1792. demonstravit, confirmant & testa, saltem analoga, qua pel-

pellucidæ sunt repertæ in monte prope Pesare in Italia, ut resert Pessari in del Istoria de fissili del pesaro. A nautilitis tamen disserunt hæc petrificata non solum figura, quæ in his magis rotunda esse solet, sed & orificio minori & plerumque orbiculari vel parum ovali, nec non spiris & circumvolutionibus in his pluribus, ut & articulationibus in superficie plerumque obviis forma peculiari, quasi arborea vel ramosa junctis.

Sed ipsa originalia a mari depromta adhue desiderantur, contendit quidem Jan. Plancus de conchis minus notis, ad litora maris mediterranei ad Rimini eadem minutissima repersifi; Beccarius quoque in comment. Bon. dicit se hæc ipsa in arena reperiisse; Joh. Fr. Hoffmann sibi quoque, ante hæc, persuasum habuit, se eadem minuta conchylia ammonitica in arena eonchacea prope Bergen in Norwegia reperiisse, sed meliora edoctus, sententiam in allis moguntinis T. II. mutavit, ingenue satens se canalitus tortuosoc spirales (spec. 485. var. c) pro ammonitis habuisse. Nobilisse von Linné in Syst. N. T. III. p. 162. dicit originalia ad hæc petrisicata in abysso pelagi hospitare & inter deperdita numerari debere, nec testas in ullo musæo visas, omnesque specie disserve a nautilis minutis maris mediterranei.

- Control of the standard of the
- 8. COCHLITÆ, occulte spirales, utrinque convexi, forma numismatis vel lemis opticæ. Helicitæ.Spec. 490.
 Lapides numismales. Clusii.
 Lapides frumentarii. Imperati.
 Lentes lapideæ. Scheuchzeri.
 Phacitæ.

Petrificatum cochleæ polythalam æ, centro utrinque prominente, gyris unitis intra testam latentibus. GES-NER de Petrif. Sucth. Heliciter. Stenbanningar.
Gall. Pierres numismales. Pierres lenticulatres.

Germ. Heliciten. Phaciten. Steinpfennige.

Sunt testacea corpora rotunda vel ovalia, ab utroque latere, vel alterutro plerumque convexa, facie lentis opticæ, superficie utplurimum lævi, raro striata; sub microscopio pluribus crustis videntur composita, bifariam divisa, in superficie plana ostendunt lineas forma cornuum ammonis seu cochleam, septies, octies vel nonies in se convolutam, atque in opposita superficie circulos correspondentes.

(a) HELICITE rosundi, utrinque conves.

Sunt alii læves, alii striati. Scheuchzer Or. Helv. f. 158. Bourguer Tr. des Petrif. Tab. L. f. 322, 323.

(b) HELICITA ab uno latere plani cum spiralibus li-

- Hi considerantur ut helicitæ bifariam quocunque case divisi in bina hemisphæria, qui ideo & præcipue nemismales appellantur Scheuchzer Ur. Helv. sig. 158. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. L. f. 321. 324. Volckmann Siles. subter. Tab. II. f. 5. Brückmann Tr. Sp. de lapide nummali Trenspluaniæ.
- (c) HELICITA forma lenticulari vel frumentaria.
- Hi sunt qui proprie lenticulares vol frumentarii lapides vocantur. Scheuchzer Or. Helv. f. 158. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. L. f. 324. 325.
- Obs. 1. Scheuchzer in Or. Helm. eundem numerum ad omnes varietates depictas adposuit, quæ tamen ab allata descriptione distingui possunt. Walch in St. R. Tab. VIII. N:o. 3. has habet varietates etiam depictas.
- Obs. 2. Dum hi lapides, qui funt integri, utrinque convext, supra carbones ignitos calesacti in aquam frigidam projeciuntur, solent in strata vel crustas sindi, ac in compe-

dum venire spirales lineas in una superficie; iisdemque correspondentes circulares lineas in opposita superficie.

- Obs. 3. An hac testacea corpora sint consideranda ut operala cochlearum lapidea, ob magnam cum umbilico maris, seu
 operculite inserius describendo similitudinem, ut contendit
 Bourguet in Lettr. Phil.? An, ut conchylia bivalvia, ut
 existimat Spana in Cat. Petr. Veron? An, ut cochlea polythalamia, gyris occustis, ut opinatur Gesmen de Petris,
 eui sententiæ savere videtur Bianchi, qui dicit hac eadem ad ammonitas reserri debere, nec multum dissentiunt
 Gualtien & Brenn, qui opinantur ad nautilitas connumerari posse? Hac in medium tantisper relinquimus; exisismantes tamen non commodiorem locum his assignari posse, quam in medio quas inter ammonitas & operculitas.
- 2. COCHLITÆ turbinati, paucorum turbinum specie, cochlearum. Cochlitæ. Spec. 491.

Cocbleæ lunares lapideæ.

Limaces,

Sueth. COCHLITER.

Gall. Linacons. Cochlites Lunaires,

Germ. Cochliten.

Sunt cochlem turbinata, paucioribus spiris circa centrum convoluis, ampli brevisque ventris, apice non vel parum producto, orificio rotundo, quod operculo contegitur.

- (2) COCHLITE umbilicati. Cochler Lunares la-
- Foramine in centro descendente, apice non educto, forma fere umbilici. BAIER Or. N. Tab. III. fig. 26. 28. 29. & Tab. VI. f. 11. BOURGUET Tr. des Petrif. Tab. XXX. f. 206. WALCH St. R. Tab. VII. N:0 1.
- (b) Cochligh trochiformes. Cochleh terrestres vulgares Lapidem.
- Ut apice gaudent parum producto, fic & aliquatenus trochi forma existunt. BAIER Or. Nor. Tab. VI. Hh 2 fig.

fig. 10. Scheuchzer Or. Helv. fig. 65. Bour-Gurt Tr. des Petrif. Tab. XXXII. 207. ad 214.

- (c) Cochlitæ echinophori. Echiophorites lan-
- Sunr in superficie tuberculosi vel ambitu crenati, aut serrati Ag. Scilla Van. Spec. Tab. XVI. Lang Hist. Lap. Tab. XXXIII. Scheuchzer Mns. Diluv. 141. Bourguet 1r. des Petrif. Tab. XXXVII. f. 248.
- (d) Cochlearum operculum lapideum. Operculites. Langii.
- Sunt opercula, plus minus rotunda a plurimis lamelis composita, quibus orificia in nonnullis cochler rum speciebus clauduntur; forma oculi vocantur a Mercato, in Metall. Lapides oculares; forma umbilici appellantur, umbilicæ maris vel veneris, forma unguis, vocantur ungues lapidel Ag. Scilla Van. Specul. Tab. XVII. lit. A. Luidii lchnogr. Lith. Brit. N:0 427 & 434. Lang H. L. F. Helv. Tab. L. p. 116.
- Obs. Umbilici marini nomen satis est apud conchyliologos è lithographos ambiguum. Nonnulli cochleam figura umbilici, hoc nomine compellant; alii cochleas umbilicats ita vocant; alii hoc nomen attribuunt cochlearum operculatarum operculis, que inter nonnulli connumerant, quos descripsimus belicitas seu numismales lapides, ut antes indicavimus in observ. ad speciem praced.
- 10. COCHLITÆ turbinati, paucorum turbinum specie neritarum. NERITITÆ. Spec. 492

Cochleæ valvatæ lapideæ. Scheuchzer. Cochleæ semilunares lapideæ.

Such. NERITITER.

Gall. NERITIBES. COCHLITES SEMILUNAIRES.

Germ. Nerititen. Schwimsnäcken. Fischmad

Sunt eochleæ turbinatæ convexæ, paucioribus spiris, apice non acuto sed orbiculari inslexo, orificio compresso, semirotundo vel semilunari.

(a) NERITITE leves.

BAIER Ur. N. Tab. III. fig. 27. SCHEUCHZER Or. Heto, f. 59. BOURGUET Tr. des Petrif. Tab. XXXII. f. 200. 201. 203. 205. WALCH St. R. T. IX-N:0 1.

(b) NERITITÆ striati.

Hi superficie aliquando gaudent, quasi reticulari. Scheuchzer Ur. Helv. sig. 61. BOURGUET Tr. des Petrif. Tab. XXXI. 202. WALCH St. R. T. IX. N:0 I.

12. COCHLITÆ turbinati, paucorum turbinum specie, trocborum. TROCHILITÆ. Spec. 493.

Cocblea ore depresso lapidea.

Sueth. TROCHILITER.

Gall. Trochilites. Sabots. Toupies.

Germ. TROCHILITEN. TROCHLITEN. KRÄUSEL-Schnecken.

Sunt forma conica trochleæ, pluribus gaudent spiris, basi lata complanata, orificio oblongo seu ovali compresso, minus patulo.

(2) TROCHILITE superficie lævi.

BAIER Or. N. Tab. III. f. 25. BOURGUET Tr. des Petrif. T. XXXIII. f. 215. SCHEUCHZER Or. Helv. fig. 58. WALCH St. R. Tab. X. N:0 1.

(b) TROCHILITÆ superficie aculeata vel tuberosa.

Baier Or. N. Tab. III. f. 21. 22. Scheuchzer Or. Helv. f. 60. Walch St. R. Tab. X. N:0 1.

(c) TROCHILITE minores, trium /pirarum. TROCHI-

Off. Lapidum qui a trochlea, ob aliquam eum eadem finilitudinem, nomen obtinuerunt, hæe eit tertia species. Primam inter 200phytolithos spec. 468. descripsimus, illos trochiformes lapides trochitas appellando; socundum iddem inter zoophytolithos enumeravimus spec. 482. lapides ad illam speciem pertinentes lupides trochleatos vocando; hæe tertia species speciali nomine, distinctionis caussa, es itaque jure vocata, & lapides hue pertinentes trochitta.

13. COCHLITÆ turbinati, plurium turbinum specie, buccinorum. Buccinitæ. Spec. 494

Sucth. BUCCINITER.

Gall. Buccins. Trompettes.

Germ. Bucciniten. Ringhörner. Posaunen Schnecken. Kimphörner.

Sunt cochlese turbinatze plurium spirarum, in qui bus prima reliquis multo major existit, unde tubasformes apparent, ventre amplo & extenso, ore seu orificio magno & elongato, apice quoque longo & distincto.

(a) Buccintra superficie lavi.

BAIER Or. Nor. Tab. III. f. 11. 12. 13. 14. 15. & Tab. VI. fig. 12. SCHEUCHZER Or. Helv. f. 69. WALCH St. R. T. XI. N:0 1.

(b) Buccinita superficie exasperata.

Striis aut sulcis' vel tuberculis, vel utrisque donni.

BAIER Ur. Nor. T. Ill. f. 16. 17. 28. 19. 20. 21.

22. 23. Scheuchzer Or. Helv. f. 67. 69. 70.

BOURGUET Tr. des Petrif. Tab. XXXIV. Nio 22.

223. 224. Walch St. R. Tab. XI, Nio 1.

13. COCHLITÆ turbinati, plurium turbinum specie, firomborum. STROMBITÆ. Spec. 429

Turbinitæ. Nonnullorum.

Buccinitæ. Alionum.

Sueth. STROMBITER.
Galle STROMBITES.

Germ. Strombiten. Schraubschnecken. Schrau-Benhorn.

Sunt cochleæ turbinatæ plurium spirarum, buccinisis in eo similes, quod ore gaudeant elongato, & ab utraque extremitate sint elongati acutis apicibus, ab iisdem vero distinguuntur, non solum forma magis proportionaliter elongata, sed & spiris minus profundis & magis proportionaliter decrescentibus, fere ut in trochilitis, ventre minus tumido, unde & siguræ longioris existunt.

(b) STROMBITE laves.

BOURGUET Tr. des Petrif. T. XXXIV. N:0 227. T. XXXVI. N:0 241. 244. WALCH St. R. T. X. N:0 3.

(b) STROMBITE superficie inaquali.

Sunt striis vel cuberculis præditi. Scheuchzer Or. Helv. f. 72. Bourguer Tr. des Petrif. T. XXXIV. N:Q 226. 228. Walch. St. R. T. X. N:Q 3.

44. COCHLITÆ turbinati, plurium turbinum specie, turbinorum. Turbinitæ. Spec. 496.

Strombita. Nonnullorum.

Sucth. TURBINITER.

Gall. TURBINITES OU HELICITES OU VIS.

Germ. Turbiniten. Schraubhörner. Schraubenschnecken.

Sunt cochleæ turbinatæ plurium spirarum, forma fere conica, orisicio minori parum vel nihil elongato. Disserunt a sprombitis sigura magis proportionata conica, & ore minori fere rotundo.

(2) TURBINITE laves.

J. à Melle de lap. fig. hab. T. III. f. 6. BOURGUET Hh 5 Tr.,

Tr. des Petrif. T. XXXV. Nio 235. & T. XXXV. Nio 238. 239. 240. LANGH H. Lap. T. XXXII f. 1. 2.

(b) Turbinita superficie inaquali.

Sub hoc titulo & striatos & tuberculosos comprehendo. LANGII Hist. Lap. Tab. XXXII. f. 4. & BOURGVET Tr. des Petr f. T. XXXV. N.O 253-235. WALCH St. R. Tab. X. N.O 2.

Obs. Plurimi has utrasque species, 13 & 14, sub uno comprehendunt nomine; sic & Gesner de Petris. casdem induna definitione comprehendit; Strombus vel turbo lapides orbibus convexis, plants, levibus, julcatis, stratis, grantetis, ore rotundo vel oblongo. Alii, icrombicas sub buccinim connumerant.

15. COCHLITÆ turbinati spiris circumvolutatis, voltarum. VOLUTITÆ. Spec. 497.

Cucullita.

Sueth. Volutiter. Cuculliter. Gall. Volutites ou Cornets. Germ. Volutiten. Cuculliten. Kegelschnecker.

Sunt cochleæ vertice turbinato, paucioribus spiri, una supra alteram quasi circumvoluta, sigura cuculli ppyracei vel coni, basi plana, parum aut nihil convera a spiris circumvolutis sormata, supra quam conus vel pyramis est erecta cum apertura seu orisicio in uno latere oblongo, per totum hiante & cum basi angulum acutum constituente, clavicula aliquando coronata. Seperficie reperiuntur aut lævi aut punctata aut tuberculosa. Rarius petrisicati occurrunt. Mercati Metall. Ara. 9. loc. 38. Knorr L. Un. D. T. P. Il. Tab. 41. f. 3 & Tab. Il. f. 6. Walch St. R. Tab. XII. N.O. 1. & 2. Baumer Min. T. 1. f. 14. D'Argenvill Conchyol. Tab. XV.

16. COCHLITÆ turbinati, spiris circumvolutatis cylindrum. CYLINDRITÆ. Spec. 498.

Rhombitæ.

Sueth Cylindriter, Rhomaiter.
Gall Cylindrites, Rhombites, Rouleaux.

Germ. Cylindriten. Rhombiten. Waltzen. schnecken. Rollen.

Sunt cochleæ vertice turbinato paucioribus spiris, una supra alteram circumvoluta, forma cylindrica, in una extremitate læves dum in altera spiræ solum conspiciuntur, orisicio laterali oblongo, lævi, aliquando dentato per totum hiante, rarius petrisicati occurrunt. Bourguet Tr. des Petris. Tab. XXXIII. N:0 219. WALCH St. R. T. X. N:0 2. a. BAUMER Mineral. T. l. f. 14. D'ARGENVILLE Conchyol. Tab. XVI.

27. COCHLITÆ turbinati, corpore tuberculis & aculeis borrido, muricum. MURICITÆ. Spec. 499.

Murides lapidei, caffides læves & asperæ. GESNERE de Petrif.

Alatitæ. Nonnull.

Sueth. MURICITER.

Gall. Muricites. Rochers. Alatites.

Germ. Muriciten. Stachelmuscheln.

Sunt cochleæ vertice turbinato, quæ aliquam cum buccinitis habent convenientiam, ab iisdem vero distinctæ, quod semper in medio ventricosæ ad utramque extremitatem plus minus elongatæ, & quasi in apices acutos se terminantes; atque turbinibus oblique slexis gaudere videntur; orificio seu apertura semper oblonga, dentata aut alata, in superficie tuberculis aut verrucis vel aculeis vestitæ. Rato petrisicatæ occurrunt. Ag. Scilla van. spec. Tab. s. f. 1. 2. 5. & Tab. 6. f. 4. 6. Walch St. R. Tab. Xl. N:0 2. a. d'Argenville Concbyl. Tab. XVII. & XVIII.

18. COCHLITÆ turbinati, corpore tuberculis & spiris laciniato, purpurarum. Purpuritæ. Soc. 500.
Purpuræ cassides globosæ, aculeatæ lapideæ. GESNERI

de Petrif.

Sueth. PURPURITER.

Gall. Purpurites ou Pourpres.

Germ. Purpuriten. Purpurmuscheln.

Sunt cochleæ turbinatæ a muricitis distincæ non solum orificio minori sere totundo & nudo ac lævi, sed & quod minus sint ventricosæ, superficie gaudentes integra tuberculis, verrucis, sulcis, squamis vel aculeis, quasi squamosæ, divisæ vel radicatæ essent. Knorr L. Un. D. T. P. ll. Tab. 5. f. 3. 4. Tab. 6. f. 15. BAUMER Min. T. I. sig. 15. d'Argenville Couchyel. Tab. XIX.

19. COCHLITÆ vix externe turbinati, forma rotundæ, globosarum. Globositæ. Spec. 501.

Cochleæ sphæricæ.

Tonnitæ.

Bulla lapidea. SCHEUCHZERI. Or. Helv.

Nuces maris lapideæ.

Sueth, GLOBOSITER.

Gall. Globosites. Conches spheriques. Tonnites. Bulles. Noix de mer.

Germ. GLOBOSITEN. TONNENMUSCHELN.

Sunt cochleæ extrinsece non apparenter turbinatæ, figura nucum, tonnarum seu doliorum vel olivarum aut sicus, sere sphærica, in medio instar dolii tumidæ cum apertura seu orisicio magno & amplo, aliquando integro aliquando crenato, ad unam extremitatem sæpe tuberculosæ. Scheuchzer Or. Helv. st. 62. 63. Bourguet Tr. des Petris. Tab. XXXVII. N:0 247. 249. 250. WALCH St. R. Tab, IX. N:0 2. ET Tab. XI. N:0 3. BAUMER Min. T. 1. f. 17. d'Argenville Conchyl, T. XX.

20. COCHLITÆ vix externe turbinati, forma oblonga, porcellanarum. Porcellanitæ. Spec. 502.

Conche veneris lapidea. Schuuchzeri Qu. & Vind, Fisc.

Sucth Porcellaniter.

Gall. Porcellanites.

Germ. Porcellaniten. Porcellainschnecken. Venusschnecken.

Sunt cochles non apparenter turbinats, figura fere ovali seu oblonga, inferius complanata, cum orificio angusto oblongo medium cochles occupante, plerumque & si non semper dentato. Scheuchzer Quer. & Vind. Pisc. T. V. Knorr L. Un. D. T. P. II. Tab. 41. fig. 4. 5. 6. Baumer Min. T. l. f. 16. - Walch St. R. Tab. XII. Nio 3. d'Argenville Conchyol. T. XXI.

(B) CONCHYLIA LAPIDEA, bivalvia. Conchi-

Sueth. STENWANDLADE MUSSLOR.

Gall. Conchites. Coquilles à Deux Battons Petrifiées.

Coquilles BIVALVES PETRIFIÉES.

Germ. Versteinerte Muscheln.

21. CONCHITA inaqualibus valvis, squamosis, fere rotundis, ostrearum. OSTRACITA. Spec. 503.

Lithostreon.

Sucth. OSTRACITER. STENWANDLADE OSTRONSKAHL. Gall. OSTRACITES. OSTREITES OU HUITRES PETRIFICES.

Germ. OSTRACITEN.

Sunt conchæ bivalves superficie inæquali, squamofa, lamellosa vel crustosa, plus minus sulcata & scabra, figura rotunda vel oblonga, quarum valvæ plerumque inæquales, una supra alteram magis extensa simul & magis convexa, dum altera minor depressa & fere plana existit.

- (a) OSTRACITA lamellosi aut squamosi, orbiculares.
 OSTRACITA. Ostrac vulgares.
 - Sunt forma fere orbiculari; squamulis vel lamellis compositi, superficie utplurimum rugosa vel scabra, raro lavi. Scheuchzer Or. Helv. sig. 123. 129. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. XIV. f. 83. 87. Baier Or. Nor. Tab. IV. f. 33. 34. Lachmund Or. Hildesb. p. 47. sig. X. Allion Or: pedem. p. 40. N:0 10. Walch St. R. Tab. XVII. N:0 1.
- (b) Ostracitæ orbiculares, squamis ad ambitum fulcosis, Polyginglimum.
- Vocatur à Scheuchzero polyleptoginglimon, ab Alebrovando argyro conchites, squamis compositum, in ambitu, ad articulationem, sulcatis. Scheuchzer Mus. Diluv. N:0 797. a. b. c. Monti in Comm. Bon. T. ll. p. 342. Allion Or. pedem. p. 43. Aldrovandi Mus. p. 87.
- (c) Ostracitæ squamofi aut lamellosi, elengati.
 Sunt forma elongara, diversimode curvata, aliquendo & lamellis seu squamulis undulatis. Scheuchzer Or. Helv. f. 124. Bourguet Tr. des Petris, Tab. XIV. f. 86.
- (d) OSTRACITE striati, pectiniformes. OSTRACITE PECTINIFORMES.
- Listronitæ. Strigosidæ. Luidii.
- Sunt forma aut orbiculari aut plus minus elongata, pectinum more striati; striis minoribus aut majoribus, jam rectis, jam slexis, vel interruptis. Pourguet Tr. des Petrif. T. XVII. f. 99. SCHEUCHZER Spec. Lith. Helv. N:0 66. Luidii Ichn. 1. Br. N:0 550.
- (e) OSTRACITE ambitu curvato, auriformi. OSTRA-BITE AURIFORMES.

Heratule. Luidii.

Ostracitæ grypboidei.

Rostro gaudent in formam spiræ vel ausis plus minus elongato. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. XIV. f. 85. 88. Tab. XV. f. 89. 90. Scheuchzer Or. Helv. f. 126, 127. 128. Luidii lcb. L. Br. N:0 501.

(f) OSTRACITA imbricati. CRISTA GALLI.

Forma orbiculari vel oblonga, radiis & sulcis profundis, iisdemque rotundis; de cætero scabrosi vel tuberculosi. Bourguet l. c. Tab. XVI. s. 94. 96. Scheuchzer Or. Helv. sig. 121. 122. Baier Or. N. Tab. V. sig. 1. Walch St. R. Tab. XVII. 2. a.

(g) OSTRACITE plicati. RASTELLUM LUIDII.

Forma orbiculari aut plus minus elongata, profunde striati aut sulcati, striis in plicas seu solia restexa se terminantibus. Bourguet l. c. Tab. XVII. f. 97. 98. 100. 101. Scheuchzer Or. Helv. f. 120. Allion Or. pedem. p. 39. N:0 1. p. 40. N:0 7. 8. Walch St. R. Tab. XVII. N:0 1.

(h) OSTRACITÆ pedinato plicati.

Helmintolithus ostreæ diluvianæ. v. Linné, 165, 8.

Valvulæ sunt cymbiformes, latere altero angustiori, plicis retrorsum imbricatis profunde dentatis. Davila Cat. Tom. 1. Tab. XIX. fig. X.

Obs. Hi frequences in Balsberg in Scania primus descripsit von Linné 1. c. convenire videntur cum icone quem Davi-La 1. c. depinxit.

(i) OSTRACITE echinati. LIMNOSTRACITE. Spondyli. Sunt forma orbiculari aut parum elongata pectinis; striis longitudinalibus aut transversalibus, aculeis maioribus aut minoribus, muricati Pourguft Tab. XVI. f. 95. & 101. Scheuchzer Or. Helv. f. 130. & Spec, Lithog, Helv. p. 49. f. 70. Luidit Lith.

Lith. Bor. N:0 443. à MELLE de L. Fig. Luder, Tab. III. f. 1. WALCH St. R. Tab. XVII. N:0 L.

(k) OSTRACITE fracti. FRAGMENTA OSTRACITICAL

Reperiuntur hujusmodi fragmenta non pauca, a diversis ostracitis diversa. Fragmenta ab ostracitis plicatis recenset plura Scheuchzen in Or. Helv. p. 313. Bovrguet Tr. des Petrif. T. XVII. f. 102. ab ostracitis imbricatis recenset Helwing in Lith. Angerb. p. 73. N:0 3. Tab. VIII. f. 21. 22.

22. CONCHITÆ inæqualibus valvis, rostro subteresi ab unco. Gryphitæ.

Conchitæ curvirostri. Conchitæ lanati. Conchæ lapides gibbosa. Columna. Boccon. Obs.

Oftrea nautiliformia.

Helmintolithus anomie, gryphi. v. Linné 164. 3.

Sucth. GRYPHITER. Gall. GRYPHITES.

Germ. GRYPHITEN.

Valvis constant inæqualibus, superiori plana vel parum concava, inferiori ventricosa oblonga, forma naviculi cum rostro prominulo recurvato.

(a) GRYPHITA laves.

Superficie funt levigata. Bourguer L. c. T. XIV, f. 87. & Tab. XVIII. f. 103. 104.

(b) GRYPHITA rugosi.

Superficie funt rugosa inæquali. Bourgurt l. a. T. XV. fig. 92. Schruchzer Ur. Helv. f. 128.

(c) GRYPHITE lacunofi.

Sunt lacunis vel & sulcis in sperficie præditi. Land H. L. p. 152. Tab. XLVIII. BAIER Or. Nor. Tab. V. f. 17, 19. à MELLE Lap. Fig. L. Tab. III. f. 2.

- 66/. Originalia ad hac petrificata nondum sunt reperta; cadem tam ad intrinsecam quam extrinsecam structuram descripsit Bases Or. Nor. p. 78.
- 23. CONCHITÆ inæqualibus valvis, rostro prominulo & utplurimum veluti pertuso donati. Anomia. Sp. 505.

Terebratulæ, LISTERI.

Conche anomie lapidee, F. Columna. Pellunculita Luidi.

Helmintolithus anomia deperdita. v. Linné 163. 4. Musculi anomii.

Sucth. Anomiter. Terebratuliter. Gall. Anomites. Terebratulites.

Germ. TEREBRATULITEN.

Valvis constant inequalibus, iisdemque aut levigatis, aut striatis aliquando & sulcatis, a quibus unum altero majus, rostro prominulo & si non semper tamen sepius quasi persorato gaudet.

- (2) Anomia laves, orbiculares,
- Sunt figura orbiculari, vel fere rotunda, longitudine & latitudine parum aut nihil discrepantes, in medio convexi, & plus minus ventricosi. Baier Or. Nor. Tab. V. f. 25. 27. Bourguer Tr. des Petrif. Tab. XXX. fig. 191.
- (b) Anomik læves, figura ovali.
- Sunt ovales & figura oblonga, majori longitudine, quam latitudine, in medio tumidi & fere convexi. BAIER Or. N. Tab. V. f. 23. 24. BOURGVET Trait. des Petrif. Tab. XXX. f. 194. SCHEUCHZER Or. Helv. f. 114.
- (c) Anomie læves planæ aut compresse.
- Sunt figura aut orbiculari aut elongata ovali, sed non tumidæ vel in medio elevatæ, sed planæ & quasi sompressæ, unde ad figuram cum prioribus sere conveniunt.

Tom. II.

(d) Anomia laves, lacunofa.

Sunt figura plus minus oblonga, lacunis præditi profundioribus, uno per mediam valvam transcunte, vel binis, trinis, aut quatuor quibns valvæ in tres, quatuor vel 6 partes quasi dividuntur. Baier Gr. Nor. Tab. V. f. 13. 28. 29. Helwings Lith. Angerb. Tab. IX. f. 12. Scheuchzer Gr. Helo. f. 103. 116. Bourgvet Tr. des Veirif. Tab. XXX. f. 188. 189. 190. 193. 195. 196.

(c) Anomiz leves plicate.

Sunt quasi simbriatæ. BAIER Or. N. Tab. V. f. 22.

- (f) Anomia firiata petiniformes. Ostreopectinita. Petiunculita.
- Sunt longitudinaliter, pectinum more, striati, striss subtilioribus, plus minus plani aut compressi forma flabelli. BAIER Or. Nor. Tab. V. f. 11. 12. SCHEUCHZER Or. Helu. f. 105. 106. BOURGUET Tr. des Petrif Tab. XXX. f. 186. 187. 192.
- Olf. Hanc & sequentes varietates, quas olim ut specie diversas ab antecedentibus anomiarum varietatibus descriptis consideravimus, unde & peculiare obtinucrunt nomen, a similitudine cum ostreis & pessinitis, ostreopestinita vocate, easdem sub una eademque specie colligere consulcius jan duximus, quum vix alia inter anomias recensitas laves, & ostreopestinitas datur disserentia quam in striis.
- (g) Anomia striata ventricosa. Ostreopectinita ventricosi.
- Sunt figura plus minus elongata, superficie striata, in medio tumidi & ventricosi, unde quasi subspharici aliquando apparent. Scheuchzer Or. Helv. f. 104. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. XXIX, f. 128.
- (h) Anomia friata, lacunofa, Ostreopectinita Lacungsi.

- Sunt striari, & insuper uno, binis, vrinis, aut pluribus facunis, quasi sulcis profundioribus divisi Helwings Lith. Ang. Tab. IX. f. 11. BOURGVET Tr. des Petrif. Tab. XXX. fig. 180, 181.
- (i) Anomie firiate trilobe. Ostreopectinite trilobi.

Pellunculites anomius trilobus. Lister.

Concha anomia striata triloba. F. Columna.

- Sunt profunde striati, & in ora media sinu donati, unde valvæ quasi in tres partes divisæ apparent, aliquando licet in ambitu quasi crenati. Helwinga Lith. Angerh. Tab. IX. f. 10. SCHEUCHZE'R Or. Helv. f. 102. BOURGUET Tr. des Petrif. Tab. XXX. f. 185.
- whs. Probe has concha anomia trileba, distinguenda a sonchite trileba strileba strileba, qui trigonella striata appellari solet, & ad conchas non pertinet, sed inter entomolishos describendua suo loco.
- (k) Anomia striata angulares. Ostreopectinita angulares.
- Horum valvæ striatæ aliquando in tres quasi angulos extensæ videntur aliquando pentagonæ. Helwings Lieb. Ang. Tab. IX. f. 9. v. Linné Mus. Tell T. 5. f. 4. Scheuchzer Ur. Helv. f. 187.
- Sub hac varietate comprehendimus conchilium bilooulave, quod descripsit v. Linné Mus. Tess. Tab. 5. f. 8. A. B.
- (1) Anomie striata plicata. Ostreopectinita plicati.
- Sunt quasi simbriis vel plicis donati, WALCH St. R. Tab. XIII. 3.
- (m) Anomia striata imbricata. Ostreopectinita '
- Striis gaudent simplicioribus & tenuioribus, insuper vero radiis seu sulcis profundis & majoribus. BAI-

ER Or. N. Tab. V. f. 5. 6. 7. 8. SCHEUCHZER Or. Helv. f. 104.

(n) Anomia striata echinata. Ostreopectinita echinati.

Sunt pectiniformes sed tenuioribus aculeis præditi. Bourgust Tr. des Petrif. Tab. XXX. f. 183.

- obj. Anomia a nonnullis appellantur conshæ, quarum originalia nondum sunt reperta; ab aliis, illæ quarum valvæ sunt inæquales, sive forma sive magnitudine, quo respectu ostracitæ sub codem comprehenderentur nomine. He nuper descriptæ, ab ostreis distinctæ sonchæ, tandem solæ sunt anomiæ vocatæ, utpote quarum originalia nondum sunt reperta, quarum de valvæ sunt inæquales, quæ de utplurimum suo rostro foraminoso ab ostreis sunt distinctæ, licet plurimæ anomiæ, quæ hic in Suecia, inprimis Gothlandia reperiuntur, exoticorum ostreopectinitis seu pectunculitis de cætero omnino similes, rarissime foraminale in rostro prominente sint dotatæ. Inter petrisseata sunt hæ concha anomia frequentissimæ.
- 24 CONCHITÆ inæqualibus valvis, una trinis prædita foraminibus, calvariam anteriorem referens. Numbuli Brattenburgenses.

 Spec. 506

Ostracites munismaticus, K. Storeus Diss. Ep. de minmulo Brattenh.

Ostracisa minimi calvaria figuram anteriorem quodammodo referentes. M. R. 379. 4.

Helmintolithus anomia craniolaris, v. LINNÉ 146.6, Chama minores tribus foraminibus pertusa. WALCE St. R. p. 110.

Sucth. Brattenburgs penningar.

Gall. Ecus DE BRATTENBURG.

Germ. Brattenburgische Pfennige.

Sunt conchæ minores planæ orbiculares, quarum una valva, forma numismatis minoris, tribus foraminibus dotata, anteriorem calvariæ partem refert, altera vero fubconica.

- (a) Nummuli Brattenburgenses for aminoft. Walch St. R. Tab. XVI. N:0 2. a. a.
- (b) NUMMULI BRATTENBURGENSES non foraminofi.
- Utræque hæ varietates occurrunt depictæ in K. Sto-Bæi Diff. Epist. de nummulo brattenb. f. 1. 2. 3. & 4. vix alibi quam in Scania ad litora prope Bäckaskog & Egeneberga, atque in Balsberg huc usque repertæ.
- Most in Mineral. T. I. 324. cadem inter chamitas connunumerarunt, quia forsan iisdem ignotum suit has conchylia inequalibus constare valvis.
- 25. CONCHITÆ aqualibus valvis, non alatis, chamarum. CHAMITÆ. Spec. 507.

Chamæ conche fimiles lapides. Luidius.

Sucth. CHAMITER.

Gall. CHAMITES OU CAMES.

Germ. Chamiten. Gienmuscheln.

Sunt conche orbiculari aut ovali figura, que binis co stant parum convexis vel elevatis equalibus valvis tam forma quam magnitudine, iisdemque ab uno latere semper hiscentibus, utplurimum leves et quasi polite, interdum striate vel plicate.

- (a) CHAMITE ambitu subrotundo.
- Sunt plus minus convexi, læves aut striati aliquando sinuosi vel plicati. Wolffart H. N. Hass. Tab. 14. sig 14. 15. 16. Scheuchzer Or. Helv. sig. 83. 84. 90. 91. 92. à Melle de L. sig. L. Tab. I. 8. 9. Walch St. R. Tab. XVI, N:0 1.
- (b) CHAMITE ambitu ovali.
- Ovali fere seu oblonga sunt sigura, læves vel striati, vel plicati. Schfuchzer Or. Helv. f. 82. 85. 86. 93. 94. 95. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. Ii 3 XXIII.

XXIII. f. 135. 136. WALCH St. R. Tab. XVI.

16. CONCHITÆ equalibus valvis, oblongis, convexis, figura fere conica, vel in acumen definente, musculorum Musculitæ.

Spec. 508.

Mytulitæ.

Sucth. Musculiter. Mytuliter.

Gall. Musculites ou Moules petrifiées. Mytulites.

Germ. Musculiten. MYTULITEN, MIESMU-SCHEIN,

Sunt conchæ plus minus oblique elongatæ, æqualibus valvis convexæ seu ventricolæ, ad unam extremitatem, quasi in conum vel acumen se terminantes, aliquando ab utraque extremitate coarctatæ, æquales, forma ideoque aut musculari aut cylindrica.

- (2) Musculita forma ad conicam accedente, bafi
- Horum latus unum, dum linea fere recha extensum videtur, alterum ambitu fere rotundato gaudet. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. XXII. f. 129. 130. 131. 133. 134. WALCH. St. R. Tab. XIX. N:0 3.
- (b) Musculit & forme cylindrica: DACTILITE. My sulite. Pholudes.
- Valvis constant maxime elongatis, ab utraque extremitate equali fere latitudine, rotundati. Wolfmart H. Nat. H. T. 9. fig. 1. 2. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. XXI, fig. 123. 125. 127. Walch St. R. Tab, XX. N.o.1.
- Obs Sub hac musculitarum varietate comprehendimus mus sculitas cylindricos, quos alii pholades bivalves appellant.
- (c) Musculorum margaritiferorum cordines viridi carulei. Penna pavonis.
- Helmintholithus mytuk margaritiferi cardinis viridis, v. Linné 165.

- Est tendo cardinis in musculitis margaritiseris, seu matrice perlarum dieta induratus, qui polituram suscipit, ac gemman mentitur colore viridi cærulescente, pro situ & slexione versus lucem variante. est. Alla Stockb. 1759. Tab. 1. fig. 5. 6. 7. 8-
- 27. CONCHITÆ valvis aqualibus oblongioribus, in acumen definentibus, pinnarum, PINNITA. Spec. 509.

Sueth. PINNITER.

Gall. Pinnites. Pinnes marines ou Jambons patrifiées.

Germ. PINNITEN. STECKMUSCHELM.

Sunt conche valvis aqualibus oblonge, figura fere conica seu potius triangulari isosceles, parum convexe, in acumen desinentes, cum orificio ad basin semper parum aperto. Luidii sch. L. Br. N:0 549. Allion Ur. pedem. p 38 Walch St. R. Tab. XVIII. N:0 2. b. Baumer Min. Tom. I. sig. 33.

- Obs. A nonnullis referentur Pinnitæ ad speciem præcedentem, cosdem considerantes ut mytulos triangulares, semper quodammodo apertos.
- 28. (ONCHITÆ valvis aqualibus oblongioribus, in acumen definentibus, forma rhomboidali, tellinarum. Tellinitæ. Spec. 510.

Sueth. TELLINITER.

Gall. Tellinites. Coquilles Rhomboides.

Germ. Telliniten. Tellmuscheln.

Sunt conche valvis equalibus non ventricose, seu sonvexe, ab una cardinis parte elongate, ab altera breviores, sigura rhomboidali, ab uno latere magis, quam ab altero orbiculari, superficie sevi aut striata. Luidii seb. Lith. Br. N.:0. 799. Bourguet Tr. des petrif. Tab. XXII. f. 131. 132. 133. 134. & Tab. XXIII. fig. 143. Schruchzer Or. Helv. sig. 110. Walch

- St. R. Tab. XX. No. 2. BAUMER Min. T. E. fig. 35.
- 29. CONCHITÆ valvis aqualibus fiftulosis, solenorum.
 Solenitæ. Spec. 511.

Sueth, SOLENITER.

Gall. Solenites ou Manches de Couteaux. Germ. Soleniten. Nägelmuscheln.

Sunt conchæ bivalves maxime elongatæ, fere cylindricæ, æqualiter per totam longitudinem convexæ, ab utraque extremitate apertæ, haud dissimiles binis ad invicem adglutinatis sistulis, corpore aliquando resto aliquando arcuato, colore utplutimum unguis. Bourguer Tr. des petrif. T. XXI. f. 124. 128. BATER Or. N. Tab. IV. sig. 12. 13. Scheuchzer Or. Helv. f. 118 Walch St. R. T. XVIII. N:0 3. Baumer Min. T. I. f. 36.

Obs. Hac petrificata ab aliis sub priori spacie comprehenduntur, a quibus vocantur tellisita improprie dista, in quantum vero a tellinitis discrepant, a descriptionibus patel.

30. CONCHITÆ valvis rotundis cordiformibus bucardiorum, Bucarditæ. Spec. 512

Chama vel concha cordiformes. Nonnullorum. Cardiolishi vel Lithocardita.

Sueth, Bucarditer.
Gall. Cardites ou Coeur de Boeuf.
Germ. Bucarditen. Hertzförmigt Muschelm.

Sant conchæ bivalves fere rotundæ, seu maxime ventricosæ, sua sigura cordi bovino sere similes, superficie lævi, striata vel tuberculosa.

(a) BUGARDITA utrinque convexi.

BOURGVET Tr. des Petrif. Tab. XX, 113. & Tab. XXI, f. 122. SCHEUCHZER Or. Helo. fig. 88.

(b) Bucardita rostro duplici recurvate.

BAIRR Or. N. Tab. IV. f. 20. 21. BOURGURY I. c. Tab. XX. f. 111. 112. 114. 115. & Tab. XXI, f. 121.

(c) BUCARDITA ab uno latere convexi ab altero con-

LANGII Hift. L. Fig. Tab. XLVI. f. 1. 2. SCHEUCH-ZER Or. Helv. f. 87. BOURGVET 1. c. Tab. XX. f. 117. 118. 119.

91. CONCHITÆ valvis planis longitudinaliter striatis, pedinum. Pectinitæ. Spec. 513.

Sucth. PECTINITER.

Gall. Pectinites ou Peignes ou Coquilles de St. Jacques.

Germ. Pectiniten. Kammuscheln. Jacobsmuscheln.

Sunt sonchæ bivalves, striatæ seu sulcatæ, facie sere pectinum, auritæ vel non auritæ.

(a) PECTINITA auriti. PECTINITA. Crenita.

Ab uno vel utreque latere auriti. Bourgvet T. XXVIII. f. 166. 169. Scheuchzer Or. Helo. f. 101. Knorr L. Un. T. P. 2. Tab. 3. f. 1. 2. Walch St. R. Tab. XIV. N:0 2.

(b) PECTINITE non suriti. PECTUNCULITE.

Sunt parum aliquando convexi, figura oblonga, rhomboidali vel orbiculari. Bourguet l. c. Tab. XXVI. f. 155. 156. 157. 158. 159. SCHEUCHZER Or. Helv. 98. 99. 100. KNORR l. c. P. 2. T. 4. f. 3. 4. WALCH St. R. Tab. XIV. Nio 34

(e) PECTINUM sures lapidea.

Hamelli. Scheuchzer.

Hamulum fagittæ referunt. Luidii Ich. L. Br. N:0 609.

(1) CONCHILIA LAPIDEA multivalvia.

Sucth Stenwandlade Mångskalige Conchylier.
Gall Conques multivalves. Fossiles multivalves.
Valves.

Germ. Versteinerte vielschalige Conchylien.

32. PHOLADUM testa lepidea. Pholadita. Sp. 514-

Sucth. Pholaditer. Gall. Pholadites.

Germ. Pholaditen. Lange Spitzmuscheln.

Sunt conchæ oblongæ fere cylindricæ 5 aut 6 valvis compositæ, a quibus binæ laterales sunt majores, quibus conchas bivalves inprimis musculitas mentiuntur, reliquæ minores. Monti in Act. bonon. 1746. T. 2. p. 52. Allion in Utychtogr. Ped. p. 26, seqq. Davila. Cat. T. Ili. p. 169.

33. BALANOR UM testa lapidea, BALANITA. Spec.

Sueth. Balaniter.

Gall. Balanites ou Glands de mer petrifiés.

Geim, Balaniten. Meereichelstein.

Sunt conche multivalves forma glandium 12 ant 13 composite valvis, que ab umbilico seu centro in basi ascendunt, superius siunt convergentes. BAIER Or. N. Tab. VI. f. 13. ALLION Or. Ped. p. 23. N:04. WALCH St. R. Tab. XX. N:03. BAUMER M. R. Tom I, fig. 39.

Oif. CONCHARUM ANATIFERARUM an uiffbi quadam adhuc observate petrificationes, cum certitudine dies re non posiumus. Bertrand in Dist. Or. sub titulo come este anatifere petrifice, existimat hatum concharum quadam sugmenta esse observata, qua depista existent in Bourguet Tr. des Pepris. T. LIII. f. 355. & Schevenzer Or. Helv. N.º 110. Alii vero jure contendunt, priorem pour

guetti reipsa esse ex ossiculis erbini mox describendis; alteram vero concha tellinoide vel alia nondum nota specie.

31. ECHINORUM testa lapidea. Echinita. Spec. 516.

Helmintholithus echini. v. Linné 166, 10. Carduus marinus. Aldrovandi. Aurantium marinum. Wormii. Umbrias vel Brontias. Antiquiorym. Echinodermata. Kleinii.

Sueth. Fchiniter. Davids Slungstenar. Markstenar.

Gall. Echinites. Oursins de mer fossiles. Germ. Echiniten. Seeapfel. Seeigel. Knoppsteine.

Sunt figura fere hemisphærica, plus minus elevata, fornicum fere instar; circumferentia utplurimum rotunda aut ovali, rarius irregulari, superficie, aut minoribus protuberantiis in lineas ordinatim dispositis, aut quasi foliis ornata, aut sulcata.

- (a) Echinita mammillares, Cidares, Ombria, Bron-
- Sunt figura hemisphærica, dorso elevato rotundo, sua figura haud mammillis dissimiles vel tegumento capitis turcico vittato, Turban vocato, superficie gaudent eminentiis hemisphæricis majoribus vel minoribus ornata, aliquando quasi assulis conjunctis composita. A. Scilla V. Spec. Tab. XI, 2. XXII. 2. XXIII. 1. XXIV. 1. XXV. 1. Scheuchzer Ur. Helv. f. 133. 134. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. L11. 344. 347. 348. Tab. L111. 350. J. & Melle de Ech. Wagr. f. 1. 2. 3. 4. 5.
- (b) ECHINITE tibulares. TIBULE. Bufonica. Globuli, Echinometrica. Echinita considei.
- Sunt hemisphærica figura, a basi vel ambitu circulari in hemisphærium elevati, aliquando in conum

fere fastigiati, similes globulis vestiariis; in superficie ornati quinquies duplicato ordine linearum punctato vel crenato. BOURGVET Tr. des Petrif. Tab. Llll. f. 349. 361. LANGII Hist. L. Fig. Tab. 45. f. 412. & Tab. 36. f. i. Melle de Ecb. Wagr. f. 6. Kundmann R. Nat. & A. Tab. V. N:0 9. & 12.

(c) ECHINITE galeati. Cassides.

Sunt figura oblonga seu ovali, a basi ovali in hemisphærium fornicatum elevari, veterum galeis hand dissimiles; superficie gaudent ornato quinquies duplicato ordine linearum punctato vel crenato. Sculla Tab. Xl. Bourgvet Tr. des Petris. Tab. Lll. 342. Baier Or. N. T. III. f. 35. Melle de Ecb. Wagr. f. 7. & 8. Kundmann R. N. & A. Tab. V. N:0 8.

(d) Echinita scutati. Scuta. Ecbinantbi.

Forma funt irregulari per finus angulosa vel ovata, scutum prona referentes, in parte convexa, quasi flote quinquepetalo ornati. Scilla V. Spec. Tab. V. N:0 5.

(e) ECHINITE discoidei. PLACENTE. Laganum.

Sunt orbiculares forma depressa disci, cujus circumferentia aliquando lacunis prædita, superficies & soraminibus duobus vel pluribus interdum donata. BOURGVET Tr. des Petrif. Tab. LL N:0 334. 335. Tab. Llll. N:0 349.

(f) Echinita rotulati. Rotula. Melita.

Sunt forma orbiculari depressi, ad circumferentiam dimidiam plus minus dentati, superficie flore quinquepetalo ornati. Raro petrificati occurrunt. KLEIN Nat. Disp. Echin. Tab. XXII.

(g) ECHINITE spatagoidei. CORDA MARINA. Echinita chapiculares Luidil. Echinita natiformes Langil. Sunt forma ovali ab una extremitate latiores, quam ab altera, dorso modice elevato, infigni lacuna præditi unde cordata videntur facie. AG. SCILLA Van, Spec. Tab. Xl. f. 1. SCHEUCHZER Or. Helv. f. 135. LANGIIH. Lap. Fig. Tab. 35. f. 1. 6. Luidii Licb. Brit. N:0 988. Bourguet Tr. des Petrif. Tab. L. N:0 329. 330. 330. 333. BAIER, Or. N. Tab. 3. f. 41. 42. 43. MELLE de Lap. Fig. 1 übec Tab. II. fig. 4. Kundmann R. Nas. & A. Tab. V. N:0 6.

(h) ECHINITE Brissie. Ova marina.

Forma sunt ovali, dorso maxime elevato integro absque lacunis, superficie vero in vertice ornati punctata & crenata Baier or. N. Tab. 3. fig. 35. 43. Scheuchzer or. Helv. f. 36. Eourguet Tr. des Pesrif. Tab. Ll. f. 331. 332.

(i) ECHINITE globulares.

Ætites marmoreus, embryonibus fixis crystallinis, natri byodontis. v. Linné 179.

Huc pertinent globuli spathacei dicti & calcarei, quos prius descripsimus, Tom. 1. sed, an omnes! dicecere non possumus. cfr. Acta Stockb. An. 1772. p. 239. &c.

Obs. 1. Specialiter de echinitis consuli possunt BREYNII febediarma de echinis & echinitis ad finem Diss. de Polythalamiis. JAC. à MELLE de echinitis Wagricis; inprimis vero. JAC. THEOD. KLEINII Nat. Dispos. Echinodermatum, ubi & omnium varietatum descriptarum figuræ conspici possunt exacte delineatæ.

Obs. 2. Antiquiorum nonnullorum conjecture de horum lapidum origine dudum sunt resutate. Eosdem ab anguibus
generatos existimavit PLLNIUS unde ova anguina sunt vocata, quam in sententiam ad partem transiit quoque Wormius. Pro Busonitis habuit Encelius de re metall, p. 221.
unde Busonita sunt appellati. Alii ut lapides tonstruales vel
cum imbribus cadentes hos lapides considerarunt, unde
Brontia vel Ombria sunt vocati, quibus assensum prabuit
Rume-

Rumprius in Amb. R. Cam. A ws. Bour. à Bour de Gemm. & Lap. Eosdem confideravit, ut operimenta seffudiris aquatica in lapidem conversa. Hodierno die nulla est dubitatio de horum lapidum origine ab echinis marinis siect nondum originalia ad omnes varietates adhue sint reperta, atque podius ut apographi quam vere petrisicazi sint considerandi.

35. ECHINORUM testarum fragmenta. As sul & Spec. 517.

Echino**dermatum fragmenta.** Scutellæ.

Sucth STYCKEN AF ECHINITSKAML WARD

Gall. Ecussons ou Mammillons d'Oursins petrifiés.

Germ. SEEAPFEL-SCHILTLEIN. WARTZENSTEINE.

Sunt lapilli minores plani, quinquangulares, hexangulares vel orbiculares separati aut ad invicem conjuncti, assulas seu scutella olim constituentes, quibus testa echinorum composita, in quibus & sape eminentia papillaris apparet.

(a) Assula quinquangulares. VERRUCE. Scutella te-

Sunt forma pentagona, lateribus inæqualibus, in parte convexa granulari facie, in concava unico fere in medio terebratæ foraminulo. Luidii lek. Lith. Br. Tah. IX. Davila Catal. Tom. III. p. 185.

(b) Assulæ bexangulares. Assulæ, Scutellæ bexad gonæ.

Sunt forma reguraliter hexagona, margine plus minus crenato. A. Scilla Van. Spec. Tab. XXII. f. 111. Davila l. c.

(c) Assulæ mamillares. Acetabula echinorum. Emigentiæ papillares lapidem. Ecutellæ orbiculæres.

Lapides pentagoni BRUCKMANNI.

Sunt assulæ pentagonæ, hexagonæ, vel orbiculæres, plus minus regulæres, in quibus eminentia papillaris cava apparet, cui olim echinorum aculei adfixi fuerunt. A. Scilla V. Spec. Tab. Vill. f. IV. & Tab. XXIII. f. III. Baier Or. Nor. Tab. 3. fig. 39. 40. Scheuchzer Or. Helv. £ 138. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. LIII. N:0 251. 353. Brückmann Thef. Subt. D. Brunsw. Tab. 2. f. 2,

26. ECHINORUM officula lapidea. Ossa LAPIDRA Spec. 518.

-Sueth. Echinitiska stenwandlade ben.

Gall. OSSELETS D'OURSINS.

Germ. Versteinerte Knochen und Zähne von Echiniten.

Sunt lapides minores figura maxime diversa, qui communiter pro ossibus vel dentibus echinorum haberi solent, sepe salrem cum iisdem maxime conveniunt.

(a) Ossa Lapidea echinorum, falcis forma.

Falcem seu potius dentem aratri sua figura repræsentant. BOURGVET Tr. des Petrif. Tab. Llll. f. 355. KLEIN Disp. Echinod, Tab. XXXI. lit. g.

(b) Ossa Lapidea echinorum forma vectis.

Similia vecti ferreo, qui ab ungulis vaccinis nomen habet. Bourgvet l. c. N:o 356. 357. KLEIN l. c. Tab. XXXI. lit. k.

(c) OSSA LAPIDEA ECHINORUM forma trabecula.

Minimarum trabecularum in extremitate incifarum figura gaudent. KLEIN l. c. lit. h.

(d) Ossa Lapidea echinorum forma dentit duplicati. Bidentula.

SCHEUCH-

SCHEUCHZER Or. Helv. f. 144. KLEIN l. c. Tab. XXXIII. lit. k. Luidii Lith, Briv. N:0 1088.

Obs. Bourguet I. c. Scheuchzer I. c. nec non Walce in St. R. Tab. V. N:0 3. Sub lit. c. d. plures alias fiftunt ex officulis lapideis echinorum varietates delineatas, a quibus plurime videntur maxime irregulares. Exitimaverum nondum plene esse decisum, an non nonnulle ab itsdem potius ad sorallofungitas sint referende, quan ad officula echinorum.

37. ECHINORUM radii lapidei. RADIOLI. Spec. 519.
Acicula lapidea.

. Rhyncolishi.

Lapides Judaici cylindroides.

Sucth. Judenählar. Stenkihlar. Aflänga Jedestenar.

Gall. Points ou Dards d'Herissons fossiles. Germ. Judennadeln. Stachelstein.

Sunt lapides minores determinata figura conica, cylindrica vel fusiformi, in una extremitate manubrio vel capite præditi seu pistillo quo echinitis olim adfixi fuetunt, superficie lævi aut striata, striis jam granulatis, jam echinatis.

(a) Radioli comici. Acicula. Conuli.

Sunt aculei forma oblonga conica, in acuram extremitatem se terminantes; superficie lævi, striata vel echinata. A. Scilla V. Spec. Tab. VI. f. 3. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. LlV. f. 373.

(b) RADIOLI cylindrici. Sudes. Pali.

Sunt aculei majores, figura fere cylindrica, ad suam extremitatem obtusi quasi abscissi, superficie levi. Bourgvet Tab. LIV. N:0 367.

(c) RADIOLI clavicolares. CLAVICULE.

Sunt aculei minus elongati, dactyliformes vel fusiformes, ab utraque extremitate obtusi & minori crassittie;

Guet Tab. LIV. f. 368. Langu Mift. Lap. Fig. Tab. XXXVI, f. 3. 4- Scheuchzer Or. Helm. f. 137. 138. 139. 143.

28. ECHINORUM clavicula lapidea? Lapides judate ci Spec. 920.

Techolithi.

PHOENICITE.

Oliva lapided.

Glandaria vel Cucumerina.

Helmintbolitbus obovatus crenulato striatus subpetiolatus, v. Linne 167. 9.

Sucth. Judestenar. Olivestenar.

Gall. Pierres judaiques. Olives petrifices. Conbombres petrifices.

Germ. Judensteine. Olivensteine.

Sunt lapides minores forma fere ovali, eliva aut glandinis vel minorum rucumerum, plerumque manubrio seu petiolo in una præditi extremitate, aliquando autem subglobosi ab utraque extremitate quasi truncati,

(a) LAPIDES JUDAICI læves.

Sunt quidem istriati sed striis simplicibus levioribus. Bourgvet Tr. des Petrif, Tab. LIV. f. 364.

(b) LAPIDES JUDAICI striati.

Striis granulatis præditi. Bourguet l. c. Tab. LIV. f. 363. 371. Scheuchzer Or. Helv. f. 140. 141.

(c) LAPIDES JUDAICI tubereulofi.

Striis nodosis vel serratis aut echinatis præditi. Bour-Guet l. c. f. 362. 370. Scheuchzer l. c. 137.

An hi lapides reipsa ad spinas echinorum petrificatas referendi, plurimi dubitant; quos inter Noi. v. Linné, dicens sibi ignotam esse speciem echini hujusmodi spinis præditam.

Com. II. Ma-

Maxima & attentione dignum quod hi lapides nanquam nos finathofs fint indole, qualis vere petrificatis competere vix poteth, faltem rariffime competit. Hanc ob causiam hos lapides a radiolis echinorum separavimus.

De his lapidibus judaicis speciatim scripserunt Mich. Al-BERTI in Disp. de Lap. judaicis. G. D. Coschwitz de Lap. judaicis. P. Chr. Wagner de Lap. judaicis.

(2) CONCHYLIO TYPOLITHI. TYPOLITHI CON-CHYLIORUM. Apographa conchyliorum.

Sucth. Istenar aftrycate conchylier. Spärstenar af conchylier.

Gall. Conchyliotypolithes. Typolithes ou Enpreintes de Coquilles.

Germ. Abdrücke von Conchydien. Spursteins von Conchylien.

Sunt lapides diversi, cretacei, calcarei, arenaeei, argillacei, vel schistosi, aliquando & sillcei, in quibus icones & vestigia conchyliorm, ex asse cum prototypo, ad extrinsecam figuram & symmetriam, convenientia reperimtur impressa, ipsum vero corpus testaceum destructum, unde & hæc vestigia forma vix nisi concava apparent.

- Obs. 1. Apud lithographos tipolithi conchyliorum a conchy. lis petresacis sufficienter non sunt distincti. Recentiore, nonnulli hanc quidem observarunt disserctiam, ita tame, ut hos typolithos à ipsa petrisicata, sub una cademque de scriptione, à sub uno codemque titulo comprehenderistex ex eo, ni fallor, fundamento, quod lisdem in locis à is dem in lapidibus sape; mixta reperiantur. Exempla horum typolithorum legi possunt in Epb. N. C. Dec. I. ann. 3-obs. 70. à Dec. III. ann. 10. Obs. 201. plura apud Davilam in Catal. Tom. III. Nostri est propositi cosdem breviter solum enumerare typolithos conchyliorum, quos alii observarunt, vel a nobis sunt observati; cum tempore si plares detegi possint, his facile addi possunt.
 - (b) s. Duriori corpori lapideo ut nulla fieri poteli impetifio a corpore molliori, fragiliori & levi ori, evidenter itaque patet, cosdem lapides in quibus vellig ia harum tellarum im-

pressa inveniuntur, olim molles se sere suidos suisse, cum tempore vero deinde, retenta sigura, induruisse.

qua in univalvia, bivalvia & multivalvia distinguuntur; non opus itaque ut prius dista hic repetamus.

39. TYPOLITHI PATELLARUM. Spec. 521:

Sucth. AFTRYCHNINGAR AF PUTELITER.

Gall. Empreintes de Lepas.

Germ: Abdrücke von Patelliten.

Hujusmodi apographa observavit Davit à Car. T. III. p. 53.

49. TYPOLITHI CANALIUM.

Spec. 322

Sucth. APTRYCKNINGAR AF CANALITER; Gall. Empreintes de Tubulités. Germ. Abdrücke von Tubuliten;

Mentionem varietatis cujusdam, ab hac specie, scilicet Antaliti facit DAVILA I. c. p. 61.

41. TYPOLITHI ORTHOCERATITARUM:
Spec. 523.

Sucth. AFTRYCK AF ORTHOCERATITER.
Gall. Empreintes d'Orthoceratites.
Geim. Abdrücke von Orthoceratiten.

Reperiuntur in lapide calcareo gothlandicò, etiam in Oelandia & alibi, tam integra quam fracta, cum incifuris plus minus profundis ab articulationibus vel annulis relictis.

42. TYPOLITHI AMMONITARUM. Spec. 524:

Sucth. Aftrickningar af Ammoniter. Gall. Empreintes de Cornes d'Ammon. Germ. Abdrücke von Ammonshorn.

Sunt frequentiores non tantum in Gothlandia, sed & alibi, plures quoque recenset Davila I, c. typolithos qui hue pertinent.

43. TYPOLITHI COCHLEARUM. Spec. 525.

Sueth. Aftryckningar af Cochliter. Gall. Empreintes de Limaçons Germ. Abdrücke von Cochliten.

Reperinntur in Gothlandia, & alibi tam in argilla, quam in lapide calcareo. BROMELL in Lithogr. Suec.

44. TYPOLITHI BUCCINORUM. Spec. 526. Sueth, Aftryckningar af Bucciniter. Gall. Empreintes de Buccins. Germ. Abdrücke von Bucciniten.

45. TYPOLITHI STROMBORUM. Spec. 527. Sucth. Aftryckningar af Strombiter. Gall. Empreintes de Vis. Germ. Abdrücke von Strombiten.

46. TYPOLITHI TURBINORUM. Spec. 528.

Sueth. Aftryckningar af Turbiniter.

Gall. Empreintes de Turbinites.

Germ. Abdrücke von Turbiniten.

Reperiuntus Scania in Balsberg; eorum & mentionem facit Davila in Cat. T. III. pluribus, locis.

47. TYPOLITHI OSTREARUM. Spec. 529.
Sucth. Aftryckning ar eller Spärstenar af Ostraciter.
Gall. Empreintes d'Huitres.
Germ. Abdrücke von Ostraciten.

DAVILA horum mentionem facit; reperiuntur etiam alibi a diversis ostrearum varietatibus prius descriptis.

48. TYPOLITHI ANOMIARUM. Spec. 530. Sueth. Aftryckningar af Anomiter.

Gall.

Gall. Empreintes d' Anomites. Germ. Abdrücke von Anomiten.

Inter varietates anomiarum, typolithi ab offreopettinitis sunt frequentiores.

- 49. TYPOLYTHI CHAMARUM. Spec. 531.
 Sucth. Aftryckningar af Chamiter.
 Gall. Empreintes de Chames.
 Germ. Abdrücke von Chamiten.
- 50, TYPOLITHI MUSCULORUM, Spec. 532. Sucth. Aftryckningar af Musculiter. Gall. Empreintes de Moules: Germ. Abdrücke von Musculiten.
- 51, TYPOLITHI PINNARUM.

 Sueth. Aftryckningar af Pinniter.

 Gall. Empreintes de Pinnites.

 Germ. Abdrücke von Pinniten.
- 52. TYPOLITHI SOLENORUM. Spec. 534. Sueth. Aftryceningar af Soleniter. Gall. Empreintes de Manches de Couteau. Germ. Abdrücke von Soleniten.
- 53. TYPOLITHI BUCARDIORUM, Spec. 535. Sueth. Appreciates of Cardites.
 Gall. Empreintes de Cardites.
 Germ. Abdrücke von Bucarditen.
- 34. TYPOLITHI PECTINUM. Spec. 536. Sueth. Aftryckningar eller Spärstenar af Pectiniter.

Gall. EMPREINTES DE PEIGNES.

Serm. ABDRÜCKE VON PRETINITEN.

Sunt frequentiores tam à pedinibus, quam à pedimeulis.

Kk 3

55. TY-

Sueth. Aftrychningar af Pholaditer.
Gall. Empreintes de Pholadites.
Germ. Abdrücke von Pholaditen.
Horum mentionem facit Bertrand in Dist. Or.

56. TYPOLITH ECHNORUM. Spec. 538.
Sueth. Aftryckningar af Echinites.

Gall. Empreintes d'Oursins.

Germ. ASDRÜCKE VON ECHINITEN. Hi funt duplices observati.

- (a) TYPOLITHI ECHINORUM superficiales.
 Seepius occurrunt, etiam in ipso silice igniario vestiga echinorum superficialiter impressa.
- (b) Typolithi echinorum cavi intrinsect.

Sunt lapides calcarei, vel silicei, qui distracti, cavitatem intrinsecam ab echinis olim sactam ostendunt.

§7. TYPOLITHI ASSULARUM. Spec. 539

Sucth. Aftryckningar af Echinitwärtor.

Gall. Empreintes D' Ecussons ou Mamilions
D'Oursins.

Germ. Abdbücke von wartzen der Echiniten.

§ 8. TYPOLITHI RADIORUM ECHINI. Sp. 540.
Sueth. Aftryckningar af Echinittaggar eller
Judenählar.

Gall. Empreintes de Points ou Darbs d'Heressons.

Germ Abdrücke von Seeigelstacheln, odes
Judennadeln.

59. TYPOLITHI LAPIDIS JUDAICI. Spec. 541.
Sucth. AFTRYCHNINGAR AF JUDESTENAR.
Gall

Gall, Empreintes de Pierres Judatques. Germ. Abdrücke von Judensteinen.

2. CONCHYLIORUM NUCLER

Petrefacia spoliata Luidii. Metrotypolithi.

Sueth. Conchyliska stenfyllningar. Modelastenar.

Gall. NOYAUX DE COQUILLES.

Germ. Steinkerne von Conchtien. Concht-Lische Steinkerne.

Sunt lapides argillacei, calcarei vel spathosi, sæpe & silicei, qui in cavitatibus conchyliorum, a materia molliori se insinuante sunt sormati: qui ideoque extrinsece formam & siguram interiorem testæ gerunt, testa vero plerumque aut integre aut ad partem destructa, intrinseca vero structura sunt dissormi, sæpius licet crystallis spathosis compositi.

Obj. In genere circa nucleos in conchylis univalvibus, feu cochleis generatos id tenendum, quod spiris gaudeant non contiguis, sed separatis & hine illine, quasi abruptis, supersicie lævi, quibus criteriis a vere petrificatis distingui possunt.

60. NUCLEI PATELLARUM

Spec. 542

Sueth. STENEVLLNINGAR I PATELLITER. PATELLITER. PATELLITER.

Gall. NOYAUR DE LEPAS.

Germ. PATELLITISCHE STEINKERNE.

Horum mentionem facit Davila 1, c. p. 53.

61. NUCLEI CANALIUM.

Spec. 143.

Sucth. Canalitisee stenfyllningar eller modelstenar.

Gall, Noyaux de tuyaux de mer Germ, Canalițische steingerne Hujusmodi nuclei sunt reperti non solum eaualium sed & dentalium. est. Davila l. c. p. 58. 60.

62. NUCLEI VERMICULORUM MARINORUM,
Spec. 544.

Sueth, Stenfyllningar i vermiculiter, Gall. Novaux de vermiculaires, Geim, Vermiculitische steinkerne,

63. NUCLEI ORTHOCERATITARUM. JACULA Spec. 545.

Nuclei in cavitatibus orthoceratitarum, non distinctii shalamis, nati. M. R. Spec. 426.

Lapides lunares succani, Kunckel, in Eph. N. C. Du. III. ann. 5. Obs. 75.

Sucth. Kalkstenspilar, Gall. Dards de pierre, Germ, Kalksteinpfeille.

Sunt lapides conici vel cylindrici, crassitie pollici plus minus, lapidibus calcareis in Oelandia & alibi infini ad basin ornati circulis vel integris quibus essigies lana plenæ repræsentatur vel dimidiatis, lunæ instar falcate aut crescentis, qui circuli vel semicirculi non sunt superficiales sed rotum sere reansenut lapidem, qui ideoque ut a zonis concentricis compositus videtur. Aliquando sipie adest qui lapidem integre vel ad partem ut in orthoceratitis transit; nullæ vero inveniuntur concamerationes & nulli alveoli.

(a) JACULA LAPIDEA circulis plenis.

Figura cylindrica, effigiem lunæ repræsentans situes.

(b) JAEVEA LAPIDBA circulis dimidiatis.

Effigie lunæ falcatæ conspicieur Fig. 37, lit. 8, 65gie lunæ crescentis Fig. 37, lit. c.

his jaculis aliquando præsens ansam nobis dedit cosdem ut nucleos in cavitatibus orthocdratitarum generatos considerare, alveolis destructis; sed sateri cogimur, sie difficulter explicari posse, quomodo circuli concentrici sint generati, quum nuclei ad intrinsecam compositionem difformes esse solent, nisi fortan eodem modo quo zona in onyche generantur, inter helemnites collocari non possunt, quum careant indole de structura belemnites propria. Ut orthoceratite neu facile considerari possunt, quum alveolis de thalamis careant. Beatrand in Dist. Or. sub titulo alveoles existimat hos lapides ad helmintholithos esse referendos, ac ut vermes marinos ex quadam specie holothurierum petristicatos considerari posse; sed de hac hypothesis difficulter probari poteit.

Uberina hune lapidem descripserunt, Wormius in Mus. p. 44. ubi dicit venas circulares candidas nummos repræsentare, Leopoli in Epis. itin. p. 27. dicens in superficie horum lapidum polita conspici cornus quasi longiuscula ex maculis semilunaribus composita, nec non Kurrenel I. e. cujus relatio tamen, ad magnam partem, sabulam redolet.

94. NUCLEI AMMONITARUM,

Spec. 546.

Sucth. Ammonitiske steneyllningar. Gall Noyaux de corne d'ammon. Geim. Ammonitische steinkerne.

65. NUCLEI COCHLEARUM,
Sueth Cochlitisks STRUFFLLNIGAR,
Gall. NOYAUX DE LIMAÇONS.

Germ. Cochlitische Steinkerne.

66. NUCLEI NERITARUM.

Spec. 448.

Spec. 447.

Sucth. Neritista stenevlemengar. Gall. Noyaux de Nerites; ...Germ. Neritische steinkerne.

67. NUCLEI TROGHORUM.

Spets: 549.

Sueth. Trochilitisks strutyphingar.

Gall. Noyaux de culs de lampe. Davien l. c.

p. 94. 95.

Germ. Trochilitische steinkerne,

68. NU

68. NUCLEI BUCCINORUM.	Spee.	
Buccinites lævis, spiris inter se baud contig Nro. 14. Sueth. Buccinitiske stenfyllningar, Gall. Novaux de Buccins. Germ. Buccinitische steinkerne.	gus. L	is£¤
69. NUCLEI STROMBORUM.	Spec.	551
Sueth. Strombitisks steneyllningar. Gall. Novaux de strombites. Germ. Strombitische steinkerne.		
70. NUCLEI TURBINORUM.	Spec. 1	5 51
Sueth. Tyrbinitiske stenevilningar, Gall. Novaux de vis. Geim. Turbinitishe steineeree.	•	
71. NUCLEI VOLUTARUM.	Spec.	553
Sueth. Volutitiske steneveningar. Gall. Novaux de cornets. Germ. Volutitische steinkerne.	•	
72. NUCLEI MURICUM.	Spec.	554
Sueth. Muricitiske stenfyllningar. Gall: Noyaux de casques. Germ. Muricitische steinkerne.		
73. NUCLEI GLOBOSORUM.	Spec.	555
Sucth. Globositiske stenfyllnings. Gall. Noyaum de globosites. De sic Germ. Globositische steinkerne.	3VRE	
74. NUCLEI OSTREARUM.	Spec.	556
Sueth. Ostracitiske stenfyllningar. Gall. Noyaux d'ostracites. De ras yıla l. c. o. 128, Geim. Ostracitische steinerne,	HELLUM	D#

74. NUCLEI ANOMIARUM.

Sucth. Anomitiske Stenfyllingar. Gall. NOYAUX D'ANOMIES. Germ. Anomitische steinkerne.

76. NUCLEI ANOMIARUM VENTRICOSARUM. DIPHTITE.

Spec. 558.

Concharum nuclei anomiarum ventricosarum. M. R. Spec. 422.

Sucth. DIPHYITER Gall. DIPHYITES.

Germ. Diphylten. Bunzensteine.

Sunt lapides ad suam structuram & compositionem noti, utriusque sexus genitalia repræsentantes, scilicet, ab uno latere genitalia sexus sceminini, ab altero, sexus virilis, quemadmodum & hos lapides describit Plinius in H. M. L. 37. cap. 10. nec non Wormius in Mus. L. 1. Sect II. cap. III. o. 84. atque Valentini in Mus. Mus. P. II. T. III. fig. V. depinxit. In Seania & quidem Territorio Færsbærad & alibi ipsæ conchæ reperiuntur petritrificatz, que vocantur; Anomia ventricosa rotunda, minores, bysterolithos referentes. In harum concharum cavitate hi nuclei funt formati.

77. NUCLEI OSTREOPECTINITARUM VEN-TRICOSORUM. HYSTEROLITHI, Spec. 559.

Bucarditæ. AGRICOLÆ. Ans. B. à BOODT.

Hystera petra. Scheuchzeri.

Helmintholithus anomiæ bysteritæ. v. Linné. 164, 5.

Sucth. HYSTEROLITHER.

Gall Hysterolithes.

Germ. Hysterolithen. Venussteine. Mutter-STEINE.

Sunt lapides qui pudendum muliebre repræsentant, generati in concha anomia, que vocatur, oftreopedinites quadratam affectans figuram, subtilissimis striis, a cojus interiori structura, suis cum apophysibus, suam li nuclei obtinuerunt figuram. Reperiuntur.

(2) Hysterolithi alati.

(b) Hysterolithi non alati, sen fimplices.

Scilicet, prout generati fuerint in concha lacunis pradita vel simplici. cfr. Bruckman Thes. D. Brunson.
Tab. I. fig. 1. Wolfart Hist. N. H. Tab. III.
fig. 2. 3. 4. 5. & Tab. XXIV. & XXV. fig. 4. 5.
Walch. Stein-R. Tab. XVIII. Nro. 1. a. a.

78. NUCLEI CHAMARUM.

Spec. 56a

Sucth. Chamitiske stenfyllningar. Gall. Noyaux de chamites. Germ. Chamitische steinkerne.

79. NUCLEI MUSCULORUM.

Spec. 561-

Sucth. Muskulitiske stenbyllningar. Gall. Novaux de musculites. Omn. Muskulitische steinkerne.

So. NUCLEI PINNARUM.

Spec. 562

Sucth. Pinnitiske stendyllningar. Gall. Novaux de pinnites. Germ. Pinnitishe steinkerne.

AI. NUCLEI TELLINARUM.

Spec. 563.

Sucth. Tellinitiske stenfyllningar. Gall. Noyaux de tellinites. Geim. Tellinitische steinkerre.

82. NUCLEI BUCARDIORUM.

Spec. 564.

Succh. Bucarditiske stenfyllninfar. Gall. Novaux de eucardites. Germ. Bucarditische steinkerne.

84. NUCLEI PECTINUM.

Spec. \$ 65:

Sueth Pectinitiske stenfyllningar. Gall. Novaux de pectinites. Germ. Pectinitishe steinkerne.

84. NUCLEI ECHINORUM.

Spec. 166.

Sucth. Echinitiske stenfyllningar. Gall. Novaux d'oursins. Germ. Echinitische steinkerke.

Sunt lapides in Cavitatibus teste echinorum genetati, quales plurimi, qui inter echinitas petrificatos connumerari solent, existunt. Plerumque hi suturis, lineis & radiis carent, nisi aliquando impressis; de cetero, cum echinicis conveniunt,

- (a) Nuclet echinorum lavel.
 Sunt non firiati.
- (b) Nuclei echinorum striati. Lapides nuces mo-

Sunt lapides, colore fusco, striati, nuci mosebata ex asse similes, eaque plerumque facie, quasi ab uno latere quidpiam esset derasum. A plurimis pro lusta natura habentur, sed signra constans & aqualitas horum lapidum extrinseca cum interiori facie echinorum, inculcat eosdem ut nucleos echinorum esse considerandos. Frequentes in Gotblandia.

chs. Lapides qui pro nuce mosebata petrificata habentur a lithographis sunt triplices; alis à quidem plurimi hue pertinent, quemadmodum à indica vimus in Obs. 2:da ad speciem 433. Nonnulli videntur esse nuclei concha bivaluis aquilatevalis: alis porro nil nisi silices casu ita formati, qui ideqque ad siguratos pertinent lapides.

4. CONCHYLIA MINERALISATA,

Surth. Mineraliserade conchylier. Gall. Coquilles mineralisées. Germ. Mineralisirte conchilien. Sunt conchylia, ut plurimum vero eorundem nuclei, qui aut salina quadam materia, aut vapore sulphureo & metallico, penettati vel & terra quadam metallica præcipitata sunt imprægnati, aliquando crusta quadam minerali quasi mineralisati existunt.

Obs. Mineræ & metalla in regno minerali ut principalem obtinent locum, conchylia itaque mineralisata, non in respectu ad conchyliorum classificationem, sed ad mineralia & metallicas, quas continent particulas subdividere debems.

\$5. CONCHYLIA MINERALISATA alumin ya. Conchylia aluminosa. Spec. 567.

Sucth. Alunhaltige conchylier. Gall. Coquilles alumineuses. Germ. Alaunhaltige conchylien.

Sunt conchylia vel corundem nuclei in scisso aluminari aliquando præsentes qui alumine participant. Relinitæ aluminosi reperiuntur ad Andrarum in Scania. Alibi forsan alia occurrunt conchylia, quæ tamen miniguota.

86. CONCHYLIA MINERALISATA pyriticofa.

Conchylia pyriticosa.

Spec. 568.

Pyrites conchyloides.

Petrefacta pyriticofa. CRONSTEDT 287.

Speth. Kieshaltige conchilier. Kieswandengar.

Gail. Coquilles PYRITEUSES.

Germ. Kieshaltige conchilien:

Sunt conchylia vel corundem nuclei, vapore sulphreo & metallico, seu materia pyriticosa imprægnati, qui & frequentiores existant.

(2) CONCHYLIA PYRITICOSA nautilorum.
Reperiuntur in Lotharingia, Gallia, Anglia:

- (b) Conchylia Pyriticosa ammonitarum. Chr. sammonites. Dracontia.
- Stuttgard in Germania. cft. Reiskius in Eph. N. C. Dec. III. an. Vl. p. 185. Mylius in Memor. Sax. Subt. P. II. p. 54. Cc. Henkel in Kies Hift. 155. &c. Langii Hift. Lap. p. 109. 111. 157.
- (c) Conchilia puriticosa cochlearum.

 Cfr. Henkel I c. Scheuchzer Gr. Helv. 22
- (d) Conchelia Peniticosa erechorum.
 Gallia. cfr. Davila Cat. T. Ill. p. 95.
- (e) Conchilla puriticosa buccinorum.

 Anglia. cfr. Lister Germania cfr. Langius Hift.

 Lap. l. r.
- (f) Conchilia pursticosa turbinorum.

 Anglia. cfr. Lister. Heluetia, Langius Hift. Lap.:
 Fig. 1: c. Henkel 1: c. Davila Cat. T. III. p.
 114.
- (g) Conchilia Periticosa offrearum.
- (h) Conchylia pyriticosa anomiarum.

 Gallia. Davila l. c. p. 135. Langii H. Lap.
 157.
- (i) Conchylia pyniticosa chamarum.
 Anglia cfr. Hennel 1, c, Davila 1, e, p. 153.
- (k) Conchylia pyrithcosa musculorum. Baira Or. Nor. p. 74. Brückman Epist. itin. 64. 5.
- (1) CONCHYLIA PYRITICOSA tellinarum.

 Gallia, Davila I. c. p. 163. Scheuchzer Or. Holo.
 p. 169.
- (m) Conchitia Pyriticosa bucardiórum; Gallid: Daviea L. B. P. 166,

(n) Comencia Prriticosa pedinum.

Andrarum in Scania. Anglia cfr. Lister Helvein,
Scheuchzer Or. Helv. Brückman Epift. Itin. 64,
p. 5. 84. p. 19.

(o) Conchylia pariticosa Chinorum.
Sunt frequentiora. Dania. Germania &c.

Obs. Hujusmodi conchyliorum pyritaceorum mentionem diter fecimus inter mineras pyritaceas. Spec. 278.

87. CONCHYLIA MINERALISATA, ferres. Coschilla ferbea. Spec. 14

Larvæ ferriferæ. Chonstedt 291. Such. Jernhaltige conchylier. Gall. Coquilles perrugineuses. Germ. Eisenhaltige conchilien.

Sunt conehylia inprimis eorum nuclei, qui vel um martiali præcipitata vel alio quodam modo ferro parispant, in locis ferriferis obvii.

- (a) Concerlia ferrea nautili.
 Lothariugia. Davila Cat. T. III. p. 70.
- (b) Conchella ferrea ammonitarum.
 Occurrunt plurimis locis in Helvetia, Gallia, Lowringia &c.
- (c) Conchylia ferrea neritarum, Cfr. Davila l. c. p. 91.
- (d) Conchylia ferrea trochorum.
 Lotharingia. Germania.
- (c) Conchelia ferres turbinorum.

 Helvetia.
- (f) Conchylia berrea naclei volutarum. Anglia.
- (g) CONCHYLIA PERREA nuclei anomiarum, Hyfterdia
- (h) Conchylia franca tellinarum.
 Lotheringia.

gg. CGN-

88. CONCHYLIA MINERALISATA cuprea. Conchylia cuprea. Spec. 570.

Sucth. KOPPARHALTIGE CONCHYLIER.

Gall. Coquilles cuivreuses.

Germ. KUPFERHALTIGE CONCHYLIEN.

Sunt rariora; reperta tamen ad Jarlsberg in Norme gia. cfr. CRONSTEDT §. 290. I.

- obs. 1. Nonnullorum ex his varietatibus mentionem fecimus inter mineras ferri Spes. 345. Plerasque descripserunt L1. ster nec non Davila 1. c. cfr. Hamburg. Magazin. T. I. P. I. p. 24. &c. Gesner de petrificatorum differentiis.
- Obs. 2. In Anglia reperiuntur conchylia argento nativo superficialiter adhærente ornata, sed ut hæc conchylia ad suam præterea indolem nullam subjerunt mutationem, cadem itaque ad conchylia mineralisata argentea considerare non possumus. cfr. Spec. 482. Obs. 2.

Eadem est ratio conchyliorum, que dicuntur granulis auri adspersa. est. D. REVILLAS in Memorie sopra la Fisica e Istoria naturale. T. L p. 112.

5. CONCHYLIA FOSSILIA IMMUTATA. Conchylia fossilia.

Sucth. Offrondrade underjordiske concuyliged.

Gall. Coquilles fossiles non changées,

Germ. VNVERÆNDERTE UNTERIRRDISCHE CONCHY

Sunt corpora testacea, que in locis subterraneis aut collibus inveniuntur, non petrificata neque mineralisata sed in suo statu naturali fere immutata.

89. CONCHYLIA FOSSILIA.

Spec. 571

Sueth. Of orandrade conchylier. Gall. Coquilles fossiles. Germ. Unverendente conchylien.

Tom. 11.

LI

Sunt

Sunr corpora testacea vix nisi colore mutata, quen loco nativi coloris induerunt aut albescentem, grisem, flavescentem, cærulescentem, aut rubentem, panca suo nitore naturali prædita, plerumque & fragil ora diutumi tate temporis sacta, ea itaque solum caussa ad regnum minerale connumerata, quod in locis subterrancis sepulta, reliquis cum corporibus mineralibus commixta reperius tur, & quidem.

- (a) Alibi in diversis terrarum stratis, hinc illinc inspersa, prout plurimis in locis, iisdemque humilioribus in Anglia reperiuntur, ubi in stratis argillaceis conchecea hac corpora inspersa occurrunt; ut ad Beckerbam in Kent; ad Reading in Berksbire &c. cfr. Rass Phys. Theol. Betr. p. 183. Trans. Phil. Angl. No. 261. pag. 485.
- (b) Alibi integra strata constituunt, que si non some per plerumque tamen horizontalem & ordinatum labent situm, plerumque & absque miscela alicujus materiei sive lapideæ sive terrestris sive sabulosæ, u locis declivioribus observatum est in Touraine in sidlia & alibi csr. Asia Paris. 1720.
- (c) Alibi in colles plus minus elevatos congesta inveniuntur, plerumque aut sabulo vel arena nec noa fragmentis saxosis commixta, in strata tamen disposita, ut ad Uddewalla heic in Svecia, ad Pater and Italia & alibi. cfr. Bruhn Disp. de collibra ad Uddewalliam conchaceis. Mentzelius in Eph. N. C. Dec. 1. Ann. IV. & V. app. &c.
- Obs. 1. Specialiter have omnia enumerare testacea corporaque immutata in locis subterrancis reperiuntur, nihil alind effet quam classificationem corundem de novo recapitulare. Sunt quoque cadem a lithographis inter ipsa petrificata con numerata & descripta, ut patet a Bromelli Spec. List. Succ. Spec. II. Cap. II. art. 1. cfr. Asia Erudit. Lips. 1799. p. 555. Swedenborgii Misc. obs. p. 15. 16. Woodward in att. of. Foss. of Engl. T. I. P. II. 96. &c. Davella Catal. Tom. III. p. 53. &c.

- Obs. 2. In collibus udewallensibus succicis sequentia observavit N. von Linné conchylia, que in Itin. Westrog. p. 198. descripsit.
- (a) Lepas, quæ Brlanus Uddewallenfis.
- (b) Concha oblonga, fulcis transversis.
- (c) Conoba lavis, altera tantum parte clausilis, apophysi admodum prominente lataque prædita.
- (d) Cochlea testa vuata, spiris quinque striatis, fasciatis, aperturæ margine postico dilatato, rotundato, suethice Kupunge vocato.
- (e) Concha, mytulus dicta.
- (f) Cochlea, spiris quinque, utrinque producta, striis acutis imbricatis.
- (g) Concbs, petten dicta, striis numerofissimis.
- (h) Cochles spiris octo, oblonga, utrinque producta, lineis duabus elevatis.
- (i) Lepas, concha anatifera, transversim sulcata, longitudinaliter striata.
- (k) Concha, pellunculus dicta.
- Hac testacea corpora huc usque his in collibus sunt observata, forsan plura cum tempore detegi possunt. Maxima quoque attentione dignum, quod neque in terra continenti, meque in maribus his collibus vicinis, ulla conchylia his similia deprehendantur, ne quidem in ipso freto Cattegat, Recumbunt vero, quod notandum imo. humo tecta ad palmæ manus crassitiem. sdo. In stratis, quæ insuper argilla à arena constant, una cum lapidibus à fragmentis saxosis admixtis. 3tio. Non secundum genera à species, sed confusa à permixta, majora, minora, juniora à quæ seniora sucrunt, inordinate mixta, 4to. Raro integræ conche, sæpius divisæ vel fractæ. 5to. Nativo nitore destituta. 6to. alia supina alia dorso jacent, alia convexa sua parte alia margina nituntur, nunc recta nunc iterum curva directione, una in alteram quasi de industria adplicata à intrusa.
- His circumitantiis concludimus bos solles, aliosque fimiles aliquando sub unda marina substitisse, quum in sicco vel litore, marina aqua hujusmodi cumulos non magis olim quam nunc congerere potuerit; concludimus quoque eadem vi quadam fortiter agente esse accumulata, vel aque siuentis vel agitate unda marina; sine dubio itaque siluvio univer-

L 1 2

Mi, vel tempore eruptionis aquarum abysit, in initio diluvii, vel tempore delapsus aquarum ad ejusdem finem,

wel utroque illo tempore.

Alia est ratio conchyliorum, quæ locis humilioribus in stratis horizontalibus reperiuntur, que & vel strata consituunt vel stratis terrarum inspersa sunt. Hujusmodi horizontales accumulationes in locis declivioribus unice mustioni loci aquarum adscribendas putamus. cfr BRUHN Dip. fub meo pras. De Collibus ad Uddewallam conchaceis in qui uberius hac omnia expolita funt.

6. CONCHYLIA DESTRUCTA.

Sucth. DESTRUERADE CONCHYLIER. Gall. Coquilles détruites. Germ. VERSTÖRTE CONCHYLIEN.

Sunt corpora testacea iis in locis sepulta ubi nee petrificari nec mineralisari neque in statu naturali immutati permanere potuerunt, sed vel calcinatione quadam a fortiori calore subterraneo, aut corrosione a vaporibus cosrodentibus, vel motu & fractura aut alia quacunque casia, plus minus violenta eo tempore quo in sinum tems projecta fuerunt reperiuntur corrola, ditorta & fracta imo in pulverem aliquando contrita.

90. CONCHYLIA CALCINATA. Spec. 571 Sueth. CALCINERADE CONCHYLIER. Gall. Coquilles calcinées. Germ. CALCINIRTE CONCHYLIEN.

Sunt conchylia quæ vel calore subterraneo, vel disturnitate temporis vel aliis accedentibus causis, suum volatile suamque firmiorem perdiderunt connexionem partium, atque ad cam redacta sunt mollitiem & fragilitatea ut minimo fere attacu dilabantur; que & diverso solent esse colore arque cum acidis fortiter effervescunt. Hujusmodi conchylia reperiuntur, inter alia petrificata, ad Louisberg prope Aquisgranum & alibi.

91. CON-

91. CONCHYLIA ABRASA.

Spec. 573.-

Sucth. AFNOTTE CONCHYLIER.

Gall. Coquilles users.

Germ. ABGENUZTE CONCHYLIEN.

Sonr conchylia, quæ forti motu & attritu sunt abrasa, divisa & fracta, qualia pleraque existunt, quæ inteconchylia fossisia inveniuntur, ut indicavimus Spec. 5702
Obs. 2. Nro. 4.

92. CONCHYLIA EROSA.

Spec. 574.

Sucth. Maskstungne conchylier.
Gall. Coquilles comme vermouluss.
Germ. Wurmstichige conchylien.

Sunt conchylia quæ, aut in statu naturali & loco natali, animalculo adhuc testam inhabitante, a vermibus sunt perforata, aut extra locum natalem, in ter a, vapore vel materia corrodente, aut vicissirudine temporis & aëris, ut alia quacunque causa, quasi vermibus essent perforata apparent. Hujusmodi conchylia sæpe in superficie terrarum reperiri solent, ut in Gottlandia & a i-bi.

93. CONCHYLIA DISTORTA.

Spec. 575

Sueth. Tryckte och bögde conchylier.
Gall. Coquilles comprimées et recourbées.
Germ. Gedructe und gebogene Conchylizit.

Sunt conchylia quæ, probabilirer, quacunque causa, vel materia emollita, in eo molliori statu a pondere superincumbente compressa fuerunt, suamque hiro genuinam & naturalem perdiderunt formam. Occurrunt in stratis inferioribus collium conchaceorum.

94. CONCHYLIA PULVERISATA, ARENA CON-CHACEA. Spec. \$76.

Calx folubilis furfuraces. v. Linné 206. 3.

Lla Hu-

Humus conchaceus. Cronstedt 281. A. b & 393.

Sucth. SNACKESAND.

Gall SABIE DE COQUILLES.

Germ. SCHNECKENSAND.

Sunt conchylia in pulverem squamosum arenæ vel sa bulo similem, sine dubio, motu violento, contrita, qua in arena & minima aliquando depreheuduntur conchylia integra mytilorum vel aliorum immixta.

(2) ARENA CONCHACEA violacea.

Est violaçeo vel parum rubente colore, inprimis humectata, in stratis maritimis sub humo recondita, in Helsingia & Roslagia.

(b) ARENA CONCHACEA cinerea.

Calx solubilis squamosa, cinerea. v. Linné 207. 4

Colore est cinereo vel albescente, originem trahens a testis conchyliorum in pulverem & fragmenta majora, minora, a sluctibus maris, redactis, reperitur ad litora maritima in Belgio & alibi.

Obs. Hujus speciei mentionem secimus in classe prima intet torras §. 36,

7. CONCHYLIA COMPLICATA. GIMMA.

Lapis megaricus. LACHMUNDI.

Lapides figurati complicati.

Sucth. Stenar med conchylieblandninger. Kallsten af hopgyttrade snäckeskahl. Musselmarmor.

Gall. Pierres coquillières. Pierre de megare. Marère de coquillés.

Germ. Steine mit conchilien vermischungen. Muschelmarmor.

Sunt lapides calcarei, confuse, diversis conchyliorum aliorumque petrificatorum speciebus aut eorum frafrementis vel nucleis, mediante glutine quodam fortius a debilius combinante, compoliti, in quibus non raro en ardem corporum petrificatorum vel aliorum apparent vel gia; qui ideoque suam ob confuse congestam diversitation sub prius separatim descriptis conchyliis comprehendi non possunt.

(a) GIMMA fragilis, polituram non admittens. CAL-

Hæc varietas descripta inter calcareos lapides. Spec.

(b) GIMMA solida, polituram admittens. LUMACHELLA. Hæc inter marmora est deseripta. Spec. 59.

Observationes circa conchylia petrificata & fossilia.

Obs. I Nulla corpora peregrina, vegetabilia vel animalia ca reperiuntur copia, petrificata, mineralifata vel parum mutata in regno minerali quam conchylia. Forfan, quia duriora putredini vel destructioni minus obnoxia esse possunt, unde & rarissime animalculum, ipsam testam inhabitans, est repertum petrificatum, nonnulla licet exempla hujus vermis petrificati nonnulli dicunt se observasse. cfr. Kundman Rar. N. & Artis p. 59. &c. Sunt hæc corpora in omnibus Europæ regnis ctiam in Afia, Africa & America in regno minerali observata, prout pleraque loca indicarent & enumerarunt Joh. Dan. Gesert de montibus conchiferis. MAN in Ray. N. & A. p. 52. &c. inprimis vero Bour-CUET Traité des petrif, p. 2. pag. 29. &c. sed non univis cadem indole & cadem copia. Dubium etenim an in Africa locis a mari remotioribus, què nobis quam maxime incognita adhue sunt, reperiantur. Marmora etenim africana, a quibus plurima palatia agyptiaca, romana fuerunt olim exstructa, in quibus & petrificata marina conspiciuntur, ab Ægypto & Numidia fuisse transportata novimus; ab interioribus vero Africa locis fuifie desumta, nemo cum certitudine dicere potest. In Peruviano America regno Bouguier & CONDAMINE se nulla invenire potuisse marina corpora fossilia vel petrificata testati sunt, imo, in magno terrarum tractu ne quidem unicum lapidem, licet in Brafilia, Pensilvanis, Terra Magellanica, Nova Anglia, Albania, Mary-L14

land Gc. sæplus sint reperts. Nemo & huc usque in tent firma ad polum auftralem hæc corpora observavit.

- Obj. 2. Deprehunduntur hae corpora alibi ad maris ora accemulata, alibi remotius a mari, imo in interioribus regionum vel terra firma locis, aut in superficie dispersa, aut in stratis, terrarum & montium, ad 20, 0, imo 100. pedum profunditatem infra lineam oceani horizontalem demersa, autas summitates & cacumina montium, usque ad 1000 pedum altitudinem supra oceani superficiem elevata, ad quae loca ner vi aquae nec propria pervenire potuerunt. Maxima quoque attentione dignum quod raro vel nunquam petrificata, segui, bilia reperiantur ils in locis ubi conebylia occurrunt, & vice ver sa, raro petrificata conchacea ubi vegetabilia inveniuntur.
- Obs. 3. Que in stratis terrarum occurrunt conchylia raro alia sunt observata quam fossiia, seu parum mutata vel sracu; ex ad erso autem, que in stratis montium sunt recondita, deprehunduntur in lapidem calcoreum vel siliceum aut envalisatum mutata, eadem nempe substantia, sepe de colon eum lapide ambiente, a quo alibi separata alibi cum er dem coalita vel omnino concreta inveniuntur.

Obs. 4. Præteres observandum hæe marina corpora socis indicatis non multum dispersa, sed uno in loco satis angusto æcumulate inveniri, & tantæ aliquando teneritudinis & pavitatis, inter majora, ut nulla ratione ad illa loca, fluente

aqua, advehi potuerint.

Obj. 5. Insuper & notandum eadem hase conchylia depreher di vel mixta a diversis speciebus, quo in casu non secundum genera & species sed omnia consus & mixta in venimtur; vel fupenda vi unius speciei, in uno cademque loco reposita, ita tamen, ut majora, minora, juniora & seniora inordinate sint mixta prout indicavimus in Obs. 2. ad con

chylia foffilia.

Obj 6. Denique id maxima attentione dignum quod ex ale equalia originalia ad plurima hec petrificata de fosfilia corpora. vix in mari, lisdem locis, ubi reperiuntur, vicino, sua adhue reperta. Petrinitas, tellinitas qui sunt frequentiores, nec non turbinitas, allisque, incolas esse atlantici mais nemini hodie ignotum. Langue, incolas esse atlantici mais schericata, quorum originalis nonas in mari ostindico reperiuntur. Nos. v. Linné ostreas de scripsit, quam appellavimus, ostraritem pesinato plicata.

Spee. 503. lit. b, in Scania præsentem, eujus originale nonnisi in India reperitur. Hinc, Balthas. Erhard in Bresl.
Samul. 1725. M. Aug. CI. IV. statuere voluit petrisicata
conchylia europæa potius de remotissimo mari indico esse
derivanda, quam a mari ad litora europæa alluente. Ab
hac sententia non abit Bomare in Mineral. T. 2. p. 307.
contendens persecte analoga viventia conchylia ad plurima
illa quæ in Gallia & alibi reperiuntur, fossila aut petrisicata, nonnisi in indico mari esse adhuc reperta. Quæ observatio cum illa omnino congruit quam, Jussieu de vegetabilibus petrisicatis, juxta sua circa eadem observata protulit,
& nos adtulimus in Obs. 2 Circa Phytotypolithos lit. d. Hine
quæstio orstur; qua ratione & quomodo sua sepulchra hæc
conchylia in locis a patria tam remotis obtinere potuerunt? ad quam alia occasione respondere volumus.

Obse 7. Sed, nec minori attentione dignum, etiam hujusmodi corpora testacea esse reperta petrisicata, idque insigni copia & diversitate quorum ne unicum quidem originale in ullo mari adhue est detectum, qualia sunt erthoceratica, ammonita, gryphita, anomia, lapides judaici & plurimi echinita & qua sunt plura. Probabile est horum analoga corpora esse pelagica atque suam ob gravitatem, ad fundum maris, certis in locis hospitare, ideoque & ad supersiciem nunquam pervenire posse. An ergo abyssus maris sucrit elim, its locis, ubi jam petrisicata inveniuntur?

§. 154.

5. ENTOMOLITHI. Gen. 66.

Petrificata animalia insectorum. M. R. Zoolithi insectorum.

Sucth. Stenwandlade insecter, Gall. Entomolithes.
Germ. Versteinerte insecten.

Ab ingenti multitudine insectprum corundemque diversirate maxima, panca tamen ab his animalculis ob plu, rium mollitiem & facilem destructibilitatem sunt reperta vere petrisicata, ac vix alia quam crustacea, paucotum & vestigia lapidibus impressa, nonnulla mineralisata, interea tamen in tria genera inseriora hos lapides insessissimpressa dividere necessum habemus.

(a) Insecta petrificata, seu in lapideam duritiem mutata, quæ proprie entomolithi vocantur.

(b) INSECTA DESTRUCTA, quæ tamen sui vestigia in lapidibus reliquerunt quæ ideoque entomotypolithis appellantur.

(c) INSECTA MINERALISATA, quæ vel bituminisata vel fulphure & metallicis particulis sunt imprægnata; quæ vocantur entoma mineralisata.

1. ENTOMOLITHI.

Sucth. Stenwandlade intecter, Gall Ertomolithes.
Germ. Versteinerte insecten.

ENTOMOLITHI monoculo affinis insecti. Spec. 777-Entomolithus monoculi? deperditi. v. Linné 160. Nro. 2 Oniscus petrificatus. Acta petropol. 1766. Conchites tribus lobis scarabæum referens. Wolterd. Trigonella striata, conchites trilobus striatus. Lehman. Baumer 1, 328.

Su cth,

Sucth. Stenwandlade monocler.
Gall. Monocles petrifiés.
Germ. Versteinerte monocler.

Sunt petrificata insecta, sigura ovali aut pissformi, magnitudine aliquando palmæ manus, aliquando piss vel fabæ compressæ, quæ trinis quasi lobis constant, dorso lævi æquali, aliquando striis transversis ornato, saciem ideoque sæpe habent crustæ insecti coleopteri. Frequentissima reperiuntur in lapide calcareo oelandico & mestrogotbico in Kinnekulle, in lapide suilli & schisto his iisdem in locis, & ad Andrarum in Scania atque alibi.

(a) Entomolithi monoculo affinis insecti, crufia expansa.

- Hi tribus quasi lobis compositi, dorso levi vel striato, rarissime integri reperiuntur, utplurimum thorace & capite privati, quæ separatim petrisicata reperiuntur. v. Linné Mus. Test. Tab. 3. sig. 2. Acta Stockb. 1759. Tab. 1. f. 1. Bromell Lith. Sv. Sp. 2, p. 49. 51.
- (b) Entomolithy monoculo affinis insecticantharidum figura & magnitudine.
- Hi iidem sunt quos v. Linné in Itin. Westrog. p. 24. & Itin. Scanico p. 21. vocavit ob similitudinem indicatam petrificatam insecti coleopteri. BROMELE Lith. Svec. Sp. 2. p. 46. 47.
- (c) Entomolithi monogulo Affinis insecti, pisiformes.
- Faciem habent pisi vel fahæ minoris compressæ suo cum corculo. Bromell Lith. Svec. Sp. 2. p. 50.
- (d) Entomolithi monoculo Affinis insectifragmenta thoracica seu pectoralia.
- Pectorale hujus insecti ignoti a reliquo corpore separatum sapius reperitur atque pro peculiari insecto a nonnullis habetur. cfr. Acia Stockh. 1759. Tab. I. f. 4.

Obs. De his petrisicatis corundemque varietatibus diversadhuc existunt sententiæ. Ad conchitas anomias trilobares in litteris olim ad me scriptis connumeravit Klein quem secuti Lehman in Mineral. Walch in St. R. Baumar in Min. T. I. Ad oniscos petrisicatos referuntur in Alis Peropol. N. von Linné in Ali, Stockh. 1759. contendit het petrisicata suam debere originem insectis ex monoculi assistificata suam debere originem insectis ex monoculi assistificata suam nota, in abysso maris forsan degente, ac inter cancros, monoculos & oniscos ambigente, quam sententiam nos merito amplexi sumus. Davila in Ca. T. Ill. p. 206. has petrisicata inter assaclithos connumerat, existimans cadem analogiam quamdam habere cum iis petrisicatis quae descripsit Guettard in Ali. Paris. 1757. pag. 82. &c.

a. ENTOMOLITHI infectorum crustaceorum. Astacolithi. Spec. 578.

Entomolithus cancri. v. LINNE 160, 1.

Cancer lapideus. SCHEUCHZER.

Sucrh. Stenwandlade skaldiur. Stenwandlade kraftor.

Gall. Crustacites. Ecrivices petrifiées. Geim. Versteinerte krebse.

Sub hac specie omnia comprehendimus insecta crusta fragili prædita, quæ bistorici naturales ad genus cancri referre solent.

- (2) ASTACOLITHUS aflaci. ASTACUS PETRIFICATUS. Hujus mentionem fecerunt Roberg in Disp. de Astaco Flav. Bater in Suppl. Or. Nor. p. 57. Davida Cat. T. III. Tab. 3. f. J. Walch St. R. Tab. IV. Nro. P.
- (b) Astacolethus *squilla*.

 Davila I. c. p. 203. &c. Kundman R. N. & A.

 Tab. IV. f. 11. 12.
- (c) Astacolithus paguri, Pacurus eapideus. Con-

Brückman Thef. D. Br. Tab. 1. f. 2. Scheuchzer Qv. Pifc. Tab. IV. Walch St. R. Tab. IV., Nro. 2. Davila C. T. Ill. Tab. III. fig. G.

(d) Astacolithus gammari. Gammarolithus. Grimm in Misc. N. C. Dec. II. ann. 1. obs, 148. Danvila I. c. p. 207.

(c) ASTACOLITHUS eremit a.

Eremitam seu Bernardum petrisicatum se in schisse Oeningensi vidisse contendit Bertrand in Diet. Or. Tit, Bernard l'Hermite. alium descripsit Kundman in R. Nat. & Art. p. 81. &c. & delineavit Tab. IV. f. 8. 9.

(f) Astacolithus pulicis aquatici. Klein Bubia pag. 36. fig. E. Z.

(g) ASTACOLITHUS brachii majoris astacum. ASTA-copodium. Carcinopodium.

Luidii Lith. Brit. Nro. 12. 36. Bourgust Tr. des Petr. Tab. LIX. fig. 436. 437.

(h) Astacolithus lacerti minoris affaci. Bactllus.

(i) Astacolithus cauda cancri.

DAVILA Cat. T. Ill. p. 204. distinguendus a lapidibns rauda cancri vocatis, quos descripsimus Spec. 487. lit. c.

- Obs. De estacolithis in specie seripserunt Ph. Jac. Sachs a Loewenheim in Gammarologia. Joh. D. Major in Diss. de cancris & serpentibus petrefactis. Aug. Scylla de corporibus marinis lapidescentibus. Bourguet in Tr. de petris. p. 113. ubi & corum credulitas merito emploditur, qui ex sabulosa narratione chinensium contendunt in provincia Quantung paguros reperiri, qui, ubi aqua relicta, acrem subierint, statim in lapidem convertantur durissimum.
- 2. ENTOMOTYPOLITHI, TYPOLITHI INSECT—
 ctorum.
 - Sucth, I stenar aftryckte insecter. Spärstenar af insecter.

Gall. Entomotypolithes. Empreintes d'injectes.

Germ. Abdrücke von insecten. Sbuhrsteins von insecten.

Sunt lapides vix alii quam schistosi vel margacei inquibus vestigia & figuræ apparent insecti cujusdam olim prasentis postea vero destructi. Quales plurimi qui ad esto somolithos a lithographis connumerantur lapides, inprimi insectiorum pterygiorum siguras exhibentes.

3. TYPOLITHI monocule affinis injecti. Spec. 57%.

Sueth. Spärstnar of monocles.

Gall. Empreintes de monocles.

Germ. Spuhrsteiee von monoclen.

Sunt lapides schistosi vel calcarei aut margaci a quibus vestigia reperiuntur monoculo affinis insesti impedia, iisdem locis obvii in quibue hac insesta sunt observata petrisicata ut indicavimus Spec. 576.

- 4. TYPOLITHI insectorum crustaceorum, Spec. 5to Sueth. Spärstenar af skaldiur eller kräftsligte.
 - Gall. Empresentes de crustacites, ou d'ecrivices.
 - Germ. Spuhrsteine von schalthieren oder kiel-
 - (a) Typolithi affaci.
 - (b) Typolithi squilla.
 - (c) Typolithi locasta marina. cfr. Dayila C. T. III. p. 203. Baier Or. N. Sup. p. 61. Walch St. R. Tab. I. Nio. 3.
 - (d) Typomithi paguri.
 - (e) Typolithi cauda astaci vel squilla.

Omnes hæ varietates sunt repertæ in margode moreo Pappenbeimensi & oeningensi &c. cfr. Bater Or.

Nor. Supplem. p. 57. Knork Lap. dil, Teft. Tab.

5. TYPOLITHI insectorum prerygiorum seu volantium.
Spec. 581.

Sucth, Spärstenar af flygande insecter, Gall. Empreintes d'insectes volans. Germ. Spursteine von fliegenden insecten.

Sunt lapides schistosi vel margodes in quibus vestigia & figuræ ab insectis volantibus apparent.

(a) Trpolithi scarabai.

In lapide margode oeningensi præsentem scarubæi typum descriptit Scheuchzer in Quær. Pisc. p. 15. & depinxit Tab. II.

(b) Typolitm ceroi volantis feu lucani.

(c) Treolithi grylli.

In margode oeningensi. cfr. Davila l. c. p. 223

(d) Typolithi bemerobii. Lang. H. Lap. Fig. Helv. p. 38. Tab. VII.

(c) Typolithi papilionis.

SCHEUCHZER Mus. Diluu. 106. & in Herb. Diluv fol. 16. f. 2. Mus. Richterianum p. 276. DAVILA l. c.

(f) Typolithi libellula... Scheuchzer in Herb. Dil. Tab. V. f. 1.

(g) Trolithi muse. Muscine.

(h) Typolithi tipule.

Davila l. c.

Ohf. Qui apud lithographos enumerantur entomolithi ab infectis volantibus seu pterygers, vix alii esse possunt quam typolithi enumerati. Hæc siquidem animalcula citius sint destructa necesse est, suam ob mollitiem, quam indurationem quandam subire possint. Nec ubivis sides adhibenda ad

descriptiones ab autoribus nonnullis allatas circa typolithos, quum sape sua in imaginatione existimant se vidis, aliquid addendo vel demendo, quæ ab aliis non in conspici possunt. Vapores subterranei & aquæ his vaporibus gravidæ, minimas penetrando rimas, plurimas pingere possunt siguras, quæ aliquali cum animaleulo quodam que dent simulitutidine, sed carent sæpe persecta æqualitate.

3. ENTOMA MINERALISATA.

Sucth. MINERALISERADE INSECTER.
Gall. Insectes mineralisés.
Germ. Mineralisirte insecten.

Huc referimus omnia insecta que vel bituminosameteria sunt involuta vel sulphurea aut metallica penerata.

6. ENTOMA MINERALISATA, fuccino involuta.

Spec. 582-

Entomolithus Juccini. v. Linné 161. 3.
Sucth. I BERNSTEN INNESLUTNE INSECTER.
Gall. INSECTES DANS LES SUCCINS.

Germ. IM BERNSTEIN EINGESCHLOSSENE INSECTION

Sunt insecta divetsa, rarius coleoptera, frequentus gymnoptera, quæ succino reperiuntur inclusa, cujus phonoméni rationem antea dedimus in observ. circa succina est. Gesner de petrif. Sendelius de succino &c. Nos formicam & in alio specimine tipulam inclusa possidemus

7. ENTOMA MINERALISATA pyriticofa. ENTONO. Spec. 58.

Sucth. KIESHALTIGE INSECTER ELLER ENTONOL-

Gall. Entomolithes prriteuses.

Germ. Kieshaltige insected oder Entonoly

Hue pertinent plurimi entomolithi vel crusta priticosa vestiti, vel & pyriticosa materia penetrati.
(2) En-

- (2) Entomolithi Pyriticosi Chenoculo affinis insecti-Reperiuntur ad Andrarum in Scania.
- (b) Entomolithi pyriticosi squillarum.

 Occurrunt in Anglia cfr. Davila l. c. Tab. V. lit. k.
- 8. ENTOMA MINERALISATA ferruginea. Entomolithi martiales. Spec, 584.

Sucth. JERNHALTIGE INSECTER ELLER ENTOMOLI-THER.

Gall. Entomolithes Ferrugineux.

Germ. EISENHALTIGE INSECTEN ODER ENTOMOLI-THEN.

Ad hanc speciem plurimos ex crustaceorum genere, referimus, qui etiam solo colore aliquando rubiginoso. Suam martialem indicant indolem. Huc pertinent Pagurex Coromandel nec non ex Verona in Italia cfr. Bouricult Tr. des Petrif p. 117.

Observationes circa entomolithos,

- Plura dari integra vel ad partem sive petrisicata sive mineralisata entoma, sive & corundem typos in lapidibus relictos, negare non possumus, licet dubitandi rationes non desint ob corundan mollitiem & facilem destructibilitatem.
- ARANEAS petrificatas, seu arachneolithos descripsimus duplices; alios inter astroitas Spec. 453 lit. b. alias inter typolithos zoophytorum, Spec. 476. Locum iteque hi arachneolithis heic non habent. An aranea petrificata, quarum mentionem facit Kundman in Rar. N. & A p. 236. & depinxit, Tab. XII. Nro. 14. huc referri possint, in medium relinquo. Araneas in lapideam duritiom immutari, dum pulvere valeriana vel sale conteguntur, fabulosum est.
- Formicas petrificatas, myimecitas, non vidimus, casdem itaque præterire voluimus.
 - BRUCAS pitrificatas. Vel erucaformes lapides, HELWINGII in Lithogr. Angerb. P. II p. 129. & SCHEUCHZERI in Oryehtogr. Helv. p. 331. fig. 169. huc referre non possumus.

De CELLULIS APUM parificatis in Mauritania repertis, que rum mentio & descriptio sacta a Lippi in Act. Paris. 1705, p. 36. nostrum tantisper suspendere volumus judicium. Refert quoque, Mylius in Sax. Subt. p. 69. sibi esse missam ex Livonia capsulam mellis sylvestris petrisicatam & Helwing in Lith. Angerb. p. 62. lapidis savo similis mentionem facit, nec non midi vesparii, quos delineavit Tab. VII. sig. 19. 17. sed priorem ad coralla reserendum arbitramur, posteriorem ad lapides lusu natura siguratos.

g. 155.

6. AMPHIBIOLITHI. Gen. 67.

Petrificata animalia amphibiorum. M. R.

Sueth. STEMWANDLADE AMPHIBIER.

Gall. Amphibiolithes.

Germ. VERSTEINERTE AMPHIBIEN.

Ad hoc genus pertinent omnia amphibia sive integrasive ad partem petrificata, & lapides, in quibus corundem typi sunt impressi, ab utrisque licet paucissima huc usque sint reperta specimina. Hujus generis nobis non mota nisi bina genera inferiora.

- Tmo. Petrificata amphibia, seu in lapidem mutata, Am-PHIBIOLITHI.
- 2do. Destructa ampbibia cum relictis vestigiis, lapidibus impressis, amphibiotypolithi.

1. AMPHIBIOLITHI.

Sucth. Stenwandlade amphibier. Gall. Amphibiolithes. Germ. Versteinerte amphibiem.

AMPHIBIOLITHUS testudinis. Testudo petreFACTA. Spec. 585.

Sueth. Stenwandlad skyllpadda,

Gall. Tortue petrifiée. Germ. Versteinerte schildkröten.

Reperitur integer vel ad partem petrificatus, in schisto Glaronensi & arenario Berlingensi in Helvetia. cfr. Bogon Mus di Fisica p. 181. Gesner de Petris. p84.

2. AMPHIBIOLITHUS ranæ.

Spec. 586.

Lapis ingentis magnitudinis bufonem exhibens. SPE-NER in Misc. Berol.

M m 2

Sucth.

Sucth. STENWANDLAD GRODA.

Gall. CRAPAUD PETRIFIÉ.

Germ. Versteinerte frösche und kröten.

Hujus mentionem facit Spenfr I. c. & in schisto Glaronensi Genner de Petris. p. 66.

3. AMPHIBIOLITHUS sceleti crocodili. Xylosteon Sceleti crocodili. Spec. 587.

Crocodili sceleton e fodinis Thuringicis kupsersaliensibus ad 50. ulnarum profunditatem. Atta Berol. 1710.

Sceleton crocodili in schisto. Att. Erud. Lips. 1718. p. 188.

Lacerta crocodilus dista fissili lapidi impressa. Scheuchzer Qv. Pisc. p. 30.

Sucth. STENWANDLAD BENRANGEL AF CROCODIL.

Gall. SQUELETTE DE CROCODIL PETRIFIÉ. Germ. VERSTEINERTES CROCODILSCELET.

De sceleto crocodili in Thuringia reperto, quod mineralisatum quodammodo fuisse dicitur cfr. Speneri dist. de crocodilo marino fossili Misc. Berol. T. I. p. 1710. p. 103. Acta Erud. Lipsiensia 1718. p. 188. Scheuchzer Qv. Pisc. Tab. V. De alio in Anglia reperto cfr. Stuckelbji in Trans. Pb. Angl. Nro. 360. pag. 963.

4. AMPHIBIOLITHUS lacertæ. Spec. 588. Lacerta diluviana in fissil lapide ex sylva Hercynia.

SCHEUCHZER Qu. Pifc.

Sucth. STENWANDLAD ÖDLA.

Gall. Lezard petrifié.

Germ. VERSTEINERTE EIDEXEN.

De lacerta in schisto in sylva Hercynia reperto cfr. Scheuchzer Quer. Pisc. p. 30. Tab. IV. Bruckman Thes. Duc. Brunsv. p. 41. Tab. III. De lacerta mineralisatà, cfr. Kundman R. N. & A. p. 80. De lacerta in alabastro persico cfr. Cronstedt Min. §. 281.

5. AMPHIBIOLITHUS serpentis. OPHIOLITHUS. Spec. 589.

Sueth. STENWANDLADE ORMAR.

Gall. SERPENT PETRIFIÉ.

Germ. VERSTEINERTE SCHLANGEN.

Reperti sunt serpentes vel integri vel ad partem petrificati.

(2) Amphibiolithus serpentis integri.

Cfr Gesner de Petrif. p. 65. Major Dist. de concris & serpent. petrefactis. Baier Suppl. Or. Nor. Baumer Min. T. II. p. 191.

(b) Amphibiolithus capitis serpentis.

Cfr. Langii H. L. Fig. Helv. p. 47. Wormii Mus. L. I. Sest. II. p. 90. Bourgust Tr. des Petrif. T. LIX. fig. 432.

Obs. 1. Hi amphibiolithi serpentum integri, probe distinguendi a viperis seu serpentibus melitensibus petrisseatis, quos inter, cochli as camelitas Spec. 485. p. 6. descriptimus.

Obs. 2. Sceleton serpentinum, quod describit Wormius 1. c. p. 86. videtur esse cornu ammonis. cfr. Spec. 489.

2. AMPHIBIOTYPOLITHI. Typolithi amphibio-

Sueth. Spärstenar af amphibier.
Gall. Empreintes d'amphibies.
Germ. Spuhrsteine von amphibien.

Sunt lapides schistosi, margodes vel calcarei in quibus figuræ & vestigia amphibiorum vel corundem partium, sunt observata impressa.

6. TYPOLITHI lacerta.

Spec. 590.

Sueth. Spärstenar af ödlor.
Gall. Empreintes de lezards.
Germ. Spuhrsteine von eidenen.

Huc

Hue nonnulle lacertæ petrificatæ vocatæ, ni fallor, pertinent.

7. TYPOLITHUS ferpentum.

Spec. 591,

Sucth. Afterex eller spärstenar af ormslåcte.

Gall. EMPREINTES DES SERPENTS.

Germ Spuhrsteine von schlangen,

Horum lapidum mentionem facit DAVILA Catal. T. III. p. 222. ex Glaritz, existimaverim quoque huc referri debere calcareos Thuringicos, in quibus serpentum figuras se vidisse contendit BAUMER Min. T. II. p. 191.

Obs. Plures amphibiotypolithi nobis adhuc sunt ignoti; dubi vero annon amphibiolithus rana, cujus mentionem secimus Spec. 585, huc potius sit reserendus quam ad amphibiolitics.

J. 156.

7. ICHTHYOLITHI. ICHTHYITÆ.

Petrificata animalia piscium. M. R. Zoolithi piscium.

Sucth. STENWANDLADE FISKAR.

Gall. Ichthyolithes ou poissons patrifiés.

Germ. VERSTEINERTE FISCHE.

Sunt pisces, sive integri sive ad partem, petrificati aut mineralisati, vel quorum typi lapidibus sunt impress. Sub triplici itaque occurrunt facie in locis subterraneis.

1mo. Ichthyolithi proprie dicti, qui sunt pisces vel corundum partes petrificatæ.

2do. lebtbyotypolithi sunt lapides in quibus nonnisi typi & vestigia piscium sunt relica.

3tio, Ichthyolithi mineralisati, vocantur pisces fossiles sulphurea & metallica materia penetrati.

. r. ICHTHYOLITHI.

Sucth. Stenwandlade fiskar.;
Gall. Ichthyolithes ou poissons petrifiés.
Geim. Versteinerte fische.

Pisces integri vere petrificati rariores sunt; eorundem vero partes & ossa frequentius occurrunt, plurimis in locis in Germania, Helvetia, Italia & alibi, in lapide margode vel schistos, rarius gypsos, qui a typolishis piscium & eorundem partium in eo distincti, quod in sapide in quo sepulti jacent, ab uno latere parum elevati, ab altero depressa figura, fissil lapide in sua lamellas diviso, conspiciuntur, atque ab ipso lapide separari possunt.

1. ICHTHYOLITHI piscium integrorum. Ienthyolithi integri. Spec. 592

Sueth. Stenwandlade hela fiskar.
Gall. Ichthyolithes ou poissons perrifiés.
Geim. Versteinerte ganze fische.

Rariores hi sunt lapides, exempla tamen non dessunt piscium integrorum, eorum inprimis, qui squamis præditi, petrificatorum, aliquando licet squama desint, carne tamen remanente petrefacta. Si non semper, plerumque tamen, inveniuntur corpore slexo, & ore aperto. Scheuchzer Pisc. Quer. & Vindicia Tab. 11. 11. & IV. Kundman Rar. N. & A. Tab. XII. Nro. 24. Davila Cat. T. III. Tab. IV. Leibnitius in Protog. 1. 29. & 33. Tab. 11.

Obs. BERTRAND in Dist. Or. sub titulo Belemnit. p. 74. it. b. plures enumerat pisces cum carne petrificates, i diversis lithophylaciis præsentes.

2. ICHTHYOLITHI capitum piscium. Spec. 593

Sucth. Stenwandlade piskufwuden. Gall. Têtes de poissons petrifiées. Germ. Versteinerte fischköpfe.

Reperiuntur capita piscium rarissime integra, com carne, mandibulis, dentibus & oculis, sæpius came & una desiciente maxilla aut alia quadam parte. Oculi in his capitibus, ubi præsentes inveniuntur, colore suat bo. quasi cocti essent, atque a lapide in quo sunt reconditi, separari possunt. cfr. Monti in Monum. Diluv. in agro Bononiensi reperto.

3. ICHTHYOLITHI branchiarum piscium. Spec. 594

Sueth Stenwandlade fiskgelar. Gall. Ouies de poissons petrifiées.

Germ. Versteinerte Fischflosfedern.

Qu, & Vind. Pife. Tab. Ill. ex Marchionatu Badens.

3. ICHTHYOLITHI caudarum piscium. Spec. 595.

Sueth. Stenwandlade fiskstiertar. Gall. Queues de poissons petrifiées. Germ. Versteinerte fischschwænze.

De his ichthyolithis cfr. Listen Lithetheol. p. 616. Scheuchzer Spec. Lithe. f. 40.

5. ICH I HYOLITHI offium piscium. XYLOSTEA PI-SCIUM. Spec. 596

Sucth. Stenwandlade fiskben. Gall. Arêtes de poissons petrifiées. Germ. Versteinerte fischgræten.

Sunt ossa piscium, vel integra totius sceleti, vel quarundem partium vel & earundem in fragmenta majora aut minora divisa, in lapideam duritiem aliquando filiceam mutata, que frequentiora sunt nonnullis in locis in margode, schisto nonnullibi & in gypso.

(a) XYLOSTEA piscium integra. Ichthyolithi sceletorum piscium.

In Scheuchzeri Qu. & Vind. P. Tab. I. & Il. conspiciuntur integra sceleta piscium petrificata. De sceleto balenæ cfr. Miscell. Berolin. p. 130.

(b) XYLOSTEA vertebrarum piscium. ICHTHYOSPONDY.

Inveniuntur vertebræ piscium vel separatim vel conjunctim, cum vel sine spinis, petrisicatæ. cfr. Ag. Scilla V Specul. Tab. XVIII. sig. 1. 2. 3. 4. 5. Luidius in Lithogr. Brit. p. 82. Epitome Trans. Philos. 11. 510. Baier Or. Nov. p. 28. Lessen Lithotheol. p. 614. Davila Cat. T. III. p. 218.

(c) XYLOSTEA mandibularum piscium.

Cfr. Luidius in Lith. Brit. No. 1594. Scheuchzer in Qu. & Vind. Pifc. p. 21. Tab. III. Jussieu in Att. Perif. 1721. p. 132. Nuper quoque M m 5 relatum est, in fodinis gypsi ad Montmurere in Gallia, repersam esse mandibulam & maxillam cum dentibus ex Phoca, est, insuper Davila Cat. T. III. p. 214. 216.

(d) XYLOSTEA spinarum piscium. Cfr. Scheuchzer Qv. & V. Pisc. Tab. Ill.

(c) XYLOSTEA osficulorum capitis vel aliarum partium

piscium.

Cfr. Bourgvet Tr. des Petrif, Tab. LlX. f. 435. Jussieu in Act. Parif. 1721. Huc existimaverin balenostea connumerari posse, quæ a Luidio in Lithoph. Brit. appellantur xylostea lamellosa Nro. 1595, quæ sunt ossa ex balenis.

(f) XYLOSTEA ex fragmentis offium pifcium.

Horum exempla adferunt plura Jussiev I. c. & Devila Cat. T. Ill.

- Obs. De piscibus fossilibus uberius consuli possunt Gottpa. Voigt in Dissert, de piscibus fossil, & volatil, atque Scheuch zer in Tr. quer. & vindica pisc.
- 6. ICHTHYOLITHI dentium acutorum piscium. GLO960-TR.E. Spec. 597.

Ichthyodentes cuspidati. Acanthiodontes Luidis.

Ornithoglossæ.

Amphibiolithus dentis squali. v. Linné 158. 6.

Sucth. ORMTUNGOR.

Gall. Glossopetres ou Langues des serpens. Germ. Schlangenzungen.

Sunt lapides forma conica vel pyramidali plus minus compressa, scilicet, à basi latiori in plus minus aeutum verticem se terminantes, marginibus serratis, aliquando integris, cum basi integra aut bisurcata, superficie nitida, glabra, colore albo, grisco, slavo aut sesso, basi autem ut plurimum colore obscuriori vel ni-

grescente substantia, in mucrone solida compacta, in superficie quasi cornea, in meditullio autem fibrosa.

(a) GLOSSOPETRÆ triangulares majores, margine serrato. Lamiddontes.

Dens carchariæ maximus ferratus meletenfis. Scheuchzer Qv. & Vind. P. p. 19. Tab. III.

Sunt figura triangulari, fæpius cum radice integra vel bifurcata, lateribus rectis, mucrone obtuso. Ag. Scilla Van. Spec. Tab. V. f. 1. 2. & Tab. VI. f. 1 Boccon Obs. 314. Luidii Litb. Brit. Nro. 1257. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. LVI. fig. 390. Kundman Rar. N. & A. Tab. V. f. 2. 3.

(b) GLOSSOPETRE triangulares, marginibus rectis, integris.

Dens piscis maximus ora non serrata. Scheuchzer...
Qu & Vind. pisc. p. 19. T. III.

Figura & hi sunt triangulari, mucrone gaudentes aliquando obtuso, aliquando magis acuto; unde & huc referri potest, dens piscis triangularis in acumen. desinens luneburgensis, cujus iconem dedit Scheuchzer 1. c.

obs. Ag. Scilia in Van. Spec. contendit hos dentes effe ex piscibus, canicola vel vacca Italia vocatia, quum carcharia nonnifi serratia gaudent dentibus.

(c) GLOSSOPETRÆ conicæ cuspidatæ linguæ aut rostro avium similes. ORNITHOGLOSSA. Gracirrbynci. Luidii.

Dens piscis recurvus teretior. Scheuchzer l. c- p-21. Tab. Ill.

Sunt conica figura. cuspidatis lateribus rectis, aliæ potius linguæ, aliæ rostro avium similes. Luidhi Lith. Br. Nro. 1260 & 1266. BOURGVET Tr. des Petris. Tab. LVI. f. 393. LANGII. Hist. Lap. Fig. Tab. X, f, I. KUNDMAN Rar. N, & A. Tab. V. f. 4.

(d) GLOSSOPETRA pyramidales, mucrone reflexe. & LIQUASTRA. Carinula. Ricini.

Sua figura complanata & fere parallelogrammain filiquastro accedunt, unde & nomen obtinueum, vel lupinorum fructui & valvulis similes, unde lupinati vocantur a Luidio & ad ichthyodontes se tellatos referuntur. Luidii Lith, Brit. Nro. 144 1445. 1448. 1511. Bourguet Tr. des Petris. The LVI. f. 386. Langii H. Lap. Fig. Tab. X. I. V. LENTINI Mus. Mus. P. I. p. 65. T. 4.

(e) GLOSSOPETRE conica recurva, forma falcis. Fu

Dens piscis falcatus & serratus. Scheuchzello 11. Tab. Ill. Gracibrrbynchus falcatus vulgaris, a jus specimina vel dextrorsum vel sinistrorsum sekt tur. Luidii Lith. Brit. 1264. 1265. cft. Bour GVET Tr. des Petris. Tab. LVI. f. 385. Vour MAN Sil. Subt. Tab. XXVI. 10.

(f) GLOSSOPETR E conicæ rellæ, minores, forma de tium acutorum. Luciodontes. Conichthyodontes. Sunt forma dentium piscis Lucii. cft. Bourgvet Is. des Petrif. Tab. LVI. fig. 388. 392.

obs. A diversitate horum dentium elucescere arbitrot momnes ab uno codemque piscis genere suas habere poste tales. Ag. Scilla in Van. Specul. existimat servata se sopetras esse dentes piscis carebaria, reliquos vero a camb de vasca suam habere originem. Nobil. von Linki cit atiam dentes esse squali ad quod genus nominati pisc pestinent.

Ex adverso Henerel in Flor. Sath. p. 539. See. dubited horum lapidum origine a dentibus piscium, quum is locis ubi reperiuntur, nunquam alize partes offez piscium ve a mandibulissive a maxillis petrificata adhue sint reperentis rarissime, & ea sit horum lapidum copia, inprimis corundem qui ornithoglosse nomine veniunt ut simpossibile vi detur hos omnes lapides ut dentes petrificatos concipere, in e ullo alius offis piscium vestigio. His momentis additionamentis administratione de lapides lapides lapides in Rev. Nat. & Art. p. 86. hos dicos lapides

'ea quoque reperiri sæpe magnitudine, ut dentes & carchariae & aliorum piscium longe & quam maxime superent, imo, impossibiliter dari dentes piscium ea mole & magnitudine qua glossopetræ sæpius inveniuntur, scilicet latitudine in basi 4. pollicum, & pondere 18, 20. & 21 lothonis.

His momentis opponitur (a) hos dentes maximam habere similitudinem cum deutibus piscium, ut probe observavit AG. SCILLA L. C. (b) Eosdem, ubi puriores reperiuntur, eadem in igne exhibere phænomena, ut alia ossa animalium, qua salcinatione primum nigreseunt, deinde in calcem & cineres vertuntur, ut expertus est Boccon in Rech. & Observavit XXIX. p. 314. & c. atque destillatione præbent sal volatile, spiritum & oleum, ut observavit Woodward in Hist. N. F.

Prolixius de glossopetris scripserunt, Casp. Bartholinus de glossopetris. Ol. Wormius de glossopetris. Thom. Bartholinus in Epist. Med. Cent. I. Epist. LVII. Fab. Columna de glossopetris, bistoriæ stripium rar. annexo trastatu. Paul Boccon Recherches & Obs. J. Reiske de glossopetris inneburgensibus. J. D. Geijer de glossopetris alzeiensibus. Leibnitius in Protog. p. 47. &c. descripsit glossopetras luneburgenses & melitenses atque Tab. VI. depinkit luneburgenses, melitenses & gandavienses.

ICHTHYOLITIII dentium molarium piscium. Buro-NITÆ. Spec. 598.

Ichthyodontes scutellati. Luidii.

Carapaninæ. Mercati. Crapaudinæ.

Chelenitæ. Patrachitæ. Chelonitæ. Odontopetræ.

Ichthyolithus dentis molaris anarrhichæ. v. Linné 159. 3.

Sueth. PADDSTENAR. BUFONITER.

Gall. BUFONITES. CRAPAUDINES.

Germ. Krötensteine. Bufoniten. Froschsteine. Schlangenaugen.

Sunt lapides minores sphærici aut hemisphæricis iquando oculis avium vel serpentum similes, interdum vales & concavi forma scaphæ, colore diverso, ut plumum griseo, susco, castaneo rubente vel atro rubente. iquando & in zonis variegato, extrinsece nitentes quasi

politi, parum maculofi, magnitudine unguis ant oculi maiore vel minori.

- (a) BUFONITE orbiculares. BUFONITE ORBICULATI.
 Sunt forma orbiculari vel potius hemisphærica, superius convexi, inferius plani. cfr. Ag. Scilla Ven.
 Spec. Tab. ll. f. V. Valentini Mus. Mus. P. l.
 p. 53. Jussieu in Ast. Paris. 1723. p. 210. Tab.
 XI.
- (b) BUFONITE ovales, concavi forma scaphæ. Bufonites concavus sive instacapsulæ glandis quercinæ. Act. Angl. 200. p. 750.

Sunt figura fere ovali, concavi forma fere scaphe minime. Bourgvet Tr. des Petrif. Tab. LVI. fg. 396. Gesner de Fi. Lap. f. 161.

(c) Bufonitæ oculorum instar convexi. Oculi serpentum. Oculi avium. Chelidonii Tapides.

Sunt lapides sphærici vel hemisphærici minores, colore rubente cum macula in convexa parte pupilam referente, vel zonis diversorum colorum prediti, unde ut oculi sunt considerati vel serpentum in Maltha vel avium in Hassia. Appellantur a nonnullis sapides birundinum vel chelidonii, non consudendi cum chelidoniis mineralibus Spec. 136. interachatas descriptis. cfr. Ans. Boëtius I Boot & Gemm. & Lap. L. ll. cap. 170. Lange Histor. Lap. Figur.

(d) BUFONITE rhomboidales. lcHTHYPERIE. Rhombisci acanthiodonti congener ad lebthyolithos scattle

tos pertinet. Luidii Lith. Br. 1421.

Sunt figura rhomboidali, cubica aut magis irregulari, ut plurimum complanata, de cætero, sua figura ad glossopetras, Siliquastra vocatas (Spec. 596. lit. e.) accedunt. Videntur esse dentes molares piscium. obs. 1. An mux castanea Biltheri ad dentes scutellatos sit referenda, in medium relinquo. (cfr. Spec. 430. Obs. 2.)

plscium, farco, orata. & dentato Italis vocatorum, ut contendit Ag. Scilla in Van. Spec. de plurimis negari non potest, non tamen de omnibus affirmati. Jussieu in Ast. Paris. 1723. l. c. contendit busonitas proprie sic detos esse dentes piscis gallice grondeur. N. von Linné anarbica generi seu lupo marino attribuit. Nos opinamur, hos dentes scutellatos, ut diversa reperiuntur sigura & magnitudine, sic quoque a diversa piscium forsan & aliquando aliotum animalium dentibus suam agnoscere originem. De busonitis in specie, csr. C. G. Fischer de atitis & busonitis agri prussici.

. ICHTHYOLITHI cornu contorti monocerotis. Unicornu fossile. Spec. 599.

Sucth. Grafwet horn af enhokning.

Gall. Corne de Maryahl Fossile.

Germ. Gegrabene hörner des wallfisches nare, wahl.

Est hoc cornu contortum, spira a dextra sin siniam slexa præditum, longitudine aliquando binarum ulrum, plus minus, sigura conica recta; repertum sossile Siberia. cfr. G. GMELINS Reise durch Siberien P. III. 161. &c.

Def. Hoc cornu verum est Unicornu fossile ubi in terra sepultum reperitur, non ideoque confundendum cum edore
fossil, vel cum cornubus aut dentibus aliorum animalium
quadrupedum, prout plerumque sieri solet. cfr. Andr. Baccius de monocerote seu unicornu ejusque admirandis viribus.
Casp. Bartholinus de unicornu fossili. J. L. Bauschius
de unicornu sossili. De cornu monocerotis Quedlinburga effosso, de quo loquitur Leibnitius in Protog. p.
63. &c. & depinxit Tab. XII. dubii sumus annon hue
reserri potest.

ICHPHYOTYPOLITHI. Typolithi piscium, Ichthyomorphi.

Sucth Fisespipwrar. Spärstenar ap piskar.
Gall. Empreintes de poissons. Ardoisses de poissons.

Germ. Fischschiefer. Spuhrsteine von fischen.
Sunt lapides fissiles; schistosi vel margodes raro calearei in quibus typi piscium integrorum vel coruuden partium aut ossium sunt insculpti vel impress, typo vel depresso cava, vel superficiali.

9. TYPOLITHI piscium integrorum. Spec. 600. Such. Fischskifwer med spär af hola fiskar. Gall. Empreintes de poissons entiers. Germ. Fischschiefer mit abdrücken von Ganzin fischen.

Sunt lapides sebistosi qui integros exhibent pisces, a uno latere lapidis in lamellas sissi, plerumque sigura de pressa, & eava, inæquali vero cum originali sigura & magnitudine, nonnunquam & cum vestigiis squamarum resettis, ab altero autem latere opposito superficialem solum siguram eorundem piscium. Hujusmodi typi raro sissi in sebisto obscuro aut cuprisero reperiri solent, ad Eisleben, Ilmenau &c.

10. TYPOLITHI caudarum piscium. Spec. 601; Sucth. Fischskifwer med aftryck af eiskstim tar.

Gall. Empreintes de Queue de poissons.

Germ. Fischschiefer mit abdrücken von fisch schwänzen.

Hujos typolithi, caudæ piscis cujusdam, mentiones facit Davila Catal. T. Ill. p. 213. Nro. 282.

II. TYPOLITHI offium piffium. Spec. 602, Sueth. Fiskskifwer med aftryck eller spår & fisksen.

Gall

Gall. Empreentes des arêtes de foissons. Germ. Fischschiefer mit abdrücken von fisch. Græten.

Reperiuntur ossa piscium in sissilius lapidibus margaceis typis expressa, raro quidem integrorum sceletorum, frequentius vero quarundam partium, figura vel depressa, vel superficiali, vel utroque modo in lamellis oppositis.

(a) TYPOLITHI sceletorum piscium.

Exempla adfert Scheuchzer in Qu. & Vind. Piscium & Davila in Catal. T. 111. p. 210. &c. Baumer in Min. T. II. f. 7.

- (b) TYPOLITHI vertebrarum piscium.

 Hi nonnunquam sub ichthyospondyli nomine describi solent.
- (c) Typolithi mandibularum piscium.

 Reperiuntur cum vel fine vestigiis dentium.
- (d) TYPOLITHI spinarum piscium.
 - (e) Typolithi ossiculorum capitum piscium vel aliarum partium.
- 12. TYPOLITHI glossopetrarum & aliorum dentium piscium. Spec. 603.

Sucth. Spärstenar af ormtungor eller fisktänder.

Gall. Empreintes de glossopetres ou de denta de poissons.

Germ. Abdrücke von schlangen-oder fischzännen.

Hujusmodi typi in calcareis Iapidibus aliquando confpiciuntur. Typolithum glossopetra delineavit Ag. SCILLA Van. Spec. Tab. V. sig. 11. B.

3. ICHTHYOLITHI MINERALISATI,

Mineralia larvata. CRONSTEDT §. 280.

Sueth. MINERALISERADE FISKAR.
Gall. Poissons mineralisés.
Germ. Mineralisirte fischen.

Sunt vel ichthyolithi (Nro. 1.) vel ichthyotypolithi Nro. 2. sulphurea & metallica materia penetrati & impragnati.

13. ICHTHYOLITHI MINERALISATI *pyriticofi*. Spec 604.

Sucth. Kieshaltige fiskskifwer.
Gall. Ichthyolites pyriteuses.
Germ. Kieshaltiger fischschiefer.

Pyriticosa ossa piscium reperiri in Normannia indicvit Davila Cat. T. III. p. 218. & 219. reperta quoqu in Eisleben.

14. ICHTHYOLITHI MINERALISATI cuprei.

oct.

Chalcopyrites iebthyolithi.'
Sueth. Kopparhaltiger fiskskiewer.
Gall. Ichthyolites culvreuses.
Germ. Kupperhaltiger fischschiefer.

Reperiuntur hujusmodi pisces in fodinis Mansfel, Eisleben, Franckenberg, Ofterode in Germania, & alii prout & indicavimus Spec. 363. inter mineras cupri.

Observationes circa ichthyolithos.

Obs. 1. Juxta observationes ubivis institutas, compertus es;
(a) Ichthyolithos pisciumque typos nonnisi in lapidis aut sinssifios aut margodis superficie comparere, idque certis solutin locis ubi hujusmodi lapides reperiuntur, alibi ad sinstituti au superficie comparere, idque certis solutin locis ubi hujusmodi lapides reperiuntur, alibi ad sinstituti olim lacus et nullus piscinus existere potuerunt, alibi profundius in montium stratis sepulti, magna saxorum e lapidum mole tecti.

(b) Pr

- (b) Pisces hes sossiles, si non omnes, plerosque tamen, reperiri, non co situ quo natare & se siectere solent, sed uno incumbentes lateri plus minus horizontaliier, corpore tamen siexo & ore aperto, quasi limo involuti se erigere voluissent & aquam captare, prout aquis exemti & in terram projecti facere solent.
- (c) In quantum hi pisces integri reperluntur & ab originali agnosci possunt, videntur utplurimum esse lasustres, unde nonnulli, imprimis Scir. Maffet occasionem nacti sunt statuere, non alios quam lacustres dari pisces fossiles; quibus tamen contradicit Leibnitius in protog. p. 30. asserns se vidisse marini generis pisces sossiles, utpote raiam, balecem, & lampetram, quiqus osse balanarum licet fracta addi possunt & plura.
- (d) Magis mirandum videtur lebthyolithos & ichthyotypolithos ubi in montibus reperiuntur, ad maximam pertem esse de uno codemque genere accumulatos ingenti copia, raro cum piscibus ex alio genere commixtos. In sebisto nigro glareneufi, Eislebienst & Mabacensi, reperiuntur pleuronettes, muaana, seu anguilla, xipbia seu gladius vix alii; in Munsfeldeus, effox & cyprinus. In margode Pappenbeimensi montin Libani, Bavariensi, Oeningensi, occurrunt essox seu lucius, perca, cyprinus & murana; in Veronens; murana, scorpana, seurus, pleuronectis, scomber, trigla. cft. N. von Linné Syst. Nat. T. III. p. 159. Forsan hoc dependet a socialitate, quam, ut reliqua animalia, pisces affectant tam co tempere, quo suos habent ludos. quam ubi extraordinarii & violenti motus in aquis excitantur, quo casu terrore congregantur. Hinc &, ni fallor, tam ingens copia glossopetrarum & busonitarum certis & distinctis in locia occurrit.
- (e) Nec minori admiratione dignum, ejusmodi, pifces nonnullibi fossiles reperiri qui hoe tempore in aquis istorum locorum non habitant, quod Scheuchzer in Or. Heiv p.
 133. & in Qs. & Visd. Pifc. 2. 11. & 27. observavit. Consentanea has est observatio cum ils qua in antecedentibus diximus de phytotypolithis Obs. 2. Itt. d. atque de souchyliis petrificatis Obs. 6.
- (f) Pisces hos foililes dicunt plurimi in sebisto nigro & metallisero reperiri integros petrificatos vel mineralisatos; in margode autem & calcareo lapide nonnis existes piscium inveniri, quum a calcarea materia carnem eperodi existimant.

Hoc impugnate non possumus, simul tamen credimus, si acido vitriolico vel fulphureo in schisto nigro & metallisen præsente carnosam partem melius conservari.

Obs. 2. Ab aslatis in Obs. 1. momentis concludi posse existimamus pisces in lapidibus fossilibus, candem cum situs hodierni schiitosi lapidis habera originem. Que ideoque de schisti lapidis origine & situ hodierno sunt dicta in obser. de schisto 3. heic quoque locum habent, & ab his phanomenis consirmantur.

§. 157.

8. ORNITHOLITHI. Gen.67.

Petrificata animalia avium. M. R.

Sueth. Stenwandlade foglar.
Gall. Ornitholithes ou oiseaux petrifiés.
Germ. Versteinerte vogel.

Avium earundemque partium petrificationes sunt rarissimæ; pleraque etenim quæ sub hoc titulo describi solent petrificata nonnisi ad incrustata sunt referenda; interea tamen non possumus non hoc a petrificatis pauperrimum genus in tria subdividere genera inseriora.

- (a) Ornitholithi proprie sic dicti, sunt aves veleorum partes petrisicatæ.
- (b) Ornithotypolithi, funt lapides qui figuram aut typum avium vel earum partium exhibent.
- (c) Ornitholithi mineralijati, funt aves vel earum partes materia salina vel sulphurea penetratæ & induratæ.

1. ORNITHOLITHI.

Sueth. Stenwandlade foglar. Gall. Des oiseaux petrifiés, Gem, Versteinerte vogel.

1. ORNITHOLITHI avium integri corposis. Spec. 606. Ornitholithus totalis. v. Linné 157. 1.

Sueth. Stenwandlade foglar, Gall. Des oiseaux petrifiés. Germ, Versteinerte vogel.

Nonnulla ab auctoribus allata habemus hujus petrificationis exempla. J. W. VALVASOR in Ebre des Herzogeb. Crain. P. I. p. 478. refere aviculam in nido avis incubantem, & cum his in lapidem mutatam, esse re-N n 2 pettam in montibus Carnielæ. Jac. a Mezze in epift. & echinitis magricis afferit in mari danico juxta Lubecan inventum esse ramum in quo nidus & aves in nido conversæ erant in lapides. cfr. Buttner in Rut. Dil. Test. & Sed hæç & plura hujusmodi exempla in mediumre linquimus; dubii an ad incrustata, vel insalita, vel al figuratos lapides sint referenda.

B. ORNITHOLITHI plumarum avium. Spec. 607.

Sueth. Stenwandlade fogelfiadrar.

Gall. Des plumes petrifiées.

Germ. VERSTEINERTE FEDERN.

Si integræ dantur aves petrificatæ, necesse est destur etiam plumæ petrificatæ. Notandum vero quod plarima si non omnia que allegari solent exempla, ad melithos plumarum sunt referenda.

2. ORNITHOLITHI ovorum avium. OOLITHI AVI-Spec. 604

Sucth. STENWANDLADE VOGELÄGG: Gall. ORUFS PETRIFIÉS.

Germ. VERSTEINERTE EVER.

Præter exemplum a Valvasor allatum nidi avim eum ovis petrificati, cfr. Spec. Imam adfert Buttner i Rud. Diluv. Testib. p. 218. aliud nidi avium cum ovispetrificati, quod dicitur repertum ad Kindelbrück in The ringia. Exempla quoque sistit ovorum petrisicatorum l c. Tab. 21. Nro. 6. Sed hæc exempla in medium reisquimus.

Obs. Hee ova probe discernenda a nucleis ecbini spatagoidi, nec non ab colitbo, inter stalactitas descripto Sper. 405.4 granulis rotundis congestis constat, ut & ab ove me pyriticofo.

4. ORNITHOLITHI nidorum avium. Spec. 603 Ornitholithus nidorum. v. Lanné 157. 3.

Sucth.

Sueth. Stenwandlade fogelnästen. Gall. Nids d'oiseaux petrifiés. Germ. Versteinerte vogelnester.

Frempla nidorum ayium petrificatorum attulimus Specie Ima & stia quibus insuper addi possunt bina alia exempla, que adtulit Brückman in Epist. itin. centur. 11 da epist. Vta & prolixe descripsit arque depinxit Tab. Vil. f. 1. & Tab. Vill. insuper cfr. Kircheri Mund. Subt. L. Vill. p. 48.

4, ORNITHOLITHI officen avium. XYLOSTEA AVIUM. Spec. 610.

Osteolithi avium.

Sucth, Stenwandlade fogelben. Gall. Os d'oiseaux petrifiés.

Germ. Versteinerte vögelknochen.

Ossa avium animalium petrisseata aliquando, rarius sicet, reperiri, probabile est; inprimis dicuntur esse reperta in Vogelsberg in Westerwolde in Hassa, scolore albo, susce aut nigricante.

- (a) XYLOSTEA rostrorum avium.
 Ornitholithus partialis rostri. v. Linné 157. 2.
- (b) XYLOSTEA unguium avium.
- (c) XYLOSTEA offium avium.

De offibus avium petrificatis cfr. Mylius in Mem. Sux. Subt. P. 11r Rel. 5. p. 52. HERMAN in Maslograph. P. 11. Cap. 9. p. 224.

(a) ORNITHOTYPOLITHI. TYPOLITHI

Sucth. Aftryck eller spärstenar af foglar.

Gall. Empreintes des oiseaux.

Geim. Abdrücke oder spuhrsteine von vögeln. Sunt lapides qui figuram & typum avis enjustam olim præsentis, vel partium earundem exhibent.

6. TYPOLITHI plumarum avium.

Spec. 611.

Sucth. Spärstenar af fogelfiåder.

Gall. Empreintes des plumes d'oiseaux.

Germ. ABDRÜCKE ODER SPUHRSTEINE VON VOGELFE-DERN.

Huc pertinet avis penna in lapide fiffili Oëningens quam descripsit Schruchzer in Qu. & Vind. Pisc. p. 14. & depinxit Tab. II. ut & in Mus. Diluv. p. 106. No. 1. De gallo gallinaceo cujus mentionem facit Agricola Fost. X. nil dicere possumus.

7. TYPOLITHI offium, avium.

Spec. 611

Sueth. Spärstenar af vogelben. Gall. Empreintes des os d'oiseaux.

Germ. ABDRÜCKE ODER SPUHRSTEINE VON VOGE-KNOCHEN.

Horum lapidum mentionem faciunt nonnulli litto graphi, qui descripserunt ossa petresacta in monte Hassis co Vogelsberg dicto.

- (a) Typolithi roftri avium. Cfr. Davila Cat. Tom. 111, p. 225.
 - (b) Typolithi ossium avium. Cft. Davila l. c.

3 ORNITHOLITHI MINERALISATI. Sucth. Mineraliserade foglar. Gall. Des oiseaux mineralisés. Germ. Mineralisirte vogeln.

Ab avibus mineralisatis, seu materia salina vel subphurea penetratis & induratis nonnisi unica species nobis nota.). ORNITHOLITHI MINERALISATI muria conditi. Conditi aves. Spec. 613.

Sucth. Insaltade foglar.
Gall. Des oiseaux penetrés de sels.
Germ. Durchsalzene vogeln.

Muriam vi gaudere conservandi & indurandi animaia, satis est notum; hinc non mirum in sodinis salinis, rallinam cum ovis repertam suisse, non ut Baccius exitimat, petrisicatam, sed sale conditam & induratam. csr. -Baccius de thermis L. 5. cap. 4. p. 282.

Observationes de ornitholithis.

- Ohf. 1. Quæ eircumferuntur vel olim descripta sunt avium, plamarum, ovorum petrificata, ad partem lusui natura & imaginationi attribuenda esse nullum est dubium i inprimis ubi descetus arte suppleri potuerunt. Possideo silicem ovo bisceto gallinaceo ex asse similem cum vitello, quem tamen arte politum & deinde pictum jure suspicor. Ad partem vero ad incrustata referri debere, certum est, qualia in antro Baumanniamo allisque antris, nec non ad thermas reperiri, imo, sudio incrustari possunt; vel etiam ad infalita seu muria condita corpora connumerari, qualia in fodinis salinis de machinis gradatoriis inveniri solent.
- Obj 2. Inter animalia cujuscunque fere generis fuerint, nulla minus inter petrificata occurrunt quam aves, quia forfan pluma ingressum particularum humidarum & terrestrium in poros horum animalium vel retardant vel removent, quo ipso ingressus aëris putresactionem promoventis acceleratur. Huic negotio contribuit horum animalium levitas, qua, etiam mortua, aquis innatant, plumarum auxilio.

9. ZOOLITHI.

Gen. 70.

Petrificata animalia quadrupedum. M.R. Tetrapodolithi. Nonnullonum.

Sueth. Stenwandlade fyrfotade diur. Gall. Quadrupedes petrifiés ou zoolithes. Geim. Versteinerte vierfüssige thiere,

Sunt animalia quadrupeda, nunquam integra, rate ad partes in lapideam vel mineralifatam mutata subfattiam, plerumque autem nonnisi in paulo magis fragiles vel & parum induratam indolem, pro natura ioli. Diferenti itaque natura, quadvupedem partes locia subterraneis occurruntr sed, ut lithographi ossa vel immutata inter ipia petrosicata em merare voluerunt, hinc nos hoc genus nonnisi in him genera inferiora subdividere volumus.

- (a) ZOOLITHI sub quo titulo comprehendimus petrissicaras quam calcinatas, induratas & immutas quadrupedum partes in locis subterrancis obvias.
- (b) ZOOLITHI mineralisati, sunt partes quadrupodes osse materia metallica penetratæ.

1. ZOOLIHTL

Sucth. Stenwandlade fyrfotade diur.
Gall. Quadrupedes petrifiés.
Getm. Versteinerte vierfüssige thisee.

Sunt partes animalium quadrupedum, uplutime offez que vel petrificate vel calcinate vel parum industre in locis subterraneis occurrunt.

I. ZOOLITHI quadrupedum v.l eorum partium. Sp

Sucth. STENWANDLADE FYRFOTADE DIUR-

Gall. Quadrupedes petrifiés. Germ Vertteinerte vierfüssige Thiere.

Ab animalibus quadrupedibus integrum corpus cum unte & carne, nondum, quantum nobis notum, est repertum, sive petrificatum sive induratum. Partes vero quædam horum animalium a lithographis descriptæ. Kundman in R. N. & A p. 45. pedem anteriorem paviani aut alius ejusmodi animalis cum cute & carne descripsit atque depinxit Tab. Ill. Nro. 2.

DRUPEDUM. Spec. 615.
Osteolithi quadrupedum,

Sucth. Stenwandlade ben af fyrfotade diur. Gall. Des os de quadrupedes petrifiés.

Germ. Versteinerte knochen von vierfüssigen thieren.

Ossa quadrupedum raro totius sceleti conjuncta, frequentius separata occurrunt, in profundioribus terræ locis petrisicata, in minus profundis & locis septentrionalibus fere immutata.

(2) XYLOSTEA QUADRUPEDUM integra. Zoolithus cervi. v. LINNÉ 156. 2.

Sunt hæc sceleta vix ullibi eompleta, nec ea indole, ut cum certitudine dici possit a quo sint animali; plerumque & non petrisicata sed immutata vel parum indurata. De sceleto cervi in montibus di Valmenara di Grezzana csr. J. J. Spada in Catal. Lap. Veron. p. 45. De sceleto & ossibus cervi in Hibernia repertis, Trans. Phil. Angl. Nro. 227. p. 489. Sceleti animalis ignoti ad Quedlinburg reperti mentionem facit Leibnitius in protog. p. 63. Sceleton elephanti descripsit Tenzel in Monathl. Unterred. 1696. Mens. Apr. & in peculiari Tract. De sceleto elephanteo Tonnæ essosso. De alio elephantis sceleto ad Osse-

Osterodams A:0 1742. reperto, loquitur Brichan in Epist. Isin. Cent. 2da p. 306. De sceletis & oste bus Rhinocerotis marga penetratis, ad Herzberg in cumulo margaceo repertis, Hollman in Comment. Soc. R. Götting. T. II. p. 215.

(b) Xylostea Quadrupedum ossium capitis.

Raro integra capita reperiuntur. Refert Joh. G. GMELIN in der Retse durch Siberien P. 111, p. 152. In septentrionalibus istis regionibus reperiricapitaco muta fossilia, quæ generis bovini esse existimat. In novellis publicis nuper legimus in Italia repertum de se caput bovinum vel alius quadrupedis animalis mijoris. Partes ossium capitis sapius occurrunt, moto maxillarum cum vel sine dentibus. csr. Kundan in Rar. N. & A. p. 43. Tab. II. 1. 2. Langus in Hist. Lap. Fig. Helv. L. 1. cap. X. p. 34. Davila Cat. Tom. III. p. 230. Nro. 309.

(c) Xylostea Quadrupedum, vertebrarum.

Vertebræ quadrupedum vix nisi separatæ iuvenium cum vel sine costis. In novellis publicis commeno tatur reperta esse in lapide arenario ad Estampes is Gallia, cornu cervorum & rupicaprarum, nec no corundem vertebras & vostas materia lapidea penetratas. Dubitamus quoque annon plurima ossa, que sub Ichtbyospondylorum nomine a lithographis & scribuntur hucaptriment.

(d) XYLOSTEA QUADRUPEDUM caudarum. Cfr. Onomat. Hift. Nat. P. 11. p. 708.

(c) XYLOSTEA QUADRUPEDUM offuem. Femerus, "

dum, vel aliarum partium.

Ossium femoris, coxendicis, sibulæ mentionem facit Kundan in Promtuario Rar. Nat. p. 253. Cubiti to bumeri indicat Davila in Cat. T. III. p. 227. No. 302. & 304.

Obs. Heie, ni fallor, locum habent plurima que giscui iunt a lithographis vocata, inprimis offa femorum & the rum.

3. ZOO:

3. ZOOLITHI dentium quadrupedum. EBUR FOSSILE. Spec. 616.

Unicernu fossile. Nonnullorum. Zoolithus trichechi rosmari. v. Linné 156. 3.

Sueth, Grafwet elfenben. Mamontova kost. Gall. Yvoir fossile.

Germ. GEGRABENES 'ELFENBEIN.

Ruthenis. Mamontova.

Sunt dentes acuti aut molares quadrupedum, raro tetrificati, utplurimum immutati vel naturalibus parum fragiliores, quibus tamen varia utenfilia & ornamenta præparari posiunt.

(a) EBUR FOSSILIUM dentium acutorum elephantis.

Hoc verum & genuinum est ebur fossile, denti canino elephantum ex asse simile, aliquando & eadem
duritie, interdum paulo fragilius, colore albo, flavescente vel susco, raro cæruleo nigrescente. Reperitut in Siberia & alibi in Europa interdum 4. vel
5. ulnarum longitudine & pondere librarum 100,
140, 150 a 160. & ultra, sed raro integrum. csr.
GMELIN Reise durch Sib. p. 158. 159. Petersburgische Anmerkungen über die Zeitungen 1730. Transast. Phil. Angl. Vol. XL. seq.

- Obs. Plerumque hoc ebar fossile eum unicorna fossili confunditur, quomodo vero hæc genera diversa distinguenda, patet ab hac descriptione collata cum Specie 599. ubi unicornu describitur, nec non ab originali.
- (b) EBUR FOSSILE dentium molarium elephantis.

 Est aliquando novem pollicum diametro, paulo minores fuerunt in Museo Davilano, est. Davila Catal.

 Tom. 111. p. 227. Nro. 303. 304.
- (c) EBUR FOSSILE dentium trichechi rosmari.

Hoc ebur est longitudine ulnæ imo ulnæ unius cum dimidia, latitudine superius quatuor pollicum sed crassitie brachii tenuioris, est etenim magis latium

tum quam etassum, colore slavescente venulis albis durioribus diversimode excurrentibus ornatum. cs. Gmelin k. c. p. 166. 167.

- (d) EBUR FOSSILE dentium rhinocerotis.
 Sunt molares dentes. cfr. Hollman in Comment. Su. Götting. Tom. 2. p. 215. Davila Cat. T. Ill p. 229. Nro. 307. p. 230. Nro. 308. 309.
- (c) EBUR FOSSILE dentium quadrupedum minorum.

 ODONTOLITHI QUADRUPEDVM.
 - Præter nominatos reperiuntur quoque dentes sossis aliorum animalium quadrupedum, qui tamen uplurimum raro agnosci possunt a quo animali suambent originem; colore inveniuntur diverso, abescente, susceptiones, rubiginoso, viridescente, ezrustente vel nigrescente, aliquando & coloribus diversis. efr. Kundman Rar. N. & Artis. p. 44. Tab. 11. sig. 1. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Davila Cat. Tom. 11. l. c.
- sof. t. Ebur fossile non omne, ad suam indolem, est native equale, sed supe reperitur quod aliquam subit munionem, fragilius suchum. Hoc posterius a priori distinguim.

 (a) Colore intrinseco albo, sed maculoso, maculis & proceedius nigrescentibus; (b) Cortice utplurimum albo vest vescente aut grisco, raro viridescente. (c) Odore emulionis amygdalarum, qui attritu & adfricatione cognoscitur. (d) Sapore cretaceo, (e) Duritie extrinseca majori, intrinseca mori. (f) Divisibilitate in lamellas. (g) Attrassione ad apus, in quam projectum vesiculas excitat. (h) Adbarcatia ad in guam, dum adponitur, instar crete vel boli.

casdem, qui in maribus extantes & reflexi sunt, upou quibus non mordent, vehementer tamen incidunt, ido a nonnullis cornua appellari, ab aliis desensionalis elephanticalis Reperiuntur hi dentes in elephantibus indicis, 3. Vel pedum longitudine, in africanis vero 10. pedum & ultra,

dente & ebeno fossili in Act. Hasniens, Vol. IV. p. 18. John L. Rhiem de ebore fossili H. Backer in Hamburg. Map. 20. T. I. P. IV. p. 453.

4. 200

4. ZOOLITHI cornuum quadrupedum. XYLOSTEA CORNUUM QUADRUPEDUM.

Spec. 617

Sueth. STENWANDLADE HORN FYRFOTADE DTUR.

Gall. Corne de Quadrupedes petrifié.

Germ. Versteinertes horn von vierfüssigen , THIEREN.

Cotana quadrupedum aliquando aliis cum offibus conjunctim reperiuntur, ut patet ab exemplis Spec. 615. lit. a. b. c. allatis, aliquando separatim, prout indicaroot Mylius in Saxon. Subter. P. II. Davila in Catal. T, Ill. p. 230. Nro. 311.

Obs. Peculariter de ossibus & cornubus scripsit DAV. Selets Blus in Differt de cormibus & offibus fossibus Constadiens

2. ZOOLITHI MINERALISATI.

Sucth. Mineraliserade Délar af Fyrfotade DIUR. .

Gall. Quadrupedes mineralisés.

Germ. MINERALISIRTE THEILE VON VIERFÜSSIGEN THIEREN.

Sunt hujusmodi zoolithi materia salina aut metallica penetrati rarissimi.

4. ZOOLITHI MINERALISATI dentium quadrupedum, colore cyaneo, nitorem & polisaram gemmeam admittentes, cuprei. Turcos A. Spec. 618.

Gemmæ turcicæ.

Zoolithus dentis viridi carulai. von Linné 156. 4. Cuprum calciforme offa animalium ingressum, CRON-STEDT. 289. 1. 2.

Sueth. TURCOSER.

Gall. Turquoist.

Germ. Turkis.

Sunt lapides opasi, colore cyaneo vel viridi carakficente, figura dentibus molaribus quadrupedum fimile,
duritie & tenacitate quoque dentium gaudentes, fardura lamellosa, in lamellas convexas divisibiles, lingus
instar margæ adhærentes dum adponuntur; in igne colorem perdunt & in terram alkalinam ut ossa mutanta,
metallica cuprea materia imbuti & parum indurati, polturam & nitorem gemmarum fere instar suscipiuns.

(a) Turcos a colore caruleo albescente.

Ex albedine primitiva aliquid continent, unde ut stres turcosarum considerantur, minus duræ.

(b) TURCOSE colore caruleo viridescente. TURCOSE

Harum color magis ad viredinem inclinat; minus de ræ polituram quidem admittunt sed non persedum nitorem. Reperiuntur in Hispania, Languedoc is Gallia, Germania.

(c) Turcos & colore cyanee, dura. Turcos & ou-

Colore gaudent pulchre cæruleo, atque polituram è nitorem suscipiunt sere gemmarum instar persecum ex Persia, Turcia &c.

obs. Omnes antiquiores tarcosas inprimis orientales inter genuinas connumerarunt gemmas, qua in sententia nonnus quoque hodierno tempore existunt. Reaumur in Asl. heris. 1715. prolixe demonstravit has gemmas esse destes malium mineralisatos, quod & horum lapidum interior smedura sibrosa nec non alveoli & aperturæ pro nervis, qua aliquando observari possunt, consirmant. Huic sentents majus additur robur ab aliorum experimentis. Joh. Cassimum de Puteo dicitur artificiales per calcinationem pararre potuisse turcosas ab ebore f. sili. cfr. Vbl. schi heretost. I. p. 57. Dicit & Henckel se indurata ossa sossilia cærulea reddere potuisse, sed non ad eam redigere duriter, qua turcosæ naturales gaudent. Indicat & Cronsted L. c. ad Simore in Languedec ossa reperim sossilia, que su cala

salcinatione caruleum influent colorem. Sed his omnibus non adeo decifum, an hi lapides ad sockibos, an ad ichthya-lithos connumerandi, prout nonfiulli recentiores volunt; nec decifum, an foli dentes & annon alia animalium offa in turcofar a natura reporta fint mutata prout contendit v, DE BOMARE Miseral. T. II. p. 316. stat. a. Quidquid fit, magno veniunt hi lapides pretio, adeo ut turcofa evientutalis magnitudine sucis avellana ad soo, imperiales aftimetur.

Specialiter de turcosis seripsit CROMWEL MORTIMER in Trans. Angl. quod reperitur etiam in Hamburg. Magazin, T. II. P. VI.

Observatio de zoolithis,

(a) De soolithis in genere id solum indicare debemus, idem heie valere quod antea diximus in observat. circa ichthyolizhos lit. e. & circa reliqua animalia & conchylia, soilicet, eosdem utplurimum ab lis deprehendi animalibus qua istis in locis hodierno tempore, non hospitant, quod ab aliis indicatum, ut prolixius demonstremus, minus est necessarium.

ra di 17

§. 159.

10. ANTHROPOLITHI. Gen. 71.

Petrificata animalia bumana. M. R.

Such. Stenwardlade menniseoeroppar.

Gal. Petrifications humaines.

... Gern, Versteinerte menschenkörper.

Sunt corpora humana aut corum ossa petrificata vel minetalisata. Bina hujus generis habemus nota genera in feriora.

- rmo. Petrificata bumana, seu in lapideam duritiem plus minus mutata corpora humana vel corum partes, que antbropolitbi vocantur.
- 2do. Mineralisata corpora bumana, vel corum partes, meteria salina aut inetallica imbutæ & penetr. tæ, que antbropolithi muneralisati appellantut.

T. ANTHROPOLITHI.

Sucth. Stenwandlade menniskokroppar. Gall. Petrifications humaines. Germ. Versteinerte menschenkörper.

Sub hoc genere comprehendimus non solum corpora humana & eorum partes petrificatas, quæ rarifsime occurrunt, sed & eorum ossa fossilia, quæ sæpius immuzta vel parum indurata inveniuntur.

1. ANTHROPOLITHI totius corporis. Spec. 619.
Petrificata animalia bominum. M. R.
Zoolithus bominis. v. Linné 156. 1.

Sueth. Stenwardlade människokroppar, Gall. Petrifications humaines.
Germ. Versteinerte menschenkörper.

Hæc petrificata, si ullibi, certe rarissime, inveniuntur integra, existimaverim tamen nonnulla buc sec-

fetri posse, que ubi occurrunt facile a structura cognosci possunt. De cadavere humano ad Aix in Gallia anno 1583. reperto, in quo cerebrum ea suit duritie ut ad chalybem scintillarit, ossa autem fragilia, est. HAPPEL Behatzkammer p. 579 HENCKEL Hor Saturn. p. 532. De cadavere humano in margode oeningensi. est. Scheuen-Zent Dissert, homo diluvit testis.

Obj. Narrationes, de urb. Bidoblo in deserto arenaceo Africio dim lita, quam suis eum incolis, ædisciis, animalibus arbocibus petrisicatam suisse referent Ath. Kircherus in Nlundo Subterr. T. II. Sect. II. sol. 50. Erasm. Frans cisci in Ost- und Weßindischen Lustgart. p. 188. Sachs a Lewenheim in Gammarol. p. 157. Happel P. II p. 554. cfr. Kundmanni Rer. Nat. & Artis. p. 31. &; a aliam fere similem de tartaris quibusdam suis cum animalibus, curribus à armis prope lacum Kittaie inter Russiam & Tartariam situm, una nocto petrisicatis, resert v. Helmont lithiasi c. 1. §. 18; nec non aliam, de cohorte equitum hispanicorum in America sub itinere petrisicata, quam adsert Joh. a Costa L. VIII. cap. 9; has aliasque æquales historias non possumus non ut suspectas considerare.

2. ANTHROPOLITHI offium bumanorum. XYLOSTEA HUMANA. Spec. 620.

Ofteolithi hominis.

Sucth: Stenwandlade Mannisko-Ben.

Gall. Os humaines patripiés.

Germ. VERSTEINERTE MENSCHENKNOCHEN.

Sunt ossa humana. vel totius corpotis seu sceleti, vel partium, quæ rarissime lapidea, sæpius immutata aut partum indurata, locis in subterraneis, reperiuntur, vel aliquo modo calcinata fragiliora.

(a) XYLOSTEA HUMANA integra.

Raro sceleton humanum reperitur integrum fossile, vel plus minus petrificatum aut mutatum; aliquando tamen inventum esse, plurimi asserunt. De sceleto humano duriori lapidi incluso, cfr. Tenzelle

Monathl. Unterred. 1690. menf. Febr. p. 127. Harpel in der Schazkammer. De sceleto in Creatia toperto cfr. Valvassor Ebre des Herzogt. Crain. L. XII. Cap. XI; De alio ad Mannheim anno 1717. loquitur in Misc. N. C. Dec, II. ann. VI. p. 1763 De sceleto ad Freiberg 1701. reperto, cfr. Henckel in Fior. Saturn. p. 533. &c.

(b) XYLOSTEA HUMANA ossium capitis vel crami. Cfr. Balbini Hist. Regn. Bobemici. L. L. Cap. L.

р, 116. &с.

(c) Xylostea Humana vertebrarum.

Costis. cfr. Scheuchzer Rue Vind. Pifc. p. 22. The Ill. Bajer Orychtogr. Nov. Tab. VI. fig. 32. Lab. Gil Hift. Lap. Fig. Helv. P. II. L. IV. p. 75. sp. Kundman Rar. N. & Artis p. 42. Tab. Ill. Nr. 1

(d) XYLOSTEA HUMANA offium femorum, pedum od

aliarum partium.

Ossa ciavicularum describit Henckel in Flor. Sabar p. 532. ossa semoris, coxendicis, fibula second Kundman in Proms. R. N. p. 253.

(e) XYLOSTEA HUMANA dentium.

Dentes fossiles, qui a lithographis describuntut; no plurimum sunt animalium quadrupedum vel mariorum, nonnulli samen hominum esse videntur, qui facile agnosci possunt dum mandibulis adhuc inhorent. cfr. Ul. Aldrovandi Mus. Metall. L. IV. p. 820; &c. Kundman Promt. R. N. p. 252. Gessul de Petrif. Cap. XXII. Argenville Orychtogr, p. 329. &c. VIT. Donati von Adriat. Meere. p. 11.

Obs. 1. De corporibus & ossibus humanis petrificatis di Joh. Theod. Schenckii lithogenesi. de microcosmi no iris petrificatis. Th. Schiklæus de eaussis probabil la pitum in microcosmo & macrocosmo. Ul. Aldrovav Di mus. metall. c.ap. 63. Bonani Mus. Kircher. p. 201.

Obs. 2. Hec occasione non possum non meam de Giganiss & ossibus giganteis aperire mentem.

apeane mentem.

Extitific olim homines magne altitudinis & molis, nescio an majori esse possit incredulitate quam extitisse homines ingentis ætatis, convictus candem esse rationem ætatis ac structuræ. Pygmæos dari unius ulnæ vel duorum pedum altitudine plus minus, nemo negat, sed si natura penes illos quasi in defectu peccare possit, quid impedit quo minus & in excessu aliquando limites ordinarios transcendat, si consideremus limites staturæ humanæ non magis quam ætati esse positas. Ea est proportio pyemei ad robustum virum, que hujus ad gigantem. Eadem & est ratio aliorum animalium, ac nefcio annon minor proportio inter cunem mastivum anglicum & eanem melitæum quam inter hominen, robustum & gigan. tem Nequaquam Itaque naturæ legibus repugnat, vel ejusdem vires transcendit homines gigantes exititisse & exitiere posse. Ad existentiam gigantum porro ulterius probandam nolo ad profanos provocare auctores, qui de corundem existentia sunt testati, sufficit dixisse Og Regem in Basan, ex familia Enakin fuisse 16. pedum & dimidii altitudine, ut patet ab ejusdem lecto, Deuteron. III. 11. descripto; Goliasbum fuisse 12. ped. & 4. poll. constatex 1. Samuelis XVII; sufficit & dixisse in America adhuc gentem existere Patagonicam, in qua si non omnes plerique tamen ad semigigantes referendi, altitudine 9. a 10. ped, ut ab itinerariis con-Cat. cfr. Byrons Her. Sed ideo non credimus tam immenfæ molis gigantes exstitisse quales describunt Kircherus in Mund Subt. CASP. SCHOTTUS in Curiof. Phys. BALBI-Nus in Hift. R. Bobenia &c. Etenim ut homines jultæ staguræ plerumque altitudine 6. ped. esse solent; cos itaque folum ad Gigantes referre debemus; qui ad 18. vel 20, pedes le extenderunt, persuasi altiori siatura nullum exstitisse hominem; ad semigiganres vero qui altitudine inter &. &. 10. pedes existerant, & adhuc existunt,

His, & ab iis quæ antecedenti paragrapho de zoolithis indicavimus fluit, non omnia ossa, quæ olim in locis subterraneis reperta suut, ut gigantum consideranda, quum plurima ab iisdem nonnisi ossa belluarum marinarum vel terrestuium esse in propatulo est. Ut vero disferentia hæc inter ossa probe observetur, existimamus parum ad dentes majores, sossas aliaque plurima ossa esse resectendum, qualia & in reliquis animalibus re periuntur; aliam vero esse rationem ossi supitis, pedis & manum. Elephanti etenim vix major capacitas intrinseca capitis competit quam homini, ae carea omne balena vel cetaceum genus tam pedibus quan ambus, & elephantes illis offibus quæ ad articulationes bien stentes pertinent, ut reticeamus elephantem, multo mini alcem, equum vel alia quadrupèda vix majori longitudin cruris vel tibia gaudere, quam homo robusta natura Proportio etenim tibia elephantis majoris, ad tibias so busti viri, est juxta accuratam mensuram ut 19, ad in non ultra. His momentis si illa addantur, quæ a medias de anatomicis atque zoologis probe nosci de dignosci pessunt, signa characteristica ossium cujusvis animalis, quad incissones, tuberositates, de quæ sunt plura his in osbus observanda, tum demum certum de æquum de in reliquiis serri posse judicium in aprico est.

2. ANTHROPOLITHI MINERALISATI.

Sucth. Mineraliserade menniskokroppar, Gall. Cadavres humaines mineralisés. Germ. Mineralisirte menschenkörper.

Sunt cadavera vel ossa humana materia salua metallica penetrata.

3. ANTHROPOLITHI MINERALISATI vitribidi.
CORPORA HUMANA VITRIOLIFICATA. Sp. 621-

Larvæ infalitæ vitriolo martis, corporis bunni. CRONSTEDT 284. A. I.

Sucth Vitrioliscerade menniskokroppar, Gall. Cadavres humaines vitriolisés. Germ. Vitriolisirte menschenkörper.

In fodinis seu puteis aut locis fodinarum profut dioribus, olim inçaute apertis & fractis, a monte supereminente vel laterali rimoso & fragili aliquando put mos simul & semel præcipitari lapides, in iis præcipitari subi minera hospitat pyriticosa & major existicalor, tristis docuit experientia. Monticola eo momento præsens quo hæc præcipitatio contingit, non poten non sub hac ruina & mortem & suum obtinete sepuchrum; quo in statu, a vapore sulphureo, interstitia inter fragmenta lapidea penetrante; interdum & aqui strie-

stiolicis transstillantibus, corpora horum monticolarum non solum a putrefactione conservantur, sed & vitriolincata siunt. Bina hujusmodi corpora bumana in fodina cuprea jablunensi sunt detecta.

Obs. De his corp. bananis Fablana repertis efr. ADAM LEIJEL

"in nov liter. fuecia 1722.

4. ANTHROPOLITHI MINERALISATI, ferrei.
Corpora humana martialia. Spec. 622.

Sueth JERNHALTIGE MENNISKORROPPAR.

Germ, Cadavres humaines penetrés de per-

Germ. Eisenhaltige menschenkörper.

Hujusmodi corpora humana, sunt in sodinis serreis reperta cfr. Neh. Grewe in Mus. Soc. Lond. p. 332. Alla Erud Lips. ann. 16.2.

5. ANTHROPOLITHI MINERALISATI cuprei.
Corpora humana cuprea. Spec. 523.
Sueth. Kopparhaltige menniskokroppar.

Gall. Capavres humaines pluetrés de cuivres.

Germ. Kupferhaltige menschungerper.

Exemplum cranii bumani vitriolo cupri penetrati, adfert Davila Cat. T. III. p. 232. sed a colore viridi, potius a vitriolo ferri dependere existimamus, atque ideo ad speciem 3. hujus paragraphi pertinere.

Ob'ervationes circa petrificata.

Obj r. Corpora que hoc in ordine ut petrificata enumeravimus & descripsimus olim vera fuisse corpora organica, non opus ut prolix di monstremus. Sufficit indicasse, ab corundem organica structura in regno minerali peregrina, ab analogia & exacta convenientia cum originali, quead superficiem, magnitud nem, figuram, nodos, suturas, imo, puncta oculo inarmato imperceptibilia, nec non quoad substantiam, sibrarum directionem, partium partes, ut & quoad analysin chemicam, satis in aprico positum esse horum corporum organismum, & consequenter primam genesin non subterraneam sed supraterraneam aut subaquosam suisse. cfr. §. 147. Obj. 2.

Obs. 2. Ut organicum corpus veram subeat petrificationem, hoc est in lapideam mutetur naturam, sequentia videntur necessaria momenta & requisita, (a) Ea sit indele & duritia ut non facile putresactionem vel aliam destructionem subite

possit, sed diutius in locis subterrancis incorruptibile confervari. Hoc confirmat experientia, qua patet a vegetabilibus, ligna quo duriora eo frequentius petrificata reperiri, & quo molliora co parcius; cadem ratione animalia nulla frequentius & majori copia deprehenduntur petrificata quam que stufa aut testa duriori gaudent, vel duriori sunt substantia ut reliquorum animalium offa. (b) Ut ad maximam partem diffipentur vel expellantur calore subterranco, vel cum fuente aqua cluantur & auferantur, vel a terra adjacente sensim absorbeantur particula volutiles & fluida; quibus corpora organica in statu naturali composita & quibus terrestres particulæ carundem ad invicem combinatæ & conglutinatæ fuerunt. (c) Lit in harum fluidarum particularum locum Inbstituatur alia materia terrestris, aliquando metallica aut in tuminosa, quæ, ut ingressum in poros apertos habeat, necesse est in minimas sit divisa particulas, aquis inhærens, ut sum fluente aqua, quum per se omnis terra immobilis, interititia vacua occupare possit, aut vaporetems intrare, (d) Ut hæ adventitiæ particulæ terreitres ea fint indole atque cum præexistentibus naturalibus terrestribus bomogeneitate, & eum lisdem in unum corpus coalescere possint, cui negotio aptillimam omnino effe terramealeuream opinamur, quod & observationes confirmant, quibus constat vix alia vere petrificata dari quam calcarea aut filicea, hanc vero a calcarea terra originem habere demonstravimus in obs. eirea silices petris.

4 Acb. 2da lit. a. b. e. Tom. I. p. 292; ut de metallica terra nil dicamus cujus alia est ratio, que scilicet cum plurimis terrarum speciebus combinata in gremio terra occurrit. (e) Sed ut ingreffus particularum terrestrium in poros corpoum organicorum non est possibilis sine vehiculo, nec solus sufsicere potest ad fapidificationem, que arctissimum particularum nexum poscit, nisi cum iisdem particulis terrestribus accedat materia bumida seu fluida, qui terrestres particulz moventur, exdemque cum terreis particulis in corpore orgapico preexistentibus combinantur. Huic negotio sufficient est aqua, licet negari non potest hanc conglutinationen promoveri a materie falina vel bituminosa aut minerali accedente. efr. T. I. p. 93. lit. d.

Obs. 3. Ab his ad persectam petrificationem enumeratis requisitis (Obs. 2.) elucet non ubivis in gremio terræ petrificationes corporum organicorum fieri posse, simul & patet cur eadem corpora alibi immutata alibi calcinata & fragilia alibi

indurata, alibi petrificata & mineralifata reperiuntur. Hanc differentiam opinamur pon unice & præcise dependere ab indole corporis peregrini, quam sæpe ejusdem generis vel speciei corpora sub diverso hoc schemate diversis in locis inveniantur, licet negari non potest indolem corporum in respe-&u ad duritiem vel mollitiem plurimum ad hanc differentiam contribuere, prout indicavimus (Obs. 2. lit, a.) sed hanc disferenciam potius ab indole loci in quo sepulta fuerunt, nec non tempore, quo bæc sepultura contingit, ut alias reticeamus circumitantias. (A) In superficie terre locus petrificationibus aptus effe non potest, nisi corpus peregrinum prius fuerir in mollions materia terrefiri involutum & ab eadem penetratum, quum vegetabilia & animalia facile a vicissitudinibus aëris destruuntur (efr Ob/ 2.) Quæ itaque in superficie montium reperiuntur corpora organica petrificata, necesso est prius in molliori terra fuerint sepulta, quam ad ista loca & aëris attactum elevata fuerint; necesse & est ipsum montem adhuc molliorem una cum ilsdem fuisse elevatum. (B) Neque in terra ficca aut arena ficca possibilis esse potest petrificatio, ob defectum exhalationis & motus his in particulis & granulis. Nullum vero est dubium, quin corpora organica in hujusmodi ficca terra sepulta, a commercio aczis & aquæ fluentis exclusa, diutissime fere immutata conservari possint (C) In aqua purs, que immixtis caret particulis terrestribus ad petrificationem necessariis, neque possibilis petrificatio videtur. Alia est ratio aque marine, qua particulisterrestribus calcareis & falinis gravida, poros corporum penetrans, easdem intrudere & deponere potest particulas, quod observationes Donati in Naturgesch. des adriat. Moeres. p 12. confirmare videntur. (D) Loca terrefiria fi confideremus ubi plurima inveniuntur petrificata, deprehendimus cadem utplurimum effe in fifih lapide, calcacureo, margaceo aut schiftoso, raro arenaceo; deprehendimus quoque ipsa organica corpora ita his in lapidibus jam effe inclusa & involuta, ut unum cum ipso lapide constituant corpus, atque sæpius eadem cum ipso lapide ambiente materia participant; hinc fluit hos lapides olim molliori fulfic texzura dum hæc corpora peregrina in iisdem immixta fuerunt (cfr. lit. A.) adeoque & nullum, quoad petrificationis incumabila, aptiorem effe locum, quam in submarinis vel subterrerrancis locis terrestribus, calcareis, argillaceis aut calcarea argillaceis, mollioribus humidis, ad que loca aqua calcarea tarde fluens penetrare potest,

Obs. 4. Tempus quod persocta requirit petrisseatio determina non potest. Credibile est, in alias locis citius, in alians dius, candem perfici. Id vero majori cum probabilium cere possumus vix aliud ad petrificationis commodenati stere vel existere potuisse tempus, quam dum corponom nic, que alias nonnili in superficie terre aut fundi and fija habent domicilia, contegantur terra molli & in cola mox sepeliantur, (cfr. Obf. 3. lit. A, & D.) Supponent in que petrificationes subitaneum fere motum, eundemque solution terreffrem. Si huic momento addimus, petrificationesefte versales, per totum fere terrarum orbem dispersas, ubivist men fibi fimiles, endem indole & duritie, pro natura laplim diversa, five calcares, five margaces, schistoss five films fuerint elucescere hine arbitror, violentum istum restrem remotissimis ab bine temporibus extitisse, ob persenus qua petrificata gaudent, duritiem, lapidi ambienti simila, unde & ab antiquioribus auctoribus, qui ante bis mille# nos vixerunt, petrificationum fiat mentio; cundenque me tum fuisse aniversalem, ideoque & nonnisi ab universit up te caussa dependere potuisse, qualem in deluvis aniversation tio extitisse facra pagina nos docent, qualem & deindent titisse, nulla historica fide dici potest, nullaque ebservato ne confirmari. Particulares etenim quod concernit miti nes, quas globo terraqueo, diversis temporibus, contre nemo negare potest, illæ nullam inferre possunt univert litatem wifi fuccessivam, nec zqualitatem in petrifett quoad duritiem. ut reticeamus in ijsdem, terras violeno motu, raro vel nunquam ita elevari, ut exinde formentur per te supra vel subterranea, in quibus tamen recondita per petrificata. Hinc est, quod in locis, que particulares suis runt mutationes, inveniuntur corpora organica nunquan trificata, sed immutata vel parum calcinata aut fraca, inte milioribus locis. (efr. S. 153. Spec. 571. Obf. 2.)

Obs. 5. Indicavimus plurimis in locis în nostris observatiois bus, circa zeolithos \$. 158. circa iehthyolithos \$. 156. circa iehthyolithos \$. 156. circa enchylia \$. 153. circa phytotypolithos \$. 148 utplurimis exotice hodierno tempore illa esse animalia & vegetahin que in nostris montibus & regionibus aliisque europis petrissicata inveniuntur, & quod magis mirandum, in substervanea ejus generis sepulta in stratis tervarum, que dierno die ils in locis non crescunt vel crescere possures. Biblioth. Raison. Tom. XVIII. p. 76. Hinc siut hac corpora, aut unda marina esse transportata, aut terram que

ad suam superficiem & climata esse mutatam. Ab his pofteriorem effe potius amplectendam tententiam, adeoque. olim bec corpora sis in locis ubi repersuntur fuisse domestica. superficiem vero terra & climata violento motu universali mutata, fequentibus corroborare volumus momentis. Imo. Quod absque motu terrestri, necessario, corpora organica, in superficie terrestri fierent relica, ibidemque aeris & aquarum vieissitudinibus exposita, partim destruerentur, partim immutata persisterent (efr. obs. 4.) 3do. Quod raro aut nunquam vegetalilia cum animalibus iisdem in locis petrificata inveniantur : cfr. obf: a eirea conchyl petrif.) quod tamen facile fieri posset violento quodem motu aquarum, sed ex adverso vegetabilia suis in locis animalia in alifs, & quidem alibi consbylia, alibi iebthyolithi alibi ornitholithi, & sic porro, reperiri. 3tio. A loeir ubi hæc petrificata occurrunt, alibi ad fummitates & caeumina montium, nonnullibi ad 10000 pedum altitudinem supra oceani superficiem elevata, ad quæloca nec vi aquæ nec propria pervenire potuerunt; alibi ad 10, 12 imo, 14000 pedum profunditatem in stratis mensium demersa, aliis lapidibus tecta, ad quæ loca nulla aqua transportari potuerunt. In locis humilioribus nonnisi fossilia, seu corpora peregrina immutata reperiuntur, quæ tamen nunquam inter petrificata proprie dicta connumerari debent, aliamque habent originem. (eff. Spec. 571. Obf. 2.) Nullibi vero reperiuntur hæc corpora peregrina five petrificata five fossiliu multum dispersa sed intra suos limites satis angustos accumulata, unde elucet, priora in loco olim natali petrificationem subiisse, posteriora immutata esse relicta. His momentis breviter jam addere volumus. 4to. A jugis montium & desertis hodie inhabitabilibus, quæ cum persectione orbis prima ab omnipotente creatore de a quo nonnifi valde bonum & suo in genere persectissimum creari potuit, conciliari non possunt. 5to. A pracipitationibus tam montium quam stratorum, nec non hine dependentibus frustulis lapideis & sax sis ubique dispersis; sissuis, biatibus, cavernis, cryptis, qua horrida facie globus terraqueus nunquam creatus esse potuit, in propatulo esse arbitror positum, globum terrefrem universalem subiisse mutationem, atque, fi non omnem, tamen maximam telluris bodie babitabilis partem aquis olim fuisse tectam, seu fundum extitisse marinum. Alia vero universalis mutatio superficiei globi terræ nobis ignota quam qua in diluvio exititit.

Qua ratione hae mutatio in diluvio contigit, ut nostram breviter hele dicamus sententitm, alibi uberius exponendam; ar-

bitramur, a receptaculis aquarum seu fontibus abyst, aqua in superficiem terræ pervenire non potuisse, nist maxim vi aquas sursum propellente. Hanc vim suisse extreme nariam & miraculosam per se patet, videtus tamen probabiliter mutatione centri telluris fieri potuisse, vel vi quela compressiva in oceani aques, si modo supponamus, giobra terraqueum, ante diluvium, in duo hemisphæria fuife & visum, ac maria & montes in diversis globi partitus estitisse, non vero in uno codemque hemisphario, ut bedierno tempore sunt, permixtas fuisse. Hac ipsa ruptua totam superficiem telluris vehementer suite concustam de bitari nequit. Rupta ac concussa superficie telluris. vi profilientis aque, & fractis atque precipitatis plurimis nos kibus ac stratis terrarum, fieri aliter non potuit, quin ali bi abyssina loca materia implerentur, precipitata superfcies terræ depressa, montes ideoque altius supra cando elevati fierent, alibi loca relinquerentur vacua. Himi pera maris imo ipsa loca marina fuerunt mutata, & aque in loca decliviora abire, post diluvium sunt coace. A hac vero mutatione loci aquarum, montium fracuit & pracipitationibus, aliisque mutationibus & motibus, ali ter sieri non potuit, quam ut aquilibrium gravitatis me teriz in mole terrestri, fieret quodammodo sublatum. & 🗪 telluris conversionis diurne, ad planum orbis anum obliques, plosque subito mutatus. Sic submarina loca plurima in conspectum venerunt, plurima vero terrestria e contrario vil præcipitata vel depressa aut submersa, partim ad sunden maris, partim in cavitates terrestres. Hac ratione, fame telluris pleuerie mutatam fuisse, arbitramur, & hinc omit vere petrificata suam primam sine dubio habere originem.

Aliorum, qui hoc in negotio, de origine petrificatorum prima, scire desiderat sententias, casdem reperit partim approbatas partim resutatas apud Buffon in Hist. Nat. of Cabin du Roi T. I. BERTRAND Memoire sur la findistriuterieure de la terre. R. RASPE in specim, hist. nat. glin terraquei.

ferri posse, que ubi occurrunt facile a structura cognosci possunt. De cadavere humano ad Aix in Gallia anno 1583. reperto, in quo cerebrum ea suit duritie ut ad chalybem scintillarit, ossa autem fragilia, cfr. HAPPEL Bebatzkammer p. 579 HENCKEL Flor Saturn. p. 532. De cadavere bumano in margode oëningensi. cfr. Scheueh-Zeri Dissert, bomo diluvii testis.

Obs. Narrationes, de urb. Bidoblo in deserto arenaceo Africa olim sita, quam suis cum incolis, addiciis, animalibus a arbocibus petrificatam suisse referent Ath. Kircherus in Mundo Subterr. T. II. Sect. II. sol. 50: Erasm. Frans cisci in Ost- und Westindischen Lustgart. p. 188. Sachis a Lewenheim in Gammarol. p. 157. Happel P. II p. 554. cfr. Kundmanni Res. Nat. & Artis. p. 31. & 3

2. ANTHROPOLITHI offium bumanorum. XYLOSTEA HUMANA. Spee: 610.

Ofteolithi hominis.

Sacth: Stenwandlade Människo-Ben. Gall. Os humaines petripiés. Germ. Versteinerte menschenknochen.

Sunt ossa humana. vel totius corpotis seu sceleti, vel partium, quæ rarissime lapidea, sæpius immutata aut partum indurata, locis in subterraneis, reperiuntur, vel aliquo modo calcinata fragiliora.

(a) XYLOSTEA HUMANA integra.

Raro sceleton humanum reperitur integrum fossile, vel plus minus petrificatum aut mutatum; aliquando tamen inventum esse, plurimi asserunt. De sceleto humano duriori lapidi incluso, cfr. Tenzelle

Š. 161.

1. LITHOMORPHI. Gen. 71.

Graptolithus. v. Linné 173. Lapides pieti.

Sueth. Målade stenar. Gall. Pierres peintes. Graptolithes. Geim. Gemahlte steine.

Sunt lapides, aut per totam substantiam aut super cialiter solum, materia quadam minerali, vel vapor, plus minus cosdem lapides penetrante picti, sigural quando vegetabilibus nonnullis, aliquando animalibus corum partibus, aliquando aliis in regno minerali per grinis corporibus, simili. Pictoris itaque officio in lapidibus pingendis functa est natura, unde & hi lapids ad minimum binis, aliquando trinis & ultra, coloris constaut, iisdemque in igne vel evanescentibus vel mutis.

i. LITHOMORPHI corporibus calestibus pitti. Uin NOMORPHI. Spec. 64

Sucth. Malade Stenar med Himmelska kroppal.
Gall, Pierres Phintes sur Lesquelles on voit de corps celestes.

Germ. Gemahlte steine mit himmelszeichen.

(a) URANOMORHI sole aut luna pitti.

(b) URANOMORPHI stellis picti. Astroita spulli Pseudastroiti.

Achates astroeides. Kircheri.

Gemma pontica. PLINII L. XXXVI. Cap. XI.

Sunt hæ stellulæ irregulares, sibi non ubivis smiles, umbratiles, in superficie solum hærentes, stem nou profunde in lapideum corpus penetrants

colore quoque a substantia lapidea diverso gaudentes, qua ratione a genuinia astroitis aliisque lapidibus stellatis facile distingui possunt, prout indicavimus Spec. 453.

- Obf. 1. Cfr. Afta Liter. Succ. Vol. 2. p. 469 SCHRUCHZER. Or. Helv. p. 247. DAVILA Cat. T. 11. p. 282. Nro. 733.
- 2. LITHOMORPHI corporibus bumanis vel eorum partibus picti. Anthropomorphi. Spec. 625.

 Sueth. Målade stenar med menniskobilder eller delar.

Gall. Pierres Printes Avec des figures Humal-

Germ. GEMANLTE STEINE MIT MENSCHENBIL-

- Hujusmodi lapides nunquani non imaginarii effe solent, in quibus ideoque ars desettum picturæ supplievit. Solent hi lithomorphi vix nis filiceo vel achatino esse genere.
 - (2) Anthropomorphi capite bumano picti.
 Kundmanni R. N. & A. Tab. XI. Nro. 6. 7.
 - (b) Anthropomorphi cerde bumano pidi. Encardite, Cardifea.
 - KUNDMAN I. e. Tab. IX. Nro. 9. DAVILA Cat. T. II. p. 288. Nro. 782.
 - Obs. Que cordis figura in marmore vel margode apparent plerumque typolithi bucardsorum (Spec. 5-6. lit. g, & 538.) esse solent, locum ideoque heie non habere possunt.
 - (e) Anthropomorphi corporibus bumanis pilli.

 Huc pertinent acbatæ quorum mentionem fecimus Tom. 1. Spec. 135 Obf 3. quibus picturis plura addi possent exempla, si opus esset, videri tamen possunt in Aldrovandi Mus. Metall. pag. 726. atque

que in Marmore pag. 757 & 758. in Ath. Kircu. RI M. Subterr. T. II. L. VIII. Miscell. Nat. Crist. Dec. 1. anno 1. p. 232. & 263. Th. Bartholm in Epist. Medic. Cens. III. Epist. VIII. Kundusmi Kar. N. & A. p. 203. & c. Tab. XI. sig. 8.

4- LITHOMORPHI animalibus vel corum partibus pilli Zoomorphi. Spec. 656

Achates Zoomorphus. Nonnull.

Sueth. Målade stenar med åtskilligf slid drub.

Gall. Pierres peintes avec des animaux. Germ. Gemanlte steine mit verschiedens Thieren.

Hi lapides, animalia vel corum partes depictas oftentes, ad potissimam partem, in respectu ad signatum habent in imaginatione fundamentum, quas arbeiosa manus magis similes reddidit.

- (a) Zoomorphi quadrupedibus pili.

Exemplum afini cum superequitante viro attulit Kum MAN Rar. Nat. & A. Tab. VII. fig. 4. plum pul auctores prius citatos conspici possunt.

(b) ZOOMORPHI avibus picii.

PHO pertinent HERRACITE, similes coiote accipitate pennis, nec non Perdicite, qui striis & colore dicum pennas exprimunt. Lachmund Or. H. p. & Agricola de nat. fost. L. V. p. 610.

(c) Zoomorphi piscibus picti.

Ili non cum ichthyotypolithis confundendi a quisisdem criteriis, ut indicatum Spec. 624. lit. b. fick distingui possunt, inprimis irregulari horum piscus pictorum & minus adæquata sigura.

(d) ZOOMORPHI amphibiis pitti.

(e) Zoomorphi insedis pidi.

Exemplum asanca conspicitur in Kundm. R. N. & A. Tab. XI. Nro. 67. & dubito aunon araneæ ibidem Tab. XII. Nro. 14. depictæ huc referendæ.

(f) ZOOMORPHI vermibus picti.

(2) Zoomorpus cornubus animalium picti. Ceratitr.
Huc pertinet, ni fallor, juxta mentem Wormis in Mus. pag. 96. Cerachates Plinis, cfr. ejusd.
Hist. Nat. L. XXXVII. Cap. X. Agricola de Nat. Foss. L. Vl. p. 303. cfr. quoque Tom. I. p. 285. lit. g.

Ohf. Exempla horum omnium animalium in lapidibus diverfis, depicta lege & conspici possunt apud ansforer prius citatos (Spec. 625. ist. b.) nec non in MYLII Memor. Sax.
Subt. HERMANNI Maslogr. VALENTINI Maj. Mass. Halwing Lithogr. Angerb. P. II. LACHMUND Orychtogr. Hill.
desb. alios ut reticeamus lithographes & orychtographos.

LITHOMORPHI vegetabilibus & corum partibus pi-&i. Dendriti. Spec. 627.

Phytomorphi, M. R.

Borficines. PLINIS.

Grapsolithus nemora, frutices, plantus muscosue reservis. v. Linné. 173. 3.

Dendroides. Kundmanne.

Achates phytomorphus.

Sueth. Malade stenar med attriblige slags ye. Getabilier. Dendriter.

Gall. Pierres peintes avec des vegetaux. Den-

Gern, Gemanlte steine mit verschiedenen Franzen. Dendriten.

Sunt lapides, qui arbusta & dumeta nec non regiones, sylvosis lacuum vel fluviorum ripis, aliquando & montium jugis conspicuas, sistunt depictas, sed nunquam exactam alicujus plantæ siguram exprimunt; inter siguramos frequentissimi.

Ton: 11.

P

(a) Dan-

- a) DENDRITA integras regiones & villas cum arlaireprajentantes. Chorolithi.
- (b) DENDRITE lacus & flumina cum sylvosis ripis no prassentantes. Limnite.
- (c) DENDRITE nemoribus vel arboribus & fruicibu ramofis picti. NEMOLITHI.
- (d) DENDEITE muscosa figura picti. LICHENITE,
- (c) Dendrite alga figura.
 Graptolithus algas referens. v. Linné 173. 4.
- (f) DENDRITE strobilum abietis referentes.

 Graptolishus strobilum abietis referens, v. Linné 1748.

 Hic est lapis schistosus Ilmenauensis, quem hac sgut ornatum Baumen in Min. R. T. 2 p. 208, inter provisionata enumeravit & delineavit Fig. 15. Repente & heic in Suecia. Idem ni fallor, quem ut Arista figura ornatum descriptic Langus in Mit. N. Carista Tom. Vl. app. p. 145.
- (g) DENDRITE resis picti. RHODITE.
 Sunt hi parum ab astroitis spuriis (Spec. 624, lt. 1)
 distincti, cfr. Davila T. 11, p. 284. Nro. 734 t
 293. Nro. 820.
- Obs. 1. Plurimi antiquiores lithographi, hos signates inside & phytotypolithos sub uno eodemque companhenderum tirlo, utrosque dendeitas vocando, sub quo nomine, nomili à eos descripterunt lapides, qui vegetabilia reipsa indus continent, & ad petriscata a nobis sunt connumerat of Spec. 428, obs. 1. Kundman in Promt. Rev. Nat. atqueutrius deinde in Rar. Nat. & Artis p, 133. &c. Typolithis survivatir distinxit, priores dendritas, posteriores vero dendritas vocando. Sed, pro vitanda aquivocatione & conficues vocando. Sed, pro vitanda aquivocatione & conficues appellare volument, reliquos ad typolithos plantarum ferentes. Quomodo vero hi sigurati a typolithis sunt distinguendi, indicavimus in Obs. 1. ad phytotypolithos fis lit. 8.
- Obs. 2. Hos dendriticos lapides curiosi hodie in binas diffiguere solent species, quoad basin, in qua pictura existan-(A) Dan-

(A) DEMORACHATES illos vocant lapides, qui semipellucidi textura sunt sequabili de superficie gaudent quan polita, quales plurimi ex achatir, qui hujusmodi picturis sunt ornati, qua, aliquando totam substantiam lapideam penetrant, quo casu polituram admittunt, salva manente figura; aliquando autem in rimosis lapidibus, superficialiter solum quasi illinitæ sunt, quo casu, polituram non admittunt, de cestero ca subtilitate de pulchritudine ut supe quasi pentissimo artisse essenti sacta, est. Tom, I. Spec. 135. Lit. C. & p.

286. obs. 3.

- (B) DENDRITAS fimpliciter vocant reliquos lapides opécos hujusmpdi picturis vel supersicialibus, polituram ideoque non admittentibus, vel totam substantiam penetrantibus picti quorum pictura nounifi rudis effe potok in lapidibus superfiele & textura inequabili atque granulari præditis. funt (a) Calcarei, inprimis calcarei fifiles, qui superficiali cademque rudl præditi figura. Hue de referri poffunt spatha dendritica, inprimit lapis fullus dendritiens, efr. Alla Lit. Quec. Vol. 2. p. 310. (b) Marmorei, in marmore pillorio Florentino. de monte Simi, alluque bocis, cfa. T. I Spec. 58. lit, h. qua marmora politusam admittunt, pidama sotam lubstantiam lapideam penetrance. (a) Margodas marmorei; ad Hildesheim. Pappenbeim , Solubof , Oeningen Ge, qui superficialiter picti. polituram, salva figura non admittunt; pictura licet in igne perfiltens effe polit, ut dicit Kundman in Rw. N. & Art. p. 134; (e) Avenevii, ut in cote fifti in-Seconie & alibi, fuperficialiter picto (d) filices, petrofilices ner non jespides qui . DENDRO JASPIDES a nonnullis appellari folent, reperti ad Landsbut in Germania & alibi, qui omnes nonnisi Superficieiter per rimas picti effe solent, (e) Schiftofi, ut in diversie schisti speciebus ad Angert in Gallie; in Tharingja; ad Minfat & alibi in Getmania, atque heie in Suecia pictura superficiali. (f) Petrisicationes, inprimis cornua ammosis petrificata, nonnunquam his picturis funt ornatz reperto
- Obs. 3. Specialiter de d'adritis seripserunt Tillimoius in Miss. N. C. Dec. II. An. Obs. 66, Scheuchzer in Eph N. Cw. Cent. III. An. Vet. VI app. Ritter de 200 litho dendroitis. K. Stobæus in Dissert, Historia Naturalis Dendrota.
- F. LITHOMORPHI, arte factis picti. Technomor-Pri. Spec. 628. Pp 2 Sueth.

Sueth. MALADE STENAR MED ATSKILLIGE AF 10811 GIORDE SAKER.

Gall. Pierres Peintes avec des choses affili-

Germ. Gemanlte strine mit verschiedenen und Edmetlichen arbeit gleichenden sachen.

Sunt lapides, qui varia artefacta corpora viti oper uis picturis repræsentant.

(a) Technomorphi cruce picti. Staubolithi.

Graptholithus lineam firiasque transpersas resentation.

Linné 173. 2.

Probe hi lapides figurati vel picti ab illis diftinguend, qui venulis albis vel alius coloris se secantibus gardent, quales plurisni silicei reperuri solent, quorus ernx ad supersiciem utriusque lateris. se extendit, sui ita vero in pictici est. A. B. a Boot in G. & Libr. Il. cap. 245. Mercati Metall. p. 237. Fruille Obj. Pb. 11. 531.

(b) TECHNOMORPHI literis vel numeris pidi. Galib TRONIUS LAPIS WORMEI. Lapides literati.

Qui numeris pich, solent arithmetici vocari, ch. D. vila Cat. T. II. p. 294. Nro. 826. De nomic Christi achatæ inscripto. cfr. J. Jungius in Miss. N. c. Dec. 1. ann. 1, obs. 112.

- (c) Technomorphi notis musicalibus pitti. Lapine musicales.
 - (d) Technomorphi regionibus picti. Lapides 660 GRAPHICI.

Graptolithus mappam geographicam referens. v. Llint 173. 1.

(e) TECHNOMORPHI figuris mathematicis pidi.
Graptolithus circulos concentricos exarans. v. Lante
174. 5.

Huc & illi pertinent, qui pyramides, obeliscos vel alias repræsentant figuras. Davila Cat. T. 11. p. 283. Nro. 742.

(f) Technomorrhi ruderibus urbium vel adificiorum picti. Lapides ruderales.

Graptolithus rudera ruraque referens. v. LINNÉ 173. 3.

Huc pertinet inprimis marmor Florentinum.

(g) Technomorphus figuris sogittatis.

Grapsolithus impressionibus sagittatis. v. Linné 174. 6.

De hoc lapide. cfr. Volckman Siles. 3. p. 332. Tab.

1V. fig. 6.

Observationes circa lithomorphos lapides.

Obs. 2. Quod de dendritieis lapidibus (Spec. 627. Obs. 2.) indicavimus, cosdem esse vel superficiali solum pictura præditos. vel integrum lapidem penetrante tigura, intrinseca, hos idem valet de omnibus lapidibus lithomorphis. Diversam hæ picturæ diversæ sine dubio agnoscunt originem.

Supersieiales pictura sunt probabiliter facta, a liquida quadam materia salina plus minus corrosiva, & metallico forsan vapore vel metallicis particulis imprægnato, rimas & fisfuras lapidum penetrante deinde vero, in ramulos vel alias figuras se distundente, atque sub coagulatione vel exhalatione & distipatione liquidi se extendente, vaporum more sub coagulatione vel congelatione. Picture & imagines intrinseca, per totum lapidem se extendentes, originem forsan habent a molli terrestri vol geiatinosa materia calcarea, bituminosis metallicis aut aliis particulis mineralibus tinca, que cum reliqua substantia aut massa lapidea, olim mollieri, di-Quin vero & aliquando origiversimode commixta fuit. nem habere possint hæ intrinsecæ figuræ, præcipue in lapidibus tenuioribus, a subtili vapere minerali profundius lapidem penetrante, negare non possemus.

Oif. a. Quomodo achata artificialiter pingi possunt indicavimus (Tom. I. Spec, 135. Obs. 3. p. 286.) Marmora aliique lapides molliores, facilius pinguntur, dum corum inter frutula vel lamellas interponatur charta in qua figura sunt delineata, a mixtura, praparata a vitriolo, sale communia alumise, aqua solutis & cum petrolos deinde commixtis.

Ppa

Vel ab atramento seriptorio, fortiter vitriole impragnato à acuto; deinde frustula aut lamellæ fortiter ad invicance binantur; omnesque inter lamellas apertura, peo evitada omni inhalatione de exhalatione, casa bone claudentu, qui bas peractis lapides loco humido vel in sella vel alible monnullos menses reponuntur. Possunt etiam artisciale siguræ in marmore produci a solutione lame in agua fora cileta, stustulo ferreo applicatis, allisque modis. est. Canamine in Mam. Paris. 1731. p. 466. Eist. de l' Aces. Inj. 1732. e. 35. Gasmen de petrificatis p. 13.

§. 162.

a. LITHOGLYPHI. Gen. 73.

Lithemorphi. Nonnullorum. Lapides figurati.

Sueth. BILDSTENAR. FORMADE STENAR.
Gall. LITHOGLYPHITES. PIERRES FIGURÉES.
Germ. BILDSTEINE, GEFORMTE STEINE.

Sunt lapides plerumque vulgares, calearei, arenacei, faxofi, sæpius stalactitici vel tophacei, raro achatini, in terra vel superficie terræ dispersi, vagi, qui casu quodam fortuito, fractura, motu, attritu vel alia quacunque causa fa siguram obtinuerunt in regno minerali peregrinam, quas si arte susì vel cæsi essent.

Obs. Sub hoc genere comprehenderunt olim lithographi omneiapides & mineras peculiari figura præditas, unde magna
confusio orta, dum ad hoc genus suerunt relati, non solum
naturaliter, constanti figura præditi, quales nonnulæ mineræ, sed & illi lapides qui reipsa ad petriscata pertinent. Supersunt quoque adhue nonnulli lapides ab illis descripti
quorum magis accurata desideratur descriptio. Nos ad hoe
genus non alios connumerare volumus lapides, quam qui luju natura, peculiarem & peregrinam obtinuerunt siguram.
Sub hoc genere itaque comprehendentur nonnulli calcarei
sigurati, inprimis vero silices sigurati. quorum mentionem secimus, Tom. L. p. 266. Stalassita plurimi (cfr. Spec. 415 & 517,
lit. b.) nec non tophus polymorphus (Spec. 424.)

tes. Anthropoglyphi. Spec. 629.

Sucth. Bildstenar som Likna menniskor eller els delar

Gall. Pierres figurées ou lithoglyphites representant des figures humaines.

Germ. Bildsteine die dem menschen oper dessen theilen gleichen. Sunt lapides, qui figura sæpe sans difformi & imaginaria, aliquali tamen cum hominibus vel corum partibus similitudine gaudent.

- (a) Anthropoglyphi integrum beminem reprasentates. Anthropoglyphi,
 - Sunt minores quali statuæ, quæ repræsentant aliquando integrum hominem erectum vel sedentem, aliquando d'midiatum vel plus minus amputatum, sur licet in figura sint maxime dissormes & minus proportionatæ oft. UEVS. ALDROVANDI Mus. Metall. IIELWING Lith, Angerb. p. 55. Tab. VIL fig. 1. 2. 4.
- (b) Anthropoglyphi caput vel cranium corporis bemani references. Cephalitæ.
 - Lapidem faciem humanam repræsentantem sistit HEL-WING Lith. Ang. Lib. VII. sig. 5.
- (c) Anthropoglyphi oculum references. Ophthal-
 - Hi non confundi debent cum lapidibus ocularibus, al operculitas connumeratis (Spec. 491. lit. d.) peque cum onyche oculari (Spec. 129. Tom. I. pag. 277), cum quo tamen maximam habent convenientiam; sunt etenim hi ophtalmitæ silices opaci diverse colorais stratis, seu zonis ita compositi, ut figura tam extrinseca quam intrinseca oculum repræsentent. Ex litore marino Normegio talem possideo.
- (d) Anthroposlyphi cor bumanum references, Cal-
 - Sunt figura cordis, (a hucardists) Spec. 512.) diffinguendi. Davila Cat. T. II. p. 300.
- (e) Anthropoglyphi mammarum unliebrium figut. Lapides mammillares.
 - Referent mammillas vel papillas muliebres, vocante a Gesnero de fig. Lap. Lapides papillares, a Luido Sie-

Stallagmitæ papillares, cfr. BAIER Or. Nor. p. 37. Tab. I, fig. 37. HELWING Litb. Ang. p. 57.

(f) Anthropoglyphi penem virilem references. Co-

Sunt reperti, qui membrum virile integrum cum testiculis repræsentant, alii qui solum partem anteriorem quodammodo exhibent, non consundendi cum priapolitho inter eorallosenzitas (Spec. 458. lit. a.) ineque cum belemnitis (Spec. 465.) a quibus nonnulli olim idem nomen obtinuerunt, quemadmodum & orthoceratitæ nonnulli (Spec. 487.) nec non canalithi (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) August silicei esse solutio (Spec. 485.) Huc qui pertinent aut silicei esse solutio (Spec. 485.) August silicei esse solutio (Spec.

(g) ANTHROPOGLYPHI testicules vel serotum reserentes.' Orchitæ,

Hos, ni valde fallor, ad atitas, postea describendos, esse reservados opinamur, licet negare non possimus dari taphos hujus siguræ. Horum mentionem facis Davila l. c. p. 300.

(b) Anthropoglyphi figura reman. Silices Reniformes.

Sunt sitices vulgares interdum & tophi, qui casu hane figuram obtinuerunt, non confundendi cum minera pyriticosa & martiali bamatitica, que etiam hac figura donata prius sub locis descripta.

(i) Anthropoglyphi manus bumanas referentes, Chi-

Sunt stalactive hac figure prediti. AldrovandisM. Met. pag. 481. Davila l. c.

(k) Antunorogrysus podes bumanes referentes. Schlitte.

Sucth. Bildstenar som likna örter eller des delar.

Gall. Lithogevenites ou pierres sigurées qui representent des vegetaux.

- Germ. Bildsteine die Pflanzen und deren Theilen Gleichen.
- (a) Phytography figura frustuli lignei. Etherentia. Sunt silices extrinsece frustuli lignei instar fibrosi, intrinsece vero solidi. Ex litore maris caspii. cs. Agricola de Nat Foss. L. V. p. 611.
- Spet. 414. & Lithoxyla Spec. 429, qui tamen huc przeie non pertinent, licet osteocolla aliquando figuram frusuli lignei habere possit.
 - (b) PHYTOGLYPHI fructus vel bellaria referentes. Cal-
 - Huc pertinent silices nec non stalagmica confectionari, (Spec. 417. ht. 6.) vel alii lapides, qui amygdala, cerasa, olivas, nuces avellanas, pruna, pyra, aliosque plurimos fructus, simplices vel candisatos referunaços. Bater. Or. Nov. p. 45. Tab. l. sig. 21. 22. 23. 24. 24. BRÜCKMAN Thes. D. Br., p. 56. Tab. V. VI. VII. VIII. IX.
- Obj. De his carpolithis, quomodo a perificatis fractions vegetabilium distinguendi, diximus (Spre. 433. Obj. 2,) Nonnulli ab his carpolithis, inprimis qui pyra referunt videntus aliquando originem habere a pyrite globulari destructo, à iterum concreto, quod materia martialis indicare solet, qui constant.
- (a) PHYTOGLYRHE radices vegetabilines referentes.

Huo perminet inhrimis mingiberies, qui radicem mingiberis imitatur, quem in arena, fuccessiva particulatum concretione, hac forma generali contendit Baucr-man Thes. D. Br. p. 122. Tab. XXII. fig. V. Sed non omnem zingiberitem hac ratione generali novinus. Habemus ex Gothlandia calcareum zingiberi-

beritem. DAVILA Cat. T. Il. p. 301. Nro. 11. mentionem facit filicis hac forma.

4. LITHOGLYPHI arte facta referentes. TECHNOGLY-PHI. Spec. 632.

Sueth. BILDSTENAS SOM LIKEA KONSTGIORDT ARBE-

Gall. LITHOGLYPHITES, QUI REPRESENTENT DES CHO-SES ARTIFICIELLES.

Germ. BILDSTRINE, DIE KUNSTLICHER ARBEIT

(2) Technoglyphi numismand reservences. Nummi diabolici.

Sunt sophacea vel ochreacea natura, orbiculares, numismata majora vel minora referentes. Probe distinguendi a lapidibus, quos lithographi diversi, criam siumismales vocarunt, quales triplices descriplianus, alios inter covalles, quos porpitas vocavimus (Spec-457) alios inter conabylia univalvia, qui belicita sunt appellati (Spec. 490); alios denique inter conchylia bivalvia, qui nummuli Brattenburgenses sunt votati (Spec. 406.)

(b) Technogitphi panem referentes. Artholithi. Panes didbolici.

Sunt figura aliquando pani similagineo æmula, aliquando hemisphærica, aliquando aliis panum diversitacibus simili. cfr. Wormii Mus. L. l. Cap. 13. Sect. Mylius in Sax. Subt. P. l. p. 61. Helwing Lith. Ang. p. 26. Davila Cat. T. 11. p. 298.

(e) Technoglyphi caseum referentes. Tyromorphitk.

Sunt figura casei belgici, figura rotundata depressa integri vel plus minus secti. Helwing Lieb. Ang. p. 26. Davila l. v. p. 299,

(d) TECHNOGLYPHI ornamentum plicatum collare muberum referentes.

Reperitur in salinis Polonicis, Bochnienfibus & Willies-kienfibus.

- (e) TECHNOGLYPHI calceamenta referentes. Baier Or. Mor. p. 47. Tab. l. fig. 40. 41.
- (f) TECHNOGLYPHI mustriculam seu formam calcis referentes.

BAIER I. c. Tab. 1, f. 42.

- (g) TECHNOGLYPHI patellas referentes. PATELLITA.
 Sunt coneavo convexi, rotundi, patellis fimiles, probe a patellitis inter conchylia univalvia descriptis (Spec. 483) distinguendi; probabile videtur hos, a materia calcarea, circa globulos concreta, fuam hare originem. Gotblandia.
- (h) TECHNOGLYPHI phialas referentes. PHIALITE.

 Sunt forms phiala, aliquando & poculi, vel alia quacunque, analoga. cfr. Davila Cat. T. 11. p. 303.

 BRÜCKMAN I. e. Tab. IX. f. VIII.
- q. LITHOGLYPHI figuram quandam mathematicam references. Lithoglyphi mathematici. Spec. 633.
 Sueth. Bildstenar af någon mathematisk figur.
 Mathematisks bildstenar.

Gall. LITHOGLYPHITES QUI REPRESENTENT DES FIGU-RES DE MATHEMATIQUE.

Germ. BILDSTEINE MIT MATHEMATISCHER FIGUR. MATHEMATISCHE BILDSTEINE.

(a) LITHOGLYPHI MATHEMATICI, SPHÆRIGE, SOLIDE GLOBULI LAPIDEI.

Sunt silices sigura sepius persecte rotunda, tor mentariis globis, majoribus, minoribus, non abstrailes, in litore marino, & vallaribus regionibus frequentes; aliquando minores, alibi, forma & margui-

gnitudine grandinis, silicei, qui Chalaxia vel Galaxia vocari solono in arena litorali, raro tertestri, obvii. cfr. Tom. l. p. 265. lit. a. distinguendi a galaxia Plinti cfr. Tom. l. p. 298. lit. a. obs. Occurrent & aliquando hi globuli lapidei ab uno latere quasi compressi vel abscissi. cfr. Plinii H. N. LXXXVII. Cap. I. Gesner de Fig. Lap p. 86. Wolfert H. N. Hassia inf. P. l. p. 22. Tab. 22. sig. l. Lachmund Or. Hild. p 12. f. 2. Mercati Metalloth. Vat. p. 318. Brückman Thes. D. Br. p. 12. Tab. Vl. sig. 3.

- Obs. 1. Annon pillula petrificata saxonica hue referri possint, nestio; casdem non vidi.
- Obs. 2. Plurimi dantur lapides globulares qui temen cum his filiceis de quarzone confundi non debent. Lapides salcarems globularem descripsimus (Tom. I Spec. 54. lit. e pag. 128.) Globulos saxosos formari a granite susce descriptibili, per ejusdem destructionem, indicavimus (Tom. I. p. 409. Spec. 201. lit. k. Obs. 1.) Globulos pyriticosos descriptimus inter mineras sulphurens; globulos martiales inter mineras subaquosas; globulos stalacticios, seu colitos (Spec. 415.) Differentia hos omnes globulos inter est satis manifecta.
- Obj. 3. Sepositis aliorum sententiis, originem horum globulorum deducimus vel ab effervescentia quadam intrinseca, sub
 ipsa induratione cfr. Tom. I. p. 294. Obs. 3. vel potius a circumvolutatione materia gelatinosa, in aqua, inprimis salisa,
 ante ejusdem materia lapidificationem seu indurationem.
 Reperiuntur etenim tales, quales etiam ex liture Norwegipossideo, qui ab uno latere concavit te quadam polita præditi, quasi digito vel alio corpore incumbente essent compressi, luculento indicio cosdem olim molliores suisse. Eandem cum globulis in obs. anteced. 2. nominatis originem vix
 habere possunt.
- (b) LITHOGLYPHI MATHEMATICI, Spharici, testacci. Bezoar fossile.

Sunt lapides rotundi, testis seu crustis concentricis fragilioribus bezoardici lapidis animalis instar, concreti & compositi. Quise in Peru. Olf. Heic, ni fallor, locum etiam estinere pessunt Bazus DICI LAPIDES, quos describit Boscon in Rech. Nat. 18, 235 & p. 238. qui in Sicilia reperantur, spharici vel e vales, majores. minores, crustis concentricis compositica evena inclusa, sapore argillaceo vel bolari, diversa dinita Alii appellant hos lapides PIETRA D'ANVETURA di Wormin Mass. p. 110; videntur vero, ad suam origina ad oolithos vel tophos connummerari posse. Sunt etenal omnes lapides eadem structura crustacea, qua globali mass ferri lasustris etiam oolithi & tophi gaudent, candem inque vel aqualem, agnoscant originem, probabile est.

(c) LITHOGLYPHI MATHEMATICI ovales.

Sunt ovali figura, in una extremitate aliquando, minue, quali abscissi. In litore marino Norwegiolalibi. efr. Brückman Thes. D. Brunsw. Tab. VII. fig. VII. Tab. VII. f. IV.

(d) LITHOGLYPHI MATHEMATICI bemisphærici.
A litore Normegico & Hispanico habeo lapides har sphæricos albos, quarzosos. cfr. insuper Brucimi Thes. D. Br. Tab. V. f. IV. Tab. VI. f. VI. Id. VII. sig. IV.

(e) LITHOGLYPHI MATHEMATICI pyramidalis.

Ab his nonnulli, inprimis majores faxofi, funt an facti, inferius nominandi; hi funt filicei minore, in natura facti.

- (f) Lithoglyphi mathematici cylindrici.
- (g) LITHOGLYPHI MATHEMATICI trapezii.
- (h) LITHOGLYPHI MATHEMATICI triangulard. Huc pertinent filices anhaltini Borrichii.
- (i) LITHOGLYPHI MATHEMATICI cruciformes. STAP ROLITHI.

A staurolithis pictis (Spec. 628.) distinguendi. H non pictura, sed sigura crucis gaudent. Ex ser nia possideo staurolithem, tribus radiis, ejusdem set crassiciei & longitudinis, pollicis unius cum din dio, siliceæ naturæ alium ex Anglia arenaceo ochreaceum. cfr. Davila Cat. T. II. p. 301.

. LITHOGLYPHI figurati, arte facti. Lithoglyphi ARTIFICIALES. Spec. 634.

Lapidis supposititii.

Sueth. GIORDE BILDSTENAR. ARTIFICIELLE BILD-

Gall. Pierres Figurées. Artificiet-

Germ. GEMACHTE BILDSTEINE, GEKÜNSTELTE BILD-STEINE.

Sunt lapides, ad suam naturam diversi, a quocunue fére lapidum genere, qui olim artificiosa manu, in vaos usus, diversumque in finem, determinatam chinueint figuram, qui ideo, & ex alio sundamento, heic in ineralogicis locum habere non possunt specialem, quam nod in locis subterraneis aliquando reperiantur.

(a) LITHOGLYPHI ARTIFICIALES cuneiformes. CERAU-

NIÆ LAPIDES.

Sunt lapides duriores silicei vel saxosi, forma cunei, ab una extremstete acutiores, aliquando ab utraque crassiores in medio, ibidemque sæpe foramine præditi.

Obs. 1. Plures sunt lapides, quos antiquiores ceraunias appellarunt. Inprimis (a) Belemnita, (Spec. 465.) hoc nomen obtinucrunt, aliquando & (b) Orthocerativa, (Spec. 487.), sine dubio ob conicam figuram. (e) Echinita (Spec. 516.) vel corum nuclei, iidem sunt lapides, quo antiquiores a cœlo deciduos crediderunt, ideo & Brontiar appellarunt. csr. Plinius LXXXVII. Cap. 10. (d) Vaccinos lapides inferius describendos nonnulli ut lapides fulminares considerarunt. csr. Wolfart Hist. N. Hass. ins. pag. 511. Tab. 22. Cs. 23. ubi & (e) Astroitem (Spec. 453.) appellat cerauniam stellatum. (f) Denique & artefactos plurimos lapides, quos veteres in diversob usus sibi compararunt, inprimis hujusmodi cunciformes lapides in medio perforatos, pro cerauniis eorum posteriores habuerunt. csr. Plinius L. 27 Cap. 9. G. Tom. II.

Sunt lapides, qui figura fæpe satis difformi & imaginaria, aliquali tamen cum hominibus vel corum partibus similitudine gaudent.

(a) Anthropogeypai integrum beminem representantes. Anthropogeyphi,

Sunt minores quali statuæ, quæ repræsentant aliquando integrum hominem erectum vel sedentem, aliquando d'midiatum vel plus minus amputatum, sua licet in figura sint maxime dissormes & minus proportionatæ est. Uers. Aldrovandi Mus. Metall. Ilelwing Lith, Angerb. p. 55. Tab. VII. fig. 1. 2. 4.

(b) Anthropoglyphi caput vel cranium corporis bumani references. Cephalitæ.

Lapidem faciem humanam repræsentantem ustit Helewing Lith. Ang. Lib. VII. fig. 5.

(c) Anthropoglyphi oculum references. Ophthalmit k.

Hi non confundi debent cum lapidibut ocularibus, ad operculitas connumeratis (Spec. 491. lit. d.) neque cum onyche oculari (Spec. 129. Tom. I. pag. 277), cum quo tamen maximam habent convenientism; iunt etenim hi ophealmita filices opaci diverse colorais stratis, seu zonis ita compositi, ut figura tam extrinseca quam intrinseca oculum reprasteurent. Ex litore marino Normegio talem possideo.

(d) Anthropoglyphi cor bumanum references, Cas-

Sunt figura cordis, (a hucardists) Spec, 512.) diffiaguendi. Davila Cat. T. II. p. 300.

(e) Anthropoglyphi mammarum unliebrium figura. Lapides mammillares.

Referent mammillas vel papillas muliebres, vocantur a Gesnero de fig. Lap. Lapides papillares, a Luidio Sia-

- (c) Lithoglyphi artificiales fecuriformes. Secu-
- (d) Lithoglyphi artificiales malleiformes. Mal-Lei Lapieei.
- (e) LITHOGLYPHI ARTIFICIALES sagistæsormes. Sa-GITTÆ LAPIDEÆ.
- (f) LITHOGLYPHI ARTIFICIALES linguaformes. LINGULE LAPIDEE.

Veteres lingulam dixerunt gladiolum oblongum in speciem linguæ factum. cfr. Gelli Noet. Att. L. II. Cap. 10. Wormi Mus. 1061.

Ohf. Hi omnes recensiti alique plures sunt instrumenta vel bellica vel alia, quibus antiquiores usi sunt, in quem sinem plerique foranine donati pro manubrio immittendo. Reperiri folent aliquando in tumulis collibusque sepulchralibus supra demortuos olim congestos, aliquando & aliis in locis; omnesque ut ceraunia lapides vulgo haberi solent.

(g) Tesseræ. Badenses.
Sunt tesseræ ossæ, superficialiter licet lapidi calcared adhærentes & adsixæ quas male ad figuratos lapides retulit J. B-RINGER in Lith. Würzeh. cfr. Scheuchzer Naturgesch. P. II. p. 156. sine dubio sunt olimarte sactæ.

(h) URNE. Oftracitæ.

Sunt arte facta vasa, diversa structura, diverso & colore in iumulis & collibus sepulchralibus obvia, in quibus cineres demortuorum reconditæ fuerunt una cum aliis additamentis. De his uberius egit J. W.Baumer in Miner. T. I. p. 350. & c.

Observationes circa Lithoglyphos lapides.

Obs. 1. Plures qui desiderat cognoscere lapides figuratos seu lithoglyphos, consulere potest, Ul. Albrovandum Mus. Met. L. IV. p. 541. sequ. & 726. &c. Ath. Kircherum in Mund. Subt. T. II. L. V Sest. III. J. Jonstonum Thaumatogr. Cl. IV. Cap. XVII. Jac. Gastarellum in Curiositatibus inauditis Cl. V. Cap. XI. Wormium in Mus. Q q 2

TH. BARTHOLIN in Epist. Medic. Alios ut reticenus. Concludo verbis BALERI In Or. Nov. p. 48. Post is immensium augeri catalogus, si opera videretur pretium; lube bit autem jam lector curiosus, in modo prolatis, quod alim ri, ulterius scrutari, vel, si magis boc places, ridere qual.

Obs. 2. Originem horum omnium lapidum siguratorum, quir gura animalium, vegetabilium vel aliarum rerum pratiti, deducendam arbitramur, aliquando a materia molici in aliqua cavitate aut rima singulariter, sub fracum formata, subsistente, & ab eadem suam siguram obinete; aliquando ab hujusmodi mollioris & gelatinose mir riæ agitatione ab unda marina, unde non potust mi diversam obtinere siguram sub lapidiscatione, talem, se licet, qualem mollior illa materia sub motu, pressont attritu obtinuit. A simplici attritu lapidum ad invica hujusmodi siguras, suam habere originem, non vidam probabile, nisi violenta quadam fractura aliquatemus guram prius obtinuerint, quo casu, saltem acutiores guli deteri possunt.

beritem. DAVILA Cat. T. 11. p. 301. Nro. 11. mentionem facit filicis hac forma.

4. LITHOGLYPHI arte facta referentes. Technogit-PHI. Spec. 632.

Sueth. Bright enag som likka konstgjordt arek-

Gall. LITHOGLYPHITES, QUI REPRESENTENT DES CHO-

Germ. BILDSTEINE, DIE KUNSTLICHER ARBEIT

(a) Technoglyphi numismata reserenten. Numui diabolici.

Sunt sophacea vel ochreacea natura, orbiculares, numismata majora vel minora referentes. Probe distinguendi a lapidibus, quos lithographi diversi, etiam sunnismales vocarunt, quales triplices descripsimus, alios inter covelles, quos porpisas vocavimus (Spec. 459) alios inter conclusia univalvia, qui belicita sunt appellati (Spec. 490); alios denique inter conchylia bivalvia, qui nummudi Brattenburgenses sunt votati (Spec. 406.)

(b) Technogliphi panem referentes. Artholithi.

Sunt figura aliquando pani similagineo æmula, aliquando hemisphærica, aliquando aliis panum divertitatibus simili. cfr. Wormii Mus. L. l. Cap. 13. Scot. Mylius in Sax. Subt. P. l. p. 61. Helwing Lith. Ang. p. 26. Davila Cat. T. 11. p. 298.

(6) Technoglyphi caseum referentes. Tyromorphitk.

Sunt figura casei belgici, figura rotundata depressa integri vel plus minus secti. Helwing Lieb. Ang. p. 26. Davila l. c. p. 299,

loco foraminis rotundi, canalem quendam oblongum & obiquum formarent, si hujusmodi vi guttulæ aqueægauderent. Præterea observavi, quod hujusmodi lapides circa suumformen videantur quasi zonis concentricis essent compositi, unde probabiliter concluditur, hæc foramina vel eo essemodo formata, quod in materia lapidis prima molliori fuerit aliud corpus cylindricum inclusum, deinde vero destructum aut casu ereptum; vel eodem modo quo zonæ concentrica in nonnullis achatæ & silicup speciebus formantur, foramine, post indurationem & coarctacionem, centrali, vacuo relico Nescio & cur his in lapidibus aliam nobis singamus causam quam in aliis lapidibus cavernosis.

(b) Lapis vaccinus, foramine rotundo ad mediumlapidis vel ultra transeunte.

Hi lapides candem cum prioribus agnoscere possum originem. aliquando ab aliis caussis suum foramen habere .nterdum & a pholadibus.

(c) LAPIS VACCINUS arenarius, foraminibus lapiden integre vel ad partem transeuntibus.

Massa arenaria, aquabilium vermium nidulis tubulata Helwing Lith. Angerb. p. 64. Tab. VII. f. 20. Luc Dius in Lith. Brit. Nro. 179.

Hi lapides sparsi, lisorales, non confundi debent, cum cote glareosa cavernosa, qua montes interdum constant, descripta Tom. 1. Spec. 82. lis. f. p. 189.

2. LITHOTOMI cavitate latente, parietibus nudis, do nati. ÆTITÆ. Spec. 636

Aquilini lapides. Nonnullorum.

Pæantides. Gemonides. Cissitæ. Cassidani. GRECORUL. Orchitæ. Enorchides.

Sucth. Ornstenar. Skallerstenar. Gall. Etites ou Peerre d'aigle. Germ. Adlersteine. Klappersteine.

Sunt lapides filicei aut martiales, figura globosa rel ovali, aliquando irregularis figuræ, qui cavitate galldent lent intrinfeca latente, interdum vacua, interdum gravia alio cum lapide mobili vel adfixo, aliquando & cum erra, raro cum aqua inclusa.

(a) ÆTITES lapide incluso mobili.

Etites embryone libero lapilluloso. v. LINNÉ 179. 2. Est vel siliceus vel martialis; prior utplurimum forma glabosa, colore silicis igniarii, cum foraminulis uno vel pluribus ad intrinsecam cavitatem latentem tendentibus; posterior sigura pyriformi vel irregulari, foraminibus in superficie catens, colore hæmatitico vel obscuro martiali; vtrique vero sua in cavitate inclusum habentes lapidem mobilem, qui concussione strepitum edit.

Hic inclusus lapis vocatur Callimus vel Callinus aut calainus, semper diversa ab ipso cortice est natura, schilicet, ochreaceus, vel pyrisicosus cum siliceis particulis commixtis, vel arenaceus ab arena silicea concretus, vel calcareus, aut cretaceus, vel & siliceo cretaceus.

- Obs. Juxta observationem Wormii in Mus. C. I. p. 78. Est horum silicum seu ætitarum intrinseca superficies obducta eretacea materia, qualis etiam, dum lapis concutitur, decidit.
- (b) ÆTITES lapide incluso non mobili. ÆTITES FOR-

Est vel filiceus vel martialis, cum lapide ad supersiciem intrintecam in uno latere, adfixo, qui aliquando erectus & elongatus, instar membri puerilis apparet, ideo & a nonnullis atitocolites vocatur.

Talem filicem igniarium majorem, figura irregulari, cum adfixo callimo albo, sed scabro à quasi arena filicea, apparenter squamosa, composito, possideo ex agris Hamburgieis.

(c) Ætites terra vel arena mobili inclusa. Geodes. Ætites embryone libero terrestri. v. Linné 179. 1. Est vel acbreaceus ab ochra concreta vel schistosus, sua in cavitate nonnisi terram inteam vel alius co-

62 q 4

loris, aut arenam subtilem habens inclusam, mobilem, quæ vel per foramina ubi illa adsunt, vel som percipi potest. Schistosus reperitur in Hunneberg n Westrogothia. Ochreaoeus in Burgundia & alibi.

- (d) ÆTITES terra inclusa non mobili. GEODES FIXES.

 Hujusmodi ætitæ vix nisi martiales vel argillacei en stunt, inclusam habentes terram ochraceam, autægillam vel utramque quibus tota impletur cavitas, mode & nullum motum habere possunt. Reperiusmin Flintsbire in Anglia.
- (e) ÆTITES aqua inclusa. ENHYDROS.

 Hic foraminulis caret, inhospitans vero aqua undutione percipi potest.
- (a) ÆTITES inanis.

Cavitate gaudet sine aliqua materia inclusa, para differt a lapide cavernoso, quales plurimi quanti inveniuntur.

(g) ÆTITES lapide & mobili & immobili incluse. E

Inclusum habet hic ætites sua in cavitate callimum to mobilem & adsixum, vel lapidem sixum & tem mobilem.

- (b) Ætites cavitatibus pluribus distinctis. Æmis
- Obs. 1. De atitis peculiariter scripserunt J. L. BAUSCHIR de hamatite & atite. W. LAURENBERCIUS in Hist. Desir. Atita, Chr. MENTZELIUS in Eph. Nat. Cur. Dec. L. An 6. Obs. 1.
- Obs. 9. Nonnullos ab his atitis suam habere originem at structis globalis pyritisosis, destructione in centro incipient & terra ad partem per foraminula, cum aqua vel aliono do evacuata, unde cavitas relista major quam residuatem martialis, postmodum concrescens implere potuit, utconstitut v. Justi in Mineral. R. p. 185. & Abilgard in Best. over Stevenskint. p.20; disputare quidem nolo, vehenter ter tamen dubito. Persuasum mihi habeo, hos lapides directions.

108, aliam & quidem diversam agnoscere originem. Lehman in Abb. von Metallmuttern p. 236. commemorat se in ætite quodam diffracto observasse corticem exteriorem suscum. martialem satis durum, eundem vero intrinsece vestitum fuisse argilla molliori fiava, in qua cailimus erat repositus atque cum cortice exteriori concretus. Possideo & ego geodem sizum seu plenum ex Anglia forma fere scapba plani fundi, qui æqualem bamatiticum possidet corticem, intrinsece vesti-- tum argilla carulea parum indurata, aqua tamen facile mollior reddenda, cui incumbit cullimus ochraceus durus, totam implens cavitatem. His observatis concludi posse arbitror quod circa callimum aut nucleum prius formatum & existentem, argilla, eundem circumabiens non solum calore exficcata sed & vaporibus atque particulis mineralibus ad certam crassitiem penetrata atque his caussis indurata fuerit; cortice sic indurato, quin materia interior argillacea superstes suo in statu molliori permaneret, nullum est du-Sed hic generationis modus folum valere potest de ætitis ochraceis & martialibus. Alios, inprimis siliceos & achatinos, aliosque, existimaverim suam habere originem ab cadem caussa qua alii lapides cavernosi existunt, qui suas cavernas sub exsiccatione & induratione materiæ mollioris, qua Sunr generati obtinuerunt. Si in hujusmodi materia molli in-Volutum fuisse lapidem duriorem supponimus, probabile videtur candem, sub materiæ mollioris induratione & coarctatione, non potuisse non a reliqua massa separatum & inclusum Hanc originem indicare videtur aqua aliquando inclusa, nec non callimi separati vel adfixi, semper aliena ab ipso cortice natura ut & peregrina corpora vel corundem vestigia in horum lapidum cavitatibus aliquando observata.

Obs. 3. In nido aquilarum hospitare hos lapides, unde tamen nomen obtinuerunt, fabulosum est. Idem dici potest de corundem virtute partum promovendi.

LITHOTOMI sphærici, cavitate latente, crystallis adfixis, vel separatis ornata. UTERUS CRYSTALLI-Spec. 637.

Matrix cryfallorum. Wormit. Sueth. Crystall moder.

Gall. MATRICES DE CRISTAUX.

Germ. Crystallmutter.

Sunt lapides filicei aliquando ealcarei aut margua, sphærici, plus minus compressi, vagi, magnitudine melous majori vel minori, cavitate intriuseca præditi, que pue cherrimis vestita crystallis, quas & separatas interdumentinet inclusas.

(a) Uterus crystallinus filiceus, (Melones not tis Carmell

Melopeponites. ALDROVANDI.

Ætites siliceus embryonibus fixis crystallinis nitries 20st. v. Linné 179. 3.

Matrix marmorea, globofa, crystallorum montis (#

meli. BREYNII.

Sunt hi melones conglobati, diversæ magnitudinis, a ovi gallinacei ad melonis dimensionem, colore alle scente seu pallide cinereo vel potius variegato; difficaritatem sovent sæpius irregularem, misoide crystallis ornatam; duri, polituram suscipium. Es Oriente inprimis monte Carmel, ubi saxo arenario immersi dicuntur. Bipontio in Germania.

Obs. Peculiarem de melonibus petrefactis montis Carmel epiliolis

evulgavit Jon. Pu. Brevnius.

(b) Uterus crystallinus margaceus aut calcara. Hic uterus, duplici crystallorum genere ornaus de solet; aliis sphatosis, aliis quarcosis seu crystamonsana. Bornholm in Dania. Remusat in Gallia.

Obs. 1. Qui ad hanc speciem connumerare volunt omnes lapide siliceos, achatinos, quarzosas, calcarese, margodes aliosque vernosos, qui ad extrinsecam figuram sunt irregulares, de vitatibus præditi plerumque inordinatis, majoribus, mine bus, quorum parietes vel vacuæ vel crystallis ornate, ad partem indicavimus in Observ, ad Crystall, Mont. 3. Ta. p. 219. id facere possunt.

Obj 2. Hi lithotomi confirmare videntur originem quant per, Spec. prec. 636. Obj. 2. de ætitis adtulimus. De is namque nullum superesse potest dubium quin materia mos sint generati, quæ, sub induratione & exsecutione, cavirtem obtinuit intrinsecam, in qua purior materia expresse liquida locum crystallisationis opportunam obtinuit.

4 LL

4. LITHOTOMi elevatis vel depressis globulis immixtis præditi. VARIOLITÆ. Spec. 638.

Suerh. KAPPSTENAR.

Gall. Varioustes. Pierres a petite verole. Pierres à picot.

Germ. Pockensteine. BLATTERSTEINE.

Sunt lapides siliceæ naturæ, sparsi, diversi coloris, in quibus alii minores lapides globulares vel alius aut irregularis figutæ, diverso a reliqua substantia lapidea colore, sunt infixi & quasi impastati, unde lapis faciem habet quasi variolis, elevatis aut depressis, vel vestigiia variolarum esset inquinatus.

(a) VARIOLITES variolis elevatis.

Est colore diverso, cum globulis infixis albis aut pallidis parum elevatis.

(b) VARIOLITES variolis depressis.

Est etiam colore diverso cum globulis albis ultra superficiem non protuberantibus.

(c) VARIOLITES vestigiis variolarum inquinatus.

(d) Variolites facie farciminum. Lapides farci-

Sunt lapides compositi a massa lapidea plerumque brunni coloris dura, in qua inspersi inveniuntur fragmenta indeterminata alba vel slavescentia, inprimis quarzosa vel spatbi pyrimacbi, unde, politi, facie intrinseca farciminum gaudent. Smalcaldia Hassia.

Obf. 1. Discrepant variolita ratione coloris,

IMQ. VARIOTITE virides globulis albis. VARIOLITE VERL

Hi sunt qui ab Indianis Gamaicu appellantur, colore viridescente cum globulis elevatisaut depressis albis, nigro punctulo in medio notatis. VALENTINI Mus. Mus. T. L. p. 51.

2do. VARIOLITA rabri globulis vel maculis notati.

Vocantur a nonnullis GEMME ST. STEPHANI, colore rubente globulis albis elevatis aut depress. J. 2 MELLE de Lap. Agri Labec, p. 42.

atio.

3tio. VARIOLIT me albi, puffulis albis aut puniceis. Hos describit LANGIUS in Hift. Lap. Vig. pe 40.

ato. VARIOLITAE nigricantes; fuscis & viridibus tubendu conspicui.

Horum mentionem facit Helwing in Lith. Angert. p. g. 5to. VARIOLITE. cinerei.

Cfr. HELWING I. c.

- Obs. 2. Qui volunt, hue referre possunt sotem glaressim mo latam nec non, cotem glaressian corrosam, quas interlapida arenarios descripsimus T. I. p. 189. lit. c. d; licet non im matos globulos lapideos habeant, sed maculis vel som solum sunt notati. Etenim rigorose loquendo, sunt in variolita omnes, ut opinor, ad Brecessas Tom. I. p. 43 descriptas connumerandi, a quibus, nonnisi magnimis in his longe minori differre videntur.
- Obs. 3. Originem hi lapides variolitici candem agnoscuntom brecciis quam uno verbo iudicavimus §. 82. Tom. Lp 45 vel a materia molliori, in qua, ante indurationem filices pulares minores fuerunt immixti & quasi impastati.
- 5. LITHOTOMI sulcis exarati. LAPIDES SULCOSI Spec. 69

Sueth. FÄRADE STENAR.
Gall. Picries sillonées.
Germ. Gefürchete steine.

Sunt lapides diversi, sæpius mixti, vagi, ita vicitudinibus aëris sua in superficie excisi & derriti, ut facisi obtinuerint agri, eujus inter sulcos parum elevatos interjacent spatia depressa æquabilia.

(a) LAPIDES SULCOSI, fulcis flexis.

Gaudent sulcis vel undulatis vel vermiformibus.

- (b) LAPIDES SULCOSI, fulcis rectis fed inordinatis.
- Dif. Constant hujnsmodi sulcosi lapides utplurimum lapidese sario vel alio molliori, sibris & venulis quarzosis, aut alius so neris durioribus donato. In hujusmodi lapides, acris vicisir dinibus expositos, dum aqua pedetentim se in poros infinum sol vit gluten quo particulæ molliores suerunt connexa, ne cesse est illæ a reliquo lapide successive separentur, inprins

accedente frigore aquam expandente, ac tandem abluantur, fibris & venulis seu duriori lapidis parte intacta relicta, in quam aquem particulæ nullum habere potuerunt ingtessum,

6. LITHOTOMI literis, exarati. LAPIDES LITE-RATI. Spec. 640.

Sucth. Stenar med characterer eller bokståf.

Gall, Pierres Literaires.

Gein. Steine mit characteren oder buchstaben.

Sunt lapides aliquando topbacei, aliquando faxosi, in quibus lineæ interdum incisæ interdum elevatæ, jam crassiores jam subtiliores, seque plus minus secantes & approximantes, hac sua sectione & slexura. figuras exhibent literarum cognitarum aut incognitarum.

(a) Lapides literati literis elevaris.

Huc pertinent, ni fallor, lapides cum literis extantibus & prominulis, quorum mentionem facit Helwing in Lith. Angerb. p. 33. &c. & delineavit Tab. XI. fig. 1. & 2. Locum & heic habet durior & subtilior lapis arenarius in Näcksiöberget in Dalecarlia, qui fibris gaudet elevatis, characteres vel literas repræsentantibus. Tophi sunt paulo frequentius literis elevatis ornati. Habeo unum ex Norcopia literis quasi bebraicis signatum.

(b) Lapides eiterati literis incisis.

Lapis heic in Suecia notus, qui repetitur in Jemtia prope Skurdalsporten, suethiee vocatus Sten i grünan Dabl, h. e. Lapis in valle viridi, compositus ollari lapide cum subtili arena immixta, huc pertinet, præditus lineis inciss, diversa extensione gaudentibus, characteres vel literas repræsentantibus, est. b. d. D. Tilas utkast til Svenska min. Hist.

colf. 1. Eandem hi lapides cum literis elevatis agnoseunt caussam suarum linearum vel literarum, qua præcedentes sulcosi descripti. Lapides vero in quibus sitera incisa apparent, in quiquibus & nullæ fibræ aut venulæ observari possunt gaudent sine dubio, connexione partium inæquali alibi laxiori, alibi duriori; unde, aëris vel & vaporum injuriis aut aquamm suxui expositi, ab aqua vel iisdem vaporibus inter partiulæ terrestres laxius cohærentes se insinuantibus, solvitur successive gluten vel nexus partium, unde adhuc major pedetenta aperitur aquæ ingressus, quo tandem separantur particulæ aquæ adsuxu auseruntur. Tophi suas lineas, ni fallor, obtinuerunt a suente aqua partes mollius cohærentes deteram. Obs. 2. An manu humana, , an aëre & aqua, sunt sormas

Obj. 2. An manu humana, , an acre & aqua, funt formula litera ignota, quas in faxo elevatas, in caverna quadam defervavit Tournefort Voyage aux Levant, ignotum adhæcit.

Dubius & hæreo, literæ num heie locum habere possint in est inscriptionis ad finem Deserti Arabici, prope Mure Rubrum, que ab Ijraelitis suisse factas vulgo dicitur, licet literæ sint que maxime ignotæ, esr. Suenska Biblioth. P. IV. p. 8.

Eadem oft ratio literarum, quæ in in ula Ceylon, lapidies, longiores & rectæ insculptæ reperiuntur. oft. GERBLTH Oftind. Naturgesch. p. 212.

7. LITHOTOMI cavitate ollari aperta donati. Olla GIGANTEE. Spec. 641.

Sueth. Jattgrytor. Gall. Pierres creuses.

Germ. Kiesentopfe.

Sunt cavitates cylindricæ, duorum vel trium pedan profunditate & diametro duorum vel trium ulnarum, ollis majoribus haud dissimiles, in montibus nonnullibi prafentes, iis inprimis locis declivioribus, ubi sluxus aquerum videtur suisse, vel, nive colliquata, adhuc vehementior esse, quo lapides spatsi circumagitari posiunt.

Obs. Has ollas ab aquis, suo sluxu lapides olim in superfice montium sparsos in motum circularem excitantibus. suite productas indicare videntur loca decliviora ubi hæ ollæ reperiuntur, nec non lapides duriores in iisdem adhuc præsents, in orbicularem planam figuram hoc suo motu detriti. cfr. Ali Stockb. Vol. XXIV. pag. 279. Sed., hoc ipso absolute impugnare non volumus corum sententiam, qui contendat has ollas, saltem nonnullas, olim manu humana suisse excevatas pro contundendo frumenso vel alios in usus.

§. 164

§. 164. Ordo 4tus.

CALCULI.

Sucth. Stenarwel.
Gall. Calculs.
Germ. Steinähnlichkeiten.

Sunt lapides, diversa compositione & indole, qui in vegetabilibus vel animalibus aliquando inveniuntur; atiquam similirudinem cum lapidibus mineralibus gaudentes.

Obs. Ad regnum minerale, hi lapides, rigorose loquendo non pertinent, utpote non in superficie telluris nec in locis subterrancis obvii, raro & eadem minerali materia, qua alii lapides, compositi; ca vero de caussa locum inter corpora mineralia obtinuerunt, quod sepius lapidea sint duritic & omnino peregrina existentin vegetabilibus & animalibusi saltem, nullo modo ut corporum organicorum partes constitutiva considerari possunt, licet abiisdem vitiatis suam sepius habeant originem. Eum insuper in mineralogicis prestat horum lapidum cognitio usum, quod ab iisdem, diversi generationis modi lapidum in apricum ponuntur.

§. 165.

I.CALCULI VEGETABILIUM

Gen. 75.

Sucth. WAXTERS STENAR.

Gall. Calculs ou Pierres des vegetaux.

Germ. Steine in Gewächsen.

Sunt lapides in vegetabilibus inprimis arboribus quando obvii, in iisdem, vel corundem vitiato sum generati, vel casu quodam intrusi.

Obs. Lapides in vegatabilibus generari, adhue quidem nord observatum; existimamus vero lapides in iis aque ac in malibus generari posse vel succe vitiato vei senio. Si su vel nuclei vegetabilium lapideam fere obtinere possi di tiem, quid impedit. quin lapis ab hujus modi materia in getabilibus aliquando produci possit? Probabile est vegeta lia suis aliquando laborare morbis, suaque habere monio Ab inustata vegetabilium anatomia dependet quod nulla vel satis paucam de his lapidibus habemus cognitiona Rumpfius in Amboina, R. K. L. II. Cap. 46. commendin Amboina, Indianos magni facere & assimare lapide a vegetabilibus repertos.

I. CALCULI VEGETABILIUM, innati, Spec. 64
Sueth. Ingrodde Stenar 1 Waxter.

Gall. Pierres formées dans des vegetaux.

Germ. In PFLANZEN GEWACHSENE STEINE.

Sunt calculi, utplurimum filicei, qui in arboriss, omni latere, intra corticem, imo interdum fere in meditullio arborum plene inclusi sant reperti, absque in cortice aut arbore vestigio vulnerationis extrinsce.

Obs. Hujusmodi inclusi & innati lapides a plurimis suntoble vati; in Betula ut legitur Epb, N. Curios Vol. p. 66.2 Ouercu in Ast Erud. Ups. In Pinn sylvestri ad Medecis Ostrogotbia; in Abiete in Neritia, qui bini posteriores in sea Bromelliano olim sucrunt. Ego unum possideo ab aite te intra rami crassioris radicem inclusum a Sigtuma in standia. Hi omnes sunt silicea natura, qui arbore adhum niore, casu quodam sucrunt forsan inclusi, vulnete dei de sanato.

2. CAL-

2. CALCULI VEGETABILIUM, intrusi. Spec. 643.
Sucth. Intrangle stenar 1 waxter.

Gall. Pierres qui sont entrouées dans les ve-

Germ. In PFLANZEN EINGEDRÄNGTE STEINE.

Sunt lapides in arboribus observati, non persecte inclusi, vel, ita saltem inclusi, ut extrinsece adhuc vestigia appareant violentæ vulnerationis & intrusionis.

Obs. Huc forsan perfinet lapis cujus mentionem facit Worms mrus in Mus. L. 2. Cap. 19.

§. 166.

2. CALCULI ANIMALIUM

Gen. 76

Sueth. DIURSSTENAR.
Gall. CALCULS OF PIERRES DES ANIMAUL.
Germ. THIERSTEINE.

Sunt lapides in animalibus generati, vel a maini terrestri, quæ a liquidis circulantibus, aliquando in the fis majoribus subsistentibus, præcipitatur & concreti vel a materia quacunque alia mucilaginosa crassa, que sub stagnationibus concrescere & indurescere solet.

Obf. Cum his animalium calculis non confundi debet sanimalium duriora, neque lapides minerales, qui in ventre lis animalium aliquando reperiuntue, ab iisdem eaft sedam deglutiti.

I. CALCULI ANIMALIUM, concharum. MAIGE RITE. Spec. 64

Uniones.

Calculus conchylii. v. Linné 177. 7.

Sueth. Parlor

Gall. Perles.

Germ. Perlen.

Sunt lapides molliores, ab indurata terrestri manicalcareæ indolis, globosi vel ovales, colore albo anto rulescente, superficie nitente, diversis in conchylis posientes, in ostrearum nonnullis varietatibus, in pinus rina, inprimis in musculis seu mytilis margaritisers, quibus ad ipsam testam in latere interiori margaritz bent esse adsixæ.

(a) MARGARITÆ rotundæ.
Sunt globofæ, diversa magnitudine.

(b) MARGARITE ovales. GUTTE MARGARITE.
Sunt oblonga figura, unde guttarum nomen obustrunt.

: 1

. (6)

(c) MARGARITE bemisperice.

(d) MARGARITE compressa.

Sunt rotunda vel ovales, sed ab utroque latere compressa.

Oof. 1. Margaritæ reperiuntur non solum in conchir marinis, sed etiam in conchir aquarum dulcium, lacustribus aut fluviatilibus.

Majores vocari folent miones; minores autem margaultan,

Ohf. 2. Venduntur margaritæ magno pretio, quod tamen discrepans est (a) ratione magnitudinis, qua interdum teraja æquant: (b) ratione figura, qua reperiuntur globosæ, ovales,
eylindricæ, compresæ: (c) ratione coloris, albo lacteo, albo
cærulescente, grisco, fusco, nigricante, maculoso seu variegato: (d) ratione miteris, seu ut gemmarii loquuntur, aqua
fortius aut debilius nitentis: (e) ratione puritatis, qua vel
semipellusidæ vel opacæ existunt.

Purificantur pulvere offis fepia, punicis, fale & anylo, cum

fapone veneto & aqua.

a, CALCULI ANIMALIUM, limacum. CALCULI LI-MACUM. Spec. 645.

Sucth. Trägårds snäckstenar.
Gall. Pierres de limasons.
Germ. Gartenschneckensteine.

Describuntur ut albi aut cærulescentes, semipellucidi, figura ovali, maxime læves, cfr. Wormes Musa P- 59-

2. CALCULI ANIMALIUM crastaccorum, Lapides cancrorum. Spec. 646.

Oculi cancrórum. Vulgo. Calculus cancri, v. Linné 117. B.

Bueth. KRIFTSTENAR.

Gall. Pierres d'ecriviers.

Germ. KREBSSTEINE.

Sunt lapides molliores calcatei, colore albo aut enrulescente, hemisphærici, crustacci instar cepæ, unde Rrs in igne in lamellas concavo convexas exfoliantur, pope ventriculum in cancrino genere inhospitantes.

- (a) Lapides cancrorum, gammari. Raro reperiuntur.
- (b) LAPIDES CANCRORUM, paguri.
- (c) Lapides cancrorum, aftaci.
- (d) Lapides cancrorum, Jquilla.
 - Obf. Dieuntur hi lapides generari a fueco albo, qui, eo tempor quo hac cruitacea corpora novam induere cruitam à amquam deponere volunt, in utroque latere separetur à secritur, à consequenter successi ve induratur, unde crustat sit lapis. Ab his lapidibus ut à ventriculo printino cancus suum habere alimentum, eo quo crustam mutant tempor, sub quo à agrotant à quiescunt, plurimi dicunt. Et he erusta renovatio quotannis, quum crustam pro rationeas menti corporis extendere non possunt.
- 4. CALCULI ANIMALIUM pediculi marini. CALCU-- EN CIMICIS. Spec. 647.

Sucth. HAFSLUSSTENAR.

Gall. Pierres du poux de mer.

Germ. SEELAUSSTEINE.

- Hujus calculi mentionem facit Wormius in Must.
- 5. CALCULI ANIMALIUM cobra. Lapides serren-TINI MAGNETICI. Spec. 64. Piedra de cobra. Portugall.

Sucth. Indianske ormstenar. Magnetiske our stenar.

Gall. Pierres de serpens des indes. Pierres de servens.

Germ. Indianische schlangensteine. Magnetische schlangensteine.

Sunt lapides groboli & tuberofi, intrinsece crusta cei; nigri, interdum albescentes cum nigris macuis,

graves, perhibentur reperiri in capite vel ventre serpeutum majorum in *India* hospitantium, qui vocantur a Portugallis cobra vel cobra de cabelo, unde & hi lapides nomen obtinuerunt. Vocantur etiam magnetici ob vim, quæ illis attribuitur venena attrahendi.

Recentiores vero contendunt hos lapides esse spurios, fraudulenter ab Indianis arte factos, a frustulis cornu cervi, vel aliorum animalium cornubus, forma globosa abscissis & inciss atque deinde calcinatis, unde, non mirum quod intrinsece nigri appareant quemadmodum alia essa eodem modo calcinata. Interea tamen hunc fraudulentum lapidem heic nominare debuimus.

6. CALCULI ANIMALIUM iguane. Calculi igva-NÆ. Spec. 649.

. Sucth. STENAR AF IGVANA.

Gall. PIERRE D' IGVANE.

Germ. STEINE VON IGVANA.

Describuntur ut albi, fragiles; in capite igvanæ hospitantes, sed & hi maxime dubii sunt.

7. CALCULI ANIMALIUM, draconis volantis. DRA-CONITE. Spec. 650.

Dracontia.

Sueth. STENAR AF FLYGANDE DRAKAR. DRACONSTER.

Gall. Pierres de dragons volans. Draconi-

Germ. Steine von fliegenden drachen. Draconiten.

Deseribuntur hi Iapides, alii, ut pellucidicate cryftallina præditi, alii, ut diversis ornati coloribus, nigro, rubro, albo &c. sigura sphærica; cfr. Plinius in Hist. Nat. LXXXVII Cap. X. Langius in Hist. Lap. Fig. Helv. LII. Cap. 5. p. 9. & 41. &c. Wagner in Hist. Nat. Helv. p. 326. P. Borellus in Obs. Med. Phys. Obs. 85. p. 181.

Sed,

Sed, îngenue loquendo, de hujusmodi lapidibus à draconibus generatis valde dubiramus. In antecedentibus innuimus, ditroisas inter coralla descriptos, (Spec. 453) a nonaullis draconitas vel draconitas appellari; sed li, magnitudine sape majori quam ut in draconibus generates subi quis imaginari posset, insuper & omni sere carent policiditate. Quinam ergo sint lapides, quos auctores minati sub hoc nomine describere voluerunt, cum centudine dicere non possumus. Plurimi probabiliter dicate cos esse nonnis silices vel quaraosos pellucidos lapide, singulari sig. ra. cfr. Spada Catol, Veron. p. 61.

facere coactos fuisse, quod tamen non alium in finem facere coactos fuisse, quod tamen non alium in finem facere quam ut pateat in quantum a veritate abierint antiquine lithographi, qui utplurimum fabulosis narrationibus su implerunt descriptiones. Idem fere diel potest de Saca sta est est est allatis de descriptis.

8. CALCULI ANIMALIUM, testudinum. CELONITE Spec. 612

Dromæ. Cheloniæ.

Sucth, Stenar af skyllpaddor. Gall. Pierres de tortues.

Germ. Steine von schilderoten.

In majoribus reperiri solent testudinibus, qui test gaudent astreis vel musculis margaritiseris sere æquali, estore dicuntur esse purpureo vel alio. Hujusmodi calculum a testudine terrestri, forma sphæroidali irregulai maxime sævem describit Davila Catal. Tues, 1. p. 522 Nro. 11.

9. CALCULI ANIMALIUM pifeis Belluge. CALCUL BELLUGE. Spec. 69.

Sucth. Stenar af fisken belluga. Gall Pierres du poisson belluga. Geim. Steine vom fische belluga.

Sunt

Sunt lapides ex albo flavescentes crustacei, qui repefuntur in piscibus, Belluga vocatis, ad genus Sturionis eu Accipenseris pertinentibus, a quibus schibyocolla obineri solet, unde & schibyocolla appellari solent, qui hopitant in slumine Wolga. cfr. Collinson in Act. Angl. Toi. 44 Nro. 483. pag. 451.

Obs. Plurimi lithographi mentionem faciunt lapidum in capitibus piscium presentium. BROMELL in Act. Erud. Upf. Ao. 1725. infignem exhibuit catalogum corum piscium in quibus dieuntur esse reperti, etiam J. Th. Klein in pife. N. Miss. 1mo. Dicuntur hi lapides ea aliquando esse duritie, ut ad in vicem percussi clangorem seu sonum edant, imo, ad chalybem interdum scintillent, quemadmodum refertur de lapide Sciena ARTEDIA; Umbra ALDROVANDI. Lap. St. Retri WRATISLAV. aliisque; alii describuntur ut pellucidi, alii semipellucidi, figura quoque diversa, globosa, elliptica, compressa vel angulari. Sed recentiores historici naturales indicarunt hos lapides, qui in omni fere piscium genere, ad 3 vel 3 paria, imo plura reperiuntur inclusa in vesicula quadam chara in capitibus corundem ad cerebrum adhærente, nihil aliud effe quam officula auditur, ejusdemque aliquando indolis & usus cum iis ossibus, quæ aliis in animalibus appellantur offa petrofa, aliquando eadem indole cum officulo auditus, cochlea vocato. Huc ni fallor pertinent etiam lapides tuberenum, coracini & manati nee non cinedia & synodatiti PLINII.

Simul heic commemorare debemus, aliquando in piscibus reperiri quoque lapides deglutitos, inprimis in piscibus voracioribus, quos sorsan nonnulli lithographi huc connumerare volucrunt. Hujusmodi lapidem maculis pulchre rubris adspersum, ex Lucio pisce obtinui, ipse licet lapis ad suam substantiam inter saxs & quidem granitas suum habere debet locum. Undenam maculas rubras superficiales obtinuit mihi ignotum.

CALCULI ANIMALIUM, gallorum. LAPIDES ALECTORII. Spec. 653.

Sueth. Tuppestenar. Capunstenar.

Gall. Pierres alectoriennes ou Pierres de coos.

Germ, Hahnensteine. Kapaunensteine,

Perhibentur reperiri in gallis gallinaceis, qui septen transegerint annos postquam tertio ætatis anno suema castrati,

- (a) Lapides alectorii, crystallini.
 Sunt aquea clarirate, forsan sapides minores quarasi.
- (b) LAPIDES ALECTORII, cinerei.
- (c) Lapides alectorii, fusci.
- Obs Nonnulli dicunt hos lapides reperirl in ventriculo; Associa autem de Nat. Fossil. LVL p. 629.; duplices de scribit alectorios lapides; alios in ventriculo generatos, interesta supini ejusdemque aut faba magnitudine, colore cinerata fusco diluto, vel & crystallina facio; alios in jecore capona generatos, colore susceptiones, inferius cavernos, superius parum extuberantes. Si hae vera, priores sont dici possunt lapides deglutiti, non ita vero posteriores.
- II. CALCULI ANIMALIUM, birundinum, LAPIDE CHELIDONII. Spec. 654

Sucth. SWALESTENAR,

Gall. Chelidoines ou Pierres d'Hirondelles. Germ. Schwalbensteine.

In ventriculo birundinum vel corundem pullis reperiri dicuntur colore albo vel rubente. Sunt lapilluli mi nores deglutiti pro sublevanda tritura alimentorum.

- Obs. Hi sunt distinguendi a chesidoniis mineralibus quos descriptuus Tom I. Spec. 136. p. 281. qui, ob aliquam æqualitate cum his lapidibus chelidoniis, vel, quia lidem aliquam in hirundinibus reperti, suum obtinuerunt nomen.
- 12. CALCULI ANIMALIUM, motacillarum. CHLORI-TR. Spec. 65%

Sueth, Stenar af ärlor. Sädesärlestenar, Gall. Pierres de hochequeurs, Germ. Bachstellzensteine,

Colore describuntur viridi gramineo, in ventriculis harum avium præsentes. cfr. PLINIUS LXXXVII. Cap. X.

Obs. AGRICOLA de Nat. Foss. LVI. p, 629. dicit chloritem vel fmaragdum esse, dum translucet; vel jaspidem, dum non translucet, ab aliss vero dictum, eundem in seylla avis ventre esse congenitum.

13. CALCULI ANIMALIUM anserum magellanicarum.
CALCULI PINGUINUM. Spec. 656.

Sueth. ECKELFOGELSTEN.

Gall. Pierres de pingouins.

Germ. Eckelvögelsteine.

In ventriculo anserum magellanicarum sunt observati, reipsa vero nonnisi deglutiti sunt lapides.

14. CALCULI ANIMALIUM vulturum. CALCULI VUL-TURIS. Spec. 657.

Sucth. GAMSSTENAR.

Gall. PIERRES DE VAUTOURS.

Germ. GEIERSTEINE.

Obs. Si non omnes, plerique tamen lapides avium descripti a Spec. 10, ad 14tam inclusive, nihil aliud sunt quam deglutiti lapides minores, quarzos, arenacei aut silices raro achatimi, quos aves deglutiunt pro melius sublevanda tritura alimenti assumi; saltem hoc certo dici potest de iis lapidibus qui in ventriculo eorundem reperiuntur, & quidem non solumi in avibus nominatis, sed etiam in aliis plurimis.

15. CALCULI ANIMALIUM bovini generis. Bulithi. Spec. 658.

Bezoardici bovini.

Sueth. Boskapsstenar.

Gall, Pierres de Bestiaux. Besoards de Bestiaux. Buolithes.

Germ RINDERSTEINE.

Reperiri solent hi lapides tam in vaccis qua

(a) Bulithi de ventriculo.

Hi urplusimum sunt deglutiti lapides.

- (b) Bulithi de renibus aut vesica urinaria.
- (c) BULITHI de vesicula fellea.

Hi, ut crustacei, solent proprie bezoardici bovini a pellari, colore viridescente aut slavescente, ama DAVILA Cat. T. I. p. 505. Nro. 21.

16. CALCULI ANIMALIUM caprini generis. Landes BEZOARDICI. Spec. 65

Calculus gastricus solidus tunicatus, v. LINNÉ 176.4
Sueth. Bezoarstenar.

Gall. BESOARDS,

Germ, BEZOARSTEINE.

Sunt lapides molliores, crustacei, lamellis concemcis compositi, figura sæpe ovali, plus minus compresa in centro gaudent nucleo filamentoso, vel alio magis seldo, qui pro basi inservit, circa quem crustæ formanni; reperiuntur in ventriculo animalium generis caprini.

(a) LAPIS BEZOARDICUS orientalis.

Colore est viridescente, superficie quasi polita, par ticulis subtilissimis compositus, crustaceus, lameliconcentricis constans, inclusus in sacculo hospitativentriculo Capricervi seu Gazella Indica, vel Capra Bezoardica.

(b) Lapis bezoardicus, occidentalis.

Colore est griseo vel nigrescente, superficie inaquis particulis paulo crassioribus, crustaceus, in sacul inclusus reperitur in ventriculo Rupricapra seu Opra montana.

(c) LAPIS BEZOARDICUS, vulgaris.
Colore est albescente vel griseo, intrinsece albus, erustaceus, in sacculo inclusus reperitur in capris domessicis aliquando.

Obf. 1. Dicunt probabiliter nonnulli has lapides produci a sefinofix gummofis allisque fuccis vegetabilium, in ventriculis horum animalium, circa nucleum prius deglutitum, fuccessive concrètis.

Obj. 2. Cognoscuntur genuini hi bezoardici lapides (a) structura intrinseca crustacea. (b) Ad'chartam affricati, lineam faciunt, luteo virescentem, inprimis si charta prius sucrit conspersa cineribus, creta vel calce viva. Sape spurii à arte facti dividuntur, unde à raro veri, raro à bini ex asse aquales reperiri possunt.

Quomedo a Bezoar fossili Sper. 633. lit. b. descripto distingui possunt, ab utriusque distinctis characteribus facile patet.

7. CALCULI ANIMALIUM, cervorum. CALCULI CER-VINI. Spec. 660.

Bezoar cervinum.

Sueth. HIORTSTENAR.

Gall. BESOARD DE CERTS.

Germ. HIRSCHSTEINE.

Sunt hi-duplices observation

(1) CALCULI CERVINI in ventricule. BEZOARDICE CERVINI.

Colore sunt albo flavescente, crustacei, ideo & proprie bezoardici cervini vocati, ut bezoardici occidentales nuper descripti, merito considerari possunt; in ventriculo vel intestinis cervorum, America meridionalis & in Peru prasentes. cfr. Hernand Mexic. 324. Davila Cat. T. I. p. 502. Nro. 4.

(b) Calculi cervini, de capibis eculorum. Lachrymæ cervinæ.

Ab indurata aqua oculari seu lachrymis suam habere originem dicuntur, colore rubro, superficie polita, venosi. csr. Scaliger Exercit. Ill,

Obs. Paulini in Erb. Laig. P. II. p. 175. coatendit sespentes a cervis devorates, in ventriculo conundem in lapidem mutari, cfr. Sachsii gummarol. p. 179. Fides sit penesau-ctorem.

18. CALCULI ANIMALIUM generis suilli. Cala Culi Suilli. Spec. 661.

Sueth. SWINSTENAR.

Gall. Besoard ou Pierre De COCHONS.

Germ. Schweinsteine.

Ab his dicuntur observati.

(a) CALCULI SUILLI de ventriculo,

(b) CALCULI SUILLI de vesicula fellea.
Sunt colore slavescente vel slavo viridescente.

(c) CALCULI SUILLI de rostro suum. Hi forsan sunt lapides minores vi quadam intrusi.

(d) CALCULI SUILLI de apris.

Ex Apris Indicis sunt frequentiores. cft. Davilla

Cat. T. 1, p. 504. Nro. 15. 18.

19. CALCULI ANIMALIUM by fricum. Lapides Histrycini. Spec. 662-

Lapides malaccenfes.

Lapides porcini.

Piedra del porca. PORTUGALLORUM.

Sueth. PIGGSWINSSTENAR.

Gall. BESOARD DE PORC EPIC.

Germ. STACHELSCHWEINSTEINE.

Sunt lapides extrinsece molliores, pingues, saponis instar, structura crustacea, sapore amaro bilioso, a bile coagulata, cum tempore, extrinsece indurescente originem trahentes; in animalibus erinaceis seu bistricibus.

(a) LAPIDES HYSTRICINI de ventriculo.
Solent esse colore grisco vel nigrescente.

LALCULI ANIMALIUM crinibus vel fibris coagmentati. ÆGAGROPILE. Spec. 669.

Pilæ dumarum.

Tothi juvencarum.

Calculus gastricus intus filosus. V. LINNE 176. 3.

Sucth. TYRE.

Gall. Egagropiles ou Besoards de poil.

Germ. BALLE.

Sunt forma plerumque globosa aut ovali, raro cylinica, extrinfece vestiti crusta nitente, susca, intrinsece is aut crinibus coagmentatis compositi, in ventriculo it intestinis animalium, obvii.

(2) ÆGAGROPILE crinibus compositi.

Originem habent a crinibus, quos, se lambendo, animalia a cute separant, deinde deglutiunt, postmodum in ventriculo coagmentantur forma globosa.

(b) ÆGAGROPILE fibris vegetabilium composita.

Reperiuntur in rupicapris, & originem habent a fibris vegetabilium indigellis & coagmentatis.

Obj. Omnes hi recensiti lapides in quadrupedibus reperti, diversa amnino existunt natura. Qui in ventriculo & intesinis occurrunt, aliquando sunt lapides minereles casu devorati; aliquando a succis vel sibris vegetabilium indigestis & coagmentatis suam habent originem; aliquando eadtm existunt indole cum sis lapidibus qui in vescula fellea generantur a bile coagulata & indurata, quales biliosi lapides colore sunt siavescente vel virideseente & Chockelit & vocari solent. Qui in viis urinariis reperiuntur, sunt grisci, albescentes, terrestres, a mucagine & pracipitata materia terrestri sum trahentes originem.

7. CALCULI HUMANI.

Spec. 670.

Sucth. Mennisko-stenar. Gall. Pierres humaines. Germ. Menschensteine.

Ad stam indolem nihil ab Hippolithis discrepant.

(2) CALCULI ASININI de onagris.
Sunt colore albo vel flavescente, biliosi, érustacei, leves, magnitudine diversa, plerumque ovales.

(b) Calculi asimini de mulis. Bezoar mulinum Sunt etiam crustacei, in ventriculo vel intestinis.

23. CALCULI ANIMALIUM rbineceretis. CALCULI Spec. 666.

Sucth. STENAR AF RHINOGEROTER.

Gall. Besoards de Rhinoceros.

Germ. STEINE VOM RHINOCEROS.

Hos describit Davila Catal. T. I. p. 505. Nro. 1. forma ovali comprosta, superficie inæquabili, tuberculosa.

24. CALCULI ANIMALIUM, elephantum. Bezoar Spec. 667.

. Sueth. Stenar af Birfhanter. Elephantste. nar.

Gall. BESOARDS OU PIERRES D'ELEPHANS.

Germ. Elephantensteine.

Sunt forma ovali compressa, crustacei, colore suso aut purpurco, fragiles, bezoardicis lapidibus (Nro. 16.) descriptis, utplurimum similes.

25. CALCULI ANIMALIUM, fimiarum. BEZOAR SI-MIARUM. Spec. 668.

Sucth- APINIESTENAR.

Gall. Besoards ou Piprars des singes.

Germ. AFFENSTEINE.

Reperiuntur in intestinis simiarum, globulares, crustseei, ut optimi bezoardici lapides considerari solent.

Olf. His lapis besoardieus simiarum, dicitut maximo esse in pretio, atque pro codem ultra 1000 Imperiales solvi; huic proxinum in pretio occupat locum lapis bistriciuus (Neo. 19.) quem subsequitur lapis besoardieus orientalis (Neo. 16. 1.) Religua in medicina ustati viliori sunt pretio.

26. CAL.

26. CALCULI ANIMALIUM crinibus vel fibris caagmentati. ÆGAGROPILÆ. Spec. 669.

Pilæ dumarum.

Tothi juvencarum.

Calculus gastricus intus filosus. v. Linne 176. 5.

Sucth. TYRE.

Gall. Egagropiles ou Besoards de Poil.

Germ. BALLE.

Sunt forma plerumque globosa aut ovali, raro cylindrica, extrinsece vestiti crusta nitente, fusca, intrinsece silis aut crinibus coagmentatis compositi, in ventriculo aut intestinis animalium, obvii.

(2) ÆGAGROPILE crinibus compositi.

Originem habent a crinibus, quos, se lambendo, animalia a cute separant, deinde deglutiunt, postmodum in ventriculo coagmentantur forma globosa.

(b) ÆGAGROPILÆ fibris vegetabilium composita.

Reperiuntur in rupicapris, & originem habent a fibris vegetabilium indigellis & coagmentatis.

Obj. Omnes hi recensiti lapides in quadrupedibus reperti, diversa amnino existunt natura. Qui in ventriculo & intesinis occurrunt, aliquando sunt lapides minerales casu devosati; aliquando a succis vel sibris vegetabilium indigestis & coagmentatis suam habent originem; aliquaado eadtm existunt indole cum sis lapidibus qui in vesicula fellea generantur a bile coagulata & indurata, quales biliosi lapides colore sunt siavescente vel viridescente & Chockelia e vocari solent. Qui in viis urinariis reperiuntur, sunt grisei, albescentes, terrestres, a mucagine & pracipitata materia terrestri sum trahentes originem.

27. CALCULI HUMANI.

Spec. 670.

Sucth. Mennisko-stenar. Gall. Pierres humaines. Germ. Menschensteine.

•			
Ammonita leve		Aparine Corallina	
Striati	479	Aphronitrum	
- tuberculofi	480	Apum Cellulæ petrificati	
Amolteos	382	Aquilimi lapides	
Amphibiolithi	547	Arachneolithi 430.46	
— Dentis squali	554	Araneæ icones 43	
- Lacertæ	548	Arenese petrificate	
Ranse	547	Arena conchatea	
Berpentis	549	— terrea	
Testudinis	547	stannea	
Amphibiotypolithi v. Ty	7-	Argenti, minera alba	
polithi	•	- archaria	
Amygdaloides	406		
Anomise	497	Corner	
craniolares	500	- figurata	
- Hyderitte	523	foliacea.	
Antimonii indeles & c	om-	grifes .	
politic.	201	hepatics.	
- minera colorata	199	lapides	
- minera erystallista	198	lapidea Act	
🚓 , plumofa	197	ris anferini 3.	
folida	198	- molfior	
- strigta	196	- nigra	
Antimonii Regulus	200	plamefa	
arfenico caret.	202		
Antinopium	194	- rubra	
- crudum	199	Argenti minera vitrea	
- nativum	196		
Antracodendron	416	—	
	9. 600	•	
Antropolithi	578		
— offium	579		
Antropolithi mineralisat	i 582		
- cuprei	583		
- ferrei	ibid.		
- Vitriolici			
Antropomorphi	79I	FIGURE STEPHO	
	・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・・		

		•	•
Λ,			
nici indoles & còn	7 0 0-	Aurum	352
	I &c.		365
minera alba	165	pativum	355
- crystallisata	166		357
cinerea	167	Aurum factum Billon	363
- flavescens	168	- corneum	ibid.
nicum	157	- coronale	ibid.
bitum inofum	161	- obryzum	362
citrinum	164	- Pistolet	ibid.
nativum album	160		225
— nigram	161	Azutum	249
rubrum	163	•	
teitaceum	. 162		
lithi	605	R .	
raltu m	93		`
	710	Bacillus	541
colithi, sou Astaci	pe-	Balanita	506
trificati	540	Balenostea	554
copodium '	541	.	460
rise	457		447
columnates 455.	458.	- coracini	449
	459	- electrini	ibid.
oitæ	429	Bellaria Ispidea	388
favaginefi	430	Bezoar foffile	607
pervii ramoli	425	Bezvardici lapides	634
Ípurii	590		635
ft riati	430		638
undulati	432	- Simiarum '	ibid.
phiton ,	456	Bidentula	SIL
podium pentagonum	460	Billon	363
ramefum	456	Bitumina	89
mentarius lapis	27	Bitumen Judaicum	93
mentum Veterum	19	Bismutum vid. Wismut	nm.
sympatheticum 168	. 186	Borax	82
s muria conditae	569	Boréch	85
es marinæ lapides	469	Borfycites	593
pigmentum	162		507
•	S	3 4 2	Bu-

Ammonite leves	478 -	Aparine Corallina	443
- striati	479		64
- tuberculofi	480		(16
Amolteos	382	Aquilini lapides	614
Amphibiolithi	547		. 545
- Dentis squali	554	Araneæ icones 430.	
- Lacertæ	548	Arenez petrificate	545
Ranæ	547	Arena conchatea	533
Serpentis	549	- terrea	215
Testudinis	547	stannea	338
Amphibiotypolithi v. Ty-		Argenti, minera alba	334
polithi		arenaria	347
Amygdaloides	406	arfenicalit	340
Anomiæ	497	Corner	341
craniolares	500	- figurata	34
- Hylteritte	523	foliacea	96
Antimonii indeles & co	m-		3#
politie.	201	hepaties:	338
- minera colorata	199	lapidea	348
- minera crystallisata		lapidea Acro	
🚓 . plumofa	197	zis anferini 344	: 346
folida	198	molfior	346
friata	196	nigra	331
Antimonii Regulus	200	płumofa.	337
arfenico caret.	202	— pyriticola	341
Antimonium	194	— rubra	333
— crudum	199	Argenti minera vitres	329
- nativum	196	— zincola	3 #
Antracodendron	416	Argenti indoles & con	bo.
Antropoglyphi 599	. 600	fitio	310
Antropolithi	578	Argentum	326
— osium	579	nativum	34
Antropolithi mineralisati	582	Argentum vivum, vid.	M -
- cuprei	583	: curius	
- ferrei	ibid.		49
- vitriolici	589	Argyroplithes ALDROY	N-
Antropomorphi	791	DI	403
•			μ.

. .

•	
, .	
nssides 508	Cobalti flores 183
ellulæ Apum petrificatæ 546	— minera cinerea 177
plonitæ 630	crystallifata 179
enchrites 384	— feoriæformis 180
ephalitæ 600	- fulphurea 178
Frachates PLINII 593	— tessularis 176
ratitæ 436. 593. 603	ochra 184
ratoides 477	
Taunias * 130. 609	
raunize lapides 447	
rebrites 432	
musia nativa 313	
fryi porites 427	
talaxie 607	
ralcius PLINII 28	
taly bs 267	terrestres vulgares 485
quomodo à ferro dif-	valvate 485
fert 268	Cochlitæ 468.485
ignite 501	Echinopheri 486
namæ cordiformes 504	Colitæ 601
foraminibus tribus	Columelli 435
pertusæ 500	
relidonii lapides 558	
ielinitæ vel Chelonitæ 557.	
hiritæ 601	- anomia 497. 499
ilerites 402	
Morite 632	trilobi striati 11 538
iorolithi 594	Conchylia abrafa 533
hryfammoites 527	bivalvia 493
iryfocolla AGRICOLA	calcinita 532
285, 288	
vera cuprea 289	
idares Vulcenorum 575	
meres Viulcanorum 375	— erofa 532 — fossilia 466. 529
innabaris 150	
aurifera 3 6	immutata 529 — multivalvia 506
laviculæ 572 S	○ -
. •	s 3 . Con -

,		
Conchylia petrificata	467	Corda márina 9
- pulverifata	533	Cornu Ammonia, vid. An-
univalvia	468	monite
Conchylia mineralifa	ta 525	Corpora humana petik-
aluminofa	526	cata, vid, antropoliti
	1 03- 529	Corylites
ferrea 2	163. 528	Crapaudina 5
pyritaces 1	35. 526	Crepitus Lupi
Conchyliorum Nuclei	i. vid.	Creta Enida
Nuclei.	: _	- tophacea
Conchyliotypolithi vi	d Ty	Crista galli
politi.		Cracodili sceleton petril s
Concreta	373	Ctenitm
Condite avet.	, 769	Cucullitie
Conichthyedontes	556	Cucumerina
Conuli	g. 512	Cultri lapidei
Copal	IIO	
Coralla	441	Cupri flos
.— genieulata	434	Cupri minera alba
- faloiata	436	- arenarie
filtulofa	425	- argillacea
- fikulofs intus c	ancel-	carbonaria 2
lata	429	figurata 1
- foffilia fruticola		flava
- lapidea fou pe	etrifi-	- fulca
cata	423	- grifes 277.
- laterulata	. 429	- hepatica 276
ramola	424	— phlogistica
- Reliata	425	- picea
Coralia mineralifata	444	- Chiftofa
— — ferruginea :		fubflava
- pyritacea	135-445	— — virivescens 1
Corallina fruticola	443	- viridis plu-
— reticularis	433	mola A
Corallithi undulati	431	vitrea 18-
Corallofungita	438	bra 276.4
Corallotypolithi vid.	Ty-	Cupri ochra cærulca (Cr
	•	•
<i>,</i>		,

,	•	,	,
•		=	
hand astro siere		To all also	
aspri ochra nigra	291		455
- rubra	290		429
- viridis	286	Dracontias 429.	-
upri partes constitutiva	297	Druia marchantica	133
abunu	271	Dryites	402
uprum calciforme ani-	·		
malia ingressione	575	E .	• • •
- lazureum	276		•
- lazureum fulvum "	277	Boar foffile	573
- lazuroum grifeum	ibid.	Echinitæ Francis	107
- lazdrówm grifenn - nativom - præcipitatum - vitreum - vitreum	274	- Briffitz	100
- præcipitatum	375	conoidei	507
+ vitreum	277	cluniculares	208
borum Niceli	189	globulares	509
Viindritei	4DI	-: natiformes	508
prum Niceli viindrite ymatite yiteolithis Plinn	431	E chinanthi	508
viteolithus Print	282	Echinometritæ	507
willeum Berolinense na		Echinophorites	486
tivum:	260		*40 <u>2</u>
eruleum montanum	289		
i i i i i i i i i i i i i i i i i i i	-02	Eminenție papillares lu-	
6 73		pidea	410
1 .		**	459
Mayli Idzi	447	- colemnárie	456
h £tylithi	502	The make and the sale	479
hinites	402	Enkydros	616
lendrachates	595	Enerchides :	614
) Z) 20e		602
lendritæ (93.	17)	Entelia Entoma unineralifita	470
Fed drolithi	170 40T	Entoma whiteentifte	-
ens Carcariae	555	- Gerruginea -	544
- pifcis recurvus	ihid.	pyritaecs -	545
- falçatus & fer-	i in sign	fuscing involu	544
		- managed and a fait	ibid.
	756		
liorchites 409.	470	Entomolithi	538
hiphyites	130	- insectorum crustace	•
	523 \$ 5	Tuni in	240
· · ∢	÷ >		n.
		•	

	•	
	Internolithi monoculo affi-	Berri minera rubta 4
	nis inf. 538	- Subaquosa 24
	Entomotypolithi y Typolithi.	Ferriadoles & parte of
,	Britochitæ 454	ftitutive: 19
	cylindracei 455	Ferri sohra flava 41
	— ramofi (1 456	rubra 29
	- stéllati 458	fusca 261
•	Spitonium sie 46%	Ferrum 21
•	Brica marina 1" 443.	ab Animalium & Va
,	Brokylon PLINII willin : 432	tab. cineribus po
	Bruce petrificate 545	duction 26
	Bichara 433	antiquis notum
	Exuviz serpentis, petrifica.	attractorium 3
1	tag - 1 479	calidum fragile
	Control of the Contro	*
	$oldsymbol{F}_{oldsymbol{i}}$	frigidum fogile
		— felcum
	Falcatules 516	malleatum 3
	Parine fossilis 391	nativom
	Favagites 430	Ficoides 6
		fescum malleatum mativum Ficoides Figurati lapidee Flores Antimonii Cobalti
	mica 251	Plores Antimonii
•	Forres miners, arids 232	
	fusibiles ibid,	
	Fegri minera alba 251	
	greenaria 2000 258	
	egrulescens 341	44
	water the Stiffe on a second	
	r fuliginale 238.	Was Perri foncius
		Rins hexagonus Corsholds
	- grites / 239	
	F 19 263	Kormice netrificate
	migra id.nom.43%	
	phlogiftics 211	Fungi Coraloides estroites
•	pilifermis 277	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
	Pleiadum 240	Fungi glaphyri 318
-		For
•		
-	•	

lungitæ 434-436-438	Grignardus 🟃	391
- oculati 411	Gryphitæ	496
- orbiculaires ibid,	Guhr	380
- pileati 440	Gummi Copal	110
Patellæ lapideæ 440		
Titerio ishiraso, . 442		
And the second second	H.	
and the	****	•
$\phi_{B} = \phi_{A} + \phi_{A}$	Halinitrum '	34
York York	Haliolithi	450
Jagas 106	Halofachne PLINII	35
Falaxia , 607	Hammonius CARDANI	477
Palena Cobalti 176	Hammelli	101
Jalena Plumbi 302	Hammites PLINIE	383
= antimonialis, 305		
- crystallisata 304	Helicitæ	485
mineralisata: 310	Heliolithi	439
ftriata 305	Helmintolithi 421.	
Jalena Wismuthi 206	telfacei.	466
jammarolithi 541	Hictacita	592
langitis STRABONIS 106	Hippolithi	637
Parantronius lapis 596	Hippuritæ Corallini	434
Jemma Pontica PLINII 590	Holofteos	383
Jemma Turcicæ 575	Humus Conchacea	534
Segdes 615	Hydrargyrum	146
3imma 534	- nativum	148
Handarin	petrofum -	154
And the second s	Hydrargyrii indoles vid.	
Handitæ Quercini 406	mercurius.	Sec. p. Fr
	Hysterolithi	723
WORMII 97	Hæmatites flavus	3/4
Makeria:	- micaceus	2.48
Hobuli 597	- nigrefcens	i.iii.ii
lobuli lapidei 11, 1211, 606	ruber :	244
Pyritacei 129	Hamatala	245
pyritacei 1129 ilollopetræ 154	Hæratùlæ "	495
1 3 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	C. Smusilimonistraff g	N 20 X
- C-1	gel abibba 🧿 r.	
raptolithi 590	impretla 💎 🖂	
S.	s 2.	I.

.	,		dryme Cord	6
Wante Van Salaa	-		anum	. 50
	20		niodonecs	55
	54	Tab	is Alectorius	6
	57	-	adnena	39
Ichthyolithi	ZI.	-	articularis	46
- bronchistum piscium		-	atsamentariu	
	53	-	Bezoardicus	-
	id.		Calaminatis	21
	53		Cancrorum	62
	52	***	Caltorei	63
- offium	53	-		ei (7
	62	 .		44
	id.		Chelidonii	5589
pyritacei ib	id.		Farciminum	í di
Ichthyomorphi vid. Typolith	i.		fig ųrati	9
chthyofoondyli ç	53	-	figurati com	plicati (
Ichthyopólithi, vid, Typolith	i. `	-	fromentarius	
Ichthyoperiae 5	58		gatantronius	5
Incrustatum a	80	ليسط	geographicus	ì 🎉
indurata 🙏 📜 🔞	74	-		2
Iuan Bianco 2			heteromorphi	9
	32		Hystricinus	Ć,
upiter 3	16	-	lucifi	ñ
•			Judaicus	₹12. §
K		-	literatus	6
	٠.	~	Lumbricatus	4
Karabé 3	08		Lunaris	Šį
	93		Lincurii-	i
	92		Malaccenfis	6
Keratophyta 4	43	-	mammillaris	ģ
Kimatika vid. Cymatike	4 2.	L .	Megarieus	şi
		~ `,	Mercurialis	14
L.			Musicalis	9
495	• •	-	Nuces mosch	
Lac Lunz Betlehemitieum 31	20	,	ferens	53
Lacerta Crocodilus Iapidi	_	<u>.</u> ;	numifmalis	437. 48
imaraffa - #	40	: `;	er erastellitzerna	43/°™ La-
J mbrans),	Ļ 8	_		-

. .

1

1

ı

•

:`. .

:

api:	officagus ~ -	382	Litho-Calami	404
	papillaris	600	Litho - Cardita	504
<u> </u>	pentagonus 460.	ÇII	Lithoglyphi	599
-	pieti	590	— artificiales	606
-	Pluizenfia	406	- mathematici	606
	ruderalis,	597	Lithomorphi 590.	599
	fabulofus	382	Lithophylla	405
-	sceleton serpentis re	!-	Lithophyta	421
	ferens	477	Lithophyton articulatur	1
—	serpentinus magnet	i-	GVALTHIERI	424
	cts	628	Lithostreon	493
	folaris	454	Lithostrotion	428
	fulcofus	620	- articulatum	424
	Syderites	235	- ftellatum	430
•	Thracius	106	Lithotomi -	613
	trochleatus	464	Lithoxyla	401
	vaccini	613	Lituita	473
Lario		402	Lizivii Nitrufi Examea	49
	æ ferriferæ	528	Luciodontes	556
Lava		377	Ludus Helmontii	395
Lens	lapidea 437.	483	Lumachella 467	7. 535
	dit æ	468	Lumbricorum terrestriui	n,
	enit æ	594	petrificatio dubia	465
Lign	a folilia 418.	419	Luga	326
-	— bituminos	416	Lufus Natura	589
- ;	- petrificata	402	Lycoperdites	440
	terres	412	Lyncurius	447
	m lapideum	459		,
Lim		485	•	-
	nitæ	594	M.	
	noftracitæ	495		i
	antrax	98	Madrepora	425
	ligneus	416	Magnes	. 235
ith	antracum diversa.io	do-	- Ejusdem vis magn	etica .
	loe	99		236
ith	antracum origo	103	Magnelia alba	49.7I
Litt	o - Biblia	406		Ma-

,

L	,		hrymæ Carvi	635
Tour State of the	-		anum	. 508
Jacuis lapidea	520		niodenecs	355
Ichthyodontes cuspidati	~ , 4	-	is Alectorius	631
foutelfati	557	-	-1	353
Ichthyolithi	-22I	-	articularis	450
- bronchistum piscius		********	atsamentarius	27
manit military	552		Bezoardicus v	
- capit. piscinm	ibid.			210
- caudarum	553	-	Cancrorum	627
integri	452	*	Caltorei	637
offum	553	-	Caudæ canori	7
Ichthyolithi mineralisati	502		Cerauniae	447
cuprei	ibid.			\$ 58.632
pyritacei	1010.			619
Ichthyomorphi vid. Typol		<u> </u>	figurati	799
Ichthyofoondyli Ichthyopolithi, vid Typoli	553	-	figurati comp	
Tchthyopolithi, vid, Typoli	(tni.		frumentarius	438, 483
Ichthyoperiæ	558	~	gatantronius	596
Incrustatum	380	-	geographicus	
Indurata	374	Shared .		235
Juan Blanco	365	_	heteromorphi	
Juden Bianco Judens marinus	432			636
Jugiter	316		lucifi	613
\$ 100 mg 100 mg			Judaicus	£12. 513
, K.			literatus	621
		~~	Lumbricatus	432
Karabe	108			520
Sadoma	. 93	-	Lincurii-	447
Redria terrestris	92	_	Malaccenfis	636
Keratophyta	443		mammillaris	630
Kimatita vid. Cymatitæ			•	\$34
7 215			Mercurialis	149
L_{\bullet}		-	Musicalis	796
		-	Nuces moscha	
Lac Lunz Betlokenitieum	380	,	ferens	525
Lacerta Crocodilus lapid	li _	— (numifinalis	437. 483
.I impress	548		•	La-

ŧ

	`		
	Section	· ·	•
i eçolum convenit sy	m	Nuclei Stromborum	
Cobalto	192	Tellinarum	524
peculiare le	mi-	Trochorum	ZI CAL
metallum	igi	Turbinum""	528
ilil album	283	Turbinum Vermiculorum	mari-
icri acidum vid, Aci	dum.	norum	529
generatio	57.	- Volutarum	52 9
– lixivium	49	Nummuli Brattenby	rgenles ,
_ varietates	ibid.		¢00
- terra	45	— Diabolici	., 605
litrum	44	Sanci Bonifaci	
- calcareum	46.74	Nux Castanea 4	DG. 559
nativum	47	- Juglandis	406
luces margaces 12	6. 132		
- maris lapideæ	402		
lucles Agromiarum	523	<i>O</i>	
Hyster Hyster	itæ ibid.		
	colai ib.	Ochra Cobalti	182
- Ammonitarum	52 Ï	- Cupri carulea:	
- Bucardiorum	529	— nigra	290
- Buccinorum	523	- rubra	ibid.
- Chamarum	524	— — vindis	286
- Canalium	. éi?		258
	521		261
- Echinorum	525	_	259
Cochlearum Echinorum Globosorum	522	·	198
- Muricum	ibid.	,— Plumbi	312
- Musculorum	524		209
Nuclei Neritarum	521		222
- orthoceratitarum			552
- ostrearum	522		627
- ostreopestinitarut	n	- serpentum	-558
ventricoforum		— taurini	468
- Patellarum	519	Odontopetræ	557
- Pedinum	525	Odentolithi quadru	
- Pinnarum	124		574 Oleum

1

.

.

1

Oleum minetale, unde,	105	Ostracitæ	611
Olivæ lapides	573	Oftrea diluviana	495
Olle gigantee	622	- natiliformia	496
Ombris	507	Oftreopectinies	401
Oniscus petrificatus	538	- angutares	499
Oolithi	383		500
woive -	603		499
Operculita	486	- lacunofi	498
Ophiolithi	549	plicati	499
Ophtalmites	600	trilobi	ibil.
Orchitæ 601.	614	- ventricos	19
Osganum marinum	428	Ova marina	(4)
Ornithogloffa 554.	555	`,	•
Ornitholithi	565		
- nidorum	566	P.	
offium	567		
≔ ovorum	566		
	idid.	Paguri lapidei	\$ #
	558		390
- muria conditi	569		şu
Ornithotypolithi vid, Typ	0-		605
lithi.	r	Parætonium Plinit	16
Orobias .	883	Patellite 468.	%
Orthoceratitæ '	47 Î	Patrachitæ	557
Ossa gigantum	281	Pe&inite:	505
- lapidea Behinorum	fit		şoş
Osteites 382.	402	anomii	477
Oiteocolla .	382		(M
Osteolithi avium	567	Perdicitæ	592
hominis	579	Petrefacta pyritacea	rad .
quadrnpedum	57I	- ipoliata	519
Ostracitæ 493.	494		398
- auriformes	494	- amphibiorum	54 7
- gryphoidei	495		61
- numismales	100		7
- pectiniformes	494	- insectorum	3
		· Pe	•

:

	Porus cervinius	139	Pyrites Cupri	
		26	hepaticus	坤
		39	- pallide flavus	24
		16		14
		590		14
	Pleudaitroitæ	190	2) 10 220 10 1	
		190	• •	
		218	· R .	
	aurifera	375	IC.	
		221		
	<u>-</u>	220	Radices Bryoniz lapidez	13
		375	Radices Dryoniae iapides	TX Att
	Purpuritæ	492		机
		129		j
	Pyrites albus 146, 165.	167		栎
	— aluminaris	139	Realgar	16
1		131	Regulus Antimonii	Ŋ
	aquofus	133	nativus	Ą
:	- arienicalis	140	Renes pyritacei	中中
•	and TAO	356	Retepora	4
		167	Rhombitæ	班河河湖
	cinereus	7.	Rhombisci	SG
*	- conchyloides 135.		Ricini	516
	- coralloides 135.	445	Rifigallum	12
	flavescens, seu fla-		To in a link i	40
	voviridis	140	The street Ann Att.	(9 1
	<u> </u>		The Andrea	17.
	- lithoxyloides 735. 4	116		7
	martialis seu Fer-		raniko serra	頂
	ri , 139. 1	140	2.40-1.00 10-[ø
	rubens	133		
		126	Ryncolithi	5D
		139	•	
		1.35		
1		140	S.	•
	Pyrites Cupri ————————————————————————————————————	282		
	flavoviridescens	404	Safflor	閣
			Sagittæ lapideæ	11
	-	283		,

atia	2	Scelitæ	601
- acida	. 3	Schyphoides	460
- acida mineralia	12	Scolopendritæ	432
- alkalina vid. Alk		Scoriæ perlatæ	377
al ammoniacum	77	- vulcanorum	355
- cruitosum	ibid.	Scuta	508
 vulcanorum 	78	Scutellæ '	110
fixum	75	Secures lapideæ	611
al anglicanum	71	Sedimentum aquarum fl	
al commune	5 3	tium -	393
_ cæduum	55	Semimetalia	144
- cretæ	75	Sideroxylon	417
- Ebshamense	71	Silices Anhaltini	608
- fontanum	57	reniformes	601
- fossile	54	Siliquastrum	556
- genimæ	53	Siphunculi maris 469	47I
- marinum	55 -	Smaltum	185
- mirabile	70	Smiris	243
- muriaticum	53	Sol	352
- neutrum	70	Solenitæ	504
_ acidulare	71	Sory PLINIE	28
calcareum	73	Spermolithi	406
- neutrum purum	74.	Sphragis afteros	458
- Perficum	61	Spondyli	495
 fedatívum 	84	Spondylitæ	482
- fuccini	113	Stalactitus calcarei	379
alinum principlum	15.16	— gyploli	391
alicites	402	— gypleolpathofi	392
andaracha	162	Stalactites spathosus	390
antalites	402		387
aturnus	249		601
axum abrotanoides	42 7	Stannea arena	322
celeton Cervi	571	Stanni crystalli minerale	
- Crocodili	548	- crystallorum miner	a 320
- Rlephantis	571	Stanni minera solida	32 I
- Rhinocerotis	572	— — Spathofa	322
•	T	t S	tan-

Stanni minera striata ibid.	
- vitrea cry-	Sulphuris origo
stallifata 319	
Stanni terra 324	
Stanniol bid.	T.
Stannum 316	
— cinereum 203	
— nativum 318	Technoglyphi 60
— fignatum 324	
Staurolithi 596. 608	
Stelechites 382.421. 604	
Stellitæ 451	Terra aluminaris
— criniti 452	— aluminis 3
- multifidi ibid.	
- quinquesidi ibid.	
- tetracti ibid.	
— trisacti ibid.	
Sterile nigrum AGRICOLÆ	- muriatica și
218	— nitrofa g
Stibium vid. Antimonium.	— plumbaria 3fl
Stiria fossilis 386	— fulphurea 134
Strobuli abietis petrif. 407	- vitriolica a
Strombitæ 488 489	Terrificata vegetabilia
Succini alchemia - 116	412. ŠĻ
— indoles 110	Tessera arsenicalis 16
origo II5	Tesseræ Badenses 611
Succinum 108	ے micaceae عا
— nigrum 106	Testudo petrificata
Sudes 512	Tetrapodolithi [7]
Sulphur 123	Tibulæ 🙌
caballinum 742	
— mixtum 125	Tomback 22
- nativum rubrum ibid.	Tonnitæ 401
rubrum Antiquorum 162	Tophi 393
stillatitium 142	
- vivum 123	juvencarum 639
	To

. ť

,

,

Fophi polymorphi	394	Typolithi Ostrearum	516
- turbinati	396	- Patellarum	515
Cophus IMPERATI	377	- Pettinum	513
Prichites Dioscoridis	32	- Pholadum	518
Prigonella striata	538	- Pinnarum	5.17
Prochilithi	487	- Radiorum Echi	ni 51 8
Prochitelli	ibid.	- Solenorum	517
Frochitæ	453	- Stromborum	5 16
Pubera lapídea	44 E	— Turbinum	ibid,
Tubiporæ.	427	Typolithi Corallorun	443
Tubularia	ibid.	- Astroitarum	444
- purpurea	428	- Fungitarum	ibid.
Fubuli concamerati	471	- Fungitæ Oculai	
vermiculares	ibid.	Typolithi Insectorum	541
	469	- crustaceor.	542
Turbinitæ 488	• 489	- Altaci	ibid.
Turcela	575	— caudæ astaci	ibid.
Typolithi amphibiorum	549	— Paguri	ibid.
- lacertæ	ibid.	Squillæ	ibid.
- ferpentum	550	- Prerygiorum	\$4 3
Typolithi avium	567	- Cervi volantis	ibid.
- offium	568	- Grylli	ibid.
- plumarum	ibid.	- Hemerebii	ibid.
Typolithi Conchyliorum	514	- Libellulæ	ibìd.
- Ammonitarum	515	- Muscæ	ibid.
- Anomiarum	516	- Papilionis	ibid.
- Affularum	518	- Scarabæi	ibid.
- Bucardior.	517	— Tipulæ	· ibid.
- Buccinorum	516	Typolithi monoculo	affi-
— Canalium	515	nis insecti	542
Chamarum	\$17	Typolithi Piscium	559
- Cochlearum	516	- caudar	um 560
- Echinorum	518	- Gloffo	petra 561
- lapidis Jud.	ibid.		rum 560
— musculozum	517	offium	
- Orthoceratitarum	515	Typolithi vegatabius	408
		T t 2	Ty-

Vegetabilia foffilia indurata petrificata petrificata pyriticola terrincata vitriolica Venus Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ meliteafes catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum vitriolica terra Vitriolum cupri ferri	41 39 41 41 41 47 47 55 17 29 29 20 10 10 10 10 20 20 20 20 20 20 20 20 20 2
petrificata pyriticola terrincata vitriolica Venus Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ meliteales catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	399 41 41 41 27 47 55 petrifi- 47 29 28 cine- 20 ibin 20 mpofitie 21 26 26 2
pyriticofa terrincata vitriolica Venus Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ meliteafes catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	41 41 41 27 47 55 51 petrifi- 47 29 20 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
terrincata vitriolica Venus Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ meliteales catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis versicolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	41 41 41 27 47 55 51 petrifi- 47 29 20 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
vitriolica Venus Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ meliteales catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	41 27 47 55 51 47 29 29 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
Venus Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ melitenles catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	27 47 55 51 29 29 20 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
Vermiculitæ Vertebrellæ Verrucæ Viperæ melitenfes catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	47 55 Petrifi- 47 29 20 20 ibis 20 mpositio 21 22 24 25 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20
Vertebrellæ Verrucæ Viperæ melitenfes catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	petrifi- petrifi- 22 25 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30
Verrucæ Viperæ meliteafes catæ Viride æris montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	petrifi- 47 29 2i cine- 20 ibi 20 mpofitie 21 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20 20
Viperæ meliteales catæ Viride æris — montanum Wismuthi minera rea — martialis — verficolor Wismuthi ochra — indoles & co Wismuthum — nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	petrif. 47 23 24 26 28 28 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
catæ Viride æris — montanum Wismuthi minera rea — martialis — verficolor Wismuthi ochra — indoles & co Wismuthum — nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	petrifi- 47 23 24 cine- 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
catæ Viride æris — montanum Wismuthi minera rea — martialis — verficolor Wismuthi ochra — indoles & co Wismuthum — nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	cine- 20 20 20 20 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30 30
montanum Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	cine- 24 25 26 26 29 29 29 29 20 20 20 21
Wismuthi minera rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	24 24 26 36 36 38 39 39 30 30 30 31 30 31
rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	cine- 20 ibi 20 mpofitie 20 20 20
rea martialis verficolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri	20 ibi 20 111 politie 21 20 20
 versicolor Wismuthi ochra indoles & co Wismuthum nativum Vitriolica terra Vitriolum cupri 	20 ibi 20 1811 Politie 20 20 20 21
Wismuthi ochra — indoles & co Wismuthum — nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	26 an politie 29 20 20
Wismuthi ochra — indoles & co Wismuthum — nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	mpolitie 21 20 20 1
— indoles & co Wismuthum — nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	9) 20 20 2
— nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	20 26
— nativum Vitriolica terra Vitriolum — cupri	20
Vitriolica terra Vitriolum — cupri	9
Vitriolum — cupri	-
cupri	
• <u>• </u>	1
fai	•
	3
- mixtum	9
— zinci	2
Vitriola quomodo :	
paranda	21.23.1
Volutitæ	49
•	
	_
	X.
•	

X		Zoolithi dentes viridi ca	Hu-
;		lei	575
		- hominis	- 578
Kylostea avium	567	Zoolithi insectorum	538
 cornuum quadr 	upe-	— piscium	551
dum	575	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	570
- humana	579		573
- piscium	\$53	AND 41.1 1 1.10.1	575
- quadrupedum	571	•	592
- sceleti Crocodil	i 548		.463
	7-40	— ferrea 263	464
1		— pyritacea	, 404
z .	·		5.463
		Zoophytotypolithi v. T	5. 447
Saffera	184	polithi.	y-
linci convenientia	eum en	Forms	
ftanno .	226		
- flores	223	• •	
- indoles	225	Æ.	•
Zinci minera	218	825.	
- vitres	215	•	
inci ochra	222	Agagropilæ	639
lincum	212		286
- nativum	215	- à viridi æris distin-	. 20U
Ingiberites	604	guenda	
inter calcareum.	389		297
- gyplolum		- rubra	288
looglyphi	391 602	Æs vide Cuprum,	290
oolithi	570	Actitae 157.	614
i Antrope	€/0	113LILOS 157.	. nia

REGISTER

ÖFVER'

DE SVENSKA NAMNÉN

ρä

Malm-arter ach Sten-vaxter.

'A.			Aftryckningar af Pholaditer			
				-	518	
Δ				Pinniter	517	
$\boldsymbol{\Omega}$	ftryckingar af Am	phi-		Soleniter	ibid.	
	bier	549		Strombiter	516	
	af ormslägte	550		Turbiniter	ibid.	
	af ódlor	149	-	Coraller	443	
	af Conchilier	514	_	Astroiter	444	
-	Ammoniter	ζıς	_	Corall Svampar	ibid.	
	Anomiter	516		Corall fvampars	ágon	
	Bucarditer	\$17		. , -	ibid,	
_	Bucciniter	516	-	Fiskar	560	
-	Canaliter	515		Hela fiskar	ibid.	
	Chamiter	117		Fisk - stjertar	ibld.	
-4	Cochliter	516	-	Ormtungor elle	r fisk-	
_	Rchiniter	518		tauder	561	
	Echinit - Värtor	ìbid.	-	Foglar '	567	
_	Jude - nählar	ibid.		fogelben	568	
_	Jude - Stonar	ibid.	-	fogelfjader	ibid,	
	Musculiter	517		Infecter	541	
	Orthoceratiter	515		flygande inf.	542	
	Oftraciter	516		monocler	ibid,	
				Skaldjur eller		
	Patelliter	515		•	ibid	
-	Pettiniter	517		TOT.		
				. Al	tryck.	

		=		
Aftr	yckningar af Mask	ar.	Arsenik gediegen svart	161
•	Zoophyter	462	Arfenicalisk jord	169
-	Afterier	463		165
	Fntrochiter	ibid.	gr ä	1167
	Sjóitjernor. Stell	i- .	— guhl	168
	ter	462	— — filfweih:	
	tässade sjöstjernor	ibid.	tig	340
	Vegetabilier	408	Aska af Eldsprutande B	
	blad	410	-	375
	blemmor	ibid.	Ask - bly	203
 .	Fruckt	ibid.	Afterier	457
	stjelke. Halm.	419		429
<u>-</u>	Ttä	410	Atlas Brzt	288
	Örter		Atrament - ften	27
Alkı	liskt Salt	61	Aur	383
	Bruns - falt	63	Auripigment	164
••••	F lycktigt	68		
Alur	•	31		
	gediegen	32	B.	
Alun	a Kalksten hvit	34		
•	fvart	33 .		
Alun	- jord	33	Balaniter	506
	Schifwer	36	Belemniter	447
	Torf	33	Benbrett - sten	382
Alun	haltige Conchylier	526	Berg - balfam	89
	vegetabilier	415	Berg - beck	94
Amb		118	Bergbecks - jord	97
	Enfärgad	119		289
	Spräcklig	118	Berg - fetma	89
Amo	noniter. Ammons-		Berg - grönt	286
	horn	477	Berg - olja	91
Amp	hibier Sten - wandla		Berg - falmiack	78
	•.	547	Berg - falt	53
Amo		497	Berg - tjära	92
Bise		157	Berg - agg	129
-	gediegen Hvit	160		
	•	T	t 4	}e-

•.

Beneau	Gene-	1	Dir. flac	
	- Senar	634	Bly - flen	1
Bild - f		599		314
	rtificiell e	609		34
10	m likna Djur elle	_	Boi - falt	5
_	dess Delar	602		8
— fo	m likna konstgjor		Borek	8
	arcete	605		63
	Iathematiska	606		ŞO
— fo	m Iikna mennisko	or	Braune	25]
	eller Dess Delar	599	Bucarditer	{O
fo	m likna Orter	604	Bucciniter	48
Bitumi	niserade Vegetabil	li-	Bärnsten	10
	er	415	Bäfwer - stenar	63
	nös jord	97		Í
Bitter -	- falt	71	-	
	t Vitriof	24	C.	
	irstenade	405		
Blende		218	Camiter	90
	ystalliserat	221	Canalither	46
Bled - f	lien (246	Cariophilliter	46
	guhl	247	Cement Kopdar	27
Bly		299	Cinober	Iţ
ge	edieget`	301	Cobolt	I.
Bly-gla	ants	302	— Blomma	18
-	-crystalliserad	304	glants	17
	speilig	305	- jord eller ochra	I
Bly -jo	rd eller ockra	312	Cobold - maim erystalli	
Bly - m	alm grön	308	serad	17
	hvit	307		1,7
	röd	309	— _ fwafwald	17
		ibid.		
Bly - far		312	Conchyliter	466
Bly - fel		305		(33
Bly - fp		307	- Calcinerade	
	grő s	308	_	
·	igq .	309		54
	~- ~	コープ	Canada - Hungue	
				-

,

6 22 2	$oldsymbol{E_{oldsymbol{\epsilon}}}$	•
461		
\$33	Echiniter	507
111	Echinit-skal	510
476	Echinitiske stenwandlade	
	ben	511
	Rckel - fogelsten	633
	Eisenglimmer. Bisenman	242
		248
	Elpheben	573
434	Encriniter	459
617	Entrochiter	454
		456
-		••
•	_	
	F.	
		337
		281
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	560
		555
		293
		161
		565
		599
		613
	_	466
		438
394		576
397		620
	Fäder - Ertz. Fjäder-filfw	CI
		339
396	antimonialisk	197
. 370		Ġ.
	529 461 533 111 476 437 438 443 434 617 490 491 507 593 523 629 387 388 389 390 5394 397	# 111 Echiniter # 111 Echinit-skal # 276 Echinitiske stenwandlade # 24 ben # 37 Eckel - fogelsten # 38 Eisenglimmer. Eisenman # 38 Eisenram # 43 Elpheben # 34 Encriniter # 517 Entrochiter # 617 Entrochiter # 617 Entrochiter # 617 Ertz # 617 Fahl - Ertz # 617 Fahl - kupfer Ertz # 62 Fisk - schiswar # 63 Fiskar sten - wandlade # 623 Eligensittiges Silbererz # 629 Flügen - pulver # 638 Formade stenar # 639 Formlike stenar # 639 Formlike stenar # 639 Frukt stenwandlad # 630 Frukt stenwandlad # 63

Gagas	106	Hafws - lus - stenar	61
Galizen - stein	`24	falt	51
Galmeja	216	Half-metaller	14
Gam - Stenar	633	Heliciter	43
Gift - kies	168	Hjul - stenar	45
Gilbe	346		29
Gipsartige stengyt	tringer	Horn af Enhorninger	555
i watten	391	Horn - Bitz. Horn - fil	
Gips - finter .	ibid.		331
- spatartige	392	Hwit Vitriol	4
Gjöttja efter ström	ı - watten	Hysterolither	12
	393	Hait - stenar	64
Glants - malm	, 311		
Glas - agath	378	•	
Glas - Ertz	329	. J.	
- hwit	332	•	!
نت Koppar	277		į
Glaskopf Swart	244	Jern	24
Glaubers - falt	70	- gedieget	2.5
Globoliter	492	Jernhaltige Conchylier	54
Grön Vitriol	22	- Coraller	444
Gryphiter	496	- Insecter	525
Guld	312	- Menisko - kroj	-
- gedieget	355	par	(8)
- hwitt	365	- Vegetabilitet	417
Guld-kies	356	- Zoophyter	461
- wask	358	Jern - kies	126
Gyldiskt' Blende	357	Jern - maim bia	241
- Cinober	ibid.	- brun eller sotig	235
Guhr	380	- Crystalliserad	23
Gänse - kötig Silfw	rermalm	- grä eller gräck	
	345. 346	Hwit	2/3
-		_	- 1

m - malm Kähl - fpeg	5-	Kies	126
lande eller Järnbrar]-	- ballar	129
erz	257	- crystaller	131
Magnetisk	235		167
Myrmalm. Sjö-	• •	- guhl arfenicalisk	168
malm	256	- Hwit	165
Swart eller fwart	- `)	- Silfwerhaltig	34I 🐪
grā	237	Kieshaltige Conchylier	526
rn - ocker blä	261	Coraller	445
• brin	ibid.	- Fisk - schiswrar	562
. gubi	258	Insecter	544
- röd	254	- Vegetabilier elle	Ť
rn - fand	255	trä	416
rn - fandertz	258	- Zoophyter	463
rn - stenar	254		
radwandlingar se Jen	n-	Kittel - sten	392
haltige.		Kjäll 🧃 falt	57
rn Vitriol	22	Kjöllerfårg	258
dianiske Ormstenar	б28		≥88
huggae stenar	613	Kok - falt	53
sfaltade foglar	569		9
Meeter stenwandlade	538	Koppar	271
lands agat	378	- gediegen	274
ord - wandlad rot	413	Præcipiterad	275
– — trā	ibid.	Koppar brand - Ertz	287
örter	412		275
nden - beck	94		276
nde - nählar	512	- fwart	280
_ stenar	§13		529
Rtte - grytor	622	- Fisk - Schifwrar	562
•		- Menniskokroppa	1 583
<i>K</i> .		Vegetabilier elle	er .
		V äxter	418
Kalkartige Stengyttrings	r'i	Koppar - Lazur	279
watten	379		284
lalkstens - pilar	520	- guhl	282
ialk - falt	73		p-

- '

.

h	- Mamantana Is	-0
orun 28		, , , ,
		131
	· · • • • • •	507
277		394
-		
•		471
_		70
		74
_		
		, ie itea-
	wandl.	
627	Mennisko - sten	ar 639
		129. 13º
288	Metaller	227
281		420
190	Mineraliferade	Conchy-
253	lier	525 &c
293	- Coralie	
619	- Fiskar	\$62. &C
	- Foglar	568.&c
	- Infelici	544. &c.
	Mennis	ko-krop-
377	par	582. &c.
276. 338	- Fyrfota	de Djur 575
		bilier 463.&c
	- Zoophy	ter eller
•	•	
•	4. 4. 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4	
	jordbla	ndat 61
J	- Kalkbia	ndat 64
	Mis - pickel	165
		- - · ·
425	Model - Rener .	fe Stenfyll-
425	Model - ftenar,	fe Stenfyll-
425 235 17 628	Model - ftenar, ningar, Muriciter	fe Stenfyll-
	rön eller aktig 28: 27: Leber- 27: 29: 613 75: 62: 37: 288 281 190 273 293 619 377 276. 338 133. 285 460 468	Marchasiter aktig 283 Mare - stenar 277 Leber- Maskar Sten- 276 27 Mash - stenar 20 Mash - stenar 20 Medelfalt 293 — rent 613 Mennisko - kro 75 wandlade wandl. 627 Mergel - nüsse 281 Milleporiter 190 Mineraliserade 263 — Coralle 263 — Fiskar — Foglar — Insecter Mennis 377 — Fyrfota 133. 285 — Vegetal 460 — Zoophy 468 469 Mineralisk Alk

,

	64	P .	
	46		-
	02	Padd - stenar	557
	34	Patelliter	468
yr-malm · 2	56	Pechblende	340
	02	Pech - Ertz	280
ilade itenar	90	Peckiniter. Pectunculiter	505
- med Djur 5	92	Petrificater, se Sten-	
- med Himmels-		wandlingar.	
ka kroppar 5	91	Pholaditer	506
- med mennis-		Phosphorescerande Mine	•
ko Bilder 50	92	ralisk fyra	10
- med vegeta-		Piggswins stenar	636
biliér 🤫 🤫	93	Pinisten	376
- med konst-		Pinniter	503
gjorde faker 59)6	Planiter	469
		Platina .	365
<i>N</i> .		Porcellaniter .	493
. 20		Porpiter	437
phtha	89	Punct Coraller	426
·	76	Purpuriter '	492
T(51	Pärlor	626
	86		
T1	88	Q.	
blomma eller ockra 1	p.t.	(
	90	Qwarn - stenar	453
3.	,-	Qwickfilfwer	146
О.		- gedieget	148
		Qwickfilswer - malm swan	t-
ve stenar	. ,	acktig	151
, ,	54	•	-,-
_	-	<i>R</i> .	
	4		
•		Raf	108
faciter 49 reopectiniter, se Amo-	13	Raufch - gelb	163
niter.		- Kies	167
mries.		ni.	_
1		Rhon	1•

Silfwerhaltig kies 341 Silfwerhaltigt Pechblende 340 Silfwer-malm brun 338 — grā 337 — ganfekötig 345 Silfwermulm, Silfwerhaltig jord 346 Silfwer-fanderz 343 Silfwer-ftenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389. 392
Silfwer-malm brun 338 gra 337 ganfekötig 345 Silfwermulm, Silfwerhaltig jord 346 Silfwer-fanderz 343 Silfwer-ftenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389, 392
ganfekötig 345 Silfwermulm, Silfwerhaltig jord 346 Silfwer-fanderz 343 Silfwer-ftenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389-392
Silfwermulm, Silfwerhal- tig jord 346 Silfwer-fanderz 343 Silfwer-ftenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389. 393
tig jord 346 Silfwer-fanderz 343 Silfwer-ftenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389. 393
Silfwer-fanderz 343 Silfwer-ftenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389. 393
Silfwer-stenar 342 Silfwrande figurater 348 Sinter 389. 392
Silfwrande figurater 348 Sinter 389. 392
Sinter 389. 392
300
City males and
Sjö - malm 256
Skallerstenar 614
Skäl - musklor 468
Skárp - stenar 381
Slag-fand 375
Smergel 243
Snäcke - fand 534
Soleniter 504
Spátartig Dropp - sten 290
- Gips Dropp-ften
392
Spitsglas 194
gedieget 196
Spitsglas - malm, crystalli-
ferad 198
rö d 199
— firalig 196
7 Stältät 198
2 Spitglas Fjäder - malm. Fä-
der - Ertz 197
Spärstenar, se Astrycknin-
gar.
Stahl - stein 252
Stangengraupen 293
Stelliter 45t
Sie-

•

v				
•				
tenar af opinor	638	Stenf	yllningar Turbi	nitiske
- Belluga fisken	630		- '	522
- Boskap	633	-	Vermiculitis	ke 120
Eckelfogel	ibid.	_	Volatiliske	522
- Rlephanter	638		gyckel	589
Flygande Drakat	629	Steng	yttringar	374
Gam	633	_	'i eld	ibid.
Hjortar -	635		i Watten	379
Igvana	629		gipsartige	391
· Piggfwin	6 36		kalkartige	369
Rhinoceroth	638	Stenk		Γ12
Skyllpaddor	630	Stenk		98
Svvin	636		kärpor	381
Trägärds Snäckor	•		vandlingar	398
ärlor	632	Stenv	vandlade Amp	hibier
n - afwel	623			547
nar med Characterer		-	Grodor	548
infyllningar Ammoniti	•		Crocodils be	enra-
ske	921		gel	ibid.
Anomitiske	523		Ormar	549
Bućarditiske	524		Skyllpaddor	. 547
Buccinitiske	522		Ödlor	548
Canalitiske	519	Steny	vandlade Cond	bylier
- Chamatiske	524			467 &c.
- Cochlitiske	521	_	mussclor	493 &c.
- Rchinitiske	525	-	mängskalige	Con-
- Globolitiske	522	•	chylier	506
- Muricitiske	ibid.		Snackor	468 &c.
- Musculitiske	524	_	Fiskar	551
- Neritiske	521		Fiskben	553
• Ostracitiske	522		Fiskgelar	552
- Patellitiske	519		F iskhufvvud	en ibid,
- Pe@initiske	525		Fiskstjertar	55 3
- Pinnitiske	524	-	Foglar	565
- Tellinitiske	ibid.	•	F ogelben	567
- Trochilitiske	521	-	Fogelfjäder	566
	•		-	Sten-
			1 4	•

•

.)

Stenvvandlade Fogelnä	lten –	Svvafvvel	123
	`567	arter	82
- Fogelägg	566	gedieget	124
fyrfodate Djur	570		126
— — Ben	571		ib s
- Horn	575	— rödt	12{
Infecter	538	Svvasvvel - syra	4
- Monocler	539		632
- Skaldjur eller	-57	Svvartgylden	336
Kraftor	540		•
- Maskar; Zoopl		•	
ter	445	T.	
- Sjömaskar	447		
- Sjöftjernor. Kåi			
troll	451	Telliniter	ŞOŞ
- Tafvvsade Sjö-		Tenn	315
ftjernor	452	— gedieget	34
- Menniskokrop-	4 ,-	Tenberg	321
par	578	Tenbet	133. 281
- Ben	579	Teumalm stralig	973
Waxter och Ö	rter	Tenfand	ibil
VV	399	Tenspat	ibid.
Blader	405	Terebratuliter	491
- Fruchter	406		33
Rot	404		487
- Stjelk eller Halm		Trochit.r	453
— Trâ	401	Tran stenvvandlade	401
- Örter	400	- underjordiske	419
Sten wäxter	421	Tubuliter	427. 469
Stjern Coraller	425	Tungsten	254
Stjernpelare cantige	458	Tuppestenar	631
Stjern – stenar	429	Turbiniter	489
- kantige	457	Turcos	
Stripmalm. Sprutmalm	305	Tyre	9 6
Strombiter	489	•	
Surbruns - falt	71		
			V.

U.		Wismuth - malm glantlig	
a danta watada a a Cwata da a d	_	Wismuth - glants	206
nderjordiska oföråndrad		— jernhaltig	208
Tran 418.	419	Wismuth - malm Ljusgra	207
		- Skymtande	208
V .		Waglika Coraller	43I
		Wart - stenar	510
ermiculiter	471	Watte - ljus	447
itriol '	19	Waxter stenvvandlade	399
- blandad	25	Waxters Renar	624
- blà	20		
- grön	22	•	
- hvit	24	77	
itrioliska vegetabilier	414	Z.	
itrios - jord	27	Zinck	
itriols - fyra	4		212
	490	- gedieget	215
•	17		ibid.
W.		Zinck-malm	218
,,,		- ockra	222
7alfar	454	Zinngraupen	319
*	311	Zoophyter stenvyandlade	446
	_	Zvviter	320
19 A 44 .	249		_
·	43 I	Ä	
777	•	. .	
	392	Afne - stenar	627
	335		 ,
-007		Ö	
	203	O	
	205	•	
. 8 - 44 - 44	208	Orn - stenar	614
- kalk eller ockra	209	Orter stenyvandlada	410

TABLE

ALPHABETIQVE

. Des matieres contenues dans la seconde Partie.

A .	Anomies 49
A.F.	Antimoine 13
A	- vierge
Acide marin 9	Anthropoglyphites 3
mineraux 4 nitreux 7	
- phosphorique Mine-	
ral 10	Arbres & plantes changes
- vitriolique 4	en terre
Aimant 235	Ardoise alumineuse
Alatites 491	— cuivreuse ' 34
Alcionites 438	Argent 3
Alkali mineral 61	- vierge
- volatil 68	Arfenic I
·	— blanc 16
	— jaune 16
— natif ou vierge 32	— noir natif
Ambre gris 118	— rouge
- de plusieurs couleurs	— testacé
ibid.	
- d'une seule, couleur 119	114124 AM DIM.
Ammonites 477	Asphalt 9
Amphibies petrifies. Am-	Asteries #
phibiolithes 547	
Animaux penetrés d'une	Astroites #
fubstance ferrugi-	, -
neuse 262	B.
- d'une substance pyri-	Balanites 19
	Balanites M Bases d'Encrinites M
teale 134	Bares a Electronics B

Bele		447	Bucardites	504.
Beso	ard des Anes	637	Buccinites	488
	de Bestiaux	633	Buffonites	557
<u>.</u>	de Cerf	635	Bulles	492
	de Cerf de Chevaux	637		
	de Cochon	636		
	d' Elephans	638	C .	
		636		
	proprement dit	რ34		
-	de Rhinoceros	638	Cadavre humain minera	li-
	de Singes	ibid.	ſė .	182
Biat	7	260	- penetré de eulvre	5 3 3
Bibl	iolithes	405	- penetré de fer	ibid.
Bilin	nuth	203	— vitriolisé	582
•	vierge ou natif	205	Caillou arsenical	162
Bitu	mes	89	Calamine	216
	de Judée	94	Calculs	623
	melés avec de la		- des amimaux. voy	
	terre .	97	Pierres:	
Biva	alves	493	des vegetaux voy	•
Blen	ide	318	Pierres.	
-	crystallisée	22I	Cardites	504
	rouge	220	Carpolithes	406
-	tenant or	357	Cendres des volcans	375
Bleu	de montagne		Cerebrites fossiles	43 r
	de Prusse naturel	261	Chamites	501
Bois	changés en terre	413	Charbon fossile	420
	fossile	419	de pierre	98
-	- confervé dan	S	- cuivreuse	286
	fon etat naturel	ibid.	Chaux de Bismuth	209
	mineralisé, Voy.	Vc-	Chelidoines	632
	getaux.		Chrysocolle /	286
	petrifié	401	Cinnabre	150
Bor	ax	82	- tenant or	357
	brut	- 83	Cobalt	173
Bor	ech	85	Cochlites	468
		Ý	V 2	Con-

Cochlites lunaires	485	Cottons philosophicales	223
— — femilunaires	486	Coupreuse verte naturel	
Coeur de Boeuf	504	Craie coullante	380
Conches anatiferes	506	Cray ou Mines de Plomb	~249
- fpheriques	492	Crapauds petrifiés	548
Concretions	373	Crapaudines	557
Concombres	513	Crocodil petrifié	548
Confetto di Trivoli	388	Crustacites	540
Coquilles sossiles ou Te		Crystaux d' Etain	319
cites	466	Cuivre	271
_ caleinées	532	precipité	275
non changées	529	vierge	274
comprimées		Cylindrites	49 L
recourbées	533	•	
detruites	532		
mineralises-	525	. D.	
alumineuses	529		
cuivreuses	529		
- ferrugineuses	528	Dards d'herissons fossiles	•
- pyriteuses	526	- de pierre	520
- petrifices	467	Demimetaux	144
vermoulues	533	Dendrolithes	40[
- ulées	ibid.	Dendrites	593
Corallites	424	Dentalithes	469
Coralloides	423	Depot de l'Eau 392.	
Coraux	421	Diphyites	523
— en buissons	424	Drabonites	629
— de la forme de mo	on-		
noie	437		
- de nature pierreule		\boldsymbol{E}_{ullet}	
— mineralisés	444		
- terrugineux	445		
- pyriteux	ibid.	Echinites	507
Corned' Ammon	477	Ecrivises petrifiées	540
- de Narvahl fossile	559	Ecu de Brattenburg	500
Cornets	490	Ecussons d'oursins	510
	-	R	g e-

	opil es	639	Empr	eintes d'Insedes	542
lmeri		243	-	de Crustacites	* -
mpre	intes d'Amphibie	549	•	d' Ecrivises	-
_	de Lezards	ibid.		d' Insectes vois	ns 543
-	de Serpents	550	•	de Monocles	542
-	de Coquilles	514		de Poissons	560
-	d'Amonites	517		des Arctes de I	Pois-
_	de Buccinites	516		fons '	56I
-	de Chames	517		de glossopetres	
-	de Cardites	ibid.		de Dents	de
-	de Corne d' A	m-		P oissons	ibid.
	mon	515	-	de Poissons en	tiers
_	d'Huitre	516			560
-	de Limaçons	ibid.	مطبا	de queuë de I	
-	de mammillons	ď,		fons	ibid.
	outfins	518		des Oiseaux	567
-	de manche de	cor-	-	des os d'oiseau	x 568
	teau	517	-	des plumes d'	
,	de Moules	ibid.		feaux	ibid.
-	d'Orthoceratites			de vegetaux	408
-	d'Ourfins	\$18	•	de bois	410
	de Patellites	515		de feuilles	ibid.
_	de Peignes	517		de fleurs	ibid.
-	de Pholadites	813		de fruits	ibid,
-	de Pierres Juda		-	de plantes	409
	ques	519		de tiges de pla	เม-
-	de Pinnites	£17		tes	ibid.
-	de Points où Da			de Zoophytes	462
	d'Herisson	518		des Asteries	463
-	de Tubulites	515		des Entroques	ibid.
•	de Turbinites	516		des Etoilles de	
	de Vis	ibid.		crinites	ibid.
•	de Coraux	443	Encrini	ites	459
-	d' Astroites	444	Entomo	•	538
•	de Champignons			ferrugineux	545
•	de Fongite oeil-		-	pyriteux	544
•	let	ibid.		• 6.	, 77
•	, ,	1	7 v 3	1	Rg-

Entroques ou Entrochites	454	Galene en Plomb en cu-	
- rameules	456	bes	302
Escarites	433	de Plomb minerali-	J -
Etain de glace	203	ſćę	311
Etain	316	- de Plomb striée	305
- vierge ou natif		Glands de mer petrifiés	506
- mineralisé dans le		G:obolites	492
(path	322	Glossopetres	554
- mineralisé & strié		Graptolithes	590
Etoiles de mer petri		Grignard	321
fićes	45I	Gryphites	490
- branchues petrifices	456	Guhr ou Craye conlante	380
- crinites petrifiées	453	-	
Etite	614		
•	•	Н.	
F_{\bullet}			
Fer	229	Haliotithes	469
- vierge	233	Helicites	48
- mineralise dans du	li-	Helmintolithes	44
mon	256		24
- mineralifé dans le	fa-	- noiratre	24
ble	255	- rouge	24
Ferret d'Espagne	244	water at the contract of	63
Feuilles petrifiées	405	***	1.42
Fleurs de Bismuth	208		9(
- de Cobalt	181	Huille de Petrole	9
- de Nickel	191.		49
Fongices	438	Hysterolithes	52
Fruits petrifiés	400		V ·•
		I,	
G_{\bullet}		-5 4	
•		Jais ou Jayet	100
Galene de Bismuth	206	Jambons pétrifiés	503
- de Cobolt	176	Ichthyolithes	551
			ux.

Jeux de la Nature	589	Lithophylles	405
Incrustations	381	Lithophytes	421
Infectes petrifies v. Ento-		Lithoxyles	401
molithes.		Ludus Helmontii	395
dans les Suceins	544	• •	`
		M. 1	
K			
		Madreporites	425
Keratophytes	443	Maltha	92
	190	Malachites .	287
	•	Mamellons d'ourfins	510
		Manche de couteaux	504
$oldsymbol{L}.$		Marchafites	131
-		Matrices de crystaux	617
		Meandrites	431
Langue de Serpent	454	Mercure	146
Laves	377	vierge	148
	458	Metaux	217
	458	Mica ferrugineux	242
	485	- des peintres	249
	459	Milleporites	426
	405	Mine d' Antimoine co	
Lithoglyphites ou Lithomor	r •	rée	199
phites	599	- czystallisée	198
- représentans des an		- en plume	197
	602	- folide	198
- représentant des cho		strice	196
	605	Mine d'Argent blanche	
- représentant des figu		fante ou arfen	
res humaines	599	le	3 to
- représentant des figu		— blanche	. 335
res de Mathema		brune	338
	606	- cornée	332
- représentant des ve		feuilletée	345
getaux e	504	<u>.</u>	.
	1	7 ▼ 4	Mi-

Entroques ou Entrochites 454 rameules 456 Escarites 433 Etain de glace 203 Etain 316 vierge ou natif 318 mineralisé dans le spath 322 mineralisé & strie ibid. Etoiles de mer petrisées 451 branchues petrisées 456	Globolites 492 Gloffopetres 554 Graptolithes 590 Grignard 391 Gryphites 496
crinites petrifiées 453	•
Etite 614	
77	Н,
F_{\bullet}	
Fer 220	Haliotithes 460
	77
- vierge 233 - mineralise dans du li-	70/
	TT
mon 256 — mineralifé dans le fa-	
	, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,
377	
man tan	
Fleurs de Brimuth 208 — de Cobalt 181	79
— de Nickel 191	•••
	Hysterolithes 52;
	1
Fruits petrifies 406	
	I,
G.	44
~	Jais ou Jayet 106
Galene de Bismuth 206	Jambons pétrifiés 503
- de Cobolt 176	Ichthyolithes 551
	Jeux
	,

ux de la Nature	589	Lithophylles	405
crustations	381	Lithophytes	421
fedes petrifies v. En		Lithoxyles	401
molithes.		Ludus Helmontii	395
dans les Succins	544	•	,
		M,	
K		,	
		Madreporites	425
top hytes	443	Maltha	92
fernickel	190	Malachites	287
•	-	Mamellons d'oursins	510
		Manche de couteaux	504
$oldsymbol{L}$.		Marchalites	131
-		Matrices de crystaux	617
_		Meandrites	431
gue de Serpent	454		146
:s	377	- vierge	148
dites	458		227
ards petrifiés	458		242
çons	485	— des peintres	249
de pierte	459	Milleporites	, 42 6
calames	405	Mine d' Antimoire co	
oglyphites ou Lithon		rée 	199
phites	599	— czystaltisée	198
représentant des	-	en plume	197
maux	602	- folide	198
représentant des c ses artificielles	_	- ftriée	196
représentans des f	605 igu-	Mine d'Argent blanche fante ou arfer	
res humaines	599	le	3 to
représentans des f	igu- '	- blanche	. 335
res de Mathe		- brune	338
tique	606	- cornée	332
représentant des	ve-	e feuilletée	345
getaux	604	<u>.</u>	L. L.
	1	∀ 4	Mi-

Min	e d'Argent figurée	348	Min	e de Cuivre noise sem	-
-	grife	337		blable à une scori	
-	merde d'Oya	345		vitrifiće	280
-	molle	346	-	rougeatre	276
-	noire	336		fabloneuse	294
— ,	8-4-4-4	342	-	semblable à du chas	-
-	en plume	339		ρόύ	286
	pyriteufe	341	•	verdatre	283
	rouge	333	-	vitreule	278
-	sabloneuse	343	-	vitreuse noire	28Q
	vitreule	329	Min	e d' Etain crystallisée	320
	zinqueule	341	 .		321
Min	e d'Arsenic blanche	Ϊός	Min	e de fer blanche	253
	blanche crystallisée			blanche très pésant	C254
	pyriteuse jaune			bleuatre	241
	rougeatre	190		crystallisée	234
Min	e de Bismuth ferru			fuligineule	238
	neple	208			239
·	d'une gris de cendre			limoneuse	256
Min	e de Cobalt blanche			miçacée	242
	brillante	176		micacée rougeatre	
	cendreè	177	-	• .	237
-	en crystaux	179		touge	246
				fabloneuse	258
-	fulfureuse pierreuse	182			%.
	vitreuse somblable	a		ben	254
	des scories			semblable à une ro-	
		₩		che de granat	
Min	e de Cuivre argilleu	٠	Min	e de Galene	311
-	fe.	294		o de Mercure noire	
-	azurée	279		rouge	150
	blanche	280		e d'Or rouge	357
	figurée	292		e de Plomb blanch). E
Inpu	grife	281		spathique.	307
	hepatique	285		crystallisée	304
		282		en cubes	302
سيب	jaune pâle	284		noire crystallisée	300
		70 F	,	M	

				•
	Oiffcaux des os	567	Petrifications de Ve	ers 4#
	- des plumes	565	Petrole	9
	Olives petrifiées	513	Pholadites	ξ0:
	Ochthes	383	Phytoglyphites	60
	Or '	352	Phytoliches .	400
	- blane	365	Phytotypolithes vid	
	- natif ou vierge	355	preintes.	
	- rependu dans differe	en-	Picdra de Cobra	625
	tes especes de terr	es	Piedra del Porco	635
	ou de fables	358	Pietre d'Aigle	614
	Oreilles de mer	469	- Alectoriennes	631
	Orpiment	164	- alumineuse fiss	
	Orthoceratites	471	- alumineuse mel	
	Os huma ns petrifiés	579	de terre cal	
	Offerets d'oursms	511	- alumineuse &	
	Oiteocolle	383	mineuse noi	
	Ostracites	493	- calcaire alumi	ueme N
	Ourlins de mer petrisiés	507	- des animaux	626
			- des bestiaux	633
			— calaminaire	215
	P_{\cdot}		de Castor	637
			- de cochons	635
	Patellites	460	— Coquillieres — creufes	534
	Pectinites .	468	- de Dragons	613
	Perles	5°5 626	- d' Ecrevisses	629 627
	Petrifications on Possils	398	etoilée en grav	
	- d'Amphibies	547	^ · ·	89. 199
	- de Coquilles	466	- figurées artrficie	
	- de Coraux	4.21	ou supposées	_
	- Humaines	5 78	- de Gallinace or	
	- d' Insectes	5 38	ther	378
	- d' Oisseaux	565	- d'Hirondelle	633
	- de Poissons	551	- de Hochequeue	
	— de Quadrupedes	570	- humaines	639
	- vegetales	399	- melée de fel ger	mme 55
			•	Pio
· ·	_	•		

Pierr	re de l'Igvana	629	Pierres de vegetaux vitri)-
	des Incas	132	liques	28
	Judaiques	513	— pinnites	503
1	lenticulaires	484	Pietra d' Aventura	608
	de Limaçons	627	Plantes imprimées sur les	}
	literaires	62Ì	pierres, vid. Em-	•
	numismales,	484	preintes.	
	Obsidienne ou de G	al-	- petrifiées	400
	linace	378	Platine	365
-	ovaire	383	Plomb	299
Pier	res peintes	59Ò	— natif ou vierge	301
	avec des animaux	592	Points d' herissons fossi	•
	avec des choses art		les .	512
	ficielles	596	Poissons mineralisés	562
~	avec des corps ce	; -	Poissons petrifiés	552
	lestes	590	- aretes de poissons	553
-	avec des figures hu	! -	- des ouies de poisson	S
	maines	591	petrifiées	552
-	avec des vegetaux	193	- queuës de poissons	553
Pier	re de Pingouin	633	- tête de poissons	552
-	de Poisson de Bel-	•	Poix mineral	92
	Iuga	630	Porcellanites	493
-		628	Pores	379
-	de petite verole	619	— formés dans l'eau	379
Pier	res ponces	376	— formés dans le feu	375
	de serpents	658	Porpites	437
-	fillonées	620	Productions de volcans	375
	taillées	613.	Purpurites	494
	de tortuës	630	Pyrite blanche	165
	trochleaires	454	- brune martiale	133
_	de vautours '	633	cendrée	167
-	de vegetaux	624	- crystallisée	131
-	formées dans des	ve-	en globules	129
		ibid.	- sulfureuse informe	126
-		des	•	
	<u>y</u> egetau x	625		_

Q.	٠	Sel commun de fonts	
		gemme ou fo	
Quadrupedes petrifiés	570	— — marin ou	de
- corne de quadrur)C-	cuiline	\$1
des	575	Sel de craie	71
- os de quadrupede:	57¥	Sei mutal	64
		- nitreux	4
R.		Sel neutre	79
_		— _ calcaire	71
Racines petrifiées	404	— — pur	74
- changées en terre	413		4
Relidu	392	de houffage	4
Reteporites	433		378
Rhombites	491	Serpens petrifiés	Šø
Rhizolithes -	404	Sinter	38
Rochers	49I	— gypleus	391
Rouleaux '	ibid.	Solenites	SOL
Rouge d'Inde	260	Sommets d'Entroques	4/4
·, -		Soude blanche d'Egyp	ate A
S.		Soufre	123
•		- melangé	126
Sable de coquilles	534	- natif ou vierge	124
- d' Etain	322	- rouge	125
Sabots	487	Stalactites 37	5 387
Sels	3	- calcaires	379
- acides	` 4	- gyploules	<u> 39</u> I
Şel alkati ,	61	- gypleules d'un til	
- de fontaines	63	su spatheux	391
- terreux	62	- fr atheufes	396
- volatile	68	> alagmites	338
Sel Ammoniac	. 77	Stelechites	4)[
- en croutes	ibid.	Stellites	411
- de volcans	78	- crinites	453
fixe	75	Strombites	419
Sel de chaux	73	Substances inflammables	
Sel commun	53	Succin	108
•	-		7.

;

T.		- mineralises alumi-	,
•		neux	415
llinites	504.	— bitumineux	ibid.
nebratulites	497	- cuivreux	418
rre alumineuse	33	- ferrugineux	417
arsenicale	169	- pyriteux	,416
bitumineuse	97	- vitrioliques	414
nitreuse	45	Verd de montague	286.
· de sel gemme	54	Vermiculithes	47 I
vitriolique	27	Vers petrifiés	446
ges petrifiées	405	Vis	489
nnites	492	Vitriol	19
ntue petrifiée	547	bleu ou de cuivre	20
npics	487	- melé ou hermaphre)-
ourbe alumineuse	33	dite	25
rochites	453	- verd	22
rochilites	487	— de zinc	24
rompette	488	Unicerne fossile v. Cor	D
abulites 427.	469	de Navahl.	
of	394	Univalvės	468
- d'un assemblage de		Voiliers	476
corps coniques	396	Volutites	490
- fabloneux	397	***	•
urbinites	489	Y.	
nrquoife	575	Yvoir foffile	573
uyaux de mer	469		
- cloisonnés	47 I	· Z.	
ypolithes v. Empreinte	S	Z inc	212
		— vierge ou natif	215
V.		Zooglyphites	603
,		Zaolithes	570
'ariolites	619	Zoophytes mineralisés	463
egetaux changés en n	ni-	- ferrugineux	464
neraux	414	— pyriteux	ibid.
- de venus terre	412	Zoophytolithes	447

REGISTER

DER

DEUTSCHEN NAMEN

der

Ertz - arten und Stein - vouchse.

	А,		Addrucke von luidini-				
			ť	ten	517		
Α.				Warzen der Ech			
A	bdrücke von Amph	i-		ten	518		
	bien	549	-	Corallen	444		
	von Eidexen	ibid.		Astroiten	ibid.		
	von Schlangen	550		Augen der Coral			
	von Conchylien	ζ14		Schväm me	ibid,		
-	Anomiten	517		Pischen	560		
	Ammonshorn	515		ganzen Fischen	ibid.		
	Bucarditen	517		Gräten	561		
	Bucciniten	516	-	Schwäntzen	560		
_	Canaliten	515	-	Zähnen .	56i		
	Chamiten	517		Insecten	544		
<u>.</u> .	Echiniten	518	<u> </u>	fliegenden Insell	en 543		
	Judensteine	519		monoclen	543		
	Musculiten	\$17	┷.	Schaalthieren oo	ler		
	Orthoceratitén	\$15		Kreblen	542		
	Oftraciten	516	تبت	Kräutern	408		
	Patelliton	515		Blättern	410		
	Pectiniten	517		Bluhmen	ibid.		
	Pholaditen	\$18		Früchten	ibid.		
	Pinniten -	517		Holz	ibid.		
	See - Igelstacheln	218	-	Pflanzen	409		
	Soleniten	517	-	Stengein	ibid		
		7 - 7			Ab-		

drücke von Vögeln	567	Arfenicalischer Kies gelbe	er
- Vogelfedern	568		168
Vogelknochen	ibid.	— grauer	167
Zoophyten eder W	ür-	Asche der seuerspeyende	en 📑
men	462	Bergen	
, von Asterien '	ibid.	Astacoliten S. Krebien.	•
Entrochiten	463	Afterien ,	457.
Seesternen -	462	Aftroiten	429
gebarteten Seefter	nen	Atlas - Ertz	288.
•	ibid.	Atramentstein	27
Uerstein	614	•	•
aun ·	31		
gediegener	.32	В.	
aun - erde	33		
launhaltige Conchylier	526		-:
- Gewächse	415	Bachstellzen - sieine	632
- Turf	33	Balaniten	506
laun - Kalkstein	3+	Balsam natürlicher, S. Ber	g-
- schwarzer	35	balfam.	
- schieser	36	Hauer - Ertz	·302
Ikalisches Salz	6 1:	Boinbrüchstein	382
- Brunnensalz	63	Belemniten S. Luchssteis	ie.
- flüchtiges	68		89
ilp - fchoffe	447	Bergblau .	289
'mpra	118	Bergfette	89
 gespräkeltet 	ibid.	Berggrün	286
- einfärbiger	119	Berg - Eier	129
lmmons Hörner.	477	Berg - Pech	.94
Imphibien versteinerte		- Erde	97
Anomiten S. Terebrate	eln.	Berg - Theer	92
Apfentteine	638		de.
Arfenic	157		345
- gediegener weisie			261
- ichwarzer		Bernstein	108
Arsenicalische Erde	169		en
- Kies	165		544
<i>:</i>			Be-

·

:

÷

Bezoarsteine	634	Bicy	spath oder	Bleyertz	
Bibersteine	637		grün er	301	ľ
Bildfteine	599		rother	309)
- gemachte	609		fchwarzer	ibid	
- die künstlicher Ar-	•		weisser	307	7
beit gleichen	604	Bley	stein kalkar	tiger 310)
won mathematischer	•	Blüt	(tein	246	5
Figur	608	<u></u>	gelbiger	247	
die dem Menschen		Blat	ter versteine	erte 405	
oder dessen Thei		Blät	ter - Ertz	345	•
len gleichen	599	Boy	- Salz	55	i
- die Pflanzen und de-		Вога	X	82	ļ.
ren Theilen glei-	•	Boro	ech	85	i
chen	604	Brau	inertz	338	ţ
die Thieren oder de	;•	Brat	tenburgisch	e Pfennin-	
rer Theilen glei	i -		ge	500)
chen	бо2	Bru	nnen - Salz	57	
		Buc	arditen	504	
Bims - steine	376	Buc	ciniten	488	İ
Bitterfalz	71	Bufc	niten	517	7
Bituminisirte Gewächse	415	Bun	tiensteine .	523	}
Bituminose Erden	97	Bäll	•	639)
Blattersteine	619				
Blauer Vitriol	20		_	•	
Blende	218		C	! •	
- crystallisiste	221		4.4.4		
== rothe	220		yophilliten	461	
Bley	299		entku pfer	275	-
- gediegen	301		nober	150	
Bleyglants	302		miten	501	
- crystallisister	304		hliten	468. 48	-
- ftrahlicher oder spe			chylien abg	enuzte 53	3
figer	305	-		53	_
Bleyerde oder Ocher	312		gedrückte		-
Bleyfandertz	ibid.		mineralisir	•	•
Bleyschweif	306	-	unverande		y
•	•			Con-	

The second secon	mag. "				,
		==		,	
onchylien versteinerte		Ryft	ein ´	. •	383
466.	467	Bife			229
- verstöhrte	532		gedie	egen	233
wurmstichliche		Eife	n - Ert	z blauliches	
lopal	111			raunes oder:	
orallen. Corallsteine	421		ges	•	234
	•		k	ohlipieglend	
lorall - Holz	443			Brandertz	251
totall-11012		-	' ¢	rystallförmig	es 235
orall - Pfennige	434		1	chwarzes `	237
orallrindc	437 433			weisses.	252
orall - Schwämme		Rife	nglana		242
mocodil - Scelet verstei-	438	Rife	nelim	met	ibid.
	- 548		nhalti	ge Verstein	erun-
nert Frystallmutter	617		gen	•	262
Figuiliten	•			Conchylien	528
Lindriten	490			Corallen	445
Sprischer Vitriol	49 I 20			Gewächse	417
Abrienet Autor	20			Infecten	544
n	•	-		Menschenk	01-
D.				per ´	183
Dendriten	593		-	Zoophyten	oder
Deponirte Erde nach U				Würme	464
berichwemmungen		Rife	nkies		126
Diphyten.	523		nrahu		248
Donnerkeile	447			et blauet "	26I
Drachenstein	429				ibid.
Draconiten	629		-	gelber	258
Dückstein	392			rother	259
- CALLED TO THE COLUMN TO THE	374	Rife	enfand		255
E.				graver o	
			gral	blaulicher	239
Rckel Vögelsteine	633	-		rother	246
Rchiniten .	ζ0 7			weisser der	
Ridexe versteinerte	548			teiu áhnlich	
Ringshauete Steine	613	Rif	en - V	itriol	23
	Y.				Ela

•					
Elephantensteine	638	Gelenksteine	460		
Encriniten.	459	Gemahlte Steine	590		
Englisches Roth	260	- mit himmlischen	Kgt-		
Entrochitea	454	pern	ibid		
Rieliteine	637	- mit verschiedene	11		
•	•	durch Kunit ge	-		
· F.		mahlten Sache			
_ •		- mit Menschenbi	j -		
Fahl - Ertz	377	dern	91		
Fahlkupfer - Ertz	281	- mit verschiedene	n		
Peder - Ertz	339	Pflanzen	593		
- Antimonialisches	197	- mit verschiedene	in in		
Fische veriteinente 551.	152	Thieren	{91		
- Flossfedern.	553	Gienmuscheln	201		
- Fischgräten	ibid.	Gistkies	165		
- Köpfe	552	Gilbe Silberhaltige	345		
- Schwänze	553	Gilft oder Gilfus	355		
Fische mineralisirte	262	Gfanzertz	311		
Fischschifer mit Abdrü-		Glasertz	379		
cken, S. Abdrücke.		- Kupfer	278		
Fischmäuler	486	- weisses	331		
Fliegenfittiges Silbererz		Glaskopf schwarzer	244		
Fliegenpulver	161	Glaubers Wundersalz	70		
Froschiteine	557	Globoliten	492		
Früchte versteinerte	406	Gold	351 266		
	548	— gediegen	355		
Fungiten .	434	— wasch — weisses	358 365		
		Goldkies	378		
<i>G</i> ,					
Ganeth	-06	Goldartige Blende Goldischer Zinneber	357 ibid		
Gagath Golman	106		496		
	216	Gryphiten Guhr	380		
Gefürchete Steine	613	Gypslinter	391		
Geiersteine	620		392		
Gelber Kisenocher	633	- spatartiger	J/-		
COMMON AMERICANET	258		Ko-		
			il.		

ansekstiges	Sitber-	K.	
Ertz	345. 346		,
	• • •	Kalkfalz.	73
	•	Kammuscheln	505
· H	. 1	Kapaunensteine	· 631
_		Kegelich ecken	490.
ahnensteine	631	Kesselstein	392
albmetalle	144		126
arafalz	68	- arsenikalischer	oder ·
diciten	484	weisfer	165
ertzförmige N	Anscheln 564	- gelber	168
ippuriten	434	- filberhaltiger	341
irschensteine	635		129
olz alaunichte	s 415	- crystallen	131
- bituminose		Kieshaltige Verstein	
- versteinert	cs 401	gen 🐰	13 3 .
- unterirdisc	hes 418.419	- Conchilien	526
elzgraupen	293	- Corallen	445
ornertz. Horn		- Fischschiefer	562
orner gegra		- Holz	416
Narval	559	- Insecten	544
- von vierfi	Uffigen Thie-	Zoophyten	463
ren	575		488
ysterolithen	523		63I
	•	Knochensteine	507
		Knefpen	288
1		Kobolt	17-3
_	•.	- Blüthe	181
acobsmuschels	705	- crystallisistes	179
ndianische Sch	nlangenstei-	- derber	177
ne	628	- Glanz	178
nsesten verste	inerte 538	- Brde	182
ständischer A			177
udennadeln	512	- schweselichte	178.
udenpech	94		55.
adentheine	513	- Sivere	
		3 2	Kabi-

٠,

•

`

,

Porpiten	437	Salpeter - Ende	45
Pefaunen - Schneeken	488	Salpeterhaltiges Manerial	z 46
Purpuriten	492	- Sance	7
2 diputation	,~z-	Salze	3
		Salzerde	54
	L - i/	- Steine	55
'Queckfilber	146	Sammeterta	288
gediegenes	148	Schalmuschein	462
Queckfilberertz schwar-	~ ~ ~	Scherbenkobolt. Schiel-	•
Zes 5	", y,	kobolt	162
• • · · · · · · · · · · · · · · · · · ·		Schildtkröte versteinerte	557
R_{k_1,\ldots,k_n}	 - 1	Schifküttel	476
	163	Schlackenkobolt	180
Ratischgelb Kies		Schlangen versteinerte	549
	167	_ Augen	557
Rauwacke	394	_ Zungen	554
Reisbley	249	Schnäcken venteinerte	468
Rhombiten eder Rollen		Schwabengift.	169
Riesentopse	622	Schwabenstein	632
Rindensteine	381	Schwarzertz 337	
Rindersteine.	633	Sehwarzgülden - Ertz	336
Ringhorner	488	Schwefok	123
Roggenstein	383	- gediegener	124
Rohrcorallen	427	- rother Bergichwe-	
Rother Bergichwesek	125	fel	124
Rother Eisenocker	259	•	126
Rothgülden - Ertz	333	Schwefelerde	ibid
Rothschlag	220	Kies	TOIGE.
Radersteine	220	- Säure	406
Radersteine	453	Schweinsteine	636
Römuscher Vitriol	20	Schwimsehnecken	486
Röhrensteine '	469	Schüffelmuschein	461
. .	. :	Sediment	.392
		Segler	476
		See - Eichel S. Balanie	
Szimiak	77	See · Ertz	256
Salpeter	44	See - Lausstoine	628 C
	\$ 7	-: 8	See-

			•	
Sec-Ohr	469	Stei	ne mit Charactere	n 621 .
Seefalz S. Meerfalz			in Gewächsen	624
Seetterne versteinerte	451	نسب.	von Apfen	638
- gebartete	453	<u> </u>	von Belluga	630
Secapfel	5 07			
Silber	336		von Elephanten	638
- gédiegeues	328		von Eseln	637
- figurittes	348		von fliegenden D	
Silbermulm	346		chen	630
- Sandertz	343	-	von Gartenschne	
Steine	342		ken '.	627
Silberertz gänsekötiges	0	-	von Hirschen	635
345.	346		von Igvana	639
Silberhaltiger arsenicali-			von Pferden	627
scher Kies	340		von Rinden'	633
- Kies	ibid.		von Rhinocerote	n 638
- Pechblende	341	•	von Seeläusen	, 626
Silberne Naturblendun-	- •		von Schildkröten	630
gen	3.48	-	von Schweine	636
Soleniten	504	-	von Stachelschwe	i-
E piesglas	194		ne	ibid.
- gediegenes	196	Stein	ngewächso	42I
Spiesglas - Ertz crystalls	-1ő	Steir	akerne	419
miges	198		Ammonitische	521
- rothes	199		Anomitische	523
- Stahldicktes	198		Bucarditische	524
fir liches	196		Buccinitische	522
Spiesglasfederertz	199		Canalitische	519
Spizmufcheln	506		Chamitische	524
Spuhrsteine S. Abdrück	Ç		Cochlitische	521
Stachelmuscheln	491	-	Echinitische	525
Stachelstein	\$12		Globolitische	522
Stachelschweinsteine	636		Muricitische	ibiđ.
Stahlitein	252	-	Musculitische	524
Stangengraupen,	293		Neritische 1	. 521
Stockmuscheln	593	-i	Ostracitische	522
•		× 4		tein-
·		•		•
	,			
`		•		-

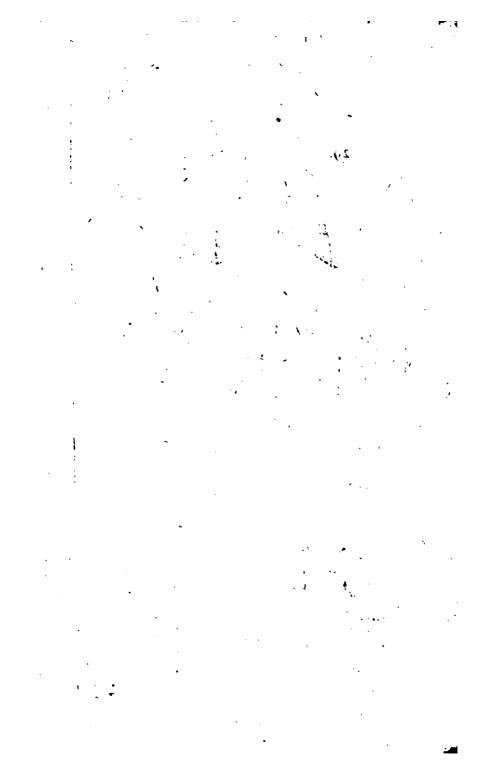
Stainbinens Batalliticaha		Tellinitan. Tellunscheln	4
Steinkorne Patellitische	£19	Terebratein	
- Pestinitische	525		a
- Pinnitische	524 ibid.	Tinckal	
		Tonnenwuschela	7
- Trechilitische	521	Topficin	4). 4).
- Turbinitische	522		39 38
Vermiculitische	520	landartiger	3 X
- Volutitische	522	Trochiliten Trochliten Trochiten	40
Steinerne Kegelein	471	1 rogaten	40
Steinkohlen	98	Tropfficia	33
Steinkrüste	38		35
Steinpfennige	484		39
Steinspiele	_ 189	- spathartiger Gyps-	
Steinverhartungen in V			391
fer	379	Tubuliten 427.4	
— gypsartige	391	Tupfitein	333
- kalkartige	379	- von ausgehölten Ke-	
Steinöhl	21		ø
Stelliten	451		
Stengel versteinerter	405	Turkille	X
Scrncoralle	425		
Sternnagel	460	U.	
Sternstein 429	457	4 -1 4	
Sternsaulensteine	458	Unterirrdisches Holz 41	
Siernwürzel	460		19
Schraubenschnecken	489	Unveränderte Conchylica	
Straubenschnecken	ibid.		9
Stripertz	305	. ,	
Strombiten	489	V .	
Sumpferde	393		
Sumpfertz	250	Venusschnecken 4	A
	-	Venustein ! 52	
₂ T.		Vermiculiten 47	ľ
•		Versteinerte Körper 39	8
Taubenhalliges Wismut	h-	- Amphibien 54	
ertz	208	- Crocodil - Baclet 14	8
•	,	Va-	Ì
• ,			

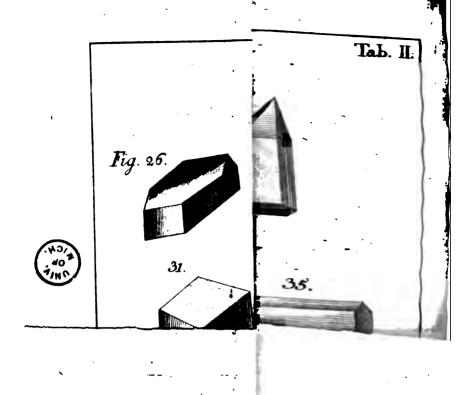
-

Meiner	te Ridexe	548	Versteinerte	Nester 5	67
	Frösche	ibid.		ophyten eder	
	Schlangen			Vürme 4	46
	•	547	و حب سے	bertete Sec-	•
effeiner	te Conchylien	466	. · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	terne 4	53
31601114	Muscheln 49		5 نت س	citorno 4	51
	Schnecken 46		S	cwürme 4	47
	Vielschalige		Verstöhrte (Conchylien 4	32
		&c.	Vitriol		19
erfleine	rte Fische	551	blauer	,	20
P1160144	Flosfedern	552	- grüner		92
	Graten	553	vermisi	hter	25
-	Köpie	352	- Zinc	•• •	24
	Schwänze-	513	Vitriolhaltig	e Gewächse	14
'eriteine	rte Infecten	538	Vitriolifirte	Menschenkör-	٠,٠
	Monoclen	539	per		82
,	Schalthiere of		Vitriolerde	•	27
	Krebie	540	- Sauere	•	4
7erfteine	rte Kränter	400	Volutiten		190
	Blätter	405	Vögel durch	sfaltzene 4	569
	Früchte	406	miners		568
	Holz	401	- verstei	nerto	565
	Pflanzen	400			
	Stengel	405	•		
Pp	Würzel	404		W.	
Verkeine	rte Menschenk			,	_ '
7 71157111	per	578	Walzenschr		462
	Beine	579	Waltzenstei	•	454
Versteine	rte vierfussige	,		it und zweig-	احد
	Thiero	§ 70	Her	aige .	456
-	Hörner	575	Wartzenste	ine	5 Ì I ·
	Knochen	571	Waschertz		311
Verstein	erte Vögeln	565	Waschgold	•	348
-	Feder	566	Wasserbley		249
	Eier	ibid.	Wasserkies		¥33
-	Knochen	567	Wallerite 0		3 92
		X	x 5	Wei	5-
			•		

Weisertz 280	340	Zinkglasortz	2 P
Wellenförmige Corallen	43I	Zinkertz	21
Wismuth	203		221
- gediegener	205	Zinn	316
- Blüthe	208	gediegenes	318
Erde oder Kalk	209	,	
Wismuth-Ertz glanzig	es.	Zinnberg oder Zinnstein	331
Wismuthglang	206	Zinnertz strahliches	321
- eisenhaltiges	208	Zinngraupen	319
- lichtgraues	207	Zinnsand	324
Würmsteine	471	Zinnspath	ibid.
Würtzeln versteinerte Z.	404	Zinter 389.	392
·Bink	212	Zoophyten versteinerte	446
- gediegener	215	Zwitter	320

EXPLICATIO

IGVRARVM IN TABVLA IIda.

ig. 26. Vitriolum eupri crystallisatum, crystallis dodecaëdricis, cft. p. 20.

ig. 27. Vitriolum Martis; crystallis rhomboidali-

bus, hexaëdricis. p, 22.

ig. 28. Vitriolum Zinci, crystallis dodecaedricis prismaticis. p. 24.

ig. 29. Alumen, crystallis octoedricis, cfr. p. 31.

ig. 30. Nitrum crystallis hexangularibus prismaricis, apice hexaëdro parum ad unum latus inclinante, cfr. p. 44.

ig. 31. Muria seu Sal communis, crystallis cubicis,

hexaêdris p. 53'

32. Sal neutrum, crystallis prismaticis octoedris p. 70.

. 33. Sal neutrum pyramidale cavum, crystallis pyramidalibus quadrilateribus cavis. cfr. p. 74.

; 34. Borax, crystallis octaedris prismaticis. p. 82.

5. 35. Borax, crystallis prismaticis hexaedris vel figura quadrata oblonga. p. 82.

g. 36. A. & B. Tophus turbinatus, p. 396.

- L. A. Superius stratum, conis turbinatis, multiplici cortice concentrico præditis.
- L. B. inferius stratum, conis vacuis, qui prioribus correspondent & cosdem in se recipiunt.

Fig. 37. Jacula lapidea, p. 520.

L. a. cum effigie lunæ.

L, b, cum effigie lunæ falcatæ,

L. c. cum effigie lunæ crescentis.

